

حه مه دۆك

یه شارکه مال

وه رگێانی

عه بدوللا حه سه ن زاده

بهشی یه که م

www.iqra.ahlamontada.com

ابو علي الكردي

منتدى اقرأ الثقافي

---

www,iqra.ahlamontada.com

حەمەدۇك

(بەرگى يەكەم)

نوسىنى
يەشار كەمال

وەرگىرانى
عەبدۇللا ھەسەن زادە

ھەدلىتەر - ۲۰۱۲

پیش بار

ناوی یەشار کەمال بۆ خۆیتەری کورد بێگانە نیه. هەر نمونە دەی من بزانم تا ئیستا مامۆستای بەرپێژ شوکۆر مستەفا سێ داستانی یەشار کەمالی کردوون بە کوردی و چاپ و بلاوی کردوونەوه. بەو پێیە خۆیتە واره کورد زمانەکان، یان بلێن کورد زمانە خۆیتە واره کان لە گەڵ ناوی یەشار کەمال وەك نووسەرێکی پایەبەرز و لە گەڵ نووسینەکانی کەم و زۆر ناشنان. بەلام بەو حالەش نەگەر لیترەدا شتێک لەسەر ژیان و پێگە یشتنی یەشار کەمال بنوسین، رەنگە بێ سود نەبێ.

یەشار کەمال سالی ۱۹۲۳ی زاینی (۱۳۰۲ی هەتاوی) لە یەکیک لە گوندەکانی "عوسمانیە" لە ناوچەی "سیهان"ی تورکیە بەناوی "هەمیتە" لە دایک بوو. ناوی نەسلی نەو، "کەمال گوێکچەلی" یە.

باوکی خەلکی ناوچەی "نەرجیش" لە دەورووبەری گۆلی "وان" لە تورکیە یە کە لە سەرووبەندی یە کەم شەری جیهانی دا لە گەڵ بنەمالە کەمی کۆچی کردووە بۆ "چوکوراوا".

تەمەنی یەشار کەمال چوار سال زیاتر نەبوو کە باوکی لە دەست چوو. پیاویک بە ناوی وسووە کوردە لە کاتێک دا کە باوکی یەشار کەمال لە مزگەوتی ئاوەدانی خەریکی نوێژی شێوان دەبێ خەنجەرێکی لێ دەدا. باوکی یەشار بە برینداری و شەلائی خۆین لە مزگەوتی دەردەپەرێ، بەلام تەنیا چەند هەنگاوێک لە دەرگای مزگەوتی دوور دەکەوێتەوه کە دەکەوێ و دەمرێ.

نەم کارەساتە لە پیش چاوی یەشار کەمالی چوار سالە روو دەدا. یەشار لە بیربەتی کە وەختێک باوکی لە خۆین گەوزی، لە پر دێیەکیان شەلاو دەنگی تەقە بەرز بوو. یەشاری چکۆلە لە ترسان زمانی گیراو لال بوو. نمو لاتیە هەتا نزیك دوازدە سالی درێژی هەبوو. بۆخۆی لەم بارە یەوه دەتێ:

"هينديك لال هەن كە بە ھەر گيان كيشانيك بوو لە دەقیقەيەك دا دەتوان وشەيەك بيننە
سەر زمانيان، بەلام زمان گيرانەكەي من جۆريك بوو كە بۆ دەربیرینی تاقە رستەيەك نیو
ساعات ھەولم دەداو گيانم دەكیشا".

یەشار خوتندنی سەرەتایی لە گوندی "قەدیڤلی" تەواو کردو پاشان ھەتا پۆلی دووھەمی
ناوەندی لە قوتابخانەيەکی "ئەدەنە" خوتندی و تەواو. وەختیک باوکی مابوو، بنەماليە کەمال
یەکیك لە خۆش گوزەران ترین بنەمالەکانی ناوایی بوون. بەلام ھەتا کەمال گەشتە تەمەنی ھەشت
سالێ، ھەرچی لەباوکی بۆی بەجێ مابوو، تەواو بوو. سەرپەرستی کردنی بنەمالەکیان کەوتە
ئەستۆی مامی کەمال کە پیاویکی ساویلکەو زۆر دل و دەروون فرەوان بوو. بۆ تەخشان پەخشان
حیساب و کیتابیکی ئەدەزانی. ھەر ئەمەش بوو بە ھۆی ئەو کە بنەمالەي کەمال بە زوویی
نابووت بن و بە ناچار لە سەر زەوی و زاری ئەم و ئەو دەست بکەن بە سەپانی و سێیەك بەری.

کەمالي چکۆلە ناچار بوو بۆخۆی نانی خۆی پەیدا بکاو یارمەتی بنەمالەکەشی بدا. بۆیە
ماوەیەکی زۆری تەمەنی بە کاری جۆراوجۆرەو رابواردو. بۆ نمونە کرێکاری لە کارگەي
تەلیس چنن و میرزایی و میرای لەمەزراو مەرەزەجارەکان دا... ھەر ئەم کارانەش بوونە
کۆسپی درێژە پێدانی خوتندەکەي.

کاری میرای لە مەرەزەجارەکانی دەورووبەری "چۆمی ساووران" دا یەکیك لە خۆشترین
کارەکانی یەشار کەمال بوو. بۆخۆی دەلی: "نیزیکەي ھەشت سال میرای مەرەزەجار بووم و
ھەوتووی دوو جار بە پێیان ھەتا سەرچاوەي چۆمی ساووران دەچووم و دەگەرامەو. ئەم
لەگەل ناوی ساووران وەھا ببوومە دۆست و ھاو دەم کە ھەر لەگەل مرۆفیک دەکرێ پیاو ناوا
ببێتە دۆست و ھاو دەم. ئەگەر لێم بپرسن لە دنیا دا چ شتیکت لەھەموو شتیك خۆشتەر دەوی،
بێگومان دەلێم ناوی ساووران... یەکەم رۆمان کە لە مێشکم دا گووراو ھەر لەسەر ئەم ناوی
ساوورانەيە. ئیستا رۆمانیکی پێنج بەرگی کە نیلھامی لە ناوی ساووران وەرگرتو لە مێشکم
دا دەجووڵی، کە رەنگە ھەول رۆمان و دوا رۆمانی گەورەي من بێ"

ھەر بە مندالی عەلاقەي بە شێعر گوتن ھەبوو. ھێشتا تەمەنی ھەشت سال زیاتر نەبوو کە
دەستی کرد بە شێعر دانان. خۆش ئەو ھەبوو جاری نەش چوو بوو قوتابخانەو خوتندەو
نوسینیشی ئەدەزانی، کە دەستی بە شێعر دانان کرد. لە تەمەنی یازدە سالێ دا کە قوتایی پۆلی
سێھەمی سەرەتایی قوتابخانەي گوندەکیان بوو، شێعرەکانی زار بە زارو دێ بە دێ دەگەران.

لە ھەشت سالێ دا دەستی بە ساز لێدانیش کرد. بەلام دایکی ھیچ کەیفی بەو کارەي
نەدەھات. بۆیە ئەو سازانە کە یەشار کەمال بە ھەق دەستی فەعلەي و سەپانی و سێیەك بەری

دەيگىرىن، يان دەشكاندن يان لە ئاۋرى داويشتن و دەيسوتاندن. بەم جۆرە ئارەزوۋى مۇسقىا لىدان ۋەك پشكۆى بن خۆلەمىش لە دلى كەمال دا نىۋرا.

ۋەختىك لە تەمەنى نۆ سالى دا چوۋە قوتابجانەو كۆلكە خويندەۋارىيەكى پەيدا كرد، دلى بەۋە خۆش بوو كە ئەجار شىعرەكانى دەنوسىتەۋە ۋەك جاران لە بىرى ناچنەۋە.

يەكەمىن شىعرى، سالى ۱۹۴۳ لە گۆقارى "گوروشلىر" دا لە شارى ئەدەنە چاپ كرا. سالى ۱۹۴۳ كۆمەلە شىعەرىكى بەناۋى "تازىەنامە" لە ئەدەنە چاپ كرد. يەكەمىن داستانى بەناۋى "داستانى پىس" سالى ۱۹۴۷ كاتىك كە لە خزمەتى سەربازى بوو، نووسى. ھەر لەو سالانەدا رۆمانىكى بەناۋى "كالى ناسن" و داستانىكى درىۋى بەناۋى "سورىۋە" نووسى. بەلام چونكە ھىچيانى بە دل نەبون، پىش نووسەكانى سوتاندن و فرى دان.

پاش خزمەتى سەربازى ھاتە ئەستەمبول و لە ئىدارەى گاز دا ماۋەى سالىك كارى كرد. پاشان گەراپەۋە گوندى قەدىرلى و دوو سال بە عەرزەنووسى ژيانى بىردە سەر. كىتىبى "زەردەگەرما"ى كە كۆمەلە چىرۆكىكى كورت و درىۋە لەو ماۋەيدا نووسىۋە.

سالى ۱۹۵۱ سەرلەنۆ ھاتەۋە ئەستەمبول و بوو بە ھاۋكارى ھەمىشەى رۆژنامەى "جەھورىت" و ۋەك رىپورتاژنووسى رۆژنامە كە دەستى بەكار كرد. ھەركام لەو رىپورتاژانەى يەشار كەمال كە ھەتا سالى ۱۹۶۳ لەو رۆژنامەيدا چاپ كران، بە رووداۋىك دەژمىردران. ھەتا ئىستا سى خەلاتى رىپورتاژو رۆمان و شانۆنامەى ۋەرگرتە.

"ئىنجەمەمەد" يەكلىك لە داستانە درىۋەكانى يەشار كەمال و بەو جۆرە كە من تىتى دەگەم لە نىۋە ئەو داستانانەدا كە خويندوۋمنەۋە شاكارى يەشار كەمالە. زۆر پىش ئەۋەى "ئىنجەمەمەد" بۆنەمەۋە ناۋبانگىم بىستىبوو، و ناۋاتم بوو بىكرىتە كوردى، يان بۆخۆم ھەم بۆ پرەخسى و بىكەمە كوردى. بەلام ماۋەى چەند سال ئەو ناۋاتم ۋەدى نەھات ھىچ، بەلكوو "ئىنجەمەمەد" م بۆ خويندەنەۋەش ۋەدەست نەكەوت.

پاينى سالى ۱۳۶۲ نوسخەيەكى "ئىنجەمەمەد" م دەست كەوت و خويندەمەۋە. ئەجار زياتر ناشقى كىتەبە كە بووم و لە گەل قارەمانى داستانەكەش "ئىنجەمەمەد" ھەر بەراستى بوومە دۆست. دەستم پى كرد بەلكوو كىتەبە كە بىكەمە كوردى و ئەو دۆستە تازەيەم بە خويندەرانى ھاۋزمام بناسىتم. بەلام ھىشتا مرخم لى خۆش نەببوو كە كەندو كۆسپ پىشيان پى گرتم و بۆ ماۋەيەك "ئىنجەمەمەد" يان لىدوور خستەمەۋە. تەنيا لەۋەدا شانسم ھەبوو كە كىتەبەكەم لە دەست دەرەچوو. ھاۋرپىيەكەم كە كىتەبەكەى بۆ ماۋەى سى چۋار مانگ وى

دابووم، مائی ناوه‌دان بی، په‌له‌ی لئ‌نه‌کردم و "ئینجه‌مه‌مه‌د" له‌ قوژنیکی کتیب‌خانه چکۆله‌که‌م دا مایه‌وه.

نیزیک به‌ سالتیک پی چوو. ناخرو ئۆخری هاوینی ئە‌مه‌سال له‌ کاتیک دا زیاتر له‌ جاران پرکار بووم "ئینجه‌مه‌مه‌د" خۆی وه‌بیر هینامه‌وه‌و لئی ده‌ژاروژه‌نگ نام که‌ نیسته‌ره‌م هه‌ر نیستا ده‌بی ده‌ست به‌ وه‌رگێرانی کتیب‌ه‌که‌م به‌که‌م. به‌ ناچارو نیوه‌نابه‌دلی ده‌ستم پی کرد. خواوراستان به‌ ده‌ستمه‌وه‌ هات و له‌ ماوه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک کورت دا وه‌رگێرانه‌که‌ی ته‌واو بوو. له‌ راستی دا که‌متر له‌ هه‌فتا رۆژی پی چوو که‌ کاری وه‌رگێرانه‌که‌م ته‌واو کردو ناواته‌که‌ی خۆم و داخوازه‌که‌ی "ئینجه‌مه‌مه‌د" م وه‌دی هینا.

له‌سه‌ر ته‌رجه‌مه‌که‌ پیم خۆشه‌ هیندیک شت بلیم:

— "ئینجه‌"ی تورکی مانای چکۆله، لاواز، باریک و ئە‌و جۆره‌ شتانه‌ ده‌دا که‌ من بۆ "ئینجه‌مه‌مه‌د" ده‌متوانی "حه‌مه‌له‌ر"، "حه‌مه‌چکۆل"، "حه‌مه‌دیلە" و "حه‌مه‌دۆک" ... دابنیم. له‌ نێو هه‌مووی ئە‌و وشه‌ کوردی‌یانه‌دا وشه‌ی "حه‌مه‌دۆک" م بۆ "ئینجه‌مه‌مه‌د"ی دۆستم هه‌لپێارد. چونکه‌ ئە‌وه‌ی من له‌ کوردی بیزانم ئە‌م ناوه‌ هه‌ر له‌و کاته‌دا که‌ چکۆله‌ بوونه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نی، خۆشه‌ویست بوونیش نیشان ده‌دا. نیستا جی ده‌گرێ یان نا؟ که‌وته‌ته‌ به‌ر زه‌وق و سه‌لیقه‌ی خوێنه‌ری کورد.

— کوردیه‌که‌ی "حه‌مه‌دۆک" له‌سه‌ریه‌ک کوردیی موکریانە، به‌لام نازانم بۆچی پیم خۆش بوو هه‌ر وشه‌یه‌ک دیته‌ پێش و به‌ چهند جۆر به‌ کار هاتوه‌و من ده‌یانزانم و به‌ بیرم دا دین هه‌موویان بنووسم، یان ئە‌گه‌ر بۆ مانایه‌ک چهند وشه‌م پی شک دین هه‌موویان به‌کار بێنم. بۆ وێنه‌: (که‌وچک و که‌چک)، (سنگ و سینگ)، (هه‌لا‌وه‌سین و هه‌ل‌واسین)، (ناگرو ناور)، (ناورگ و ناگردان)، (جۆخین و جینخون) و زۆر شتی دیکه‌. یان وه‌ک (تاوڵ، چادر، ره‌شمال و ده‌وار) که‌ هه‌موویان یه‌ک مانایان هه‌یه‌. پیم وایه‌ هه‌ولیشم داوه‌ ئە‌م وشه‌ جۆراوجۆرانه‌ به‌ چه‌شنیک به‌ کار بێنم که‌ سه‌ر له‌ خوێنه‌ر نه‌شپۆینن و له‌ هه‌موو جینگایه‌ک ماناکه‌یان به‌ ناسانی به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌دن. نیستا له‌و کاره‌دا چهنده‌ سه‌رکه‌وتووم، یان تێشکاوم، خوێنه‌ری ژێرو وریای کورد ده‌زانێ.

— له‌ "حه‌مه‌دۆک" دا زۆر جار دیته‌ پێش چاو که‌ ناویک چهند جار به‌ دوا‌ی یه‌ک دا دووپات ده‌کرێته‌وه‌و جاروبار که‌می‌کیش ره‌زاگران دیار ده‌کا. هه‌رچه‌ند به‌ ناسانی ده‌کرا خۆمی لئ‌ی‌ببۆیرم. به‌لام بۆ ئە‌وه‌ی شپۆه‌ نووسینه‌که‌ی دانەر له‌ ته‌رجه‌مه‌ کوردی‌یه‌که‌ش دا ده‌ربکه‌وی، وام به‌ باش زانی چۆنیک نووسراوه‌، راست به‌و جۆره‌ی بکه‌مه‌ کوردی.

— مەيدانى كارەساتەكانى داستانى "خەمەدۆك" لادى و دەشت و دەرو كىتو و بەندەنە .
 مەنىش وەك كوردىكى پەرورەدەى لادى و شاخ و داخى كوردستان لەو بارەيەو ەيئەندى وشەو
 زاراوەو تەعبىرى كوردى فىر بووم كە يەكەم جار بوو بۆم ەلەدەكەوت بىانەيئەمە سەر كاغەز .
 بۆيە درىخەيم پى نەكردوون و ەەرچى وەبىرم ەاتىيئەو ەو جىگەى خۆى كوردىيئەو بەكارم ەيئاو .
 بۆ ئەو ەش كە خۆئەدەوارە بەرپۆزە شارنەشينەكان لىم تەورە نەين , بە ەاوكارى ەيئەندى براى
 دلسۆز فەرەنگۆكىكم بۆ "خەمەدۆك" رىك خستەو كە بە دواى داستانەكەدا دەيىين .

لە "خەمەدۆك" دا ەيئەندى وشەى توركى و فارسى و ەمرەبىم بەكار ەيئاون . ديارە ەيچ كاميان
 لە زمانى كوردى دا نامۆ نين و ژمارەشيان لە بىست وشە تىناپەرى . ەوى بەكار بردنى ئەم چەند
 وشەيە ئەو ەبوو كە بە زەوقى خۆم وشە كوردىيەكەى بەرامبەريان نەيتوانىو لە ەمەو جىگەيك
 ماناكەيان بە تەواوى بگەينى , يان ەر نەبى ئاھەنگى خۆئەدەى خۆش نەبوو .

— خۆئەندەى خۆشەويست جاروبار تووشى ەيئەندى رستە دەبى كە ماناكەيان تەواو نىە .
 ئەمەيان نە خەتاي مەنو نە لە ئەسلەكەش دا بە كەمايەسى دەژمىردى . نووسەر زۆر
 وەستايانە لەكاتى گىرپانەو ەى قسەى قارەمانەكانى داستانى خۆى دا نیشان دەدا كە مرۆڤ چۆن
 لەكاتى تەنگانەو دل پەرۆشى دا زمانى تىكەل پىكەل دەبى و پىش ئەو ەى رستەيك تەواو بكە ,
 رستەيكەى دىكە دەست پى دەكا .

— لەسەر رىئەوسى "خەمەدۆك" يش پىم خۆشە ئەو ەندە بلىم كە لەبەر ئەو ەى بەداخەوە تا
 ئىستا شىو ەكى يەكگرتوومان لە نووسىنى كوردى دا نىە , رەنگە كەم و كوورپى تىدا ەبى .
 ەر جۆر بى , دەستم وا راھاتەو ئەگەر ناتەواوىيەك ەيە داواى لىبووردن لە خۆئەندەى دەكەم .
 — ماو ەتەو ئەو ە كە بلىم زۆر لەمىژە دەلەين وەرگىتەر رەنج بەخەسارە , چونكە ئەگەر
 كارەكەى سەرکەوتوو بوو خەلك ئافەرىن بۆ نووسەر دەنيرن و ئەگەر سەرکەوتوو
 نەبوو سەرکۆنەى ئەو دەكەن . بەش بە ەالى خۆم ئەو ئەسلەم قبوولەو رادەگەيەنم كە
 ەەر كەم و كوورپىيەكى لە "خەمەدۆك" دا بىتە بەرچاو , خەتاي
 وەرگىتەرەكەيەتى . "ئىنجەمەدە" داستانىكە لە نىو داستانان دا ەلى بژىرى . بە
 خۆرايى نىە كە "ئىنجەمەدە" تا ئىستا بەدەيان زمانى زىندوى دنيا تەرەمە
 كراو ە چەندىن مليۆن نوسخەى لى لە چاپ دراو .

لە كۆتايى دا بە پىوست دەزانم لە زەحمەت و ماندوو بوونى كاك بىھرووزى كورد ئەمەدى
 كە لە رىك خستنى فەرەنگۆكى ئەم تەرەمەيەدا ەاوكارىيەكى بەنرخى كردم , پى بە دل

سوپاس بکەم و ھەروەھا سوپاسی جگەرگۆشەیی خۆشەویستم محمەدی حسن زادە بکەم کە نەم
کتیبەیی بە شێوەیەکی جوان و رێک و پێک تایپ کردو زۆر گێروگرتیی چاپی لەکۆڵ کردمەوێ.

پاییزی ١٩٨٤ - وەرگێڕ -

* ئەو زانیارییانەی لەبارەی ژيانى یەشار کە مائەوێ لەم پێش بارەدا ھاتوون، لە
(مقدمە)ی چاپی فارسیی ئینجەمەمەد وەرگراون. - وەرگێڕ -

(۱)

بناری "چیاکانی توورپوس" له لیواره‌کانی "ده‌ریای سپی" یوه ده‌ست پی ده‌کا. هم لیوارانه که هم‌میشه به شه‌پولی سپی و که‌فای ده‌کو‌ترین‌ه‌وه، به‌ره به‌ره هه‌تا تیره‌شان و لو‌تکه‌کان ده‌چنه پی‌ش.

له ناسمانی ده‌ریای سپی دا هم‌میشه په‌له هم‌وری سپی‌دین و ده‌چن. لیواره‌کانی ده‌ریای سپی ده‌شت و هم‌وارن و خاکه‌که‌میان لیوه‌داره. شو خاکه شه‌ونده تروسکه‌دارو هم‌واره ده‌لټی سپی کراوه‌ته‌وه. خاکی لیوه‌دار نهرمه وه‌ک گوشت. شو خاکه هه‌تا چنده فرسه‌ق شو لای ده‌ریا بونی توندی خوئ و بونی ده‌ریای لی دئ. له‌وه به‌دوا هه‌تا چاو بر ده‌کا زه‌ویی کټل‌راوه و له پاش نه‌ویش ده‌وه‌ناوی‌یه‌کانی "چوو‌کو‌رواویه".

چوو‌کو‌رواوا ولاتیکه هم سهر شه‌وسه‌ری دیار نیه، به سه‌وزایی توندی ده‌وه‌ن و در‌دوو‌ک و خټزه‌ران و قامیشه‌لان و گوینی و لا‌ولوی کټوی داپوش‌راوه. ولاتیکه به‌سام و تاریک، که له لی‌ره‌واری تاریک‌ش به‌سام‌ترو تاریک‌تره.

هم‌جار گولاوی گموره گموره به درټایی شو ریگایانه که له‌لایه‌ک ده‌چنه "ناناوارزا" و له لایه‌ک‌ش به "عوسمانیه" دا ټټیهر دهن و ده‌گمنه "نیسلا‌حیه"، پان بو‌نمه. شو گولا‌وانه هاوینان گمن‌داو‌نکی پیس و گهرمن، شه‌ونده پیس و بؤگه‌نیون که ناکرئ لی‌تان نیزیک بی‌مه‌وه. هاوینان شو گولا‌وانه بونی گه‌لاو پووش و په‌لاش و خاکی رزیویان لی دئ، به‌لام زستانان وه‌ک چاوی قرژال روون و جوانن. هاوینان سهریان به قه‌وزه داده‌پوش‌ئ، به‌لام زستانان ده‌لټی همرین، همریری پان و پاک و خاوین.

له و لای شو گولا‌وانه دیسان په‌له زه‌ویی پان و به‌رینی داچین‌دراوو و هردوش‌ئو بر‌او ده‌ست پی ده‌که‌نمه. خاکی هم مه‌ل‌به‌ندانه چه‌ورو سو‌وکه. خاکه‌که‌میان شه‌ونده باش و به برشته که یه‌ک و

چل، يەك و پەنجە دەپرېڭ. لەولای ئەو زەویيانەش تەپۆلکە تەپۆلکەيە کە بە داری "میرسین" داپۆشراون. بۆنی قورسی ئەم دارانە مېشکی پیاوی دەگرێ. ئەمجار بەردەلەن و کاجستانیک دەست پێ دەکا. ئەوەندەش لە ناكاو دەست پێ دەکا کە پیاو لێی دەترسێ و دەسلەمێتەوه. کاجەکان و گابەردەکان شان بە شانی یەکتەر دەپۆنە پێش. شیلەي کاج لەو شوێنە وە کە دەنکی مرواری دەتکیتە سەر زەوی. لە پاش ئەو بەردەلەن و کاجستانە بەربلاوانە دیسان بیاپان و زەویی پان و بەرین دەست پێ دەکاتەوه. لەم ناوچەیدا زەوی نەزۆک و بەیارەو لێرەوه لوتکەي پر لە بەفری توورپووس ئەوەندە نزیك دیار دەکا کە پێت وابە دەست درێژ بکەي دەبگاتێ.

"خاردهشت" سووچێکە لەم بیاپانە کە پێنج گوندی تێدان. خەلکی گوندەکانی خاردهشت بستیکیان زەوی نیە. هەموو زەوییەکان ملکی "عەبدی خان"ن.

خاردهشت ولاتیکی تەریک و جیا لە ولاتانی دیکە. خاردهشت دنیا بەهێزە بە ژیان و قانونی تایبەتی خۆیەوه. خەلکی خاردهشت جگە لە گوندەکانی خۆیان دەکرێ بۆلێن هیچ کوێیان نەدیوه. کەم کەسیان لە خاردهشت بەولاوەتر چوون. لەلاوەش را هیچ کەس رێی لەم ولاتە ناکەوێ. رێگاکان و خەلکی خاردهشت کەس نایانناسێ. تەنانت باجگری دەولەتیش چەند سال جارێک زیاتر رێی ناکەوێتە ئێرە، ئەمجار ئەویش هیچ کاری بە دێنشینهکانی خاردهشت نیە. عەبدیخان دەبینێ و ئاوی بێنەو دەستان بشۆ.

"ناسیاب چەشمە" گەورەترین گوندی خاردهشتەو عەبدیخان لەوێ دەژی. گوندی ناسیاب چەشمە لە رۆژەلاتی دەشت و لە بن بەردەلانیك دروست کراوه. گابەردەکان شین و سەریان پرە لە خەنەتیلکەي سەوزو زیوین و ژەنگاریو هەمەرەنگە. چناریکی پیرو قەدەستور کە لەبەر پیری لک و پۆپەکانی بەرەو خوار شۆر بوونەوه، زۆر لەمێژ سالە بە شکۆو سەنگینیەکی تایبەتیەوه لە سەرەوهي گوندەکە بە پێوه راوەستاوه.

هەتا سەد هەنگاو، تا پەنجە هەنگاویش لە چنارە کە نزیك بێبەوه گوێت لەهیچ دەنگێك نابێ. لێرە جگە لە بێدەنگیەکی بەسام خەبرێک نیە. ئەگەر زیاتریش بچێ پێش، بیست و پێنج هەنگاوت بۆ بێدەنگیەکی بۆ چنارە کە، دیسان هەر ئەو بێدەنگیەیه. لە دە هەنگاویش هەر ئەو بێدەنگیەیهو ئەو بێدەنگیە. دەلێی نە زیندەوهرێک هەناسەي دێ و نە پەلەوهرێک بال لێک دەدا. بەلام هەر کە گەیشتیە پەنا بەردی بن چنارە کە، لە نەکاو هەموو شتیك دەگورێ. هارەیه کە هەل دەستێ، هارەیه کە گوێت کەر دەکاو بە بیستنی تێک را دەبی. کەچی پاش ماوهیه کە بەرە بەرە ئارام دەبێتەوهو بێدەنگ دەبێ.

لادیییه‌کان بهو جی‌یه که هارهی ناوه‌که‌ی لی‌هه‌ل‌ده‌ستی، ده‌لین سەرچاوه. پیتیان وایه که سەرچاوه‌ی ناوه‌که نه‌وی‌یه. به‌لام نهم ناوه زۆر دوورتر له "ناکچاداغ" را دی و له پاشان چه‌ند فرسەق به نێو کاجستان و ژێر به‌رده‌لانه‌کان دا تی‌ده‌به‌پێ، له‌گه‌ل بۆنی پنگ و جاتره‌ی کیتی تیکه‌ل‌ده‌بی و سهره‌نجام به‌که‌ف پڕژاندن و هاره‌هار له‌و بن به‌رده‌ده‌ده‌به‌پێو نه‌وه‌نده به‌ تاقه‌ت و تین و ته‌وژم و سه‌رشیتته، نه‌گه‌ر دارێکی تی‌به‌هاوێژری ده‌توانی رۆژتیک، دوو رۆژ و ته‌نانه‌ت هه‌وتووێه‌ک به‌ ده‌وری خۆی دا هه‌لی سووپینێ.

ته‌لانیکی به‌ گابه‌ردو کاج دا‌پۆشراو، ناسیاب چه‌شمه‌ له‌ ناکچاداغ جو‌ی ده‌کاته‌وه. نه‌و ته‌لانه‌ نه‌وه‌نده رژده‌و گابه‌رده‌کان نه‌وه‌نده زه‌لامن و کاجه‌کان هینده‌ بلیندن که‌ توورپوس لی‌ره‌وه هه‌ر هینده‌ی خانووێه‌ک دیار ده‌کا.

ده‌کرێ بلین له‌م به‌رده‌لانه‌دا هیچ هه‌یوانێک نا‌ی. ته‌نیا جار جار - نه‌ویش زۆر به‌ ده‌گه‌من - نێواران گاکیتی‌یه‌ک ده‌بینی که‌ له‌سه‌ر دوندی گابه‌ردێک راوه‌ستاوه، شاخه‌ درێژه‌کانی به‌ پشتیه‌وه نووساندوون و له‌لایه‌که‌وه راماره، ده‌لینی سه‌یری فه‌زای بی‌پرانمه‌وه ده‌کا.

(۲)

چهقله شينكه له رهقترين و بهيارترين زهوى دا دهړوئ. له خاكى خهراپ و رهنك قسلىدا، لهو خاكانهدا كه نه دارو نه هيچ گيايه كى كيوىيان لى ناپوئ. لهو جوړه خاكانهدا چهقله شينكه به نازادى و به ههراوى دهړوئ. بى سهرهويهه زياد دهكاو پانايى دهشت و بيابان داده گري.

له خاكى باش دا تمنانهت چلنكيش چهقله شينكه دهست ناكه وي. هويه كى نهويه كه خاكى باش هميشه ده كيلرئ و داده چيندرئ - بهلام زوريش وهك نهوه دهچى كه نهو چهقله نيوانى له گهل خاكى به بيت و بهر كهت نه بى ..

چهقله شينكه له خاكى نه زور چاك و نه زور خهراپيش دا دهړوئ كه دهسبهجى خاشه بې ده كړئ و جى به كى بؤ كشتوكال ناماده ده بى. خاكى بناره كانى تووړووس له نيزيك تيره شانه كان لهو جوړه خاكانه يه.

بهرزايى چهقله شينكه هيندئ جار ده گاته يهك ميتر. چهقله شينكه لك و پوپ زور دهرده كاو لكه كانى پرن له گلووكى پينج پهلكى وهك نهستيزه. دهورى نهك گلووكانه هه مووى دپرويه كى دپرو تيژهو ههر چهقله شينكه يه كيش سه دان دانمى لهو گلووكه پينج پهلك و شيره نهستيرانه پتويهه.

چهقله شينكه له ههر جى يهك پروئ، به زورى و به پرى دهړوئ، نهونده پرو زور كه مبار ناتوانئ به نيؤ چله كانى دا تى بهرئ، دهرزى هه لاويژى ناكه ويته زهوى. چهقله شينكه به هاران سهوزو بى هيزه، سهوزيكى كال و كه م پهنك، به كزه بايهك دهلمرئ و بؤ لاي زهوى داديتمهوه. نيؤه پراستى هاوينان له گه لاكانىدا ره گه ره گمى شينى ناسمانى پميده دهبس و بهره بهره لك و پوپ و تهواوى چلهكه رهنكيتكى ناسمانى ده گرن، ناسمانيه كى كال. پاشان نهو رهنكه ناسمانيه روژ به روژ توندتر ده بى، تا واى لى دئ به تهواوى شين دهنوتئ و نهو بيابانه بى سهروينه لهو شيناييه دا نوم ده بى.

نیتواران هەر که شنه بایه که هه‌لی ده‌کا، سه‌رانسه‌ری بیابان وه که ده‌ریا شه‌پۆل ده‌داو وه که ده‌ریاش هاژه‌ی دئ. دیوتانه نیتواران ده‌ریا چۆن سوور ده‌نۆنئ؟.. نه‌و شوینئیه‌ی چه‌قله‌شینکه‌شی لئ بئ، نیتواران ناوا له سوورایی دا نوقم ده‌بئ، راست وه که ده‌ریا. پاییزان چه‌قله‌شینکه وشک ده‌بئ، ره‌نگی ده‌گۆرئ و سپی هه‌ل‌ده‌گه‌رئ. له چه‌له‌کانی چه‌قله‌شینکه ده‌نگیک به‌رز ده‌بیته‌وه، ده‌نگی قرچه قرچی وشک بوون و هه‌ل‌ه‌هرین. له‌م کاته‌دا هه‌زاران نینۆکه شه‌یتانه‌ی سپی و دوگمه‌یی به‌ لاسک و لک و پۆیی چه‌قله‌شینکه‌وه ده‌نوو سین و چه‌له‌کان خال خال ده‌که‌ن.

ناسیاب چه‌شمه‌ درووه‌لانه. زه‌وی‌یه‌کانی ناسیاب چه‌شمه له چه‌قله‌شینکه‌دا نوقمن. ناسیاب چه‌شمه باغ و سه‌وزایی لئ نیه، هه‌تا چاو بر ده‌کا چه‌قله‌شینکه‌یه‌و چه‌قله‌شینکه.

کورپژگه‌یه‌ک که به نیتو چه‌قله‌شینکه دا غاری ده‌دا، هه‌ناسه‌ی لئ‌پ‌رابوو. له‌میژ بوو یه‌ک ته‌کان غاری ده‌دا. له‌ پر راوه‌ستا. ته‌ماشای لاق و له‌ته‌ری خۆی کرد. چه‌قل لاق و له‌ته‌ری‌یان هه‌لد‌ر هه‌لد‌ر کردبوو. لاقی خۆن‌یان لئ‌ده‌چۆرا. پیتی خۆش نه‌بوو راوه‌ستئ، ده‌ترسا. ده‌ترسا هه‌ر نیتستا بگه‌نه سه‌ری. به‌ ترسه‌وه ناوڕێکی وه‌دوای خۆی دایه‌وه، به‌لام نه‌وه‌نده‌ی چاوی بری ده‌کرد، که‌سی نه‌دی. نارام بووه‌وه به‌ره‌و لای راست بای دایه‌وه. دیسان ماوه‌یه‌ک غاری دا. دووباره‌ ماندوو بوو، و به‌ شه‌که‌تی له‌ نیتو درووه‌کان راکشا. له‌ لای چه‌پی‌یه‌وه سه‌دان میرووه‌عه‌جه‌مه‌ له‌ ته‌نیشته‌ شاره‌ میرووه‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه به‌ هه‌ل‌په‌و په‌له‌په‌ل کۆ ده‌بون‌ه‌وه تێکیانه‌وه داویشته. کورپژگه‌ تاوێک هه‌موو شتیکی له‌بیر چووه‌وه له‌ ته‌ماشای میرووه‌کان دا نوقم بوو. دوايه‌ هۆشی هاته‌وه به‌ر خۆی و به‌ ترسه‌وه هه‌ستایه سه‌رپئ. بای دایه‌وه لای چه‌پ و له‌ دروواوی‌یه‌که‌ چووه‌ ده‌ر. له‌ ته‌نیشته‌ درووه‌لانه‌که‌وه به‌ کۆمه‌کۆم ده‌پۆشته. ده‌ترسا بی‌جینن. خۆن له‌ لاق و له‌ته‌ری ده‌چۆرا. دانیشته. گلی به‌ برینه‌کان‌یدا کرد. گله‌که‌ برینه‌کانی برژانده‌وه.

به‌رده‌لان نه‌ختیک دوور بوو. هه‌رچی تینی هه‌یبوو، دای به‌ لاقه‌کانی و به‌ره‌و به‌رده‌لان ده‌خۆی نووسا. له‌ چناره‌ پیرو قه‌دنه‌ستوووه‌که‌ی ته‌نیشته‌ گه‌وره‌ترین گابه‌ردی نه‌و شوینئیه‌ی نیزیکی که‌وته‌وه. له‌ پشت‌ه‌وه‌ی چناره‌که‌ قوولکه‌یه‌کی لئ بوو هیندی چالێک. گه‌لای زه‌ردو په‌لک زێڕین به‌ ره‌گه‌ره‌گی سووره‌وه له‌ ژێر داره‌که‌ که‌وتبوونه سه‌ر یه‌ک و نیوه‌ی قه‌دی داره‌که‌یان له‌ نیتو خۆیان گرتبوو. کۆمای نه‌و گه‌لا وشکانه‌ خشه‌خشیان ده‌هات. کورپژگه‌ خۆی له‌سه‌ر نه‌و وشکه‌

گه لایه دریژ کرد. مه لیک که به سر بهرترین لکی داره کهوه هه لیشته بوو، به دهنگی خشه خش ترساو هه لفری. کوربه که ماندوو بوو، بئ هیژر بوو. ویستی نهو شهوهی لهوئ رابوئری، رهنکه بیشی توانیبایه. به لām بری کردهوه: "نهم بیابانه پره له جانهوه ر."

چهند گه لای وشک له لکیک بوونهوه، له حوادا سوورپان و کهوتنه سر گه لاکانی دیکه. نه مجار همر تاوه نا تاویک گه لایهک و دوو گه لā له لکه کان ده بوونهوه به هه لپه رین و سه ما کردن ده کهوتنه سر زهوی.

کورپژگه له بهر خۆیه قسهی ده کرد. ده تگوت که سیکی له لایه. به دهنگی بهرز ده یگوت: "ده چم... ده چم نهو دئییه ده بینمهوه... کئ ده زانی بۆ کوئ چووم?... هیند ده گه ریم ههتا نهو دئییه ده دۆزمهوه، نیدی نا گه ریمهوه. ده چم ده به شوان، بزنان ده دۆشم، با دایکم ههتا شل ده بئ به دوام دا بگه رئ، ریش بزنیش نه گه ر توانی، با به دۆزیتیهوه... نه گه ر نهویم نه دییهوه چی؟!... ناشی بینمهوه... باشه، نه گه ر نه مدییهوه چی؟!... هیچ، له برسان و له تینوان ده مرم... باشه، با بمرم... چما نه گه ر مردم چ ده قهومی؟!..."

ههتاوی بئ تینی پاییز گه بهرردو گه لā چنارهکانی ده لستهوه. خاکه که نهرم و روون بوو. گوله جووتیره (گوله پاییزه) پۆل پۆل و تاق تاق گلپان هه لآبوو، و هیندهی نه ما بوو سر و ده در نین. بۆنکی ناخۆش له گه لā خۆزه کان هه لآ ده ستا. لکه کان ته ر بوون و ده دره وشانهوه. نهم ده ور به ره پاییزان هه میشه له بۆنی قورسی خۆزه دا نوقمه.

یهک دوو سهعات و بگره زیاتریش لهوئ مایهوه، ههتا ههتاو به رهو که له پۆ شۆر بووهوه. کورپژگه پاش ماوه یهک ورپنه هاتهوه هۆش خۆی، پیتی وابوو و دهوای کهوتوون و هیندهی نه ماوه بیگه نن. ته ماشای ههتاوی کرد، نهو نه دهی نه ما بوو ناوابی. ئیستا ده بوو به کام لادا برواو به جیته کوئ?... نهوهی نه ده زانی. ریچکه بزنیك به نئو بهرده کان دا ده رۆشت. بهو ریچکه به دا غاری دا. بئ نهوهی گوئ بداته دارو به ردو درک و دالّ غاری ده دا. چاک ماندوو ببوو. جار جار راده و هه ستاو ناوړیکی و دهوای خۆی ده دایهوه و سه ره له نوئ غاری ده دا. له سه ر مووره داریکی رزیو چاوی به مار میلکه یه کی چکۆله کهوت. نازا نم بۆ پیتی خۆش بوو. مار میلکه که به دیتنی نهو، له ترسان رای کردو له ژیر کۆلکه داریکی دیکه دا خۆی شاردهوه. به لادا هات. چاوی ده ره شهوه هاتن. دنیا وه ک فرفره له پیش چاوی ده سوورپا، چهند توندیش ده سوورپا. ده ست و لاقی ده له رزین. به ترس و دلّه خوربهوه ته ماشای ده ور به رو دواوهی خۆی ده کردو دوو باره غاری ده دایهوه. له نه کاو پۆله کهوئیکی له بهر هه لفری. ترسا. له هه موو دهنگیکی چووکیش ده سه له میهوه. دلّی وه ک شیتان لیی ده دا. به نا هو می دییهوه سه ریریکی

چواردەورى خۇي كىرى لىنىكى دا، لە خۇيىن و ئارق دا شەللاڭ بوو. ھىزى ئەژنى نەمابوو. شەكەت و بىگىيان دانىشت. ئەو جىيە لىنى دانىشتىبوو، گۇرايىيەكى بچووك بو پىر لە خىز و بەرد. بە بۇنى ترشاوى نارەقى لەشى نارەحت بوو. بۇنى گىايەكى بۇن خۇشىشى بە بەر لووتى ھەللاھات. بە زەھەت چاوى ھەلپچى. سەرى قورس ببوو. بە ترسەو سەرى ھەلپى و تەماشاش دەوربەرى خۇي كىرى. ھەتاو خەرىك بوو ئاوا بى. سىبەرەكان ھەتا بلىنى درىژ ببوونەو. روانىيە دوورتر. چاوى بە تارمايى كۆختەيەكى بە مۆرە دانراو كەوت. لە خۇشىيان راجەنى. دووكەلنىكى لە كىلورپۇژنەكە ھەلەستاو لە ھەوادا بلاو دەبوو. ئەو دووكەلە لە كىلورپۇژنەكە ھەلەستا، تارىك نەبوو، دووكەلنىكى مەيلەو شىن بوو.

لە پىشتەو خۇي گونى لە دەنگىك بوو. وەك ھەستى پىيەكەسىك. خىرا بەرەو دوا گەرايەو. لە سەرەوژىرى لاي چەپى، لىرەوارى كاج لە تارىكايى دا نوقم بوو، كەوك لافاوتىكى رەش لە ناسمانەو دەرژايە سەر زەوى و جار لە گەل جار لىنى نىزىك دەكەوتەو. بە دەنگى بەرز قەسى لە گەل خۇي دەكردو بە بەر قەسە كىرەنەو لەبەر لىرەوارو لەبەر ئەو رەشاىيە كە لە ناسمانەو دەرژايە سەر زەوى، ھەلەھات. دەگوت: "دەچمە وى... پىيان دەلەم ھاتوم بىمە شوان... دەلەم نەگەر پىتان خۇش بى جووتىش دەكەم... دەلەم... وەردىش دەبىم... دەلەم ھەر كارىك بلىن دەيزانم. دەلەم ناوم "مستەفا" يە مستەفارش... دەلەم دايك و بايم نەماون، دەلەم عەبدى خانىشم نى... دەلەم بىزەكانتان بۇ دەدۆشم، مىگەلەكەتان دەبەمە كىو... دەلەم نەگەر پىتان خۇش بى دەبە كورى ئىو. ئالەم ناوم "ھەمەدۆك"ە. دەلەم ناوم مستەفارشە... دايكەم ھەتا شەل دەبى با بەدوام دا بگەرە، عەبدى خانىش نەگەر تۈانى با بىلۆزىتەو... دەچم، دەچم، دەچم بە كورىان..."

پاشان زۆر زۆر دەستى كىرە گرىان. لىرەوارى رەش زەوى و ناسمانى پىكەو دروو بوون. ھەتا زياتر دەگىيا پىر دلى پىر دەبوو. لە دەنگى گرىانى خۇشى لەزەتلىكى وەردەگرت. كاتىك لە تەپلىكەكە دەچووەو خوار لەپىر گرىانەكە بى. لووتى بە سۆرائىيەكە پاك كىرەو. سۆرائىيەكە تەپ بوو.

گەيشتە خانووە قورپەكە. كاتىك وەژوورى ھەسارى كەوت، تارىك داھاتبوو. لە دەوربەرى، تارمايى چەند مالى دىكەش ديار بوو. ئەم مالا ئە ھەمويان بە مۆرە دانراوون. لە فەكران راجو: "ئەكە نىرە دىيەكە بى...؟"

لەبەر دەرگا پىاوتىكى رىش دار خەرىك بوو كورتانى ولاغەكە چاك دەكرد. كاتىك سەرى ھەلپى، چاوى بە تارمايىيەكە كەوت كە وەك بىمار لە نىوەرەستى ھەسارى چەقىبوو. تارمايىيەكە يەك دوو ھەنگا لىنى نىزىك بوووەو رەق راوہستا.

پیاوه ریش داره که که ئیدی چاوی نه‌ده‌دی کورتانه‌که‌ی داناو هه‌ستا. تارماییه‌که ته‌نیا
چهند هه‌نگاو له‌ولاتر راوه‌ستابوو، و مووی لێ نه‌ده‌بزووت. پیاوه‌که بانگی کرد:
"ها... بزائم، کاریکت هه‌بوو؟..."

تارمایی وه‌لامی دایه‌وه:

"خاله شوانتان ناوی؟... وه‌ردیش ده‌برم، هه‌ر کاریک بلین ده‌بزانم."

پیاوه ریش داره‌که قۆلی تارماییه‌که‌ی گرت و برديه ژووری:

"جاری دانیشه به‌سیوه... دوايه خوا گه‌وره‌یه."

بایه‌کی ساردی ده‌هات. هه‌مه‌د سه‌رمای بوو. وا هه‌ل‌ده‌له‌رزى ددانى ددانى نه‌ده‌گرت.

پیره‌پیاوی ریش دار بانگی خێزانی کرد:

"کچی... دووسێ بێ دار له‌م ناگره‌ نێ... نه‌و منداڵه وه‌ک میژۆک هه‌ل‌ده‌له‌رزى."

ژنه به سه‌رسورمانه‌وه پرسى:

"نه‌مه کێیه؟"

پیره‌پیاو وه‌لامی دایه‌وه:

"خۆشه‌ویستی خوايه، میوانه."

ژنه به پێکه‌نینه‌وه له بن لیوانه‌وه گوتى:

"نه‌مه چ جۆره میوانیکه؟"

پیره‌پیاو:

"میوان نه‌م جۆرو نه‌وجۆری نیه. میوان میوانه‌و براهه‌وه."

ژنه باوه‌شیک دارى هێنان و یه‌ک یه‌ک خستنیه سه‌ر ناگردانه‌که. ناگردان به‌ره‌به‌ره داگیرسا.
کورپێژگه له‌لای چه‌پی ناگردان له بن دیواری کز داماو دانیشیت. ده‌م و چاوی چووک و
قه‌لشیو و سه‌ری زل بوو. مووی سه‌ری که ده‌گه‌یشتنه سه‌ر لاجانگی هێندیان تیشکی هه‌تاو
وی که‌وتیبوو، کال ببوونه‌وه مه‌یله‌و سوور بوون. چاوه‌کانی کال و گه‌وره بوون. له‌شی تاوه‌گازو
تاوه‌سووت بوو. یازده ساله دیاری ده‌کرد. دروو پانتۆله‌که‌بیان هه‌تا سه‌ر نه‌ژنۆی دادپ دادپ
کردبوو، و لاق و له‌ته‌ری به ده‌روه‌وه بوون. خوین په‌له‌ په‌له له‌سه‌ر لاق و له‌ته‌ری وشک هه‌لاتیبوو.
ناگردان به ته‌واوی داگیرسابوو، به‌لام نه‌و هه‌ر هه‌ل‌ده‌له‌رزى. ژنه‌که:

"منداڵی به‌سته‌زمان... وادیاره زۆری برسییه... نیستا جامیک شۆریاوی گه‌رمی بۆ
تێده‌که‌م، با بیخواو گه‌رمی بیته‌وه."

ژنه له مەنجه لێکی مس که له سەر ناگره که ده کولی، چەند که وچکی شۆر باو له جامێک کرد. حەمەد چاوی بریپووه نەو هەلمه که له جامه که هەل دەستا. ژنه جامه چێشته که ی له پێش داناو که وچکینکی داریشی دایه دەست:

"بخۆ با گەرم ت بێتهوه... خێرا خێرا بخۆ."

پیره پیاو:

"خێرا خێرا بخوا زاری دەسووتی."

منداله که:

"ناسووتی."

منداله که پێ کەنی. پیره پیاویش پێ کەنی. ژنه که تی نه گەشت نه وان بۆچی پێکەنین.

پیاو که:

"وادیاره شۆر باوی گەرم هینایه وه سه ره خۆ."

منداله که وه لامی دایه وه:

"ئیدی هەل ناله رزم."

ژنه کەش پێکەنی.

ناورگه که زۆر جوان و خاوێن و رێک سواخ کرابوو. بانێ ژووره که گل بوو. هۆله کانی که بریتی بوون له دارو هەلەش به دوو که لێ چەندین ساله رهش ببوون و دەرەوشان.

ژووره که یان کەردبوو به دوو بەش که به شێکی تهویلە بوو و هەلمێکی گەرم و شه داری لێ هەل دەستا، هەلمێک به گەرمی و شه داریی هەناسه. نەم بۆنه بۆنی ریخی تازه ی گوێلێک بوو. وه ک بۆنی کاوداری ته پ ده چوو. له لای تهویلە که وه کورپو کچ و بووکی پیاو هه پیره هاتنه ژوور. کورپوگه ناو پێکی خۆشی لێ دانەوه. پیره پیاو رووی کرده کورپه که ی:

"بۆچی به خێراتنی نەم میوانه ناکه ی؟"

کورپه که زۆر به ژیری و سهنگینی به خێراتنی کردو نه حوالتی پرسی.

"به خیر بێی کاکه گیان... شوکور باشی!"

کورپوگه ش هه روا پیاوانه جوابی دایه وه:

"سوپاس بۆ خوا باشم."

نه محار کچ و بووکی مامه پیره ش به خێراتنیان کرد.

لەم کاتەدا ناگردانە کە بە چاکی داگیرسابوو. کورپیژگە دەستی لە بن ھەنگلی نابوون و لەبەن دیواری کز دامابوو. بلیتسە ناگر کە لە ناگردانە کە جیا دەبەو، سێبەری سەیر سەیری دەخستە سەر دیوار. سێبەرەکان پەیتا پەیتا بیجیمان دەگۆری و تاوێکی ئارامیان نەبوو. پیرەپیاو بە گەرمی خەریکی سەیری سێبەرەکان و خۆندنەوێ فکری ئەو منداڵە بوو. کاتێک سەری وەرگێڕا زەرەخەنە یەک کەوتبوو سەر لیوانی.

دەم و چاوی مامەپیرە لەرو باریک بوون. ریشی تۆز و تەواو سەپ بوو. نێوچاوانی ھەتاو سووتاندبووی و رەنگی گۆراپوو. سەر روومەت و لاچاوەکانی و ملی لە ناچار شۆکی ناگردانە کە وەک مەسی سوور دەتروسکانەو. لە نەکار وەک شتێکی گەرنگی بیر کەوتبێتەو، پرسی:

"باشە، میوان... پێت نەگوتین ناوت چیە؟"

حەمەد:

"پێم دەڵێن حەمەدۆک."

کورپیژگە وەک ئەوێ ھەلەبەکی کردبێ، سەری داخست و لیوی خۆی گەزی. لەبیری چووبوو بلیت ناوم مستەفەرە. پاشان لە دلی خۆی دا گوتی: "باشە، ناوی خۆم چیەتی...؟
مستەفەرەش کییە؟... بۆچی ناوی خۆم نەلێم...؟ خۆ لێرە کەس نامناسێ..."

پیرەپیاو رووی کردە بووکەکی:

"سفرە کە راخە با پارو نائیک بچۆن."

سفرەیان راخست. ھەموو خا و خێزانی مالا و حەمەدۆک لە دەوێ سفرە کە ئالان. لەسەر سفرە کەس قسە نەکرد. بە بێدەنگی شتیوان خوارد. کاتێک سفرە کە کۆکرایەو دووبارە باوەشێک داریان ھێناو خستیانە سەر ئاور. مامەپیرەش بۆخۆی موورەبەکی گەورە ھێناو راست لە نێو مەشخەلی ناگرەکی دانا. بلیتسە ئاور لە ھەموو لایە کەو بەرەو موورە دارە کە لار بوونەو موورە داریان لە نێو خۆیان گرت. ئەمە گەورەترین خۆشی مامەپیرە بوو. ھەموو شەوێ دەبوو ئەم کارە بکا.

بلیتسە ئاورەکان بەم لاو ئەو لا دا دەوێ ئەم موورە دارەیان داوو کە مامەپیرە لە نێویان داینابوو. مامەپیرە لە تەماشای ئەو بلیتسە ئاورانە کە بێ وەستان دەوێ موورەکیان دەدا، تێر نەدەبوو. خێزانی بە گوتی دا چپاند:

"سەلمان، جیتی ئەم منداڵە لە کوێ راخەم؟"

زەرەخەنە یەک وەک ھەمیشە کەوتە سەر لیوی سەلمان:

"له ته ویله ی بارگینه که... لهو جینگایه ی که بۆخۆمان لێی ده خه وین... ده ته ویست له کوئی بۆ راجه ی؟ چو زانی نهم به سته زمانه له کوئوه به هیوای سلهمانی هاته ته نێره." پاشان ناوړی دایه وه لای هه مه د. هه مه د له بهر گهرمای شاگردان خاو بېوه وه و وێژینگه ده دان. مامه پیره به پێکه نینه وه بانگی کرد:

"میوان... خه و دئ؟"

هه مه د نه ختێک خۆی کۆکرده وه:

"نا، به هیچ جۆر خه و م نایه."

مامه پیره جوان ته ماشای چاوه کانی هه مه دی کرد:

"باشه، هه مه دۆک... پێت نه گوته ی له کوئ را هاتووی و ده ته وئ بچیه کوئ؟"

هه مه دۆک چاوه کانی که پر بوون له دوو که ل که مێک هه لگژوفین:

"له ناسیاب چه شمه را هاتووم... ده مه وئ بچمه نه و دئیه."

سلهمان به وردی سه یڕێکی کورپژگه ی کرد:

"ناسیاب چه شمه شاره زام، به لام نه و دئیه کوئیه."

هه مه د بئ نه وه ی بجه جلی، وه لامی دایه وه:

"ده مه وئ بچمه گوندی "دورسوون" و نه وان"

"کام دورسوون؟"

"خۆ عه بدی خان ده ناسی... پاشان بێده نگ بوو و چاوی بریه سووچێکی ژوره که. مامه پیره:

"باشه، دوايه..."

"دورسوون ره عیه تی عه بدی خانه... جووتی بۆ ده کا، وه ردی بۆ ده برئ... ده مه وئ بچمه

گوندی نه و دورسوونه."

بریسکه یه که له چاوه کانی هه مه د هه ستا، پاش تاوێک بێده نگه ی له سه ری رۆشت:

"نه و دورسوونه که جووچه که باشوه که ی گرتبوو... نێستا ناسیت کئیه مامه گیان؟"

"نه رئ، نه رئ، ده زانم! باشه دوايه..."

"ده مه وئ بچمه گوندی دورسوون و نه وان... دورسوون ده یگوت له دئیه نه وان به زۆر

جووتی به مندالان ناکه ن... لێشيان ناده ن... دورسوون ده یگوت گونده که یان چه قله شینکه ی

هه ر لئیه... ده مه وئ بچمه نه وئ."

"باشه، نه و گونده ناوی چیه... دورسوون پێی نه گوته ی... نه یگوت دئیه که یان ناوی چیه...?"

خەممەد بېدەنگ بوو، قامىكى له زارى ناو له فېكران راچوو. ماوه يەك بېرى كړده وه له نه كاو
وه لاسى دايه وه:

"نا... ناوى گونده كه يانى پې نه گوتووم."
"سهره!"

خەممەد يش دووياتى كړده وه:

"نهرئ، سهره!... من و دورسوون پېكه وه جووتمان ده كړد... هيندئ جار دورسوون له سهر
بهردىك داده نيشته و ده بگوت: برىا دېهاتى ئيمته ديتبايه!... داروبه ردى زېره... ده رىاى
هه يه، كاجى هه يه... ده بگوت نه گهر سوارى ده رىا بى له م دنيايه هه ر كوي يهك وازت لى بى
ده توانى بچى... دورسوون له و گونده راي كړد بوو... به منى گوتبو و نه م قسانه له لاسى كه س
نه دركېنم، منيش به دايكېشم نه گوتن."

پاشان به نه سپايى گوتى:

"تۆش به كه سىيان مه لئ مامه گيان!... ئى؟"
سله مان:

"مه ترسه، مه ترسه... به هېچ كه س نالېم."

بوو كه كه هه سته روښته و دواى ده قيقه يهك ته ليسى كى هېناو گه رايه وه. ته ليسى له
نيوه راستى ژوره كه هه لږ شته. نيو ژوره كه پر بوو له قوزاخه په مۆ. گوله په مۆيه كان سپى
بوون و هه ركاميكيان ده تگوت په له هه ورېكى چكوله يه. ژوره كه پر بوو له بؤنى قوزاخه
په مۆ. سله مان گوتى:

"ياللا خەممەدۆك بت بېنم، هونه رى خوت نيشان بده. داخوا ده زانى قوزاخه په مۆ پاك
بكهى؟ نافهرين پالەوان، دهى با بزانم."

خەممەدۆك كۆشيكى قوزاخه په مۆ كيشايه پيش خوى. ده سته وا فيره كار بوون وه ماشين
كاربان ده كړد:

"په مۆ پاك كړدن شتېك نيه."

كوړه كهى مام سله مان:

"دهى خەممەدۆك، ئىستا تۆ نه و گونده چۆن ده دوزيه وه؟"

خەممەدۆك كه ديار بوو نه م پرسىاره ي پې خوش نيه، هه ناسه يه كى هه لكيشار له وه لام دا گوتى:

"ده گهرېم... دهى بېنمه وه... ده بگوت له نيزيك ده رىايه... دهى بېنمه وه."

"حه مه دۆك! ليره بۆ ده ریا پازده رۆژه ری یه."

"ده یی نمه وه، هی نده ده گهریم هه تا ده یی نمه وه... نه گهر بش مر م تازه ناچه وه ناسیاب چه شه."

سله مان:

"حه مه دۆك، خۆ تۆ نه تگوت چت لی قه و ما وه بۆچی مال و حالی خۆت به جی هیشتوه و روت له کیو و بیابان کردوه؟"

حه مه دۆك دهستی له کار کیشایه وه:

"مام سله مان گوی بگره بۆت باس بکه م... با م مردوه، ته نیا دایکی نکم هه یه و برایه وه. خزم و کس و کاری دیکه م نیه... نه من ره عیه تی عه بدی خا م..."

نه مه ی که گوت، چاری پر بوون له ناو و کۆله گرووی له نهوکی ما. ددانی به جهرگی خۆی داده گرت، نه گینا له پر مه ی گریان ی ددها.

حه مه دۆك له سه ری رۆیشت:

"دوو ساله جوت بۆ عه بدی خا ن ده که م... چه قله شینکه پیاری ده خوا... چه قله شینکه وهك سه گ لاق و له ته ری پیاری ده گه زئ. نه من له و دروه لانه جوت م ده کرد. عه بدی خا ن هه موو رۆژئ به قهستی کوشتن دارکاری ده کردم. دوینئ به یانی ش لی خا م. هه موو له شم ره ش و شین هه ل گه را. منیش رام کرد... ده مه وئ بچه نه و دئی یه. عه بدی خا ن له وئ نام دۆزیت ه وه... ده چه نه و ناوایی یه جوتی ده که م، ده م به شوان، نه گهر پیتشیا ن خۆش بی ده م به کوپان."

حه مه دۆك وه ختیك گوتی "نه گهر پیتشیا ن خۆش بی، ده م به کوپان" جوان سهیری چاری مام سله مانی کرد. حه مه دۆك دلئ پر بوو. نه گهر زاری کرد بایه وه یه که قسه ی دیکه ی کرد بایه، گریان ی ده هات و خۆی پی راگیر نه ده کرا. سله مان که تیی گه یشت بوو، با سه که ی گۆری:

"حه مه د، ئیستا که نیازت نیه بچه وه ناسیاب چه شه، له لای ئیمه بیته وه."

ده م و چاری حه مه د پشکووت. له خۆشیان هه موو گیانی له رزی.

کوره که ی مام سله مان:

"ده ریا زۆر دووره حه مه دۆك... نه و گونده ش به و ناسانی یه نادۆزیت ه وه."

هه موو ته لی سه په مۆیه که پاک کرابوو. ژووره که پر بوو له نه سپی ره شه ی په مۆ. نه سپی یه کان به په له به چوار قولینچکی ژووره که دا ده گه ران. جی خه وی حه مه دیان له نیزیك ناگر دانه که راخست. چاری گهر م ببوون، نه گهر لیتی گه رابان ده سه به جی ده چه وه نیو جیتی. مامه پیره که ده یزانی حه مه د زۆر کوشت ه وه، گوتی:

"بۆر سەر جىيەكەت" و جىي خەۋەكەي نیشان دا.

خەمەد بىي ئەۋەي قەسەيەك بكا، چوۋە نىي جىيەكەي و خۆي قانگەلە كرد. دەرگوت ھەموو لەشى لە ناۋنگ دا كوتراۋە. ھەموو نەندامى لەشى دىشان. لە دلى خۆي دا دەيگوت: "دەيە كورې... دەيە كورې... دايكەم ھەتا شل دەيى با بە دوام دا بگەرې... ناتوانن بىدۆزنەۋە... تازە ناچمەۋە..."

خەمەد دوو سەعات پىش تاۋ ھەلات، راست ئەۋ ۋەختە كە رۆژان دەچوۋە جووتى، لە خەۋ راپەرې. لە جىي ھاتەدەر. ھەررا بە خەۋالوويى مەزەكەي كرد. ھاتەۋە سەرەخۆ. دويىنى شەۋ و مام سەلمانى رىش سىيى ۋەبىر ھاتەۋە. لە دلى خۆي دا گوتى: "مالى مام سەلمان!... ھەر لىرە دەي، نىدى ناچمەۋە... دەي بە كورپان..."

لە دەري كزەبايەكى ساردى دەھات. سەرمای بوو، ھاتەۋە ژوررې و سەرلەنوي چوۋەۋە نىي جىيەكەي. ئەژنوي كۆكردنەۋە بە سىنگى خۆيەۋە نان. جىيەكەي گەرم داھات. خەمەد دەيزانى كە ئەمپۆ ھەتا تاۋھەلاتىش دەتوانى بچەۋى. بۆيە دووبارە خەۋى لىكەۋتەۋە.

ھەتا بە دەم شەنباي بەيانىيەۋە لەكەل دەرگەۋت. دايك مەغەلە شۆرپايى لەسەر ئاگر لابرە. ھەلم و بۆنىكى خۆش لە مەغەلەكە ھەلدەستا. كور لەميژ بوو چوۋبوۋە سەركار. سەلمانىش دەستى كوردبوۋە بە پىنە كەردنى كورتانەكە. ژنە بانگى كرد:

"سەلمان، شۆرپاۋەكەت سارد دەيىتەۋە."

"مىوانەكەمان ھەلستا؟"

"ديارە نەم مىندالە دويىنى زۆر ماندوۋ بوۋە، لە خەۋى دا قسان دەكا."

"ھەلى مەستىنە، بەستەزمانە دويىنى ھەموو دويىنى غارى داۋە."

"ناخر ئەۋ مىندالە بۆچى مال و ھالى خۆي بەجى ھىشتەۋە راي كەردە؟"

"چونكە زۆريان تىن بۆ ھىناۋە."

"رۆلە گيان!... چەندىش جوانە... ناخر ئەۋ خوانەناسانە چىيان لەۋ بەستە مىندالە دەۋى؟..."

"ھەتا ھەر ۋەختىك پىي خۆش بىي لەلای نىمە دەمىنىتەۋە."

لەۋ كاتەدا خەمەد ۋەخەبەر ھات. بەھەردوۋ دەستان چاۋەكانى ھەلگۆفېن. ھەلنىكى سووك لە نىي مەغەلە شۆرپاۋەكە ھەلدەستا. لە كەلپىنى دەرگاۋە شۆقى ھەتاۋ ۋەك تىزمالكىنك كە بە چەقۇر پىيىتتايان ھاتبۇۋە ژورر. خەمەد دەسبەجى لە جىي دەرپەرې. كاتىك سەلمان پەلەپەلى خەمەدى دى، گوتى:

"مەترسە كۆرۈم... نەگەر پېت خۇشە جارى بھەوہ."

ھەمدە ئاقتاۋە مەسكەى لە تەنىشت ئاگردان ھەلگرت و چوۋە دەرئ. پاش نەوہى دەست و چاۋى
بە ناۋى گەرم شوتن، چوۋ لەسەر سەرى مام سەلمان راۋەستاۋ تىيەوہ راما. ژنە ديسان بانگى كردهوہ:
"وہرن شۆرباۋەكەتان بھۆن... سارد دەپىتەوہ."

سەلمان كورتانەكەى دانائ بە پىكەنىنەوہ چاۋىكى لە ھەمدەك داگرت:
"با بچىن شۆرباۋەكەمان بھۆن."

شۆرباۋەكەيان پرويش بە شىر بوو. بۆنى پرويش و شىر تىكەل ببوو، و بە جارىك ژوورەكەى
داگرتىبوو. شۆرباۋەكەيان بە كەۋچكى دار خوارد. ھەمدە شۆرباۋەكەى زۆر پى خۇش بوو. لە
دلى خۇى دا گوتى: "دەم بە كورى."

پاش قاولتى، سەلمان پىنەى كورتانەكەى تەواۋ كرددو بە پووش و سەمەل ناخىنەوہ.
پووشكە لە نىۋ قامكە درىژو پىرەلۆكەكانى دا ھەلەدەخلىسكا.

ھەتاۋى پايز بە ھەموو تىشك و رووناكىي خۇيەوہ دەرۋ دەشتى داگرتىبوو. تۆزىكى ورد لە
پووش و پەلاش ھەلەدەستا. ھەركات سەلمان چىنگى لەو پووشە دادەگرت و لە كورتانەكەى
داخنى، ئەو تۆزە زەردو زىپىنە لەبەر تىشكى ھەتاۋ بە چواردەورى دا بلاۋ دەبوۋەوہ.
سەلمان:

"عەبدىخان زۆرى ئازار داۋى؟"

ھەمدە چاۋەپوانى پرسىياريكى وا نەبوو. بەلام تەردەست ۋەلامى داىوہ:
"بە قەستى كوشتن لىى دەدام... جاريكيان ئەۋەندەى لىىدام كە مانگىكى رەبەق لە جىى
دا كەۋتم... دايكە دەيگوت نەگەر نوشتەى مەلا سارى نەبوۋايە، دەمردم... عەبدىخان لە
ھەموو كەسى دەدا، بەلام لە من زياتر..."
"باشە، كەۋابى لەلاى نىمە دەمىنەوہ."

"خۆ من لەو گوندە كاريكە نىە... نەجار لىرەرا بۆ ئەو ئاۋايىيە پازدە پۆژەپىيە...
دەريايەكەشى نازام بە كەلكى چى دى... نەگەر چەقلەشىنكەشى نەبى، خۆ نىرەش نىەتى...
نەمن ھەر لىرە دەمىنەوہ، كەس ناتوانى ۋەمىننى، وا نىە؟... ئاسىياب چەشمە ھەتا نىرە
دەليارپىيەكە، وا نىە؟... لىرە ناتوانن بىدۆزنەوہ، وا نىە...؟"

پىت وايە ئاسىياب چەشمە لە كويىيە؟... ئاسىياب چەشمە لەۋديو ئەم كىۋەيە... چما بۆخۆت
نازانى چەند بە رىگادا ھاتوۋى؟"

همەد وشك بوو. چارۈ پى زەق بوون و نارەقى كرد. ھەموو ھىوايەكەى بېووە بلىقى سەرناو. نارەق چۆر چۆر لە ھەموو گيانى سەرەوژىر بوو. ويستى شتىك بلى، بەلام تفى خۆى قووت دايەووە ھىچى نەگوت. پۆلە ھەلۆيەك بە ئاسمانەوہ ديار بوون. چارۈ پىيان كەوت. خۆى لە سلەمان نيزىك كردهووە گوتى:

"كەوابى، باشتەرە بچمە نەو دىيەو بېمە كورۈى نەوان... نەگەر عەبدىخان وە مېينى نەغجن نەغجنم دەكا."

سلەمان بە سەرکۆنەوہ وەلامى دايەوہ:

"باشە، بچۆ نەو دىيەو بېە بە كورۈى نەوان!..."

"چەند خۆش بوو بېام بە كورۈى تۆ، بەلام..."

"بەلام چى؟"

"نەگەر بکەومە بەردەستى، لە خواش ناترسى، لەت لەتم دەكا."

"نەمنيش کارىکم لە دەست نايە ھەمەد!..."

سلەمان نەمەى گوت و لەسەر کارەكەى ھەلستار چاك سەيرى ھەمەدى كرد. دەم و چارۈ ھەمەد رىك ھاتبوون، چاوەكانى كز داگىرابوون. دەتگوت سۆمايى چارۈ رۆ رۆاوە.

وہختىك ھەمەد دىتى سلەمان تەماشاي دەكا، زياتريش خۆى لى نيزىك كردهووە دەستى گرت. ھەموو ناوات و نارەزووەكانى لە چاروانى دا ديار بوون. لە سلەمانى پرسى:

"چ بکەم."

"مەترسە ھەمەد."

ھەمەد بە ترس و خۆشحالىيەوہ زەردەخەنەيەكى تالى كرد. سلەمان كورتانەكەى لە قوربىنىك داناو وەرپى كەوت:

"ھەمەدۆك! من ھەتا نەو مالەى بەرامبەرمان دەچم، كارىکم ھەيە. تۆش چىت پى خۆشە وا بکە. نەگەر پىت خۆشە بچو لە نىو ناوايى بۆخۆت بگەرپى."

ھەمەد لىي جيا بسووەوہو چوہ نىو دى. دىيەكە بىست - بىست و پىنج مال دەبوو. ھەموو خانووەكان بە مۆرە دروست كرابوون. ھەروا لە گۆترە چەند بەرديان لەسەريەك دانابوون و خانويان لەسەر دروست كردهبوون. خانووەكان لە تەختى زەوى پرا مېترىك زياتر بەرز نەبوون و ھەمووشيان مۆرە بوون.

ھەمەد ھەموو دىيەكە گەرا. مندالان لە سەرانگوتىك يارىيان دەكرد. ژنەكان لە بەرپەرۆچكەى دانىشتبوون و خەريكى تەشى رستە بوون. سەگىكىشى بەرچاو كەوت. سەگەكە

كلكى له گەلۆزى گرتىبوو و بە ترسەوه بە بن دىوارىك دا دەرۆيشت. لە ھەموو كەلن و قوژنىكى ئەم دىيە پەين و تەپالەيان لەسەريەك رۆكردىبوو. ھەتا ئىتوارى ھەموو كون و كاژىرى گونەدەكەى سەنگ و سوژن نا. كەس كارى بە سەريەو نەبوو، كەس لىي نەپرسى لە كوئەو ھاتەو بۆ كوئ دەچى، لە دىي خۆيان نەگەر غەوارەيەكيان دەدى، ھەموو منداڵەكان لىي كۆدەبوونەو. خەلكى ئەم دىيە جۆرىكى دىكە بوون... و ئەمەشى پى خۆش بوو. كاتىك ھاتەو مالى دىي سەمانىش لە مالىيە. سەمان:

"خەمەدۆك، ئەو بۆچى سەريكى مالىووت نەدايەو، لە نىو دىي چ باسە؟"
 "چ باس نەبوو مامەگيان."

بەدواى ئەمەدا چەند رۆژىك خەمەد ئەمە كارى بوو. يەك دوو دەستە براشى پەيدا كردن. لەگەل منداڵان "ھەلووكتىن" ى كرد. لەم يارىيەدا لىنگەى نەبوو، بەلام قەت خۆى لەسەر كەس ھەلنەدەكىشا. ھەر منداڵىكى دىكە لەم يارىيەدا وەك ئەو سەر راست بووايە، خۆى پىئەو رادەنا. بەلام وا ديار بوو خەمەد ئەم يارىيە زۆر بە يارىيەكى منداڵانە دەزانى، ھىچ گوئى نەدەدايە بردنەو و دۆراندن. ھەريۆيە منداڵەكان زۆريان خۆش دەويست.

پاشان، پايزە بارانى توورپووس دەستى پى كرد. ديوتانە پايزان گەلاى داران چۆن ھەلنەوەرئ؟ پايزەبارانى توورپووسىش بە درشتى وەك گەلازەردى پايز دەكەوتتە سەر زەوى. ھەر دەيان گرماند. لە كىرى پشت ئاوەدانىيەو گاشەبەردى زەلام زەلام لەگەل دەنگى ھەورەترىشە بەرەو دەشت تاوتىر دەبوونەو. كىئەكە لىرەوار بوو، لىرەوارىكى چو دارى زەلام زەلام. رۆژىكيان خەمەد ھاتە لای سەمان و گوئى:

"مام سەمان، ھەتا كەنگى بىكار بىم. بۆچى ھەر بسورپىمەو نانى مەفت بۆم؟"
 "گوئ مەدەيە خەمەد، ناخەكەى كارىكت پى دەسپىرين."

باران چەند رۆژىك لىي كردەو. ھەتاو لەسەر گەلاو بەردو خاك و دارە شەدارەكان مۆنج مۆنج دەدرەوشا. ھەلمىكى تەنك لە زەوى ھەلەدەستاو بۆنى ريخ و پەينى بۆ لای ئاوايى بەرئ دەكرد. جارجارىش پەلە ھەورى زىوين پىشى تىشى ھەتاويان دەگرت...

خەمەد لە نيزىك مالى لەسەر بەردىك دانىشتبوو، جووتە كالىيەك كە سەمان لە چەرمى خاوبۆ درووبوو، لە پىي دەكرد. كالىكان تەپ بوون. دىوى دەرەويان بە تووكىكى مەيلەوشين داپۆشرايو. لەوہا ديار بوو كە كالىكان لە چەرمى جوانەگا دروست كراون.

حه‌مه‌د له خۆشیی کاله‌کانی خه‌ریک بوو بال بگرئ. سله‌مان هات و له په‌نای راوه‌ستا. حه‌مه‌د به‌ن کاله‌که‌ی ده‌به‌ست و سله‌مان ته‌ماشای ده‌کرد. دیار بوو حه‌مه‌د ده‌ستی به‌و کاره راهاتبوو. خه‌یرا به‌ن کاله‌کانی هه‌یناو بردو له‌لای پاژنه‌ی گرتی‌دان.

سله‌مان:

"حه‌مه‌دۆك، له کاله له‌په‌ی‌کردنیش دا وه‌ستای."

حه‌مه‌دۆك سه‌ری هه‌لپړی و پیکه‌نی:

"ئه‌من ده‌زانم کاله هه‌لپیش به‌ستم. به‌لام نه‌تۆ باشتر ده‌زانئ."

حه‌مه‌دۆك هه‌ستایه سه‌رپۆ. یه‌ك دوو جار قورسایى خۆی خسته سه‌ر لاقى راست و چه‌پى و کاله‌کانى تاقى کرده‌وه. پاشان ده‌ پازده هه‌نگاو رویشته و گه‌راپه‌وه. دیسانیش چه‌ند هه‌نگاوێك به‌م لاو نه‌و لا‌دا رویشته. به‌ده‌م رویشته‌وه چاوى هه‌ر له‌کاله‌کانى بوو. حه‌مه‌دۆك چاوى له کاله‌کانى هه‌ل‌نده‌گوێزته. پاشان هات و له په‌نا سله‌مان راوه‌ستا:

"پر به پێمن."

وه‌پۆ که‌وتن. حه‌مه‌دۆك چاوى هه‌ر له کاله‌کانى بوو. جار‌جار راده‌وه‌ستا هه‌تا کاله‌کانى باشتر ببینئ و جار‌جاریش داده‌هاته‌وه‌و ده‌ستی‌کی به‌سه‌ر تووکی کاله‌کانى دا دێنا.

سله‌مانیش به‌شداری دله‌خۆشیه‌که‌ی حه‌مه‌د بوو:

"پێم وایه پێت خه‌راپ نین؟"

"پر به پێمن، نه‌ ته‌نگن و نه‌ فره‌وان."

"حه‌مه‌دۆك، نه‌گه‌ر چووبایه نه‌و دێیه، کئ هه‌بوو کاله‌ی وات بۆ بدروئ؟"

"چا له‌و دێیه خه‌لك به‌ پێخواسى ده‌گه‌رێن؟"

ئه‌م پرسیاره‌ی حه‌مه‌د به‌شێكى له‌ ساویلکه‌یى و به‌شێكىشى له‌ زۆرزانیه‌وه بوو. به‌لام سله‌مان تێ‌نه‌گه‌یشت. بۆیه له‌ وه‌لام دا گوته‌ی:

"نا... به‌لام له‌وئ کاله له‌په‌ی‌ناکه‌ن، که‌وش له‌په‌ی ده‌که‌ن."

"تێ‌گه‌یشتم مامه‌."

به‌ پیاسه له‌ ناوایى وه‌ده‌رکه‌وتن. حه‌مه‌د له‌ نه‌كاو دلێ کرایه‌وه. هه‌تا کێوه‌که‌ی نه‌وبه‌ریان مه‌زرایه‌ك پان ببووه‌وه. ئه‌م مه‌زرایه‌ش زۆر به‌ که‌لك نه‌ده‌هات. چه‌قله‌شینکه‌ی نه‌بوو، به‌لام زۆریش باش نه‌بوو. ئه‌م مه‌زرایانه هه‌موویان به‌رد به‌رداوى بوون...

حه مەد راوہ ستا:

"مام سلەمان، دەچینە کوێ؟"

"هەروا دەگەرێن."

حه مەد هیچی نەگوت و هەروا روژیشت.

کالە نوێیەکی حه مەد قورای بوو. لە دلی خۆی دا چەند جنیوی تەپو تازەیی بەو قورە دا

کە کالەکانی لێ پیس کردبوو.

لە ئاواپی دوور کەوتنەو. جگە لە دوو کەلی کولاکەکان هیچ شتیکی نیتو دیار نەبوو.

سلەمان:

"گویت لێ بێ حه مەدۆک. هەموو روژی بزنەکان بیتنە ئێرە... دەتوانی لەم دەورووبەرە

حەیانەکان بلەوەرێنی. بەلام نەکی لەم تەپۆلکەییە، لەم تەپۆلکە خەنەییە ئاوا بی. نەودیوی

نیزیک گوندەکی خۆتانە... هەرینا دیت هاتن و گرتیان.

"پێی لەودیوی نانیم... چاک بوو پیت گوتم."

"باشە ئیستا با بچینەو."

گەرانهو. ئاسمان پر لە پەلەهەوری سپی بوو. رەپستەکان وەک چەند خالی سەوز پەلە پەلە

لە نێو بەرد بەرداوییە کەدا بلاو ببوونەو. تاق تاقیش نینۆکە شەیتانە بە لاسکی بلندی

گیاکانەو نووسابوون.

سلەمان:

"حه مەدۆک، رەنگە عەبدیخانە ریش بزنە زۆری ئازار دابی."

حه مەد راوہ ستا، سلەمانیش راوہ ستا. حه مەد سەرلەنوێ تەماشایەکی کالەکانی کرد.

سلەمان:

"با لێرە دانیشین."

"با دانیشین مامە." و پاشان دەستی بە گێرانهو کرد:

"با بۆت باس بکەم مام سلەمان، وەختیک باجم مرد، عەبدیخان دارو نەدارمانی

لێ نەستاندین. نەگەر دایکەم قسە کردبایە دارکاری دەکرد. پیللی منیشی دەگرت و فری

دەدام. جارێکیان دوو روژی تەواو منی لە دارێ بەست و بە جێی هیشتەم. پاش دوو روژان

دایکەم هات و لە دارێ کردمەو. نەگەر دایکەم نەیدیامەو، گورگ دەیخواردم."

سلەمان هەناسەییەکی هەلکێشاو گوتی:

"ئاوا حمەدۆك؟..." ھەستايە سەرپىي و حمەدەيش ھەستا.

سەلمان:

"لەبىرت نەچى چىم پى گوتى. پى لەو دىوى تەپۆلكە خەنەيىيەكە نەنىي. نەوەك چاويان پىت بکەوئ و خەبەر بە عەبدىخان بەدەن. ئەودەم نىدى ھىچ ناکرئ. دئ و دەتباتەوہ."
"پى لەو دىوى نانئىم."

رۆژى دواتر حمەد زوو لە خەو ھەستا. دەسبەجئ لە جىتى ھاتەدەر. خەرىك بوو دنيا رووناك دەبوو. چووە سەر سەرى سەلمان. سەلمان پرخەپرخى خەوى دەھات. بە نقورچىنك سەلمانى وەخەبەر ھىنا. سەلمان چاوى ھەلئنا:
"چىە؟... تۆى حمەدۆك؟..."

حمەد بە خۆرانانەوہ جوابى داىەوہ:

"منم مام سەلمان... درەنگە، دەمەوئ بزنەكان لىخوړم."

سەلمان راست بووہوہ. چاوى بۆ ژنەكەى گىړا. خىزانى دەمىك بوو ھەستابوو. خەرىك بوو ھەيوانەكانى دەدۆشى. سەلمان بانگى خىزانى كرد:

"زوبە نيورۆژى حمەدۆكى لە پىپىچەيەك ھاوئ و بىدەيە."

ژنە دەستە شىراوىيەكانى لە مەنجەلئىكى گەورەدا شوتەوہو گوتى:

"ئەوانى دىكە ئىوارئ دەدۆشم."

ھىندەى بلئى يەك و دوو نيورۆژى حمەدۆكى خستە پىپىچەيەك و داىە دەستى. چەند كەوچك شۆربايشى لەو مەنجەلە كە لە نيزىك ئاگردانەكە دانرابوو و ھەروا زلقى دەدان. بۆ تىكرد. حمەد خىرا خىرا شۆرباوەكەى ھەلقوورپاندو ھىندەى چا و لەسەر چاوى دانئىي پىپىچەكەى لە پشتى بەست و بزنەكانى رەپىچەك دا. كلاًوہ چەورو كۆنەكەى لەسەرى ھەلگرت و رە بزنەكانى گورزانندو مئىگەلەكەى بەرەو لەوەرگە دەنگ دا.

سەلمان لە دواوہ بانگى كرد:

"پىرۆز بئ حمەدۆك!"

ھەتا حمەدو بزنەكان ديار بوون، سەلمان راوہستاو تەماشاي كردن. پاشان لەبەر خۆيەوہ گوتى:

"مندائى دنيايەكى سەيرە!..."

خىزانى ھاتە لای:

"چىە؟ ديسان لەبەر خۆتەوہ دەستت پى كرد."

"خا ده زانن عهبدی خانه ریش بزنه چ به لایه کی به سهر نهم مندا له هیناوه. پیاو زگی پی ده سووتی... باو کیم ده ناسی. پیاویکی فه قیر حال و بیده نگ بوو. مندا لی به سته زمان, بزانه چیا به سهر هیناوه کهوا سهری خوی هه لگرتوه?"
ژنه:

"خوات لی رازی بی, نه توش هه موو شتیک له سهر دلی خوت ده که یه خه فته. لی م بوویه مامه خه مه... وهره شوریاره که ت بخو."

(۳)

لاي ئىتوارى بوو. ھەموو خەلڭ لەسەر كارو كاسىبى گەپرايەو. بەلام ھەمەدۆك نەھاتەو. رۆژ ئاوابوو، ديسان ھەمەدۆك ديار نەبوو. دنيا تاريك بوو، بەلام ھەمەدۆك پەيدا نەبوو. ھەو. دراوسىيى ديوار بە ديوارى دايكى ھەمەد، خات زىنەب بانگى دايكى ھەمەدى كرد: "دوونە، دوونە... ھەمەدۆك ھاتەو يان نا؟"

دايكى ھەمەد بە گريانەو ھەو جوابى دايەو:

"نە بە خواي خوشكى گيان. ھىشتا ھەتيو ھەمەد ديار نيە، ھىشتا ھەمەد پەيدا نەبوو. ھەو... چم لى دەكەي خوشكى، تەگيرم چيە؟"

خات زىنەب ھەو قسەيەي دە جارى كردبوو، دووياتي كرەو:

"گير مەبە خوشكم، ھەستە بە پىيەكى سەرىكى مالى عەبدى خان بدە، رەنگە لەوى بى... ھەر بەدبەختيە كيش بى، پيش ھەمووان داوئنى فەقرو ھەزاران دەگرى... گير مەبە خوشكم... ھەستە بە پىيەكى تا مالى عەبدى خان بچۆ... ھەستە خوشكم، ھەستە." دوونە:

"كۆرەكەم چى بەسەر ھاتەو... كۆرى من ھاتبايەو ھەستە پى دەھاتەو مالى... كۆرى من پى لە مالى عەبدى خان ناننى. ناكا كۆرەكەم بەلایەكى بەسەر ھاتبى... ھەر ئىستا سەرىكى مالى عەبدى خان دەدەم، بەلكو لەوى بى. بەلام دەش زانم نەگەر كۆرەكەم ھاتبايەو لە ھىچ كۆي گير نەدەبوو. يەكسەر دەھاتەو مالى، راستە پى دەھاتە كنى دايكى... ئىستا دەچم سەرىكى وئش دەدەم، بەلكو لەوى بى."

ھەو بەرى ئاسمانى گرتبوو. نە مانگ بە دەروە بوو، نە تاقە ئەستىرەيەك. تاريكتىك بوو چا چاوى نەدەدى. دايكى ھەمەد بە كۆمەكۆمە بەرەو مالى عەبدى خان وەپى كەوت.

له په نځه رهي يه کي چکولوه روونا کايي يه کي چکوله، هينده ي له په ده ستیک که وتبووه سر زه وي. کاتيک گه يشته نهم تيشکه، ته په ته پ دلي لتي دا. يه ک دوو جار تفی خوی قووت دايه وه. ده لرزي. دداني له سر يه ک داده نان. نه يده تواني زاري بکاته وه. دهنگيکي مرده لوکه له گهرووي هاته ده ر:

"خان. خان... له بهر بهري پي يانت مرم خان... هم مدم هيشتا نه هاته ته وه، هاتم خه بهريکي بزانم... گوتم به لکوو ليږه بي... هاتم خه بهريکي هم مدي بزانم خان."

دهنگيکي زيرو ره ق وه لامي دايه وه:

"کي يه له ده ري... بهو شوه چ کار يکت هه يه؟..."

دوونه پارايه وه:

"ده سر سرت گه رپم خان... هم مدم هيشتا نه هاته ته وه، هاتم خه بهريکي بزانم... گوتم به لکوو ليږه بي."

هر شو دهنگه زيرو نه ستوره ديسان بهر زبو وه وه:

"خوا بت گري دوونه، تو ي... چ سندانيکته؟"

"منم خان، دايکي هم مدم."

هر شو دهنگه زيرو ديسان جوابي دايه وه:

"وړه ژوروي بزانم چ سندانيکته؟..."

دوونه به لاره ملي خوي له ژوروي هارويشت. عهدي خان له نيزيک شاگردان چوارمي زيلکه له سر ته ختيک دانيشتبوو. کلاو گه رگه رپه مه خه رکه ي وه ک جاران به لايه کي سه ريه وه نابوو. ليتوي کلاوه کي گوتي چه بي داپوشي بوو. کراسيکي گولندوزيکراوي له بهر بوو. ده سحيبه دهنگ درشته کاره بايه کي ده گيږا. شو هم ميشه بهم تشک و ديمه نه وه له هم مو جی يه که ده بينرا. چاوه کاني نه ناسماني بوون و نه سهوز. رهنگي چاوي له نيتوان ناسماني و سهوز دا بوو. سر روومه تي سوورو دم و چاوي دريژو باريک بوون. عهديخان دووپاتي کرده وه:

"چ باسه؟... ديسان چ بووه؟"

دوونه نه ختيک داهاتبووه وه ده ستي چه بي له نيو ده ستي راستي دا ده گوشي:

"خان گيان، قهزات له گيانم، هم مدم هه تا نيستا له جوتي نه هاته ته وه، گوتم رهنگه ليږه بي، هاتم خه بهريکي بزانم."

عهدي خان نه پراندي و راست بووه وه:

"هتا ئیستا نه هاتوه تهوه؟ ... نهی ههرا مزاده ... گایه کانی له کوئ بهره لالا کردوه
چووه ته چ جهه نه مێک؟"

به په له خۆی گه یانده ده رگا. ده رگای کردوه وه هاواری کرد:

"هۆی... دورسوون، وه سمان، عه لی له کوئین؟"

سێ ده نگ له سێ جیگا وه لامیان دایه وه:

"لێره م خان!"

"زوو کهن، وهر نه ئێره."

هه رسیکیان له و تاریکاییه دا به په له و به لینگ دان خۆیان گه یانده عه بدی خان. دورسوون
پیاوئیکی چل سالتی چوارشانه ی به خۆوه بوو. به لام عه لی و وه سمان میژمندالێکی پازده، شازده
سالانه بوون:

"زوو بگه نه مه زرایه، بزائن نه و بیژوه له کوئیه، بزائن گاجووته کانی له کوئ بهره لا
کردوون... هتا گایه کان نه بیننه وه، نه یه نه وه."

دورسوون گوئی:

"نیمه ش هه ر بیرمان له وه ده کرده وه خان! ده مانگوت نه و کوره تا ئیستا له کوئ
ماوه ته وه. به چاوان خان، هه ر ئیستا وه دوا ی ده کهوین."

دوونه خۆی پێ رانه گیراو له پرمه ی گریانی دا. عه بدی خان به توو به یییه وه به گۆی دا هات:
"لێ وه به... بێده نگ به، بزائین له ده ست نه و بیژوه ی تۆ فریت داوه چیمان به سه ر
دێ... به م خواجه موویه ک له سه ری گاجووته کانم که م بێته وه که وێی ده که م. ئیسکانی له ناو نگ
دا ده کوتم..."

دورسوون و عه لی و وه سمان خه ریک بوون له تاریکی دا ون ده بوون، دوونه ش وه دوا یان
کهوت. دورسوون که دیتی دوونه شیان به دوا وه یه، گوئی:

"خوشکم، پێویست به هاتنی تۆ ناکا، تۆ برۆوه مالتی. نیمه نه گه ر دیمان وه ده یه ئینینه وه.
ره نگه گاسنه که ی پساندبێ، له وانه شه نامووره که ی شکاندبێ و نه وێرێ بێته وه... تۆ بگه رتوه
خوشکم، نیمه ده ی بینینه وه."
دوونه:

"قه زاتان له من کهوئ... هه مه دم له ئێره ده وێته وه... کوره که م له تۆ ده وێته وه مام
دورسوون... ده زانی هه مه د چهنده ی تۆ خۆش ده وئ؟ نه من هه مه دم له تۆ ده وێته وه..."

دوونه هاتمه مالتی و نهو سټی کهسه له تاریکایی شهودا ون بوون و دهنگی پی‌یانیشیان
دوور کهوتهوهو بی ههست بوو.

نهوان نهو ریځایانه باش شاره‌زا بوون، بهو تاریکه‌شوه ده‌ویشتن، له پیش دا به مه‌زرایه‌کی
پر له به‌ردو سنده‌گل دا تیپه‌ر بوون، دوايه به‌رده‌لانیکیان به‌جی هیشت له‌ولای به‌رده‌لانه‌که
دانیشتن، به‌سیته‌وه. هه‌رسیکیان پالیان ویک دابوو. مارویه‌ک هه‌روا بیته‌نگ مانه‌وه.
تاریکایی‌یه‌کی نه‌نگوسته‌چاو عه‌رزو عاسمانی لیک درووبوون. جگه له ده‌نگی سیسره
ده‌نگیک نه‌ده‌هاته به‌ر گوئی. له پیش دا دورسوون ده‌ستی به قسان کرد.

به‌لام نهو له‌گه‌ل که‌سی نه‌بوو. له‌گه‌ل شهودا ده‌دوا:

"چی به‌سه‌ر هاتوه...؟"

وه‌سمان:

"خوا ده‌زانئ."

عه‌لی:

"حه‌مه‌د هیندئ شتی له کن من درکاندبوو. گوتبووی ده‌مه‌وئ به‌چه نهو دئ‌یه...
ده‌یگوت نه‌گه‌ر بگه‌مه وئ، سه‌ریشم به‌رن تازه نایه‌مه‌وه ناسیاب چه‌شه."

دورسوون:

"ناکا هه‌لانی؟... ناکا خوی شیت کردبئ؟..."

عه‌لی، به‌جۆریک که‌ پیاو باش لیتی حالئ نه‌ده‌بوو، له وه‌لام دا گوتی:

"نه‌گه‌ر رۆیشته‌بی کاریکی چاکی کردوه..."

وه‌سمان:

"زۆرر چاکیشی کردوه."

عه‌لی:

"نه‌گه‌ر ژیان نه‌وه‌یه که‌ نیمه هه‌مانه، بۆیه نابئ بیته‌وه."

وه‌سمان:

"نه‌گه‌ر نیمه‌ش توانیبا‌مان خۆ بگه‌یه‌نینه چوکووراوا رزگاریمان ده‌هات."

دورسوون:

"چوکووراوا هینده‌ش دوور نیه. به‌لام خا‌که‌کی ماشه‌للا وه‌ک زێر وایه. کار کردن و گیان
کیشان له هه‌مرو جی‌یه‌ک هه‌یه، به‌لام له چوکووراوا که‌س کاری به‌ کاری تۆ نیه. بۆخۆت
ناغای خۆت و ره‌عیه‌تی خۆتی. بۆخۆت کار بکه‌ی که‌س هه‌قی به‌سه‌رتمه‌وه نیه. چوکووراوا

پەمۆيەك دىنى، ئەگەر سەيرى مەزرا دەكەي پىت وايە پەلە ھەورى لەسەر راوہستاوہ. ھەتا دەتوانى پەمۆ خې كەوہو لە جموالى ناخنە، ھەر جەوالەي دە قرۆشت دەدەنى و منەتیش دەبەن. ھاوينىك لەوئ كار بكەي، پىنج ھىندەي شەرتى سالىكى عەبدى خانت دەست دەكەوئ. ھەر لەو نىزىكانە شارىك ھەيە پىي دەلین "ئەدەنە". بەراستى چ شارىك، دەلنى بەھەشتە. بە رۆژ دەلنى خۆرە دەدرەوشىتەوہو بە شەويش دەلنى گەوھەرى شەوچرايە. لە نىو مالىەكانى دا رىنگايەك ھەيە پىي دەلین كۆلان. كۆلانەكانى دەلنى ناوینەي بى گەردن، ئەوئەندە پاك و خاوتىن رۆنيان لىوہمالە. تەختى كۆلانەكان راست وەك ناوینەيە. كاتىك بە نىو شار دا دەگەپى پىت وايە لە بەھەشتى خوادا دەسورپىەوہ. ھەموو رۆژ چەند جار قەتارى بەنىو دا دەپروا. ئەوبەريشى دەريايە. ئەو گەمىيانەي بەنىو دەريادا تى دەپەرن، ھەريەكەي ھىندەي دىيەك دەبەن... گەمىيەكانىش كە شەو دادئ، وەك ھەتار تىشك داوژن. پياو لەتەماشايان تىر نابى. پوول و پارە بە لىشاوہ... ھەر ئەوئەندەي دەوئ كار بكەي..."

وہسمان:

"دنيا چەند گەورەيە؟"

دورسوون:

"زۆر!..."

كاتىك ھەلستان، دورسوون خەرىك بوو تارىفى دىيەكەي خۆيانى دەکرد. پاش بەردەلانەكە گەيشتنە درووەلان. چەقلەشىنكە لە لاق و لەتەريان ھالار بەلەكى ھەلدپىن.

وہسمان:

"ئەو زەوىيەي ھەمەد وەردى دەپرى، دەبى ئىرە بى. ئەمن ئىرە شارەزا نىم."

لە دوورەوہو لە لای راست دەنگى عەلى بەرز بووہوہ:

"ئىرەيە... دەبى ئىرە بى..."

دورسوون وەك ئەوہى باوہر نەكا، گوتى:

"ئەوئ؟!"

عەلى:

"بەلئ، دەبى ئىرە بى... بۆن بە ھەواوہ بكە، بۆنى زەوى كىلراوى لىدئ... بۆنى خاكى تازە كىلراو ناكەي..."

دورسوون راوہستا. پاش ئەوہى باش بۆنى بە ھەواوہ كرد، گوتى:

"راستە."

وه سمان لهولاره بانگی کرد:

"نیزه کیلاره، لاقم رۆ ده چی."

عهلی:

"لاقی منیش."

دورسون:

"راوهستن با منیش بیتم."

نهوان راوهستان، هتا دورسون گه‌یشته لایان.

دورسون:

"باشه، ئیستا ده‌بی نهو جیگایه بدۆزینه‌وه که نه‌مپۆ کیلاویه‌تی، وا نیه؟"

وه سمان:

"شتیک نیه، ئیستا ده‌ی‌بینینه‌وه."

عهلی:

"ئای لهو سه‌رمایه ره‌ق هه‌لاتم."

دورسون:

"باسی ساردو سه‌رما مه‌که، جارێ با کاره‌که‌مان بکه‌ین."

وه سمان هاواری کرد:

"کووزه‌کان هه‌روه‌ک خۆیانن، دیاره نه‌مپۆ جووتی نه‌کردوه."

عهلی چوو هه‌پشێ، نه‌ویش به‌ شه‌قاو کووزه‌کانی پێوا. وه سمان راستی ده‌کرد، نه‌و رۆژه

حه‌مه‌دۆک جووتی نه‌کردبوو.

دورسون به‌دڵسۆزی و سه‌رسووپمانه‌وه گوتی:

"نه‌کا به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هه‌تبی."

وه سمان:

"خه‌فه‌ت مه‌خۆ مام دورسون، بۆخۆت هه‌مه‌د نانه‌سی؟ شه‌یتانی‌ش داوی بانادا. هه‌یچی نابێ."

عه‌لیش قسه‌ی وه‌سمانی دروپیات کرده‌وه:

"وايه مام دورسون، تۆ بۆخۆت ده‌یناسی. که‌س داوی بانادا."

دورسون:

"خوا بکا وابێ... منداڵێکی هه‌تیوه... کورێکی باشیشه. خوا بکا به‌لایه‌کی به‌سه‌ر نه‌هاتبی."

له نښو کتلپاوه که دانیشتن. وهسمان چرپ و چالنی خبر کردهوهو ناوړی کردهوه. عدلی و دورسوون گهرمی قسان بوون. له دهوړی ناگره که دانیشتبوون و هر بیریان له همهده ده کردهوه. ههرچی به بیریان دا ده هات به یه کترین ده گوت: رهنکه گهشکه ی گرتبی و له سووچیک کهوتبی... لهوانه شه گورگ خواردیبتی... لهوانه شه دز هاتن گایه کانیان بردبی و همهدهش له ترسان نه یویرایی بیتمهوه نښو دئ...

له سهر ههر کام له فکړه کان ماوه یه که قسه یان کرد، به لام له سهر هیچیان ساغ نه بوونهوه. هه مووی نهوانه رئیان تی ده چوو، لهوانه بوو هیچیشیان روویان نه دایب.

بلنسه ی ناگر له دهم و چاوی دورسوونی دا. دهم و چاوی دورسوون وه که مسی سپی نه کراوه سوور هه لگه رابوون. له خووه زهرده خنه یه که کهوتبووه سهر لیتوانی. ناوړه که خوځ شو. پاشان کوژایه وه، نه بچار جگه له چهند پللوو که وه که چاوی پشیل له تاریکایی دا ده درهوشانه وه، شتیکی لی نه مایه وه. دلته نگ بوون. عدلی تیی هه لکرده کوژانی یه که، کوژانی یه کی پر له سوز که له گه ل تاریکایی شو تی که ل ده برو.

وهسمان:

"باشه... نیستا چ بکه یین؟"

دورسوون:

"به دهستی به تال بچینه وه، عه بدی خان دئی یه که وه سهر خوئی ده گتړئ. وا باشه هه تا به یانی هه لیړه بین. به یانی هه جوړیک بی ده یی نینه وه.

عدلی:

"تازه نابینریتمه وه، پیتم وایه چوه ته نهو دئی یه که باسی ده کرد. شم روژانه کردبوویانه بنیشته خوځکه. خوا ده زانی نهو دئی یه له کوئی یه!..."

دورسوون پیکه نی، عدلی بو نهوه ی ناگای له ناوړه که بی و نه یه لی بکووژیتمه وه، نه نوست. نهوانی دیکه له بهر تینی ناوړه که خویان مات کردو چاویان له سهر یه که دانان.

عدلی سهری ناگره که ی ده کرد. له نه کاو سهری هه لپری و له تاریکایی یه وه راما. عدلی له بهر خو یه قسه ی ده کرد: "رویشته... رویشتنیک که گه رانه وه ی نه بی... ده بی چوویته نهو شاره که ده لئین له شمو دا وه که چل چرا داده گیرسی... چوه ته نهو جیگایه که ده لئین خا که کی زیړه."

وهسمان وه خه بهر هات. عدلی ئیشکی ناوړه که ی بهو نه سپاردو بو خوئی سهری وه بهر دیک کرد. پیش نهوه ی خه ی لی بکه وئ گوتی:

"تۆ چۆنى تىدەگى دەسمان! ... من دەلېم چۈۋەتە ئەو شارە كە دورسون باسى دەكرد."
 دەسمان:

"چۈۋەتە ئەو دىيە."

لەگەل شەبەقى بەياني ھەرسىڭيان لە خەو ھەستان. وردە وردە دنيا رووناك بوو و خۆرھەلات سوور بوو. لىتۈرى ھەورەكانىش سوور ھەلگەپرا. ئەجار وا رووناك بوو كە دەيان توانى ھەموو جىيەك بىيىن. لەولاي كىلگەكە چەقلەشىنكە ھەتا ناسۆى خۆرھەلات پان بېوۋە.
 ھەرسىڭيان لەسەرەخۆ ھەستانە سەرىپى و لە نىپو مەزرايەكە راوەستان. لە رووناكايى چىشتەنگار دا نوقم بوون. سىبەرى رەش و پر رەنگيان بۆ لاي خۆرئارا راكشا بوو. ھەرسىڭيان بەدەم باوتىشكەو ھەلئروشكان و مىزيان كرد. لە دوايە ھەروا بە خەوالوۋى ھەموو ئەو زەۋىيە گەپان كە ھەمەد وەردى دەپرى.
 دەسمان:

"شۈيىنم ھەلگرت! پىرۋاننە شۈيىنى گاسنەكە! گاجۈتەكان بە نىرو ئاموورەو لىيان داوہ رۈيشتوون... ديارە ھەمەد گاجۈتەكانى بەرنەداوہ... دەپى ئەم شۈيىنە بگىرىن و بەرى نەدەين..."
 وەدواى شۈيىنەكە كەوتن. لە رۈيەدا لە جىگايەك راوەستان و دەستيان بە قسان كرد. لە قوپاۋى عەرزەكەپرا ديار بوو كە گاجۈتەكان بەنىرو ئاموورەو لەو جىگايە خەوتوون.
 خۆر ھەروا بەرز دەبوۋەو دەروەشتى گەرم دادىنا. نەوان لە درۋەلەنەكە چۈنەدەرى, گەيشتنە چۆمى. عەلى لە نەكار بانگى دورسون و ھەسمانى كرد. ھەردووكيان بۆ لاي ئەو بايان دايەوہ. گاجۈتەكان بە نىرو ئاموورەو لەوئ دەخولانەوہ. پەراسوويان دەژمىران. يەككە لە گايەكان خەنمى و ئەۋى دىكەيان رەش بوو. ھەسمان رەنگى بە بەرەوہ نەما:
 "ھەتەن ھەمەد بەلەيەكى بەسەر ھاتوہ, ئەگەر ويستباى رابكا نىروئاموورى لەو بەستەزمانانە دەكردەوہ... ھەتەن توۋشى بەلەيەك بووہ."

عەلى:

"ھىچ بەلەي بەسەر نەھاتوون... بۆ شۈيىنەنكە گاجۈتەكانى بەرنەداوہ... ھەتەن چۈۋەتە دىيەكە."
 ھەسمان توۋرە بوو:

"ھەر دەلېن دىيەكە دىيەكە... ئاخىر كام دى... ھەقى توۋشى بەلەيەك بووہ."

دورسون پىكەنى:

"مەي كەنە ھەرا... چتان لى قەوماوہ?..."

گایه کانیان وه پیتش خۆیان داو گهراڤانه بو دئ. کاتیک گهیشته وه ئاواپی ههتاو له هه موو جی یه کی دابوو. له کتیه که می نه و به ری مالا نیش مژیک می نهرم هه لده ستا.

خه لکی ئاواپی به وردو درشته وه له ده وری دوونه هالا بوون. کاتیک دورسوون و عه لی و وه سمان به گاجوته کانه وه پهیدا بوونه وه. له پر هه موویان بیده نگ بوون و هه ستانه سه ری.

هه موویان چاویان بریبه وه گایه کان. دوونه به گریان و دادو رۆ غاری دایه کن گاجوته کان:

"مام دورسوون کوا کوره که م... هه مدم چی به سه ر هاتوه?... نه من کوره که م له تو وسته بو مام دورسوون... ده زانی هه مدم چهن دی تو خو ش ده وسته?..."

دورسوون:

"گایه کانمان له نزیك چۆمی دیتوه، بهسته زمانانه نیروئامووریان هه ر پتیه بوون."

دوونه به سه ری خو ی داده داو دهینالاند:

"کورپی خۆم... رۆلێ خۆم... هه مده دی خۆم... هه تیه که م له کو ئی?..."

دورسوون:

"هیچی نه بووه خوشکم، له هه ر کو ئیه ک بێ ده ی بینه وه."

به لام دوونه گو ئی له م قسانه نه بوو، ده گریاو سه روسنگی خو ی ده کوتا:

"رۆلێ که م... تاقانه که م... هه تیه که م..."

دوونه هیندی له خو ی داو به سه ری خو ی داداو گریا، که وت. سه رو پرچ و ده م و چاری خو لاری بوون. پاشان فرمی سکی چای له گه ل تو زی سه ر ده م و چاری تیکه ل بوون و ده م و چاری قورای بوون.

خه لکی دئ که له ده وری دوونه هالا بوون، ره ق رامابوون. ئاو ریکیان له گاجوته کان ده دایه وه ئاو ریك له دوونه و هیچیان نه ده گوت. دوو ژن له نیو ئاپو رایه که هاتنه ده رو چوونه لای دوونه که له سه ر زه وی درێژ ببوو. راستیان کرده وه. دوونه هینده ی نه مابوو له هۆش خو ی بچی. وه ک مردووان که وتبه وه سه ر که له که ی راستی. با سکیان گرت و بر دیانه وه مالت.

هه ر که دوونه یان بر ده وه مالت، ده سه به جی خه لک که وتنه جم و جو ل و قسه و باس.

پیش هه مووان جه ننه ت ده ستی پێ کرد. له نیو ئاواپی هه موو که س نه و پیری ژنه ی به "جه ننه ت بارگین" ده ناسی. جه ننه ت بارگین ده م و چاو یکی درێژو باریک و به ژنیکی زۆر که له گه تی هه بوو، و قامه که کانی هه ری که ی هیندی با سه له نه یه ک درێژ بوون:

"دوونه ی بهسته زمان... کوره که ی چی به سه ر هاتوه?..."

نه مجار "ئه لیف" ده ستی پێ کرد. نه و ژنه خه پنه له نیو دئ دا به به دیومن ئاوانگی ده ر کردبوو. هه موو که س پشیمان شووم بوو:

"نه گهر مابايه , ههتا نيستا دههاتهوه..."
پاشان نهو قسهيه زار به زار له ناوايي گهړا:
"نه گهر نه مردبايه , دههاتهوه..."
"نه گهر مابايه , دههاتهوه..."
"نه گهر نه مردبايه , دههاتهوه..."
تخليف دووباره دهستي پي كردهوه:
"له وانه شه دوژمناني باوكي كوشتييتيان."
جهننهت نه مهي بهرپرچ دايهوه:
"برايم ماري ره شي له ناو نه ده كرد, دوژمني له كوي بووه؟"
له چكه ي سپي و ناره چني گولگولي و داويني رهنكاوړه ننگ و پيشه سهری به پووله سور
كه رازاوه, وهك شه پوړ هاتنه جين و نهم قسهيه ده ماوډهم گهړا:
"برايم ماري ره شي له ناو نه ده كرد..."
"برايم ماري ره شيشي..."
"ماري ره شي له ناو نه ده كرد."
نهمجار نيتر خلك تيكيانوه هاويشت. ههركسه قسهيه كي ده كرد:
"به سته زمان هم مه د."
"ههيف بو هم مه د."
"نه حله له پياړي خوانه ناس."
پاشان قسهيه كي ديكه ده ماوډهم گهړاو وهك شه پوړ به نيو دي دا تي پهری. به لام كس
نه يده زاني نهم قسهيه له كي وه داكه ووتوه:
"دوونه ده بي بجيته نهو شوينه كه دالاشي لي ده گهړي... ده بي نهو جوړه جي يانه
بپشكني... دالاش له سهر كه لاکي ده گهړي... له هه كوي يهك دالاش بگهړي... ده بي بجيته
نهو جينگايه كه دالاشي له سهر ده گهړي..."
"هه تمه له تهنوورهي سهرچاوي كه ووتوه."
"له سهرچاوي..."
"له تهنوورهي سهرچاوي..."
ناپوړايه كه بهر وه خزه لات و هرسوړا. منډال به پيخواسي غاريان ددهاو ژناني پيخواسيش به
دووايان دا... له پيش دا منډال كه گيشتنه درووه لان... لاقی منډال كهان له خوین دا شه لان
بوو, به لام ديسان غاريان ددهاو ژنانيش چه قله شينكميان له جنيو و تووك و لمعنهت دا نوم ده كرد:

"خوايه رهگ و ريشهتان له بن بئ..."

لهولای دپرووه لانه که گاهه رده کان وه دهر کهوتن. مندا لانی ماندوو که لاقیان له خوین دا شهلآل ببوون، به جی مان و ژنه کان وه پیش کهوتنه وه.

کاتیک گه یشتنه بن چنار، ماندوو بوون. پیره چنار به حال و بال لک و پویی ده براوتن. له گهل گویان له هارپی له نه کاوی ناوه که بوو، هم موویان راوستان و پاشان لیکرا بهرو سهرچاوه که غاریان دا. همرکس ده گه یشتنه سهرکانی، چاوی ده بریه تهن دوروی سهرچاوه که. هم موویان له دوروی سهرچاوه که هالان و یک له دواي یک سهرکی زارکی سهرچاوه که میان دا. ناو له ژیر گاهه رديکی زه لام به نه پره پرو کهف پرژانندن دهر ده پیری. چهند گهلای وشک له تهن دوروی سهرچاوه که دا به دوروی خزیان دا دهموویان، به لام دورو نه ده کهوتنه وه. ناو له تهنیشتی چهپی سهرچاوه که حموزکی گهوری دروست کردبوو. ماوهیه کی زور به بیده نگي له ناوه کهوه پامان، هه تا جهننت خاتوون وه قسه هات:

"نه گهر مندا له که له کانی کهوتبایه، لانی کهم جاریک ده هاته وه سهر ناو."

دیسان هم موو کهوتنه وه جم و جۆل و نهم قسه یه زار به زار له نیویان دا گه را:

"لانی کهم جاریک ده هاته وه سهر ناو"

"مردوو له ژیر ناو دا نامیئن، دیتنه وه سهر ناو."

"ده هاته وه سهر ناو."

هم موویان به شه که تی و ناهومیدی بهرو دی وه ری کهوتن. له گه رانه ودا ژنه کان له پیشه وه بوون و مندا له کان له دوايان. مندا له کان جار جار خه ریکی یاری ده بوون. له گه رانه ودا پیکه وه نه ده ریشتن، به پهرش و بلاوی و تاق تاق و هم موویان به لاره ملی بهرو ناوایی ده گه رانه وه. لهو رۆژه وه دوونه به گریان و نالاندنه وه نه خۆش کهوت. دوونه له بهر تاو له رز وه تهن دورو دایساو کهه کانی ناوه داننی پیی راده گه یشتن.

پاش چهند رۆژ دوونه له جی هاته دهر. هه ردوو چاوی سوور هه ل گه رابوون و ببوونه دورو گۆمی خوین و به په رۆ کۆنیکي سپی نیوچاوانی رابه ستبوو.

رۆژیکیان نهم خه بهر له ناسیاب چه شمه دا بلاو بۆه:

"دوونه دهم له نان و ناو نادا. رۆژ تا نیواری له سهر کانی دانیشته وه چاوی برپوه ته تهن دوروی سهرچاوه که... چاوه روانه که جهنده کی کوره کهی بیتنه وه سهر ناو."

نهم خه بهر راست بوو. دوونه هم موو رۆژی بهری بهیانی ده چوه سهرکانی و هه تا نیواری چاوی له تهن دوروی سهرچاوه که نه ده گویژته وه.

دە رۆژى بەم جۆرە رابوارد. پاشان بىگيان و بىحال له مالى دا گردهنشين كموت و وەدەر نەكموت.
دواى ئەو دەوونە رىنگايەكى دىكمە گرتەبەر: ھەموو رۆژى لەگەڵ تاريك و روونى بەياني
دەچوو سەريان و چاوى لە ناسمانەو دەپرى. ھەموو لايەكى ناسمانى سەير دەکرد، بۆ ئەو
بزانی دالاش لە كوێ دەگەپى. ھەروەخت چەند كۆلارەى دەديتن كە لەسەر جىگايەك چەرخيان
دەدان، بە پىخواسى و بىحالى خۆى دەگەياندا ھەو جىگايە.

ھىندى جار دال لەسەر جىتى زۆر دور دەگەپا. بۆ وىنە لەسەر "گرەباران". لە ناسياب
چەشمەو بۆ گرەباران رۆژەپىيەكى تەواو بوو. دوونە خۆى دەگەياندا ئەو وىش.

دوونە ئەوئەندەى بەم لاو ئەولادا راكردبوو، وەك دەرزى باريك ببوو.

شەپىكيان لە دەرگای مالى دوونەيان دا. لە دەرپا يەكێك بانگى كرد:

"خوشكى... منم، دورسوون."

دوونە بە ترس و ھىواو دەرگای کردەو:

"وەرە ژوورئ كاك دورسوون، ھەمەدم زۆرى تۆ خوش دەريست."

دورسوون ھىدى و سەنگين لەسەر دۆشەكتەك كە لەرئ راخراوو، دانىشت:

"گوئ بگرە خوشكم. دلئى من نالئى ھەمەد مردو. ھەتەن ماو. پىم وایە سەرى خۆى

ھەلگرتو و رۆيشتو... ئەگەر مابى، ئەمن دەيىنمەو."

دوونە ئەژنۆى سست بوون و لە پەنا دورسوون ھەلترووشكا:

"قەزات لەگيانم كاكەگيان! ناكە خەبەرئكت لىئى ھەبى."

"نا خوشكى، خەبەرئكم لىئى نى، بەلام دلئى خەبەر دەدا كە ماو."

دوونە پاراپەو:

"تۆ، بە قوربانى زارت بم، مام دورسوون."

دورسوون:

"ئەمن وەدواى دەكەوم. لە ھەر جىيەك بى دەيىنمەو... ھەر ئەوئە پى دەلئىم كە دلئىم

نالئى مردو... ھەمەد ماو، دلئى وا خەبەر دەدا."

وختىك دوونە دورسوونى بەرپ دەکرد:

"لە تۆ بەولاو كەسم نى مام دورسوون، ھەوئ خواو پاشان تۆ... ئەگەر خەبەرئكى

ھەمەدم بۆ بىنى، ئىدى ھىچم لە خوا ناو... نەتۆ براگەرەى منى مام دورسوون، ئەمن

تەنيا خەبەرى ساغى و سلا مەتى كۆرەكەم دەوئ."

(۴)

هاوین داهاټ، وهختی دروینان بوو. گمرما گالهی ده کړد. به گمرمای چوکورواوا ده لټن "زمرده گمرما" و به گمرمای دهوړوبهري توورپووس ده لټن "سپییه گمرما" سپییه گمرمای توورپووس داهاټبوو.

همه دؤک لهو روژه وه که هاتېووه نهم ماله، راسته که کړدېویانه شوان، به لام به کورې نهم ماله ده ژمیردرا. سلهمانیش نه وی وهک گیانی خوی خوڅ ده ویست. که چی نهم روژانه وی دواپی، وه زعی همه د به تمواوی گؤرابوو. نیلی همه د نهم منداله زیت و دهم به پټکه نینه وی جارن نه بوو. میښ لېه رده می هل نه ده فری. همه یش له فکړدا بوو. شوکات که تازه هاتېوو، گؤرانیه ده گوت و زور چاکیشی ده گوت. ده نگیکی به سوژی هېوو. به لام نهم روژانه ده نگی گؤرانیه کانیشی نه ده هات.

له پیش دا میگلېه که وی ده برده باشرین له وه پرگهو زهنویرترین لټه وهاره کان. نه گهر دهیدی بزنیټک باش ناله وه پرې ده سبه چی چاری ده کړد. که چی نیستا زور وایه بزنه کان له ده شتی خوړایی ده کاو بوخوی له بن دارټک یان گابه ردټک داده نیښی، چنه گهی داوټته سر گؤپاله که وی و له فکران راده چی... جار جار یش له گهل خوی ده دوی.

"دایه گیان... ناخ دایه گیان... کی گغه که ت بو ده دروټتوه دایه گیان!... عه بدی خان... دایه گیان... نه گهر من نهم گغه که مان ده په ری. کی گغه که مان ده دروټتوه دایه گیان. نه گهر بوخوم نهم، گغه که مان ده په ری دایه گیان..."

تاوټک ته ماشای ناسمان، هور، زهوی و گغه سووردا گه راده کانی ده کړدو دیسان له گهل خوی ده که وتوه قسه کړد:

"گغه که وی" لهک لهک چه شمه "مان حه قمن نیستا په ریوه... خو تو که ست نیه گغه که ت بو بدروټتوه دایه گیان... تو به یهک تمن و یهک بالی ناتوانی دروټنه بکه وی دایه گیان..."

شوانهش خەوی لىنەدەكەوت، لەنتو جىيى دا ھەمىشە جىنگلى دەدان و ھەر لە فەكرى
لەك لەك چەشمە دەغلۆ دانەكەى ئەوئىيان دا بوو:

"ئەگەر گەغەكەى لەك لەك چەشمە بە وەخت نەدروونەو، ھەمووى دەپەرى و لەنتو دەچى...
تاقە گولئىكىشى لىنەمىنئىتەو... لەك لەك چەشمە وەك جىيەكانى دىكە نىيە، گەغەكەى زوو
پىدەگا و دەبى زوو لەسەرى حازر بى... دەنا دەنكە گەغەكەى چىيە لىت و دەدەست ناكەوئ."

بەمىانىيان كە لە خەو ھەلەدەستى ھالى باش نىيە، ھەموو لەشى ژان دەكا. بە نابەدلى بزنەكان
لىدەخوئى. بزنەكان پەرش و بلاو و ناپىك بەرەو كىتو دەچن و ھەمەد ھۆشى بەسەریانەو نىيە.

ھەروەخت رووى خۆش و چاوى پىر لە خۆشەويستى سەلمانى دىتە پىش چار، بەخۆدا
دەشكىتەو. دەسبەجى مەگەلەكەى خى دەكاتەو بەرەو لەوەرگەى سەزو زەنۆر دەنگى دەدا.
بەلام زۆرى پى ناچى كە ديسان وەك خۆى لىدەتەو. ديسان لە فەكران رادەچى و لەسەر نەو
ھەردە گەرمە رادەكش. ئەو گەرمایەى بەخەيالىش دا نايمە تەنيا شتىكى بىرى لىدەكاتەو،
لەك لەك چەشمەىو دابىكى و نەو گەغە كە لەك لەك چەشمە لەبەر گەرما دەپەرى.

كاتىك و ھۆش خۆى دەھاتەو كە ئىوارە داھاتبوو و خەرىك بوو رۆژ ئاوا بى. بزنەكانى كە لە
مەرزادا بلاو ببونەو، كۆ دەكردەو بەرەو تەپۆلكەى خەنەمى دەنگى دەدان. لەو كاتەدا دوا
تىشكى ھەتاو لەسەر لوتكەى تەپۆلكەى دەدرەوشا. ئەو، بزنەكانى لە داوتنى تەپۆلكە بەجى
دەھىشت و بۆخۆى دەچوو سەر لوتكەى سەرى. لە دور بەستىكى دەدى، بولتلى ئىواران
كەوتەتە سەرى. ئەو بەستە ھەتا چار بى دەكا چەقلەشىنكە داىچۆشيو. بەلام لەسەر تەپۆلكەى
خەنەمى را ئاسىاب چەشمە ديار نىيە، چونكە چەند تەپۆلكە لەولای دروولانەكە وەك پەردە پىشى
چاوى مرۆفە دەگرن. گىيە سەر ئەو تەپۆلكانە ئەوئەندە وشكە دەلتى ئىستا نا، ئىستا ھەلەدەبن و گر
دەگرن. قسەكانى سەلمانى وەبىر دىتەو لە خۆى توورە دەبى... ناخر سەلمان پىنى نەگوتى پى
نەخەمە ئەم دەورەرانە؟

لەودىو تەپۆلكەى خەنەمى نە پەلەوەرەك بەلى لىك دەداو نە زىندەوەرەك دەبىنرا. ئەمەش
زىاتر ئەوى توورە دەكرد.

دەھاتەو داوتنى تەپۆلكەىو ئەو بزنەمى لەوتى خۆراىى كەردبوون، سەرلەنوئ خىرى
دەكردەو. ئەم كارە ھەتا خۆرئاواى دەخاياند. وەختىك دەگەشتەو ئاواى شو داھاتبوو.

ھەروەخت سەلمان دەپرسى بۆ درەنگ ھاتەتەو، جاوبىكى بە درۆى بۆ ساز دەكرد.
دەيگوت: "لەوەرگەىكى چاكم دىبوو، دلم نەھات ھەوانەكان زووتر بىنمەو... گەرم
بەستەزمانانە با كەمىك بەلەوەرەن..."

رۆژنىكىيان پېش تاريك و روون له خەو ھەستاو چووه ئاغەلى. ئاغەل بۆنى پشكىل و مېروى لى دەھات. ھەمەد بزنەكانى دەركردو لى خورپىن.

ھىندىك رۆژان پېش دنيا رووناك بوون، زۆر پېش رووناك بوون سووچىك له خۆرھەلاتى ئاسمان رەنگىكى خەنەبى دەگرى. كەمىك دواترىش لىتواری ھەورەكانى لای خۆرھەلات وای لى دى وەك پەراوېزىان لى نراب، جا ئەمجار بەیان دەنگوئ. ھەمەد سەبىرى ئاسمان و لای خۆرھەلاتى كرد، ئەمرو پەكەك لەو رۆژانە بوو.

ھەمەد لە نەكاو دلى روون بوو ھە. خۆى قالب سووك و بە كەيف دى. لەو كاتەدا شەنى بەرەبەيانىش ئەنگوت. شەنى بەرەبەيان وەك وردە قەلبەزەى سووك و فېنكى شەپۆل روومەتى وى دەلستەو ھە تەدەپەرى. دلى كەوتە لىدان، گوئى لە تەپەتەپى دلى خۆى بوو. بزنەكانى بەرەو تەپۆلكەى خەنەبى دەنگ دان. بزنەكان لە پېشەو ھەمەد بە دوایان دا ھەورەكى تۆزو غومارىان لە پشت خۆیانەو بەجى دەھىشت و لە تەپۆلكەى خەنەبى نىزىك دەبوونەو. كاتىك گەيشتە خوار تەپۆلكەكە، ھەمەد پېشى بزنەكانى گرت. ھەمەد سەبىر كەوتبوو تەقەلا. بزنەكان بەم لاو ئەو لاڊا بلاو بوونەو. ھەمەد لەسەر ەدرى دانىشت و چەنەگەى ھاويشتە سەر گۆپالەكەى. ماوہىەكى زۆر لە فەكرەو چوو. بزنەك دەست و مىلى لستەو، بەلام ھەمەد رووى نەدايە. بزنەكە بەجى ھىشت و رۆيش. رووناكايىەك چواردەورى داگرتبوو، پياو دەيگوت شاخ و كىتو و دارو گيا دەبن بە ئار و لەگەل رووناكايى تىكەل دەبن.

دەستى لەسەر دەم و چاوى لا برد. تيشكى ھەتاو لە چاوانى دا. ماوہىەك نەيتوانى ھىچ ببىن، ھەتا كەم كەم چاوى راھات. بەنابەدلى ھەستايە سەرىن. لە چاولىك نانىك دا بزنەكان ھەسەر كەوتن و بەو دىوى تەپۆلكە دا شۆر بوونەو. ھەمەد بەرەو جنووب گەرايەو. دەستى بۆ چاوى كرده سىبەر روانىيە دوور، پىتى وابو تلوڤكى پىرەچنارى ئاسياب چەشمەى لىوہ ديارە. دلى داخوريا. لای شىمالى تەپۆلكەكە بەست بوو. چەند زەوىيەكى شۆرەكات و نەزۆك ئىترەيان لە بىابانى پىر لە چەقلەشىنكەى ئاسياب چەشمە جيا دەكردەو. ئەم خاكە وشك و نەزۆكانە وەك كۆمەيەك لە دوورەو تەھەل پەپىبون. ھەمەد بزنەكانى بۆ لای ئەو كۆما خاكىيە لى خورپى. دوو بالندەى چكۆلەى لەبەر ھەل فرىن و ھەلاتن. تەماشاي ئاسمانى كرد. لە بالندەيەك زىاترى لە ئاسمان دا نەدى و لەو بەولاوہ تەنانتە مېشولەيە كيش لەو دەورەيەرە بالى نەدەبزاوت. زۆر دوور پەلە ھەورەك لەسەر زەوى راوہستاو.

له نه کاو له نه نیشت نهو کوما خاکیه مەزرایه کی چکۆله ی لى ده رکەوت. له نیتو نهو مەزرایه تارماییه که دوولا دهاته وه راست ده بووه وه. به نابه دلای میگه له که ی بۆ لای نهو لى خوړی. کاتیک گه یشته نزیك مەزراکه، نهو تارماییه ی له دووره وه چاوی پى که وتبوو، دیت و ناسیه وه. نهو "حه سۆ" پیره پیاویک بوو که خه لکی ناوایی پتیا ن ده گوت "حه سۆ شتلم".

حه سۆ شتلم سه ری هه لپری و ناوړیکى وه سه ر هه مه دو بزنه کانی دا. هه سۆ سه رگه رمی کارى خۆى بوو. داسی ده وه شانده. هه مه دیش بزنه کانی خوړایی کرد. بزنه کان له که ردی نزیك بوونه وه، به لām پیره پیاو هۆشی هه ر به سه ر کاره که ی خۆیه وه بوو. پاشان بزنه کان له هه مو لاوه چوونه نیتو گه نه که وه ده ستیا ن کرد به له وه رو هه لبه ز دا به ز. کاتیک هه سۆ پیتی زانی، ده هری بوو، داسه که ی ده ستی ره بزنه کان ها لاندو بۆخۆشی به جنیودان غاری دایه لای بزنه کان.

هه مه د له جیتی خۆی نه ده بزووت و هه روا ته ماشای هه سۆی ده کرد.

وه ختیك هه سۆ به هه زار زه همت و هانکه هانك بزنه کانی له که ردی ده رکرد، چاوی به کورپۆگه یه که که وت که راماهو ته ماشای ده کا. تی گه یشت نهو کورپه شوانی بزنه کانه. نیدی به ته وای له دین ده رچوو. بزنه کانی به جی هیتشت، داسه که ی هه لگرت هوه په لاماری کورپه که ی دا. له رقا ن که فی ده پرژاندو جنیوی ده دان:

"بیژووی هه رامزاده، نهو بزنه سه گباب ختوانه ت ته وای نهو ده غلهمان تیک وه را ده وه بۆخۆشت هه روا را وه ستاوی و تیتیا نه وه را ماوی؟... را وه سته با بتگه می هه تا وات به گۆری بابت دا بریه نم که هه تا ماوی روو له م نیتو نه که یه وه..."

مندا له که له جیتی خۆی نه ده بزووت و هه روا چاوی له هه سۆ وه بری بوو. به لām هه سۆ به و خه یا له که مندا له که لیتی ده ترسی و را ده کا، به به ر غا ردا نه وه دا ده هاته وه خپه به ردی له ده ستان خۆشی کۆده کرد نه وه که پیتی دا بدا.

حه سۆ سات به سات له کورپه که نزیك و نزیك تر ده بووه وه، که چی کورپه که هه روا له جیتی خۆی چه قی بوو و مووی لى نه ده بزووت... کورپۆگه هه لته هات. هه سۆ خۆی گه یاندى و قۆلی گرت. ده یویست به ده سکه داسه که ی له سه ری را کیتشی، به لām وه که ده ستی وشك بووی. نهو ده ستی هه لی هینابوو، نه هاته وه خواری و ده سته که ی دیکه شی قۆلی به ردا:

"نه متۆی هه مه د؟... نه متۆی کورم؟... له کوئ بووی؟... هه مو که س پیتی وابوو مردووی..."

پیره پیاو هه ناسه ی سوار ببوو، نه ی توانی به پتیه را وه ستی. ناچار هه ل تروشکا و دانیشت. له پشته ملی تا وه سووت و له سه رو چاوی ئاره ق هه ل ده رژا. له و نیتو دا دووباره بزنه کان به نیتو مەزراکه وه ربوون.

حهسۆ شېلم:

"ههراکه ههمەد غارده... بزنهکان دەرکه، خەریکن گەنەکی وێران دەکەن..."
ههمەد که هەتا ئەو کاتە وەک پەیکەرێکی بێگیان راوەستابوو و جوولەی نەدەکرد، لە
نەکاو دەرپەری و خێرا بزنهکانی دەرکردو بۆ لایەکی دیکە لێخوێن. پاشان دووبارە هاتەو
لای ههسۆ و دانیشیت.

حهسۆ شېلم:

"چووبویە کۆی ژۆلە گیان؟... ههسوو دنیات لە دوا گەران... گوتیان هەتەن لە چۆمی
کەوتووە خنکاوه... هێندە نەماوه ئەو دایکە بەستەزمانەت لە تاوان دێق بکا... هیچ لە
فکری دایکت دا نەبووی؟..."
ههمەد دانیشتیوو و کوشم هەڵاتیوو. چەنەگەیی هاویشتیوو سەر گۆپالەکی و مەتەقی لە
خۆی پریبوو.

حهسۆ پرسى:

"ئەو بزنانه هێ کێن؟"
ههمەد نە زاری هەڵپەچری و نە جوولەی کرد.
حهسۆ:

"لەگەڵ تۆمە ههمەد... ئەو بزنانه هێ کێن؟..."
ههمەد بە زەحمەت زاری کردەووە بەنابەدڵی وەلامی دایەو:
"هێ سەلمان... لە گوندی "کەسە"."
حهسۆ:

"پیاوی چاکە... و دوايە لەسەری رویشیت:

"باشە ژۆلە گیان، تۆ کە نیازت بوو رابەکی بۆ بە دایکت نەگوت... دەزایم لە دەستی ئەو
عەبدیە بێناموسە کێردت گەیبوو سەر ئێسکان. بەلام هەق وابوو بە دایکت گوتایە کە
دەتەوێ رابەکی."

ههمەد وەختێک گوتی لە ناوی عەبدی بوو، دەستی ههسۆی گرت و پاراپەو:

"بۆ خاتری خوا مام ههسۆ، بە کەس مەلێ ههمەد بۆتە شوانی مام سەلمان. ئەگەر بە
گوتی عەبدیخان بگاتەو، بە دوام دا دێ، دەمباتەووە لە بن داران دا دەمکوژی."
"کەس ناتوانێ هیچت لێ بکا... شیتە، تۆ دایکە کەتت کوشت... دایکت برووتە
چنگێک ئێسک و پیست."

دواى نهم قسه يه ههسۆ ههلستاو بئى نهوهى شتيكى ديكه بلئى چوهوه بهر كهردى و دهستى به درويته كردهوه. ههسۆ خيتر خيتر گهغى ده دروو. دهنگى خشه خشى داسه كهى دهگه يشته بهرگوئى هه مه ديش. ههسۆ ههروه خت پشتى ده كه وته ژان، داسه كهى داده ناو، تاويك دهستى له كار ههله دگرت، دهستى به پشته وه ده گرت، پشتى راست ده كرده وه تاويك ته ماشاى دوورى ده كرد، نه مجار سه ره له نوئ دهستى ده كرده وه به درويته. هه مه ديش له نيزيك كهردى راوه ستابوو. بئى نهوهى مووى لئى بيزوئ، چاوى بريبووه ههسۆ.

خۆر به رهو كه له پۆ شوپ بووه وه. سيبه ره كان له بهر هه تاوى ئيوارى دريژ بوونه وه. هه مه د سهرينكى هه تاوى كرد. خۆر سوور ههله گه رابوو. گياوگۆل نيوه هه تاو و نيوه سيبه ره شه پزليان ده دا. هه مه د بئى نهوهى ناگاي له خۆى بئى، به چهند شه قاو خۆى گه يانده لاي ههسۆ. ههسۆ خيتر خيتر داسى ده وه شانده. كاتيكا گه يشته لاي ههسۆ، دلئى ته په ته پ لئى ده دا. ههسۆ به دهنگى خشپه ي هه نگاهه كانى سه رى ههله پرى و چاوى پئى كه وت. ههسۆ له وه ده مه و ئيواره يه دا بهر نارهقه كه له سه رو چاوى ههله ده رزا، رهش ديار بوو. چاويان پيكا كه وت. ههسۆ به ماندوويى له چاوه كانى هه مه ده وه راما. هه مه د سه رى داخست و چهند هه نگاهى ديكه ي به رهو ههسۆ ههله ئانه وه دهستى گرت:

"مام ههسۆ، بيكه به خاترى خواو پيغه مبه ره، به هيچ كهس مه لئى كه منت ديوه. به دا يكيشم مه لئى."

پاشان دهستى ههسۆى به ردا، بئى نهوهى ناو و دهواى خۆى بداته وه، غارى داو خۆى گه يانده وه بزنه كان.

كاتيكا گه يشته وه ته پۆلكه ي خه نه يى، خۆر ناوا ببوو. هه مه د شه لائى نارهق بوو. ديار نه بوو بۆچى هه مه د له نه كاو دلخۆش ده بوو و پاش تاويك دلئى تهنگ ده بووه وه. گه يشته سه ر لوتكه ي ته پۆلكه كه. له وئ را چاوى برپه مه زرايه كه كه زۆر دوور، له نيزيك كۆما خاكيه كه ديار بوو. له نيوه راستى مه زراكه دا هيشتا تارماييه كي چكۆله به دى ده كرا.

كاتيكا ههسۆ گه يشته وه نيۆ دئ، زه رده خه نه يه كه له سه ر ليوانى ديار بوو. وهك نهوهى شتيكا بزائى و نه يه وه ي به كهسى بلئى، وهختى وابوو له په ناى كه سيكا راده وه ستاو زه رده خه نه يه كي ده هاتئ. كهس تئى نه ده گه يشته. نهو، راسته پئى چوه مالى دوونه...

دوونه له بهر ده رگا دانيشتبوو كه ههسۆ پهيدا بوو. ههسۆ ته ماشاى دوونه ي ده كردو پئى ده كهنى. دوونه هيچ له وه زعه حالئ نه بوو.

ههسۆ بۆخۆی پیاویکی دەم بە پێکهێنن نەبوو. کەم کەس پێکهێنی لەسەر لێوانی دیتبوو. سەری لەم و لەویش نەدەدا. هەتا ئەمەڕۆ سەری دووئەشی نەدابوو. ئەو، هەموو رۆژی لە مالتی را راستەڕێ دەچوو مەزراو لە مەزراش را یە کسەر دەهاتەوه مالتی. ئەو رۆژانە کە نەش دەچوو مەزرا، ههسۆ لەبەر دەرگای مالتی بە بێدەنگی لەسەر هەسیرێک دادەنیششت. دەسحێب، یان بادی و کەوچک و تەشیی لە داری کاج دروست دەکردو بە چەقۆ دەینەخشاندن.

ههسۆ هەروا تەماشای دووئەیی دەکردو پێدەکەنی و هیچی نەدەگوت. دووئەش لەم وەزەعە تێمابوو، نەیدەزانی بۆی چی. یەك دوو جار هەتاستاو دانیشتهوهو سەرەنجام گوتی:

"بەخێر بێی کاک ههسۆ، فەرموو دانیشه."

ههسۆ وای نیشان دا کە گوتی لێنەبووهو هەروا بە بێدەنگی زەرەدی دەهاتی. دووئە دووبارە خولقی کرد:

"بۆ دانانیشی کاک ههسۆ؟..."

زەرەدەخەنەیی ههسۆ راوەستاو لەسەرەخۆ گوتی:

"دوونە... دوونە..."

دوونە هەموو گیانی بوو بە گوێ. ههسۆ لەسەری رۆشیت:

"مزگینیم دەوێ دوونە... مزگینیم دەوێ."

دوونە پێکهێنی و پاشان وەپەلەقاژە کەوت. دوونە دەلەرزی:

"مزگینیت لەسەر چاوەکانم کاکە گیان!"

ههسۆ:

"ئەمەڕۆ کۆرە کەتم دی دوونە!"

دوونە نەیتوانی هیچ بۆی، زمانی گیرابوو. وشک ببوو.

ههسۆ درێژەیی پێدا:

"ئەمەڕۆ کۆرە کەت هاتە کن من، ماشەللا گەورە بووه... قەلەویش بووه..."

دوونە نالاندی:

"دەبەر زارت مەرم کاک ههسۆ، مزگینیت لەسەر چاوم، لەسەر سەرم."

دوونە باوەری نەدەکرد، تاویک بێدەنگ بوو، سەرلەنوێ دەستی پێکردەوه:

"ئۆ خوايه، دهبەر زارت مرم كاك حەسۆ... بەراستیتە؟... مزگینیت لەسەر چاوەكانم،
لەسەر سەرم كاك حەسۆ!"

پاشان دانیشتن و حەسۆ ئەوەی دیتبووی بۆ دوونەى گێڤرایەوه.
دوونە لە خۆشییان حالتی نەبوو. لەم سەرى ژوورەكەوه دەچوو ئەوسەرى و دەگەرایەوه.
سەعاتێك پاشتر ئەو خەبەرەى حەسۆ هێنابووی دەماودەم لە نێو ناواییدا دەگەرا.
ژن و پیاو و پیرو لاو و منداڵ هەموو لە مالتی دوونە خەبەرەى بپوونەوه، شۆقى مانگەشەو
دەپژایە سەربانی سواخ كراو و ئەو خەلگە كە لە دەورى مالتی دوونە كۆ بپوونەوه.
خەلگە كەوتیبوونە باس و خواس و جم و جۆل. ئەو هەراو هەنگامەو تێكەوه هاویشتنە لە
نەكاو مات بوو. ئیدی كەس قسەى نەدەكرد. هەموو سەریان بۆ لای شىمال وەرگێرا. سوارێك
نیزىك دەكەوتەوه. رەختى زىنى ئەسپەكەى لەبەر تیشكى مانگ دەدرەوشایەوه.
سوار نیزىك بوووەوه. درى بە ئاپۆرای خەلگ دا. لەنێو ەراستیان جێلەوى ئەسپەكەى
كێشاو راوەستا.

هاواری كرد:

"دوونە دوونە."

دەنگى كزەلۆكى ژنێك لەنێو ئاپۆرایەكە وەلامى دایەوه:

"فەرموو عەبدىخان..."

"خەبەرێكم بێستوه، راستە دوونە؟"

دوونە هات و لە پێش لمبۆزى ئەسپەكە راوەستا:

"حەسۆ شێلم حەمەدى دیوه. ئەو خەبەرى بۆ هێناوم."

عەبدىخان:

"كوا ئەو شێلمە؟... لە هەر كۆئێهەكە بێتە نێرە."

لە نێو خەلگەكەدا بوو بە جم و جۆل:

"حەسۆ لێرە نیە..."

"حەسۆ كەنگى هاتۆتە نێو خەلگ، هەتا ئێستا بێ..."

"دنیا خەرابى حەسۆ لە مالتى نایەتەدەر."

خان دەستوورى دا:

"لە هەر كۆئێهەكە بێهێنن."

"دوونە، دوونە، سبەینى دەچم دەي ھېتىمەوہ."
نەمەي گوت و ناووزەنگيى لە ئەسپەكەي دار خەلک لە دواوہ بۆلەيەکیان لى ھات... .

عەبدىخان كە بە چوارنال ئەسپى لىنگ دەدا. لەبەر دەرگای مالى سەلمان راى گرت:
"سەلمان!... سەلمان!..."
سەلمان لە مالى بوو. ھاتەدەري. كاتىك چارى بە عەبدىخان كەوت، رەنگى بە رووانەوہ نەما.
عەبدىخان ئەسپەكەي بۆ لای سەلمان دەنگ دا. كاتىك لىنى نيزىك كەوتەوہ، لەسەر ئەسپەكەي داھاتەوہ گوتى:
"خەجالت نايەوہ سەلمان؟... شەرم ناكەي؟... وات لى ھاتوہ نان خۆرەكانى مەن فريو بەي؟... ئافەريم سەلمان... پياوى زۆر لە تۆ پياوتر تا ئىستا نەيان وىراوہ قەرە لە قەرەي مەن بەن... ئى لە تۆ مەل ئەستورترىش نەيان توانيوہ بە دەورى مالى عەبدىخان دا بىن. ئىستا تۆ شەرم لەو ريشە سەيىيەت ناكەي و نان خۆرەكانى مەن فريو دەي؟."
سەلمان:
"خان، ئىستا دابەزە... فەرموو بچەسيۆ، ھەتا بۆت باس بکەم."
عەبدىخان:
"پىت لە مالى نانيم. پىم بلئ ئەو ھەتيوہ لە كويىيە؟."
سەلمان:
"تۆ خۆت ماندوو مەكە خان، بۆخۆم ئىستا دەچم دەي ھېتىمەوہ."
عەبدىخان:
"نەخەير، غەمى مەنت نەبئ. جئىيەكەيم نیشان بەدە."
سەلمان ملى بەلاوہ نا:
"باشە خان، فەرموو بپۆين."
سەلمان كەوتە پيش ئەسپەكەو وەرئ كەوتن. ھەتا گەيشتنە ميگەل نە سەلمان قسەي كردو نە عەبدىخان.

کاتیک گه‌یشتنی، همه‌د له‌بن به‌ردیک دانیشتبوو و له فکروهه چوو بوو. همه‌د وه‌ختیک چاوی کردن هه‌ستا هاته لایان. همه‌د له دیتنی عه‌بدی‌خان هیچ نه‌شه‌مزاو وه‌سه‌رخوی نه‌هینا. چاوی به چاوی سلهمان کهوت. قسه‌یه‌کیان نه‌کرد، به‌لام له چاوی سلهمان دا که ملی به‌لاوه نابوو، ده‌خویندرایه‌وه که ده‌لئ: "چ بکه‌م همه‌د، هیچم له ده‌ست نایه."

عه‌بدی‌خان یه‌ک دوو هه‌نگاو نه‌سپه‌که‌ی بۆ لای همه‌د لی‌خوړی:
"پیش کهوه."

همه‌د بی‌نه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکا، وه‌پیشی کهوت. ملی به‌نیو شانانی دا رۆچوو بوو. لای نیوه‌رۆیه بوو که عه‌بدی‌خان به‌سواری و همه‌د به‌پیشان گه‌یشتنه‌وه ناوایی. له ریگا نه عه‌بدی‌خان شتیکی پرسیبوو، نه همه‌د هیچی گوتبوو، به‌لام له ته‌واوی ریگادا همه‌د له‌وه ده‌ترسا که عه‌بدی‌خان له پشته‌وه‌را وه‌به‌ر چنگه نه‌سپانی بداو بی‌چل‌یشینیتته‌وه. همه‌د شاره‌زای ناکاری عه‌بدی‌خان بوو.

له‌به‌رده‌رکی مائی دوونه عه‌بدی‌خان جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی راکیتشا. راوه‌ستان. عه‌بدی‌خان نه‌راندی:
"دوونه، دوونه... وه‌ره توتکه سه‌گه‌که‌ت وه‌رگره."

کاتیک دوونه له ژوورئ هاته‌ده‌ر، عه‌بدی‌خان نه‌سپه‌که‌ی لینگ داو دوور کهوته‌وه. وه‌ختیک دوونه چاوی به همه‌د کهوت، به شیوه‌ن و گریان خۆی گه‌یانندی و له نامی‌زی گرت. ورده ورده خه‌لکی شاه‌دانیش پیشپان زانی. وردو درشت له ده‌وری مائی دوونه کۆبونوه. هه‌موویان ده‌وری همه‌دی‌ان دابوو و لیان ده‌پرسی:

"له کوی بوی همه‌د؟"

"همه‌د نه‌وه تۆی؟"

همه‌د سه‌ری داخستبوو، هیچی نه‌ده‌گوت. ورده ورده خه‌لک بلاوه‌یان کردو رۆیشتن.

(۵)

همەد گولە گەنەکانیشی خپ کردەو. کاتیك دروینەیان دەکرد، بارانیك باریبوو لاسکی گەنەکی پێکەو نووساندبوو. نیستا نەم لاسکە گەنە تۆزیکیان لێهەڵدەستا وەك خاکە خەلووزی رەش. همەد کە لە بەری بەیانییەو کێشە کردبوو، وا رەش ببوو، نەت دەناسیەو. تەنیا ددانی سپی دەچوون. کاتیك کاری همەد تەواو بوو، کلۆشە کە لە نیو جۆخینە کەدا ببوو تەپۆلکە یەکی زەلام.

همەد ماندوو بوو. چو لەبەر هەتاو لەسەر گازی پشتنی راکشا. میروولە لەنیو کلۆشە کە دەهاتنە دەرو بەرەو جیگایەکی دوور لە دوا یەکتەر دا قەتارەیان دەبەست. همەد قۆلی لەسەر چاوانی درێژ کردو ماوێەکی زۆر هەروا لەسەر پشتنی راکشا.

چەند رۆژ بوو کاری دەکرد. لە پێش دا بەتەنێ گەنەکی دروو بوو. مەزراکە لەک لەک چەشمەیان پێ لە چەقلەشینکە بوو. پاشان لەگەڵ دایکی گەنەکیان بەست و خپیان کردەو، نەجار گێرەیان کرد... گێرە کردنە کە چەندین رۆژی کێشا. همەد هێند کز ببوو، تەنیا چنگێک نیسک و پێست مابوو. دەم و چاوی چرچ ببوون... پێستی شل ببوو... لەبەر هەتاوی رەش داگیرسابوو، لاروومەت و چاوەکانی دەقوول کەوتبوون...

نەو بارگینە ی جەنەپە کە رادە کێشا، کەمێک لەولاتر بە دەوری جۆخینە کەدا دەسوورا. نەوحەیانە نەو نەو لەر بوو کە پەراسووی دەژمی دران... پێر بوو... لەوانە بوو پازدە سالی ش زیاتر بێ. میش لە سەر و چاوی هالابوون. راست لە نیو پراستی ملیشی برینە پیسکە یە کە هەبوو. چلک و کێم و خوینا و لەو برینە هەلچۆر ابو و تۆزی خەرمانیشی لێ نیشتبوو.

میشە رەشکە ی زل زل لەسەر نەو برینە دەنیشتن و هەل دەفرینەو.

لاى نيوهرۆيه بوو. همه د تەنیشتاو تەنیشتی کرد. دەستی به نیتوچاوانی دا هیناو مستیک نارەقی رهش له نیتوچاوان و دەمو چاوی هەلەپژایه سەر زەوی.

لاسکه گەغەکان له هەموو جێیهک وەها له بەر تیشکی هەتاو دەرێسکانهوه، چاویان له بەر هەلەندەهات. هەر لهو شوێنه که لیتی خەوتبوو له پشت سەمەلەکووه سەیرێکی بارگینه کهی کرد. چەند لەک لەک له دەوری بارگینه که دەفرین. ئەو له تەماشای لەک لەکەکان دا نوقم ببوو. به دەستیش ریڭای میرووله کانی بهست. میرووله کان به سەر دەستی دا تیپه پرین.

به زەحمەت توانی راست بپهتوهوه دانیشی. سەری وەهه ژنۆی راستی کردو له فکروهه چوو. پاش ماوهیهک وەخۆ هاتهوه. دەستی له سەر زەوی داداو له سەرەخۆ هەلستا. میرووله به سەر شان و مل و سەرو چاوی دا دهاتن و دهچون. میرووله کانی له سەرو چاوی کردنهوه و فری دان. بارگینه که له پەنا چله در دوو کێک راوهستابوو. له تۆزو خۆل دا ون ببوو، و خەریک بوو لاقێکی پێشهوهی دهلستهوه.

به زۆر بارگینه کهی هینایهوه سەر جۆخین و جەنجەر کهی پێوه بهستهوه. هەیرانی بهسته زمان هێزی نهبوو به سەر سەمەلە که دا بسوڕی. همه د له جەنجەر که هاته خوارو هەولێ دا به پێیان له گەل بارگینه که به سەر سەمەلە که دا بگهڕی. بارگین جار به جار له پێ ده کهوت و له نیتو کلۆشه که دا دهخەوت. همه د زۆری به زهیی بهم هەیرانه دا دهاتهوه. به لām نهی ده زانی چ بکا. بارگین نارەقی ده رکردبوو و سەرتاپای لهشی له تۆزی دا رهش داگیرابوو. به جۆریک پشووێ سوار ببوو که بهستان و کرانهوهی قهوه زهیی سنگ و پەراسوه کانی به چاو ده بینرا. هەموو لمبۆز و سنگ و ملی هەیرانه که له کەفی دا ون ببوون. همه دیش شه لالی نارەق بوو. له سەرتاپای لهشی همه دۆک و بارگینه کهی نارەق هەلده چۆرا. نارەق ده چوه چاویانهوه چاویان ده برژایهوه. بۆنی مپرووی مەزرای شه داریش بهری هەناسه یانی ده گرت.

پاش ئەوهی ماوهیهک به کهوتن و ههستانه وه به دەوری جۆخینه که دا گهڕان، کلۆشی خەرمانه که شکاو له سەر زەوی پان بووهوه.

نیستا گیره که ناسانتر بوو. سەمەلە که له ژێر چه رخی جەنجەر که دا به قرچه قرچ تیک ده شکاو ورد ده بوو.

لاى نيوهرۆيه کلۆشه که تەواو ورد ببوو. لاسکه کان دانیان پێوه نه مابوو و بریسکه یان ده دا. نیستا تۆزێکی وردو رەنگ زێرین به نارامی له ژێر چه رخی جەنجەر که بهرز ده بووهوه. ئەم تۆزه ده چوه نیتو چاوی همه د هوه چاوه کانیی ده برژانده وه. ئەم تۆزه بۆنێکی لێ ده هات، بۆنی شتیکی سوتاو.

لهولاتر پياويك گهغهكهى لهسەر جۆخينئى خړ دهكردهوه. لهولای ویش يەك دوو كەس ديار بوون كه جەنجەريان لى دهخوړى. لهمانه زياتر له سەرتاسەرى ئەم دەشتە هەزار بە هەزارەدا شتێك نەدەبينرا.

زارو ليتوى حەمەد له گەرمان وشك ببوون. بارگينهكەشى لمبۆزى گەياندبووه سەر گوتيزينگى و وهك كەلاك بە دەورى جۆخينهكەدا دەسوورا.

حەمەد لهسەر جەنجەرەكه دانىشتبوو، و له فەكران راچوووبوو. تەماشای هەيچ جىيەكيشى نەدەكرد. لەك لەك لە نيزيك و دەورووبەرى خەرمانەكه چەرخيان دەدان. حەمەد خەوى لىكەوتبوو.

بارگين جارو بار لمبۆزى له نىو خۆيانەكه رادەكردو چنگێك سەمەلئى دەجوى. بەلام چونكه بىوازو لاواز بوو، سەمەلەكه بە لالغاوى دا دەهاتهوه خوار.

حەمەد باكى بە هەيچ شتێك نەبوو. هەتاو له سەرى دەدا. جارێكيان لهسەر جەنجەرەكه هەستاو تەماشايەكى دوورى، لاى ناوهدانىي كرد. هەتا چاو پر دەكا هەيچ ديار نەبوو. ددانی دەچەرەوه بردن و له بن ليتوانەوه گوتى:

"ئەو داىكەم!..."

قەرار بوو داىكى ناوى بۆ بيتنى، زارى وشك ببوو. دووبارە بە ئەسپايى لهسەر جەنجەرەكه دانىشتەوه. بارگينهكه راوہستاو لمبۆزى له خۆيانەكه رۆكرد، بەلام حەمەد فەكرى لە جىيەكى دىكه بوو. پاش ماوەيەك پىنى زانى و ھەوسارەكەى راكيشا:

"هەيها... گيان، هەيها..."

ميشوولە لهسەر برىنى حەيوانەكه دەنيشتن. بارگين بە نارامى و بىحالى كلكى رادەوہشانەد. بەلام ميشوولە بە خەياليشيان دا نەدەهات.

حەمەد بە قەلسى و نىگەرانييەوه لهسەر جەنجەرەكه هەستا. رووى بۆ لاى ئاوەدانى وەرگىترا. لهسەر درووەلانەكەرا سەرىك ديار بوو. تاويك دواتر داىكى ناسى و قەلسى و نىگەرانييەكەى بوو بە خۆشحالى.

داىكى كه له ئارەق دا شەلاڤ ببوو، بە ھەناسە سواری پىپىچەى نيورۆژى حەمەدى دانا. وهك نەوہ دەچوو دەستى درىژتر بووبن، دەگەيشتنە سەر زەوى.

دايك:

"چت كردوه كوڤم، كارەكەت سووكتەر بووه؟"

حه مه د:

"هه مورو گهغه كهه كيشاوه و گيرهه م كردهه."

دايك:

"باش ورد بووه؟"

حه مه د:

"تهرئ، خهراپ نيه."

گوزه له ناوه كهه له دايكه وه رگرت و تينگي پيوه نا. نه وهنده به نيشتيای ده خواره ده وه كه
ناو به لاليوانی دا هه لده پزاو بهر و ك و سنگ و ته نانه ت لاق و له ته رييشی ته ر ده كرد.

دايك:

"دابهزه حه مه د، دابهزه كورم، نه ته پارهوه نانتيك بخو، نه من جه نجه ره كه له ده خورم."
هه ساری بارگينه كهه وه ده ست دايكه داو بوخو له بهر سي به ري در دوو كي ك دانيش ت.
پي پيچه كهه كرده وه، پياو زو خو يي تي دا بوو. دژدانه كهش دژي تي دا بوو. جاميكي دژ تي كرد.
پاش نان خواردن له بن سي به ري در دوو كي راكشا. له پشتين به ره و خواري له بهر هه تاو بوو.
خه وي له كهوت.

وه ختيك وه خه بهر هات، نيواره بوو، چاوي راگوشين و غاري دايه سه ر جوخين.

حه مه د:

"دايه گيان، ماندوو بووي، وانيه؟... زور ماندوو بووي؟"

دايكی سه ري به لاره ناو به ده ننگيكي خه ماوي يه وه جوايی دايه وه:

"وه ره سوار به كورم."

دوو رژ دواتر خه رمانه كه يان شه ن كراو سوور بوو. رژي چواره م سووره كه يان كهو كرد.
دهنكه گهغه كان له بهر هه تاو ده تروسكانه وه. نهو رژه نه يان تواني خه رمانه كه هه ل گرن.
گهغه كه له سه ر جوخين مايه وه. هژيه كهشي نه وه بوو كه هيشتا عه بدي خان نه هه تابوو
ملكانه كهه بهرئ.

نهو شه وه حه مه د دايكه هه تا به ياني له گه ل ته پزيان مل به مله يان كردو نيشكيان له
خه رمانه كه كيشا. سه بيني هه تاو گهرم بوو، به لام عه بدي خان ديار نه بوو. بوو به نيوه رژ ديسان
پهيدا نه بوو. لاي نيوارئ بوو كه خو و سي كهس له پياوه كاني به سواري نه سپ هاتن. نه سپي
پياوه كان جه وائيان پيوه بوون. دوونه له ديتني سه رو چاوي ترسا. زور له ميژ بوو له نيزي كه وه
ده ي ناسي. ده م و چاوي دوونه كه وه چهرميكي رهش و چرچه لوك ده چوون، چرچ ترو گرژتر بوون.

عه‌بدی‌خان به ده‌ست هه‌لته‌کاندن بانگی دوونه‌ی کرد. ده‌ستووری به پیاوه‌کانیشی دا:
سێ بۆ ئێمه، یه‌ك بۆ دوونه."

دوونه داوینیی خانی بادا:

"نه‌كه‌ی خان، رو‌جمت بێ... زستانێ له‌ برسان ده‌مرین... ده‌به‌ر به‌ری پێیانته‌ مرم خان."
"به‌خۆپایی مه‌گری دوونه... هه‌قی خۆت ده‌ده‌مێ."

دوونه نالاندی:

"هه‌قی من سێ یه‌كه‌ خان."

خان له‌سه‌ر نه‌سه‌په‌كه‌ی را بۆ لای دوونه داهاته‌وه، ته‌ماشایه‌کی چاوه‌کانیی کردو پرسى:
"جووته‌كه‌ کێ کردوویه دوونه؟"

دوونه:

"من کردومه‌ خان!."

"پیاوه‌کانی من یارمه‌تی‌یان داوی یان نا؟"

"به‌لێ خان!."

"دوونه گۆی بگره‌ پێت بلیتم."

ئێستا به‌ کوپه‌كه‌ت بلی جارێکی دیكه‌ نه‌کا بپروا بچێ له‌لای سه‌له‌مان بپێته‌ شوان."
دوونه سپی بوو. خان نه‌سه‌په‌كه‌ی ده‌نگ داو رو‌یشت. دوونه هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی پێ‌کرا، له‌
پشته‌وه‌ی هاوار بکا:

"به‌ قه‌ره‌واشت یم خان، قه‌زات له‌ من كه‌وێ، رو‌جم پێ بکه‌."

پیاوه‌کانی خان ده‌ستیان کرد به‌ پێوان. سێ کیله‌ بۆ خان و کیله‌یه‌ك بۆ دوونه... به‌شی
خان زۆرو زۆتر بوو، به‌شی دوونه‌ش كه‌م و كه‌مترو بوو به‌ کۆیه‌کی چکۆله‌.
دوونه ته‌ماشایه‌کی نه‌و کۆ گه‌فه‌ی کرد که‌ جه‌وا‌له‌کانیان لێ‌په‌ ده‌کردو ده‌ستی کرد به‌
تووک کردن:

"زه‌ببێ له‌ گه‌رووت نه‌چێته‌ خوار... ئیشه‌للا ده‌یده‌ی به‌ دوکتۆرو ده‌رمان... خواجه
هه‌مووی بده‌ی به‌ شووتی و له‌بن سه‌رتی دانێی."

پیاوه‌کانی خان به‌شی نه‌ویان له‌و جه‌وا‌لانه‌ کرد که‌ هێنا‌بوویانن.

هیچ کامێکیان زاری هه‌ل‌نه‌پچرێ و هێچیان به‌ دوونه نه‌گوت. هه‌موویان وه‌ك په‌یکه‌ریکی
بێ‌گیان ره‌ق ببوون و قسه‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد.

ھەمدە ھات و لە پەنای دایکی دانىشت. لە نێو ئەو جۆخىنە تۆزاویيە کۆيەکی چکۆلە گەنم مابوو. بەلام ماوەيەك لەمەوبەر چەند زۆر بوو. ھەمدە سەيرىيەکی گەنمە کەو سەيرىيەکی دایکىنى کرد. ھەمدە ەك تاوانباران بێدەنگ دانىشتبوو.

دایک:

"ئەودەم کە تۆی لە مالتی سلەمانی را ھێنايەو، لیتی نەدای من پىم سەير بوو. بەلام نىستا تى دەگەم بۆچی بۆيوى ئىمەى برى... کافرى خوانەناس..."

ھەمدە پىشى گريانى خۆی پى نەگىراو دەستی کرد بە ھەنيسك دان:

"خەتای منە..."

دایک بە ھەموو ھىزی خۆی کۆرەکەى لە نامىز گرت و بە خۆيەو گۆشى:

"چ بکەين، دەسلالت چيە ھەمدەى خۆم؟"

ھەمدە:

"ئەدى زستانى؟"

دایک:

"نەم زستانە!..."

لە پاشان دایکىشى لە بانگى گريانىيى دا:

"خۆزگە باوكت مابايە، نەگەر باوكت مابايە..."

(۶)

تاقە مانگایە کیان هەبوو. مانگاکیان ئەمسال زابوو. گۆیلکە نیریکی لەبەر بوو...
ئەگەر حەمەدۆک جینگای تاقە کیلەگەنمیکى زەوی هەبوایە, بە تاسەوێ چاوەپروانی سالی
دواتر دەبوو کە دیسان مانگاکیان بزێ و گۆیلکە نیریکی دیکەى بێ.
گۆیلکە نیریکی کە لەوانەبوو سالی دواتر بێ, وەك خەیاڵیک لەمیشکی حەمەد دا دەجولا.
بەراستی چەند خۆش بوو: هەردوو گۆیلک پیکەوێ گەورە دەبوون... دەبوونە جووتە گایەکی شاخ
کەوانی لە نیو زەوی و زاریکی هەزار بە هەزاردا... جوانەگا تۆرن و بە زوویی و بە ئاسانی
نایەنە بەر نیر. بەلام ئەگەر حەوسەلەت هەبێ و لەگەڵیان لەسەرەخۆ بی, زوو فێر دەبن و
بەستەزمانانە وا رام دەبن, دەبنە بەرخى دەستەمۆ... ئەگەر زەوی درووەلانی لێی مەترسە...
ئەگەر هەموو سالیکی بیکێلی, چەقلە شینکە سالیکی دەپۆتەوێ, سالی دواتریش سەر
هەل دەداتەوێ, بەلام سالی سێهەم خاشەبەر دەبێ... هەر ئەوەندەى دەوێ زەوی یەكە هی خۆت بێ.
تووكی گۆیلکە ساوا لە رۆژەکانی هەوێ دا کە تازە بوو, سووریکى مەیلەو تاریکە. بەلام
دواوە رەنگی زەرد دەبێ و ئەمجار دەبێتە خەنەییەکی تاریک.
تووكی گۆیانی وەك مەخمەر نەرمە. ئەگەر پیاو دەست بەسەر گۆی گۆیلکە ساوادا بێنێ,
هەست بە لەرزەییەکی فێنک و نەرم و لەرزەتیکی شیرین دەکا.
جێی گۆیلکە ساوا لە ماله هەزارەکانی لادێ, لە نیزیکی ناگردان و لە تەنیشتی جێ خەوی
لادییەکانە. لە ژێر گۆیلکە ساوا دۆشەکیک لە گیای نەرم و پڕ گلووکی بەهاران پادەخێ.
مالەکان پڕ دەبن لە بۆنی گلووکی بەهاری و گیای ریح و گۆیلکە ساوا... بۆنی گۆیلکە ساوا
شتیکە وەك بۆنی شیرى کال.

گوڤلکه ساوا پاييزان گهوره دهېن. نهوده م جينگاکه ده گورې و ده چټه کن گوڼلپاره کان. دوونه سې مانگه به هاري به سهر برد، بې نهوهی هوشی به سهر گوڼلکه ساواکهوه بې و ناگای لټی بې. نه گهر خه م و خه فتهی حه مه د نه بوایه، گوڼلکه ساواکه که له مالنې دا وه ک گلوکه سووره ی به هاري ده بو به مایه ی شادی و خوښی ژيانيان. مالنې حه مه د و نه وان ته نیا ژووریکه، ژووریکې قور و به رد... به رزایی دیواری ژووره که یان له ته ختی ژوورې را ته نیا میتړیکه...

هیچ خانویه کی دې خو له بهر بارانی پاييز راناگرې، دلټپه ده کا. له دې دا ته نیا خانووی حه مه د و نه وان بو که له و بارانه دا دلټپه ی نه ده کرد.

بابی حه مه د ماوه یه ک پټش مردنی چو بو له "ساری چاغشاک" گلې هینابوو، و سهر بانه که ی پټ سواخ کرد بوو. گلې ساری چاغشاک شتیکی دیکه یه، هیچ وه که نه و گلته ره ش و نه زوک و پر چرپ و چاله ناچې که نیتمه دیتوومه انه. نه و گلته وه که دهنکی بلوور وایه و له هه مو ره نگیلک ده نویتنې. زه ردو سوورو به نوشیو ناسمانی و سه وز... هه ره نگیلک به وئ. نه و گلته نه گهر گیرایه وه ده بیته قوریکې توندو خه ست. سهر بانی مالنې حه مه د و نه وان به و قوره سواخ کرابوو. بویه بانه که یان له ژیر تیشکی هه تاودا بریسکه ی ده داو ره نگاوه ننگ دیار بوو.

سهر انسه ری هاوین دایک و کوړ به گیانه مه رگی کاریان کرد بوو... له گه لاړیزانی پاييز دا هاتنه وه نیو ماله پر ده ردو به لاکه یان. نه و کاته وه بیریان هاته وه که گوڼلکیکیان هه یه. گوڼلکه که یان به ته وای له بیر چو بووه وه، نیستا گوڼلکه ساواکه یان ته وایک گه وره ببوو. دایک مووره یه کی گه وره ی به ناگره وه نابوو. له ده رې هه وری ره ش له جنووبه وه به ره و شیمال ده رېشتن. نه ختی که دواتر ژووره که یان به بریسکه یه ک روون بووه وه. بلټسه ناگره کان له نیو ناگردانه که تیک هه لده نگوتن. له و کاته دا حه مه د هاته وه مالنې. ده سستی سوور هه لگه رابوون. له بهر ناگره که دانیشته. مانگا که یان له پشته وه ی ژووره که نوو سته بوو، کاویشی ده کرد. مانگایه که بې خه م لټی که و تېوو. تفاقیان له پټش دانابوو، به لام نه یه ده خوارد. له قوژبنیکې دیکه ی ژووره که کایان رۆ کرد بوو.

حه مه د هه ستار چو سهری مانگا که ی دا. گوڼلکه که له سهر سهری دایکی راوه ستابوو. حه مه د گوڼی گرت. گوڼلکه که نه وه ی پټ خوښ نه بوو. به قه لسی سهری وه رگیتر او رای کرد، چو له ولای دایکی راوه ستا. حه مه د زه رده خه نه یه کی هاتن.

دايك:

"ئەو ۋەختى تۆلە مال ئەبۇي، "فندق" ئەم گۈنلەكەي لە دۆلى "ئالچىلى" بوو. بە شەۋى تاريك زۆرى لىگەرەم ھەتا فندقم لە بن دېدووكىك دۆزىيە. بەستەزمانە زابوو. خەرىك بوو گۈنلەكەي دەلستەو. لە پېش دا ئەي دەھىشت لىيان نىزىك بەو، ھەتا ئاخىرى گۈنلەكەم لە نامىزى كىردو ھىنامەو."

ھەمدە:

"چەند گەرە بوو؟"

دايك:

"ئەدى ماشەللا."

پاشان بېدەنگ بوو. ئەيان تۈانى تەماشى يەكتەر بىكەن. ھەردووكيان سەريان داخستېو، چاويان بېيىو ھەتتا خەلۋوزانە كە لە نىو ئاورگەكەدا دەگەشەنەو پېشكيان داويشت.

دايك:

"چارمان نىيە، دەپ بېدەينى... ئارەكەمان خەرىكە تەواو دەپ."

ھەمدە مەتقى نەكرد.

دايك:

"بۇخۇت ئەبدىخان دەناسى. لىمان توورەيە. ئەگەر درەنگى بۆ بەرىن، بەخۇرايى لە دەستمان دەردىنى. ئەودەم ناتۈان ھەتا ھاوينى راي كېتىش."

ھەمدە ديسان بېدەنگ بوو.

دايك:

"چارەيەكمان نىيە ھەمدە، دەپ بېدەينى... ئەو ھەلاتنە تۆ پىشتى شكاندىن."

ھەمدە بە ئارامى سەرى ھەلپى و تەماشى دايكى كىرد. چاوي پېر بوون لە ئاو، گۈتى:

"مىنى كىردەتە بىيانو دايەگيان، ئەگەر مىنىش نەبوايەم بىيانو يەككى دىكەي دەدۆزىيەو."

دايك:

"ئەدى رۆلەم، دەي دۆزىيە... ئەم خوا ئەناسە دۈزمنى بابە ھەزارەكەشت بوو. ھەردووكيان ئاورپان ۋەسەر مانگاگە دايەو. مانگاگە پەنگ خەنەيى و قەلەو بوو. نىوچاۋانىشى چەند خالى تېداپوون.

زىستان داھات. بەفر گەيشتە ئەژنۇيان. دۈانيو پۇيان تاريكە. دايك لەمىز بوو مەنچەلە مسە رەشەكەي ۋەسەر ئاور ئابو. لەو كاتەدا جەننەت ۋەژوور كەوت.

دوونه:

"فهرموو دانیشه خات جهننهت, فهرموو دانیشه."

جهننهت هه ناسه یه کی ههل کیشاو گوتی:

"داده نیشم خوشکی, داده نیشم."

خات جهننهت له سووچیک دانیشته و دهستی پی کرد:

"له بهیانی یه وه تا نیستا مال به مال گه راوم خوشکه دوونه. مال نه ماوه رووی تن نه کمم. بیستم نیوهش گهفتان نه ماوه... ده لنین جویه کهشتان ته واو بووه. نیمهش هه وتویه که جهواله که مان به تال بووه. نه مسال گهغه که مان باش نه بوو خوشکه دوونه, به لام هی نیوه خهراپ نه بوو. میژده کهشم هه جی یه کی پی شک ده هات و هومیدی پی بوو سهری تن ههل کرد, به لام بی سوود بوو..."

خات جهننهت چاوی بهو ناوه کهوت که له مهغه له کهدا له سهر ناگر ده کولی:

"چ لئ ده نیی خوشکی؟"

خات جهننهت لهو پرسیاره مه بهستی کی هه بوو.

دوونه پینکه نینیکی ساردی هاته سهر لیوان:

"ناوه وه سهرم ناوه بکولی."

خات جهننهت به سهر سو پرمانه وه پرسی:

"هیچتان نه ماوه؟"

دوونه:

"هه رچی هه مانه له سهر نه م ناگره یه."

خات جهننهت:

"باشه, خوشکه دوونه ده ته وی چ بکه ی؟"

دوونه:

"خو ده زانی خوشکی!."

جهننهت:

"بۆچی ناچیه کن مسته فای؟"

دوونه:

"ده چمه کنی خوشکی, به لام ده زانم نه ویش نیه تی."

چەند رۆژ بوو بەفرو باو بۆران گالەى دەکرد. لەبەر کەرەسیسە چاو هەلنەدەهات. ئەو سەگانه کە هەمیشە لە کووچەو کۆلانان دەگەران، یەکیشیان دیار نەبوو. دەتگوت چۆلگەمە... هەموو دینشینەکان دەرگایان داخستبوو و لە تەواوی ناواییدا زیندەوەر نەدەجوولا. هەرکەس لە مالتی مانگیەکی هەبوو، تفاقەکەشی هەبوو. کەس کاری بە کەس نەبوو.

دوونەش دەرگا نەمابوو لیتی نەدا، ناشنا نەمابوو سەری بە مالتی دا نەکا.

دە رۆژ دەبوو دوونە لە هەموو جێیەک تەماپراو ببوو، بەلام لە دلتی خۆی دا دەیگوت: "ئەگەر بشارم ناچمە دەرکی عەبدیخان." هەموو سالتیکیش وەزەکە هەر وا بوو. نیوەی خەلکی ناوایی برسی دەبوون و دەچوونە دەرکی عەبدیخان.

دوونە نەى توانی لەوە زیاتر خۆی راگرێ. ئەگەر هەر بۆخۆی بووایە، بە هیچ قیمەتێک نەدەچوو دەرکی عەبدیخان، بەلام کۆرەکەى چی؟"

چەند رۆژە حەمەد مەتەق لە زاری نەهاتووەدەر. سوورایی لە روومەت و لێوێکانی دا نابینرێ. لێوی وەک کاغەز تەنک بوون. روخساری رەنگی مردووانی لێنیشتووە. ئەگەر لە قوژبێنێک دانیشی، هەتا خۆرناوا لە جێی خۆی نابزوی. هەمیشە سەری لەنێو دەستانی دەگرێ و لەگژ فەکران را دەچێ. هەموو هەناسەو ژیان و رق و خۆشەویستی و ترس و هێزی لە چاوانی دا کۆ بووئەتووە. لە چاوەکانی دا جار بەجار بریسکەیهک بە قەدەر نووکی دەرزى هەلەدەبێ و دەکوژیتەووە. ئەم بریسکەیه تیزو بەکارە. ئەمە بریسکەیهکە پیاو لیتی دەترسێ، چونکە بەسامە. لە چاوی ئەو پلینگەش دا کە خۆی مات داووە خەریکە ئامبازی دوژمنی خۆی بێ، رەنگە هەر ئەم بریسکەیه هەل بێ و بکوژیتەووە.

ئەم بریسکەیه لە کوێیو دە؟ رەنگە لە سروشتەو هاتبێ... بەلام راستیەکەى ئەوێه کە ئەم بریسکەیه لە ئەشکەنجەو نازارو دەردو بەلایەکەو هاتو کە دەوری حەمەدیان داووە. نیتستا سالتیکە ئەم بریسکەیه هاتووە لە چاوی حەمەدۆک دا هێلانەى کردووە. ئەگینا پێشتر، چاوەکانی پر بوون لە تیشکی پاکو خۆشحالتیەکی مندالانە.

هەورێ رەش و تاریک لە ناسمان کۆدەبوونەووە دەسووران. لە پێش مالتی عەبدیخان ئاپۆرایەک لە دینشینەکان بە بەرگی دەست چن و پوواووە کۆ ببوونەووە لە سەرمان پالێان وێک دابوو، کوشم هەلاتبوون و دەلەرزین. تەنیا یەکیکیان دوور لە ئاپۆرایەکە بە تەنیا لە قوژبێنێک راوەستابوو. ئەو یەکەش دوونە بوو. هەموو چاوەرێ بوون عەبدیخان دەرگا بکاتەووە بە دەردو مەرگیان رابگا. لەو کاتەدا دەرگا کرایەووە. عەبدیخان بە ریشتیکی بزنانەو دەسحییکی دەنک گەورەو کلاویکی تووکه و شترەووە دەرگای کردەووە:

"ديسان برسي تانه؟..."

ناپۇزراي دئىنشينه كان متهقى لىتوه نه هات. عهبدى خان چاوى به دوونه كهوت كه دوور له ههمووان له سووچىك راوه ستابوو. نه راندى:

"دوونه، دوونه... نه تۆ به چ رىيەك دا هاتوى هەر به وئ دا برۆوه مالى خۆت. دهنكه گەمىك چيه نات ده مئ دوونه... ههتا نه مېرۆ كهس نه وىزاوه له م دئيه، له دهركى من برىواو بىيته شوانى كه سىكى ديكه... هيچ كهس له نان خۆره كام نه يان وىزاوه كارى وا بكهن، دوونه... نه و سهرىزىويه هەر كورى تۆ كر دوويه دوونه... باشتره تۆ بگه رپىيه وه بچيه وه مالى."

پاشان روى كرده نه وانى ديكه:

"ئيو به دوام دا وهرن."

دهستى له گىرفانى شه لاره فش و فۆله كهى راكردو چهپكه كلىلكى دهرهيتا. دهفته ريكيشى له گىرفانى چاكه ته كهى دهرهيتا و رۆشت.

پاش تاويك دوونه وه خۆى هاته وه به زه حمت بانگى خانى كرد:

"خان، نهو، ههموى بسته مندالىكه... مهيه له برسى بين خان!"

خان راوه ستا، روى كرده دوونه. خهلكه كهش راوه ستان.

خان:

"دوونه باشت گوى لى بئ... له و رۆژه وه خۆم ناسيوه، هيچ كهس نهى توانيوه له ناسياب چهشمه رابكاو بچيته دئيهكى ديكه بىيته شوان... له مهولاش كهس ناتوانئ كارى وا بكا... نه تۆ له رىي خۆت برۆ، بچۆوه مالى دوونه!"

كاتيك عهبدى خان دهرگاى عه مبارى كرده وه، بۆنى گهرم و تۆزاوى گهم هاته دهرئ. خان له پيش عه مبارئ راوه ستا و روى له دئىنشينه كان كرد:

"باشتان گوى لى بئ. هيچ كهستان ههقى نيه دهنكه گەمىك بدا به دوونه. دوونه ده بئ له برسان برى... ههتا نه مېرۆ هيچ كهس له ناسياب چهشمه له برسان نه مردوه، به لام دوونه ده بئ برى، يان نه گهر شتىكى ههيه ده بئ بيفرۆشئ... نه گهر بىيسم يه كىكتان گەمى داوه به دوونه، يهك يهك پيتانه وه ده گهر پم و نهو گەمى به قهرزم داوانئ لىتان دهستىنمه وه... حالى بوون چيم گوت؟"

دئىنشينه كان:

"بهشى خۆمان ناكا ههتا بىدهين به دوونه..."

"بهشى خۆمان ناكا..."

"چما همووی چهنده ههتا بهشی دوونهشی لی بدهین."

قیژهی ژنیکیش له پشتهوه بیسترا:

"با نهی هیشتبیا کورپه کهی رابکا..."

همه مویان به کۆله ناردو چێدوان و گهنم و جۆه چوونهوه مال.

ناش لهوسهری ناوایی، کهمیک لهولای پیره چنار بوو. شانسی "سمایل گوئی پراو" ی ناشهوان ههستا بووهوه.

لای ئیواری له همموو ماله کان بۆنی نانی گهرم و تازه ههله دهستا.

"دورموش عهلی" راست شهست سال ته مهنیهتی. به خۆهترین پیاوی ئاسیاب چه شهمیهو وهك چناری پیر ساغ و به ئیسکه. سهرو روومهتی زهلام و چاوه کانی چکۆلهن. به همموو عومری خۆی کهوشی له پێ نه کردوه. پێستی نهستوو روو رهش و قهلهشت قهلهشتی بهری پێی کاری کهوشی بۆ دهکا. لاقی زۆر گهورهن. گهورهترین کهوشی دنیای بۆ بینه له پێیهوه ناچێ. تهنا ته کالهی لاقی ویش وه دهست ناکهوێ. بهلام ته گهر پێی خۆش بێ، دهتوانی کاله له پێ بکا. ته گهر کهمیک لهو بارهیهوه پرسپاری لی بکا، وهلامیک وه ناگرتهوه... دورموش عهلی ته نیا جنیوێک ده داو ده پراو.

ژنیک ههویری ده شێلا، یه کیك نهنگوتکی ده گرتن، یه کیك نانی ده کردو یه کیك له سه ر سیل دهی پراوند. نانی نهستوو روو زهردو سووری سیل له لای راستی نانکهره که ههله چنابوو.

عهلی، یهك دوو نانی به نیشتیاوه خواردن. پاشان چاوی پر بوون و رووی کرده خێزانی:

"ژنه که، نانه کهم به گهروو دا ناچی."

خێزانی به سه رسوپمانهوه پرسى:

"بۆچی عهلی؟ ج قهوماوه؟"

عهلی:

"خه می ژن ومن دالتی برایمیه... نهت دی نهو عهبدیه خاوه ناسه چی لی کردن؟... دوینی یهك ده نکیشی گهنم نه دانی."

ژنه:

"بهسته زمانانه... ته گهر برایم مابایه..."

عەلى:

"عەبدى بە ھەمووى ئىنمەشى گوتتە كە..."

ژنە:

"بىستوومە چى گوتتە..."

عەلى:

"ئاخر چۆن وا دەبى، لە دىيەكى وا گەورەدا دوو كەس لە برسان بىرن و كەسبىش بە خەيالى دا نەيە؟..."

عەلى توورە بوو، دەينەپاندا. دەنگى دەگەيشتە ئەوسەرى ئاوايى. پاشان رووى كردە خىزانى:

"ھەستە ژنەكە... ھەستە بوخچەيەك لەم نانە وەپىچە... توورەكەيەكيش پىر كە لە ئارد. دەمەوى بىبەم بۆ ژن و مندالى برايمى."

ژنە لەبەر نانى ھەلستا، دەست و داويىنى خۆى تەكاندن.

عەلى بە بوخچە نان و توورەكە ئاردەو وەك دارىكى پىر لك و بەر، بە گورجىو بە خوشحالى لە مالى وەدەركەوت. كاتىك گەيشتە بەر دەرگای مالى دوونە، كەمىك ئارام ببووەو.

عەلى بانگى كرد:

"دوونە، دوونە... دەرگام لىبكەو."

دوونە كۆرەكەى لەبەر شاگرى دامركاوى خۆيان كز دامابوون. بەرد بزوتبايە، ئەوان نەدەبزوتن.

عەلى چەند جارى دىكەش بانگى كرد:

"دوونە، دوونە..."

دوونە پاش ماوەيەك وەخۆ ھاتەو وەدەنگەكەى بىست. خۆى كۆكردەو وە ھەلستا. بە بىوازی دەرگای كردەو:

"فەرموو كاعەلى."

عەلى:

"ھىندەت بانگ دەكەم بۆ جواب نادەيەو كچى؟"

دوونە:

"وەرە ژوورى كاعەلى."

عەلی داها تەووە چوو ژووری. پرسی:

"ناگردانه کەتان بۆ کوژاوە تەو؟..."

هەر ئەو بریسکە یە جاران، وەک نووکی دەرزی هاتبوو و لە چاوەکانی هەمەدا دەدرەوشایەو. کاتێک سیمای باوکانەو رووی بە پێکەنینی عەلیی چار پێکەوت، ئەو بریسکە لە چاوی دا نەما.

عەلی بوخچەکەی دانا:

"خو کەرێه."

دوونە:

"خو کەرێه کاعەلی."

عەلی:

"دیاره رەق بوویەو دوونە... پڕوانە کوڕەکش رەق بووە تەو... بۆچی ناگرە کە هەڵناکە؟..."

دوونە تەماشایەکی وشکی ئاوەرەکەی کرد:

"کوژاوە تەو؟... هیچ حەوسە لەم نەبوو."

دوونە دوو بڕ داری لە ئاوەرە کە نا. ئاوەرە کە هەڵ بوو:

"ئەم عەبدییە خوانە ناسە..."

کاتێک هەمەدا ناوی عەبدیی هاتە بەر گۆی، دیسان بریسکە کە لە چاوانی دا درەوشایەو.

عەلی:

"هەرکەس ئەو بێ نامووسە بکوژی، دەستی شین دەبن... جینگای بەهەشت دەبێ... بابی وا نەبوو، فکری لادینی یەکانیشی هەبوو."

پاش عەلی دووسێ کەسی دیکەش لە خەلکی ئاوابی ئازووخەیان بۆ دوونە هێنا. عەبدیخان رووچیشی لەو کارە خەبەردار نەبوو. بەلام هەمووی ئەو یارمەتی یانە هەر بەشی پازدە رۆژیان بوو.

دایک و کوڕ دوو رۆژان برسی بوون. رۆژی سێهەم، دوونە بێ ئەوێ قسەیک بەکا، پەتینکی کردە ملی مانگیە کەو وەرپێ کەوت.

کاتێک دوونە مانگیە کەو دەبردە دەری. هەمەدا بانگی کرد:

"دایه!"

دوونه:

"چیه کوږی خؤم؟"

دوونه مانگاکه ی لئ خورې و له بهر دهرکی مالې عېدی خان راوه ستا. گوتلکه که سهری له نیو لاقی دایکې راکردبوو، ده ی حژي.

دوونه ماوه یکه له بهر دهرگای مالې عېدی خان مه حته ل بوو. د ورسوون چاوی پې کهوت و خه بهری به خان دا. خان هاته دهرئ. دوونه سهری داخستبوو، هه لی نه ده پړي. چهنه که دريژو باریکه که ی ده لهرزی. لیوه کانی وه لیوی مندا لان ویک هاتبوون و ده لهرزین. هه موو گیانی شی هه لده لهرزی.

خان ده ستیکې به پستی مانگایه که دا هیئاو گوتی:

"هیئاوته بیفرؤشی دوونه؟"

دوونه پې نه وه ی سهری هه لپړئ وه لامی دایه وه:

"به لئ خان!"

عېدی خان ده ستووری به د ورسوون دا:

"نم مانگایه له خوشکت وهرگره و بیبه پستی ری."

له پاشان ده ستی له گیرفانی راکرد، چه پکه کلیله که ی دهر هیئاو گوتی:

"جه والت هیئاوه، خوشکئ... "دهنگی دلسوزانه و خوشه ویستانه بوو. دوونه وه لامی دایه وه:

"به لئ خان!"

(۷)

لەو جىيەى بەرپو دەپوئ، كەم دارى دىكە شىن دەبى. لەو جۆرە جىيانە دەروەشت و كىتو و بەندەن بە دار بەرپو دادەپۆشرى.

قەدى دار بەرپو نەوى و نەستورە، لكەكانىشى كورت و خەپەتۆلەن، درىژاى لك و پۆپى داربەرپو نەوپەرەكەى مېترونيوتىكە. گەلاكانى سەوزو پېر پەنگ و چرو پېر. ئەو دارانە نەوئەندە توندو قايم چنگ لە زەوى گىر دەكەن، دەلتى ھىچ ھىزىك ناتوانى ھەليان كەنى. ئەو خاكەى بەرپو لى دەپوئ خاكىكە نەزۆك و سېى وەك گىچ... دەلتى سوتىندى خواردو ھەيتلى ھىچ دارىكى دىكە تخوونى مەلبەندى وى بكەوى.

مەوداى نيوان "كادىرلى" و "جىغجىك" ھەمووى تەپۆلكەى چوك و گەورەيە. خاكى ئەو تەپۆلكانە لىوہدارو رەش و چەورو بەرپۆئەو.

لېرە باتلاغە لەمىيىنەكانى چوكووراوا دەپىنەوہ. باتلاغەكانى "ناغاچسىز" كەوتونە خۆرئاواى ئەو تەپۆلكانەو خۆرھەلاتى نېرە كاجستانەكانى تورپووسە. تەواى ئەو تەپۆلكانە لە داوینى را ھەتا سەرى داچىندراون. لە خاكى نەم دەوربەرەش دا بەرپو دەپوئ. بەلام داربەرپوہەكانى نېرە جۆرىكى دىكەن. وەك ئەو دار بەرووانەى ئىمە دەيان ناسىن، قەد نەستورو گرى گرى نىن. ئەو داربەرپووانە ھىندەى سەروىك بلىندن. لك و پۆپ و گەلايان سەوزاىيەكى تەرو تازەيان لى دەبارى. قەدى نەم داربەرپووانە وەك قەدى سىپدار نەرمە. نەم دار بەرووانە لە نىو دەغلۆ دان دا، نەك وەك بەرپو، بەلكو وەك دارەكانى دىكە تى ھەلچوون.

دروەلانى چەقلەشىنكە سەوزە، شىنە... چەلەكانى چەقلەشىنكە شەپۆلىك دەدەن وەك شىرى سېى... سەرانسەرى ئەو مەزرايە سەرلەبەيانىيان شەونم لىتى داوہ. خاك و بەردىش

سەھۆل بەستوویەتی. لاق و لەتەری لە نێو درووەلان ھەلدر ھەلدر دەبوون. بەنیو ئەو درووەلانەدا جووتی لێدەخوڕی. سەرماي ئەو وەختانە سەختە.

لەبەر سەپییە گەرما جەنجەری لێخوڕی. لەبەر سەپییە گەرما سووتا. سێبەشی ئەو بەرھەمەیی بە چنگ و نینۆک لە بن گلی دەرھێنابوو عەبدیخان لیتی ئەستاند.

عەبدیخان دوو بەش لە سێ بەشی بەرھەمەیی لە خەلکی دیکە دەستاندو بەشیکی بۆ ئەوان دادەنا، پاش ئەو سالتە رقتیکی تایبەتی لەوان داگرتبوو... ھەرجارەیی بیانوویەکی دەدۆزیو، ھەتا شل دەبوو ھەمەدی دەکوئاو زۆریشی جێبو پێدەدا.

زەوی ھەر جۆریك بێ، ھەموو شتێك چۆن بڕۆتێ، ھەر واشی گەورە دەكاو پیتی دەگەینێ. ئەو لە خاکیکی نەزۆك و بێكەلك دا گەورە بوو و پێگەشت. ئەو بوو و ھەزارو یەك دەردوبەلا... نەیتوانی زۆر ھەلێدا... شان و پیل و لاقەکانی ھەلیان نەدا. دەست و لاقی وەك نەمامێکی بێئاو وشك بوون.

خاکی رەقەنی ئەم وڵاتە ھەمەدیشی ھەروەك دارەكان پێگەیاندا... لاروومەتی قوپیبوون. دەم و چاوی ئەسەر بوون، ئەسەرێکی تاوہ گاز... ئەگەر بە باشی لیتی ورد بایەو، پێت وابوو داربەرپوویەکی ئەو مەلەبەندە دەبینی... سەخت و قایم، راست وەك داربەرپووەکانی ئەو مەلەبەندە كە توند چنگیان لە زەوی گیر کردو. ھەموو ئەندامی لەشی زبرو وشك بوو، تەنیا لە ئەندامێکی دا كەمێك تەپایی مابوو... لێوہەکانی ھێشتا وەك لێوی منداڵان تەپو تازەو سوور بوون... وەك لێوی منداڵان دەپشکووتن... وەك ئەو دەچوو كە ھەمیشە زەردەخەنەيەك لەسەر لێوانی نیشتبێ، زەردەخەنەيەك كە لەگەڵ برسەیتو زبریەكەیی دا رێك دەكەوت.

ھەمەدۆك ئەمەپۆ خەریك بوو لە خۆشحالی بال بگڕێ. دەھاتەدەر، لەبەر ھەتاو سوورپێکی دەداو دەچووہو ژوورێ.

گیرفانی چاكەتەكەیی كە لە قاچاخچییانی كریبوو، دەسزۆكەیی تێدا بوو. دەسزۆكەكەیی بە شێوہی جۆراوجۆر قەد دەكرد. جاریك لێکی دەكردوہو یەك توێی دەكردو جاریكیش ھەلی دەپێجا. كۆلۆ گەرگەپییەكەشی نوێ بوو. كۆلۆكەیی لەسەر دەنا. كاكۆلە رەش و درێژەکانی لەبن كۆلۆكەییو دەھاتنەدەر دەپژانە سەر نیوچاوانی. پاشان كاكۆلەکانی كۆ دەكردو، كۆلۆ گەرگەپییەكەیی كەمێك لە پاشتر دادەناو دیسان تەماشای ئاوی دەكرد. بەلام بە دلی نەبوو. سەرلەنوێ كاكۆلەكەیی دەخستوہو سەر نیوچاوانی، ئاوی پێ جوانتر بوو.

پانتۆله كەشى نوئ بوو. دوو سال له مهريهر كريبوو، به لام ههتا نه مېژ ده پيئى نه كردبوو. نه مېژ يه كه م روژ بوو كه پانتۆله نوئ يه كه ي ده پيئى ده كرد. چهند جووتى گۆرهوى ده پيئى ده كردن و داي ده نانه وه. چهندى گۆرهوى هه بوو! نهو هه موو گۆرهوى يه؟...

دايكي له گۆرهوى چنين دا لينگه ي نه بوو... جگه له وه، له گۆرهوى ميرزا پيش دا كه س تاي نه ده كرد.

ناخر گۆرهوى پيشى ده پيئى ده كرد، نه ويشى به دل نه بوو، گۆرهوى يه كانى داكه ندو له سووچيكي دانان. له بن چاوانه وه هه ر ورياي دايكي بوو، چووه لاي سندووقه كه. سندووقى كرده وه. بۆنى سيوه لاسوره له سندووقه كه هه ل ده ستا. چاوى به گۆرهوى يه كه نه خشين كه وت كه له سووچيكي سندووقه كه دا بوو. له رزى. داها ته وهو گۆرهوى يه كانى ده ره يئا. بۆنى سيوه لاسوره ژووره كه ي پر كرد. كاتيك ده ستى وه گۆرهوى يه كه كه وت، له رزينه كه ي زياتر بوو. شتيك به گهرمايى خوين به نيئ دلى دا تى به پى. پيئى خوش بوو... چهند گهرم، چهند خوش و نه رم...

له تاريكايى نيئو سندووقه كه دا، رهنگى گۆرهوى يه كان تاريك ديار بوو... گۆرهوى يه كانى ده ره يئاو بردنيه بهر هه تاو... رهنگه كان له بهر تيشكى هه تاو كرانه وهو گوليان كرد.

جارى وايه گۆرائيه كه ده بيسين... نه م گۆرائيه به شهو جۆريكهو به روژ جۆريكي ديكه... نه م گۆرائيه نه گهر مندالتيك بيلتي تاميكي هه يه وه نه گهر ژنيك بيلتي تاميكي ديكه... نه م گۆرائيه نه گهر لاوتيك بيلتي جۆريكهو نه گهر پيريك بيلتي جۆريكي ديكه... نه م گۆرائيه له كيتر جۆريكهو له دهشت و ليپرهارو ده ريا جۆريكي ديكه... تامى جۆراو جۆرى هه يه... سه رله به يانى جۆريكهو نيوه رۆ و ئيواران جۆريك و كاتى خۆرئاواو نه وانه جۆريكي ديكه...

نه م گۆرهوى يه نه خشينانه ش راست وه كه نهو گۆرائيه ن... به گهرمايى گۆرائى چنراو... زهردو سووره كه يان، سه وزو ناسمانى و نارنجى و شينه كهو هه موو رهنگه كانيان تيكه ل بوون و گهرمايى و نه رماييه كيان هه يه، هه ر مه پرسه. نه م گۆرهوى يانه بوونه شتيك وهك نه وين، وهك خۆشه ويستى...

نه م گۆرهوى يه نه وينه، نه م گۆرهوى يه داييكي زۆر كۆنه. به خۆپايى نيه وهختيك هه مه د ده ستى لى دا، ده ستى له رزى... به خۆپايى نيه كه وهختيك له بهر هه تاو چاوى پيئى كه وت، شتيكى توندتر له له رزين راى ته كاند. له سه ر نه م جۆره گۆرهوى يانه نه خشى دوو بالنده

دەچنرئ... دوو بآئندە كە دەندووكيان پئكەو نوساندو، ھەر دەئئى يەكتر ماچ دەكەن... پاشان نەخشی دوو دارى قەد بارىك... ھەركام لەم دارانە تەنیا گولئىكيان دەركردە، گولئىكى زۆر گەورە... دارەكان لە تەنىشت يەكتر چنراون و گولەكانيان روومەتيان پئكەو لكاندو، ھەروا بزائە خەريكن يەكترى ماچ دەكەن... پاشان بە نئو ئەو دوو دارەدا ناوئىك تئ دەپەرئ وەك چۆرى شېرى. ئەم جۆگەلە چكۆلەيە چەند گابەردى سوورى لەم بەرو ئەوبەر ھەن. چ رەنگ و تيشكىنى جوان لەم ديمەنە ھەل دەستئ... دەئئى دنيايەكە پر لە جم و جۆل كە لە خۆى دا دئت و دەچئ.

ھەمەد گۆرەوئىيەكانى دەپئ كرد. گۆرەوئىيەكان دەگەيشتنە ئەژنۆى. ھەتا ئەژنۆى دنيايەك گول و بآئندە خەريكى ماچ و مووچ بوون و جۆگەو جۆيار تئ دەپەرين.

ھەمەد خوا خواى بوو خەجيج بەم وەزەمەو بئىيئئ. بۆ لای مائى خەجيج و ئەوان وەرئ كەوت. خەجيج لەبەر دەركى مائى راوہستابوو. كاتئىك ھەمەدى دى، چاوہ پيالئەيى و جوانەكانى پئكەنين. كاتئىكىش ئەو گۆرەوئىيانەي لەپئ دا دى كە بۆخۆى بۆى چنبيوون، تەواو كەيفى كرد.

ھەمەد سەريك بەوئ دا تئ پەرى و گەراپەوہ بۆ نئو دئ.

كاتئىك گەيشتەوہ بۆ نئو مائ چئشتەنگاو بوو. لەسەر بەردئىك دانئشت. چاوہرئى دەستەبراكەى بوو. پاش تاوئىك دەستەبراكەى ھاتە قوونەبانئ.

دايك:

"گورپنە زۆرتان پئ نەچئ... عەبدىخان پئ بزائى كە چوونە شار رۆژگارتان رەش دەكا."

ھەمەد:

"پئ نازائى."

ھاوالەكەى ناوى مستەفا بوو... كورئ عەلىيە كەچەل... مستەفاش ئەم سائ پئى نابووہ تەمەنى ھەژدە سائى.

زۆر لەوہ پئش ھەردووكيان لەسەر ئەوہ كە شار چۆن جئ يەكە، زۆريان قسە كردبوو، سەرەنجام قەول و قەرايان دانابوو كە بچن و لە نيزىكەوہ بزائن شار چيە؟ شتئىك دئى ئەوانى بۆ لای شار رادەكئشا. ھەر ئەو چوكووراوايە كە دورسوون بۆى باس كردبوون، ئەوانى بۆ لای شار رادەكئشا.

راست دوو سائ لەمەوبەر ئەم بريايرەيان دابوو، بەلام تا نەمپۆ نەيان توائنبوو جئ بەجئى بكەن. يەكەم شت كە بريايرەكەيانى ئەوئندە وەدرەنگ خستبوو، ئەوہ بوو كە مستەفا لە باوكى و ھەمەد لە داىكى و ھەردووكئشان لە عەبدىخان دەترسان.

سئ رۆژ لەمەوبەر بوو كە ھەردووكيان مەسەلەكەيان لەگەل داىكى ھەمەد باس كرد.

دايك:

"چۆن دهنهوى بچنه شار؟... له م تهنه دا چۆن دهنه بچنه شار؟... نه گهر
عهبدى خان پى يزانى چ ده كهن؟... به خوا عهبدى خان ببيسيتهوه، هه موومان له ناوايى
دهرده كا."

حه مده پارايه وه.

دايك:

"نايى..."

راسته گوتى "نا" به لام نهو "نا" به له سهر دلى بوو به گرى... هه تا قسه كهى خۆى گۆرى:
"نه گهر ده ريشى كردين چش، ئيمه ش..."
به لام نهو باسه يان به بارو كى مسته فا نه گوت. له لاي نهو گوتيان ده چينه راوى گاكيتوى و
چهنده شوپك له چيا ده ميئينه وه.

زۆر له ميژ بوو تهوانه ده چونه راوه كيتوى. حه مده له تهواوى ناوايى دا بۆ راوه كيتوى
لينگهى نه بوو. نه نگيوه كه بوو ده رزيت بۆ دا كرديا، هه لى ده گرت. نه گهر عه لى به كه چه ل
تهوانى بهو سهرو سيمايه بهو وه زعه وه ديتبايه، ده سبه جى ده يزاني كه مه سه لهى راوه كيتوى له
گۆرپى دا نيه. مسته فا نهو تفه نكهى كه بۆ راوى هه ل گرتبوو، دايه ده ستي حه مده.
نهو شه وه تا به ياني قسه نه ما نه يكه ن و خه يال پلاو نه ما تى كى نه كه نه وه. نهو شه وه به
هه يچ جۆر خه وه نه چوه چاويان.

پيش دنيارووناك بوون، هيشتا دۆست و دوژمن ليك نه ده كرانه وه كه وه پى كه وتن. وا توند
ده رپيشتن ده تگوت غار ده دن. له لاي خواره وه را شنه بايه كى نه رم و فينك هه لى كرديبوو.

هه تا خۆر كه وت، نه قسه يان كردو نه ماندوويان حه ساندوه:

حه مده له نيزيك "نيشيل تووپراك" راوه ستاو پشويه كى دا:

"له پاش ئيره ده بى بگه ينه "سارى بوغا" و دواى نه ويش ده گه ينه گوندى "ناشان"، نه گهر
له ويش تى پهرين ده گه ينه "ديكيرلى"... شار له ولاى ديكيرلى به..."

مسته فا:

"له ولاى ديكيرلى!..."

وه پى كه وتن. ديسان ده تگوت راده كهن. تاوئك راده وه ستان، ته ماشايه كى به كتريان ده كردو
پى ده كه نين و ديسان وه پى ده كه وتنه وه.

يەك تەكان ھەتا گوندی "سليمانلى" رۆيشتن و لە پرده دارينه كەى پەناى گۆرستانى ئەوى
پەرىنەو. كاتىك گەيشتنە "تورپونلار" نيوەپۆ بوو.

ھەوا زۆر خۆش بوو، ھەنار تازە گۆلى دابوو. خاك نماوى بوو. لەسەر ھەردى دانىشتن.
لەولای دارھەنارە كەو پىرەپىاوىكى سەرو سنگ روت و ماندوو و ئارەق كەردوى كەلەگەت
دەركەوت. تووكى تىك ھالۆى سنگى سەپى بوو. سەپىيايەكەشى تىك ھالۆ بوو. كۆلەكەى
داناىە سەر زەوى:

"ماندوو نەبن كورپنە."

دەنگى مامە پىرە گرو وەك كوتك قورس بوو. ھەر كە دانىشت بوخچەيەكى لە كۆلەكەى
دەرهیناو كەردیەو. بوخچەكەى چەند نانێ تەندوورو پىوازىكى گەورەو كۆتەك پەنیرى تێدا بوو.
پىرەپىاو بەر لەوى دەست بە خواردن بكا، خولقى كردن:
"فەرموون لاوەكان."

حەمەد:

"نۆشى گىانت بێ."

مستەفا:

"نۆشى گىانت بێ."

پىرەپىاو:

"فەرموون پارووە نانێك بخۆين."

حەمەد:

"نۆشى گىانت بێ."

مستەفا:

"نۆشى گىانت بێ."

پىرەپىاو زۆرى كێشە كرد.

حەمەد:

"ئێمە دەچینە شار، لەوى دەخۆين."

مستەفا:

"ئێمە دەچینە شار، لەوى دەخۆين."

پىرەپىاو:

"باشه، نه گهر وایې هیچ. "پاشان زه رده یه کی کردو له سهری روښت:
"به لې، نانی شاری تامی کی دیکه ی هیه... به لام جاری زورتان ماوه بؤ شار."

حه مده:

"نیمه له شاری ده خوین."

مسته فا:

"نیمه له شاری ده خوین."

نهو چۆم ی له تنیشتیانوه بوو، به کف پرژاندن و غوړم به سهر برده کان دا تی ده پهری
و ده روښت.

پیره پیاو هه روا که پارووی له دهم دا بوو گوتی:

"ده بې راست ملی نهو چۆم بگرن و بوون. نهو چۆم راسته پرې ده روا هه تا ده گاته شار."

حه مده:

"چا تۆ له گه ل نیمه نایه ی؟"

پیره پیاو:

"بؤچی کوړم... منیش ده چمه شار، به لام به پتی نیوه ده رناچم."

حه مده هیچی نه گوت.

پیره پیاو نیوړه کوی ته واو کرد. بوخچه کوی توند به سته وه و گرتی دا. پاشان هه سته چووه
سهر چۆم که تینگی پیته واو تیر ناوی خواره وه. نه عجار هه سته یوه، به پشته ده سته زارو
سیملی سرینه وه و هات دانیشت، قوتووه سیغاره زه لامه کوی ده رهینا و لیکي کرده وه. سیغاریکی
هینده ی قامکی خو ی نه ستوری هه لپتچاو ده سته کرد به لیدانی نه سته و به رد، هه تا
سهره بام پووشووه کوی هه ل کرد. پووشووه که بۆنیکي خو شی لسی به رز بووه وه. پاش نه وه ی
سیغاره کوی دا گیرساند پالی وه دار هه ناریک داو پرسى:

"کوړینه، نه تان گوت خه لکی کوین؟"

حه مده:

"خه لکی ناسیاب چه شمه."

مسته فا:

"خه لکی ناسیاب چه شمه."

پیره پیاو:

"تڻي گهڻي ٿي، تڻي گهڻي ٿي... له ڏيئي ٿو ريش بزنه خوانه ناسهوه... ده لڏين عهدي ريش بزنش پوڻه خان و به جوريڪ ده ماري لاديني يه کان ده رڌيني، هر مه پر سه! ده لڏين لاديني يه کان وه ڪوڙيله ده خاته ژير بارو بي پرسي ٿو، ڪس ناتواني قامڪ له ناوي رويڪا... ده لڏين هه تا عهدي خان رازي نه بي، ڪس ناوي رڻ بيئي و ڪس ناوي رڻ لاق له ڏيئي بترازيني... بيستوومه ده لڏين عهدي خان خه لڪي له بن داران دا ده ڪوڙيو هه موو ساليش له ناسياب چه شمه چند ڪس له برسان زهليل ده بن... ده لڏين پادشاهي پيڻج دي يه ڪس ناوي رڻ قسه له قسه ي بڪا... دنيا يه ڪي سهيره... عهدي ريش بزنش بووه ته خان! هم..."

پره پياو به ڇوڙي نه بوو، هر پڻ ده ڪهني و دوپاتي ده ڪردهوه:

"دنيا يه ڪي سهيره... عهدي ريش بزنش بووه ته خان! هم..."

پاشان پيڪه نينه ڪي بريه وهو پرسي:

"ٿو قسانهي بيستوومن، راستن؟"

ڪوره کان سهيري ڪي يه ڪترين ڪرد. هر ٿو بريسڪه يه وه نوو ڪه ده رزي سه رله نوئي هاته وهو له چاوه ڪاني حه مهه دا ده رڪهوت.

پره پياو ڪاتيڪ ديتي ڪوره کان داماون و هيچ نالين، گوئي:

"ٿو دهويت بابو ڪه پڻي ده لڏين عهدي، ٿو دا يڪ حيزه ڪه بووه ته شيرو له گياني لاديني يه کان بهر بووه، له ڪه روڻشڪيش ترسه نو ڪتره... ٿو، ڙنه، ڙن... پياو نيه... حه يف ڪه مه مانان به بهرمانه وه نه ماوه، حه يف... نه گهر زو ده مزاني چ بي شه پر فيڪه، مشورم ده خوارد... به لام ٿيدي مه مانان به بهرمانه وه نه ماوه... ٿا... وا... عهدي خان!..."

پره پياو دووباره دهستي ڪرد به پيڪه نين:

"عهدي ريش بزن بووه ته خان و ٿيديدعاي پادشاهي پيڻج دي ده ڪا!... خويئي لاديني يه کان ده مڙي! تف، تف... تف، حه يف ڪه زو تڻي نه گهڻي ٿي چ هه رمازده يه ڪي عهدي... نه گهر زو ده مزاني، ٿو ده م ده تزاني چيت به سه ر ڏينم."

حه مهه دو مسته فا پالين وٽڪ دابوو، به جوريڪ ته ماشاي مامه پره يان ده ڪرد ڪه وا بزانه باوه بهر به قسه ڪاني ناڪن. له ڇوه زه رده خه نيه ڪ هاته سه ر لڏي مسته فا ڪه پره پياوه ڪش ههستي پي ڪرد.

پره پياو:

"ٿيو ره عيه تي عهدي خانن؟... هه زه مانه... ٿو رڙانه رڙيشت ڪه ڇوڙي ده خسته بهر پيڻام!"

پاش نەم قەسەيە، مستەفا بە ئاشكرا پېتى پېتى كەنى. ھەمدەش نەقورچىكى لە كەلەكەي
مستەفا كوتا، واتە "ئاگات لە خۆت بى؟"

پەرەپىاۋ نەمەشى ھەست پېتى كەرد:

"بەلەن بزانم، تا ئىستا ناۋى "نەمەدەزەلە" تان بىستە يان نا؟"

ھەمدە:

"بەلەن، ناومان بىستە."

پەرەپىاۋ بە قەللىسى روۋى كەردە مستەفا:

"لەگەل تۆمە!... بىستەوتە يان نا؟"

مستەفا:

"دىارە بىستەوتە... چما كەس ھەيە ناۋى نەمەدەزەلەي بەر گوى نەكەوتى..."

پەرەپىاۋ:

"رۆژىكىيان كە ەبەدى بە "سېرىنگىچ" دا تىدەپەرى، كەوتىبۇە داۋى دوو كەس لە
ياغىيەكان... ياغىيەكان ەبەدىيان رووت كەردىبوو و ژنەكەشىيان بىردىبوو. نەو خەبەرە بە من
گەيىتقەۋە. ەبەدى خۆشى ھات و خۆى لەبەر پىيانم ھاويشت. من چووم ژنەكەيىم ۋەرگرتەۋەو
ھىنامەۋەو وىم دايەۋە، خۆزگە نەۋدەم زانىبام چ جانەۋەرىكى لىدەردەچى... نەگەر نەۋدەم
دەمزانى كە دەبىتە دوژمنى گىيانى فەقىرو ھەژاران!..."

نەمەدە زەلە لەو كوستانانەدا نەفسانەيەك بوو. دايكان مندالەكانيان بە ناۋى
نەمەدەزەلە ژىر دەكەردەۋە. نەمەدەزەلە، ھەروەك ترسى دەخستە دلانەۋە، ئارامى و
خۆشەويستىشى دەدانى، نەو تۋانىبوۋى نەم دوو ھەستە لە پەناى يەكتر لەو كىتوانەدا بە
زىندوۋىيى رابگىرى. ھەر ياغىيەك نەتۋانى نەو ترس و خۆشەويستىيە لە پەناى يەكتر لە
دلان دا دروست بكا، ناتۋانى لە سالىك زىاتر لە كىتۋەكان دا بىۋى. شتىكى ژيانى
ياغىيەكان دەپارېزى، ترس و خۆشەويستىيە. خۆشەويستى بە تەنيا زەبوۋىيەو ترسى بە
تەنياش رق و قىنە.

ماۋەى شازدە سالى رەبەق نەمەدە زەلە لووتىشى لە خويىن نەھاتىبوو. نەمەدەزەلە لە ماۋەى
شازدە سالى ياغىيەتتى خۆى دا، تەنيا نەفەرىكى كۈشتىبوو، نەۋىش پىاۋىك بوو كە ۋەختىك
نەمەدەزەلە سەرباز بىبوو، بە زۆر دەستى بۆ دايكى درىژ كەردىبوو... نەمەدەزەلە كاتىك لە سەربازى
گەپراۋەۋەو نەم خەبەرەي بىستىبوو، كابراي كۈشتىبوو و روۋى لە كىۋان كەردىبوو. نەو كابرايەش ناۋى
خوستىن خان بوو.

نه حمده زله چته نه بو. له ناوچهی ژیر دسه لاتی نه ودا هیچ یاغیه کیش نهی ده ویرا چته بی بکا. نهو یه کینک له ده وله مهنده قورسه کانی چوکووراوای ده ست نیشان ده کرد. له پاشان به یه کینک له تفه ننگی یه کانی دا وه لامي بۆ ده نارد که نه وهندهی بۆ بنیرئ.

نهو که سهی ده ستخته تی نهوی پئ ده گه یشت، ده سبه جئ نهو پوولهی داوای کردبوو، بئ که م و زیاد بۆی ده نارد. به درئوایی چهن دین سال یاغیه تی خۆی هه رچهن د پوولیک له هه رکه سی ویستبوو، لئی وه رگرتبوو.

یاغیه کانی دیکه ده وله مهنده کانیان نازار ده دا، ده بیان کوشتن، به لام زۆر وابوو هیچیان ده ست نه ده که وت و نه مانه ناچار بوون ره وه یه ک ژاندارمه به دوواوه بگه رینه وه جئی خۆیان.

نه حمده زله نهو پوولهی وهی ده گرت خه ساری نه ده کرد. ناخر، له کتیی پوول به که لکی چی ده هات؟... نهو بهو پووله بۆ نهو نه خۆشانهی له ناوچهی ژیر دسه لاتی خۆی دا بوون، ده واد ده رمانی ده کپی، بۆ نه وانهی گاجووتیان نه بوو، گاجووت و بۆ نه وانهی نازوو خه یان نه بوو، نازوو خه ی ده کپی و بۆی ده ناردن.

کاتی که به خه شراو هاته وه ناوایی، لادیی یه کانه له دوورو نیزی که وه چهن دین روژه پئ هاتن بۆ سه ردانی.

نه حمده زله دواي به خه شرا نی، گه راپه وه مالن خۆی و بیجگه له مه زراو سه بیله که ی خۆی کاری به که س نه بوو. ته نانه ت میرووله یه کیشی نازار نه ده دا، به لام هه روه خت یه کینک زولم و زۆرو ناهه قیی لی ده کرا، له دین ده رده چوو و به داخ و خه فته وه یادی روژانی رابردوی ده کرده وه. پاشانی ش، وه که نه وای به خۆدا بشکیتته وه، بی ده نگ ده بوو و پئ که نینی به خه فته خواردنی خۆی ده هات...

نه حمده زله له دتی خۆیان دا له بیر خه لک چوو بووه وه. که س به بیریشی دا نه ده هات که نه حمده زله ماوه یان مرده وه. نهو بۆ خه لکی دتهاتی خۆیان ببوو شتیکی ناسایی. نهو پیره پیاهو ریش سپیه بۆ خه لکی دتهاتی خۆیان تیر نهو نه حمده زله یه نه بوو که چهن دین سال ناوچه ی توورووس ببوو مه لبه ندی شه رناختویی نهو.

نه گه ر یاغیه که له کتوان ناویانگی ده رده کرد، ده بیان گوت: "یه کینکه وه که نه حمده زله..."

پیره پیاهو روی کرده مسته فا:

"شتی که له باره ی نه حمده زله وه بیسته ؟... ده زانی چ جو ره پیاولیک بوو؟..."

مسته فا:

"بايم دهیگوت ههتا نه مېرۆ پياوی وهك نه حمده زله له نيو ياغييه كان دا له م ولاته
ههله نه كهوتوه... دهیگوت نه حمده زله بابی فەقیر و ههژاران بوو."

پیره پیاو:

"بۆی باس نه کردی كه بهژن و بالای چ جوړ بوو، سهرو سیمای چوڼ بوو؟"

مستهفا:

"بايم دهیگوت نه حمده زله پياوێك بوو وهك كیو... كهله گهت و زېرو رهش تاله و سیمیل زل...
بايم دیتبوی... دهیگوت نه حمده زله خالتيکی رهش و زهلامی له نيو چاوانی دا هه بوو... له
چاوانی دا هه میشه بریسكه یهك دیار بوو. به تفهنگ ده ززی ههله ده گرت... به لئی... دهیگوت
به تفهنگ پووله رهشكه ی ههله ده گرت... بايم نه حمده زله ی دیتبوو."

پیره پیاو به دهنگیکی تهوساوییه وه پرسى:

"کئی بوو كه ژنی عهبدی خوانه ناسی له ياغييه كان نهستانده وه وئی دایه وه؟"

مستهفا:

"دهتهوی كئی بئ؟... چما خۆت نەت گوت كه تۆ بووی؟..."

پیره پیاو به داخیکه وه سهری راوه شاند:

"نه من نه بووم، نه من!..."

حه مەد جوان ته ماشای سهرو چاری مامه پیره ی کرد. خالتيکی زهلام و سهوز راست له نیوان
ههردوو برۆی دا هه بوو. خاله كه رهش نه بوو، سهوز بوو... له وه بهدوا حه مەد چاری له چاری
مامه پیره نه گوتیه وه.

مستهفا به تهوسه وه گوتی:

"چما بۆخۆت نهت گوت كه نه تۆ ژنی عهبدیت له ياغييه كان نهستانده وه؟..."

پیره پیاو:

"نا، نا... نه من نیم... نه و مردوه."

له پاش ته م قسه یهش له سهرو زهوی راکشاو کۆله که ی وه بن سهری دا.

مستهفا نقورچیکی له حه مەد کوتا:

"ياللا با برۆین."

حه مەد هیچی نه گوت. چاوه کانی ههروا له سهرو چاری مامه پیره وه بریبوون. کاتیک

ویستیان وه پئی کهون، پیره پیاو چاوه کانی هه لئنا:

"باشە، خەرىكن دەرۆن؟"

خەمەد بە ئۆگرىيەو جەوابى دايدەو:

"بەھىواى خوا."

مستەفا:

"بەھىواى خوا."

پىرەپىاۋ:

"برۆن، بەخىرچن... خواتان لەگەڵ."

پاشان سەرى لەسەر كۆلەكەى ھەلپى و تەماشايەكى كردن و دواى ئەوەى وەرپى كەوتن، سەرلەنوئى سەرى و سەر كۆلەكەى كردەو و چاوى لەسەر يەك دانان.

ئاو بە جۆش و خرۆش تى دەپەپى. خەمەدو مستەفا ھەتا كاجستانەكانى و شترمل قسەيەكيان نەكرد. نيوجاوانى خەمەد وەك ژەھرەمار تال بوو. ھىندى جار لە خۆشحالىيان دلى دەھاتە جۆش. بەلام ديسان وەك خۆى لى دەھاتەو. وا تال دەبوو دەتگوت ھەورىكى رەش و بارانىيە...

خەمەد چەند جار بە دزىيەو سەيرى مستەفاى كرد. مستەفا سەرسورماو ديار بوو. پاش ئەوەى لە تەپۆلكەيەك وەسەر كەوتن، خەمەد لەسەر بەردىك دانىشت. ماندوو بوو، لە نەكاو پىكەنى. مستەفا دەرەتەيىكى دەست كەوتبوو كە قسە بكات:

"بەجى پى دەكەنى؟"

خەمەد ھەروا پى دەكەنى.

مستەفا:

"بەجى پى دەكەنى؟"

خەمەد خۆى گرتەو:

"بەخوای خۆى بوو... ئەخەدەزلە بوو. دلم خەبەر دەدا كە خۆى بوو."

مستەفا:

"نەرى!."

خەمەد:

"نەرى نىە... خۆى نەبى كەسى دىكە نەبوو."

مستەفا:

"چى خۆى بوو... ھىچ فەرقى لەگەڵ خەلكى دىكە نەبوو... زۆرىش وەك باپىرم دەچوو... ئەو پىرەپىاۋە كوتى وەك ئەخەدەزلە دەچوو؟"

خەمەد:

"چما خالەكمى نىۋىچاۋانىت نەدى؟... راست لە نىۋان ھەردوو برۆيانى دا بوو."

مستەفا:

"نا، نەمدى."

خەمەد:

"نەمن دىتم. راست لە نىۋان برۆيانى دا خالىكى سەوزو زەلام ھەبوو."

مستەفا:

"نەمن نەمدى."

"چاۋەكانى ۋەك نەستىرە دەدرەوشان."

"نەمن نەمدى."

"پىم وايە نەخمەدەزلە خۆى بوو... جگە لە نەخمەدەزلە ھىچ كەس نەبوو."

مستەفا:

"نەگەر نەخمەدەزلە ئاۋا بى، دىنيا پرە لە نەخمەدەزلە."

خەمەد:

"چاۋەكانى ۋەك بلىسە برىسكەيان دەدا. چەند روخسارىكى جوانى ھەبوو... خۆزگە

باركت دەيدى..."

ۋەختىك بە قسە كردن گەيشتنە خوار تەپۆلكەكە، لە نەكاو گەيشتنە بەستىك. سووچىكى
ئەو بەستە پر بوو لە سپىدار. بە نىۋ سپىدارەكان دا چۆمىك بە قورت و پىچ تىدەپەرى. بە
درىۋاىى بەستەكە ئەم چۆمە بە قورت و پىچە لەبەر ھەتاۋ برىسكەى دەھات. يەكەم جار بوو
دەيان دى چۆمىك بەو درىۋى و قورت و پىچە بە نىۋ بەستىك دا تىدەپەرى و برىسكەى دى.

خەمەد:

"نىزىك بووينەۋە."

مستەفا:

"بە چ دەزانى؟"

خەمەد:

"دەلەن چۆمەكانى چوكورواۋا بە قورت و پىچن. پىم وايە ئەم چۆمە "چۆمى ساۋور"، ئەم
سپىدارانەش دەبى ھى "ناشەدى" بن، ھى ناۋاىى "كادىرلى"... ناخر مام دورمووش واى نەگوت؟"

راویژی زاری همه‌د نه‌ختیک توند بوو. مسته‌فا وای زانی همه‌د تووره‌بوو. همه‌د وا زوو تووره‌ نه‌ده‌بوو، به‌لام نه‌گهر تووره‌بووایه باسی سهر‌بوو... بژیه مسته‌فا ویستی دلی همه‌د بی‌نیته‌وه جی:

"به‌لی، راسته... نیّره ده‌بی چوکوروا بی، نیّره نه‌و جژه‌یه که مام دور‌مووش باسی ده‌کرد، باشت له‌بیر ماوه."

گه‌یشتنه "شاباپلی". چۆمی شاباپلی هه‌ستابوو و ریّیه‌ک که به‌ده‌م چۆمی دا تی‌ده‌په‌ری وه‌بن ناوئ که‌وتبوو. بژیه ناچار بوون به‌پی‌خواسی به‌وئ دا تی‌په‌رن.

له‌خواره‌وه‌ی شاباپلی، واته‌له‌نیزیک ماله‌که‌ی نه‌م‌پۆی "مسته‌فا بولات"، خاك دوو ره‌نگه، له‌جی‌یه‌ک سووره‌و له‌جی‌یه‌ک سیی. نیّره‌ش دروه‌لانه.

کاتیک له‌دروهلان تی‌په‌رین، یه‌که‌مین خانوه‌کانی شار وه‌ده‌ر که‌وتن. بانی نه‌و خانوانه قامیش بوو. پاش‌نەوان، خانویه‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌بوو که‌بانه‌که‌ی سواڵت بوو. پاشان شار به‌شیروانیی بریسکه‌دارو خانووی سپی‌کاری کراو و بانی سووری سواڵتموه‌وه‌ک شاریکی یاری پان ببوه‌وه.

حه‌مه‌دو مسته‌فا چاویان له‌شار بوو. له‌بهر سه‌رسوپمان چاویان پی ده‌ره‌په‌ربوون... خانوه‌کان چهند سیی بوون!... چهند زۆر بوون!... نه‌یان ده‌توانی چاو له‌شار هه‌ل‌گوێزن.

پاش نه‌وه‌ی له‌"بوکولورده" تی‌په‌رین گه‌یشتنه‌شار. شوشه‌کان له‌بهر تیشکی هه‌تار بریسکه‌یان ده‌دا... هه‌زاران شوشه‌له‌هه‌ر لایه‌که‌وه... چهندین کۆشکی بلوورین... راست نه‌و جژه‌که‌ دورسوون باسی کردبوو، ده‌تگوت شاری شای په‌ری‌یان و کۆشکه‌کانیه‌تی.

پیش نه‌وه‌ی بگه‌نه‌شار چه‌پ و راستیان گۆرستان بوو. به‌ردی گلکۆکان له‌بهر کۆنی، ره‌ش ببوون و لیواری لای شیمالیان خه‌نه‌تیلکه‌ی هینابوو. له‌نیۆ نه‌م گۆرستانه‌ش دار تووئیکی پیر هه‌بوو که‌لکه‌کانی گه‌لایان پیته‌نه‌مابوو، و لایه‌کیشی به‌ته‌واوی وشک ببوو. یه‌که‌م جار بوو که‌گۆرستانیکی را‌گه‌وره‌یان ده‌دی.

هه‌تا گه‌یشتنه‌بازاری شار، هه‌ر له‌فکری نه‌م گۆرستانه‌دا بوون. گۆرستان سام و ترسیکی له‌دلیان دا دروست کردبوو. کاتیک گه‌یشتنه‌یه‌که‌م دوکان گۆرستانیان له‌بیر چوه‌وه. یه‌که‌م دوکان دوکانیکی چکۆله‌بوو به‌بانیکی شیروانی‌یه‌وه. دوکاندار له‌سه‌ر می‌تێکی درێژ ریزیکی ده‌فرو نامانی چینی دانابوو، هه‌موویان پر له‌نانه‌باتی ره‌نگا‌وره‌نگ بوون. له‌پیش نه‌و می‌ژه‌ش ته‌نه‌که‌ نه‌وت و سندروقی شه‌کرو خۆی و هه‌غیرو کشمیش ریز کرابوون.

ماوه‌یه‌ک به‌جوت راوه‌ستان و ته‌ماشای دوکانه‌که‌یان کرد. نه‌م دوکانه‌هیچ وه‌ک دوکانی عه‌بدی‌خان نه‌ده‌چوو.

به تەماشای کردنەوه گەشتەنە نێو پەراستی بازار. نێستە هەتاو بەرەو ناسۆ شۆڕ بېسووە. لە پێش دوکانێکی پارچە فرۆشی راوەستان. نەم دوکانە پر بوو لە چیتی رەنگاو پەنگ و گۆلدار، لە چک و پارچە کەواو پانتۆل... و بە پێشی دوکانە کەشەو کلاو و پارچە نەتەسیان هەلاوەسیبوو... پارچە نەتەس لەم سەر هەتا نەوسەری دوکان... لە نێو دوکانە کەش پیاویکی زگ زل و خەپەتۆلە خەریکی وێژینگ دان بوو.

لەسەر پیادەڕۆیکە کە بەرەو چۆمی تی گێرابوون، راوەستان. بەردی پیادەڕۆیکە پۆل پۆل هەلکەندرابوون. حەمەد لە دۆی خۆی دا گوتی: "خاکی خواشیا نەنیو." دارە تووی پیرو خوارو خێچ لە لای راستی بازارە کە لە تەنیشەت یە کتر ریز بېسوون و لک و پۆیا ن تێک ئالقا بوو. لەبەن ئەو دارانەش ئالەبەندەکان دەزگایان دانابوو. بۆنێکی بێگەنەیان بەبەر هەللا هات. بۆنی تیژی سابوون... بۆنی خوێ و پارچە تازەو دەقاق... حەمەد دەستی مستەفای گرت و بردیە بێن دارە توویەک. چۆلە کە لەسەر دارتووە کە جریوەیان دەهات و جیکە جیکیان بازاری پر کردبوو.

حەمەد:

"مستەفا، خەریکە شوو دادی، نەتۆ دەلێی چ بکەین؟"

مستەفا لە پر وەخۆ هاتەو و خۆی کۆکردەو:

"دەلێی چ بکەین؟"

نەوی گوت و چاوی لە چاوی حەمەدەو بەری. وەک ئەو دەچوو کە مستەفا خەوی دیتبێ:

"مام دورمووش دەگوت وەختێک لادێی دەچنە شار، شوێی لە کاروانسەرا دەخەون، وانیە؟"

"بۆچی... کاروانسەرا لە هەموو جێیەک باشترە."

"کاروانسەرای چۆن وەبێنن؟"

"ئەری چۆنی وەبێنن؟"

دوکانەکان بە تەقەو شەقە دادەخران. ئەو تەقەو شەقە ئەوانی گێژ دەکردو خەون و خەیاڵی لێ تێک دەدان. دەستی یە کتریان گرت و وەپێ کەوتن. دوو پیاوی پر بە کێیان دا تی پەڕین. لە روویان نەهات لێیان پێرسن کاروانسەرا لە کۆیە؟ پاشان لە پێش دوکانێک راوەستان. خۆر ناوا بېوو. دوکاندارە کە پیتی وابوو ئەمانە کریان:

"فەرموون کاکینە..."

وەختێک دیتیان دوکاندار ئەوان بە "کاکینە" بانگ دەکا، بەخۆدا شکانەو. لە پێش دوکانە کە لاچوون، هەرچەند بە لای خۆو دەیان ویست رێگای کاروانسەرا پێرسن.

هېندەي نەمابوو ھەموو دوکانەکان دا بھڙين، ئەوان ھېشتا لەم سەرەو دەچوونە ئەو سەر
دەگەرانیو. نەیان دەتوانی پێ لە جەرگی خۆیان بنین و لەو خەلکە نەناسیو و سەیرە پرسیار
بکەن. ھەروا راو ھەستا بون و فکری خەراپیان دەکردنەو، لەپەر ھەمەد خۆشحال بوو. پیاوێک کە
چاکەتیکێ دەست چنی کێتوپارەي لەبەردا بوو، بە تیژی بە کنیان دا تێپەری. ھەمەد ھەموو
شتیکێ لەبەر چوو ھەو دواي کەوت:

"کاکە، کاکە... تۆزێک راو ھەستە."

کابرا راو ھەستاو لە کاتێک دا سەری لە پەلەقاژەي ھەمەد سوپامابوو، بە تەوسیکەو گوتی:

"چێ؟"

ھەمەد:

"نێمە ناشارەزاین."

"باشە، چیتان دەوێ؟"

ھەمەد بە شەرمیکەو پرسى:

"کاروانسەرا لە کوێیە؟"

پیاو کە گەراییو گوتی:

"بە دواي مەن دا وەرەن." و بە کۆلانیك دا بای دا یەو.

کابرا زۆر توند دەپۆشت. ھەمەد بیری لەو رۆشتنەي کابرا دەکردەو. ئەو جۆرە رۆشتنە
تایبەتی خەلکی شاخی بوو. لادییە کیتوپارە نشینەکان وەختی رۆشتن لاقیان ھەتا ناستی
ئەژنۆیان لە زەوی بڵیند دەکەن، بەلام بە پارێزو ترسەو دایەننەو. ئەوان وایان خوو پێ
گرتەو. لە کاتێک دا خەلکی دیھاتی دەشتای راست بە پیچەوانە لە رۆشتن دا لاقیان
خەریکە پە زەوی بھشی.

کاروانسەرا خانووبەرەي کۆن و رزیو بوو، بە دەروازەيەکی گەورەي دارینەو. دەروازە
دارینەکی کاروانسەرا جێ جێ خۆرکە لیی دابوو و کون کون بوو.

کابرا:

"کاروانسەرا نێرەيە."

ئەم قسەي کردو ھەر بەو رۆشتنێ کۆتستانیانەي خۆي رۆشت و دوور کەوتەو.

ھەمەد:

"دەبێ بچین کاروانسەرادار بئۆزینەو."

مسته‌فا:

"ده‌بئ بیدۆزینه‌وه."

چوونه ژوورئ. کاروانسەرا پر بوو له نەسپ و بارگین و ئیسترو داشقە. پەینیش دەگەیشتە نەژنۆیک... بۆنی پەینی تەر گەرووی بنیادەمی دەسووتاند. لەبەر بۆنی توند دلیان پێک دا هات. لە نیوە‌پاستی حەسارێ دا فانۆسێک بە دارێکی درێژەوه هەڵاوسرابوو. شووشە فانۆسە‌کە بە چەند جێ دوو‌کەڵ گرتبووی و رەش ببوو.

حەمەد:

"پروانە ئەو فانۆسە!"

مسته‌فا:

"چەند زەلامە!"

له حەساری کاروانسەرا پیاوێکی ریه‌له‌ی کورته بالا، خێرا خێرا دەهات و دەچوو. له گۆشە‌یه‌کی‌ش ده‌ پازده کەس که به‌ که‌وای درێژو بێ‌یه‌خەیان را دیار بوو خەلکی "ماراش"ن، به‌ ده‌نگی بەرز و تووژو کێشەیان بوو. یه‌کیان قەڵس ببوو، جێتۆی به‌ نەرزو ئاسمان و دارو بەرد دە‌داو خوشک و دایک و ژن و مندالێ هە‌موو خانە‌کانی پێکە‌وه وە‌بەر دە‌دا. ئەو پیاوه‌ تاوێک بێ‌ده‌نگ دە‌بوو، پاشان له‌ پر، قسە‌ی سووک و جێتۆه‌کانی له‌و جێ‌یه‌وه که به‌جێی هێشتە‌بون دە‌ست پێ دە‌کردنە‌وه. ده‌یگوت:

"ئە‌دی ئەو جاوانە!... (وئ ده‌چێ جاوه‌کان بنه‌ماله‌یه‌کی فینودالێ بن - وەرگێر -).

و دووباره‌ جێتۆ و قسە‌ی سووک... هه‌تا بلێتی زمان پێس بوو، پاشان دایک و خوشکی هە‌موو جاوه‌کانی تێک ده‌کرده‌وه‌و بێ‌ده‌نگ دە‌بوو. ده‌و‌رویه‌ره‌که‌ی هەر نه‌وه‌نده قسه‌یه‌کیان له‌ ده‌م ده‌ره‌اتبەر، دایک و خوشک و بابە‌ل‌باب و مردوو و زیندووی ئە‌وانیشی له‌ پە‌نای یه‌ک داده‌ناو ئاسووده‌ ده‌بوو. حە‌مه‌دو مسته‌فا بێ ئە‌وه‌ی به‌ ده‌ست خۆیان بێ، کێش‌رانه‌ نیتۆ ئە‌و کۆمه‌له. ئە‌وانه‌ی کێشە‌و شه‌ره‌ ده‌ندوو‌کیان بوو، هەر هۆشیشیان به‌سەر حە‌مه‌دو مسته‌فاوه‌ نه‌بوو. له‌ ته‌نیشته‌ ئە‌و کۆمه‌له‌ پیره‌پیاوێک دانیش‌ت‌بوو که کاری به‌سەر کاری ئە‌وانه‌وه نه‌بوو. روخسارێکی شیرین و لە‌بەر دڵان و مندالانه‌ی هە‌بوو. جار جارێش دیار نه‌بوو بێر له‌ چ ده‌کاته‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌هاتی.

حە‌مه‌د سووک و ئاسان و بێ شه‌رم کردن لێی نیزی‌ک بووه‌وه:

"مامه... کاروانسە‌رادار له‌ کوێ‌یه‌؟"

پیره پیاو:

"ج کارنکت بمو دهوښته یه؟... فەقیره له حموزه که کهوتره."

مستهفا:

"حهیف... بهسته زمان..."

حهمد نغورچنکی ده مستهفا کوتا. ههمد تی گه یشتبوو که مامه پیره گالته ده کا.

پیره پیاو به پینکه نینه وه:

"نهری وه لا حهیف... بهسته زمانه راست به سهر پشته وه تی که وتبوو."

مستهفا دیسان حالی نه بوو:

"نهی، به دبه ختی، بیچاره."

پیره پیاو:

"به لئی... زۆر حهیف بوو."

حهمد:

"مامه گیان! سهری مه خه ره سهر... ئیمه ده مانه وی ئه مشو له کاروانسه را بجهوین.

کاروانسه راداره که له کوئی یه؟"

مستهفا سهری سوپ مابوو.

پیره پیاو به دهنگی که بهرز - به جوړنک که کاروانسه راداریش که له نیوه راستی هه ساری دا

ده هات و ده چوو، گوئی لی بوو - وه لامی دایه وه:

"نمو قورمساخه ی پتی ده لئین کاروانسه رادار، هژویه... ههر دهر دیکتان هه یه بچه لای

نمو گهو واده به خۆی بلین."

کاروانسه رادار گوئی لی بوو و پینکه نی:

"ناها... کوپینه... نه گهر له گهو واده گهرین، له هه مووان گهو واده تر ههر نمو پیره سه گه

ریش سپی یه که له بنانگویتان راوه ستاوه... پیتان وا نه بی نمو سهر ریشه ی له بهر هه تاو

سپی کردوه... له گهو وادی دا سپی کردوه..."

پیره پیاو:

"گویت لی بی گهو واده باشی... نم لاوانه ده یانه وی جینگایه کیان به ده یه شعوی لی بجهون."

لهو نیوه دا ههمد چوه لای کاروانسه راداره که.

کاروانسه رادار:

"دەتوانن ھەر لە ژووری ئەم گەووادە ریش سپی یە بخەون... بچن، بۆخۆی ژوورە کەیتان نیشان دەدا."

پیرەپیاو:

"تەر گەوادیکی گەوواد... وەرن کورینە... وەرن ھەتا جیگا کەتان نیشان بەدەم. لەنەردیوانە کە لە تۆزو خۆل دا ون ببوو، بە ترس و لەرزەو وەسەر کەوتن. نەردیوان لەبن پیتیانیان دا قرچە قرچی بوو، دەتگوت ئیستا نا، ئیستا دەشکێ. چوونە ژووریک کە لە تۆزو خۆل دا نوقم بوو. لە ژوورە کەدا دۆشەکیکی زۆر بە تەنیشت یە کەوێ راخرا بوون."

پیرەپیاو:

"وا دیارە یە کەم جارە ھاتوونە شار؟"

حەمەد:

"بەلێ... یە کەم جارە."

پیرەپیاو:

"ھەردووکتان بیست سالتیک دەبن... چۆنە تا ئیستا نە ھاتوونە شار؟"

حەمەد، بە شەرمەو:

"نەمان توانیوێ."

پیرەپیاو:

"خەلکی چ دئیەکن؟"

حەمەد:

"خەلکی ناسیاب چەشمە."

پیرەپیاو:

"ناسیاب چەشمە کیتوپارە، وا نیە؟"

"بەلێ، کیتوپارە یە."

پیرەپیاو:

"ئێو ھیشتا شیتوان نە کردوێ؟"

کاتیک مامەپیرە ئەم قسەیەیی کرد، حەمەدو مستەفا ھەستیان بە برسیایەتی یەکی توند کرد.

پیرەپیاو:

"ئەمەن ناوم نایب حەسەنە..."

حه مه د:

"نه من نارم حه مه ده و نه وهش مسته فايه."

پيره پياو نه واني برده دوكانتيك. قوتووه تهنه كهي ژهنگ لي دراو... ميش و مه گه زنيكي زور كه وهك په لڼه هه ورنيكي رهش له سهر قوتووي شيله و كشميش و هه لئاو دهنيشتن و هه لڼده فرينه وه, دوكانه كهيان پر كړدبوو.

نايب حه سهن:

"بزانه نهم پالنه وانانه چيان ده وي بيان دهيه... منيش نان و هه لئاو ده خوم."

حه مه د:

"نيتمهش نان و هه لئاو ده خوين."

له بهر چا فتيله يه كه فرتينه ي ده كړد, نان و هه لئاو كهيان يان خوارد. كاتييك گه پرانه وه كاروانسهر, جگه له نوينه كاني خويان, هه موو نوينه كان پر بوون. هه روا به جل و بهر گه وه چوونه نيو جيتي.

ژووره كه پر له دوو كه لي سيغار بوو. دوو كه لي سيغار له ژووره كه دا شه پولي ده داو له پشته وه ي نه و شه پوله فانوسيكي چلكن كه شوو شه كهي به كه لايكي چو جانوه ر خال خال ببوو, به حاله حال ديار بوو. نه وانه ي له نوينه كان دا راكشابوون, هه موو پيكي وه به هه لئاو هه نكامه قسه يان ده كړد.

حه مه ده و مسته فا خهريك بوون كه له كهيان له نيو جيتي دا خوش ده كړدن.

نايب حه سهن:

"ئاوا?... يه كه م جارتانه?..."

حه مه د:

"به لي. و پاشان گوتي:

"پياو به و دوو كه له و به و بونه ده خنكي."

حه مه ده و مسته فا له نيو جيتي دا تهخت راكشان.

نايب حه سهن:

"شار چون بوو؟ پيتان خوش بوو؟"

حه مه د:

"زور گه وريه... خانوه كان زور زه لامن, ده لي كوشكن."

نايب حسەن پيڭكەنى:

"جا نەگەر ماراش بېيىن دەلتىن چى؟... بازارىڭكى ھەيە دەلتى چىل چراي رەنگاورەنگە... تەماشاي ھەر شتىك دەكەي، دەلتى پىت پى دەكەنى... بەراستى پياو دەكەبەسى... لايەكى بازارى پارچە فروشانە، لايەكى بازارى زىن درووان و لايەكى بازارى مسگەران... ھەرچى بىتەوى... ماراش ھەر دەلتى بەھەشتە... سەتى ۈك نەم شارانە دىتى!."

ھەمدە لە فەكرەۋە چوۋ:

"سەتى ۈك نەم شارانە دىتى؟."

نايب حسەن:

"بەلتى... وايە... نىشەللا رۆژتىك قىسمەت و نىسب بېى و نەستەمبول بېيىن، نەودەم دەزانن شار بە كوئى دەلتىن."

ھەمدە نىچاۋانى تىك نابوو. لە نىۋەھە شتىك دلتى دەگوشى. دەبوو شتىك بزائى. تىنى بۆخۇزى ھىتا، لە نايب حسەنى پرسى:

"خانى نەم شارە كىيە؟."

نايب حسەن تىنەگەيشت.

ھەمدە:

"دەلتىم خانى نەم شارە كىيە؟."

نايب حسەن:

"نەۋە تۆ دەلتى چى كورم... شار خانى لە كوئى بوو؟... لە شار ھەركەس خانى خۆيەتى. لىرە بە پياۋى پولدار دەلتىن خان و ئاغا. بەو حىسابە بى لە شار خان زۆرە، بەلام..."

ھەمدە بە ھىچ جۆر ھالى نەبوو، پرسى:

"دەمەۋى بزانم خانى ھەمووان كىيە؟ خانى نەۋانى دىكە؟... دەمەۋى بزانم ناۋى چىيە..."

خاۋەنى نەم دوكانانەۋ نەۋ زەۋىيانە كىيە؟."

نايب حسەن تىنەگەيشت كە ھەمدە مەبەستى چىيە، پرسى:

"خانى دىتى نىۋە كىيە؟."

ھەمدە:

"عەبدىخان."

نايب:

"هه موو زهوییه کانی ناوایی ملکی عهبدی خانن؟"

حه مەد:

"ئەدی دەرەوی هی کئی بن؟"

نایب:

"دوکانه کان هی کئین؟"

"هی خان."

نایب:

"بزن و مەرپو گاو گۆله کەئ؟..."

"بەشی زۆریان هی ئەون..."

نایب حەسەن ریشی خۆی خوراندو لە فکراڤاچوو. پاشان گوتی:

"گۆئ بگره حەمەد, ئێره ئەو جۆره خانە کە تۆ باسی دەکەئ لیتی نیه. زهوییه کانی شار هی ئەم و ئەون... دیاره هیندئ کەشیش هەن کە زهوییان نیه. هەرکام لەم دوکانانه کە تۆ دیوتن, هی کەسێکە. دیاره ئەوانەئ پوولدارترن زهوییه کئی زۆرتریان ههیه. ئەوانەش کە پوولدار نین, لە قەدەر خۆیان زهوییان ههیه, فەقیرو ههژاره کانیش بێ زهویین."

حه مەد بە سەر سوڕمانهوه پرسى:

"بەرپاستیتە؟"

نایب:

"درۆی بۆ چیه؟ دیاره بەرپاستیمه."

پیره پیاو بە درێژى لەبارەئ ئەو خەلکەوه کە زهوییان نەبوو, لەبارەئ ماراش و مەرەزه چارو مەرەزه کێله کانیهوه, لەبارەئ ئاو و خاک و کوپره حاجیه کەئ ماراشهوه قەسەئ کرد. گوتی کە ئەو کوپره حاجیه چەندى زهوی ههیه, بە ئەندازەئ دنیا به ک... و چەندى پوول ههیه, هەر بە کوپه...

حه مەد هه موو گیانی ببووه گۆئ. نایب لە بیرەوه ریه کانی سەر دهمی دیلیه تیئ خۆئ لە قەفقاز زۆر داستانى شیرینی دەگێرانهوه. پاشان لەبارەئ "گالیچیا", "شام", "بیرووت", "ئەدەنه", "میرسین", "کینیوا" دەر بارەئ پیاویکی گەرە به ناوی مهولانا کە لەو شارە نیژراوه و لەبارەئ گلکۆکه یهوه هیندئ شتی باس کردو لەپەر بێدەنگ بوو و لیقه کەئ به سەر خۆئ هەلکێشا. هەللاو هەنگامەئ ئەوانی دیکەش دامرکا بوو. نەفەرێک لە قوژنیێک خەریک بوو

سازەكەى لىڭدەداو بە دەنگى زىرى خۆى لەبن لىوانەو بە نارە نار گۆرانىيەكى دەگوت كە بە زەحمەت دەبىسترا. دەم و چاوى درىژى نەم پياوہ لەبەر شۆقى چرا فتيەكە پەيتا پەيتا شكلى دەگۆڧى، جارىك درىژترو جارىك كورت يان پان دەبوو.

حەمدە ماوہىەك بى نەوہى بىر لە ھىچ شتىك بكتەوہ گوتى بۆ سازەكەى نەو راگرت، ھەتا نەویش سازەكەى بە بزمارىكەوہ كە لە پشت سەرى لە دىوار درابوو، ھەلاوہسى و لىفەكەى بەسەر خۆى ھەلكىشا.

نەوہى كە دەبوو بۆ حەمدە بىتە پىتش، ھاتبوو، و ئىدى خەوى لى رەوى بوو. لە گۆ فكران را چووبوو و فكرى جۆراوجۆر يەك لە دواى يەك بە زەينى دا رادەبردن و پسانەويان نەبوو. دنيا لە مېشكى دا گەورەو گەورەتر دەبوو ھەو ھەر بىرى لە گەورەى دنيا دەكردوہ. ئاسياب چەشمە لە پىتش چاوى ببوہ نۆختەيەك. عەبدىخان لەبەر چاوى ببوہ مېروولەيەك. رەنگە نەمە يەكەم جارى بووبى كە راست و دروست بىرى دەكردوہ.

زۆر بە شۆگرى و تاسەوہ بىرى دەكردوہ. بۆ يەكەم جار لە دەرەوہى نەو ئىمكاناتەى دەىناسى، بىرى دەكردوہ. ئىستا ئىدى ھەستى بە رق و قىن دەكرد. خۆى لە پىتش چاوان گەورەو گەورەتر دەبوو. نەو، ئىدى خۆى بە بنيادەم دەزانى. وەختىك لە نىو نۆين دا تەنیشتاو تەنیشتى دەكرد، لە دلى خۆى دا دەيگوت: "عەبدىخان بنيادەمە ئىمەش بنيادەمىن..."

لەگەل كازيوہ مستەفا تقورچىكى لە كەلەكەى حەمدە کوتا. بەلام حەمدە تى نەگەيشت. لەخەودا بوو. لەوانەش بوو بەخەبەر بى. لە فكر دا بوو، بە جۆرىك كە ھەروا بزائە خەوتبوو. مستەفا لىفەكەى لەسەر لا برد.

حەمدە بى لىفە خەوى لى نەدەكەوت. وەخەبەر ھات. يان ھەر بە خەبەر بوو، راست بوو ھەو دانىشت. چاوەكانى رىيۆقيان كەردبوو. روخسارى زەرد زەرد ببوو، بەلام خۆشحالىيەك لە روخسارى دا بەدى دەكرا. لە چاوانىشى دا بەختەوہى بىركردنەوہ دەخۆتندراپەوہ.

پووللى كاروانسەرايان داو رۆيشتن.

حەمدە:

"نايب حەسەن لە كۆيە؟ خواحافىز يان لى نەكرد."

مستەفا:

"نەرى، دەبى خواحافىزى لى يەكەين."

لەبەردەرگا ھەوالى نايب حەسەنيان لە كاروانسەرادارە كور تەبالايەكە پرسى. كاروانسەرادار:

"ئەو گەۋادەى دەلتىن؟... ئەو دەۋىتە، ھەر شەو بوو سىندۇۋقە وردەۋالەكەى لە كۆلتى ناو رۆيشت بۆ دېھات كە قالى بىكەتەۋە. يەك دۈر رۆزى دىكە پەيدا دەپىتەۋە، چ كارىكتان بەو گەۋادەپە؟"

خەمەد:

"بريا بمان تۈنبا بىپىنن."

مستەفا:

"ئەرى ۋەئالا... برىا..."

گەيشتەنە نىۋەپاستى بازارپ بە سەرسۇرماۋى راۋەستان. بە گىژو وىژى تەماشى دەۋرۋەريان دەكرد. ھەتتا بلىند بىۋو. قەلەبالغىي بازارپ بۆ ئەۋان بە تەۋاۋى تازە بوو. لە جى دا ئەۋان باۋەريان نەدەكرد ئەۋەندە خەلك لە جى يەك كۆيىتەۋە.

خەمەد لە دلى خۆى دا گوتى: "ھەر دەلتى مىرۋولەن لە زەۋى ھەلدەقۇلتن." شەرىت فرۆشەكان كۈپە برىغەيىيەكانيان بە كۆلتان دا دابوو، پىالە برىغەيىيەكانيان لىك دەۋا ھاۋاريان دەكرد:

"شەرىت... شەرىتى شىرىن... ساردو بە لەزەت... ھەنگۈينە شەرىت... شەرىتى شىرىن بەيام ھەيە... بىخۆيەۋە پەژىۋانى... نەىخۆيەۋە پەژىۋانى... ناي شەرىت... ھەتتا لەسەر كۈپە برىغەيىيەكان دەدەرەۋشا. خەمەد چاۋى لە كۈپەكان نەدەگۈيژتەۋە. بۆ ئەۋەى لە نىزىكەۋە بىان بىنى، لە شەرىت فرۆشەكە نىزىك كەۋتەۋە: "كاكى شەرىت فرۆش، شەرىتتىكم بەدەيە."

كاتىك شەرىت فرۆشەكە داھاتبۈۋەۋە پىالە شەرىتەكانى تىدەكرد، خەمەد بە دەرەفى زانى و بە ترسەۋە دەستىكى بەسەر ئەۋ برىغە بىرىسكەدارە دا ھىئا. شەرىت فرۆشەكە ھەريەكەى پىالەيەكى شەرىت بۆ تىكردن. شەرىتەكە فىنك بوو، ۋەك سەھۆل و لە پىالەكە دا كەفى دەكرد. ئەۋان تەنيا تۈنبايان ھەر يەكەى نىۋەى پىالەكە بىخۆنەۋە. پىيان خۆش نەبوو.

لە سوۋچىك نالەندىك لەسەر كۆلكەدارىكى بلىند دانىشتىۋو، نالى دەكوتانەۋە بە ھەۋاى كۈتك ۋەشانندەكەى گۆرانىيەكى دەگوت. ئەۋ، حاجى كۈرەى بەناۋابانگى شار بوو. لە شار ھەموو كەس، ئەۋى بەۋ ناۋە دەناسى. حاجى كۈرە پاشان لە كۈپە شەرىتەكە ورد بوۋەۋە. حاجى كۈرە نەخش و نىگارى لەسەر كۈپەكە دەكىتشار خەمەدىش بە ئۆگىيەكى تەۋاۋە سەيرى دەكرد.

بۆنئىكى خۆشى بۆ هات. ئەمە بۆنى كەباب بوو. كاتىك گەپانەوۋە دواى خۆيان دوو كەلى
 كەبايان دى كە لە دوكانىكى شەق و شې ھەل دەستا. ئەو دوو كەلە بۆنى گۆشت و چەورى و
 دووگى لى دەھات. ئەو بۆنە گىژى كىردن و بە دەست خۆيان نەبوو، چوونە كەباخانە كە.
 شاگرد كەبابچى چەند جار فەرمووى كردن. بەو فەرموو فەرموۋەش گىژىتر بوون. دانىشتن.
 بازارى دوتىن، شارى دوتىن، دىناى دوتىن و ھەموو شىتىكى دوتىن ئەمىرۆ لە پىش چاوى
 ھەمەد جۆرىكى دىكە بوو. ئەو زىچىرەى دوتىن لە دل و دەست و لاقى بەسترا بوو، پىچرا بوو.
 ھەستى دەكرد سەربەست و ئازادە. ئەوئەندە سووك بار بوو، دەتگوت دەتوانى بفرى.
 بە شەرمەوۋە بە رەنگ ھىنان و بردنەوۋە كەبابە كەيان خوارد. دەتگوت ھەموو موشتەرىيەكان
 تەماشائى وان دەكەن. ۋەختىك لە دوكانى كەبابچى ھاتنەدەرى، بە تەواى گىژ بوون.

چەند جار ئەم سەرو ئەوسەرى بازار گەران.

ھەمەد رووى كىردە مستەفا:

"دەلىن ئىرە خانى لى نىە."

مستەفا:

"تۆ بلىنى راست بى؟"

ھەمەد:

"ئاۋەدانى بى خان!."

چوونە دووكانىك. قەۋارەى ئاورىشىمان بە تەنافىكەۋە كە ئەم سەرو ئەو سەرى دوكان
 راكشابوو، ھەلاۋەسىبوون. ھەمەد قەۋارەيەكى ئاورىشىمى زەردى ھەل بىژارد. ئەمە ئاورىشىمى
 خالىس خالىس بوو. ئاورىشمەكەى لە دەستى دا خى كىردەۋەو كىردىۋە. ئاورىشم لە دەستى دا
 دەخزى. قەۋارە ئاورىشمەكەيان كىرى و ھاتنەدەرى.

مستەفا چاۋىكى لى كىردو پرسى:

"بۆ خەجىجىيە؟"

ھەمەد بە گالتەۋە جۋابى داۋەۋە:

"زۆر ئاقتى، ئافەرىم باشت زانى."

پاشان چوونە دوكانى ھەلۋافرۆشەكەى دوتى شەو. ھەلۋايان كىرى. دوايە لە نانەۋاخانە
 نانىان كىرى. ھەلمىكى گەرم لە نانە گەرمەكە ھەل دەستا. نان و ھەلۋاكەيان لە دەسەيەكەۋە
 پىچاۋ گىزىيان دا.

له بازار له سمر سه كۆيهك دانېشتن. چاويان له و پرته قالانه بوو كه له دوكانى مېوه فروشى دا كوتېبونه سمر يهك. ههستان، يهكى پرته قالتيكيان كړې و پاكيان كرد.

لاى نيوه پړويه بهره و ناسياب چه شمه وهرې كوتن. ههتاو له سمر سهريانهوه سېبه ره كانيانى خستېبوه ژېر پېيان. سېبه رى ههركامېنكيان نه لقه يه كى خړو بچوك بوو.

وه ختيك له شار وده در كوتن، ههتا نو كاته كه شاريان ليوه ديار بوو، خيرا خيرا ناوريان ده دايه وه ته ماشاى شاريان ده كرد. له ناسمانى شار دا چند په لڼه هه وري سې ده گهران. نو دوو كه لڼه سې يه كه له دوو كه لڼكىشى ماله كان هه لڼه د سته و هك نه وه ده چو كه به ناسمانه وه هه لڼه سرابې و سوا لڼه سووره كانېش به ته ختى شينى ناسمانه وه نو وسا بوون.

كاتيك گه يشتنه وه دى نيوه شه و دره نگر بوو. نو نه ستيره گه شه كه هه ميشه لاي به يان يان دره ده كوت، هه لا تېبو و بړ هه موو لايهك تيشكى داويشت.

مستهفا له نيزيك مالى هم مد، لتي جيا بووه وه. زور ماندوو بوو. نو له و چوون و هاتنه وه يه و هك سگ په ژيوان بوو. به لام هم مد راست به پېچه وانه ي نو قى خو شحالى بوو. هم مد چووه لاي مالى... به لام لاقى بړ لايه كى ديكى ده كيشا. پالى وه ديوارى مالى دا. دوو دل بوو. نه يده زانى بچيته وه مالى، يان بچيته نو جى گايه كه بوى راده كيشرا. بريارى خو دا. گه رايه وه. دوو لا هاتمه وه به بن په رږين و ته يمانه كان دا تې به رى. بهرام بهر به مالىك راوه سته. وه هه ناسه بر كه كوتېبوو. له بهر دهركى نو ماله دارتوويهك و هك چه تر گه لا كانى كرد بووه وه. هم مد له بن دارتووه كه راوه ستا بوو. پاشان روشت و له تاريخاى ته يمانه كى لاي چهپ دا راكشا. كم كم ماندووى ده حه سايه وه.

تيريك هيه... تيريكى لاق دريژو په ل باريك كه رهنكى مهيله و سموزه... يان رهنكى و هك دوو كه لڼه... نا... رهنكى و هك سه و زابى داريك ده چى كه له پشت دوو كه لڼه ديار بى... مل و دهندووكى نه و نده دريژن، ده لتي هى له شى خو نين... نه م تيره هه ميشه له دم چومان ده بېنرئ. خه لكى ناسياب چه شمه بهو تيره ده لتي "ديوليك". (رهنگه شينه شاهو بى - وهرگيږ). ده لتي ناوى نه م تيره له دهنگه كى وهرگيږاوه.

دهنگى نو تيره سهره، و هك دهنگى فيتو ده چى. دهنگى نو تيره له ناخره كى دا پچې پچې ده بى، دوو باره پچې پچې تر دوو بات ده بېته وه. شيرينى نو تيره هه له و دهنگه سهره دايه كه هيه تى، له پچې پچې بوونى دهنگه كى له كاتى خو نندن دا. هم مد ده تى توانى راست

وهك نهو تهیره بخوئنی. هەر لهو جییهوه که راکشابوو چهند جار لاسای نهو تهیره ی کردهوه. دهتگوت هەر بهراستی دیولیکه دهخوئنی.

حهمد چاوی له دهرگای ماله کهوه بریبوو، بهلام دهرگا نهکرایهوه و دیار بوو نیازی کرانهوهشی نیه... نیگه ران بوو... دووباره چهند جار لاسای نهو تهیره ی کردهوه، ههتا دواى ماوهیهک بهسپایی دهرگا کرایهوه. دلێ ههمد دهتگوت له قهوهزه ی سینگی دا جیی نابیتتهوه و دهیهوئ بفری. نهو رهشایییه ی له دهرگا هاتبوو ده بهسپایی و بیدهنگ له ههمد نیزیک دهکهوتهوه. رهشایی گهیشته لای ههمد و له پهناى راکشا. ههردووکیان خزینه بن پهڕژینه که. ههمد دهستی بۆ لای نهو دریژ کردو بهسپایی گوتی:

"خه جیج!"

خه جیج وهلامی دایهوه.

"گیان... چاوهروانت بووم، ههمد... هەر چاوم له ریت بوو."

گهرمای لهشیان تیکه ل دهبوو، ههناسهیان دهتگوت پشووه بایه، زیاتر پیکهوه چهپان. سهریان له گێژهوه دههات.

له تاریکایی دا قهواره ناوریشمه که، به فینکایی سههۆل، وهک ناویکی شل له دهستی ههمد را رژایه دهستی خه جیج. ماوهیهک ههروا له باوهشی یهکتر دا مانهوه. قسهیهکیان نهکرد. دهلهرزین. بۆنی گیای شلک... پیاوی گێژ دهکرد:

"نهگهر تۆ نهی، منیش نیم... بهبی تۆ ژیا ئیم بۆ چیه؟... دوو رۆژه دیار نی ههمد... دهلێ ئیم دنیا به سهر من دا وێران بووه."

حهمد:

"منیش ههروام."

خه جیج:

"شار؟..."

حهمد:

"راوهسته. زۆرم قسه هیه... دنیا جوژیکی دیکهیه... نایب ههسنم دی... نایب ههسن هەر جیهک بههوی دیویتی، نهسته مبولیشی دیوه... نازانی چۆن پیاویکه... خه لکی ماراشه... نهک دیتهاتی ماراش، خه لکی شاری ماراشه، ههرجی بلیتی بوی باس کردم... ههرجی بههوی پیتی گوتم... دهزانی نایب ههسن چی گوت؟... گوتی دهزگیرانه کهت هه لگهره وه ره چوکوراوا... دهیگوت چوکوراوا داری نیه... هه مووی زهوییه... زهوییه

كشت و كال... نايب حهسەن دەيگوت زەویم بۆ پەيدا دەكا، جووتم بۆ پەيدا دەكا... نايب
حهسەن گوتى دەزگيرانەكەت ھەلگەرە ھەلتى... ھەلتى، وەرە چوكووراوا."

خەجيج:

"نايب حهسەن..."

حهمد پەرىيە نىو قسەى خەجيج:

"نازانی چەند پیاوی چاکە... نەگەر رابكەين، ھەرچى بلتى بۆمان دەكا"

خەجيج:

"نەگەر رابكەين..."

حهمد:

"خۆزگە دىتبات... ريشى درىژو سپى... وەك شىر... ھەتا نەو رۆژەى نايب حهسەن لە
چوكووراوا بى، ھەرچى بلتى ھەمانە... ھەرچى بىتەوئ ھەمانە... پىنى گوتم كورم،
دەزگيرانەكەت ھەلگەرە رابكە... گوتى راستەپى وەرە چوكووراوا... منيش گوتم ھەتا دە
رۆژى دىكە رادەكەين و دىين."

خەجيج:

"دە رۆژى دىكە..."

حهمد:

"لە بام دلسۆزترە... ريشىكى ھەيە سپى سپى، دەلتىى كلووە بەفرە، ھەر
دەبرىسكىتەو..."

خەجيج:

"ھەر سبەينى..."

حهمد:

"دە رۆژى دىكە..."

خەجيج:

"دەترسم."

حهمد:

"وختىك نايب حهسەن لە چوكووراوايە، لە ھىچ شتىك مەترسە. ئەمن تەنيا پەرۆشى
دايكمە، خوا دەزانئ عەبدى چ بەلایەكى بەسەر دىنى."

"ئىستا كە نايب حهسەن لەوئىيە، دايكىشت حەمەن دى."

حه مه د:

"سبه يني خۆي له بهر پتيان داويم، له بهري ده پارتيموه. ده ليم ههتا نايب ههسه مان ههيه، نايبي له هيج بترسي... به لكوو رازيشي بكهم..."

خه جيخ:

"نه من ده ترسم... له عهبدي ده ترسم. خوشكه زاكه ي شهو و روژ له مالي نيمه دايه... هه ميشه له گه ل دايكه سرت و خورتيه تي... دويني نا پيري..."

حه مه د:

"ده روژي ديكه... روژي يازده هم... تو و من و دايكه... شه ويك... به بيابانان دا... ده گه ينه چو كووراوا... ده ليم نايب ههسه ن، نيمه هاتين... له سهيران وشك ده بي... زوريش خوشحال ده بي..."

"حه ته من خوشحال ده بي... نه من ده ترسم."

ماوه يه كي زور قسه يان نه كرد، ته نيا دهنگي هه ناسه يان دههات. سيسره ده يان خويند.
"نه من ده ترسم."

حه مه د:

"نايب ههسه ن زوري بي خوش ده بي، له دايكه ده ترسم."

حه مه د سه ره گيژه يه كي گرتبوو، چو ن؟ دنيا به دهوري دا ده سوورا... شتيك وهك پريشكيكي زهره كه له خو ره تاو جيا بوو يته وهو بسووري و پريشكان باوي، له سهري دا ده گه راو ده گه را:

"روژي ده هم ته واو بي، روژي يازده هم... لي ده بر..."

خه جيخ كچي وه سمانه. وه سمان پياويكي له سه ره خو نارامه كه كاري به كاري كهس نيه. به لام دايكی خه جيخ... دايكی به لايه كه، هه مه پرسه... له نيو دي دا له هه ره جي بهك هه را يهك ساز بي، له هه ره جي بهك ده مه قاله يهك هه بي، دايكی خه جيخ له وي يه. كه له گهت و به خو وه يه. هه موو كاره كاني حه مه د و خه جيخ سه رده مي مندا لتيان پي كه وه گوزه رانديبو. پي كه وه گه وه ببوون. له نيو كوړو كه كاني ناوايي دا، حه مه د باشتري ماله بوو كه له ي دروست ده كردن و خه جي جيش له هه موو كچو له كان باشتري ماله بوو كه له ده رازانده وه. نه وان هه ميشه ناوال ياري يه كاني خو يان به جي ده هيشت و بوخويان ده چونه سووچيكي ديكه. چه ندين جوړ ياري يان دادينا، هه ره جو ره ياري يهك بهتوي...

نېټو مال به تاقي تهنيا ده‌کا، تهنانت جوت و گاش نهو ده‌یکا.
خه‌جيج کاتيک تهمه‌نی بوو به پازده ساله، ههموو روژي ده‌چوه مالي هممه‌دو نهوان و له
دايکي هممه‌دو پاي فيري گزړه‌وي چنين ده‌بوو. دايکي هممه‌دش باشتين کرو جوانترين نه‌خشي
فيري نهو ده‌کردو جاروباريس ده‌ستيکي به مووه‌کاني دا ديتاو ده‌يگوت:
"نېشه‌للا ده‌بي به بووکی خوم."

له ناواييش دا له‌گه‌ل ههموو کس باسي خه‌جيجي ده‌کرد. هر به "بووکه‌که‌م" ناوي
ده‌برد، هه‌تا له شازده سالي دا نه‌وه‌ي ده‌سو بي، بوو. هممه‌د به‌ماندووي له جوتي
ده‌هاته‌وه، خه‌جيجش له کيوي پاي ده‌گه‌رايه‌وه. خه‌جيج چووبوه کارگان. رهنکه مانگيک ده‌بوو
يه‌کترين نه‌ديوو. نېستا له "نالاجا‌کديک" تووشي يه‌کتر بيوون. ههر دوو کيان خوشحال بوون.
ههر دوو کيان پي‌ده‌کين. له‌سهر به‌رديک دانيشتن. دنيا خه‌ريک بوو تاريک داده‌هات. خه‌جيج
ويستي هه‌لستي هممه‌د ده‌ستي گرت و له په‌نا خوي داي‌نايه‌وه:
"چما نه‌تو ده‌زگيراني من ني؟"

ده‌ستي خه‌جيجي له‌نيو ده‌ستي گرت:
"ناخر نه‌تو..."

خه‌جيج ده‌ستي کرد به پي‌که‌نين.
هممه‌د:

"ده بلني کچي... ناخر نه‌تو ده‌زگيراني من ني؟"
خه‌جيج ده‌يوست خوي بکشيته نه‌ولا. هممه‌د به‌ري نه‌ده‌داو شاره‌قيکي کردبوو هر
مه‌پرسه...

هممه‌د:

"کچي... ناخر نه‌تو..."

له پاشان به فکري داده‌هات که خه‌جيجي ماچ بکا. خه‌جيج سوور داگرساو به زور پاليني
به هممه‌دوه ناو رای کرد. هممه‌د وه‌دواي کهوت و گرتي. کچه‌که رام بيوو، وه‌ک به‌رخي
ده‌سته‌مو. هممه‌دش که‌ميک نارام بيوووه.
هممه‌د:

"نيوه‌شوي ديم... ديمه بن داره‌توه‌که، هر له‌وي راده‌کشيم و وه‌ک ديوليک ده‌خوينم.
ههموو که‌س واده‌زاني ديوليکه ده‌خويني."
پاشان چمند جار وه‌ک ديوليک خویندي وگوتي:

"چار، ناوا."

خه جیج پینکه نینی هات:

"راست دیولیک... هیج کس فەرقی پێ ناکا..."

حه مه د:

"چما نیتمه ده زگیران نین؟"

خه جیج له نه کاو رهنگی پەری و گوتی:

"نه گەر دیتیانی چی... و هه لات. له پاش نهو رۆژه هه موو شهوێ به هەر جۆرتیک بووایه، یه کتریان ده دی. نه گەر شهوێک یه کتریان نه دیبایه هیج کامیان خهویان لێ نه ده کهوت.

چه ند جار دایکی خه جیج به سه ریان دا چوو بوو. خه جیج چه ند جار لێدان و ئازاری به رکه وتبوو، به لām به سوود بوو. دایکی شه وانه ده ست و لاقی ده به ست، چه ند ده رگای له سه ر داده خستن... به لām هیج کام له مانه کاریگەر نه بوو. خه جیج به هەر فیتل و که له کێک بووایه، خۆی ده گه یانده هه مه د. چه ندی گۆره وێ و ده سرۆکه به یادگار بۆ ده چنی و بۆی ده برد!...

خه جیج گۆرانیی داده نا. نهوین و ئاره زووه کانی خۆی له ناههنگی گۆرانییه کانی و نهخش و نیگاری گۆره وێیه کانی دا داده رشت. نه م گۆرانی یانه ئیستاش له ناوچه ی توو وروس ده گوترین. هه رکهس گۆره وێیه کانی ده سگری شه وێ ده دی، ده له رزی. گۆرانییه کانی شی ئیستاش که ئیستایه قامبێژو گوێگره کانیان ده له رزین، له ده روونیان دا شتی که سه وز ده بی و خونه چه ده رده کا.

کاتی که هه مه د گه یشته وه مالتی به ری به یانی بوو. نه یده زانی شه و چ وه خته و چۆن هاته وه ته وه مالتی. نه ستیره گه شه که ی به ره به یانی رهنگی کال ببوه وه، ناسۆ روون ببوو، خه ریک بوو شه به ق ده نگوت.

هه مه د چه ند جار بانگی دایکی کرد:

"دایه، دایه..."

دایکی به خه به ر بوو... هه ر له فکری کوره که ی دا بوو... هه ستاو ده رگای کرده وه.

کوره که ی له نامیژی گرت و ده ستی ده ملی کرد:

"شه وێ هه موو شه وێ به رتیه بوون؟"

"به لێ، به رتیه بووین."

له چوكووراوا جيگير بوو، روژنيك سەرلەنوئى بېتەوه ئاوابى خويان و بۆ ئاومالەكانى باس بكا
كه چوكووراوا چ جوړه جيپه كه... له پاشان دووباره دهگهرايهوه چوكووراوا، هه موو
ديهايتيه كانيش به دواى دا... عهبدى به تەنيا دەمايهوه. تاق و تەنيا... نه ده زانى تۆرى
بچينئ، نه ده زانى درويته بكا... و بوخۆى له برسان ده مرد.

دايكي دووباره پرسى:

"شار چۆن جيپهك بوو، كورم؟"

ئەو پتي وابوو جوابى دايكي ده داتهوه، به لام هەر فكرى ده كردهوه. له شار، له
دوكانى تهره فروشى پياويكى ديتبوو. ئەو پياوه كلاو گه رگه پىيه كى سپى هه بوو، تهر
تەميز... شەلوارى فەرەنگيشى له پي دا بوو. ئەو پياوه خەريك بوو پرته قالى ده كرى.
حه مه د جوان تەماشاي قامكه كانىي كردبوو. قامكه كانى سپى و دريژ بوون و پوولئ زۆر
خيړا ده ژمارد. سكه پوولەكان له نيو قامكى دا ده خزىن... چ جوړه سكه يهك...
برىسكه دار وهك زيۆ...

دايك بانگى كوپه كهى كرد:

"خەريكى دەنووى روژنەم؟"

نووستبوو يان نا؟... تيشكى برنجە خەو و خەيالى لى تيك دابوو. ده تگوت هەتاوى
چوكووراوا لەسەر سەرى هەلاتوه. ده تگوت به مليۆن پريشك كه له شته كانى بهر هەتاوى
چوكووراوا هەل دەستن، بۆ نيو ميتشكى ئەو لووزەويان به ستوه...

كاتيك وه خەبهەر هات هەتاو تەواو بليند ببوو. دايكى له ژوور سەرى دانىشتبوو و تەماشاي
ده كرد. ديار نەبوو بۆچى له ديتنى دايكى به خۆدا شكايه وهو سەر لەنوئى ليفه كهى به سەر خۆى
هەل كيشا. به مندالى كاتيك به دەماغ دەبوو، زۆر جار واى ده كرد.

دايكي به پيكنه نينهوه ليفه كهى لەسەر وهلادا:

"ههسته كوپه زەلام، ئەوه نيوه پۆيه، ههسته بلئ بزائم شار چۆن جيپهك بوو"

حه مه د چاوى هەلئنان و كه ميكي هەلگۆفين. ده رى هينده رووناك بوو كه چارى له بهر
هەل نەدهات. حه مه د سەريكي هەتاوى كردو ده سبه جي رووى وه رگيڤا. هەتاو هه موو خەو و
خەيالىكي لى تيك دابوو.

به مەندووبى و شه كه تى له جيى هاته ده ر. زۆر گفت و شه كه ت بوو. به لام بهو حاله ش
رووناكاييهك كه ديار نەبوو له كوئ پا دئ، دلى ئەوى روون ده كردهوه. بوخۆشى نەيدە زانى چ

شتیکه خەم و خەفەت لە دڵی ئەو دەتارینی؟ خۆشحالتیەکە کە هەستی پێ دەکرد، هەر لەو رووناکاییەوه بوو کە لە دڵی دا هەڵدەبوو. ئەم رووناکاییە چ بوو؟

خەمەد لە پەنای دایکی دانیشتبوو، باسی شاری بۆ دەکرد. دایکی چەند جاری دیکەش هیندێ شتی لەبارەی شارەوه لە باوکی خەمەدو کەسانی دیکە بیستبوو. بەلام هیچ کامێکیان وەک خەمەدیان باش بۆ نەگێزابۆوه. وەختێک گەیشته باسی ئەو تیشکە زەرەدە کە دەبریسکایەوه، وا نەشه ببوو کە وشەکان وەک ناو لەدەمی هەڵدەپژان...

خەمەد زۆر بە نیشتیاوە باسی شارو هەرچی لە شار دیتبووی بۆ دایکی گێپرایەوه، بەلام وەختێک نۆرە گێپانەوهی مەسەلەکە هات، تفی خۆی قووت دایەوه و نەیتوانی قسە بکا. دایکی شارەزای ئەخلاقی خەمەد بوو. تێگەشت کە خەمەد شتیکی لێ دەشارێتەوه. دەستیکی بەسەری کورەکەیی دا هینار لە چاوەکانیەوه راما. دیار بوو کە کورەکەیی دەیهوێ شتێک بدرکێنێ، بەلام ناتوانی.

خەمەد چاری لە چاری دایکی وەرگێرا. دایکی لە دڵی خۆی دا گوتی: "خەمەن دەیهوێ شتێک بدرکێنێ، بەلام ناتوانی." خەمەد وا دیار بوو تاقەتی بزوتن و قسەکردنی نیە. دایکی بیرى کردووه کە: "ناتوانی بیلێ، بەو ئاسانییە ناتوانی بە زمانی دا بێ."

دایک:

"دەتەوێ چ بێتی خەمەد، بۆ دەیشاریەوه؟"

خەمەد بەو پرسیارە تێک چوو، رەنگی بزرکا.

دایک:

"مەیشارەوه رۆلەم، قسەکەت بکە."

خەمەد سەری داخست و گوتی:

"ئەمەن دوینی لەگەڵ خەجێق قسەم کرد. قەرارمان داناو هەلێ گرم."

دایک:

"خەمەد چتە، شیت بووی؟"

خەمەد:

"ئەگەر ئەتۆ نەیهی، خەمەن عەبدیخان نارەحەتت دەکا. ئەتۆش لەگەڵمان وەرە. دەچینه چوکورراواو لە شاری دەحاوینەوه."

دایکی بە توندی جوابی دایەوه:

"چما شیت بووی؟... مال و گوزهرانی خۆم بۆ کئی بهجی بیلیم و بیمه کوئی؟ نهتۆش دهتهوئی کچی خه لک هه لگري، بۆ کوئی بهری؟"

حه مه د:

"ئه دی چ بکهین؟ نهتۆ ریگایه کمان بۆ وه بینه."

دایک:

"ئه من سه د جارم پێ گوتی دهست له خه جيجی هه لگريه... هه زار جارم گوت له کۆل خه جيجی بهوه. نهتۆ ده زانی، ده یانهوئی خه جيجی بۆ خوشکه زای عه بدی خان بخوازن... باشته نهتۆ نهو خه یاله خاوه له سهرت بهریه ده ر."

حه مه د:

"دهستی لێ هه ل ناگرم. عه بدی خان هیچ، هه رکه سی دیکه ش بێ دهست له خه جيجی هه ل ناگرم. عه بدی خان خۆ ناغای دلێ ئیمه نیه. خه جيجی هه ل ده گرم. نه گه ر خه می تۆم نه بێ له هیچ کهس نا ترسم. ده ترسم زۆل له تۆ بکا. ته نیا له وه نده ده ترسم... و نه گینا خوا پشتیوان بێ..."

"ئه من ناتوانم مال و حال و ژیان و ناوه دانیی خۆم به جی بهیلم و ملی بیابانی بگرم. نهتۆ نه گه ر ده تهوئی خه جيجی هه لگري و برۆی، بۆخۆت ده زانی، به لām پیت ده لیم نهو کاره ناکامیکی باشی نیه. نهتۆ ته نیای کوپم، ناتوانی به رامبه ر به ساحه بی پینج دئ راهه ستی... ده یه وئ نهو کچه بۆ خوشکه زا که ی بخوازی... فکری ناکامی ئه م کاره بکه وه رۆلهم، ده س له خه جيجی هه لگريه... کچ بۆ تۆ قاتی نین..."

حه مه د تووره بوو. که م هه لکه وتبوو حه مه د قسه له قسه ی دایکی بکا:

"خه جيج نه بێ هیچ کچیکم ناوئ... نه گه ر دنیا پر بێ له کچ، ئه من هه ر خه جيجم ده وئ."

دوو رۆژی دیکه ده نگۆ دا کهوت که خوشکه زای عه بدی خان، له دئیه که ی دیکه را خوازیتنی که ری ناردوه ته سه ر خه جيج. ده لێن عه بدی خان خۆشی له گه ل خوازیتنی که ره کانه. ده یان گوت هه رچه ند خه جيج دادو هاواری کردبوو دادی نه دا بوو، و هه ر نهو رۆژه ده یانه و یست خه جيجی ماره بکه ن.

خوشکه زای عه بدی خان بۆ خه جيجی شانسێکی باش بوو. ده یان گوت نه گه ر لێی گه رابان، نهو کچه می ردی به قه ره ج یان ده هۆل کوتان ده کرد. به لām خه جيج هه ر به سه ری خۆی دا ده داو ده گریا.

دوو رۆژ دواتر عه بدی خان به دهستی خۆی نه لقه ی ده زگیرانه تی کرده دهستی خه جيج. له پاش خوازیتنی یان له دئێ دا هیندئ قسه ده کران. ژن و مندا ل شتیکیان ده گوت، پیرو لاو و گه وره و چووک هیندئ قسه یان ده کرد. هه موویان هیندئ شتیان ده گوت:

"همه د نهو کچهی هه لده گری، نایه لئی له گه رووی خوشکه زای عهبدی خان بچیتته خورای." "

"ناتوانی، ده ترسی." "

"نا... همه د ناترسی." "

"هه تا نیستا هیچ کهس ترسی له چاری همه د دا نه دیوه." "

"راست ده کا، کهس ناتوانی ترس له چاری همه د دا بیینی." "

"نه وه همه ده، همه د..." "

"با همه د بی. به خوا عهبدی خان کوت کوتی ده کاو گوشته کهی داویتته پیش سه گان." "

"خوا نه کا خان قه لاس بی... نه گینا که لاکه کهی بو سه گان فری ده دا." "

"همه د نهو کچهی هه لده گری، دهش بیینی!" "

"بو کوئی ده با؟" "

"بو خوی ده زانی... هه تمن فکری بو کردوه." "

"هه کوئی ده چی با بچی... به خوا بچیتته پاش کیوی قافیش خان ده گیری ده خا." "

"دهستی عهبدی خان وه که دهستی من و تو نیه... ده گاته هه موو چی یه که... فکرت له کوئی یه، حکومته له پشتی خانه." "

"راست ده کا... حکومته له پشتی. حاکمی له پشتی، دهسه لاتی حکومته له پشتی... ناتوانی له چنگی ده چی." "

"به خوا به زه بیم به همه د دادی." "

"به لئی، کوره که چه لیه که لهسه د فرسقه دوورتر را هاتوه ده یه وی نهو کچهی له چنگی همه د ده ریینی." "

"حه یف همه د." "

"نه من دوینی دیتم." "

"فه قیره همه د." "

"له پشتی بانن خویان دیتم. رهنگی به رووانه وه نه مابوو. روخساری وه که بهیته زهره و ابوو، که میکیش سهوزی ده نواند." "

"نه من له چاوانی ترسام... چاوه کانی نییدی نهو چاری جاران نین." "

"نهو کچه فه قیره... لهو روژوه که خوازینی کراوه، له مائی نه چوه ته ده ر." "

"ده لئین روژ تا نیواری له قوژبنیکی تاریک دانیشته." "

"داده‌نیشی و له گژ فکران را ده‌چی." "به‌وانه ده‌لّین ناشقه رووته. یاخوا کهس گرفتاری دهردی وا نه‌بی." "همه‌د بۆخۆی نیوه شیتیشه." "ده‌لّین دایکی خه‌جیجی هم‌وو شه‌وئ ده‌ست و لاقی کچه‌که‌ی ته‌ناف پیچ ده‌کا." "ده‌رگاشی له‌سه‌ر داده‌خا." "ده‌رک له‌سه‌ر ده‌رک له‌سه‌ری داده‌خا." "دوونه‌ش به‌دبه‌خت بو." "دوونه‌ش له‌پاشه‌رژژی کوره‌که‌ی ده‌ترسی." "خانیش بیستویه‌ته‌وه." "فه‌قیره همه‌د." "ده‌لّین وه‌ختیک بیستبوی خه‌جیجیان خواستوه, پیکه‌نیبو." "دوو چاری خه‌جیج ده‌لّینی دوو کانیاون." "فه‌قیره همه‌د." "خوشکه‌زا که‌چه‌له‌که‌ی عه‌بدی‌خان هاتوه به‌فیزه‌وه له‌نیو دئ دا پیاسه ده‌کا." "شاخداره..." "ده‌لّینی شووره..." "شوور..." "نهی به‌سته‌زمان همه‌د." "زولم!..." "همه‌د له‌خه‌فته‌تان وه‌زگ نه‌دا, باشه..." "کچه‌که له‌پیش همه‌دی دا وه‌زگ ده‌دا." "یاخوا نه‌وه‌ی نهم دووانه‌ی لیک کرد, خوا کویری کا." "به‌سپایی قسان بکه‌ن." "یاخوا چی چاکیان نه‌یه‌ته ری..." "خوا چاکیان بۆ نه‌کا..." "یاخوا سه‌به‌بکار به‌کۆی زوخال بی." "یاخوا تووشی دهردی بی‌ده‌رمان بن."

"بەسپایی قسان بکەن."

"یاخو چەقلەشینکەیان لە چاوان دا شین بێ."

"پینج دئی هەیه چاوی پر نابێ."

"دەتوانێ دنیا بە پوول بکڕێ. بەلام دڵ شتێکی دیکەیه... دڵ بە پوول ناکرێ..."

"فەقیرە ھەمەد."

"راوەستن بزائن ھەمەد چ بەلایەك بەسەر عەبدیخان دینێ..."

"خۆزگە بیکوشتایە."

"ھەرکەس ئەو ناپیاوێ بکوژی دەستی شین دەبن."

"ھەمەد ھێشتا منداڵە."

"فەقیرە ھەمەد."

"منداڵە, بەلام..."

"دەزانی سالت چەند سەر بزە کتوی دەکوژی؟"

"ئەگەر پیاوی بیان ژمێرە!."

"ھیچ وەخت گوللە بە خەسار ناچێ... بەخوا دەرزێیە سپیلکە بۆ داکە, یەکەو تەفەنگ ھەڵی دەگرێ."

"نیشەللا تەفەنگیکیش لە چاوی عەبدی دەدا."

"بەسپایی قسان بکەن, بەسپایی."

"ئەگەر چەکی وەدەست کەوێ, ھاوار بۆ عەبدی."

"حەیف ئەھمەدزەلە لە چیا یە نەماوہ."

"ئەگەر مابایە دەھات کچەکی لێ دەستاندەوہ, دەستی کچەکی دەگرت و دەیدایە دەستی ھەمەد..."

"ئەگەر ھەمەد چەکی دەبوو... بەخوا بەزەیی بە عەبدی دا نەدەھاتەوہ."

"خۆزگە بیبایە."

"ئەگەر لادییەکان ئەو رۆژە ببینن, چل شەو و چل رۆژ شایی دەگێرن."

"دەلێن ئەوێ دوو دڵداران لێک بکا, قەت چاکەکی نایەتە رێ."

"ئەگەر ھەمەدیش نەتوانێ تۆلێ خۆی بستینێ, خوا لە ھەقی بەندەکی خۆی خوش نابێ."

"ئەرێ, خوا خوش نابێ..."

"به سپایی، به سپایی."

"له کوئی نه حمده زله؟... وهختی نهوه په پيدا بې... وهختی نهوه په خوت نيشان بدهی..."

"ده لټن نه حمده زله له داغستان خهريکي جووت و گايه. نيدی نهویش بووه ته ژن... له ژنانیش ترسه نوکتر بووه."

"ده لټن حمدهد چووه ته شار..."

"ده لټن خهريکه له شاری جی و پړی پوڅوی په پيدا ده کا."

"خوزگه به لایه ک به سر نهو خوشکه زاکه چه لهی عه بدی خان هاتبايه."

"خوزگه بریسکه له سهری دابايه."

"ياخوا سهر دلتي خړې بې و کهس دهنگی لټی نه بیسی."

"حمه دیش کچه که هه لگړی و پروا."

"خوزگه... خوا بکا..."

"نه من خه جیجی ده ناسم. به خوا خوی ده کوژی."

"نه گهر خه جیج بری، حمه د ناژی."

"فه قیره حمه د."

"دوونه به سته زمان... به جوان و جووری بیوه ژن بوو. نیشه لاا خوا نهو کوره ی پړ راده گړی."

"خوايه حمه دی پړ دوونه ی بپاریزه."

هه موو دئی په که قسمی ده کرد. مه سه لهی حمه د له سهر دلتي هه موویان ببوو به گړی، به لام کئی هیچی له ده ست ده هات؟ ته وای نه م قسانه ده قیقه به ده قیقه به گوئی عه بدی خان ده گه یشته نه وه. له دئی دا نه گهر شتیک رووی دابايه، ده سبه جی به گوئی ده گه یشته وه له هه رچی ده کراو ده گوترا خه به ردار بوو.

شه وټکیان یه کیټک له پیاوه کانیی به دواي حمه د دا نارد... حمه د به خه مباری و په ریشانی هات و ده ست له سهر سنگ له پټش عه بدی راوه ستا. عه بدی به هه موو قه وه تلی خوی نه پاندي:

"هه تیه بې ناموس و بې غه که... وه ک سه گ له ده رکی خوم گه وره بووی و بوویه بنیاده م. نیستا ده بیسم ته مات له ده زگیرانی خوشکه زاکه م کردوه... وایه بې ناموس؟"

حمه د وه کرد له جی خوی رهق ببوو، مووی لټی نه ده بزووت. روخساری وه دیواری سپی کراو سپی هه لگه را بوو. ته نیا نهو بریسکه وه نووکه ده رزی به هاتبوو و له گلینه ی چاری دا راوه ستا بوو.

عەبدى خان:

"باش چاۋ و گوڭى خۆت بىكەۋە. نەگەر دەتەۋى لىم دىئە دا بۆى و نان بۆى، دەبى ھەرچى دەلىم بىيىسى. ئەتۆ مىندالى. ئەتۆ نازانى. ئەتۆ مىن ناناسى ھەمەد. نەگەر بىمەۋى ئاورگى مالىكەتانتان وا بىسەر دا وىران دەكەم كە گىاشى لە جىنگا سەۋز نەبى... دەزانى دەلىم چى؟ بىنەكى نەزان؟... ئەمىن ئاورگەكەتەن بىسەر دا وىران دەكەم.

لە پاشان ھات و توند قۆلى ھەمدى گرت و لەسەرى رۆشت:

"بە مىن دەلىن عەبدى. ئەمىن نەگەر بىمەۋى ئاورگەكەتەن وا بىسەر دا، دەپروخىنم كە گىاش لە جىنگاكەى سەۋز نەبى."

ھەمدە زارى نەدە كەردەۋە، و ھەرچى ھەمدەش بىدەنگ دەبوو، عەبدى زىاتر توورە دەبوو:
"پىنەزانى نەك بە ھەرام... كەس ئاۋىرى تەما لە دەزگىرانى خوشكەزى مىن بىكا...
ھەركەس غەلەتى وا بىكا، دەلىم لەت و كوتى بىكەن و ھەر كوتەى باۋىژنە بەر سەگىك. ئىستە
چاۋى خۆت ورد بىكەۋە، نىدى ھەقت نىبە بە دەروورەرى ئەو مالىكە دا بىيى. تىگەشتى يان نا!
... ھەقت نىبە نىدى بە دەروورەرى ئەو مالىكە دا بىيى."

چەند جار بە ھەمىو ھىزى خۆى ھەمدە راتلەكاند، بەلام ھەمدە دەنگى لەبەر نەدەھاتە
دەر، دەتگوت بەردە... لەوانە بوو بەرد دەنگى لەبەر بىتتە دەر، بەلام ھەمدە ھەر بىدەنگ
بوو، و ئەو بىدەنگىيە عەبدىخانى دەھرى دەكرد.

عەبدىخان لە نەكاو خۆى پىن راگىر نەكراو بە پىلاقە ۋەرگەرايە گىانى ھەمدە. ھەمدەش
بۆ ئەۋەى نەىكوژى، بە توندى خۆى دەخواردەۋە، ددانى لە چىرەۋە دەبردەن و گۆشتى
شەۋىلاكەى لەبەر ددانى دا ورد دەبوو. لە رقان گۆشتى خۆى دەجوى و دەىخوارد. زارى پىر
بىو لە خوين و تىشكىكى زەرد لە مىشكى دا دەدرەۋشا:

"لاچۆ لەپىش چاۋم... قەت بۆ ئەۋە نابىن پىاۋ چاكەتەن لەگەل بىكا، بۆيە نابىن پىاۋ
گەرەتەن بىكاۋەتەن كا بە بىيادەم... بەخۆرايى نەيان گوتە سەگى قەلەۋ كەى لاقت دەگەزى.
پىر لاچۆ لەپىش چاۋم."

ھەمدە بە نىۋە بىھۆشى لەۋى دوور كەۋتەۋە تىكىكى گەرەى لە عەرزى كرد. تەفەكى
تەنيا مستىك خوين بوو.

(۸)

خانویه کان، داره کان، تهخته بهرده کان، نهستی ره کان، مانگ، زهوی و ههرچی له دنیا دا هه بوو، هه مووی له تاریکایی دا ون ببوو، هه موویان توابوونه وه. خوناوکه بارانه یهک نم نم ده پزایه سهر تاریکی. خوناوکه بارانه که پشووه بایه کی نهرمیشی له گهل بوو. کزه بایه که له وانی سارد بوو. سهگ به نوره تاوه نا تاویک له تاریکایی دا ده وهرین. پاشان که له بابییک خویندی، دهنگی چند بهرز بوو. حه قهمن خاوهنی نهو که له شیره له بهر نه وهی بی و هخت خویندوویه، سهری ده بری.

له دوور، له ویدیوی کتوی دهنگی زهنگوله یهک ده هات. دهنگی زهنگوله که جار جار بیتدهنگ ده بوو و سهرله نوئ ده بیسترایه وه.

دهنگی زهنگوله کان که بیتدهنگ ده بوو، زوری پی ده چوو، هه تا سهرله نوئ ده بیسترایه وه. نه مه نیشانهی ماندوویی ریواره کان بوو.

حه مه د له میژ بوو له ژیر داره توویه کی پیر که لک و پژی وه که چهر هه لدرابون دریژ ببوو و چاوه روان بوو. حه مه د فکری کرده وه که... نا... فکری نه ده کرده وه! حه مه د له وهزعیک دا نه بوو که بتوانی فکر بکاته وه. حه مه د ته نیا سهرمای بوو. حه مه د بی نه وهی فکر بکاته وه، ههستی به هیندی شت ده کرد. نم غه ی باران ده پزایه سهر تاریکایی. له و کاته وه که باران دای دا بوویه، هه مووی به شانی حه مه د دا باریبوو. جیی وشکی ددان بوو. جار جار هه لده لهرزی، پاشان نارام ده بووه وه.

له پشتی چه پهره کانه وه دهنگیکی هاته بهر گوئی. گوئی هه ل خست. پشیل یهک به سهر چه پهره که دا بازی دابوو. وای به فکر دا هات که پشیل یهک به سهر چه پهره که دا بازی داوه.

ماوه بهك بیرى دایكى زهینىڭى ئەوى بهخۆیهوه خەرىك کرد. دەرگوت به گازی گۆشتیان لىڭ کردوه تەوه. لەشى دەرژایهوه. لە دلى دا تالایی ژههره ماری هەست پىڭ کرد. دلى دەسووتا. حەمەن دایکىيان نازار دەدا... زۆر دوور برىسکهیهك لىڭى دا. قەدى تووه که که لە تاریکاییدا تەر بېوو، تیشك باران کرا.

به تاریکایى دلى حەمەد دا رىڭگایهكى رووناك تىڭ دەپەرى، رىڭگایهكى دوورو درىژ و رووناك. لەم کاتەدا تەواوى ناوه دانی به نەسپ و نىسترو بزن و مەرو گاو مریشك و پشیلەو سەگەکانیهوه لە خەو دا بوون.

خەو وەك پەردەیهكى ئەستوور بەسەر دوژمنایهتى و رق و قین و خۆشه‌ویستى و ترس و نىگەرانی و پیاوهرتى و ناپیاوییه‌کان دا کشابوو. لەو کاتەدا خەونەکان پىڭهوه لە کىشەو بەره دا بوون. لەو کاتەدا تەنیا خەونەکان دەژيان...

دیهنى پىش چاوى بنیادەم هەرچەندى بەر تەسك پىڭ، مەودای خەيالى بەر یەرینه. تەنانت ئەو کەسەش که پىڭى لە ناسیاب چەشمە نەترازاوه، دەتوانى خەيالىڭكى زۆر بەر یەرینه هەبىڭ، بەرادیهك که لە ئەستىرانىش تىڭ پەپىڭ. ئەگەر هیچ جىیه کىشى دەست نەکهوئى، دەتوانى هەتا پىشت کىتوى قاف پىروا. ئەگەر ئەوهش نەبىڭ، لەو خەونەدا که دەپىڭى لە دىنایه‌كى دىکهو خۆشتر دا دەژى. لەو کاتەدا خەونەکان لە ملکى خەودا گالەيان دەکرد. لەو کاتەدا لەم گۆندە هەژارە، لەم ناسیاب چەشمە زۆر لىڭکراوه‌دا، ئەوانەى لە خەودا بوون، لە دىنایه‌كى دىکه‌دا دەژيان.

حەمەدیش خەونى دەدى. هەم دەترساو هەم خەونى دەدى. لە نەکاو برىسکهیهك لە مەشكى دا جوولە. خۆزە تاوى بەر بلاوى چو کورواو لە مەشكى دا بلاو بووهوه، گەوره بوو، پان بووهوه و درهوشا. وەختىك لافاوى ئەو رووناکایىیه که به دلى دا تىڭ دەپەرى، نىشتەوه، حەمەد لە فکەرەوه چوو. ترسا:

"ئەگەر نەیه چى! ... ئەگەر نەهات چ بکەم؟..."

هەزار جۆر فکرى کردوه:

"ئەگەر نەیه دەزانم دەبىڭ چ بکەم."

دەستى بەسەر دەستى دەمانچەکەى دا هینا. وەختىك چەکه‌کەى وەبىر هاتەوه، هەرچى ترس پىڭ لە دلى دا نەماو هەموو دامار ییه‌کانى لەبىر چوونەوه.

لە فکرى چەکه‌کەى دا بوو که دەنگىڭى نەرمى هاتە بەر گوئى. وەك هەستى پىڭ دەچوو. لەو شتى تاوئىك لە مەوبەر به دلىڭدا هاتبوو، بەخۆى دا شکایهوه. ئەو کەسەى لىڭى دەگەراو نىستا لەسەر سەرى راوستانبوو، خەجىج بوو.

بریا رۆژ بووایه و همه د روخساری خه جیجی دیبایه. نه گهر رۆژ بایه دهیدی که روخساری خه جیج له پیش دا زهر د بوو، دوایه کهم کهم سوور هل گهرا. نه گهر دیتبای پیی سهیر ده بوو. له وانه بوو نه و رنگ گۆرینه به نیشانهی هیندی شت و به نیشانهی ترسیش دابنی. خه جیج:

"زۆرم مه حهتل کردی؟... دایکم نه ده نووست..."

دهستی یه کتریان گرت و به سپایی و به ترسهوه له وێ دور کهو تنه وه. نه وهنده به سپایی پییان له سهر عمرزی دادنا که چو کترین دهنگی لی نه ده هات. ده تگوت به سهر عمرزی دا نارۆن. نه گهر بلێن ههتا له ناوایی وه ده رکهو تن هه ناسه شیان هل نه کیشا، درۆمان نه کردوه. ته نیا نه وهخته که له دێی چوونه ده ر هه ناسه شیان هل نه کیشا و که میک ترسه که یان به سهر چو. نه ختیکیش خۆیان نازاد ههست پی کرد.

بوخچه کهی خه جیج به دهست حه مه ده وه بوو. خه جیج که پیی وابوو حه مه د ماندوو بووه، ویستی بوخچه کهی لی وه رگری. به لام حه مه د ویی نه دا.

نه و بارانهی تا ئیستا نم نم دهباری، ههروهک وه ختیکی باشی دهست کهوتبی، وهک گۆزه ی سه ره و ژیر دای دایه. له ته نیشتیان، له پشته وه یان و له به رامبهریان بریسه کهی ده داو دنیای رووناک ده کرده وه.

پاش نه وهی به رده لانیان به جی هیشته، وه نیو دارستانی کهوتن. دارستان جار به جار به بریسه که وا روون ده بووه وه، وهک نویژی نیوه پۆیه. ناوه چۆری قه دی داره کان به باشی ده بینرا. خه جیج به هه نیسک دان ده گریا.

حه مه د تووره بوو:

"ئیستا وه ختی نه و گریانیه؟"

ههتا دنیا رووناک بوو به و جو ره لی وه واریان بری. نه یان ده زانی له کوێن، بارانیش هه روا دهباری. له هه موو ههنگاوێک دا خه جیج تووکیکی له باران ده کرد:

"دهک وه بهر غه زه بی خوا کهوی..."

وه ختیکی دنیا باش رووناک بوو لانه شکه و تیکیان دییه وه په نایان بژ برد. هه ردووکیان به پیوه راوه ستابوون و هه ل ده له رزین. جله کانیان به له شیانه وه چه سپابوون. کهزییه کانی خه جیج هه روا بزانه ئیستاش باران دهباری، ناویان لی ده چۆرا. حه مه د هه روا به دهم لی وه له رزه ددان لیکدانه وه گوتی:

"نەگەر نەستى و بەردەكان تەر نەبوونايە، دەمان توانى شاگر بکەينەوهو خويمان گەرم بکەينەوه."

خەجيج بە خوشتالايەوه پيکەنى.

خەمەد:

"پيکەنينى ناوئ... بارانيكى وامان وئ کەوتو کە نەك هەر لە کيسە چەرمە کە رەت بوو، بەلکەو لە پيستی بەدەنيشمان تى پەريو."

لە کاتيک دا دەستی دەلەرزى، هەولئ دەدا نەو کيسە چەرمىيەى بە پشتينه کەيهوه هەلاوسيوە بکاتەوه. هەموو هيواى خەمەد بەو کيسەيه بوو. بە چوار چاوان تەماشاي کيسەکەى دەکرد. پاشان چاويان پيک کەوت و پيکەنين. ناو لە کيسە چەرمە کە تى نەپەريبوو.

خەمەد:

"دەزانی نەو کيسەيه کئ بۆى دروست کردووم؟"

خەجيج:

"نا."

"هەر نەو مام سلەمانە کە جارى پيشوو کە هەلاتيروم لە مائى نەوان مابوومەوه... نەمە يادگارى مام سلەمانە."

خەمەد وەپەلەقاژە کەوت و تەماشايە کى دەوروبەرى کرد:

"شتيکى وشک دەست ناکەوئ دەستانم وشک کەمەوه، دەستم تەرن، دەترسم پووشووه کە تەر ببئ، نەودەم نيدى هەلئابئ."

خەجيج:

"نەرى... وريا بە دەستت وە پووشووه کە نەکەوئ."

خەمەد بە خوژانانەوه وەلامى دايهوه:

"نيستا بزانه دەستانم چۆن وشک دەکەمەوه."

چووە بنەوهى لا نەشکەوتەکە. نەوئ بارانى وئ نەکەوتبوو و وشک بوو. گلەکشى وشک وشک بوو. دەستی دەگلەکە راکردو دەستی سڤينەوه. لە پاشان دەستە تۆزاوئيه کانى هەلئناو بانگى خەجيجيى کرد:

"بزانه... وشک بوونەوه يان نا؟"

خەجيج زەرەديه کى هاتئ.

همەد:

"خەجیج... تۆ بچۆ ھیندیک چەقل و چال خە بکەو."

خەجیج لە لائەشکەوتەکە ھاتەدەرئ. لە دەری باران دەباری. تاویک دواتر بە باوەشینک داروچیلکەو ھەراپاوە. دارەکان وشک بوون، بەلام لەبەر بارانی تەپ ببوون. دارەکانیان ورد شکاندو لە بن نوای لائەشکەوتەکە لەسەر یەکیان دانان.

همەد نەستی و بەردی دەرھینان. بەلام نەگەر پووشووەکەش بیگرتایە، دیسان ناوریان بۆ ھەلنەدەکرا، چونکە پووشو ھەر بۆخۆ دەسووتی، نەگینا گری لئەناییتەو. کەوابوو دەبوو چ بکەن؟

همەد:

"تۆ ھەر لیترە راوەستە، با من بچم دارکاجیک وەبینم."

نەختیک دواتر ھاتەو و چلیک دار کاجی چەوری ھینابوو. بە خەنجەرە گەورەکە دارەکە لە نیوہراستی دا لەت کرد. بەلام ناگری پووشو گری نیە. ھەمەن گریکی چکۆلە پیویستە ھەتا دارە کاجەکە ھەلئ. نەگەر شەمچە یەکیان ھەبایە... نیدی گروگرفتیک نەدەما...

همەد شەمچەشی ھینابوو، بەلام شەمچەکە وا خووسابوو، لەبەر یەک ھەلنەشابوو.

همەد:

"خەجیج... دەتوانی پەرۆ کۆنیک و شک پەیدا بکە؟"

خەجیج لە سەرمان شەقەشەقی ددانی دەھات:

"راوەستە بوخچەکەم بکەمەو، بەلکوو شتەکانی نیوہەندئ تەپ نەبوین."

لە دەری باران گالە دەکرد. دەتگوت ناسمان کون بوو.

خەجیج بوخچەکە کردەو و ھەموو جێیەکی باش گەرا. لە نیوہەندئ بوخچەکە لە نیو کراسەکانی دا دەسڕۆکەکی وشکی دۆزیو. ئەو دەسڕۆکە یەکەمین یادگاری ھەمەد بوو. دەسڕۆکەکی سووری خال خال بوو. ئەو جۆرە دەسڕۆکە ژیانەکان لە سەریان دەست.

دەسڕۆکەکی نیشان دا:

"نەم دەسڕۆکە یە شکە."

همەد دەسڕۆکەکی ناسیو:

"دەسڕۆکەکی گۆزینە؟"

خەمەد لە دیتنى دەسزۆكەكە خۆشحال بوو.

خەجیج:

"خۆیەتى."

خەمەد نەختىك توورە ببوو:

"ئەگەر بزانم لە سەرمان رەق دەبمەو، دیسان دڵم نایە ئەو دەسزۆكەیه بسووتینم."

خەجیج:

"رەنگە بتوانم لە كراسەكانم كوتىكى وشك پەیدا بكەم."

خەمەد:

"بوخچەكە بێنە."

خەجیج بوخچەكەى بۆ خەمەد برد. خەمەد بوخچەكەى تىك وەردا:

"ئەى بابە! ... لێرە سەد كوتە پەرۆى وشكىش دەست دەكەوئ..."

خەجیج:

"جا كەوايە هەمووان بسووتیئە، با بەرووتى وەمیتىن."

خەمەد:

"بەم وەزەمە چارەى دیکەمان نیە."

خەمەد بەرى یەكێك لە كراسە وشكەكانى لێك كردهو. ئەستى و بەردى لىدا. پووشووەكە

گرتى. پووشووەكەى لەنیۆ پارچەكە هاویشت و دەستى كرد بە فوو لى كردن. فووى لى كردو

فووى لى كرد هەتا ماندوو بوو. پارچەكەى وەخەجیج دا.

لەو نیۆهەدا بریسكەیهك لە نیزیك ئەوانى دا. زەوى كەمىك لەرزى. دارەكان

دەنگىكیان لىهات.

خەجیج پارچەكەى فری دا. خەمەد داهاڵەو پارچەكەى هەلگرتەو. گووبى پر كردن لە بار

دەستى كرد بە فوو لى كردن. شەویلاکەى شل بوون. كاتىك گرتىكى چكۆلە لەسەر پەرۆیهكە پەیدا

بوو، كەیفى كرد. تەلەزمە كاجىك بە دەستەكەى دیکەیهو، بوو، لەسەر گپەكەى راگرت. دارە

چەورە كاجەكەش بە چەزە هەلبوو. چەند تەلەزمە كاجى دیکەشى لەسەر گپەكە راگرت،

ئەوانیش گرتیان. ئەجار دەستەچیلەى لەنیۆ ئەو چیلەكو چالە راكرد كە لەسەر یەكیان دانابوون.

باران هەتا دەهات خۆشتر دەبارى. بەرى ئاسمان یەكپارچە دووكەلێكى رەش بوو. پەیتا

پەیتا بریسكەى دەداو جار جار وەعەرزیش دەكەوتن. بریسكەكان هەریەك بۆ سانیەیهكیش

بووايه، دنيايان رووناك ده كرده وه له پاش همر بریسكه په كیش دل و دهروونی همه د به تیشكى زهر دى برنجه رووناك ده بووه وه.

ناوړه كه به باشى گرتى. همه د لىكدا لىكدا چيلكهو چال و داروبارى ده خسته سمر ناگړه كه. همر كه داره كان وشك ده بوونه وه گرپان ده گرت. بلنسه گموره كان زمانيان ده رده كيشاو تىكپانم وه داوشت. همه د خه جيج جله كانيان د اكه ندو به سمر پرده دار تكيان دادان. له پاشان پرده داره كپان له نيزيك ناگر راگرت. خه جيج شهرمى ده كرد. نه ده توانى ده رپ و ژير كراسه كه د اكه نه.

همه د:

"دايان كه نه... له سمرمان هله ده لهرزى..."

خه جيج به حاله تىكى وه پارانه وه سه رپ تكي همه دى كرد:

"نه مانه له بهرم دا وشك ده بنه وه."

همه د به سمرى دا نه راند:

"له بهرت دا وشك نابنه وه... هتا نه مانه له بهرت دا وشك ده بنه وه، ته تو له سمرمان ده مری."

خه جيج كه ديتى همه د تووړه بووه، ده ستى كرد به د اكه ندنى ژير كراسه كه دى. شانه كانى خړو گم رهنك بوون. ژير كراسه كه دى كه د اكه ند، خيرا فرپى دايه نيزيك ناوړه كه وه هردوو مدمكى به هردوو ده ستى داپوشى.

شانى ده لهرزین. ملى وه ملى قوو بلیند و جوان بوو. دوو لىسپ له مووى سمرى بادرابوون و چووبوونه وه بنانگویتى. كه زى په رهش و لووله كانى دريژ بوون و ده گه يشته پشيتندى. مدمكى له مستى و له نيتو قامكه كانى ده رپه رپبوون. له جيتى منداره مووى له شى، زيبكه زيبكه دى چكوله دروست بېوون. پاش نه وه دى گهرمى هاته وه، نه و ورده زيبكانهش له نيتو چوون. له شى ساف و لووس بووه وه هاته وه سمر رهنكى خوى.

همه د چاوى له خه جيجم وه برپېوو، تاسه يه كى دوور له توانا سمر تاپاى له شى ده لهرزانند:

"خه جيج!..."

خه جيج له دهنگى بانگ كردنى همه د، له و چه شنه بانگ كردنه، لهرزى، دهنگه كه شت تيكى پى ده گوت. خه جيج مانا كه دى تى گه يشت.

خه جيج:

"همه د... نيستا له ديتى دا قيامه تيك به رپا بووه مده رپه... حه تمه ه موو جى يه كه له

نيمه ده پشكن... ده ترسم بمان بيننه وه."

(۹)

دایکی خه جیج بهری بهیانی وه خه بهر هات. ته ماشایه کی سهر جییه کی خه جیجی کرد. بن لیفه که پې بوو. ئیدی خه یالی تهخت بوو.

پاش دنیا رووناك بوون وهختیک خه جیج وهك روژان له جیته نه هاته دهر، دایکی یه کسه ر دلی داخوړپا. ترسه که ی به جی بوو. کاتیک لیفه که ی وه لادا، وهك بریسکه له سهری دابی، راتله کی. خه جیج سهرینیکی به دریژه وه له جییه کی دا دانا بوو و لیفه ی به سهر هل کیشابوو. له وه پرا دیار بوو که خه جیج شهوئ ره دوو که وتوه و نهو فیله شی بویه کردوه که درهنگ پی بزانه. لیفه به دهست، رهق رامابوو. کاتیک میرده که ی بانگی کرد، وه خوئی هاته وهو لیفه که ی به ردا.

له دیهاتی دهوروبه ری تووړووس داب وایه وهختیک کچیک ره دوو ده که وئ، خاوهن کچ دهچته بهر دهرکی نهو که سانه که نه سپ، یان گاجووت، یان که له شیریان دزراوه و دهست دهکا به جنیودان به هم موو ناوایی. به هم موو چاوچنۆکان و به هم مووی نه وانه که چاویان به راپی نادا به خته وه ریبه کی سانی دیکه ببینن.

نهو جنیودانه چه ندین سعات دریژه ی ده بی. به لام لادییه که کان جوابیک ناده نه وه، هم روا بزانه هیچ نه بووه. پاش ماوه یه ک خاوهن کچ رقه که ی دهنیشیتته وهو ئو قره ده گری، جا نه ودهم به له باری له مه سه له که ده کوژنه وهو سرت و خورت و وتووژ دست پی ده کا.

ژنه:

"کچه که رویشته! ... ئیستا چ بکهین؟"

میرده که ی به دهنگیک که به ناشکرا لیی دیار بوو پیی خوشه جوابی دایه وه:

"خوايه شوکور، خوايه شوکور... هيچ پيم خوش نه بوو کچه کم به نسيب نهو خوشکه زه
که چهله عهبدی خان بی... به لām چار نه بوو، بی دهسه لاتی پشتی شکانده بوم، خوايه شوکری
تو ته واه ناکه م!"

ژنه:

"به سپایی، به سپایی... با دهنگت نه چیتته ده ری... نه گهر عهبدی خان بیسیته وه که پیت
خوش بوو، واده زانی که بوخومان کچه که مان ره دوو خستوه... به خوا که ولمان ده کا."
پاشان هه روا که باو بوو دایک له مالتی ده رپه ری و دهستی کرد به زمانه لاله له خندان،
به لām به زوری. نه دهیتوانی به و جوره که باو بوو سنگی خوی بکوتی و نه دلشی ده هات
تو وکان له کس بکا. هات و هاواریکي ساز نه کرد بوو، هه روا به چه پ و راست دا ده گه راو
زمانی به سترابوو، به لām به درو:

"چت پی کردم رۆله... ره بی خوا هیچی چاکت بو نه کا کچم... خوايه نیفلیج و زه لیل
بی وهک نابرووی منت له پیش چاوی ده رودراوسی یان برد... ره بی له هه ردوو چاوان کویر بی
چ کچیکي!..."

میرده که ی به توو رپه بی بانگی کرد:

"وه ره ژووری کچی... چاکي کرد ره دوو کهوت... ره دوو نهو کهسه ی کهوت وه که
دلی دهیه ویست، نیستا هه رچی ده بی با بی... هه راو هوریا ساز مه که، راست به چو
مالتی عهبدی خان و قسه که ی بو باس بکه، به خورایش تو وکان له کچه که مه که. وه ره
ژووری کچی."

ژنه به قسه ی میرده که ی کرد. چارشیوکی ره شی به سه ر خوی داو چوه لای عهبدی خان.
وه ختیک عهبدی خان چاوی پی کهوت:

"نه تو چی و نیره چی خوشکی؟... زور له میژه نیدی سه رمان لی ناده ی... وه ره دانیشه
بزانم باس و خه بهر چیه؟"

ژنه دانیش و دهستی کرد به گریان.

وه ختیک عهبدی خان چاوی به چارشیوی رهش کهوت، به جارتیک دلی داخو ریا.

به سه رلیشیواوی به وه پرسی:

"چ بوو خوشکی؟"

ژنه جوابی نه ده دایه وه سه ری هه ل نه دینا و هه روا ده گریا.

عەبدى خان نەيراندى:

"بلى بزانم چ سندانىكتە؟..."

ژنە ۋەلامى نەدايەۋە.

عەبدى خان لە فەرەۋە چوۋ:

"ناكا بوۋكە كەم بەلەيەكى بەسەر ھاتىي؟"

ژنە:

"خان..."

خان:

"بلى."

ژنە دوۋياتى كردهۋە:

"خان، خانى خۆم."

دوۋبارە بىدەنگ بوۋ، لەبەر ھەنىسكان قسەى بۆ نەدەكرا.

خان:

"كچى چ سندانىكتە؟... بۆ قسە ناكەي؟... بۆ پىيارى شىت دەكەي؟"

ژنە فرمىسكەكانى سېرى:

"رەدوۋ كەۋتوۋە... شەۋى رەدوۋ كەۋتوۋە... سەرىنى لە جىيەكەي خۆى نابوۋ."

عەبدى خان گوراندى:

"ئاۋا، ھا؟... بوۋكى عەبدى لىدەدا لەگەل ورتكە خۆرىكى بەر دەرگەي دەرۋاۋ رەدوۋ

دەكەۋى... چارەنۋوسى عەبدى نەۋە بوۋ، ھا؟"

پاشان گەراپەۋە پىلەقەيەكى توندى بە كەلەكەي ژنەكەدا دا:

"نەم دىيە ئاور تىيەر دەدەم... كارىك دەكەم بە داستان بىگىرنەۋە... ھەموۋ نەم

دىيە ئاور تىيەر دەدەم."

تاۋىك راۋەستار لە فەرەۋە چوۋ. پاشان قۆلى ژنەى گرت و داھاتەۋە بە سرتە لىي پىرسى:

"ھەتيۋەكەي دوۋنە ھەلى گرتوۋە؟"

ژن فرمىسكى چاۋى بە لىكى چارشىۋەكەي سېرەۋە سەرى بە نىشانەى نەرى راۋەشاندا.

عەبدى خان خۆى بەسەر پىۋە نەدەگرت. پىاۋەكانى بانگ كرد. ھەموۋ ئاۋايى بانگ كرد.

زەبرىكى گەۋرە لە ئاپروۋى نەۋ درابوۋ. دېۋو تۆلەي بىكاتەۋە:

"ئىستا دەبىنى، ئىستا نىشانى دەدەم... ئەي بېژۇرى پىنەزان... ئىستا دەبىنى
چ بەلەيكى بەسەر دېنم... دەلەت و پەتى بىكەن... لەتەك و پەتكەكانىشى ورد
ورد بىكەن..."

قەسەكە لە ھەموو ئاۋايى گەپ. ھەموو ئاۋايى دەتگوت زەماۋەندى تېدايە. ژن و كچ و
مندال و جەتەل ھەمويان لە خۇشىيان ھاۋاريان دەكرد، بەلام دوور لە چارى عەبدىخان...
بەلام دوور لە چاو و گوتى ئەو...

دېھاتىيەكان لە پېش چارى عەبدىخان و پياۋەكانى خۇيان زۆر خەفەتبارتر لەوانىش نىشان
دەدا. دەنگيان دەرەدەھات. بە سرت و خورت قەسيان دەكرد.

باران يەك تەكان دەبارى. دېھاتىيەكان لەبەر باران كۆيىۋەنە، لىك ھالابوون و قەسيان
دەكرد. لەم سوۋچ و ئەو قوژىن دەستە دەستە كۆزىلكەيان بەستىۋو. لەبەر باران ھاتوچۇ لەم
مال بۇ ئەو مال دەست پى كرابوو... لەبەر باران وتوۋىشى بە سرتەو پچە پچە دەستى
پى كرىۋو... ھەمويان خوسابوون، دەتگوت ھەمويانت لە ئاۋ ھەل كېشاۋە...

زۆرى پى نەچۈر خەبەرەكە بە دېھاتى دەۋرۋەرىش گەشىت و دېھاتىيەكانى دەۋرۋەرىش
روويان كرده ئاسىيەپ چەشمە پېش ھەمويان خوشكەزاكەي عەبدىخان...

ھەريەكە تەفەنگە رەشكەيەكيان بە دەستەۋە بوو. دەزگىران، دەتگوت ئاگرى گرتەۋە.
جىئودانەكەي، ھات و ھاۋارەكەي دىيان پى كرىۋو. دەيگوت: "دەكوژم، دەبىرەم... راستەپى
چوۋە مالى ھەمەد.

لەو نىۋەدا دوونە لە ژورۋەكەي خۇي دا بە كزى دانىشتىۋو. دەتگوت ئاگاي لە ھىچ نىيە...
دەزگىران ھەر بەو توندىيەكە تا ئەۋى ھاتىۋو، دابەزى و چوۋە ژوور. قىزى دوونەي گرت و
ھەتا بەردەرەكى عەبدىخان راى كېشا.

عەبدىخان چارى بە دوونە كەوت. نەيتۋانى پېشى رقى خۇي بگىر. ھات و دوونەي ۋەبىن
چەكەكانى داۋ دەستى كىر بە پىلەقە لېدان.

دوونە مەتەقى لىۋە نەدەھات. ھەموو گىيانى لە قور دا ون بىۋو. چاۋىشى لەبەر قور ھىچيان نەدەدى.
عەبدىخان پاش ئەۋەي دوونەي بەرەلا كىر، ۋەرگەپايە خوشكەزاكەي، ئەۋىشى لە ژىر
چەكەكانى دا سوۋەۋە. پاشان ئەۋىشى بەرەلا كىر دەستى كىر بە پىاسەۋ جۈينى سىلەكانى.
دووبارە دەھاتەۋە سەر دوونەۋە ۋەبەر پىلەقانى دەدايەۋە. خۈينى زارى دوونە لەگەل قور تىكەل
دەبوو، ۋەك تىرۋىۋىكى سۈر بە سەرەۋىزىدا دەھاتە خوار.

عەبدىخان ھەموو گىيانى بېوۋە پارچەيەك رق و قىن. بىئەوۋى قسەيەك بكا لە ھەسارى دا دەھات و دەچوو. ئىدى چاۋى بە كەس ھەلەندەھات. ئەوانى دىكەش چاۋيان بېرېوۋە عەبدىخان كە ھەروا لە ھەسارى دا ھات و چۆى دەكرد. ھەموو چاۋەپۆى بوون بزانن چ دەكا. ھەروەخت عەبدىخان دەيەويست بېريارىك بدا، لىپىك لە موۋى رىشى لە قامكى شادەى دەھالاندو رايدەكىشا. ئىستاش خەرىك بوو ئەو كارەى دەكرد. وەختىك گەراپەوۋە نىوخەلكەكە ھەموۋيان مەتەقيان لىپرا. ھىچ كەس دەنگى لىوۋە نەدەھات. ھەموۋان تەماشاي ئەويان دەكرد. عەبدىخان ئەو لىسپە موۋەى لە قامكى ھالاندېو، بەرەلا كرددو دەستى كرد بە داھىئەننى رىشى:

"گۆتتەن بىكەنەو. ئەوان دەبى ھەر لەم دەروپەرەنە بن. يان لە نىو بەردەلەنن يان لە نىو لىرەوار. دەبى بەگىريان بىنن. بەلام بەو قەلەبالغىيە نابى. دە كەس بەسە... كاتىك بەگىرتان ھىنان، نەگەر مەن لەوئەنبوم نابى بىان كوژن... دەبى بىان ھىننەوۋە لای خۆم. بۆخۆم دەبى تەمبىيان بىكەم. ئەمەن دەبى نىشانى بەم كەسىك بوۋكى عەبدىخان ھەلېگىرى، سزاي چىە!" وەختىك قسەى عەبدىخان تەواو بوو، يەككىك لە لادىيەكەن كە ناۋى رۆستەم بوو، ھاتە نىوۋەراستى. رۆستەم كەبراپەكى گپوئ و كەچەل و لووت زل بوو:

"لەمەن بېرسە تا پىتە بلىم خان... دوئىئە شەوئ باران نەبارىبوو؟..."

چەند دىھاتى يەكەنگ جوابيان داپەوۋە:

"بەلى بارىبوو."

رۆستەم پىرسى:

"چما شوئىنى بىيادەم لەنىو قوپ دا ديار نىە؟"

وەلاميان داپەوۋە:

"بەلى، ديارە."

"چ ديار بى و چ ديار نەبى... لەوانەشە بە نىو بەردەلەن دا رۆشىتن و شوئىيان ديار نەبى... بەلام ناكىرى زۆر دوور كەوتبەنەو... ھەمەن دەيان گرىنەو... بەلام نەگەر شوئىيان..."

عەبدىخان:

"سى كەشىش بۆ لای شارى وەرپى كەون... جارىك چوۋبوۋە شار..."

پاشان ناوړې دايموه سهر روښتم:
"کي دوتوانئ شونيان هل گري؟"
"عاليه شهل دهناسي خان؟..."
چمند دهنگ پيکهوه:

"نه گهر عاليه شهل بيهوئ، باران باريبي و نه باريبي، دوتوانئ شونيان هل گري...
له سهر گلي وشک و له سهر بهردي رهق... عاليه شهل نه گهر بيهوئ دوتوانئ شونئ تهری
ناسمانيش وهينيئ!"
روښتم:

"دوتوانئ شونئ تهری ناسمان وهينيئ، بهو شمرته به حال سهری بالئ له زهوی خشابئ...
نه گهر نه ختيك سهری بالئ له زهوی خشابئ، دوتوانئ شونئ تهری ناسمان بدوزيتهوه."
عبدی خان دهستووری دا:

"عاليه شهل له هر کوي يه که دسبه جي وهیينن."
گوتیان:

"خان، عاليه شهل ليړهيه."

عاليه شهل که لاقی چهپی له دواي خوی راده کيشا، له نيئو ناپورايه که جيا بسوه وه و
هاته پيشهوه:

"خان، خفته تي نهو شتانه مه خو... هر دل له دل مه ده... نه گهر همه دوك پتي له
زهوی نابي و رای کردبي، بۆت ده گرمه وه. نه گهر همه دوك نه بوويته تهری به حوادا
نه فريبي، بۆت ده دوزمه وه. خهمی نهو شتانه مه خو خان."
هاوولآته کانی عهلی په يتا په يتا تعريفي عاليه يان ده کرد، هم بۆ خان و هم بۆ
نهواني دیکه:

"همه مو دزه کانی گوندي نيتمه عهلی دوزيونيه وه..."

"پازده ساله له گوندي نيتمه کس نه ويراوه دهرزي يه ک بدزي..."

"خو شونئ نيچير له سهر بهردي راد گاهه رد نامي نيته وه؟... به لام له گهل عهلی بچوه راو...
شونئ حيوان له سهر بهردي رهق ده دوزيته وه و ديگرئ و راسته پي دهباته نهو جي گايه که
حيوانه که ليی ده له وه پي."

"خان، نه تو عاليه شهل ناسي."

"لەم دەورووبەر تۆوی سەگلاوکی بریوەتمووە."

"سەگلاوکیشت ناتوانی لە چنگ عەلی دەریاز بێ."

"حەممەدۆک بێتتە تەیری ناسمانیش پەیدای دەکاتەوێ."

"ئەو دەلێی چی!... سێ رۆژەپێ بۆنی بنیادەمی دەناسیتەو!..."

حەسۆش کە کاری بە هیچ کاریک نەبوو و خۆی لە هیچ گێرەوکیشەیهک وەرەدەدا، لەوێ بوو. دەزانن کام حەسۆ؟ هەر ئەو حەسۆ شێلمە. حەسۆ لەمیژ ساڵ بوو عەلیی دەناسی. چەندین ساڵ پێکەوێ جوت و گایان کردبوو. دەیزانی عەلییەشەل چ شوێن گێرێکە. لە جێ دا لەو دەورووبەر کێ هەبوو عەلییەشەل نەناسی... عەبدیخانیش زۆری ناوی عەلی بیستبوو. ئەگەر دێهاتیەکان هێندەیان پێهەڵدەگوت، بۆیە نەبوو عەبدیخان بێناسی، هەر بۆ ئەو بوو تەعریفی بکەن.

حەسۆ دیتی کە عەلی بەلێنی دا شوێنی حەممەد هەڵبگرێ. عەلییەشەل ئەگەر بێویستبایە، دەیتوانی حەممەد لە هەر جێیەک بێ، بەگێری بێتی. هەر جێیەک بێ... لە هەر رێیەک دا بێ، لە هەر ئەشکەوت و کێویک بێ!..."

ئەو دەیتوانی حەممەد لە هەر جێیەک بێ، وای بدۆزیتەو، هەروا بزانی بۆخۆی شارددووبەرە!...

حەسۆ دەیهوێست رینگایەک وەبێنی، عەلییەشەل بەریتە قوربێتیک و چەند قسەیەکی لەگەڵ بکا. عەلییەشەل قسەی ئەوی لە عەرزی نەدەدا، دڵی ئەوی نەدەشکاند... لەمیژ ساڵ بوو نان و غەکیان پێکەوێ خواردبوو. عەلییەشەلیش هەموو گیانی ببوو بە گوێ و گوێی بۆ ئەو هەموو تەعریفە هەڵخستبوو کە لێیان دەکرد.

هەروەخت لادێیەکان تەعریفیان دەکرد، ئەویش بە خۆرانانەوێ جوابی دەدا یەو:

"بە هیوای خوا... لە بن سێبەری خان..."

ئەگەر گوتبایان: "لە دنیا دا پیاوی وەک عەلییەشەل پیاو نیە..."

ئەگەر گوتبایان: "لە دنیا دا پیاوچاکی وەک عەلییەشەل دەست ناکەوێ."

ئەگەر گوتبایان: "خوا پیاوی وەک عەلییەشەلی دروست نەکردوێ..."

عەلی بە خەیاڵیشی دا نەدەهات. بە هیچ جۆر گوێی لەم قسانە نەبوو. بەلام ئەگەر گوتبایان "شوێن هەلگری وەک عەلی دەست ناکەوێ." نەو دەم لە خۆشییان لە کەوڵی خۆی دا نەدەگرنجا.

دېهاتي پېكښه كاني دهوړوبه، ههروخت كاريان به عدلي دهوړ، يهك دوو رۆژ پېشتر، له م لاړ له ولا به جوړېك كه به گوټي عدلي بگاتهوه، باسيان دهكرد: "شوټن گيټري وهك عدلي له دنيا دا دهست ناكهوي... عدلي له شوټن گيټران دا لينگهي نيه... هه موو خاكي نه دهنه بېشكنه، داخوا لينگهي عدلي پيدا دهكي!... دا يكي زه مانه تهنيا شوټن هه لگريكي بووه، نهوئيش عدلي يه شه له..."

پاشان وهختيځ دلتيا دهوړون كه عدلي نهم قسانهي بيستووه توه، ده چوونه لاي. عدلي ليش بې مهحتل بوون وهوای كار كه يان دهكوت. عدلي نه گهر خوځي به كوشت دابايه، كاري نهو كه سانهي كه ته عريفی شوټن گيټري نهويان كړدبوو، نه ده خسته پاش گوټي. وهختيځ كه شه له بؤ شوټن هه لگريتن بهرهو مالي خه جيچ وهري كهوت، هه سو له پشته وهرا خوي گهياندي:

"عدلي راوهسته، دوو قسم پيټه."

عدلي وهرگه را. وهختيځ چاري به هه سو كهوت خوځحال بوو، و دهستيان له ملي يه كتر كړد:

"له كوټ سووي كاك هه سو... نهو نه دم وهري كړد سووي ههر مه پرسه... نه مړې ده مهويست بيمه لات. ده، باس و خه بهر؟... نيشه لا نهو كوري وهينم، شهويك ديم ميوانت ده. ديتنه وهشي كاريكي نيه... نيشه لا شوټنه كي ده دوزمهوه."

هه سو:

"به دوا من دا وهره عدلي، مه يه له كهس پي بزاني. له وانه يه خان ليتمان وهشك كهوي." عدلي به نيه گه را نيه وه كهوته دواي هه سو. بارانيك كه تا نيشتا كه ميك نهرم دهباري، سه ره نوټ به ريونه داي دايه وه.

له بهر دهرگاي مالي عه دي خان، خهريك بوون نه سپيان بؤ زين دهكرد. چا ده كړي به سواري شوټني كه سيك بدوزريته وه؟... به لام عدلي يه شهل چاويشت به ستبا، دهيتواني نهو جوړه شوټنه بدوزريته وه.

هه سو له تاريكايي په ناي ماليك دا راوهستا. به ناره حهتي و دل يه شاوي ته ماشايه كي عدلي كړد:

"براله ده قيقه يهك دانيشه... دانيشه با پيټ بليم؟ نه تو چوون دلت دي نهو بهسته زمانهي بدهيه دهستي خان؟ چوون پيټ حهيف نيه؟... مه كه براله. مه كه... نهو

ھەممەدە كۆپى بىرايمى رەھمەتتىكى... لەبىرتە بىرايم چەند پىياۋى چاك بوو؟ چەندەى تۆ خۆش دەويست؟ بە خوا ئىتسكەكانى لە قەبىر دا دەلەرزىن، مەكە... نەمىن دەزانم، تەگەر بىتەۋى، ھىندەى چاۋ لەسەر چاۋ دانىتى دەيىنىيەۋە، واى دەيىنىيەۋە ھەروەك بۆخۆت ھەشارت دابىن. بەلام دەزانى چ بەلايەكى بەسەر دىتىن؟... ھەر بەلايەك بەسەر ھەممەدى بىن، خەللك بە نى تۆى دەزانن. بزانە چت پىن دەلتىم غەلى! نەتۆ ئەمىرۆ ئەوانە بە لارپى دا بەرە. تەگەر ھەممەد ئەمىرۆ دەرۋەتى ھەبىن، ئىدى كەس ناتوانى بىگىرئ. ھەممەد چەند سال لەمەۋىەر كە ھىشتا مىندال بوو، راى كىرەبوو، و چوۋبوۋە گوندى كەسمە لەلاى سەلمان مابوۋە. ھەمىو كەس دەيگوت ھەممەد مردوۋە. نازانم شەش مانگ بوو يان سالتىك دواتر بوو كە من دىم و خەبەرى ساغى و سەلامەتتى ئەوم دا بە دايكى... بەلتى، ھەمىو كەس دەيگوت ھەممەد مردوۋە. ئىتستا تۆش ئەمىرۆ بە لارپىيان دا بەرە، با ئەمىرۆ ھەممەد دەرۋەتى ھەبىن خۆى بگەيەنئتە جىگايەك.

خوا دەزانن لەم بارانەدا بەستەزمانانە لە چ كونيكت دا خۆيان شارۋەتەۋە... لەو قىيامەتەدا خوا دەزانن پەنايان بۆ كۆى بىرۋە. ھەممەن خەرىكن لەسەرمان رەق دەبنەۋە... ئىتستا دەلتىن چى غەلى؟... دەست لەم كارە ھەلگەرە.

غەلى ھەروا گويى بۆ قەسەكانى راگرتىبوو، رەنگىكى ھىناۋ بىرد. بەلام چەند دەقىقە لەمەۋىەر زۆر خۆشحال بوو... خۆشحال لەۋە كە شوپىنى دەگىترا... ئەۋىش لەبەر چاۋى خەللكى دىئەكى تەۋاۋ. خۆشحال لەۋە كە ھەلاتوۋەكانى دەدىتەۋە...

ئەو جۋابى قەسەكانى ھەسۆى نەدەدايەۋە چاۋى لە زەۋىيەۋە بىرىبوو. ھەرچى غەلىيىش بىدەنگ دەبوو، ھەسۆ لەسەرى دەۋىشت:

"ئەدى غەلى، ئەدى برالە... ئىتستا بەستەزمانانە لىك ھاللاۋن و دەلەرزىن... خوا دەزانن لە ژىر چ دارىك... ئەوان ئىتستا لەبەر بارانن... بارانىك كە ۋەك چۆمىك دەۋىشتە سەريان... ئەم چۆمەش راۋەستانى بۆ نىيە... براكەم، كاك غەلى... ئىتستا ئەو بەستەزمانانە خوا دەزانن چۆن دەترسن. پىاۋ زگى پىيان دەسۋوتى... ئەو بارانە بىيەزەيىيەش ھەتا بۆى دەكرى دەبارى... لانى كەم خوا بكا زگى بەۋان بسۋوتى دەقىقەيەك ئارام بگىرئ... خۆزگە دەقىقەيەك راۋەستابا... خوا دەزانن ئىتستا تەگەر مەلىك بەسەريان دا بفرى، چەند دەترسن... مىشكىك لەبەر پىيان دەرپەرى... چاۋيان بە مارمىلكەيەك بگەۋى... بەخوا زراۋيان دەچن... ئىتستا ئەو بەستەزمانانە ھىچ ھالىيان نىيە كاك غەلى. دەلتىن ئىتستا نا ئىتستا دەگەنە سەرمان... ئىتستا نا ئىتستا دەمان بىننەۋە... ئەمانە ئاشقە روۋتەن كاك غەلى...

نەمانە يەكتريان دەۋى. پياۋ نابى كارى بە كارى ئاشقە روتان ھەبى، گوناھە... نەمانە دلدان، ھەركەس لىكيان بكا، چاكەى نايەتەرى... دەستى رەق دەبن... ۋەك دارى وشكيان لىدە... دەستى نەو كەسانە كە دلدان لىك دەكەن ۋەك دارى وشكيان لىدە، گویت لە قسەى من بى عەلى، ھەر ئەمپۆ ئەمانە بە لاپى دا بەرە. عەلى، ئەگەر نەم ئاشقە روتانە رزگار بکەى، بزانه كە ھەر لە ئىستائە قەسرىكت لە بەھەشت بۆ نامادە كراۋە... بەخرا ھەر ئىستا ئەگەر دەست لەم كارە ھەلېگى، لە بەھەشتى دا كۆشكەكت بۆ نامادە دەكەن. ئىستا دەلىنى چى عەلى؟... نەخلەتى ھەموو خەلكى نەم ناۋايىيە بۆخۆت دەكپى، يان گوۋى بۆ قسەى من رادەگى؟... بەلېنم پى دەدەى عەلى؟"

ھەسۆ چاۋى بېرە چاۋى عەلى. تەماشايەكەى ماناى نەۋەبوو كە:

"نەم كارە بە دەست تۆيە عەلى..."

بەلام عەلى زارى نەدەكردەۋە. ھەسۆ سەرلەنۆى دەستى عەلى گرت:

"با پىت بلىم عەلى، نەمانە لە مندالىيەۋە يەكتريان خۆش دەۋىست. كچەكە ئەگەر رۆژىك ھەمەدى نەدىبايە، نە ناۋى بە گەرودا دەچوۋە خوارى و نە خەو لە چاۋى دەكەوت و كارۋىشەى دەبوو بە گريان. نەمانە خوا كىردوۋىيە دەزگىران عەلى. دەبى بزانى خوا... پىم گوتى ھەمەد چوۋبوۋە گوندى كەسمە... لەو رۆژەۋە كە ھەمەد رۆشت تا رۆژىك كە ھاتەۋە نەو كچە نەخۆش كەوت و لە جىتى دا خەوت. بەستەزمانە شىت بېو... مەسەلە ناۋايە عەلى، مەسەلە بەم جۆرەيە برالە، ئىستا پاشاۋەكەى بەدەست تۆيە... لە پاشان كچەكەيان بە زۆر بۆ خوارزا كەچەلەكەى عەبدىخان خواست، نەۋانىش رىگايەكەيان نەبوو جگە لە ھەلاتن. ئىستا خۆت زانى بە كارى خۆت. تەيرىك پەناى بۆ چلە چەقلىك بىردەۋە نەۋىش مەلەكەى پەنا داۋە... ئىستا ھەمدىش پەناى بۆ تۆ ھىتاۋە عەلى... عەلى ۋەرە پياۋ بەو مەبە باعيسى نەم دوو دلدارە... ئەگەر نەم كارە بکەى لە كىن عەبدى قەدرت زىاد دەبى، بەلام ھەموو ناۋەدانى دەبىتە دوژمنت. رەنگە بلىنى ئەگەر عەبدىم ھەبى، بە گۆرى بابى نەۋانى دىكە، بەلام مەسەلە ۋا نىيە عەلى. نەمن ھەرچى دەبوو پىت بلىم، گوتم، ئىستا ئىدى خۆت دەزانى و خۆت."

عەلى بىنەۋەى جۋابىك بەداتەۋە ھەلستا. روخسارى شەكەت و خەماۋى دىيار بوو. ھەسۆ لەدراۋە دوۋپاتى كىردەۋە:

"تەۋاۋى ناۋەدانى لىت دەبى بە دوژمن عەلى!."

عەلى وەرپ كەوتىپو. ھەسۆ دووبارە خۆى پى گەياندەووە بە گوتى دا چپاند:
 "عەلى... نەو كەسانەى عاشقە روتان لىك بكەن, چاكەيان نايەتەرپ... لىيان مەبە بە
 چەقلى مەم و زىنان عەلى... ھەركەس ھىلانەى خەلك تىك بدا, بۇخۆشى ھىلانەى بەسەر دا
 دەرپوخى عەلى... لە خۆشى نەو نەم دوو دلدارە پىك گەشتون, ھەموو ناوەدانى جىژنى
 لە دل دا دەگەرپ. نەگەر بىيە كۆسپى رىگايان, خوا دەتكا بە دارىكى وشك. دىيەك بە
 ھەموو دانىشتوانىيەو دەبىتە دوژمنت. چما نەتدى چيان بەسەر دايكى نەو كورە ھىنا?
 نىستاش لەنيو خۆل و خوین دا كەوتو, لەوانەشە تا نىستا... عەلى نىدى خۆت دەزانى."
 لەو نىيەدا نەسپەكە زىن كرابوو, بانگى عەلىيان دەكرد. لاوتىك ھەوسارى
 نەسپەكەى گرتىپو و چاوەرپوانى عەلى بوو. نيو بالتويەكى رەشيشيان بە بەن سامۆتەى
 نەسپەكەو ھەلواسىپوو.
 باران ھىشتا دەبارى.

ھەموو دىھاتىيەكان بە ژن و پىيار و گەرەو چووكەرە كۆببونەو. ھەمويان چاويان
 برىپووە عەلى. عەلى قورسايى و مۆلەق مارى سەدان جوت چاوى لەسەر شانى خۆى ھەست
 پى دەكرد. وەك ھەمىشە لاقە شەلەكەى وەژان كەوت. چەند ئىشيكى لە توانا بەدەر بوو.
 ھەرەخت عەلى تووشى گىروگرفتىك دەبوو و بەدەستىيەو دادەما, لاقە شەلەكەى وەژان
 دەھات. ژانىش چ ژانىك؟...

تەواوى ناوايى, بە بەردو خاك و نىنسان و ناژەلەرە تووكى لە عەلى دەكرد. بەرامبەر بە
 مالى خەجىچ لەبن دارتووەكە, شوئىنى دووكەس لە پەناى يەكتر دەبينرا. عەلى شوئىنەكەى
 دۆزىيەو. لە پىش دا سى چوار جارى دەورى مالى خەجىچ و ئەوان دا. تەواوى مندالە وردكەى
 ناوەدانىش بە دوايەو بوون. لە پاشان رىيەكەى گۆرى و چووە نىو دى. ماوہيەكيش بە نىو
 كەلین و قوژنى ناوايى دا گەرا.

دروسى كەس لە دىھاتىيەكان لە پەنا ھەسۆ راوہستابوون و لىيان پرسى:
 "چىت بە شەلە گوت؟"

ھەسۆ بە سەرەرزىيەو جوابى دەدانەو:

"ھەرچى پىويست بوو بىلەيم, پىم گوت... پىم وا نىيە عەلى قسەى من لە ەمرزى بدا."
 ھەسۆ وەختىك دىتى كە عەلى لە نىو دى دا دەگەرپ و لەم لاو ئەولا ورد دەبىتەو,
 دلخۆش بوو. عەلى شوئىن ھەلگرتىك نەبوو كە بۆ دىتنەو شوىنى ھەمەدو خەجىچ لەنيو

ئاۋايى دا بگەرپى. ئەو دەيتۋانى ھەر ئەو شۈينى كە ديتىۋىيەۋە، بگىرى و بەرى ئەدا ھەتا دەيان بىنيتەۋە. ديتنەۋەى ئەو شۈينە بۆ ئەو ۋەك ھەلۋەشاندىنى گۆرەۋىيەك كە سەرە بەنەكەى دۆزىيىتەۋە، ئاسان بوو.

گەرپان و ھەلسوۋرپانى غەلىيەشەل خەبەرلىكى خۆش بوو.

ئەم قسانە زار بە زار لە دىنى دا دەگەرپان:

"ئەگەر غەلىيە نىيازلىكى خەراپى بوۋايە لەنىۋ دىنى دا نەدەگەرپا."

"كىي دەلى؟"

"كىي؟"

"خەسۆ شىلم."

"شەلە ھەروا لەنىۋ دىنىدا دەگەرپى... زگى بە عاشقە روتان سوتتاۋە. خەتەن ھەمويان بە لاپى دادەبا... ھەى خۆش بى غەلىيەشەل!."

غەلىيە كەچەل:

ئەمەن غەلىيە دەناسم. ئەگەر بلىن شۈينى بابت ھەلگەر، ئالى نا... ئەگەر بزانى بابى بگىرن لە دارىشى دەدەن، ديسان دەست لە كارەكەى ھەلناگرى، شۈينى ھەلدەگرى و دەىدۆزىتەۋە. ئەگەر بە غەلىيان گوتىۋ شۈينى خەمەدى ۋەبىنى، كار لە كار ترازۋە... غەلىيەشەل ھەموو ھۆش و بىرى لەلەى كارەكەيتى... بەدەست خۆشى نىيە... غەلىيەشەل دەيەۋى پىاۋى چاك بى، خەز دەكا بەزەبى بە ئاشقە روتان دا بىتەۋە، پىي خۆشە زگى پىيان بسوۋتى، ھەموو ئەمانە راستن، بەلام غەلىيەشەل ناتوانى بەدۋاى شۈين دا نەروا... بەدەست خۆى نىيە... شۈينەكە ئەۋى بەدۋاى خۆى رادەكىشى و دەيبا... ۋەختىك سەرە بەنەكەى دىتەۋە، ئىدى كەس ناتوانى پىشى بگىرى... ئەگەر بزانى دەكوژرى، ئەگەر كەلاكى خۆى لەپىش چاۋى بىينى، ناتوانى ۋەدۋا شۈين نەكەۋى... ئەگەر ھەتا ئاخىرى نەروا تۆقرە ناگرى."

خەسۆ:

"باشە غەلى... ئەمەى ناۋ دەنىتى چى كە دووجار زىياتر نىۋ مالەكە گەرپا... بەمە دەلىتى چى كە سەعاتىكە لە نىۋ دى دا دەگەرپى؟ ئاخىر خۆ خەمەد كە كىچەكەى ھەلگرتەۋە بە دەۋرى مالان دا نەى گىپاۋە... ئەو كەسەى كىچىك ھەلدەگرى، ئاۋر ناداتەۋە دۋاى خۆى. غەلىيەشەلىش لەۋانە نىيە شۈينى لىۋ ون بى... ئەۋىش بەۋ بارانە... ئەمەن پىم گوت ئەگەر دەست لەم كارە ھەلنەگرى، ئىدى چاۋى بە چاۋى مەن نەكەۋىتەۋە..."

عەلەییە کەچەل لە فەرھە چوو. لە روخساری دا خۆشحالی و هیوایە ک دەخوێندرایەوه:
"خو بکا ئەخلاقێ گۆرایی. رەنگە بە خۆزایش نەبێ کە هەر خەریکە لەنیو دێ دا
دەگەرێ... نافەریم عەلەییە شەل... بزانم چ دەکەێ."

عەلەییە شەل هەر رۆشت و گەرایەوه. لەبەر مائەکان هەر دابەزی و لە عەرزێ ورد بوو،
تەماشای بەردانی کرد، بۆ دیتنەوهی شوێنە کە هەرچی پێویست بوو بیکا، کردی. بەلام
نەگەرایەوه نەوجێیە کە یە کەم شوێنی لێ دیتبوو. عەلێ دەترسا نەگەر جارێکی دیکە چاوی بە
شوێنە کە بکەوێ، خۆی پێ رانەگێرێ و وەدوای شوێنە کە بکەوێ. وە ئەوهی شوێنێکی دیکە
هەلگرتیێ لە ناوایی وەدەرکەوت. بە دلی دادەهات نەسپە کە دەنگ بەداو بە لینگدان روو
بکاتە بیابان...

چارێ بریە لێرەوار. ماوەیەکی زۆر تەماشای کرد. شوێنی حەمەدو خەجیج بەرەو دارستان رۆشتبوو.
دەتگوت دوو کەسێ لە بەرچاوان کە خەریکی ناشقیێن. هەموو شتیێ لە میشکی دا دەگۆرا.
باران هێدی هێدی دەباری.

دوو بارە سەری نەسپە کە بۆلای مائی خەجیج و ئەوان وەرگێرا. گەرایەوه. لە پەنای
تەیمانە کە بەرامبەر بە مائی خەجیج راوەستا. شوێنی کالەییە کێ درێژ لەسەر عەرزێ دیار بوو.
لە دلی خۆی دا گوتی:

"نەم کالەییە دەبێ نوێ بێ... بەدریژی توو کە کە رادیارە لە پێستی جوانە گا دروست
کراوه... لە پێستی جوانە گایە کە زستانی لە سەرمان مردوه."

دوو بارە ئەوانە هاتنەوه بەرچاو کە لەنیو لێرەوار پێکەوه خەریکی ناشقیێن بوون. باران نەرم
نەرم لە سەر روخساریانی دەدا. هەستی کون پشکنین وە ک ناگر لە هەموو گیانی بەربوو.

هەروا لە فەرھە چوو بوو و ناگای لە خۆی برابوو، کە یە کێک لە دێھانییەکان هاتە لای و گوتی:
"چتە عەلێ؟... هەروا راموای و راوەستاوی؟... عەبدی خان نیگەرە... دەلی بۆچی هەروا
لە نیو دێدا هەل دەسوورێ؟... هەر نەمە بوو هێندە تان تەعریف دەکرد... ناوا شوێن دەگێرێ؟"
ئەوان سەرگەرمی قسان بوون کە عەبدی خان بە سواریی نەسپ و بە لینگدان گەیشتە
پەنایان و نەسپە کە راگرت:

"چیە کاکێ شوێن گێر... ماشەللا لەو شوێن گێرانەت، نەم دەزانی لە شوێن گێران دا
لینگەت نیە!... لە بەیانییەوه تا نیستا دەلیتی دەتەوێ دێیە کە بکری، هەروا تەماشای دارو
دیوارە کە دەکەێ... نیستاش دەترسم لەبەن تەیمانە کە خەوت لێ بکەوێ."

عەلىيەشەل چاۋى دەريەپىن. بە گورجى سەرى نەسپەكەى بۆلەي عەبدىخان ۋەركىتپا:
"بەلى لە رەعەتەكان بېرسن داخوا كالتەي نوتى لە پى دابوۋە، كالتەيك كەلە پىستى
جوانەگەي مندارەۋە بوو دروست كرايى؟"

خان روۋى كەردە رەعەتەكان:

"راست دەكا؟"

يەكەك لە دىھاتىيەكان:

"بەلى خان، ھەۋەلى زىستانى جوانەگەي سەيلى مندار بوو... سەيلى ئاشەۋان دەلىم...
ھەمدە زىلوۋە چەرمىكى لى كرىبوو.

خان گەرايەۋە لاي عەلىيەشەل:

"بەلى عەلى... ئىستە ھونەرى خۆت نىشان بەدە بزانم."

عەلى سەرى داخست و بە چوار ئال لە ئاۋايى ۋەدەركەوت، عەبدىخان و ھەوت - ھەشت
سوارىش بەدۋايدا.

لەبەردەلەنەكەدا عەلى لەغاۋى نەسپەكەى توند كەرد. ئەۋانىش راۋەستان.

شۈنەكە بۆلەي گابەردەكان رۆشتىبوو. عەلى ۋاقى وپما. جى پىيەكان بەرەۋ لىرەۋار بوون،
بەلام... جوان سەبرى ئەۋ شۈنەى كەرد كە لەسەر گابەردەكە ديار بوو:

"ئەمانە بە كەلىنە شاخەكان دارۆشتون... دابەزن، بەسۋارى شۈنەيان ھەلناگىرئ."

ھەموو نەسپەكانىيان بۆ نەفەرىك بەجىھىشت و ۋەدۋاى عەلى كەۋتن. لە نىۋو دوو بەردى
گەۋرەدا پەلە عەرزىكى چكۆلەيان دى. لەۋ تۆزە عەرزە دا سى گۈلى زەرد پشكوتبون. ئەم
پەلە زەۋىيە گلە رەش بوو، لەبەر رەشىيان بىرىسكەى دەدا. گۈلە زەردەكانىش بىرىسكەيان
دەدا. يەكەك لە گۈلەكان داھاتبوۋە سەر زەۋى. عەلى ئەم گۈلەى نىشانى ئەۋانى دىكەدا:

"دەزانن بۆجى ئەم گۈلە كەۋتوۋەتە سەر زەۋى و دوۋەكانى دىكە بە پىۋە ۋەستان...
دوئ شەۋ، لاي نىۋەشەۋى يەكەك پى لىناۋە... ھەركەشەش بوۋى كالتەى لەپىدا بوۋە...
پروانن، شۈنەى لىۋى كالتەكەى كەۋتوۋەتە سەر گۈلەكە..."

ھەموۋيان داھاتنەۋە تەماشايان كەرد. بەلام ھىچ كامىيان شۈنەى و نىشانەيدەكى
لىۋەكالتەكەيان لەسەر گۈلەكە نەدى.

پاشان عەلى ھەستا بەنىۋ بەردەكان دا دەستى كەرد بە ھاتۋچىزى ئەم لاۋ ئەۋلا. عەبدى
خانىش بەدۋاى دا... ۋەختىك عەلى گەيشتە پەنا گابەردىكى نوۋك تىز، راۋەستا:

"ليرهوه گهراونهوه."

چوونهوه لای نهسپهکان. لهوه بهدوا، نهو شوینانهی دهچوونهوه لای لیرهوار به باشی دیار بوون، بهجزرئیک که نهوانی دیکهش دهیانتوانی شوینهکه بگرن و بهدوای دا برۆن. کاتیک گهیشتنه پهنا دارستان، عهلی لهغاوی نهسپهکهی کیشا. لهپیش دا رهنگی زهره ههلهگهرا، دوايه وهك خۆلهمیشتی لیها، نهجار رهش داگیرا. لیره شوینهکان بۆلای بهردهلانهکه گهراپوونهوه. نهسه وهك شوینهونهکه دهچوو... وهك شوینی نهوانه دهچوو که نازانن دهبی بچنه کوئ... شوینهکان تاویک راست دهچوونه پیش...، دوايه بۆ لایهکی دیکه وهردهگهرا....

عهلی وهختیک دیتی شوینهکان بۆ نهه لاو نهولا دهچن و دینهوه جیی پیشویان زگی پییان سووتا. بهدلی عهلی داهاک که:

"چۆنه عهبدی بهرمه نهوسهري لیرهوار و نهو بهستهزمانانه له شهري نهو رزگار بکهه؟..." له تهنیشت مووره داریک گیایهك سهوز ببوو. نهه گیا تهرو تازهیه بۆلای مووره دارهکه چهما بووهوه. له پشتهوهشی کۆتهره داریکی چکۆله له عهرزی رۆ چوووو. باران سهر له نوي توندی کردهوه. عهلییهشهل نهو نیوبالتۆیهی به بهن سامۆتهی نهسپهکهیهوه ههلاوهسرا بوو، بهسهر شانیدا دا. نهوانی دیکه بیدهنگ بوون. عهبدی خان:

"عهلی، خهريکه درهنگمان لی دادی... دیسان شوینهکهت لی ون بوو؟."
"نا... برۆن."

عهلی بهرهو دارستان لیتی خوړی. نهه جاره ههر بهراستی شوینهکهی ون کرد. گهراپهوه رووی کرده عهبدی:
"شوینهکهیانم لی ون بووه."
عهبدی خان نهراندی:

"ههر نهوه بوو هونهرهکهت؟... نهوهبوو؟..."

دهزگیران لهدوای ههمووانهوه دهسکی دهمانچهی رووتی لهدهست دا بوو. عهلییه شهل قسهکهی عهبدی خانی زۆر له دل گران هات:
"نیستا شوینهکهیان دهبینمهوه. دهبی ههر لهه نزیکانه بن. لهه دهروبهرا نه تووشی تۆفان بوون. زۆر به دهوری خۆیان دا سوپراون. نهگینا شوینهکهیانم ون نهده کرد."

ماوه يەك گەرا ھەتا سەر لەنوێ شۆنەكەيانى دۆزىەو. لێرەوارەكە چرو پى بوو. نىدى
ئەسپەكان دەرئەدەچوون. ئەسپەكانيان بەرەلا كردو بە پىيان رۆشتن.

عەلى:

"ئەو تا... لىكىيان لەم دارە شكاندو." "

لە پاشان لە پىر وەكەيف كەوت:

"نزيك بويىنەو... لێرەش باوەشيك دارو چيلەكەيان كۆكردوئەو. شۆنەكەيان بەرەو بەردەلانە."

جگە لە عەلىيەشەل و عەبدىخان ھەموويان تەپ ببون.

عەبدى رووى كردە خوشكەزاكەى:

"ئەتۆ بۆچى نيو بالتۆى خۆت نەھيئاو؟"

بەلام ئەو ھەرسەلەى جواب دانەوئەى نەبوو. چەكەكەى جۆريك بەدەستىەو گرتبوو دەرگوت
ئىستا لى دەكەوئ.

عەلىيەشەل روووە بەردەلان غارى دا. لەخۆشيان خەريك بوو ھەناسەى لىبەرى. ئەوانى

دیکەش بە دواى دا غاريان دا.

عەلى:

"دینەو، بەسپاى... دەبى لەبن ئەو شاخە خۆيان ھەشار دابى... بەسپاى،
لەسەرەخۆ."

عەبدىخان لە دواو ھاوارى دەکرد:

"لە كوێن عەلى؟... دۆزیتنەو يان نا؟... بۆ قسە ناکەى؟"

عەلى دەنگى لێو نەدەھات. عەبدىخانیش خۆى گەياندن. ھەناسەى سوار ببوو. چوو

پەناى عەلى و دەستى کرد بە روانين.

عەلى دەستى کرد بە قسە:

"لێرە ئاوريان كوردوئەو. جلەكانى خۆيان بەسەر ئەم دارەدا راھيشتو و شكيان كوردوئەو.

ئاوريان بە شەمچە ھەلنەكردو، ئەستى و بەرديان لىدواو ئاوريان پىھەل كوردو..."

چوو پشتمەو شاخەكە، ئەو جیگایە كە بارانى وئەكەوتبوو و گلەكەشى وشك بوو.

داھاتەو سەر زەوى. ماوہیەكى زۆر تەماشای گلەكەى كرد. شۆنى كەفەلى كچەكەى لەسەر

عەرزى ناسیەو. ھەورازتریش شۆنى شان و پشتمى دیار بوو. ئەوانى دیکەشى بانگ كرد:

"وہرن، وەرن... پروانن..."

هه مەرویان لە هه مەرو لایه کەوه داها تنه وه سه زهوی. عەبدی خان بە سه سه سو پرمانه وه ته ماشای روخساری عەلیی کرد. نهیده زانی عەلی مە به بستی چیه؟

عەلی:

"کار له کار ترازاهه."

خان تی گه پشت، به لام پرسى:

"یانی ده تهوئ بلیتی چی عەلی؟"

عەلی:

"پروانه خان! نه مه شوینی که فه لئ کچه که یه، ئیره ش شوینی شان و پشتی... ئیره ش جیتی سه ریته تی. نه م خه تانه ده بینی خان! نه مانه ش جیتی مووی سه رنی. مە به ستم نه وه یه نه و کاره که..."

عەبدی خان رهنگی گوڤا. ماره یه که هه روا چه په سا. پاشان ورده ورده هاته وه سه رخۆی:

"نیستا ده لیتی نه مانه چونه کوئ؟"

"ده بی هه ره له م ده ورو به رانه بن. نیستا ده یان بینینه وه."

خه ریک بوو هه تاو تاوا ده بوو.

عەبدی خان:

"ده ترسم تاریکمان لی دابی."

عەلی:

"نه مانه دوو سه عاتی که زیاتر نه یه لی ره را رویشتون... به دوو سه عاتانیش له نیو نه م لی ره واره دا نابی زۆر رویشتن. نه مانه برسایشیانه. له بهر نه و ناو ره ی خۆیان لی گه رم کرد بووه وه ورد که نانیک نه ر ژابوو. نه گه ر نانیان پی بایه، هه قه من ده یان خوارد."

ده زگیران کز دامابوو. له باران دا خووسابوو. ده له رزی و شه قه شه قی ددانی ده هات. ده زگیران:

"ناو ریک بکه ینه وه و خۆمان گه رم بکه ینه وه. خه ریکه له سه رمان ده مرین."

نه وانی دیکه ش:

"راست ده کا خان! له سه رمان ره ق بووین."

عەبدی خان له دین ده رچوو:

"نیمه ده چین نه وان ده بینینه وه. نیوه لی ره بن خۆتان گه رم بکه نه وه... ژن له نیوه به غیره ت ترن."

خان و عەلى خۆيان بە نىۋو لىرەۋار دا كرد. عەبدى خان دەمانچەكەى ھەل كىشا... دەزگىران
 ۋەختىك دىتى خان زۆر تورپەيە، دەستى لە خۆ گەرم كردنەۋە ھەل گرت و ۋەدۋاى كەوت.
 بەرە بەرە دىنيا تاريك دەبوو. عەلى شۆينەكەى ھەل گرتبوو. شۆينى پىيان نەۋەندە ئاشكرا
 ديار بوو كە بە تاريكىش دەكرا ۋەدۋايان بىكەون.
 خەرىك بوون لە ھەلا تۋوھەكان نىزىك دەبوونەۋە. چونكە بەرە بەرە شۆينى پىيەكانيان تازەتر
 دەبوو. لەبن دەۋەنىك دەنگىك ھاتە بەر گۆئ. گۆئيان ھەل خست. ورده ورده تاريكتەر دەبوو.

عەبدى:

"ئەو دەۋەنە پىشكنن..."

عەلى:

"لىرەن، خان!."

لەنەكاو دەنگى زىرەى ژنىك بەرز بووۋە.

عەبدى ھاۋارى كرد:

"خەمدەى نەكوژن. بىگرن و بۆم بىنن... ئەمەن بۆخۆم بە دەستى خۆم... ئەمەن دەزامم چى
 لى دەكەم. وريا بن تالە موويەك لە سەرى كەم نەيىتەۋە."

خەمدە لە پشت دەۋەنەكە خزىبوو. دەسكى دەمانچەكەى لە دەستىدا بوو. دەمانچەكە لە
 گىرفانى راستى پانتۆلەكەى دا بوو. لە ھىچ شتىك و لە ھىچ كەس نەدەترسا:
 "مەترسە خەجىج... تۆ نادەمەۋە بەمانە."

لە پشت دەۋەنەكە ھەستاۋ راۋەستا. رووى كرده ئەوانە كە بە ترسەۋە لىنى نىزىك
 دەبوونەۋە گوتى:

"تەسلىم... تەسلىم."

عەبدى:

"ئىۋە مەچنە پىش... راۋەستەن لەپىش دا بۆخۆم بچمە پىش و سەروسەكوتى
 سەگى بىنن."

ئەوان پاشەۋپاش كشانەۋە. عەبدى و دەزگىران پىش كەوتن. خەمدە لەنىۋ دەۋەنەكەدا
 چەقىبوو. دىنيا تەۋاۋ تاريك بىوو. خەمدە ۋەك تارمايىپەك ديار بوو.

عەلىيەشەل، تاۋىك پىش ئىستا لەۋە كە توانىبوۋى شۆينەكە ھەل گرىۋ بىيان بىنيتەۋە، زۆر
 خۇشحال بوو... بەلام ئىستا كە دەيدى ۋەزە چۆنە، غەمىكى كوشندە دلى داگرتبوو.

همه‌میشهش هه‌روا بوو. هه‌ر له‌وئ له‌سه‌ر مووره دارينك دانيشته و ده‌ستی له‌ ئيو ده‌ستانی گرت. سه‌ركۆنه‌ی خۆی ده‌كردو خه‌فته‌ی ده‌خوارد:

"ئیدی تۆیه... تازه نه‌و کاره‌ی ناکه‌م... نیدی تۆیه... به‌سته‌زمان هه‌مه‌د!"
عه‌بدی‌خان:

"هه‌تیوه نه‌ك به‌حه‌رامه... ناوا؟!... قه‌رار نه‌بوو ناوام له‌گه‌ل بکه‌ی... ئیستا ده‌تبه‌مه‌وه ناوه‌دانی... بزانه چت لی‌ده‌كه‌م..."

راست له‌و كاته‌دا ده‌نگی راکێشانی چه‌خاخی چه‌كێك بیسترا، به‌لام نه‌یان هیشت. عه‌بدی رووی كرده نه‌وانی دواوه به‌ سه‌ری دا نه‌راندن:

"ناخر من پیم نه‌گوتن کارێكتان پێ نه‌دای؟..."

هه‌مه‌د مووی لی‌نه‌ده‌بزووت. هیچ نه‌ش خه‌جلا‌بوو و نه‌ده‌ترسا. راست وه‌ك به‌رد... راوه‌ستابوو و ته‌ماشای ده‌كرد. له‌و كاته‌دا ده‌ستی راستی كه‌ له‌ گیرفانی پانتۆله‌كه‌یدا بوو، جوولا. بێ په‌له‌په‌ل و دله‌خوڕبه ده‌مانچه‌كه‌ی ده‌ره‌ینا. نه‌وه‌نده له‌سه‌ره‌خۆ بوو، ده‌تگوت قوتووه سیفاریك له‌ گیرفانی دینیته‌ده‌ر. ده‌مانچه‌كه‌ی به‌ره‌و عه‌بدی راگرت. نه‌وه‌نده نارام بوو ده‌تگوت هیچ نه‌قه‌وماوه. ده‌تگوت قه‌رار نیه هیچیش روو بدا. دوو فیشه‌کی ته‌قاند.

عه‌بدی‌خان هاواری كرد:

"نای مرده‌م..."

نه‌و خه‌ریك بوو ده‌كه‌وت كه‌ لووله‌ی ده‌مانچه‌كه‌ی بۆ لای زاوا كه‌چه‌له‌ راداشت و سی جار ده‌ستی لی‌كێشا. نه‌ویش هاواری كرد:

"نای كوژرام..." و كه‌وت.

هه‌مه‌د ده‌مانچه‌كه‌ی له‌گیرفانی هاویشه‌وه‌و هه‌روا به‌ نارامی رووی كرده نه‌وانی دیکه‌:

"خه‌جیج لی‌ره‌یه. نه‌گه‌ر موویه‌ك له‌ سه‌ری كه‌م بێته‌وه، نه‌من ده‌زانم و ئیوه."

پاشان خه‌جیجی بانگ كرد:

"نه‌تۆ بچۆوه مالتی. پاشان بۆخۆم به‌دوات دا دیم و ده‌تبه‌م. ده‌تبه‌مه جی‌یه‌ك كه‌ كه‌س نه‌توانن بمان دۆزیته‌وه، نه‌تۆ راسته‌پێ بچۆوه مالتی. نه‌مانه ناتوانن موویه‌ك له‌ سه‌ری تۆ كه‌م بکه‌نه‌وه."

ده‌ستیان كرد به‌ ته‌قه له‌ هه‌مه‌د. هه‌مه‌د به‌ ده‌نگی ته‌قه‌كه سه‌ری سوپما. چونكه زۆر له‌میژ بوو نه‌وان دوور كه‌وتبوونه‌وه. نه‌وان ته‌قه‌یان له‌ تاریكایی ده‌كرد.

لای نیوه‌شه‌وئ له‌ دارستانه‌كه ده‌ركه‌وت.

باران هیشتا نم نم ده‌باری.

(۱۰)

یه کیټک به سپایی و به شکۆزه له ده رکهی ده دا... نه ختیټک راده وه ستاو سه رله نوی دهستی پی ده کرده وه.

ژنه، میرده کهی له خو هه ستاند:

"ههسته... ههسته، یه کیټک له ده رکهی ده دا."

پیاوه که خه والوو بوو، چهند جار ویستی هه لستی، به لام سه ری خوئی رانه ده گرت و ده که وته وه سه ر سه رین.

دووباره له ده رکهیان دا، به لام که میټک توندتر.

ژنه دووپاتی کرده وه:

"ههسته، ههسته... له ده رکهی ده ده ن."

پیاوه که هه ستاو به خه والوویی بو لای ده رگا چوو و بانگی کرد:

"کیټیه؟"

له ده ری را جواب درایه وه:

"بیکه وه، نه منم."

ده نگه که ده له رزی، پیاوه که گه رووی پاک کرده وه و دیسان پرسى:

"ئه تۆ کیټی؟"

"ده رگا که بکه وه ده مناسی."

پیاوه که ده رگای کرده وه:

"که وایه وه ره ژوور..."

نەوێ لە دەرکەمی دەدا بە هەلەنگوتن هاتە ژووری... ژووری هۆدەکە تاریک بوو...
کابرا بانگی ژنەکەمی کرد:

"کچی هەستە نەو چرایە هەل کە، میوانان هاتو." "

پاش تاویک چرای هەل کرا. ژنەکە هاتە لایان. میوان لەبەر باران خووسابوو. جلەکانی بە
لەشیەو نووسابوون. ژن و میژد بە سەر سوڕمانەو تەماشای نەو میوانەیان دەکرد. میوان وا
تەڕ بوو دەتگوت لە ئاویان هەل کیشاو.

ژنەکە چاوی لە میوانەکە نەدەگۆژتەو. سەرەنجام وەقسە هات و پرسى:

"میوانەکەمان ناشنا دیارە!... بەلام نایناسمەو." "

پیاوێک زەرەخەنەیهکی هاتى. نەو هەمیشە پێکەنینى لەسەر لیوان بوو:

"هەرچەند چاوم باش نابینى، بەلام لە پێش چاوی منیش بێگانه نیه."

پاشان دەستی خستە سەر شانی میوان و گوتى:

"میوان کیى؟ بێگانه نی، بەلام نات ناسمەو."

میوان:

"مامە، ئەمن حەمەدۆکم."

سلەمان بانگی ژنەکەمی کردەو، کە چوو بوو داران بێنى:

"کچی وەرە بزانه کى هاتو، وەرە..."

ژنە بەخۆشحالییەو پرسى:

"کییە؟"

"حەمەدۆکی خۆمانە. ماشەللا بزانه بوو تە چ پالەوانێک... ئەمنیش ئەم رۆژانە هەر بیرم
دەکردى حەمەد. دەمگوت داخوا نەو منداڵە چى بەسەر هاتبى، وادیارە دڵم خەبەرى داوێ کە
ئەم رۆژانە پەیدا دەبى."

ژنە:

"ئەرى، کوڕم. مامت ئەم رۆژانە هەر لە بیرى تۆدا بوو، هەر باسى دەکردى."

سلەمان زۆر پیر ببوو... برۆیهکانى درێژو لوول دراوو سپى بوون و کەوتبوونە سەر چاوانى.
ریشیشى درێژو ببوو وەک باوێکەى ئەو کەوتە سەر سنگى. ئەم سەروسیمايە سامێکی
تایبەتی دەدا بە مام سلەمان.

ژن کراس و دەرپێیهکی پیاوانەى هێناو لە پێش حەمەدی دانان:

"كۆرۈم، كراس و دەرىيە كانت بگۆرە. دەنا باپەر دەبى."
ھەمدە چۈرە سووچىكى تارىكى ھۆدەكەو خۆى روت كردهو... لە پاشان بە توى كراس
و دەرىيەيان ھات لەبەر ئاگر دانىشت.

سەلمان:

"دەى ھەمدە، باس و خەبەر؟"

ھەمدە:

"زۆرم ھەرەزى كىرەبۇن، بەلام چارە چىيە؟ بۆختان دەزانن."

سەلمان سەرى خستە سەر ھەمدە:

"دەى باشە، ئاخىرەكەى ئەو دىئەت دىتەوە يان نا؟"

ھەمدە پىكەنىنىكى تالى ھاتى:

"نا، نەكرا."

پاش ئەم قسەيە باوھىك تىشكى زەرد لە مېشكى ھەمدە دا درەوشا.

سەلمان:

"پرسىار باش نىيە، بەلام سەيرە بەو شەو درەنگە... و بەم سەروسىمايەو!"

ھەمدە:

"بۆت باس دەكەم مامە... چارەى دەردى مەن بە دەست تۆيە. لە دىئادا ئەتۆ نەبى ھىچ
كەسم نىيە. جگە لە تۆ كەس شك نابەم دەردى خۆمى پىن بلىم، كەسم نىيە يارمەتيم بەدا...
ھەربۆيەش ھاتوم."

ژنە:

"سەرماەت بوو كۆرۈم، ئىستا دەچم جامىك شۆرباوت بۆت دەكەم... زۆرت سەرمايە."
ھەمدە ۋەختىك جامە شۆرباۋە گەرمەكەى بەدەستەو گەرت، چەند سال پىشتىرى ۋەبىر
ھاتەو. ئەودەمىش ھەر لەم گۆشەيەو ھەر لەبەر ئەم ئاگردانە دانىشتىبوو و لەسەرمان
ھەلدەلەرزى. ۋەبىرى ھاتەو كە چۆن شۆرباۋە گەرمەكەى خواردىبوو و گەرمى ھاتبەو. ئەو
ۋەخت تەنبا بوو... ئەو ۋەخت دەترسا... بەلام ئىستا بىياك بوو. لىپراو بوو. دىئايەكەى
فرەوان تىرى ھەبوو. تامى ئازاد بوونى دەچىشت. لەو كارەى كىرەبۇشى ھىچ پەژىوان نەبوو.

ژنە:

"ئىو دەنىشن قسەكانتان بىكەن، ئەمەن دەچم دەنوم."

سَلَمَان:

"باشه، بۆم باس بکه بزانم حەمەد..."

حەمەد:

"عەبدیم کوشت. خوشکەزاکەشیم هەر کوشت."

سَلَمَان پیتی سەیر بوو:

"کەنگی؟"

حەمەد:

"هەر ئەمشەو، سەر لە ئەنگۆرئ."

سَلَمَان پروای نەکرد. بە بێ باوەڕییەوه پرسى:

"بەراستیته؟... بە هیچ جۆر وەك پیاو کوژان ناچى."

حەمەد لە سیرئ هەتا پیاوێ هەموو شتێکی بۆ سَلَمَان گێڕایەوه. کە ئەبابی پارشیوێ دەیان خۆتێد کە حەمەد قسەکانی تەواو کرد.

سَلَمَان:

"دەستت نەرزئ. چاکت کرد... نیستا نیازت هەیه چ بکەى؟"

حەمەد:

"دیاره نیازم نیه بچم خۆم تەسلیمی دەولەت بکەم... دەمەوئ بچمە شاخى."

سَلَمَان:

"ئەتۆ جارى بنوو. کاتێک هەلستای فکری لى دەکەینهوه."

حەمەد:

"دەترسم لێره لە داو کەوم و لەنەکاو بەسەرم دا دەن."

سَلَمَان:

"بە ئەقلى کەس دا نایه، کەسێک پیاوی کوشتبێ بیت و دوو هەنگاو لەواتر لە دێیهک

خۆی بشارتتەوه..."

حەمەد:

"ئەرئ وەللا..."

سَلَمَان:

"ئەگەر ئەوان بە دواتەوه بن، حەتەن دەچنە دێهاتی زۆر دوور، روو لە کێوان دەکەن."

چەند جەۋاللى نەخشىن لە پەنا دىۋارى ھەلپەسىر ايۋون. سەلمان بانگى ھەمدەدى كرد:
"وەرە ھەمدە وەرە... وەرە نەم جەۋالانە لايەين. دەمەۋى جىڭات لە پشت نەم جەۋالانە
بۆ راخەم. كى دەزانى چ دىتە پىش، نىمە دەبى فەكرى ھەموو شتىك بكەين."
ماۋەيەك پىكەرە خەرىكى جەۋالەكان بوون و پاش و پىشيان كردن، ھەتا جىيەكيان كەردەو
كە نەفەرتىك بتوانى لىي بچەۋى.

سەلمان:

"ئىستا بچو لەو پىشتەى بچەۋە. نەگەر پىت خۆشە مانگىت بىنو. كەس لىرە شكت بۆ
نابا. ئىستا جلىكىشت بەسەر دا دەدەم با بە تەۋاۋى خاترجەم بى... بىنو ھەرچەندى پىت
خۆشە بىنو."

ھەمدە بى ئەۋەى قەسەيەك بكا لە جىي خزى.

سەلمان توند دەرگاگەى داخست و چوۋە كن ژنەكەى. ژنەكەى نووستىبو. ھەلى ئەستاند:
"كچى، جىگەى ھەمدەم لە پشت جەۋالەكان راخستە. نە كورم، نە بووكم و نە ھىچ كەسى
دىكە نابى بزانى ھەمدە لىرەيە.

ژنە:

"باشە."

پاشان ئەۋىش سەرى كەردە سەر سەرىن و نوستەۋە.

ھەمدە لە جىي دا ماۋەيەك يادى خەجىجىتى كەردەۋە. ۋەبىرى ھاتەۋە كە عەبدى چۆن
كەۋتە سەر زەۋى. عەبدى ھەر بە بىرىشى دا نەدەھات كە شتى ۋاى بەسەر بى. پاشان
ۋەبىرى ھاتەۋە كە خوشكەزاكەى عەبدى چۆنى ھاۋار كەرد... چۆنى چىنگەكەكە لەزەۋى
دەكەرد... چۆنى قەپالە لە دارو بەردو خاك و خۆل دەگرت و پاشانىش چۆن لە نىۋ خويىنى
خۆى دا تىلەۋە... لەو نىۋەدا شتىكى دىكەشى ۋەبىر ھاتەۋە. ۋەختىك ھەموۋان
تفەنگيان پىۋە دەنا، پىۋىكىش لەسەر كۆلكەدارىك دانىشتىبو، سەرى لە نىۋ ھەردو
دەستانى گرتىبو و لە گز فەكران را چوۋىبو. ھەروا بە چەپ و راست دا دەجوۋلاۋ ديار بوو
لەگەل خەفەتىكى گەۋرە دەستەۋىخەيە.

ھەرچى فەكرى لىدەكەردەۋە سەرى لەم مەسەلەيە دەرەدەچو. ئەو پىۋاھە كى بوو؟ پاشان
ھەموو شتىكى لەبىر چوۋەۋە. ۋەك ئەۋەى ئىستا لە داىكى خۆى بوۋى، مىشكى خاۋىن بوو،
رووناك بوو، ھەروا بزائە ھىچ كارەساتىكى تۈۋش نەبوۋە، خەۋى لىكەۋت.

وهختيک وهخهبر هات زۆر به کهيف بوو. ههرچی ببوو، ببوو. وهختيک دويئى شهوى وهبیر هاتهوه، ههر نهو بریسکهی به قهه نووکه ده‌رزیه هات و له چاوانی دا قه‌تیس ما.
سڵه‌مان:

"گویت لى بى حه‌مه‌د! نه‌من به‌یانی چوومه نێو دى و که‌مێک گویم هه‌ل‌خست، خه‌به‌رى بریندار بوونی عه‌بدى گه‌یشته‌ته نێره‌ش. له‌وانه‌یه بێن نێره‌ش بگه‌ڕێن. ده‌بى نه‌مشه‌و پێکه‌وه بچینه شاخی و یاخیه‌کان وه‌بینن."

له‌ سه‌رو سیمای حه‌مه‌د را دیار بوو که نه‌و پێشنیاره‌ی زۆر پێ خۆشه‌.

سڵه‌مان:

"دۆردووه شیت" خزمی ئێحه‌یه. زۆرم چاکه له‌گه‌ل کردوه. ده‌لێم ئاگای لیت بى. به‌لام له‌ سى مانگ زیاتر له‌لای دۆردوو مه‌مینه‌وه. پیاویکی زۆر بى‌میشکه. نایه‌لن له‌وه زیاتر له‌ کێوان بۆی... هه‌میشه به‌ دوايه‌وه‌ن. زوو یان دره‌نگ ده‌یکوژن. له‌ جى دا یاغی وه‌ که نه‌و سالیکی زیاتر ناتوانى بۆی. پێم سه‌یره هه‌تا ئیستاش نه‌یان کوشتوه. به‌لام نه‌گه‌ر له‌ من ده‌پرسی، زۆری پێ‌ناچى که ده‌یکوژن... پاشان ده‌بى جی‌یه‌کی دیکه وه‌بینی و بچیه نه‌وى. نه‌تۆ ده‌بى یه‌ك دوو مانگ نه‌زموون په‌یدا بکه‌ی و پاشان بۆخۆت ده‌سته‌یه‌ك دروست بکه‌ی. دیسان پیت ده‌لێم، نه‌گه‌ر له‌به‌ر خاتری تۆ نه‌بایه هه‌تا سه‌د سالی دیکه‌ش چاوم به‌ چاوی نه‌ده‌که‌وت. له‌گه‌ل نه‌و بى‌میشکه زۆر تێ‌نه‌که‌وى! نه‌و یاغی نیه، چه‌ته‌یه... دزه... پیاوکوژه... به‌لام قسه‌یه‌ك بۆ خوا بکه‌ین، دۆردووش له‌ جى دا کوپێکی خه‌راپ نه‌بوو. لادیییه‌کانی خۆیان بوونه هۆی شه‌وه که ببیته نه‌و جانه‌وه‌ره... رۆژیکیان دۆردوو به‌ میوانی دیته دى‌یه‌که‌ی خۆیان، نه‌وده‌م هاوولاته نامه‌رده‌کانی خۆی ده‌یخه‌نه داوی ژاندارمه‌وه... پیاو هه‌ق بلێ زۆریان ناپیاوی له‌گه‌ل کرد. به‌ کورتی دۆردوو به‌ ههر جوړ ده‌بى له‌ده‌ست ژاندارمری راده‌کاوه خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته چیا. به‌لام پاش نه‌و نامه‌ردی‌یه‌ی له‌گه‌لێ کرا، نیدی جوړیک هار بووه که به‌زه‌یی به‌ که‌س دانایه... له‌وه گه‌ڕێن... تۆ ته‌نیا یه‌ك دوو مانگ به‌ ههر جوړیک بووه له‌گه‌لێ رابویره."

حه‌مه‌د:

"ده‌سته‌ی دۆردووه شیت چه‌ند که‌سن؟... زۆرن؟"

سڵه‌مان:

"هەرچی نانه جیب و زۆل و بیژوری ئەم نێو بوو، لە دەوری دۆردوو خێ بوونەوه... هەرچی زنجیری پساندووە لە زیندان رای کردووە... نیستا گۆی گره حمەد چەند قەسەیکەت پێ بلێم و نامۆگاریت بکەم بە تەکلێفی خۆت بزانی... ئەتۆ هێشتا منداڵی... بەلام گەورە دەبی و پێ دەگە. ئەمن نازام چەند دەتوانی لە کێو وەمێنی یان ئەمێنەوه... ئەمەیان تەنیا خوا دەزانی. باش گۆی بگرە بزانه دەلێم چی. حەقەن بە کەلەکت دێ. ئەمن زۆر لەگەڵ یاغییان ژیاوم. دەزام دواڕۆژیان چیه... دواڕۆژی زۆر کەشیشیام بە چاوی خۆم دیو. وەختێک خۆت گەیانده دەستە دۆردووی، نابێ دەسەجێ لەگەڵ هەموویان ببێه دۆستی گیانی گیانی... هەرکە چوویه نێویان، زۆربەیان دێن، دەورەت دەگرن و وا نیشان دەدەن کە دۆست و هاوڕێت، دڵسۆزیت بۆ نیشان دەدەن، دەردی دڵیان پێ دەلێن. نەیتێهەکانیان لەلا دەدرکێن، بەکورتی رەفتاریکت لەگەڵ دەکەن، کە پێت وای هەموویان دۆستی گیانی گیانی. لەجێ دا بنیادەم هەموویان وان... بەلام ئەتۆ نابێ نەدیو و نەناسیو لەگەڵیان ببێه خۆمە. نابێ هەرچی لە دڵت دایە دەسەجێ بۆیان هەلژێ. بە کورتی هەرچی زیاتر خۆ راگری و کارت بە کاریان نەبێ، قەدرت لەلای وان دەچێتە سەر... هەتا دەتوانی سەنگێن بە. یاغی دەبی لەنێو ناوالەکانی دا قەدری هەبێ... دەبی ناوالەکانی حیسابی لەسەر بکەن... بەزاستی چیم دەگوت؟... ها... دەمگوت دەم و دەست لەگەڵ هەموویان مەبە بە دۆست و خۆمە... ئەگەر نوختەیکەت لێ وەبینن، هەتا ناخەری عومرت لەدەلینگت بەردەبن... ئەودەم نیدی لە لای ئەوان بابی پوولە رەشکەیکە قەدرت نیە... رۆژ لە رۆژ چاکتریان دەناسی. پیاوان دەبی بە رەفتارو کرداریان بناسی، ئەک لە رووی قەسەیانەوه... پاش ئەوەی ماوەیک بە شکۆوە لە نێویان ژیاوی و هەموویان باش ناسی، ئەودەم تێدەگەوی کامەیان بۆ ئەوە دەبی پشیتی پێ ببەستی و لەگەڵی ببێه دۆست و خۆمە. ئەگەر زاربلاو بی، بزانه ئەوە دۆزمنی گیانته. پێت وا نەبێ کێو و زیندان فەرقیان هەیه. هەم چیاو هەم زیندان هەردووکیان سەرۆکیان هەیهو ئەوانی دیکە نۆکەری سەرۆکن و چەندیش نۆکەری نزم و بێ قیمەت!... سەرۆکەکان وەک بنیادەم دەژین، بەلام نۆکەرەکان عەینی سەگ... تۆ دەتوانی ببێه سەرۆک، بەلام نابێ ئەوانی دیکە بە کۆیلە خۆت بزانی. ئەوەی کە پێم گوتی لە گۆیتی بگرە. نیستا هەر بگەیه چیا، دۆردوو شێت دەسەجێ دەمانچەیکە مازەرت دەداتە دەست، چەکەکانی دیکە دوايه خۆت پەیدایان دەکە. ئەمن نیستا دەچم سۆراغیکی دەکەم بزاتم دۆردوو لە کام لایه."

سلەمان ھەستاو چوۋە لای دېھانتىيەك كە ھاوکارو خەبەرھىتى دۆردوۋە شىت بوو، ھەوالى دۆردوۋى لى پىرسى.

دۆردوۋ خەلكى گوندى "سپىيەبى" بوو. سلەمان لە مندا لىيەۋە دەيناسى. بابى چوۋبوۋە شەپرو ئىدى نەھاتىبوۋە، لەبەر ئەۋەى لەگەل سلەمان خىزم بوون، سلەمان زۆرى يارمەتتى ژن و مندا لىكەى كردبوو. ئەۋى راست بى، سلەمان بوو كە نەھىشتىبوو لە برسان بىرن. دۆردوۋ بە مندا لىيش قۆشەيەك بوو كەس باشارى نەدەكرد.

ئىستا پىنج سال بوو دۆردوۋ لە شاخى بوو. مال نەمابوۋ نەىسووتىتى، ھىلانە نەمابوۋ تىكى نەدا. دېھانتىيەكانى ئەو مەلەبەندە ھاۋارىيان بەدەستىيەۋە گەيشتىبوۋە ئاسمان. كەس نەيدەۋىرا تھوۋنى مەلەبەندى ژىر دەسلەتتى ئەو بىكەۋى. ھاۋار بۆ ئەو كەسەى دەكەۋتە داۋى دۆردوۋ. دارو نەدارى لى دەستاند، روت و قوتىشى دەكرەۋەۋ، جا بەرەلەى دەكرد. ھەركەسى ۋەدەست كەۋتبايە كراس و دەرپىيەكەشى لەبەر دادەكەند. دۆستايەتى و ئاۋەلەتتىشى نەدەزانى. گوۋى لە قسەى براۋ داىك و بابىشى نەبوو. راستىيەكەى ئەۋەبوۋ سلەمان دەترسا ھەمەدى بەرىتە لا. چونكە ھىچ دوور نەبوو بە ئەقلى دا بى و ھەر لە جى ھەمەدى بىكۆزى.

سلەمان:

"جىگاي ئەو سەگبايەم دۆزىيەۋە. دەلئىن لە "گرەدەۋو كەل" ە. ئىمە دەبى بچىنە گرەدەۋو كەل و سى جار تەقە بىكەين. پاشان تەفەنگچىيەكانى دۆردوۋ دىن و دەمانبەن. با پىت بلىم ھەمەد... نەمن زۆر پروام بەو شىت و شوۋرە نى، بەلام ھەرچى بى، زۆرى دلى من دەۋى. لەم دەۋرۋىرەرانەش دەستەيەكى دىكە شك نابەم... سەد برىا ھەبوۋايە..."

پاش خۆرناۋا، سلەمان لە پىشەۋە ھەمەدەش بەدۋاى دا ۋەپى كەۋتن. كاتىك لە ئاۋايى چوۋنەدەر، سلەمان ۋەرگەرپايەۋە سەرى خستە سەر ھەمەد:

"ھەمەد، ئىدى تۆ خەرىكى ياغى دەبى. نەكا سبەينى بەسەرت دا بىۋ بىيە سەردانى مامە سلەمانت."

ھەمەد:

"پىش ھەموۋان دەبى بەسەر تۆدا دەم. چما ئەمن ھاۋكارى دۆردوۋە شىت نىم؟"

سلەمان قاقايەكى كىشا:

"باشە، باشە..."

ھەمەد:

"مەگەر درۆ دەگەم؟"

سلەمان کردیە راستی:

"حەمدەد، رۆلەم... نەگەر کاریکی خەراپت کردبایە. نەگەر جگە لە عەبدی تەقەت لە
کەسیکی دیکە کردبایە، بۆخۆم تەحویلی دەولەتم دەدای."

حەمدەد:

"چما ئەمن دەمتوانی جگە لە عەبدی تەقە لە کەسیکی دیکە بگەم؟"

سلەمان لە ئەکاو راوەستاو یەخەیی حەمدەدی گرت و چاوی لە چاویەوه بڕی:

"گۆیت لێ بێ کوڕم، گۆی بگرە حەمدەدۆک، نەگەر رۆژیک ببیسم بێ گوناھێک یان
کەسیکت کوشتووە کە گوناھێکیشی کردووە، بەلام گوناھێکی وا نەبوو، یان خوا نەخواستە
نەگەر بە گۆیم بگاتووە کەسیکت لەبەر پوولەکی کوشتووە، ئەودەم بزانە کە رۆژی قیامەتیش
هەر ئاوا یەخەت دەگرم."

حەمدەد:

"نیدی ئەمن کەس ناکوژم."

سلەمان هەروا کە توند یەخەیی حەمدەدی گرتبوو لە سەری روشت:

"نەگەر رۆژیکیش ببیسم، تووشی کەسیکی وەک عەبدیخان بووی و نەت کوشتووە، دیسان
دەستی من و یەخەیی تۆ... نەگەر سەد عەبدیخان ببینی، دەبێ هەر سەدیان بکوژی...
ئەگینا رۆژی قیامەت ئەناوا یەخەت دەگرم."

حەمدەد پێکەنینێکی هاتی:

"قەولت پێ دەدەم نەگەر سەدی وەک عەبدیخانم چنگ کەوێ، هەر سەدیان دەکوژم."

بەری بەیانی باران کردبوویەوه. رینگاکان قوڕ بوون. ئەوان ئیستا گەیشتبوونە شاخی. ئەم
بنارانه خیزەلان بوون. خیزو ورده بەرد لەبەر پێیان دا دەخزی. هەوا بۆنی داری گەندەل و
پووشی ریزی لێ دەهات. ئەستێرەکان زەلام زەلام بوون و ئەلقەیهک رووناکایی دەوری
دابوون... تەیرێک هەیه وەک کاریلە دەهێتێ... جار بە جار دەنگی ئەو مەلە دەبیسترا.
وەختێک کە هەورازتریش چوون، کۆترە باریکەیهک خۆتندی.

گەیشتنە نزیك لوتکەیی گرده دووکهڵ.

سلەمان:

"حەمدەدۆک، دەمانچە کەت دەریئەو سێ فیشەک هەڵتۆقێنە."

نەم قەسەيەي کردو دانىشت. ھەناسەي سوار بېوو:
"داد لە دەست پېرى... ئاي جىئەي لە کوئى... دىنايەكى خۆش بووى..."
لەو نېوھدا ھەمەد سى دەمانچەي ھەل تۆقاندن.
دەنگى گوللەيەك لە دوور لە کێوھەکان دا دەنگى دايمەوھو جوابى ھەمەدى دايمەوھ.
سەلمان:

"ئاي ئەژنۆم... زووبە کوپم, دەبى زووتر وەسەر کەوين."
ھەمەد قۆلى سەلمانى گرت.
پاشان لە نيزىك خۇيان تەفەنگىك ھاويژرا.
سەلمان ھاواری کرد:

"چتانه توخە سەگىنە?... ئەکا خەرىك بن بمکوژن."
دەنگى کوپە جىئەيەك ھات:
"ئەتۆ کىي؟"
سەلمان:

"وەرە پىش کوپە, وەرە پىش... بمبە لای نەو شىت و شوورە."
لە پشت بەردەكەي لای راستيانەوھ پياويك ھاتەدەرئ:
"ئىئە بوون تەقەتان کرد؟"

سەلمان بە بى تاقەتئىيەوھ جوابى دايمەوھ:
"ئىئە بووين... شىتە لە کوئىيە؟"
پياوھەك دەست لەسەر چەك بە دەنگىكى پې لە سەرسورمانەوھ پرسى:
"بە ناغام بلىم كى ھاتوھ؟"

سەلمان:
"بلى مام سەلمان, لە گوندى كەسمەوھ."
كابراکە سەلمانى ناسىبوو, دەسبەجى وەلامى دايمەوھ:
"ئىشەللا دەبوورى مام سەلمان, لە دەنگت را نەتەمناسيەوھ."
سەلمان:

"پېرىيە ئىدى, ھىچى لەگەل ناکرئ, پياويش دەگوئى... ئەتۆ كىي کوپم, نات ناسمەوھ."
"ئەمن جەبارم, کوپى مستەفا, لە گوندى "گاراچادورن". لە بىرت نىيە مام سەلمان لەگەل بابم
دەھاتىن و كورتانغان پى دەدرووى. لەبىرمە ھەم كورتانت بۆ دەدرووين و ھەم گۆرانىت بۆ دەگوتىن."

سَلَمَان:

"سەیرە، سەیرە! ... ئەتۆش یاغی بووی؟ ... خەبەرم نەبوو."
"پاش رێ کەوت."

پاش ئەم قسەییەش هاواری کردو خەبەری دا:

"مام سَلَمَانە ... لە کەسمەرا هاتووە ..."

دەنگەکە لە شاخان دراو لە چیا دا دەنگی داوە. لەبەر زارکی ئەشکەوتێک ئاوریان کردبوو، هەموو، هەموو، هەشت کەسیش لە دەوری ناگرە کە هالابوون و تەنگەکانیان خاوەن دەکرده. ئەو شاخە ئێوان لە بنی دانیشتیبوون، نووک تێژو بە قەد سپیداریکیش بلیند بوو. بلیسی گەورە گەورە ناگر لەسەر شاخەکان نەخشی جۆراوجۆر سامناکیان دەکێشان. هەمەد وەختێک شاخ و ناگرو ئەشکەوت و ئەو پیاوانەو چەکەکانیان دی، هەستی بە نامۆیی کرد. لەتاریکیی دا دەنگی پێیدەک هات. یەکیەک لەوانە لە دەوری ناگرە کە دانیشتیبوون، بە دەنگی پێی ئەو کەسە کە نزیك دەکەوتەو، راپەڕی. کەلەگەت بوو. سیبەری کەوتە سەر ئەو شاخە کە نەخش و نیگارێکی زۆری بلیسی ناگرەکان سەمایان لەسەر دەکرد. سیبەرەکی لەسەر شاخە کە دەزرووت. بۆ لای ئەوان هات.

سَلَمَان:

"پێم وایە شیتەیی خۆمانە."

جەبار:

"بەلێ. خۆیەتی، ناغامە ..."

دۆردوو نەپاندی. دەنگی دەتگوت زەنگۆلەیه:

"بەخێراتی مام سَلَمَان ... چۆنە بێو شەو درەنگە؟ ... ناکا هاتیبی رەگەلمان کەوی؟ ..."

لە پاش ئەم قسەییە دەستی سَلَمَانی گرت، ماچی کردو لەسەر نیتوچاوانی خۆی دانا.

سَلَمَان:

"شیتەیی جندار ... بیستومە بوو بە پادشای ئەم کێوانە ... دەلێن کەس ناوێرێ قسەت لە

قسە بکا ... پێت خۆش بێ لێ دەدە، پێت خۆش بێ دەکوژی ..."

دۆردوو:

"راستە مام سَلَمَان ... بە خوا نایەلەم بنیادەم بەم دەرووبەرەدا رابەری. دەمەوی

قەدەغە بکەم کە هیچ کەس بەم دەرووبەرەدا تێنەپەرێ. نامەوی لەمەودوا بنیادەم لاقی وە

خاکی ئیڤه بکهوئ. باجی هه موو نهو رئیانهی ده چنهوه ماراش ده بی به من بگا. با گوندی سپیهی بی باشم بناسئ. با بزانه دۆردوه شیت کییه.

سڵه مان:

"دیسان خه ریکی شیتته شیتتهی؟"

دۆردوو:

"نه گهر خه لکی سپیهی بی کارێک بکهن که جارێکی دیکه دلم لیان بیهشی، به خودا سپیهی بی ئاور تی بهرده ده. هیندهی چاو له سه ر چاو دانیتی ناداری به سه ر پاداریه وه نایه لم، نایه لم ئاورگی ئاوه دانی تیدا بیئنی، وای له گهل خاك ته خت ده کهم که گیاشی لی شین نه بیته وه."

سڵه مان ته شه ری لی دا:

"لی وه پره شیتته ... نه م قسه قۆرانه چین؟"

دۆردوو:

"وادیاره نه تۆش منت نه ناسیوه مام سڵه مان! ... نه تۆش نازانی نه من کیم ..."

سڵه مان:

"بۆچی ... ده تناسم شیتی توخه سه گ، ده تناسم ... بایی پووله ره شه که یه ک نابرووت بۆ یاگی و یاگی گهریش نه هینشتوته وه ... خه به رم هیه."

دۆردوو:

"راوهسته چه ند سالی دیکه پی بچی ... لیم گهری که میک باری خۆم به ستم ... نه و وه خت ده زانی یاگی به کی ده لێن و یاگی گهری به چی ده لێن ..."

سڵه مان:

"نیشه لالا تا نه و ده م نه من ده مرم و یاگی گهری تو نابینم ... خو ئیستاش ناوبانگی چه ته بی و پیاو کوژی و تالان و برۆی تو دنیای پر کردوه."

دۆردوه شیت:

"ده بینی، نیشه لالا ده بینی."

سڵه مان تو و په بوو:

"نه گهر وه ک تا ئیستا ره فتارت کردوه هه روا برۆیه پیش، دره نگ یان زوو ده ت کوژن و منیش ته نیا ته رمه که ت ده بینم ... حه یف بۆ جوانیت ... ده زانی زۆرم دلی تو ده وئ شیتته؟"

دۆردوو:

"دەزانم مام سەلمان... دەزانم... لە ھاوکارەکانم پێرسە. رۆژ نیە باست نەکەم و یادت نەکەمەو. بە ھەمووانم گوتووە نەگەر گیانم ھی خواپە, گوشت و ئێسکەم ھی مام سەلمان." "

پاشان رووی کردە ھاوپیکانی:

"وانیە کۆپینە؟"

ھەموو پێکەووە جوابیان داوە:

"بۆچی..."

سەلمان:

"نەمن پێم خۆش نەبوو ئەتۆ یاغی بی, ئەویش لەسەر چی؟... بە ھەر حال... نیستە کار لە کار ترازاو. بەلام نەگەر بۆ ناو و ناوبانگ چووینە شاخی, بەراستی شێتییە..."

دۆردوو:

"ئێستە دانیشە مام سەلمان... دانیشە با چایەک بخۆینەو."

سەلمان دەستی بە ئەژنۆیەو گرت و دانیش:

"حەیف کە قەدری جوانیی خۆتان نازانن تووتکە سەگینە... لەو کێو و شاخەدا بە خەساری دەدەن."

پاشان تەماشایەکی دۆردووی کردو پێکەنی:

"دیارە قەدری گیانی خۆت باش دەزانی شێتە! نەم ھەموو "پەریوەشان"ەت لە کۆی بوو؟... (گیایەکی بۆخۆشە, وێ دەچی کەنێرە بۆ - وەرگێت).

مەلۆ مەلۆی پەریوەشانیان تەخت کردبوون و وەک دۆشەکی نەرم بە ئەندازەی نەلقەیی خەرمانەیک لە چواردەوری ناوڕە کە رایان خستبوون. بۆنی خۆشی پەریوەشان لەو شەویدا بڵاو ببوووە. بۆنی پەریوەشانیش ھەروەک پەریوەشان خۆی نەرم و دلگیرە...

دۆردوو بە خۆرانانەوە جوابی داوە:

"تۆ خۆش بی, پەیدا دەکەین... ئەم کێوانە ھەموو پاوانی خۆمانن."

سەلمان قاقایەکی کێشا:

"ھەمی شێت و شوور, ھەمی... ئاوا?... کەوابێ مەزرای پەریوەشانیش خستووەتە سەر قەبائەکی خۆت..."

حه‌مه‌د هه‌موو گيانى ببوه گوئ. هه‌موو ياغييه‌كان ته‌قيله‌ى سوورىيان له‌سه‌ر بوو. ته‌قيله‌ى سوور كلاًو باوى ياغييه‌كانه. ته‌قيله‌ى سوور نيشانه‌ى ياغي‌بوون و چه‌ته‌ييه. تا ئىستا ياغييه‌ك كلاًو گه‌رگه‌رى يان شاپۆى له‌سه‌ر نه‌ناوه. كئى ته‌قيله‌ى له‌م كئوانه‌ كردوه‌ته باو؟... كه‌س نازانى... ره‌نگه‌ نه‌و رۆژانه‌ كه‌ فه‌رمانى لابرڢنى روو‌پۆش و گو‌پىنى جل و به‌رگ ده‌رچوه, نه‌و ياغي‌يانه‌ كه‌ له‌ كئو و به‌نده‌نان بوون ناگايان له‌و ئالۆگۆره‌ نه‌بووبى و دوايه‌ش هه‌ر كه‌س چووبه‌ته‌ چيا به‌ چاويله‌كه‌رى نه‌وان ته‌قيله‌ى له‌سه‌ر نابى.

پاش نه‌وه‌ى سه‌له‌مان دانىشت, هه‌موو ياغييه‌كان يه‌ك به‌ يه‌ك هاتن و به‌خه‌ر هاتنيان كردو ده‌ستى سه‌له‌مانيان ماچ كرد. هه‌مووشيان به‌ سه‌رسوپ‌مانه‌وه‌و به‌ چارى گاكرين له‌ هه‌مه‌د ورد ده‌بوونه‌وه. هه‌مه‌د له‌ پشت‌ه‌وه‌ى سه‌له‌مان دانىشتبوو. كوشم هه‌لا‌تبوو و چكۆله‌ ديار بوو. سه‌له‌مان:

"ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وى بزائن ئه‌م كوپه‌ كئيه, ئىستا پي‌تان ده‌لئيم. ناوى هه‌مه‌دۆكه. پياويكى له‌ ده‌ست كوژراوه, بۆيه هه‌ناومه‌ته‌ ئيره."

له‌و نيه‌وه‌دا هه‌مه‌د سه‌رى داخستبوو و چووك‌ترىش ببوه‌وه. دۆردوو ته‌ماشايه‌كى سه‌له‌مانى كردو چاويكىشى له‌ هه‌مه‌د كردو به‌ سه‌رسوپ‌مانه‌وه‌ پرسى: "هاته‌وه‌ گه‌ل ئيه‌؟" سه‌له‌مان:

"ئه‌گه‌ر قبوول بكه‌ن به‌لئى... ئه‌گه‌رىش نا, بۆخۆى به‌ ته‌نيا به‌ره‌ى خۆى له‌ نار ده‌ردئىنى."

دۆردوو: "پينى له‌سه‌ر چاومان... وه‌ختىك تۆ هه‌ناوته‌ مام سه‌له‌مان, له‌سه‌ر سه‌رمانى داده‌نيئى." له‌ كۆله‌پشته‌كه‌ى ته‌قيله‌يه‌كى ده‌ره‌ئناو بۆ هه‌مه‌دى هاويشت. هه‌مه‌د كه‌ به‌ روا‌له‌ت وا ديار بوو هۆشى له‌سه‌ر خۆى نيه, ته‌قيله‌كه‌ى له‌ هه‌وا قۆزته‌وه.

دۆردوو: "ببكه‌ سه‌رت پاله‌وان... ئه‌مه ته‌قيله‌كوئى خۆمه. جارى هه‌ر نه‌وه‌مان هه‌يه... دوايه ته‌قيله‌ى باشت‌رت بۆ په‌يدا ده‌كه‌ين."

پاشان رووى كردو مام سه‌له‌مان و به‌ دزى‌يه‌وه زه‌رده‌يه‌كى هاتى: "ماشه‌للا زۆرىش مندا‌له."

سله مان نهم قسه يه ي پي خوش نه بوو:
"به لتي زور مندا له، به لام عه بدي حل ساله ي خوارد... پيتان وا نه بي كهر ي دزيوه و
هاته وه شاخي."

دوردو به سام و سهر سورمانه وه پرسى:
"ته قه ي له عه بدي خان كروه؟... به راستى؟... له عه بدي خان... سهيره... سهيره..."
سله مان:

"به لتي... نه دي پيت و ابوو چيه؟"
دوردو به چاركي بي پرواه ته ماشايه كي هممه دي كرد:
"وا دياره تفه ننگت نيه برام... چاكت كرد كه مشووري عه بديت خوارد. ده ست خوش بي."
ده ليتن خويتي خه لكي پينج دي مزيوه، راست وه زهروو..."
پاشان رووي كرده جه بار:

"جه بار، نهو تفه ننگه ي له تالاني دوايي دا ده ستان كه وتبوو، له كويت شاردوه ته وه؟ له
هر جي به كت شاردوه ته وه بي پينه وه... دوو ريز فيشه كدان و فيشه كي ته وارش بينه."
دوردو باوه ري نه ده كرد كه نهو بسته مندا له ته قه ي له عه بدي كرد بي. هر بزيه به
گومانه وه سهيري ده كرد.

سله مان تي گه يشت:
"پيت وا نه بي هر له عه بدي داوه... خوشكه زاكه شي كوشتوه. نيستا تي گه يشتي؟"
سهر سورماني دوردو دوو چندانه بوو:

"له هه ردووكياني داوه؟... هه ي ده ست نه پزي هه ي."
نيستا نيدى هممه د زور كز دامابوو و له په نا ناگره كه زور چووكتر ديار بوو. وه نه وه
ده چوو سهرماي بي.

چاى گهرميان له نيستيكانى نيوقه د باريك كردو بژ هممه دو سله مانيان دانا. سله مان وه
بابيكي دل سوژ داهاته وه سهر هممه د:

"نيستا نيدى بوويه ياغي هممه دوك، ده بي ناكات له خوت بي."
په يتا په يتا داريان ده خسته سهر ناگره كه. ناگره كه ورده ورده گه ووه و گه ووه تر ده بوو.
هه تا گه رما زياتر ده بوو، بوني په ريوه شان زياتر خوشتر له هه وادا بلاو ده بووه وه.
نه ستيره كاني ناسمان له بهر رووناكايي ناگر چووكتر ديار بوون. هر هينده ي نووكي ده رزي.

دۆردوو:

"غەمت نەبى مام سەلمان... ھەتا مەن مەم كەس ناتوانى موويەك لە بەرى كەم كاتەوه."

سەلمان بە دۆردوو و بەزەییەوه لەسەر تا بە خوارى دۆردوو ورد بوو:وه:

"دۆردوو... نەتۆ بە لاقى خۆت بەرەوپىرى مردن دەچى."

دۆردوو پىكەنى:

"بۆچى مامە؟"

سەلمان:

"ئەگەر ياغى ياغى بى، لەسەر كىتۆ ئاگرى وا ناكاتەوه. ئەگەر دوژمنت مێروولەش بى، نابى بە كەمى بگرى... نەوى تۆ دەيكەى مانای نەوێە ئەجەلى خۆت بانگ دەكەى."

دۆردوو قاقايەكى كىشا:

"ئەوه دەلێتى چى مام سەلمان?... نەو كىتۆ جگە لە نىمە كەسى پێتو نى، كى دەمان بىنى...?"

سەلمان:

"جاریك نابىن، دوو جار نابىن، بەلام جارى سىيەم چى?... داستانى تۆش ھەروەك داستانى كوللەيه."

دۆردوو:

"لە جى دا نامان بىن... پاشان ئەگەر بىشان بىن، كامە ژاندارمە دەوێرى پىتە سەر دۆردوو شىت?... ئاى، مام سەلمان، ئاى... ئەتۆ ھىشتا دۆردوو شىت نەنابىو... دۆردوو شىت ھەلۆى نەم شاخەنەيه. كى دەوێرى لاق لە كەوشى دۆردوو شىت بكا."

سەلمان:

"باشە. دەبىن شىتى كەللەشەق!."

دۆردوو بۆ نەوى قسەكە بگۆرێ، باى داىووە سەر ھەمەد:

"كاتىك تەقەت لە عەبدى خان دەكرد، دەستت نەدەلەرزى؟"

ھەمەد:

"نا... بە ھىچ جۆر."

دۆردوو:

"نیشانەت لە کوێی گرت؟"

حه‌مه‌د:

"راست له سنگی... له راستی دلی..."

حه‌مه‌د پاش ئەم قسه‌یه، ئەوەنده ههستی به ته‌نیایی کرد هه‌ر باسی مه‌که. ده‌تگوت هه‌موو ئەو شتانه‌ی له ده‌ورو به‌ری بوون له نه‌کاو پاک بوونه‌وه له‌نیو چوون. ئەو دۆردوه شیتته‌ی هیچ خۆش نه‌ویست. رهنگه‌ ئەو هه‌ست به ته‌نیاییه‌ش هه‌ر له‌وه‌را هاتی... ناگره‌که تاریک بوو. دهم و چاوی ئەوانه‌ی له‌به‌ر ناگر تفه‌نگه‌کانیان خاوتن ده‌کرده‌وه له تاریکایی دا ون بوو. ئەو سیبه‌رانه‌ی له‌سه‌ر شاخه‌که ده‌بزوتن، بوونه غوول و پاشان له‌نیو چوون. بایه‌کی ده‌هات شۆق و بلتسه‌ی ناگره‌که‌ی بۆ لای خۆژناوا لار ده‌کرده‌وه. حه‌مه‌د چاوی به‌ سه‌له‌مان که‌وت. سه‌له‌مان خۆشحاڵ و به‌ ده‌ماغ بوو. دهم و چاوه‌ ریشداره‌که‌ی له‌به‌ر شۆقی بلتسه‌ ناگره‌کان هه‌ر ده‌مه‌ رهنگی‌ک دیار بوو. حه‌مه‌د دیتی که سه‌له‌مان پڕوای پیته‌تی. هه‌ستی ته‌نیایی و نامۆیی‌یه‌که‌ی که‌مه‌تر بوو. پاشان خه‌و دایگرت و هه‌ر له‌و جێ‌یه‌ی لێی دانیشتبوو خۆی مات کرد.

سه‌له‌مان:

"کو‌رینه... نه‌منیش هه‌ر لی‌ره ده‌خه‌وم. حه‌مه‌دیش خه‌وی لی‌که‌وتوه."

دۆردوو:

"مامه... ئەمن بال‌تۆیه‌کی سه‌ربازی زۆر باشم هه‌یه... پتی داده با سه‌رمای نه‌بی."

سه‌له‌مان:

"بی‌هینه."

سه‌له‌مان لایه‌کی بال‌تۆکه‌ی به‌ خۆی دا و لایه‌که‌ی دیکه‌شی به‌سه‌ر حه‌مه‌د هه‌ل‌کیشا. پاشان هه‌موو یاغیه‌کان خه‌وتن، جگه‌ له‌ یه‌کی‌کیان که له‌سه‌ر شاخه‌که ئیشکی ده‌کیشا. کاتی‌ک حه‌مه‌د له‌ خه‌و هه‌ستا، ئەوەنده له‌شی گران بوو ده‌تگوت بووه‌ته به‌رد. له‌ سه‌رمان ره‌ق ببوو. هیشتا هه‌تاو نه‌که‌وتبوو، ناخه‌ر کوا وه‌ختی هه‌تاو که‌وتن بوو؟...

یاغیه‌کان به‌ریز له‌به‌ر ناگر خه‌وتبوون و هیشتا پرخه‌پرخیان ده‌گه‌یشته‌ ناسمان. به‌ چوار ده‌وری خۆی دا چاوی بۆ ئیشک گر گێرا. که‌سی نه‌دی. له‌به‌ر پرخه‌ پرخه‌ یاغیه‌کان پیاسه‌ش نه‌ده‌کرا. ده‌لێن ئەوانه‌ی ترسی شتیکیان هه‌یه له‌ خه‌وێ دا پرخه‌یان دێ. رهنگه‌ ئەم قسه‌یه راست بێ. پاش چهند رۆژ ئەمه‌ یه‌که‌م جار بوو که حه‌مه‌د ده‌ترسا. ئیستا

نەگەر دوو كەس، بەلئى... تەنیا دوو كەس ھاتبان، دەيانتوانى ھەمموى ئەوانە كە پرخەپرخيان دەگەشتە ئاسمان لە چاۋ لىك ناننىك دا قەلت و بىر بىكەن و سىتلىيان بادەن و لىدەن بىرۆن. فېشەكى ۋەبەر تەفەنگى داۋ ئىشك راۋەستا.

لە پېش دا دۆردوو، و دواى ئەۋىش ئەۋانى دىكە لە خەو ھەستان. سەلمانىش ۋەخەبەر ھات. دۆردوو بە دەم چاۋ گەلۆفېنە ۋە بانگى ئىشك گرى كرد:

"ئىشك گر!."

خەمەد لە شاخى ھاتە خوار:

"فەرمو ئاغام. ھىچ خەبەر نىن. كەسىش ديار نىه."

دۆردوو:

"تۆى خەمەدۆك؟ ئىشك گر تۆى؟..."

خەمەد:

"بەلئى."

دۆردوو:

"ئەتۆ تازە ھاتوى خەمەد، جارى زوۋىه... ئىشەللا ۋەختى ئەۋەش دى كە ئىشك پى بگرىن."

خەمەد:

"خەم لى ئەدەكەوت، چووم نۆرەم لە ھاۋكارەكەم ۋەرگرت..."

دۆردوو:

"ئەرى... راستە... ئەوانەى تازە دىنە شاخى ھەتا ھەتتوۋىەك خەۋيان لى ناكەۋى... نامۆى

دەكەن، دلىان تەنگ دەپى، لە ھەممو شتىك ناھومىد دەبن، دەلئى لەم دىنایەدا تاق و تەنيان."

سەلمان ھەروا بە خەۋالوۋى سەرى خستە سەر دۆردوو:

"ئافەرىم شىتە... ئافەرىم... نەم دەزانى ھىندە تى دەگەى."

دۆردوو:

"مام سەلمان... ئەتۆش ماشەللا ئەمەن بە شىۋارى ھىچ شتىك نازانى... باشە چ بکەين؟..."

خەرىك بوو دىنيا رووناك دەبوو. ھىشتا ھەتاۋ خەبەرىشى نەبوو. بەلام لوتكەى چىاي روۋبەرۋويان روون ببوو. لوتكەكە رووناك بوو، بەلام داۋىنى كىۋەكە ھىشتا تارىك بوو. دوايە رووناكايى لە لوتكەى كىۋەكەرا بەرەوخوار خزى. نەختىك دواترىش سوۋچىكى ھەتاۋ لە كىۋەكەى دىكە ۋەدەرەكەوت.

سەلمان ۋە لامىتىكى دۆردۈۋى نەدايەۋە. مائا ئاۋايى لە ھەموۋان خواست و نىۋچاۋانى
ھەممەدى ماچ كىردو ۋەپى كەوت.

دۆردۈۋى بە دۋاى دا غارى دا:

"مام سەلمان... چايەكم لە كن بىخۆۋە جا بىرۆ... بەخوا ئەگەر بىئەم چاي نەخۆيەۋە
بىرۆ... نايەئەم..."

سەلمان:

"خا بە زىيادى كا كورم... خا بت پارىزى."

دۆردۈۋى قۆلى سەلمانى گرتىۋو، بەرى نەدەدا:

"چاي نەخۆيەۋە نايەئەم بىرۆ... پاش ھەزار سال جارىك ھاتويە چيا، دىتەۋى بە زارو

لىۋى ۋەشكەۋە بەرپىت كەمەۋە؟... بە خا چاي نەخۆيەۋە نايەئەم بىرۆ..."

سەلمان لەدلى خۆى دا گوتى: "بە ئاسانىيە پياۋ لە دەست نەم شىت و شورە رىزگارى نايى."
پاشان مىلى بە لاۋە ناۋ گەرايەۋە.

دۆردۈۋى دەستورى دا:

"ئاۋرەكەى خۆش كەن."

سەلمان:

"دوۋكەئەكەى ديار دەپى."

دۆردۈۋى:

"ئەدى چ بىكەين؟ مەگەر پياۋ بى ناگر دەۋى؟ باشە ئەتۋ شارەزى، پىم بلى چ بىكەين؟"

سەلمان:

"ئەمىن ناتۋانم ھىچ فىزى تۋ بىكەم كورم، بۆخۆت دەپى چارەى ھەموۋ كارىك

بىدۆزىيەۋە."

دۆردۈۋە شىت فىرتكى كىرد. سەرى بە راست و چەپ دا جوۋلاند. كاكۆلە رەشەكانى لە ژىر

تەقىلە ھاتىۋونەدەرۋ لەسەر نىۋچاۋانى شەپۆلىان دەدا.

سەلمان لەسەر قسەكانى رۆشىت:

"نەچى زولم لە فەقىرو ھەزاران بىكەى دۆردۈۋ... ھەرچى پىت خۆشە لەگەل مىل

نەستۋورۋ نانەجىبەكانى بىكە، بەلام كارت بە خەلكى بى گوناح نەپى. بە نازايەتتى خۆت

مەنازە، نەختىك ئەقلىت ۋەكار خە، ئەگىنا ئەجەل ھەمىشە بەدۋاتەۋەيە. ئىرە چيايە دۆردۈۋ.

چيا ۋەك قەرەزى ناسىنە."

چایه که زو ساز بوو. یه کم چایان له نیستی کانیکی نیټونه د باریک دا بو سلهمانی دانا.
هملی چای له سهرمای بربهمانی دا بلاو بووه وه...
سلهمان هلستا:

"همه د خیرتان بو ده داته وه. روژه کانی پیشدا کارتان به کاری نه دایې، نه کا همه دم
ناره حمت بکهن. پاش چمند روژان رادی."

وهرې کهوت. گوچان به ده ست له کتوی چوه خوار. پشتی چه مابووه وه، به لام خیرا، وه
جحتلی چارده ساله له کتوی ده چوه خوار.

همه د چای پر بوون له ناو. له دلی خوی دا گوتی: "خوا ده زانی کهنگی جارنکی دیکه
ده ت بینمه وه... له وانه شه دیدار ناخه تی یه کتر بین." چای ته واو پر بوون له فرمیسک: "لهم
دنیا به دا... لهم دنیا به دا پیاری چمند باش باش همن."

هتا و بلیند بیوو و هه موو چی یه کی گهرم داهینابوو.

همه د له بن به ردیک به خفه تباری دانیشتبوو. دژدوو بانگی کرد:

"وهره همه دژک... وهره تفهنگه که تاقی بکه وه. هتا نیستا ته قه ت به تفهنگی وا
کردوه...؟"

همه د:

"ته نیا چمند جار."

دژدوو:

"نهو خاله سپی پهی سهر نهو شاخه ده بینی؟"

همه د:

"به لئی دیومه."

"تفهنگی کی پیوه نی بزائم."

همه د قونداغی تفهنگه که ی له شانی قایم کرد. سیړه ی لی گرت و ته قاندى.

دژدوو:

"لیت نه دا همه دژک."

همه د قه لس بیوو:

"چون؟... چون لیم نه دا؟...؟"

دژدوو شانی هلته کاند:

"چووزانم... نەت ھەنگاوت و نەھا."

ھەمەد لیتی خۆی بە ددانی گەزت. سەرلەنوێ قۆنداغەکی لە شانی قایم کرد. سێرە ی لێگرت و دەستی لێ کێشا.

دۆردوو:

"نەجار راست لە نێوہ راستیت دا."

دووکەلێکی نەرم لە خالە سپییەکە بەرز بووہوہ.

ھەمەد بە سەرسوڕمانوہ لە خۆی پرسى:

"باشە، تەفەنگی ھموەل بۆ لیتی نەدرا؟..."

دۆردوو:

"باشە، ھەمەدۆک... قەت فیشەکت بە خەسار ناچى؟..."

ھەمەد زەرەبیەکی ھاتى:

"چووزانم..."

دەم و چاوی دۆردوو راکشاو و باریک بوون. ھەرچەند جھیل بوو، بەلام دەم و چاوی پەر لە چرچ و لۆج بوون. زاری زۆر گەورەو لێوہکانی زۆر تەنک بوون. شوێنی سووتاویک لەسەر روومەتی راستی پرا ھەتا بن مووی لاجانگی راکشاوو. چەنگە ی باریک بوو، بەلام زۆر بەھێز دیار بوو. ھەمیشە پێدەکەنى، بەلام پێکەنینیکی مەیلەو تال:

"ھەمەدۆک، دیارە زۆرت کار لە دەست دى."

روخساری ھەمەد وەك روخساری مندالێك سوور ھەلگەرا. سەری داخست. لە خوارپرا سى جاریان فیتوو لى دا. ھەموویان گوێیان ھەلخست.

جەبار:

"خەبەرھێنەکیە دى ناغام."

تاویک دواتریش خەبەرھێنەکە بە ھەناسەپرکە گەیشتە جى و راستەپى چوہ لای دۆردوو:

"چواربێتج سوار، لە "چاناکلی" یەوہ بەرەو "ناک یۆل" لە رێیە دان... سەر و ھەزعیشیان خەراپ نیہ... دەبى پوول و پارە یەکیان ھەبى."

دۆردوو رووی کردە پیاوہکانى - کە ھەموویان خەریک بوون خۆیان ساز دەکەرد و دەستووری دا:

"ھەمووتان زووتر ساز بن. زووتر... فیشەکیش زۆر ھەلگرن... دۆردووہ شیت دەیەوى چەند وەجاخی دیکە کوێر کاتەوہ."

له پاشان رووی کرده همه:

"بروانه همه دۆك."

خالتكى سپی له سهر شاخه كه کرده نيشانه و دهستی لى پيدا هیتنا. شاخه كه له دوو كه له دا نووقم بوو. پاشان دوو كه له كه بلاو بووه وه.

"چۆن بوو همه دۆك؟"

"راست وه نيوه راستی كهوت."

دۆردوو:

"نه ری راست له نيوه راستی."

دۆردوو چاویكى لهوانی ديكه داگرت و له سهری رویش:

"یه كه مین نیچرت خهريكه دى همه دۆك, تاگات له خۆت بی."

همه د جوايىكى نه م قسه یی نه دایه وه.

دۆردوو:

"کورینه نامادهن؟"

نهوانی ديكه:

"نامادهین."

كاتيك به نیو لیته واره چپه كان دا تیپه پین و گه یشتنه جاده, لای نیوه پویه بوو. له قهراخ ریگا هر یه كه یه پغا میتر دوور لهوی ديكه, بۆسه یان نایه وه. یه كیكیشیان زۆر دوورتر لهوان له لای پیته وه نیشتك راوه ستا.

كه مینك دوايه پیاویكى پیر به ولاغیكه وه له جاده دا دهركهوت. ولاغكه نه وهنده له پرو لاواز بوو كه له رویشتن دا لاقى تيك ده هالان. پیره پیاوه كهش ریشدار بوو, سمیله سپی و دریژه كانی به دوو كه لى سیغار وا زهره هه لگه رابوون كه له دووره وه دیاری یان ده دا. دهم و چاوی پر له چرچ و لۆچ و لاقه كانی نوقمی تۆزو خۆل بوون و پانتۆله فش و فۆله كه ی له بهر با, ده تگوت به به نيكه وه هه لئاسراوه, ده هات و ده چوو.

پیره پیاو ساغ و به ده ماغ بوو. وا به ری دا ده رویشتن ده تگوت سه ما ده كاو به ناره ناریش گۆرانیه كى ده گوت. جار جار له بهر خۆیه وه زهره خه نه یه كى ده هاتى, ئۆنیكى ده ردیناو گۆرانیه كه ی ده ست پی ده كرده وه.

دۆردوو گوپاندى:

"تەسلىم بە، دەئا دەتكوژم."

گۆرانىيەكە لەپىر بىدەنگ بوو و مامەپىرە ھەر لەوئى لە جىنى خۆى چەقى:

"تەسلىم بابە، تەسلىم... چت لىقەوماوە؟"

دۆردوو لە بۆسەكەى دەرىپى و چووە نىوہ راستى جادە:

"رووت بە."

پىرەپىاو پىنى سەير بوو:

"رووت بىم؟... چم لەبەر داىە ھەتا داىنىم؟"

دۆردوو:

"ھەرچى لەبەرت داىە..."

پىرەپىاو پىنكەنى:

"توخوا گالتەم پى مەكە. ناخر ئەم جلانەى من بە كەلكى چىى تۆ دىن؟. لىم گەپى

وہدواى كارى خۆم بكەوم. ماندووم. پاژنەى پىم خەرىكە دەقەلشى لىم گەپى بىرۆم ناغا. لىم

گەپى بىرۆم ناغای خۆم..."

دۆردوو نىوچاوانى تىك نا:

"رووت بە، مەحتەلمان مەكە."

كابرا نەىدەزانى گالتەى لەگەل دەكا يان بەراستىيەتى. دوودل بوو. وەك سەگىك كە كلكە

سووتە بۆ خاوەنى دەكا، چاوى بىرە چاوى دۆردوو.

دۆردوو تووڤەتر بوو:

"زويە وەجووئى."

پىرەپىاو ھىشتا باوەرى نەدەكرد كە بەراستىيەتىو زەردەى دەھاتى. دۆردوو بىزى تىك نان

و پىتلەقەىكى توندى بە لاقى پىرەدا دا. پىرەپىاو لە تاوان ھاوارى كرد.

دۆردوو:

"زويە، دايانكەنە."

پىرەپىاو دەستى كرد بە پارانەوہ:

"ناغا گيان! ناغای خۆم. چى داکەنم... نەگەر ئەوانەى لەبەرم دان دايان كەنم رووت و

قووت دەيمەوہ."

پىرەپىاو دواى ئەم قەسەى، قامكى شادى لە زارى راكرد، مژى و دەرى ھىتايەوہ لە پىش دۆردووى راگرت:

"بروانه... ناوام لی دئی. له بنه وه هیچم له بهر دا نیه که بتوانم جله کانم داکه نم... وهره دهست ماچ کهم، لاقت ماچ کهم... ناخر ناغا گیان، جله کانن من به کهلکی چیت دین... وهره بکه ومه بهر پیت... و له کۆلم بهوه..."

دۆردوو:

"ناپیار، پیت ده لئیم جله کانت داکه نه، کهچی دهستت کردوه به ناغا گیان، ناغا گیان؟..."

پیره پیاو که میتک پاراپیه وه دوايه گریا:

"پینج مانگ له غه ریبايه تی بووم، چووبوومه چوکووراوا... چووبووم بۆ کار کردن..."

دۆردوو هاته نیتو قسه کهی:

"کهوابی، دیاره پوول و پارهشت پییه."

پیره پیاو به سته زمان ده گریاو وه مندالان چلمی هه لده لووشی:

"پینج مانگ له غه ریبايه تی دا باجم به گان دراوه... رۆژ تا نیتواری له نیتو میش و مه گهز دا کارم کردوه..."

دۆردوو دووپاتی کرده وه:

"کهوابی، دیاره پوول و پارهشت پییه."

پیره پیاو:

"پیمه، به لأم شتیکی وا نیه... بهو سهری پیرییم له مه رهزه کارم کردوه، له نیتو قوړو چلپاو دا کارم کردوه... نه وهی له چوکووراوا کیشاومه، بۆ حهوت پشتم به سمه... نیستا خه ریکم ده چمه وه مالتن. مه که ناغای من، مه که ناغا گیان... ناخر چۆن به روت و قووتی بچمه وه لای ژن و مندالم؟"

دۆردوو تووره تر بوو:

"باشه چاکتر... یاللا دایان که نه."

کابرا نهی ده زانی چ بکا. دۆردوو خه غه ره کهی هه لکینشا. خه غه ره له بهر خۆره تاو دهستی به بریسکانه وه کرد... نووکی خه غه ره کهی نه ختیک له له شی پیره پیاوه که راگرد. کابرا ده رپه ری و هاواری کرد:

"روحمت بی... به چاو، نیستا دایان ده که نم. روحم به ژن و منداله کهم بکه... جله کانم بۆ تۆ، گیانم بۆ خۆم... نیستا دایان ده که نم..."

نەوانى دىكە لە بۆسەكانيان دا پېدەكەن. تەنيا ھەمەد بوو كە نەم كارساتەى پى. خۆش نەبوو. ھەر نەو برىسكەيەى رقى پلېنگى سەرلەنوئى ھاتبوو ھەو لە چاوى ھەمەد دا جىنگىر بېوو. ھەمەد لە دوورەو ھەو بېزى ھەل دەستا.

پىرەپىاوە بەستە زمانەكە بە پەلەپەل دەستى كرد بە داكەندى چاكەت و پانتۆلەكەى. دۆردوو:

"نافەرىم پىرەپىاوە... زووتر... ئەتۆ كە دەتەوئى دايان كەنى بۆچى نەوئەندە خەفەتان بە پىاوى دەدەى؟..."

پىرەپىاوە ھەر ھەو دەستە لەرزۆكانەى جلەكانى داكەندو لە گۆشەيەك داينان. دۆردوو نووكى خەفەرەكەى نەختىك زياتر لە لەشى مامەپىرە راكردو نەپاندى:

"دەرپىيەكەشت داكەنە... كراسەكەشت داكەنە."

پىرەپىاوە دەلەرزى و بەدەم دەست تىك ھالانەو ھەو كراسەكەى دادەكەند.

"بە چاوان كاكە، بە چاوان ناغا... مەمكۆژە، كراسەكەشم دادەكەنم."

پىرەپىاوە كراسەكەشى داكەند. ژىركراسى نەبوو كە داىكەنئى... پاشان مىلى بە لاوہ نا. بە ھالەتى پارانەو تەماشای دۆردووى كرد.

دۆردوو:

"زۆرە... پىتويست نىە لەچاومەو ھەو رامىنى... دەرپىيەكەشت داكەنە."

كابرا بە زەھەت توانى دەرپىيەكەى داكەنئى. دەستى وا دەلەرزىن دەتگوت بال لىك دەدا. دەستى بە پىش خۆيەو گرت و راي كرده كن ولاغەكەى.

ولاغ لە قەراغ جادەى راوہەستابوو و دەلەوہرا. پىرەپىاوە دەستى راستى ھەروا بە پىش خۆيەو گرتبوو، بە دەستى چەپى ھەوسارى ولاغەكەى گرت. لاقەكانى تووكن و ھەك دارى رەق وابوون. ماسولكەكانى لاقى ھەك نىسكى سېى دەرپەپىبون. زگى تىقوپاوە و بە چرچ و لۆچ بوو. تووكى سنگى سېى بوو. چلكن بوو. شانى چەمابوو. ھەموو لەشى ھىندى كىنچ و گەنە بىگەزن خال خال بېوو. خال خالى سوور... ھىندىك لە خالەكان بە قەد نىنۆكى قامكە چكۆلەيەك دەبوون.

پىرەپىاوە ھەسرىكى رزىو و چلكن بوو. ھەمەد بە دىتنى نەم وەزە زياتر زگى پى سوتا.

لەو نىوہدا خەبەر ھىتەكە كە نەختىك دوورتر چاوەپى و گوئى قولاغ بوو، خۆى گەيانەدە دۆردوو:

"خەریکن دین."

دۆردوو:

"سوارەکان خەریکن دین."

ئەوانی دیکە هیشتا لە بۆسەکانیان دا بەو پیرەپیایە رووت و بەدبەختە کە بە دواى
ولاغەکەى دا دەروێشت پێدەکەنین.

پیرەپیایە، هەرچەند هەنگاو دەروێشت و بە ترس و خەفەتەو ئاورپێکی وەسەر جەلەکانى
دەدا. دیسان چەند هەنگاویک دوورتر دەکەوتەو دووبارە دەگەرایەو.

"دۆردوو بانگی کرد:

"وەرە پیرە، وەرە... وەرە شت و مەتەکانت هەلگرەو برۆ... نێچیرەکانى ئێمە خەریکن
دەگەن... شانسەت هەبوو. وەرە شتەکانت هەلگرە..."

هەر ئەو پیایە پیرە کە ئەوەندە هیلاک و مردەلۆخە دیار بوو، لەگەڵ بیستنى ئەم قسەیه،
بەخێرايى و زىتى و زرينگى يەك کە هیچ وەخت لە کەسیکى وا چاوەروان نەدەکرا، بە غاردان
خۆی گەياندهوه جەلەکانى و جەلەکانى کە بریتى بوون لە بوخچەیه کى کۆن و دراو و چلکن و رزىو
لەبن هەنگلى ناو بە غار خۆی گەياندهوه ولاغەکەى. ولاغ لە پێشەووە پیرەپیایە بەدواى دا
غاربان دەدا...

حەمەد نێوچاوانى گەرز و تال بوو. دەستەکانیشى دەلەرزىن. پێى خۆش بوو هەموو
فیشەکەکانى بى ئەوێ یەکیکیشیان بە خەسار بچى، لە مێشکى دۆردوو بەتال بکا. بەراستى،
بە زەحمەت پێشى خۆی گرتبوو کە وا نەکا.

دۆردوو، ئەجارە بە دەنگێکى نێتر نەپاندی:

"تەسلیم."

هەر پێنج سوار وێکرا لغاوى ئەسپەکانیان توند کرد.

دۆردوو رایگەياند:

"ئەگەر یەك هەنگاوى دیکە هەلیننەو، ئەگەر مووتان لى بزوێ، تەقەتان لى دەکەم.
بەخوا نایە ئێمە یەکیکتان بە زیندووبى دەرچى."

پاشان دەستوورى بە هاوکارەکانى (کە لە بۆسەکانیان دا دانیشتبوون) دا:

"ئەمەن دەچمە پێش. ئەگەر موویان لى بزووت هەمووتان لە هەموو لایەکەو وەبەر
دەسپێژيان بەن."

له سه ره خۆ، هه روا بزان ههچ نه بووه، به خه يالتيكي ناسووده وه له سواره كان نيزيك بووه وه:
"دابه زن."

سواره كان بچ نه وه ي مته قيان لى بچ، دابه زين.
زين و ره ختى نه سه په كان زيوكارى كرابوو. سواره كان هه موويان به سه رو سيما بوون. دوو
كهس له سواره كان وهك شارستانى يان ده چوون. به كيان كورنكي هه فده ساله ديار بوو.
دۆردوو ده ستورى به هاو كاره كانى دا:

"سئ كهستان وهرنه پيشى."
راست لهو كاته دا كورپه هه فده ساله كه له بانگى گريانيى دا:
"توخا مه مكوژن... هه رچى بتانه وئ ده يدهم... مه مكوژن."
دۆردوو رووى كرده مندا له كه:

"بيچوه شير، نه گهر به وئ گيانت ده ربه رى، ده بچ رووت و قووت بيه وه.
كورپه كه له نه كاو هاواري كرد:
"نه ودهم نامكوژن؟..."

نه مه ي گوت و ده ستى كرد به داكه ندنى جله كانى و به شتوى سوپاس كردن په يتا په يتا
ده ي پرسى:

"كه وايى نامكوژن؟..."
كورپه ژوگه له چاو ليك نايك دا جله كانى و ته نانه ت كراس و ژير كراس و ده ربه يه كه شى
داكه ندو بردنيه لاي دۆردوو:
"فه رموو."

نه وانى ديكه ش بچ نه وه ي قسه يه كه بكه ن رووت بوونه وه. ته نيا ده ربه يه كانيان داننه نا.
دۆردوو:

"به ريزان ده بچ ده ربه يه كانيشان داكه نن... نه سلى كار ده ربه يه كانه."
هه چيان قسه يان نه كرد. ليكرا ده ربه يه كانيشان داكه ندو ده ستيان به پيشيانمه گرت و وه رچى كه وتن.
چه ته كانيش جل و به رگ و نه سه په كان و هه موو شته كانيان هه لگرت و روويان كرده وه چيا.
وه ختيك له بنارى وه سه ر ده كه وتن، دۆردوو رووى كرده هه مه د:

"شانست باشه چكوژ. نه مرچ ده سه كه وتمان خه راپ نه بوو. هه زارو پينسه د ليره پوولى
نه غديان پى بوو، نه سپ و جله كانيشيان شير نيه كه ي... جله كانى نهو كورپه راست به

نەندازەى خۆتەن... نوئى نوئى... جاشەكەرەت دىيىو چ زەرەزەرىكى دەست پىي كەربىو؟...
دىار بوو زۆرى روھى خۆى خوش دەويست.

كاتىك گەيشتەن نىزىك "شاخەرەش" دۆردو دابەزى و ھەركە دابەزى جەلەكانى ئەو كۆرەى
لەبەر ھەمەد كەردو دەستى كەرد بە تەماشە:

"ماشەللا، ماشەللا... جەلەكانى ئەم توتكە سەگەت چەند لىي جەوان... راست بوويە
مەندالە مەدرەسەيىيەك..."

ھەمەد لەم جەلانەدا كە ھى كەسيكى دىكە بوون، خۆى بە خويىپى و چكۆلە دەھاتە بەرچار.
خەرىك بوو دەخەنكا. لە شەرمان دەتگوت دارزى. نەيدەزانى چ بكار بۆ كۆى بچى. پەرسىيارىك
كە بە درىزايى ئەم رىگايە لە دالىدا بوو و نەيدەويىرا دەرى بېرى، سەرەنجەم دركاندى:

"باشە ھەموو شەيتىكى ئەوانەمان نەستاند... بەلام تىي نەگەيشتەم بۆچى دەبوو
دەرييەكانىشيان لىي سەستىن؟..."

پاش ئەم پەرسىيارە نەختىك ويژدانى ئاسوودە بوو، نەگەر بۆ تەنيا تاويىكەش بوويى، جەلەكانى
ئەو كۆرە غەريبەيەى لەبەر چوونەو.

دۆردو بەم پەرسىيارە پىكەنى:

"لەبەر خاترى ناوەكەيەتى... لەم ولاتە ھىچ ياغىيەكى دىكە دەريى لە پىي خەلەك
داناكەنى... ئەم دەرييەكانىشيان لەپى دادەكەنم تا ديار بى ئەمانە دۆردووە شىت رووتى
كەردوون..."

(۱۱)

گهرمای پاش باران دهستی پئ کردبوو، گهرمایه کی شه دارو له شانان گران... تهرمی خویناوی و قورایی "وهلی" یان له ههساری مائی عهبدی خان له سهر جلیک درێژ کردبوو. جله تهر خویناوی به کانی به له شیهوه نووسابوون. میشه شینکه شلخه یان له سهر دابوو. بالیان وهک تهپایی دهبریسکایهوه.

مردوو وهک غهریب، وهک تهنیا دهچی... زهر دو بئ زهنگ و ههردوو دهستی به وه زعیکی خهفه تباروه که وتبوونه سهر زهوی.

یه کیک له گولله کان شانی چهپی عهبدی خانی سمی بوو. گولله پاش کون کردنی شانی، کهوانه کردبوو و له ژیر ئیسکی شانی دا مابوووه. گولله کهی دیکه وه رانی چهپی که وتبوو، و بئ نهوهی له ئیسکی بدرئ لهودیوی دهری کردبوو.

برینه کانی عهبدی خان ههر لهو لیڤه واره به دهستی هه کیمی ناوایی برژابوونهوه به سترابوون. بژیه عهبدی خان خوینیککی وای لئ نه هاتبوو، به لام داد له دهست ژانی نهو گولله یه که له ژیر ئیسکی شانی دا گیری کردبوو... نهه ژانه زوری نازار ده دا. سهر دلشی پئ بهوه دیشا.

عهبدی دوو کورپی چاردهو شازدهی سآلهی هه بوون. کوره کان و خزمه کان و نوکهره کان له دهوری عهبدی خان هالابوون. هه موو چاره پئ بوون خان وه قسه بئ و شتیک بلئ. به لام عهبدی خان جار جار له سهره خۆ ناله یه کی ده کردو هیچی نه ده گوت. ژنه کانی له ژوور سهری دانیشتبوون به بیدهنگی ده گریان.

عهبدی خان له نه کاو به ترس و نیگه رانی بهوه چای هه لێنان و پرسى:

"خوشکه زام چۆنه؟... وهلی له چ حال دایه؟"

ژنه کان به هه نيسك دانوهه جوابيان دایهوه.

عهبدی خان:

"گهوابوو یانی..."

یه کێك له ره عیه ته کان:

"بۆخۆت خۆش بێ خان... خوا سیبهری تۆمان له سهر كهم نه كاتهوه."

چاوه كانی عهبدی خان بریسكه یه كیان دا:

"ئهو نه حله تیه؟..."

نهیتوانی قسه كهی تهواو بکا. دێهاتی یه كان ملیان به لاوه ناو به دهنگێکی نهرم جوابیان دایهوه:

"رای كرد."

عهبدی له چاوانیا نهوه راماو پرسى:

"ئهو سه لێته یه چی؟..."

وه لāmیان دایهوه:

"گرممان. هینامانهوه."

عهبدی خان چاوه كانی لێك نان و سهرى نایه سهه سه رینه كهو دهستی كرد به نالین. پاش

ماوه یهك دووباره چاوی هه لێناو پرسى:

"خۆ له كچه كه تان نه دا؟"

وه لāmیان دایهوه:

"نه خهیر خان, هیچمان لى نه كرد."

"چاكتان كرد. نه ده بوو پته یه كیشتان لى دابایه."

وه لāmیان دایهوه:

"دُنیا به خان, پته یه كیشتان لى نه داوه."

"چاكتان كردوه."

هه مووان دهیان زانی كه عهبدی خان, نه گهر خه تایه كی له ره عیه تێك دیبایه و لى نه دابایه, حه قه نه خشه یه كی دیکه ی هه بوو. هه مووان دهیان زانی كه ئه و جۆره كه سانه هه تا مردن ناچار بوون سزای ئه و خه تایه بچێژن. نه گهر به لێدان ته مبی کرابان نیشانه ی نه وه بوو كه گوناچه كیان له بیر ده برایه وه. به لām نه گهر لێدانیان نه خواردبایه, به و مانایه بوو كه تا ماون ده بێ رهنج بکێشن.

نەو لادىيانەى خەتايەكيان دەکرد، دەرکی مالى عەبدىخانيان بەجى نەدەهېشت بۆ نەوەى
لېدانىكيان بەرکەوئى و رزگاريان بى.

خان دووبارە چاوەکانى لىك نەوە. دەم و چاوى زەردو دريژ بون. پاش ماوہىەك کاتىک
سەرلەنوئى چاوى کردنەو، بە خۆى نەبوو شەپۆلىکى خۆشحالى بە روخسارى دا هات و رابرد.

پرسى:

"هەموو نەوانەى لە لىپەرەوارى لەگەڵ من بوون، لىرەن؟"

گوتيان:

"بەللى خان، بىجگە لە عەلىيەشەل و رۆستەم"

بە توندى دەستورى دا:

"پۆن نەوانىش وەبىنن و بيان هېننە نىرە."

تاوئىک دواتر دەنگى شيوەن و گريان لە حەسارى بەرز بووہو. دايک و باب و هاوولاتەکانى
وہلى خەبەريان زانىبوو و هاتبون. دايک خۆى بەسەر تەرمى قوراي و خوتناوى کورەکەى دا
کېشابوو، تەرمى کورەکەى ماچ دەکردو لە سەر سەنگى خۆى دەدا. بابى دەتگوت دلتۆيىک
خوتن چى، لە لەشى دا نى. رەنگى بەردابوو. دەستىکى لەسەر دلتى دانابوو، و لە سووچىک
راوہستابوو. بە ھزار زەحەت دايکەکەيان لەسەر تەرمەکە ھەلگرت و برديانە قەراغىک.
بابىش کە تواناي جوولانى نەبوو، بە زەحەت تەکانىکى دايە خۆى. بابى وەلى پياوئىکى
دالەگۆشتى کەلگەت بوو. دەم و چاوى زۆر دريژو نىچاوانى زۆر پان بوو. کراسىکى بىيەخەو
گولڈۆزى کراوى لەبەردا بوو. پانتۆلەکەى قوماشىکى دەزوى خەت خەت بوو. کالەيەکى
چەرمى خاوى لەپىدا بوو. ھىشتا تووکەکەى بەرنەدابوو. کاتىک لە جىتى خۆى ھەستا گىژ و بى
واز لەقوژنىک راوہستا. بە بىوازی ھەردوو دەستى بەردابوونەو... غەمىکى نەوہندە تال لە
چاوانى دا دەخوتندرايەو ھەر باسى نەدەکرا. ھەرچەند دەیکرد نەيدەتوانى چاوا لە تەرمى
کورەکەى بکا. دلتى بەرايى نەدەدا.

يەکىک ھاتە لای، چوہ بن پىلى و بردىە ژوور سەرى عەبدىخان. کاتىک عەبدى خان چاوى
پىتى کەوت، بە داخ و خەفەتەو سەرى راوہشان:

"قەزاو قەدەر! ..."

باوک لە پى پىشى فرمىسکەکانى بەرەلا کرد:

"چ قەزاو قەدەرئىک؟... قەزاو قەدەرى چى عەبدىخان؟... نەمە نە قەزاو قەدەرەو نە
ھىچ... پشیلەش، سەگىش، بالندەش نەوہندەى سەر بخەيەسەر، جارئىک دەترسى، دوو جار

ده ترسئ... به لآم جارى سئيم ده ست له گيانى خؤى ده شواو پئت هه لده پرؤى و له ت و په تت ده كا. پياو نابئ شه ونده تين بؤ خه لكى بيئى عه بدى خان... باشه، رايان كرد، كرد... له كؤليان به وه هه ر جه هه ننه ميك ده چن با بچن..."

پاش نهم قسانه سه رله نوئ بيئ حال كهوت و ديسان وهك مردوويه كه تاقه دلؤييك خوئن له له شى دا نه بئ، له جيئ خؤى رهق بوو. ده تگوت لهو وه ختموه هاتوته ژوورئ، نه جوولهى لئ هاتوه نه قسميه كى كرده... هه روا وهك به ردئ رهق بيئ ده نگ و مات بوو.

عه بدى خان ددانئ له چيره وه بردن:

"بريا له پئش دا ده مزانى... نه گه ر ده مزانى نهو زؤلئ ناپاكه سه ره نجام نهم به لآيم به سه ر دئئ!... ئيستاش راوه سته بزانه چ ده ردئكيان ده ده مئ... شه رت بيئ كارئكيان پئ بكهم ههم نهو نه حله تيه وه ههم نهو سه لئته يه رؤى سه د جار مه رگى خؤيان به ناوات بخوازن... رؤى هه زار جار... چما ليئيان ده گه ريم؟... پئت وايه ليئيان خوش ده يم؟... به خوا سه ره وين هه ليان ده واسم و كايان له بين لووتى دا ده سووتينم... راوه سته با بؤم هه لكه ون، شه وده م ده ي بيئى!"

پاشان رووى كرده ده ور به ره كه ي:

"وه دوايان كه وتن يان نا؟"

"ئيوئ وه دوايان كه وتوون."

"خه به رتان به ژاندارمى داوه؟"

"ئيوئ خه به رمان داوه."

"ژاندارمه هاتوون يان نا؟"

"هه تا ئيوئ ده گه نه جي... خه به ريان به ده ولت داوه، چاوه رين مه نموورى ليكؤلينه وه ي

ده ولت بگاتئ. ده بيئ پزيشكى حكومه تيش بيئ."

"به لئ، حه قمن ده بيئ دوكتؤر هه بيئ... حه قمن... پئش شه وه ي نه مانه بگه نه جي خه به ر

بده ن هه موو شه وانى دويئ ئيوئ له گه ل من له جه نگه ل بوون، بيئنه ئيره... خه به ر به

هه مووان بده ن... هه موويان بيئنه ژوورئ..."

يه كيئك له پياوه كان:

"عه لي به شل و رؤستم له ده رين، شه وانيش ئيست دئ."

"كه وابئ هه موويان ليئره ن."

"بهائی خان."

عبدی خان:

"گهوابی به هموویان بلین زووتر بئین و نهوانی دیکهش بچنه دهری."

بابی وهلی همر بهو بیتحالی و بی وازی به ههستاو له سه ره خۆ چوو دهری. تنانهت ناوړیسی وهسهر عبدی خان نه دا. نهوانی دیکهش به دواى وی دا له هۆده که وهدر کهوتن. له جیاتی وان، نهوانی دوی شمو چوو یوونه لیږه وار ژووره کیان پر کرد. هموویان له دهوړی عبدی خان کوزلیکیان به ست. همموو دهیان زانی قسه ی عبدی خان نهوه دهبی که ناواو ناوا شایه تی بدن.

ههروهخت کاربه دهستی دهولت و ژاندارمه دههاتنه وئ، نهمانه حهقیان نه بو له خۆیانهوه هیچ بلین. نهو شتانه ی دهیان گوتن، عبدی خان فیزی دهکردن و نهمانیش قسه کانیان له بهر دهکردو وک بلبل بۆ ژاندارمه کاربه دهسته که ی دهولته تیان دووپات دهکردنهوه. کاتیکیش نهوه ی له بهریان کردبوو، تهواو دهبوو، نه گهر پرسیار یکی دیکه یان لی کرابایه، دهیان گوت:

"له ونده زیاتر هیچ نازانین."

ههر پرسیار یکیان لی کرابایه، وهلامیان ههر نه مه بوو:

"نازانین."

عبدی خان ته ماشای روخساری هموویانی کرد. هموویان رهنگیان زهره هه لگه رابوو. پاشان چاوی له وان هه لگوازت و چاوی بهردانه وه. ماوه یه که هه روا بیتدنگ مایه وه. کاتیک سهری بهرز کرده وه سهرله نوی چاوی له یه که یه کیانه وه بری. به حال و دوو به لا لیوی بزووتن. به دهنگینی کهزه گوتی:

"باش گوتتان بکه نه وه براینه... له پیش دا دهست له سهر ویژدانی خۆتان دانین... هممووتان داتان نا...؟ زور باشه... نیستا ههر بهو جوړه که ویژدانتان له بهر چاوتانه بیر بکه نه وه... هه رچی ده پرسم جوامم بده نه وه... نه گهر نهو سه گه ی به نیسک و ورد که نانی ده رکی خۆتان گه وره بووه، روژیک هار بی و ژن و مندالتان بگری، چی لی ده کهن؟... وهلامی نه م پرسیارم لیتان دهوئ، به لام دهستان له سهر ویژدانتان بی... یه که قسه ش به پیچه وانیه ویژدانتان مه کهن..."

ماوه یه که چاوی له چاوی ههر کامی کیانه وه بری:

"نیستا پیم بلین... نه گهر نیوه بوونایه چتان ده کرد؟"

پاش نەم پرسیارەش دیسان خیرا چاویکی بە ھەموویان دا گێرا:
"چتان لی دە کرد؟"

لادییەکان کە نەیان دە زانی بلێن چی، جوابیان دایەو:
"نەو ەمان دە کرد کە دەبوو بیکەین."

عەبدی خان چاوی لە چاویان کرد:
"یانێ چۆن؟"

"ھەر جۆرێک تۆ بھەرمووی خان... ھەر جۆرێک تۆ بتەوی."

خان، وەك ئەوێ دێھاتیەکان شتێکی زۆر گرنگیان گوتی، قسەكە یانی پەسند کرد:
"ئافەریم بڕاینە... سەگی دەرگای خۆم کۆری کوشتووم... یەکیان ھەلاتووە... بەلام
دەگیر دەکەوی. ئەگەر بێتە تەیرۆ بە بالان بفری، دیسان دەگیرم دەکەوی... رزگار بوونی
نیە... بەلام شەریکە گوناھەکی لێرە... لەجێ دا ھەر بەلایەك بەسەر ئێمە ھاتو، لەبن
سەری نەو کچە دایە... وەلی خان کچەكە کوشتی... وانەبوو؟... ھەموومان بە چاوی
خۆمان دیتمان کە کچەكە دەمانچەکی لەو ەلی خان دا... وەلی، کچەكە کوشتی...
ھەمەدۆك تەقەلی لە من کردو کچەكەش لە وەلی... ھەردووکیشیان دەمانچە شەش تیریان
پێ بوو... چا ھەمووتان بە چاوی خۆتان نەتان دی کە لە پێش دا کۆرەكە سێرە لە من
گرت و تەقەلی لێ کردم و پاشانیش کچەكە سێرە لە وەلی گرت و تەقەلی لێ کرد؟"

عەبدی بانگی کرد:

"کۆرینە... یەکیکتان بێتە ژوور..."

کۆرە گەورەكە عەبدی خان ھاتە ژوور:

"ئەو دەمانچە یە بێنە کۆرم."

کۆرەكە دەمانچە یەکی نوێی لە نێو دۆلابیەك دەرھێناو دایە دەست باروکی. عەبدی خان
چەكەكە وەرگرت و بەوانی دیکە نیشان دا:

"ھەمووتان باش تەماشای بکەن. ئەمە ھەر ئەو شەش تیرە نیە کە لە کچەكەتان
نەستاند؟... ئەمە ھەر ئەو شەش تیرە نیە کە کچەكە وەلیسی پێ کوشت؟... باش سەیری
بکەن، بزانن خۆیەتی یان نا..."

چەكەكە دەست بە دەست گەراو گەیشتەو دەستی عەبدی خان.

عەبدی خان پرسى:

"همموتان ديتان؟"

گوتيان:

"به لئ ديتمان خان."

"نهمه هەر ئهو شەش تيرەيه که به دەست کچه کهوه بوو... هەر ئهو شەش تيرەيه که کچه که وه لیبی پئ کوشت... وه ختیک وه لی کهوت، ده مانچه کهش له دەست کچه که کهوته خوار. پاشان حاجی داهاته وه شەش تيرە کهی هەل گرتوه. کچه کهش هەر حاجی گرتی. وا نیه؟... همموتان به چاوی خۆتان نه تان دی؟ حاجی... نهوهی دهیلیم وایه یان نا؟"

حاجی پیاوێک بوو قولنه، رهنګ شین، لووت شەپوور، زۆر پیر بوو، کوێن له بهر، بیس و چلکن و چاو نه شوو تیغ لێ نه دراو... هەر ده تگوت له سه رانگوێلکان هەل گیراوه تهوه.

حاجی:

"راسته، ده بهرت مرم... ههروا بوو که فەرموت... وه ختیک شەش تيرە که له دهستی کچه که بهر بووه وه، بۆخۆم داهاته وه هەلم گرتوه. کچه که پیتی پتیه نا هەل... یانی دهستی کوره کهی گرتبوو و به جووت رایان ده کرد. مه به ستم له کوره که هەر ئهو هه مه ده زۆل و ناپاکیه. به لئ خان گیان... دوو به دوو دهستی یه کتریان گرتبوو و هەل دهاتن... من له دواوه خۆم که یاندن و خه جیج له پشته ورا گرت، نه مه یشت ده رچی. خه جیج له پیش چاری خۆم به ده مانچه له وه لی خانی دا."

حاجی ئەم قسانه ی کردو سه ری داخست. وه ک نه وهی فرمی سکی هاتبێ، چاوی پاک کرد نه وه له سه ری رو یشت:

"ئەو وه لی گیان، وه لی خان... له و دنیا یه دا خه راپه ت بۆ کس نه بوو، وه لی خان گیان... سه ره بچام ناپیاوان نه مه یان به سه ر هینای... خوێنیان رشتی... وه لی خان گیان... هه می شه ناپیاوان، پیاوان ده کوژن وه لی خان گیان، تا نیستا کئ دیویه پیاو پیاوان بکوژێ... ناپیاوان کوشتیانی وه لی خان گیان... به قوریانی نه و ته رمه ت بچ که به گولله ی سه لته یه ک که وته سه ر زه وی وه لی خان... چه تیوه خوا نه ناسه له پیش چاری خۆم گولله ی له سنگت دا وه لی خان گیان... چ ده ست و چه کینکیشی بوو هه رامزاده یه... خوا ده زانی چ کافرێک فیتری سی ره گرتنی کردبوو وه لی خان گیان..."

عه بدی خان:

"هەمووتان گویتان لىبوو؟... مەگەر وا نەبوو؟... چما ھەرچى گوتى وشە بە وشەى راست نەبوو؟... زەكەريا، لەگەل تۆمە... زەكەريا چما بە چاوى خۆت نەتدى؟"

زەكەريا:

"ھەمووى راست بوو خان... راست نەو جۆرە بوو كە حاجى گوتى."

"عەلىيەشەل... تۆش چاوت لى بوو، وا نىە؟"

عەلىيەشەل لەمىژ بوو دەيەويست پۆرگى دلى بدري:

"نەمن؟... نەمن ھىچم نەدى خان... ھىچ شتىك... نەمن ھەر نەوئەندە دەزام كە شوئىن گىتران بۆ من بوو بە ژانەسەر. دىھاتىيەكان ئىدى تەماشاي چاوى من ناكەن... نە دىھاتىيەكانى خۆمان، نە دىھاتىيەكانى نىوہ... مندالەكانىشم كە دەم بىنن رووم لى وەرەدەگىرن. ژنەكەم وەختىك تەماشام دەكا، بىزى لىم ھەلەدەستى. حازر نىە يەك وشەش قسەم لەگەل بكا. نەمن ھىچم نەديوہ خان، ھىچ شتىك... ھەر نەوہيە كە پىم گوتى. نەمن ھەمەديشم نەدى تەقە لە تۆ بكا."

عەلىيەشەل پاشا نەم قسانە ھەستار بە رق ھەستارى و بۆلە بۆلەوہ لە ھۆدەكە وەدەرەكەوت. ھەموو گيانى بىوہ يەكپارچە رق و سەركىشى. عەلىيەشەل وەك پارچە ئاگرىك لە ژوروى چوودەر.

عەبدىخان لە ھىچ كەس چاوەروانى نەو جۆرە جوابەنگى و سەركىشىيە نەبوو. تىك چوو. خەرفا. لىوى پى داچۆران. كاتىك كەمىك ھاتەوہ سەرەخۆ، دەھرى بوو. سەرى راوہشانە. دەتگوت دەيەوى وەدواى عەلى بکەوى. لە نىو جىيەكەى ھاتە دەرو نەپاندى:

"عەلىيەشەل، عەلىيەشەل... ئىدى نەتۆ لەم دىيە جىت نىە... ھەر گەيشتيەوہ نىو دى، سروسىيالى خۆت تىك نى و ھەر جەھەننەمىك دەجى، بچۆ. تاقە رۆژىك خۆت بگنخىنى، پىاوہكەم دەنترىم مالىكەت بەسەر دا وىران بکەن. گویت لىبوو گوتم چى؟... گویت لى بوو عەلىيەشەل؟..."

لە پاشان لەبەر خۆيەوہ دەستى كرد بە پرتەو بۆلە:

"بىشەرمانە... ئەك نەناسانە... بى ناموسانە..."

نەجار زارى كەفى كرد:

"ھەمووتان دىتان، وا نەبوو؟"

ھەمووان يەكدەنگ جوابيان دايەوہ:

"بەلێ دێتمان خان، راست ئەو جۆرە بوو کە فەرمووت."

"دەستان لەسەر ویژدانتان دانین... براینە، هاوولایتینە... بێستە مندالێک تەقە لە من کردووە... خەجالتێکی نەکیشاوە... تەقە لە ناغای پێنج دێیان کردووە... لە ساحەبێ پێنج ناوەدانێیان... ئەویش لەسەر کچەتیۆک... ئەگەر ئەمن کوژرابام، ئێوە چیتان بەسەر دەهات؟ باش بیری لێیکەنەو، ئەگەر من لەنیو چووبام وەزعی ئێوە چی لێدەهات... کچیۆک کە من ویستوومە بێتە بووکم وەدوای قوون رووتیک بکەوێ و برۆا؟ ناخەر ئەمە لە ج کتییۆک دا نووسراوە؟ دەستان لەسەر ویژدانتان دانین... ویژدانی خۆتان بکەنە حەکم... گویتان لە دەنگی ویژدانتان بێ... هەرچی ویژدانتان دەلێ وا بکەن..."

"مووسا تەمبوو:"

"هەر ئەوێه کە خان فەرمووی... دەستان لەسەر ویژدانغان دانا."

خان ئافەرمی پێ گوت:

"ئافەرم مووسا، بارک الله."

"قەدیرە کەچەل:"

بۆ خاتری ناغامان هەر کاریک بێ دەیکەین... هەموومان دەستان لەسەر ویژدانغان دانا."

خان:

"خا هەمووتان بپاریزێ... ئەمسال لە هەمووتان تەنیا چواریه کیۆک ملکانە وەرەگرم... حەیانەکانیشم بە خۆتان بەخشی... بۆخۆتان... ئیستا بچن باش دەستان لەسەر ویژدانتان دانین تا بتوانن باش وەلامی حکوومەت بدەنەو..."

هەموویان بە پێکەنین و خۆشحالییەو لە هۆدەکە وەدەرکەوتن: "چواریه کیۆکی بەرهم... گاجووتەکانیش بۆ خۆیان... شانسێان هێنابوو..."

هەموویان لە حەسارێ پەنجای مێتریک دوور لە تەرمە کە دانیشتن و خەریکی لەبەرکردنی شایەتیەکیان بوون:

"حاجی بوو... ئەدی حاجی خۆی بوو کە داهاشەو و شەش تیرەکە لە عەرزی هەلگرتەو... کچەکە دەستی کۆرەکە گرتبوو و بە جووت هەلدەهاتن... لەپەر دەستی کچەکە لە دەستی کۆرەکە بەر بوو... نێمەش گەیشتیێه سەری و گرتان..."

حاجی قسەکیانی بڕی:

"نا... وا نه بوو. بلټين: حاجی - واته من - گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌ړا باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو نه‌ی هېشت دهرچې... له پاشان ده‌لټین وه‌ختیک حاجی - واته من - گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌ړا باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو، کوربه‌که - واته همه‌دۆک - ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو خوی دهریاز کرد..."

حاجی گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌ړا باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو. وه‌ختیک حاجی کچه‌که‌ی گرت، کوربه‌که - واته همه‌دۆک - ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو هه‌لات."

"کچه‌که زوړیش ده‌ست راست بوو. که‌س نه‌یده‌زانی نه‌و هه‌رامزاده‌یه سی‌ره‌گرتن له چ خوانه‌ناسیک فی‌ر بووه... سئ گولله‌ی له‌سهر یه‌ک له سنگی وه‌لی‌خان دان، یه‌ک گولله‌ش چی‌یه، به خه‌ساری نه‌دا... وه‌ختیک وه‌لی خان که‌وته عه‌رزى، ده‌مانچه‌که‌ش له ده‌ستی کچه‌که‌ی په‌ړی و که‌وته سهر زه‌وی... پاشان حاجی داهاته‌وه‌و ش‌ه‌ش تیره‌که‌ی هه‌ل‌گرت‌وه."

حاجی:

"راست بوو... نه‌اوا. ئیستا دانیشتن و نه‌مانه باش له‌به‌ر بکه‌ن، تا نه‌گه‌ر حکومت هات له نه‌کاو له‌بیرتان نه‌چټه‌وه."

لای پاش نویژى، له پی‌ش دا دوو ژاندارمه به تفه‌نگ و سه‌ره‌نی‌زه‌وه به دواى وانیش دا پزیشکی حکومت و بازپورس و وه‌کیل باشی‌یه‌کی ژاندارمری له‌به‌ر دهرگای مالى عه‌بدی‌خان دابه‌زین.

لی‌فه‌یه‌کی چیتی گول‌داریان به‌سهر تهرمه‌که هه‌ل‌کټ‌ش‌ابوو. ده‌ستی زه‌ردى مردووه‌که له لی‌فه‌ی هات‌بووه دهر.

دوکتور لای‌کی‌کی چاوشین و رهنګ کچوله‌ بوو. کاتیک له نه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی، لی‌فه‌که‌ی وه‌ل‌دا، به قی‌زو بی‌زه‌وه ته‌ماشای مردووه‌که‌ی کرد. پاشان لی‌فه‌که‌ی به‌سهر هه‌ل‌کټ‌ش‌ایه‌وه:

"ده‌توان بی‌خیژن."

هه‌موویان چونه ژوړى. له په‌ناى عه‌بدی‌خان دانیشتن. هه‌موویان نی‌وچاوانیان تیک نابوو. هه‌رسی‌کیان له شار زوړیان ناوی عه‌بدی‌خان بی‌ست‌بوو. وه‌کیل باشی بۆ‌خوی یه‌کټک له دۆسته باشه‌کانی عه‌بدی‌خان بوو، و له هه‌موو دهرفه‌تیک بۆ دهرپړینی دل‌سوزی و هه‌ستی هاوده‌ردی خوی که‌لکی وهرده‌گرت:

"نه تۆ خەمت نەبێ خان... سەری تۆ سەلامەت بێ، بۆخۆم قاتلە کەت بۆ دەگرم... بۆخۆم دەهێنمە بەردەستت. بە سزای خۆی دەگا، هەر بیریشی لێمەکەو... چوار ژاندارمەم وەدوا خستوون... لە هەر کوێ بێ دەبێگرن خان!..."

وەکیل باشی تاییشی لەگەڵ خۆی هێنابوو. تاییەکی لە کۆلەپشتەکی دەرھێناو لەسەر پنە یان کردنیی دانا. دواوە ژاندارمە یەکیان بە دواي خەجیج دا نارد. خەجیج هات، لێپرسینەو دەست پێ کرا. خەجیج رووداوەکی بەو جۆرە کە بوو گێڕایەو. لە پاشان نۆرە ی شایەتەکان هات. پێش ھەمووان حاجی شایەتی دا. نوویش مەسەلەکی بەو جۆرە کە خان دەهەویست، باس کرد:

"کاتیئک ھەمەد تەقە ی لە عەبدی خان کرد، لە نەکار چارم بەم کچە - واتە خەجیج - کەوت، دیتم شەش تیرێکی بە دەستەوہیو سێرە ی لە وەلی خان گرتوہ. تا ئەمەن ویستم بھوولێم سێ جار رووہ وەلی خان دەستی لێکێشا. دەست راستیە کەشی شتیکی سەیر بوو! کاتیئک وەلی خان گوتی: ئای کوژرام و کەوتە زەوی، خەجیج ھەر لەوێ رەق بوو و شەش تیرەکی لە دەست کەوتە خوار. منیش داھاتمەوہ دەمانچە کەم لەنیو قورئ دەرھێناوە. ھەمەد دەستی کچەکە - واتە دەستی ئەم خەجیجە - ی گرت و دوو بە دوو رایان کرد. وەدوایان کەوتم و گەیشتمە سەریان. باوہشم بە ھەردووکیان دا کرد. ھەمەد کچەکی بەرداو بۆخۆی رای کرد. بەلام کچەکەم گرت و ئەم ھیشت رابکا. چما دەکرا بێلم رابکا؟ بەرەلام نەکرد. بەخوا ئەگەر ھیشتبام رابکا."

خەجیج لەم شایەتیە تێک رابوو. حاجی مەبەستی چی بوو؟ سەری لێ دەرئەدەکرد: بازبۆرس:

"خەجیج! دەتێ نەتۆ وەلیت کوشتوہ. قسەیکت ھەیە؟"
خەجیج:

"پیاویئک بەو زەلامیە چۆن بە من دەکوژرا؟"

قسەکانی حاجی یەکیشیان راست نەبوو، مەبەستی حاجی چ بوو؟ پاشان پرسیار لە زەکەر یا کرا. نوویش راست قسەکانی حاجی دوویات کردنەوہ، نە وشەیک زیادو نە وشەیک کەم. شایەتەکانی دیکەش جگە لە قسەکانی حاجی شتیکیان نەگوت.

خەجیج ھەستی کرد ئەو ماستە بێ موو نیە. دلی لەرزی. ترسا. گریان ی هات.

بازبۆرس چەکەکی بە شایەتەکان نیشان داو پرس ی:

"نەمە بوو نەو چەكەى لە دەستى خەجىج دا بوو؟"

گوتيان:

"بەلەى نەمە بوو."

نەو شەو لە مالى عەبدىخان مانەو. دوو دوو دۆشەكيان لەسەر يەك بۆ راخستبوون. چەند بەرخيان بۆ سەر برين و بۆيان كردنە تەندوور كەباب. بازپورس ھەموو جارێ كە بۆ كاريك رتي دەكەوتە دېھاتی كتيپارە، داواى تەندووركەبابى دەكرد. يتيگومان باشتريخ خواردەمەنى كە لە گۆشت دروست دەكری، ھەر نەو تەندووركەبابەيە.

شەوێ، خەجىجيان لە ژوورى تەنيشت خۆيان دا زيندانى كرد. خەجىج كە ھەتا نەو شەو ھەىر لە ھيچ شتيك نەكردبوو، نەو شەو سەرى وەسەر نەژنۆى كردبوو و لە گۆ فكران راپووبوو. ھەتا بەيانى ھەر بەو جۆرەى سەرى لەنيو نەژنۆيانى گرتبوو و دەگريا. بەيانى خەجىجيان لەو ژوورە كە تتييدا زيندانى كرابوو، ھينايەدەر. دوو ژاندارمەكە خەجىجيان و ھيپش خۆيان داو كەوتنەري. خەجىج رەوانەى بەنديخانە كرابوو.

خەجىج ھۆشى بەسەر خۆيەو نەمابوو. نەيدەزانى چ روودەدا. نەيدەزانى چيى لىدەكەن؟ وەرێ كەوتبوون. خەجىج لاقەكانى تيك دەنالقان. نەمە دووھەمين جار بوو كە خەجىج دەچووە جينگايەكى زۆر دوور لە دئەكەى خۆيان. جارى يەكەميان پشتيوان و خۆشەويستەكەى خۆى لەگەل بوو. لەو سەفەرەدا دەيزانى دەچيتە كوئ و بۆچى دەچى. لەو سەفەرەدا بەنيازى پەيداكردى كينلگەيەكى چكۆلەو خانوويەكى گەرم دەچوو. بەلام لەم سەفەرەدا دلي پىر بوو لە ناويميدي و ترس. نەيدەزانى نەو خەلكە چيى لەگەل دەكەن. كاتيک لە ناوايى وەدەر كەوتن، تەنانەت دايكيشى نەھاتبوو بەرتى بكاء... دەستە خوشكەكانيشى نەھاتبوون. نەمە زۆر ناخۆش و زۆر تال بوو.

فكرو خەيال بەريان نەدەدا. ھيندي جاريش نە ھيچ تىدەگەيشت، نە ھيچى دەدى و نە ھيىر لە ھيچ دەكردەو. تەنيا نەوئەندە بوو، ھەركات و ھۆش دەھاتەو و چارى بەو دوو ژاندارمەيە دەكەوت كە لە تەنيشتيەو دەريشتن، دەلەرزى. دواوژۇ لەبەرچاوى تاريك بوو و ھەتا ھەنگاويك دەچوو پيش، ھەنگاويك زياتر بە تاريكايى دا دەريشتە خوار. لە پيش چاوى خۆى حكومەتيكى دەدى وەك ديو... ژاندارمەكان و دو پياوى ديكەى حكومەت...

رۆژی دواتر وهختێك گه‌یشتنه‌ شار، خه‌جیج ئیدی هێژی لێ پرابوو. ماندوو بوو. به‌ریگا دا نه‌ده‌رژیش، راده‌کێشرا. دیتنی شار نه‌ختێك دڵخۆشی کرد. هه‌ستی نه‌مین بوونه‌یه‌ك له‌ دڵدا په‌یدا بوو. ترسه‌که‌ی که‌متر بوو. هه‌مه‌دی وه‌بیر هاته‌وه‌. هه‌مه‌د هه‌میشه‌ باسی گرتیکی زه‌ردی بۆ کردبوو. له‌ پرته‌قال و به‌ردرپیژی بلبوورین و بۆنی که‌باب هێندێ شتی بۆ باس کردبوو... گوتیبوی له‌سه‌ر یه‌کێك له‌ خانوه‌کان ژوورێکی چکۆله‌ی دیوه‌ وه‌ك هیلانه‌ له‌ك له‌ك، که‌ له‌ شووشه‌ی ره‌نگاو په‌نگ دروست کرابوو. داخوا نه‌و خانوه‌ له‌ کوێ بێ؟ گوتیبوی که‌ هه‌تاو که‌وتیوه‌ سه‌ر شووشه‌ی مالێك، شووشه‌ که‌ ره‌نگی سوور سوور هه‌لگه‌رابوو... ده‌تگوت په‌نجه‌ره‌ که‌ له‌ موورووه‌ سوور که‌ دروست کراوه‌... له‌په‌ر هه‌مه‌دی وه‌بیر هاته‌وه‌. دلی ته‌زی. داخوا هه‌مه‌د ئیستا له‌ کوێ بێ؟ نه‌گه‌ر هه‌مه‌دیان گرتبایه‌ هه‌مه‌ن ده‌کوژرا. خه‌جیج له‌ دلی خۆی دا گوتی: "به‌سته‌زمان، هه‌مه‌د... له‌سه‌ر من وای لێ هات..."

ته‌ختی سمیت کراوی ژووری زیندان هه‌تا گوتیزنگی لاقی ناوی تیدا راوه‌ستابوو. بۆچی وابوو؟ بۆچی ناویان تێ کردبوو؟... که‌س نه‌یده‌زانی. نێره‌ بۆنیشی زۆر ناخۆش بوو، ده‌تگوت بۆنی ناوه‌ستانه‌. تاریکیش بوو، وه‌ك پاشخانه‌. ته‌نیا په‌نجه‌ره‌یه‌کی هه‌بوو که‌ نه‌ویشیان توند توند داخستبوو. خه‌جیجیان له‌ ژوورێ هاویشته‌. خه‌جیج هه‌ر له‌وێ شه‌وی به‌ رۆژ کرده‌وه‌، به‌لام دیاره‌ خه‌و له‌ چاوی نه‌که‌وت... هه‌ر جێی خه‌وتنیشی لێ نه‌بوو، به‌لام نه‌گه‌ر دلی خۆش بووایه‌، ده‌یتوانی به‌سه‌ر پێشه‌وه‌ بجه‌وێ. ده‌تگوت له‌ تاریکاییه‌ك دایه‌ که‌ هێندێ ده‌ریایه‌کی پر له‌ ناوه‌. چاوی هه‌ر له‌ ده‌رگا بوو. پێی وابوو نه‌گه‌ر ده‌رگا بکه‌نه‌وه‌ به‌ره‌لای ده‌که‌ن. وای ده‌زانی هه‌رچاوی به‌ رووناکایی بکه‌وێ، هه‌موو ده‌رده‌کانی ئارام ده‌گرن.

پێی وابوو که‌ ده‌بێ رۆژ بووبێته‌وه‌. نه‌ له‌ که‌لێنی ده‌رگاوه‌ نه‌ له‌ هیج کونێکی دیکه‌وه‌ رووناکاییه‌ك نه‌ده‌هاته‌ ژوورێ. به‌لام وا ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ ده‌بێ رۆژ بێ. له‌ نه‌کاوه‌ ده‌رگا کرایه‌وه‌، رووناکایی وه‌ك دۆلپایه‌کی قورس که‌وته‌ سه‌ر له‌شی و گێژی کرد. ماوه‌یه‌کی پێ چوو هه‌تا توانی که‌م که‌مه‌ بێته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ. ژاندارمه‌یه‌ك قۆلی گرتبوو و ده‌یرده‌ ده‌ری. ده‌ری پر بوو له‌ خه‌لک. کاتێك خه‌جیج هاته‌ ده‌ری، هه‌مووان سه‌ریان بۆ لای نه‌و وه‌رسووران. له‌نێو هه‌رواو هۆریادا نه‌م قسه‌یه‌شی گوێ لێبوو: "ئه‌م که‌چیه‌ که‌ ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی کوشتوه‌..." تێگه‌یشت که‌ نه‌و خه‌لکه‌ بۆ دیتنی نه‌و کۆ بوونه‌وه‌. سه‌ری هه‌لنه‌بێری ته‌نانه‌ت ناوڕێکیشی وه‌سه‌ر نه‌دان. ئیدی له‌ ژاندارمه‌کانی ده‌ورو به‌ری نه‌ده‌ترسا. ته‌نانه‌ت بوونی نه‌وان وره‌شی پێ ده‌دا.

خه جيجيان برده لای قازييه کي زور پير. قازي لهو قازي پانه بوو که هزار تاقیکړنده وديان ديوه له هزار ناو پيريونه وه. سمیلي به پشت و زهلام و ملی پر له چرچ و لوج بوو. پاش پرسین و نوو سینی ناو و شوره تی خه جيج پرسیری کرد:

"تو بهوه تاوانبار کړای که وهلیی کورې مستهفات کوشته... قبولته یان نا؟"

خه جيج به ساویلکهي وهلامی دايه وه:

"به خوا من نهم کوشته... نهم به چی ده توانم پياوی بکوژم؟... نهمن همر ناویرم دهست له چک و چوله وردهم..."

قازي، خه لکی دپهات و ژنه لادتييه کانی باش دهناسی. له ماوهی چهندين سال دا لانی کم هزار جار گوئی له قسه یان ببوو. قازي دهسبه چی تی گه یشت که خه جيج بی گوناچه... تی گه یشتبوو، به لام چاره ی نه بوو ده بوو رای بگری، چونکه ده ليله کان زور به هیژ بوون.

به نندی ژنان ژورریک بوو که پاشان خرابووه سمر خانوبه رهی به نديخانه. سپی کاری دیواره کان هله ریبوو. دیواره کانی پر بوون له پریشکه خوین. ههتا نه مړه هزاران میښ و مه گزه به دیواره کانی وه پلشابوونه وه. نهم پریشکه خوینانه هی میښ و مه گزه کان بوون. میچ و دارو هه لاش و په غمرو ته وادی دارو دیواره کهی رزیبوون و خه ریک بوون ده پووان... هه موو چی به کی بوری لئ دهات. بزمیزی لئ دهات. تنه که یه کیان له پاش ده رگا که دانابوو. به ندييه وانه که به خه جيجی گوتبوو که نه گهر شه وئ کاری ده رتی هه بی، ده توانئ لهو تنه که یه بکا.

خه جيج به بی وازی و بی نیشتیا پارویه کی لهو نانه کرده وه که به ندييه وانه که بوی هینابوو. خسته زاریه وه، جوی و جوی... به لام نهیتوانی قوتی دا، تفی کرده وه.

روژی دوايه و روژی دواتریش هیچی پی نه خورا. نیره بژ نهو دنیا یه ک بوو سمرانسمر نه شکه نهم نازار. نهیده توانی خوی پیوه بگری.

روژی سیهم دایکی هات. دایکی نه ونده گریابوو چاوه کانی ببوونه گومی خوینئ. دایکی له پشت په غمرو به نديخانه دانیشتبوو، ده گریاو دهیگوت:

"کچی خوم، کچی خوم... کیژه په غم به خه نه کم... نهمه چ به لایه ک بوو به سهرت هات کچی خوم... کارت به کاری کورې خه لکی چ بوو... بوچی کورې خه لکت کوشت کچی خوم؟..."

خه جيج بژ به کم جار زاری کرده وه به رق و سرکیښييه وه جوابی دايه وه:

"نەمن چۆنم كۆرى خەلگ كۆشتە؟... نەمن ھەتا ئەمىرۇ چەكم بە دەستەو ەرتە؟... خۇ
ھىچ كەس نەزانى ئەتۇ دەزانى!..."

نەم توورەيى و سەركىشىيە كەمىك دايكەكەي ھىدى كۆرەو. ھەر بە ئەقلى دا نەھاتىبو
كە لەوانەيە كچەكەي ئەو كارەي نە كۆرەي. سەرلەنۆي دەستى پىي كۆرەو:

"نەمن چوزانم كىژى دەست و پىي بەخەنەم. ھەموو خەلگ دەلەين خەجىج وەلىخانى
كۆشتە. نەمن چوزانم كىژى دەست و پىي بەخەنە. دەچمە لای ەرىزەنوس و ەرىزەي
پىي دەنوسم... دەلەيم بنوسە كچەكەم لە چەك و چۆلە دەترسى... ەبدىخان وەلامى
ناردە، گوتوويە بە دايكى خەجىجى بلىن بە خۆرايى خۆي ماندو و نەكا. نە ەرىزە
بنوسى و نە ھىچ بكا... بەلام بە دزىي ەبدىخان دەچمە لای ەرىزەنوس كىژى
دەست و پىي بەخەنەم... ئەگەر بزانم سەرم دەبرى، ديسان دەچمە لای ەرىزەنوس.
ئەدى كىژى دەست و پىي بەخەنەم، دەزانم ئەتۇ گوناخت نىيە. ئەو كافرى خوانەناسە، ئەو
ھەمدە روھى بە كۆرى خەلگ نەكردو كۆشتى... ئىستە خەرىكەن بەسەر كچى منى دا
دەين. ئەو كافرە خوانەناسە بوو كە مالى لى ويران كردم. ھەمدە بوو كە ھىلانەي
لى تىك دام... دەچمە لای ەرىزەنوس كىژى دەست و پىي بەخەنەم... نەمن ئەو
دەرۆم، دەست و پىي بەخەنەم گيان، ئەو دەرۆم."

بوخچەيەكى پىر لە خواردەمەنىيە بە دەستەو بوو كە لەدىي را ھىتابووي لە پەنجەرەو
وەرورەي نا:

"نەمن دەچمە لای ەرىزەنوس... دەلەيم ەرىزەيەكم بۆ بنوسى با ھكۆمەت
بىخوئىتەو بە بزانى كە كچەكەم بى گوناخە... ھكۆمەتەش بىيادەمە... روھى ھەيە...
بەخۆرايى تۆ لە بەندى دا راناگرى كچى خۆم."

بە دىتنى دايكى دللى كرايەو. پاش ئەو بۆ يەكەم جار توانى دەرەو بىيىنى. خانويەكى
تازە كە سەرى بە سۆالەت داپۆشرايوو. سۆالەتەكان خاوتىن بوون و بريسكە بريسكيان
دەھات... لە پشتمەو خانووە كە گومبەزو منارە بەرزو بارىكەكانى مزگەوت... لە تەنىشت
ديواريك پەلە ھەنجىرىك بە گەلای پان و ئەستورەو، و دوايە ھەسارىكى گەورە پىر لە تۆزو
خۆل... لە پشت پەنجەرەو ئەو كەسانەي دەدى كە لە ھەسارى دا بۆ ئەم لاو ئەو لادا
دەچوون... ھەمدە ھەموو ئەمانەي بۆ باس كۆرەو، و لەبارەي سوورى و بريقەدارىي
سۆالەتەكانەو زۆرى قسە بۆ كۆرەو.

بەندىيەوان ھات و دەرگاي كردهو. پىاويكى زۆر توورەو تۆسن بوو. بە قەلىسيەو
خەجيجى بانگ كرد:

"دەتوانى بىيە دەري بايەكت لى بدا."

بەندىيەوان ھەموو رۆژى ئەو كارەى كردبوو. رۆژى دوو جار بەياني و ئىتواري بۆ با لى دران
دەرگاي كردبوو. بەلام ئىستا يەكەم جار بوو كە خەجيج ھەستى دەكرد باي دەرەوہى وئ
دەكەوي و لەو باوي كەوتنە لەزەتى گەرانەوہ بۆ سەر دنياي ھەست پى دەكرد.
پەنجەرەى بەرزى ئەو ژوورە كە خەجيجى تىداوو, روى لە دەرەوہى زيندان بوو. يەك دوو
كەس لە بەندىيەكان كاتىك ديتيان خەجيج نەختىك وەخۆي ھاتەتەوہ ھۆشى لە كن خۆيەتى,
بانگيان كرد:

"خوشكى... ھۆ خوشكى... ھەر كەس چارەنويسىكى ھەيە, زۆرى بىر لى مەكەوہ...
بەلام كابرات باش لەنيو برد...! بەلئى, خوشكى, نەوين و نەوينداری ئەم قسانەشى ھەيە...
ناشقەرۆتە بوون زۆر كاران بە پىاري دەكا, ھەر خۆش بن ناشقەرۆتەكان!..."

خەجيج جوابى نەدانەوہ, ھاتەوہ ژوورئ... كەوتەوہ بىرى ھەمەد.
دايكى چوہ لاي فەخرىخانى عەريزەنويس. فەخرىخانى عەريزەنويس لەو شىتە ھەمىشە
مەستانە بوو. ھەموو كەس نەوي بە "فەخرىيەشىت" دەناسى.

فەخرىيەشىت چەندىن سال دفتەردار ببوو, بەلام لەميژ سال بوو لەسەر بەرتيل خواردن
لەسەر كار وەلا نرابوو, ھەر لەو كاتىشەوہ ببووہ عەريزەنويس. داھاتى فەخرى لە عەريزە
نويسىيەكەى دووسى ھىندەى دفتەردارىيەكەى بوو. خەلك باوہريان وابوو كە: "فەخرىخان لە
وہ كيليش شارەزاترە". شەو و رۆژ سەرخۆش بوو, و ھەموو عەريزەكانى بە مەستى دەنويسىن.

فەخرىيەشىت سەرى وەسەر ميژىكى كۆن و چلكن كە تايەكەى لەسەر دانرابوو, كردبوو و
خەريك بوو ويژىنگى دەدان. لە دەوروہەرى, بۆنى نارەق ميژىكى پىاوي دەگرت. وەختىك ھەستى
پىي ئەو ژنەى بىست, سەرى ھەلئنا. بە ھۆى چەندىن سال كاركردن و خووپى گرتەوہ دەنگى پىي
ئەو كەسانەى بۆ عەريزەنويسىن دھاتنە لاي, لە دوور را دەناسى. دەزگاي عەريزەنويسىيەكەى
فەخرىيەشىت لە پەناي دوكانى قەسايىك بوو. بۆيە ھەمىشە خەلك بە لاي دا دھاتن و
دەرۆشتن. فەخرىيەشىت بە دەنگى لاقى ھىچ كام لەوانە سەرى ھەلنەدەبىرى, بەلام ھەستى پىي
موشتەرىيەكانى خۆى لەدوورەوہ لە نيو ئەو ھەموو دەنگە دەنگەدا دەناسىيەوہ. سەرى
ھەلنەدەبىرى چاوى لە چاوى موشتەرىيەكەيەوہ دەبىرى و يەكەم قەسەى ئەمە بوو:

"باشه، بۆلۈ بۆلۈم..."

كاتىك دايىكى خەجىجىش لىي نىزىك بوۋە، فەخرىيە شىت سەرى بەرز كىرەۋە:

"باشه، بۆلۈ بۆلۈم..."

ئۇنە لە پىادەپىيە كەدا دانىشت و پالى ۋەدىۋارە كەۋە دا:

"خۇا بىكا بە قورىانى تۆ فەخرىخان... مەپرسە چ بەلایە كمان بەسەر هاتوۋە."

فەخرىخان مىدادە كەى لە زارى خۆى را كىرەبوو، خەرىك بوو دەپىۋى.

"دەسەر سەرت گەپىم فەخرىخان، خۇا تاقە كىچىكى دابوۋىم فەخرى خان... تەنیا نەو

تاقە كىچە... تەنیا كىچىكى پەنجە بە خەنەم ھەبوو دەردو بەلات لە من كەۋى... نەدى...

خەجىجىم... تاقانە كەم... لە بەرت دەمرەۋە ژاندارمەكان كىچە كەمىان گىرت و ھاۋىشتىانە

نىر بەندىخانە، فەخرىخان... كىچە كەم گىراۋە خۇايە مەرگم رەپىشت كەۋى."

فەخرىخان بەسپايى و لەسەرەخۆ مىدادە كەى لە زارى دەرھىنا:

"بۆلۈ بۆلۈم خوشكى، كىچە كەت لەسەر چى گىراۋە. نەمەم بۆ باس بىكە..."

"بە قورىانى مىندالە كانت بىم فەخرىخان، گىۋى بىگرە با پىت بىلېم... كىچە كەمىان بۆ

خوشكەزى عەبدىخان خۇاست و نىشانە مان كىرە، بۆ ۋەلىخان... بەلۋى فەخرىخان گىيان...

بە براى خۆم بىلېم كەۋبارە پەروپال خەناۋىيە كەمىان بۆ خوشكەزى عەبدى خان نىشانە كىرە...

نىدى، نىدى چىت بۆ باس بىكەم فەخرىخان گىيان! تۆمەز كىچە كەمان لە گەل نەو ھەتىۋە زۆلەى

دوونە - دەزانى بە كى دەلېم فەخرىخان؟... ھەمەدۆك، نەو كافرۋى خوانەناسە... بەلۋى

فەخرىخان، تۆمەز كىچە كەمان لە گەل ھەمەدۆكى بەلۋىدراۋ يەكتىيان خۇش وىستوۋە...

باشە، نىمە چووزانين بە قورىانت بىم... سەرت نەيەشىتم فەخرىخان، شەۋىكىيان دوو بە دوو

لىيان داۋە، رۆشىتون، ئۆ خۇايە! برىا لاقى شىكابايەۋ نەو دەرەدى بەسەر نىمە نەھىتابايە. خۆ

عەلى شۆين ھەلگىرى دەناسى؟... لە دنيا دا كى ھەيە نەيناسى فەخرىخان؟... ھەر نەو

عەلىيەشەلەى دەلېم... ناغايەكى بە من و بە تۆ، نەو عەلىيەشەلە شۆينيان ھەلەدەگىرى و

ھەردووكيان ھەرنائاۋا كە لە نەشكەۋتى دا دەست لە ملانى يەكتىر بوون، دەخاتە داۋ...

كۆرەكەش دەمانچەى ھەلەدە كىشى ھەم لە عەبدىخانى دەداۋ ھەم لە خوارزاكەى... ناغايەكى

بە من و بە تۆ پاشانىش لى دەداۋ دەرۋا... بە براى خۆم بىلېم ھەتىۋيان بۆ ناگىرى و نىستاش

كە نىستايە بۆيان نەگىراۋە. بە قورىانت دەبىم، كە دەستيان ۋە ھەمەد راناگا، دىن كىچە كەى من

دەگىرن و دەپچەنە بەندىخانەۋە... ژاندارمەكان، نەدى دەبەرت مەرم ژاندارمەكان كىچە

نازەننە كەمىان گىرت و خستيانە بەندىخانە... ھەرچى بەسەر نىمە هاتوۋە، نەو ھەمەدۆكە بۆتە

باعيس، ره‌بی خوا کویری کا فخری‌خان. نهو هه‌تیوه بوو به باعيسمان فخری‌خان... نیستا ده‌لین وه‌لی‌خان کچی من کوشتویه... هه‌موو دیتیه‌کانیش هه‌روایان شایه‌تی داوه، به قوریانی منداله‌کانت بم. ته‌نیا نهو عدلی‌شه‌له گوتویه که نه‌من ناتوانم شایه‌تی بدهم، نه‌وانی دیکه هه‌مووان شایه‌تی‌یان داوه... به ناغای خۆم بلینم، عه‌بدی‌خانیش ده‌ستووری دا عدلی‌شه‌لیان له ناوه‌دانی ده‌رکرد... نیدی چت بۆ باس بکه‌م فخری‌خان گیان، نه‌من باوه‌پرم کرد که کچه‌که‌م وه‌لی‌خانی کوشتوه... ناخر هه‌موو دئی‌یه‌که وا ده‌لین... ناخر خۆ هه‌موو دئی‌یه‌که ده‌ورم‌نی نیتمه نین فخری‌خان گیان... تۆمه‌ز نهو عه‌بدی‌یه خوانه‌ناسه دیتیه‌کانی ناچار کردوه که وا بلین... دیتیه‌کانیش خۆ ناتوانن قسه له قسه‌ی عه‌بدی‌خان بکه‌ن... منی قورپه‌سه‌ریش هیچ سه‌ر له‌و جوژه شتانه ده‌رناکه‌م فخری‌خان گیان... بۆیه باوه‌پرم کرد. پاشان به دواي کچه‌که‌م دا هاتم و له به‌ندیخانه دیتمه‌وه... به‌لام کیژه په‌نجه‌به‌خه‌نه‌که‌م، کیژه تاقانه‌که‌م شتیکی دیکه ده‌لئ فخری‌خان گیان. نهو ده‌یگوت دایه چما نه‌من ده‌زاتم چه‌ک به‌ده‌ستمه‌وه بگرم؟ کیژه په‌نجه‌به‌خه‌نه‌که‌م راست ده‌کا فخری‌خان، یاخوا مه‌رگم ره‌پشت که‌وئ کچی من، تاقانه‌ی من نازانی چه‌ک به‌کار بی‌نی... وه‌بیرم هاته‌وه که که‌وباره په‌روبال خه‌ناوی‌یه‌که‌ی من نه‌وه‌نده له چه‌ک ده‌ترسئ که ناویری ته‌ماشاشی بکا. بابیشی رقی له‌چه‌ک ده‌بیته‌وه، فخری‌خان گیان، نه‌وه‌تا خۆمان ناسیوه چه‌کمان له مائی دا نه‌بووه فخری‌خان گیان... هه‌موویان شایه‌تی به درۆ ده‌ده‌ن ده‌سه‌ر سه‌رت گه‌پیم... هه‌مووان قسه‌یان کردوه به یه‌ک که کچه‌ نازداره‌که‌م له‌نیو به‌رن، به قوریانی منداله‌کانت بم... نه‌مه‌یه به‌لایه‌ک که به‌سه‌ر نیتمه هاته‌وه، به قوریانت بم خواجه... کچی من له تفه‌نگ ده‌ترسئ... نه‌گه‌ر چاوی به تفه‌نگ بکه‌وئ زراوی ده‌چئ... نه‌مانه بۆ حکومه‌ت بنووسه فخری‌خان گیان... بنووسه که کچه‌که‌م له تفه‌نگ ده‌ترسئ... نه‌وجۆره‌ی که گوتم بۆ حکومه‌ت بنووسه..."

فخری‌خان په‌ره کاغه‌زه‌کانی هه‌ل‌گرت و خستیه نیو تاییه شق و شره‌که‌ی. ته‌قه‌ته‌قی تایپ به‌رز بووه‌وه فخری‌خان یه‌ک ته‌کان عه‌ریزه‌ی له پینچ په‌ر دا تایپ کرد. کاتیک کاره‌که‌ی ته‌واو بوو رووی کرده دایکی خه‌جیج:

"گوئ بگه‌ره خوشکم... گویت لئ بی با بۆت وه‌خوینم... بزانه چ عه‌ریزه‌یه‌کم بۆ نووسیوی."

فخری‌خان سیفاریکی به لیته‌وه‌وه بوو که هه‌ر له‌م سه‌ری لیتی‌یه‌وه ده‌یبرده نه‌وسه‌رو ده‌ی‌هتیا‌یه‌وه، به‌ده‌م سیفاریک‌یشانه‌وه هه‌موو نووسراوه‌که‌ی یه‌ک ته‌کان خوینده‌وه و پرسی:

"چۆنه؟"

دايك:

"دهست خۆش بئى ياخوا... زۆر باشت نووسيوه فەخرى خان."

فەخرى خان:

"خوشكم، ئەگەر كەسيكى ديكە بووايه پازده ليره كەمترم لىئە دەستاند، بەلام ئەتۆ دە ليره بده... بەخوا عەريزه يەكم بۆ نووسيوى بەرد گوئى لىئە رادە چەئى... بەخوا بۆ بەردى بھويئەو دەبى بە ناو..."

دايك لە حاڵىك دا دەستى دەلەرزىن، پوولتېك كە لە لكى بوخچە كەى بەستبوو و گرى لەسەر گرى وى دابوو، كرديەو:

"دهست نەرزى فەخرى خان، ئىشەللا ئەگەر بەردىش بن، كارىان تى دە كا."

فەخرى خان لە كايتىك دا دە ليره يىيە قوراوىيە كەى لە دەستى دا دەسووراند، جوان بۆ داىكى خەجيجى باس كرد كە دەبى عەريزه كە بەریتە كوئ و بيدا بە كى و چ بلى. وەختىك داىكى خەجيج هەستا پروا، گوئى:

"دەبى مېوورى فەخرى خان، ئىشەللا ئەگەر جارىكى ديكە هاتەو، هيلكەت بۆ دىنم... رۆنە كەرەشت بۆ دىنم..."

دايه هەستاو رۆشت. ئەو جىيەى دۆزىو كە دەبوو عەريزه كەى بداتى. هەر لەو چووه لای يەكئە لەو كەسانە كە كچە كەيان گرتبوو و هيتابووانە ئىرە. لە پىش دا ترساو دوايه قسەى خۆى كرد:

"كاكى خۆم، بە قورىانت بى ياخوا... كچە كەمت بۆچى گرت و هينانە ئىرە... بۆچى خستە بەندىخانە... كچى من كە نازانى چەك بە دەستەو بەگري، چۆن دەتوانى پىاوى بكوژى؟... كچى من لە تەفەنگ دەترسى... بەمندايش وەختىك چاوى بە تەفەنگ دەكەوت، دەترساو بە گريانەو خۆى لە باوەشى من داويشت و خۆى دەشاردەو. عەريزه يەكم هينانەو تە خزمەت، عەريزه كە فەخرى خان بۆى نووسيووم، بزانه چى نووسيوه... بگرە بىخويئەو كچە كەم وئە بىبە مەو. وەرە با بەرى پىت ماچ كەم برالە، كيژى پەنجە بە خەنەى من هيج گوناحى نىە... ناشقى ئەو حەمەدە خوانە ناسە بوو و رەگەلى كەوتە... ئەوئەندە... هەموو كچىك شتى واى بۆ دىتە پىش برالە... كچە كەم وئە بىبە مەو... وەرە با بەرى پىت ماچ كەم..."

بازپورس بە توورەيى:

"زۆرى لەسەر مەپۆ. عەرزەكەت دانى و پڕۆ. دەبى راوەستى هەتا دادگا نەزەرى خۆى دەدا."
 پاش ئەم وەلامەش ديسان دەستى كرده وە بنووسين.
 وەختىك دايك گەيشتەو بەندىخانە ئىنوارە بوو. خەجىج لە بەيانيەو چاوىكى ببوو چوار
 چاو و چاوەروانى بوو:

"عەرزەيەكيان بۆ نووسىوم بۆ بەردى بخوێنەو دەبى بە ئاو، ئەگەر بۆ ئاسنیش
 بخوێندريتەو خۆى راناگرئ. هەر ئەوەندە حكومەت عەرزەكە وەخوێنئ، ئازادەت دەكا كچم.
 هەر بىخوێننەو دەزانن بىگوناحى. گوتم لە عەرزەكەدا بنووسن كە تۆ لە تەفەنگ دەترسىئ.
 نووسىيان كە ئەو وەختى منداڵ بووى ئەگەر چاوت بە تەفەنگ دەكەوت هەلەهاتى و خۆت لە
 باوەشى من دا دەشاردەو. فەخرىخانى عەرزەنووس بۆى نووسيم... عەرزەيەكى بۆ نووسيم
 كە ئەگەر بۆ كەسيكى ديكەى نووسيبايە بيست ليرە كەمترى لىئەدەستاند، بەلام دە ليرەى لە
 من وەرگرت. نۆشى گيانى بئ، حەلألئ بئ. سەدەقەى سەرى تۆ بئ. هەرچى هەمە بە قوربانى
 كيژە نازدارەكەم... با حكومەت عەرزەكەم بخوێنەو..."

خەجىج:

"خو بكا."

پاشان چاوى لە چاوى دايكى هەلەنگوت و سەرىداخت:
 "دايەگيان... دايە... جارێكى ديكە ئەگەر هاتى خەبەرێكى حەمەم بۆ بێتە... باشە
 دايەگيان؟!... خەبەرێكى حەمەم بۆ دىنى؟!... دەلتى چى دايەگيان?!"
 دايكى توورە بوو:

"دەلتىم ژەهرەمارو ساردە سندان..."

خەجىج سەرى هەلپرى. بە پارانەووە لە چاوى دايكەو راما:
 "دايە، دايەگيان... دايكە شيرنەكەم... پروانە، لە بەندىخانەدا خەرىكم دەپزم... نەگەر
 حەمە نەبى ئەمەن دەمەرم دايەگيان... ئەتۆ دەتەوئ بىرم دايكى شيرنم?!"
 دايك:

"دايەو ژەهرەمار، دايەو ساردە سندان، ئيشەللا خەبەرى سىرمە سىرمە بوونیت بۆ دىنم...
 ئيشەللا خەبەرى جوانەمەرگ بوونیت بۆ دىنم..."

خەجىج لە پىرمەى گريانى داو فرميسكى بە لىشاو هاتنە خوار. دايك لەپىر بێدەنگ بوو.
 خەجىج ماوەيەكى زۆر گريا. دايكى هيچى نەگوت. دايە خواحافىزىي لە كچەكەى كرد:

"خەرىكە ھەتاو ئاوا دەبى كچە سوور... نەمن دەبى وەرپ كەوم."

خەجىج:

"دايە..."

دايك راو ھەستا. چاوى پر بېوون. دەنگى دەلەرزى:

"باشە دايە گيان... لەبەر خاترى تۆ، بە خاترى گوڭى روومەتت وا دەكەم خەبەر ئىكم

لى دەست كەوئ... نازانى چەنديان لە دايكى دا... لەوانەشە بىرئ... بەستە زمان دوونە..."

پاشان وەرپ كەوت:

"مەترسە دايە گيان، فەخرى خان عەرزەيەكى بۆ نووسىوم كە ھەر مەپرسە..."

دنيا بوو كە عەرزەكە كارى خۆى دەكا.

(۱۲)

تاریک و تەلەمەنیک بوو چار چاری نەدەدی. لێرەوار بانگی دەکرد. لێرەوار وەك دیواریکی رەش بەرامبەر بە تاریکایی راکشابوو. زۆر دوور لەنیزیک لوتکەیی کێوی، شاگریکی چکۆلە ھەڵدەبوو و دەکووژایەو. لە تاریکایی دا بە کۆمە کۆمە دەچوونە پێش. زۆریان دەنگە دەنگ دەکرد... شەو بۆیرشی لێدەھات. بۆنی کاج... بۆنی ئارەق... بۆنی ھەلترشان... جار جار یەك دوو ئەستێرە لە ئاسمان تروسکەییەکیان دەداو دەکووژانەو.

لە چەند مانگی رابردوودا زۆر مائیان تالان کردبوون، زۆریان چەتەیی کردبوو و لەگەڵ ژاندارمەکان بەشەر ھاتبوون. ژاندارمەکان وازیان لە ھەموو دەستەکانی دیکە ھێنابوو، و بەدوای دەستەیی دۆردوو شیت دا دەگەران.

دۆردوو شیتیش گالتهی بە ژاندارمەکان دەکرد. سەری دەخستە سەریان. فریوی دەدان و زەبری لێدەدان. ھەمەد لە ماوہیەکی کەم دا خۆی نیشان داو و سەرنجی دۆردوو شیت و ھاوکارەکانیی بۆی لای خۆی راکیشابوو.

لە تاریکاییدا دەنگی دۆردوو بیسترا:

"ھەر لێرە دەمێننەو. لە ماندوویی و شەکەتییان ھالمان نەماو. دوو رۆژە ھەر ئاوا غار دەدەین. ئەمەش وەزە نیە... ھەر لێرە دەمێننەو."

رق و سەرسەختی و کەللەشەقی لە دەنگی دا دیار بوو. ھەمەد لێی چووە پێشی:

"بەسپایی، بەسپایی قسە بکە ناغام."

دۆردوو بە قەلسی جوابی داوە:

"چما چ دەبی؟"

ئەگەر يەككى دىكە لە ھاۋىيىكانى نەم پىشنىيارەي كىرەبايە، زۆرى پىي ناخۇش نەدەبوو. بەلام
لە داخى ھەمەدى دەھرى بوو كە ھىشتا نەھاتبوو، دەرسى ياغىيەتتىي بەو دەگوت.

ھەمەد:

"ئەگەر دوژمىنت مېرۈولەش بىي..."

دۆردوو:

"باشە... دوايە؟"

ھەمەد تىگەيشت كە دۆردوو گالتەي پىي دەكا، بەلام ۋەسەر خۇي نەھىناو لەسەرى

رۆيشت:

"ئەگەر مېرۈولەش بىي بە ھىچى مەزانە."

دۆردوو ھەسەلەي نەما. قسەكەي پىي برى:

"ئافەرىم ھەمەدۆك... پىيمان وابوو كۆيخا سەلمان ھاۋكارى بۆ ھىناوين... تۆمەز

سەرلەشكىرى بۆ ناردووين... تۆ ھەقت بەسەر نەم كارانەۋە نيە."

جەبار لە لاي چەپى ھەمەدەۋە دەپۆيشت. بە تەۋاۋى پشۋى سوار ببوو:

"ھەمەد راست دەكا ئاغام، ئەگەر لەنيو لىپرەۋار ۋەمىنين گەمارۆمان دەدەن...

ژاندارمەكان بە دوامانەۋەن، دەسبەردارىشمان نين... بەخوا بکەوينە گەمارۆيان، ۋەك كەوبارە

خېمان دەكەنەۋە... ۋەكىل باشى عاصم لەمىژە لە دەرفەتتىكى ۋا دەگەپىي... بەسپايى..."

ھەمەد:

"ئەيۋەللە راست ۋەك كەوبارە..."

جەبار:

"ژاندارمەكان يەك ۋ دوو نين... زۆر زۆرن... دىھاتىيەكانىشيان لە پشتن، ياغىيەكانى

دىكەش كە دوژمنى ئىتمەن، يارمەتتىي ئەمانە دەدەن... بە ھەموويان ناۋيرين."

ھەمەد:

"نەخەير، پىيان ناۋيرين... فيشەكمان نەماون."

دۆردوو ھەر لەو جىي لىي بوو رەق راۋەستا:

"ھىچ كەس ھەقى نيە ھەنگاۋىك بەۋلاۋەتر بېروا."

دەنگى ۋەك دەنگى زەنگولە لە لىپرەۋارى گەپرا:

"دو رۆژە ۋەك سەگ رادەكەين... راست ۋەك سەگ."

هاوکارىکيان تېدا بوو به ناوى نايب ره جەب. کەس نەيدەزانى کەنگى نايب يان وە کيل باشى بوو له کوئو هاتو و چەند سائە ياغى بوو. هيچ کەس يەبارەى رابردوو يەو پرسیارى لى نەدە کرد. چونکە زۆر توورە دەبوو. ئەو نەدە توورە دەبوو، لەوانەبوو کابرای بکوژى. هەر لە جى دا لە کەسانىک کە سەبارەت بە رابردوى پرسىاريان لى کردبايە، نيزىک نەدەبوو، ئەگەر چار ناچار تووشيشيان هاتبايە، بە هيچ جۆر نەيدەدواندن و بە جۆرىک تەماشاي دەکردن، دەتگوت چل سائە دوژمنى خوينى يەکتەن. پەنج سائ زياتر تەمەنى بوو، تەنيا شتىک کە هاوکارەکانى لەبارەى ئەو نەدەيانزانى ئەو بوو کە رۆژىک هاوکارى ئەمەدەزە بوو. پاش دەرچوونى لىتووردنى گشتى زۆر کەس تەسليم ببوونەو و چە کەکانيان تەحويل دابوونەو، بەلام ئەو تەسليم نەبوو. نيزىکەى دوو سائ بە تەنيا لە کيتوان دا گەرابوو. پاش دوو سائ کە چەند دەستەيەكى تازه دروست ببوون، رەگەل وان کەوتبوو. دەستەيەک نەبوو کە نايب ره جەب هاوکارى لەگەل نەکردبى. هەموو دەستەکان ئەويان دەناسى و خۆشيان دەويست و ريزيان بۆ دادەنا. نايب ره جەب لەوانە نەبوو هاوکارى يەكجارەكى هيچ دەستەيەک بى. ئەمەز پىي خۆش بوو هاوکارى دەستەى دۆردو بوو، ئەگەر سبەينى پىي خۆش نەبووايە، دەيتوانى بچىتە گەل دەستەى "يوزجوو" کە دوژمنى خوينى دۆردو بوو. دوو زمان نەبوو. کەم قسە بوو. هەر وخت بويستايە دەيتوانى رەگەل دەستەى "رەشۆ کوردە" بکەوئ. هەموو دەستەکان پىي ئەويان لەسەر چاويان دادەناو کەس يەك لى نەدەپرسى بۆچى هاتى؟... و بۆچى دەپۆ؟... و چووبا يە گەل هەر دەستەيەكيش، ئەو دەستەيە زۆرى پىي خۆش دەبوو، چونکە هەموويان پىي و قەدەمى ئەويان بەخىر دەزانی.

لە ياغىيەتى دا مامۇستا بوو. خوا بەو رۆژە نەکا کە لە پىک هەلپەژانتيک دا بەشدار بووايە... دەستى بە جۆرىک وەکار دەکەوت دەتگوت تىر بارە...

دەنگى بۆر ناسياوى نايب ره جەب لە تاريکايى دا بەرز بوو، "دۆردوو... کورەکان راست دەکەن... دەپى لە لىرەوار دەرچين و بچينە لای گابەردەکان." دۆردوو نەپاندى:

"نايب ره جەب، نايب ره جەب... گوتم هيچ کەس حەقى نيە هەنگاوتىک بەلواوەتر بچى."

جەبار:

"دۆردوو خان... ئەگەر هيچ کارىکيان پىي نەکرى، دەتوانن گەمارۆمان بەدن و لىرەوارە کە ناگر تى بەردەن..."

دۆردوو:

"هیچ کەس حەقی نیە ھەنگاویک بەولاولەتر بچێ."

جەبار:

"مەگە خان!..."

"ھەر ئەوێگە گۆتم."

"شپەزەمان دەگەن."

دۆردوو:

"چا ئەمن سەرۆک نیم؟"

جەبار:

"بۆچی؟ بەلێ... ئەتۆ سەرۆکی."

حەمەد:

"بەلێ، ھەی."

نەوانی دیکەش ھەر ئەو قەسەییان دوویات کردەوہ.

حەمەد:

"خان! شتێک دەلێم، بەلام دلت نەبەشی."

دۆردوو پێکەنی:

"فەرموو بزام سەرلەشکر!."

حەمەد:

"ھەر نەبێ بچینە جێیەک کە دارو درەختی زۆر بێ و کەندو قوول و شاخ و داخیشی ھەبێ."

دۆردوو:

"هیچ کەس حەقی نیە ھەنگاویک بەولاولەتر بچێ."

پاش ئەم قەسەییە دۆردوو ھەر لەو جێیە لیتی راوەستا بوو، دانیشتن. نەوانی دیکەش دانیشتن. ماوہیەکی زۆر کەس مەتەقی نەکرد. ئەو سیفارانەیی لە دەستی یەک دوو کەسیان دا بوون، لە تاریکایی دا وەک ئەستێرە دەدرەوشان. کەس دەنگی ھەناسەشی نەدەھات. جەبار ھەستایە سەری. باوێشکیکی داو بۆ لای سەری وەرێ کەوت. حەمەدیش بە دواي دا رویشتن. جەبار لە پەنای دارێک ھەلتروشکاو میزی کرد. حەمەدیش ھەروا. جەبار کە کارەکەیی تەواو بوو، ھەستاو بە دواي ئەودا حەمەدیش ھەستا.

كاتيكتك ته ماشاي دواي خويانيان كرد رووناكاييه كي چكۆلهيان دي. پييان سهير بوو. حه به سان. دۆردوو به چيلكمو چالي كاج ناگريكي كردبووه و له بهر رووناكايي ناگره كه وهك سيبه ريتك ده جوولا.

حه مه د:

"به دهستی خۆی خهريكه خۆی به كوشت ده دا."

جه بار:

"ئيتستا نايب عاصم هيچ... خهلكي گونده كاني نهم نيوه نيوه له هه مووان خهراپترن... ده رپيمان له پتي هه مووان داكه ندوه."

حه مه د:

"لهو رۆژه كه من هاتووم لانی كه م ده رپي پي پي نسه د كه سمان له پييان داكه ندوه."

جه بار:

"لانی كه م، نه گهر نهو جلانهی له بهر خهلكمان داده كهند دا بامان به لادییه هه ژاره كان، هه ر شتيك بوو... لهوانه بوو رزگاريمان بي... به خورايي نيه كه نه مجاره رزگاريمان بو نيه، دوو رۆژه كه له ده ره وه هيچ كهس يارمه تيمان نادا... نه گهر وه ده ست خهلكي سپيه به بي بكه وين، به خوا هه ر له هه وا قووتمان ده دن. زولم... دۆردوو خهراپه نه ماوه نه يكردي، به لا نه ماوه به سه ر خهلكي سپيه به بي نه هيتايي. زولم... چهندي نه زيه ت و نازاري نهو ديهايه هه ژارانه داوه..."

حه مه د:

"ده زانی چيه براله، پياو نابي زۆر سه ر بخته سه ر خه لك. كا براي بكوژی پي چاكتره له وهی هه موو رۆژی گالته ی پي بكه ی. به خوا مردن خوشتريه له وهی پياو به رووت و قووتي بگه رپيته وه نيو دي و بجيتته وه لای ژن و مندالي. دۆردوو نابي نهو كار ه بكا. دلي هه موو كه س، هه ركه س بي، سووچيكي هه يه كه له شووشه ش ناسكتريه. نابي بيشكييني، نابي كاريك بكه ی غيره ت و نابرووی خه لك زه ده دار بكه ی. نه من نه مانه له رووی تاقيكردنه وه وه ده لييم. عه بدی خانيش پيله ی به من گرتبوو، له كوتم نه ده بووه وه، گالته سووكايه تبي پي ده كردم، سه ري ده خسته سه رم... پياو نابي خهلكي نه وه نه ده به چوك بزاني..."

له گه رانه وه دا له قولكه مه كي بچوك كه وتن. تا نه ژنويان چوونه نيو ناو. بۆني پنگه ل له ناوه كه هه ستا، بۆني پنگه ل له شه وه ستا. نه ستيره تروسكه يان ده دا. عه رزو عاسمان بۆني پنگه لي لي ده هات. له گۆلاوه كان، له نه ستيران و له دارستاني كاج، بۆني پنگه لي سه وز هه لده ستا...

حه مه د:

"خۆزگه بتوانين شیتتهی رازی بکهین و بیهینینه نیره."

جهبار:

"که لله شه قینکه لینگهی نیه. نه گهر خۆت بکوژی ههنگاوێک بهم لاوه تر نایه."

نهو ناگره که دۆردوو ههلی کردبوو، به چاکی گرتبووی و مهشقهلی لێ ههڵدهستا. مهیدانیك به پانایی جۆخینیك كهوتبووه بهر تیشکی ناگر. بلێسه ناگر دهچوونه ناسمان. مووره دارهكان به قرچه قرچ دهسوتان.

دۆردوو به پێکه نینهوه له دهرویهری ناگره که هاتوچۆی دهکرد:

"بروانه نهم ناگره... پیاو دلێ دێ نهم ناگره بهجێ بێلێ و بجیتته جێیه کی دیکه؟... له جێی دیکه نهم ناگره دهست دهکهوی؟..."

جهبار:

"بریا نهم ناگره نهیگر تایه."

دۆردوو:

"بروانه چ ناله نالێکیهتی..."

جهبار:

"بریا..."

دۆردوو نیتوچاوانی تێک نا:

"لێ وهپه جهبار، بهسیهتی."

شهویان ههر لهوێ، له بهر ناگره که بهسهه برد. جگه له دۆردوو هیچ کامیکیان له ترسان خهویان لێ نهکهوت. هه موویان ترسی نهو هیان هه بوو که شهوێ له خهودا گه مارۆ بدرێن و بکوژرێن. بهو ترس و دلّه خورپه یهوه کێ خهوی لێ دهکهوت؟...

شهوێ سێ کهسیان له نیتو خۆیان دا به تیشک گر دانابوو: نایب رهجهب و هه مه د و عدلی یه چکۆل، نهوانی دیکه بهرواتهت خهوتبوون، بهلام چ خهوتنیك؟... ههر ته نیشتاو ته نیشتیان کردو تینیان بۆخۆیان هێنا که بجهون، بهلام نهبوو. پێش هه مووان جهبار ههستاو چوار مێرده کی له بهر ناگر دانیش. پاش جهباریش نهوانی دیکه... بهلام دۆردوو ناسوودهو بێ خهیاڵ، له شیرن خهویك دابوو، که ههروا بزانه "زه مانی محمدي مهدي یه و گورگ و مهر پێکهوه ناو دهخۆنهوه". نهوانی دیکه بێ نهوهی قسه یه که بکهن دانیشتبوون و چاویان له ناو ره کهوه بریبوو.

له گهڼ بهر به بیان ته قه دهستی پي کړد. له هر چوار لاره گولله دهباري. نهوان له دویني نیوارئوه چاره پروانی نهم پینشهاته بوون. هه موو سات و کاتیک دهیانگوت نیستا وه ختیه تی... بویه هیچ سهریان سوړ نه ما. له بهر ناوړه که لاچوون و له پهنایه ک سهنگه ریان گرت.

حه مد له حالیک دا گولله به ویزه ویز به بن گوئی دا تیده پهرین، به زه حمت خوی گه یانده پهنای داریک. لای پشتی وه کیل باشی عاصم ناوه لا بوو. حه مدیش راست روو به پشتی وه کیل باشی عاصم سهنگه ری گرتبوو. حه مد سیره ی لی گرت. دلی پیک دا هات. لوولوی تهنه گه که ی ورسو وړاند. سیره ی له جی یه کی دیکه گرت و فیشه کیکی به خسار دا.

حه مد له بهر خویه وه پیکه نی، پاشان بانگی کړد:

"وه کیل باشی، وه کیل باشی، باش دانه مزاروی. گولله ده تگریته وه..."

وه کیل باشی هاته وه سهر خوی. له چواردهوری گولله دهباري. به لی جی یه که ی باش نه بوو... و راست لهو له حزه یه دا گولله یه کلاوه که ی هه ل گرت.

وه کیل باشی:

"نه گهر وه چنگم ده که وی... نه گهر ده که ویه..."

حه مد:

"وه کیل باشی، نه من حه مد دؤکم پي ده لیڼ. ته نیا نه جهلت وه چنگت ده که وی. ژن و مندالت همیه وه کیل باشی، بگه ریڼه و برؤ... وه دوی کارو گوزهرانی خوت که وه."

وه کیل باشی:

"حیف که..."

راست لهو له حزه یه دا گولله یه کچهرمی دهستی له گهڼ خوی برد. چهرمی نهو دهستی که تهنگی پي گرتبوو... خوین له دهستی هه لچؤړا و رزایه سهر زوی و دووباره هر نهو دهنگه بهرز بووه وه:

"بگه ریڼه وه کیل باشی... وه دوی کارو گوزهرانی خوت که وه. وازمان لی بیته وه کیل باشی. مه هیله خوینت به دهستی نیمه برؤی. زؤر له میڼه وه دوی نیمه که وتوی."

هر چواردهوری وه کیل باشی عاصم ناوه لا بوو. به ترسه وه پاشه کشی ده کړد. بیري ده کړده وه نهو که سهری کلاوه که ی به گولله یه هه ل گرت و نهو ی چهرمی دهستی به گولله هه ل گرت، به ناسانی دهی توانی بی کوژی. نهو حه مد دؤکه کی بوو؟ نه گهر بهم جؤره که وتبایه

چنگی دۆردوو شیت له میژ بوو کوژرابوو. همه دۆک!... ئەم ناوهی قەت نەبەستبوو. زۆر
هەمەدی دەناسین، بەلام هەمەدۆک کێ بوو؟...

وەکیل باشی عاصم بەسپایی تێی راخوڕی:
"ئێستا دەتکەمە هەمەدۆکێک، بۆخۆت کەیفی پێ بکە..."
ئەم تێ راخوڕینە خۆمانەو شیرن بوو:

گوللە دەباری. گوللە سووڕو چوور لە بەرەبەیان دا دەباری. دۆردوو بە دەوری خۆی دا
دەسووڕا. گیانی لەسەر لەپێ دەستی دانابوو و تەقەیی دەکرد. جاروباریش تاوێک دەستی
را دەگرت و دەستی دەکرد بە جێتۆدان بە وەکیل باشی:

"وەکیل باشی، وەکیل باشی پێت وا نەبێ دۆردوو شیت هەڵدێ. دەمەوێ بە قوون رووتی
بەتێرمەوه لای یاهەرەکەت. ئەگەر بە قەد نووکی دەری سەرۆکەللەتم لێ دیار بێ،
دەرپێیەکەت چووه وەکیل باشی."

وەکیل باشی عاصم و ژاندارمەکان و لادێییەکان دەوران دەوریان گەمارۆ دا بوون. راست
لە قەوێز کەوتبوون...

دۆردوو تێ گەشت کە لە داو کەوتوون. بە زگە خشکە خۆی گەیانده هەمەد. لە نێو
هاوکارەکانی دا پتر لە هەمووان باوهری بە هەمەد هەبوو. ئەو جێیە لێی لە داو کەوتبوون لە
هەر چوار لای گوللە دەیگرتهوه. ئەگەر توانیبایان کەمیکی دیکە بێنە پیش و ئەلقەیی
گەمارۆیەکە تەنگتر بکەنەوه، دەیان توانی هەموویان بکوژن.

دۆردوو بۆ یەکەم جار لە تەواوی عومری خۆی دا نەختێک وە پەلەقاژە کەوتبوو. داوه کە لەو
داوانە نەبوو. ئەوانیش لە دۆردوو دەرسان و نەیاندهوێرا ئەلقەیی گەمارۆ تەنگتر بکەنەوه. ئەوان
سەریان سوڕ ما بوو کە چۆنە دۆردوو لەم سووچی لێرە واره دا، لەم سووچە بەر ئاوه لای بێ
پەناگەیدا لەگەڵیان بەرەو روو بووه. سەریان لێ شتوابوو. پێیان وابوو هەتەن فێل و
تەلەکەییەکی تازەیی بەکار هێناوه...

هەر ئەم ترسە، ئەوانیشی لە جێی خۆیان رەق راگرتبوو. بەهیچ جوور بە مێشکیان دا
نەدەهات کە دۆردوو هەموو جێگایەک بەجێ بهێتێ و لە جێیەکی ئاوا خۆی بە تەلەوه بکا...
هەمووان پێیان وابوو ئەمە فێلێکی تازەییە لە فێلەکانی دۆردوو...

دۆردوو شەلێ ئارەق بوو و هەناسەپرکەیی وێ کەوتبوو:

"وەزەخەرەپە... هیچ کامێکمان دەرناچین."

لەو نێوەدا یەكێك ھاواری كرد:

"ئای دایە... کوژرام."

دۆردوو:

"نەمە یەكەم بوو. نایب رەجەبمان چوو."

دۆردوو لەسەری روژشت:

"لە هیچیان ناترسم. بەلام ژاندارمەییەکیان تێدایە پێی دەلێن "چوار رێیان". یەکی دیکەشیان تێدایە کە خەلکی دێهاتی خۆمانە، "مەستانەپرەش"... ئەگەر نەم دووانە نەبوانایە، لەوانی دیکە نەدەترسام. دریم پێ دەدان و دەردەچووم. بەلام نەم دووانە غەیری ئەوانی دیکەن... ئەمانە دەرزێ بە گوللەیی هەلەدەگرن."

حەمەد ئارپی دایەووە پشت خۆی:

"تفەنگی من گەرم بوو. دەستی ناوێرتی... دەبێ چ بکەم، تەگبێرم چیە؟"

دۆردوو:

"دیارە زۆرت تەقە پێ کردووە... دەنا تفەنگت تفەنگی چاکە. جارێ تەقە مەکەو تفەنگەکەت دەگلی راکە با سارد بێتەووە. بەلام مەیهەلە زۆر سارد وەبێ، چونکە دواوە ساردو گەرمی دەکاو کاریکت دەداتە دەست."

حەمەد:

"تفوو... تفوو..."

دۆردوو بە هێلێ و هێمنی لەسەری روژشت:

"خەراپ گەمارۆ دراوین برالە، نەتۆ چاو لە من مەکە. ئەمن زۆرم ئەو شتە دیووە. تاقیکردنەووەم زۆرە. هەر جۆریك بێ درپان پێ دەدەم و دەردەچم. ئەگەر کوژراشم باکم نیە... بەلام ئەمن غەمی نێووە... نامەوێ بێمە باعێسی نێووە... حەز ناکەم نێووەش ببێ قوربانێ شێتی و نەزانیی من... دەبێ خوا لە ھاواری نێووە بێ... ئەمن دەتوانم خۆم رزگار کەم، بەلام نامەوێ پاشیلە خەلک بێلێن دۆردوو خۆی رزگار کردو ھاواری یەکانی بە کوشتن دا."

حەمەد:

"هیچ رێیەکم بە فکەردا نایە... چارەمان نیە، جگە لەو کە هەر جۆریك بوو هەتا نێواری راوەستین."

هەر لەو وەختەدا دوو گوللە لەبەردەمی دۆردوو لە عەرزێ دران و تۆزو خۆلیان هەڵستاند.

حه مه د:

"زنگايه کمان نيه، جگه له وه که همر جۆر بى ههتا ئىوارى راي بويړين."
دۆردوو نهو جىنگايه که گولله کاني لى درابوون، نيشان دا:
"نعم گوللانه کارى مه ستانه پرهن. ئىستا هردوو کمان دهنگيوى. حه تمه جىنگايه کمانى ديوه."
حه مه د:

"خان، نه کا نايب ره جهب مردبى. پىت چۆنه همر جۆرک بووه سهرىکى لى هه لىن؟"
دۆردوو:

"ئىستا راههسته... بيزووين کابرا هردوو کمان ده پىکى."
ده ورو به ريان به گولله دايژرابوو.

دۆردوو:

"نه مگوت؟... نه من مه ستانه پرهنى بى ناموس ده ناسم."
حه مه د:

"جانه وهرىکى سهيره."

دۆردوو:

"نه گهر ده سبه جى جى يه که مان نه گۆرين..."

به زگه خشکه خويان گهيانده په نا دارىکى زه لام.

هه موو فکرو هوشى حه مه د له لای نايب ره جهب بوو:

"نايب ره جهب هيچ دهنگى لى وه نايه. بريا به جۆرک خومان گهيانده بایه کنى..."

پشت سهريان گولله باران بوو. گولله لکه داره کانيان تىک ده شکاندو هه ليان ده وهراندن.

به زگه خشکه خويان گهيانده ژوور سهرى نايب ره جهب. نايب ره جهب له سهر که له کهى

راستى راکشابوو و له خوين دا نوqm ببوو. کاتىک چاوى به دۆردوو و حه مه د کهوت، ددانى

پىک داگرتن و زه رده يه کى کرد:

"کورينه... ورياي خوتان بن... لانى کهم سهدو په نجا که سيک ده بن... نه من به جى بىلن

و فکرىک بۆخوتان بکه ن... قيسمه تى نيتمه نه مه بووه..."

ته ماشاي برينه که بيان کرد. نايب گولله لى له نه ستوى درابوو... گولله که له مىلى

تپه ريبوو و به بن نىسکى شانى دا بى نه وهى نىسکه که بشکيتنى، ده رى کرد بوو. به لام نهو

جى گولله کهى لى ده رچوو بوو، به جارىک هه لته کابوو.

نايب رهجەب:

"دەمەوئ شتېكتان پى بلىم. ئاگاتان لە جەبار بى. زۆر پىاوە. دەرەقەتى لەشكرىك دى. ئەگەر ئەو نەبايە منيان دادەبىژت. وەختىك دىتى منيان وەبەر دەسپىژ دا. فېلتىكى كردو گوللەكانى بۆ لای خۆى وەرسووراند. كاتىكىش من برىندار بووم، ئەوانى بە جۆرىك گوللەباران كرد كە سەريان لى شىوا.

كراسى نايب رهجەبىيان لەبەرى دادرى. برىنەكەيان بۆ بەست. نايب رهجەب وەك لە خەوئ دا قسان بكا درىژەى پى دا:

"سبەينى... سبەينى ئەلقەى گەمارۆيەكە..."

خەمەد:

"ئاكرى نايب!... ئەگەر بمانەوئ ئەلقەى گەمارۆيەكە بشكىنن، خەمەن دەمان پىكن. ئىستا كە لەم وەزەعە داين لىمان دەترسن. يان دەتوانن خۆمان بگەيەننە ئىوارى، يان دەكوژىن." نايب رهجەب لە فكرەوە چوو. بۆ ئەوەى لە تاو دەردى خۆى ھاوار نەكا توند توند ددانى بە جەرگى خۆىدا گرتبوو:

"پىم وايە راست دەكەى خەمەد. ئەگەر يەك نەفەرىشمان بىيەوئ رابكا، ئەوانى دىكە بە كوشت دەدا. كۆرەكان خپكەنەو. ھەموويان سویند بدن كە سەنگەر چۆل نەكەن. ئەگەر وا نەكەن، ھەمووتان دەكوژىن. دەبى لە پىشيان راوەستن. باوەر ناكەم بوژن بىتە پىشتەر. ئەگەر توانىبايان تا ئىستا ھاتبوون. دەترسن داوێكمان بۆ نابنەو."

خەمەد:

"با بېزووين كاك دۆردوو... دەبى كۆرەكان خپكەينەو."

نايب رهجەب:

"بەلام لە ھەتيوى زالای وريا بن. زۆر ترسەنۆكە. ئەگەر ئاگاتان لى نەبى، لەوانەيە ھەلئ و تووشى بەلایەكتان بكا..."

دۆردوو:

"با بېچن كۆرەكان خپ بكەينەو. عەلىيەچكۆل و جەبار تەقەى بكەن و سەريان گەرم بكەن ھەتا ئىمە كارەكەمان تەواو دەكەين."

پاشان فیتوويەكى لى دا. ئەم فیتووە نیشانەى خپ بوونەوە بوو. بەلام ھاوکارەكان لەو قىامەت و گوللەبارانەدا ھالى نەبوون ئەم فیتووە مانای چيە.

كۆرى زال:

"لەم ئاۋر بارانەدا چۆن دەكرى خېر ۋەبىن؟... ھىچ كامىكمان بە زىندوۋىي لەم كوشتارگايە دەرنەچىن... نايىب رەجەبىش رۆيشت..."

لە پىش دا عەلىيەچكۆل، دوايە وسوۋە سوۋرو نەجار "گدووك" خۇيان گەيانە دەردوۋ.
دۆردوۋ:

"ھەتتويى زالاي لە كۆيە؟"

دەنگەكە بەدگومانىي لى دەبارى.

عەلىيەچكۆل:

"خەرىكەدى، نەمپۆ ھەموو نەمپۆ خۆي بە عەرزىيەۋە مەلەس داۋەو لەرزىيە. يەك
فېشەكىشى ناويشتە." دۆردوۋ:

"پروانە مەن... پىم وابو لە ھەموۋان نازاترە."

لەم ۋەختەدا كۆرى زالاش بە زگەخشكە خۆي گەيانە لاي نەۋانى دىكە. دەستەكانى
شەللى خويىن بوۋن.

دۆردوۋ روۋى كىرە جەبارو عەلىيەچكۆل:

"نېۋە نەۋەندەي دەتۋانن تەقە بىكەن... سەريان گەرم بىكەن، با نېمە قسەكانان بىكەن."
لە كاتى وتوۋىژەكانيان دا تاۋىك تەقە بېدەنگ بوۋ، ھەر نەمە ۋەكىل باشى عاصمى خستە
شك و گومانەۋە. نەمە يەكەم جارى نەبوۋ كە لەگەل دۆردوۋ شىت بەرەۋرۋو دەبوۋ، بەلام ھىچ
جارىكىش نەيتۋانېبوۋ لە پىشەۋە دەستى دۆردوۋ بھوتىتەۋە بزانى نەخشەي چىيە. دۆردوۋ
لەۋانە نەبوۋ. ھەرچەند كارەكانى شىتتەنە دەكرى، بەلام جارى ۋا ھەبوۋ نەۋەندە زىرەكانە كارى
دەكرى كە نەندازەي نەبوۋ كە سىك كە پىۋى بەرەنگارېۋونى ۋەكىل باشى عاصمى - نەۋىش لەۋ
سوۋچە لېرەۋارە چۆل و بەرناۋەلەيدە - لە خۆي ھەلسوۋېي، يان دەبى نەجەل ھەلى گرتېي، يان
دەبى زۆر حۆل و نەزان بىي، و يان دەبى فرت و فېلېكىكى لە بىن سەرى دا ھەبى... بەلام
ياغىيەكى ۋەك دۆردوۋ شىت كە دەيتۋانى بېيتە دەزوۋ و بە كۈنى دەرزيش دا تېپەپرى،
نەقل نەيدەگرت بە بى نەخشەۋ حىساب و كىتاب لە جىيەكى ۋادا لەگەلى بەرەۋرۋو بىي. بە
باۋەپى ۋەكىل باشى عاصم ھەتەن كەلەكىك لە كاردى بوۋ. ھەر لەھزىيەك چاۋەپرى بوۋ دۆردوۋ
شىت ۋەك نەجەل بىگاتە سەرى... و لەۋ ھالەدا نەۋ دەبوۋ چ بىكا؟... نەمە پىسيارىك بوۋ كە

وه کيل باشی عاصم جوابه کي بۆ نه ده درايه وه. نه گهر پاشه کشي ده کردو ده گهرايه وه، هه موو نابوو و نيعتباره کي ده بوو به پووله رهشکيه ک. نه گهر ههر له ویش مابايه وه، درهنگ يان زوو ده کهوته داو و مردنی مسۆگهر بوو... داخوا نهو گولله يه که کلاوه کي له سهر ههل گرتبوو، يان نهو گولله يه که چه رمی دهستی بر دبوو، مانای چ بوو؟... داخوا نه م دوو گولله يه وشيار کرد نه وه يه ک بوون؟... که قسه کانی حه مه ديشی وه بير ده هاتنه وه، به ته واری گيژ ده بوو. نهو که سەمی نهو گوللانه ی پتوه نابوو، نه گهر حەزی کردبایه، ههر نه وده م مشووری نهوی خواردبوو. به لām نهیده توانی بگه پتیه وه. پاش ماوه يه کي زۆر دۆردوو ه شيتی به گیر هیتابوو... نه گهر نه مجاریش له دهستی ده رچووبایه، تازه کهنگی دهیتوانی به و ناسانیه به گیری بپیتیه وه؟

وه کيل باشی عاصم:

"هاورپێيان... کهستان له جیتی خۆتان مه بزوون... راوهستی بزانی نه خشي نه م شیت و ماخولیايه چیه... له گه مارۆ دایه. له چنگمان دایه... به لām به دهستی خۆی، خۆی خستوه ته چنگی نیتمه... نه گينا زۆر له میژ بوو خۆی گه یاندبووه به رده لانی "گرددبته وهش"..."

سهر جووخه پارايه وه:

"نهو گه وواده شیتته باش ده ناسم. که لله که ریکه له دنیا دا لینگه ی نه. به سهری دا هاتوه و لیره ماوه ته وه. فیلۆ ته له که یه کیش له کار دا نه. زۆر به خۆی ده نازێ و برایه وه. نه گهر گه مارۆیه که ته نگتر بکه ی نه وه به خوا له دهستان دایه."

وه کيل باشی عاصم:

"حه رامزاده يه کي وه نهو شیتته که چه ندين سālē ياغي يه، هه روا به مفتی له جیگایه کي وادا کلکی به ته له وه نابێ... چا له دارستان جیگا قات بووه؟... بۆچی نه چوه ته جیگایه ک که پر بێ له سهنگه رو دارو درهخت؟ ده بی بزانی که فیلتيکی له بن سهر دایه. ده بی راوهستین."

سهر جووخه:

"وه کيل باشی، وه ره مه ردی خوا به به قسم بکه. کوپه نهو زۆر له خۆی باي يه. وه ره با نه لقمه ی گه مارۆی لی ته نگتر بکه ی نه وه خه لاسی که ين... وه لā چه ند ههنگاوی دیکه بچينه پيش، له چنگمان دایه..."

وه کيل باشی به دهنگيکی فه رمانده رانه جوابی دایه وه:

"هیچ کامتان له جیتی خۆتان مه بزوون."

كاتيك عمليه چكۆل و جەبار سەرلەنۆي دەستيان بە تەقە كردهوه، وه كیل باشی پیتی سەیر بوو. چ باس بوو؟...

دۆردوو:

"هاوپیان، نابێ له تەنیشته یەكتر دوور كهوینهوه. ده بێ هه موومان له یهك جێوه تەقه بکهین. ئەگەر بگههه سەرمان و لووله تەغهنگه کانیان له سەر نیتوچاوانان رابگرن، دیسان نابێ له تەنیشته یەكتر ببزووین. هه مووتان به لێن دههه؟"

هه موو پیکهوه گوتیان:

"به لێن دهههین."

دۆردوو:

"كهوابوو ده بێ جێیهكی باشتر بدۆزینهوه... جێیهك كه بتوانین باشتر سهنگه ر بگرین."

حه مهه:

"ئه من جینگایهك بدۆزمهوه؟"

"باشه تۆ بیدۆزهوه."

له وهخته دا حه مهه هاواری كرد:

"راكشێن."

له گهڵ گوتنی ئهم قسهیه بۆخۆشی خۆی له عهرزی دا. ئهوانی دیکهش درێژ بوون. گولله به ویزه ویز به بن گوئیان دا تێ ده په رین.

دۆردوو:

"دیتوویانین... تازه نایه لێ هه ناسه مان ده رین."

ماوهیهکی زۆر هه روا له په ورپوو راکشابهوون و موویان لێ نه ده بزووت. له راست و چه پیان

گولله ده كه و تنه زهوی و به ویزه ویز تێ ده په رین.

كوپی زالا هیتشتا هه ر ده له رزی:

"ناخ، ناخ... حه مهه ئه نگوواوه."

كوپی زالا له ترسان چاوی پێ ده په ر پهبوون.

دۆردوو:

"نا بابه."

حه مهه كه دیتی باسی نهو ده كهه، رووی بۆ لای ئهوان وه رگێرا:

"چ بووه؟"

كوږې زال له حالتيك دا ليټه لمرزهې گرتېو و شقه شقه قى ددانى دهات وهلامى دايه وه:
"همو سهرو له شت خويناو يه، بريندار بوو."

همه د:

"هيچ جيه كم نايه شي."

دهستيكي به سهرى دا هيناو تماشاى كړد. دهستى خويناو بوو. دلى به توندى كهوته
ليدان. له همو نه دنامى لهشى دا بړ برين گهړا. برينيكي ديكه پټه نه بوو.
دوردو هاته تهنشت همه د. رهنكي په رېبوو. دهستى به سهر سهرى همه د دا هينا.
برينه كى دپته وه:

"گولله وه سهرت كهوته... به لام شتيك نيه، نه ختيك چرمى هملگرتوه."

همه د به زهرده خه نيكه جوابى دايه وه:

"وازي لى پينه... دهسكهوته... نه مه يه كه مين دهسكه وتمان."

هه لستاو چوه نيو ليټه وار. وا ده رزيشت هروا بزانه هيچ نه بووه. نه ختيك دواتريش
بانگى كړد:

"وهرنه نيټه."

ژاندارمه كان هروا گولله بارانيان ده كړدن، به لام نهوانى ديكه ش خويان گهيانده لاي
همه د.

نيټه قولكه يه بوو كه دنيا يه ك داري براويان تيدا خړ كړد بووه وه.

دوردو:

"نيټه باشه... با مووره داره كان ده رپنين."

له پړ له پشت سريان توفانيك هه لستا. گه لاكان هه لوه رين و لك و پړه كان تيك شكان.
له جياتى نه وه مووره داره كان له قولكه كه پينه ده، له چاوليك نانتيك دا خويان هاويشته
نيو قولكه كهو دهستيان كړد به تهقه. له همدو لاه وه تهرزه گولل هان به سهر يه كتر دا
ده باراند. نيزيكي نيو سمعاتيك وه زعه كه بهو جوړه بوو، پاشان همدو لا - ديار نه بوو له بهر
چيه - تهقيان راگرت.

دوردو نيدى هيچ نه ده ترسا. چونكه نه گهر بيان ويستايه پينه پيش. هتا نيستا ده هاتن.
نه گهر له ممدواش پرياريان دابايه نه لقمى گه مارويان لى تهنگر بكه نه وه، هيندهى نه مابوو

رۆژ ناوا بى. ھەر جۆرىكىش بايە دەيانتوانى ھەتا خۆرناوا خۆيان رابگرن. ئىدى نايى لەبەر ئەو
وھكىل باشىيە رابكەن.

پاشان غەلىيەچكۆڭ و جەبارىش خۆيان گەياندە قوولكەكە.
وختىك جەبار گوتى: "ئەدى نايى رەجەب كوا؟", ھەمويان كەوتنە پەلەقاۋە.
ھەمدە:

"پىتويست ناكالىك تووپە بن. ئەمەن دەچم دەيەيتىم."
ھەمويان بىدەنگ بوون.

بە زگە خشكە لە قوولكەكە چوۋە دەر. ماندوو بوو. لەبەر شەكەتتەيان ھەناسەي نەدەھات.
گەيشتە پەنەي موورە دارىك و ھەر لەوئى خۆي درىژ كرد. نەيدەتوانى لە پەنەي موورە دارەكە
دوور كەويتەو. نەي دەزانى لە كوئ و لە چ لايەك را تەقەي لىدەكەي, بەلام ھەرچى بوو,
ھەموو گوللەكان لەو موورەدارە دەدران.

خۆي فرى دا. جىگايەكى زۆر ئىش. پىتى وابوو كە ھەمەن نەنگوۋاۋە. ترسا. دەستى بەم
دەي ئەودەيى خۆي دا ھىنا. دەستى بەسەر جىگا ئىشاۋەكەي دا ھىنا. برىندار نەبوو.
كاتىك گەيشتە ژوور سەري نايى رەجەب, ھەموو جىيەكى شەتلى خويىن بوو. دەست و
لاقىشى ھەلدې ھەلدې بېوون.

وختىك نايى رەجەب چاۋى بە ھەمدە كەوت, گوتى:
"كۆرە, ئەو چتە؟ ھەموو لەشت خويىنە."

ھەمدە زەردەخەنەيەكى كرد, بەلام سەروچاۋى ئەوئەندە لە خويىن دا شەلل بوون كە
زەردەخەنەكەي نەبىنرا:

"ياللا نايى رەجەب, بەدۋاي تۆ دا ھاتووم."
نايى رەجەب:

"كۆرۈم, ئەتۆ فەكرى خۆت بىكەو. ئەمەن ئەو لىرەم. لە ھەر چوار لاۋە گەمارۆيان داۋن. ئەو
شىت و شوورە ھەموۋمانى تووش كرد. ھىچ كامتان ناتوان لەم گەمارۆيە دەرياز بن. بۆ ھەر
لايەك پىن ھەيتىنەو گوللەيە. وھكىل باشى عاصم ئىدى عاقل بوو. ئەمەن ھەر لىرە بەجى
بىلن. بېروانە كۆرۈم, ھەمدە... ئەتۆ كۆرپىكى باشى, ئەگەر لەم شەپ بە ساغى دەرچوۋى
دۆردوۋى بەجى بىلەر ھاۋكارى مەكە... ئەمەن لەو سەرم سۈرپاۋە كە لە نىۋەرۆ لاي داۋە,
كەچى ئەوان ھىشتا ئەلغەي گەمارۆكەيان تەنگەر ناكەنەو... پىم وايە دەستى ئىمەيان
خويىندەتەو."

حه مه د:

"ده ترسن."

ره جهب:

"سه يره."

حه مه د:

"له وه ده ترسن كه نه كا ته له يه كمان بؤ دانابن. هه موويان پييان وايه. نيدى نازانن كه دوردوه شيت له بهر كه ريه تيبى خوى تووشى نهم گرفتارى يه بووه. به هيچ جوړ باوهړ ناكهن... ناتوانن بړوا بكهن كه دوردوو ده ستى پى له ناگره كه هملنه گيراوه و خوى تووشى نهم روژ ره شيه كرده... ياللا ههسته نايب، ههسته با بړوين... نه گهر كوژراين پيكه وه ده مريين و نه گهر ده ريش چووين، پيكه وه ده ميئين."

نايب ره جهب:

"حه مه دم، نه گهر نه مجارish نه مردبام..."

حه مه د:

"برينه كه ت سه خت نيه نايب، چاك ده بيه وه."

حه مه د هيژى له كۆل كړدى نايبى نه بوو، به لام نايبى كه له گه ت و به خوهى له كۆلى كړد. پاش نه وهى چهنده هه نكاوټك روښتن داينا.

نايب تى گه شيت كه حه مه د تاقه تى پيى ناشكى:

"كوړم، وا نايى، پيويست نيه له كۆلم بكهى، وه ره بن پيلم."

حه مه د:

"باشه."

ده چوونه پيش و دلټپه خوئينيان لى ده پرانه سر زهوى. سرله نوئى دايننه وه بهر ده سريژ... راكشان و خزيان به عمرزه وه چه سپاند. واديار بوو ديتبويانن. له راست و چه پيان گولله له عمرزى ده دران.

نايب ره جهب:

"دووباره وه گهر كه وتنه وه... پيم وايه كه ووادانه نه قلياين هاتووه ته وه كه لله يان."

وه ختيك به هه زار كوټره وه رى گه شستننه قوولكه كه، دوو كه سى ديكه ش نه نگووا بوون. كوپى زالاو عمليه چكول بريندار بيوون. كوپى زالا هه روا ده لهرزى و ده گرياو هات و هاواري وه رى خستبوو. وه كه ميژو كه ده لهرزى...

ديار بوو كه نهلقه گمارو تنگتر كراوه توه. گولله كان نيزيكتر ده كهوتن. لهو نيوه دا
مهستانه پرهش - هاوولالتی دوردوو - ش پهيتا پهيتا دهیځه پاند:
"دوردوو شیت... گوندی سپیڅه بی نیستا ده بیښی چ پیاوړکی. نه تو بخوت خاله
مهستان دهناسی... كهوابو هیڼده به خوت مهنازه..."
دوردوو شیت كه نم قسانه دی ده بیست، له دین دهرده چوو. به لام جوابی نه ده دایه وه.
ماوه يهك هر بهو جوړه ته قه یان لیکتر كرد.
مهستانه پرهش:

"چ ژهره ماریکته دوردوو... زمانت قوت داوه توه؟"
دوردوو ئیدی خو ی پې رانه گیرا. راست بووه وه:
"خال ناغا، ناغا مهستانه پرهش... نه من تو باش دهناسم. نه تو ش من باش دهناسی. نه گهر
تونکي ژنه كه تم پې نه کردیه کلاو و له سهرم نه نای، نه ودهم هرچی پیت خوش بوو، بیلې. به خوا
نه گهر نه ودهم پې نه کړی، نای خوم ده گورم. ئیدی نای دوردوو شیت له سهر خوم هله ده گرم."
راست لهو کاته دا، هممه دوردوو شیتی توند بو لای خو راکیشا. دوردوو كه به پیوه
راوه ستابوو، خیرا به سهر هممه دا كهوت. نه گهر تنیا يهك له حزه، تنیا نیو سانیهی دیکه به پیوه
راوه ستابا، يهك جی پینچ گولله وی ده كهوتن، چونكه روویه پروی خو مهستانه پرهش و چوار کسی
دیکه سیړه یان لی گرتبوو. هر پینچ تفنگ پیکمه ته قین، به لام دوردوو له جی خو نه مابوو.
نایب ره جبه:

"شیتی دوهیت باب، نه گهر جاريکی دیکه کهریه تی وا بکهی، يه كه م گوللهت بخوم
لی ده دهم."

دوردوو شیت پیکه نی:

"نه تو نه گهر ده توانی ته قه بکهی، بوچی سیړه لهوانی دیکه ناگری؟"

نایب ره جبه هممه دی نیشان دا:

"خوا به قوریانی نم بسته مندالته کا، نه گهر نهو نه بوایه نیستا ده تزانی چیت به سهر هاتوه."
هممه د لپې دلې کرایه وه. ته ماشایه کی دوردووی كرد. دوردووش چاوړکی دۆستانه دی لهو كرد.
کاتیك دوردوو دیتی كه خوین به ده ست و سهر و چاوی هممه دوه وشك بووه توه، له بهر
خو به زه ده یه کی هاتی. نهو رژه ی كه و توه بیر كه هممه د هاتبووه لایان... وه بیری هاتوه
چون به بیدهنگی له پاش مام سلهمان دانیشتبوو... له پاش مام سلهمان خو

شاردېووه... وەبېرى ھاتەوہ چەند وردو چکۆلہ ديار بوو. چاوی دۆردوو بە خوشەوېستىيەك روون بوونەوہ. لە دلئى خۆى دا گوتى: بنیادەم!... نابى كەس بە كەم بزانی... پروانە, ھەمووی بستیك دەبى, دوو رۆژە ياغى بووہ, بەلام ئەمپۆ لە ياغىيەكى پەنجە سالتەش بە ئەزمونترە وەستاترە...!

لە رووبەرويان گۆرپەيەك ھات:

"تەسليم بن."

دۆردوو:

"وەرگرە مەستانەپرەش, نەمەش بۆ تۆ...!"

مەستانەپرەش وەك گايەك ھۆراندی و كەوت.

دۆردوو:

"نايب رەجەب, لىرەش دا بە ھەلە چووم؟"

نايب رەجەب:

"دەستت نەرزى... بەلام پىتم وايە ھەمووتان سویندتان خواردوہ كە يان نا لىرە

بكوژرین..."

دۆردوو:

"بەلئى, سویندماں خواردوہ... لەم قوولكەيە ھەنگاويك ناپۆينە دەر. چما بۆخۆت

نەتگوتبوو؟"

نايب رەجەب:

"خەريكن وەبەر تىربارمان دەدەن. خەريكن خاشەپرمان دەكەن. ئىدى ھومىدى رزگار بوغان

نيە, يان دەبى بكوژرین, يان دەبى تەسليم بين."

خەمەد بە ترس و سەرسۆرمانەوہ پرسى:

"يان مردن يان تەسليم؟"

ھەر نەو تيشكەى برنجیە جارتكى ديكە لە مېشكى دا شەپۆلى داو پرشنگى ھاويشت و رۆيشت.

نايب رەجەب:

"خەمەدۆك, ئەگەر رینگايەكى ديكەت پى شك دى, بيلئى."

خەمەد:

"ئەگەر ئەتۆ نەزانی, ئەمەن لە كوئ دەزانم نايب؟"

نايب ره جەب له فكهوه چوو. برينهكهى ئىدى سارد ببوووهو دهبرژايهوه. برينهكهى وا دهبرژايهوه، كه دهرفهتى بيركردنهوهشى پى نهدهدا. نايب سهرى داخستبوو و ههروا لىوى خۆى دهگهزى و دهگهزىيهوه.

پاشان نايب ره جەب سهرى ههلبى و يەك يەك چاوى له ههمووان كرد:
"پىشنيارىكم ههيه. نهگەر يتوانين جى بهجى بكهين نه جاتمان دهبى. نهگەر كارىك كه من دهيليم بيكهين، وهكيل باشى عاصم دهسبهجى دهچىتهوه خزمەت جهناب ياوهرهكهى."
گوتمان:

"دهلئى چ بكهين؟"

نايب ره جەب:

"سى نارنجوك... نهگەر پياويكتان تىدا بى يتوانى سى نارنجوك باويته نهو تىبارە، وهكيل باشى عاصم ئىدى زياتر لىره نامىنيتهوهو دهچىتهوه خزمەت جهناب ياوهرهكهى."
جهبار كه خهريك بوو بهستهى دادهپنىيه تفهنگهكهى وهرسووراو جوابى دايهوه:
"بۆ نهو كارە ههموومان پياوين... چونكه بلئى و نهلئى ههموومان دهكوژرين... ئىستا با بهوجۆره نهكوژرين و بهم جۆره بكوژرين."

حهمه:

"رىگايهكى ديكه نيه؟"

نايب ره جەب:

"دوا هيوای من هەر نهويه كه گوتم."

حهمه:

"كهوايى، من دهچم."

هەر نهو برىسكه پۆلايه، هەر نهو برىسكهى به قەد نووكه دهزىيه هاتهوه نىو چاوهكانى.
هەر نهو تيشكى برنجى رهنهگه له ميشكى دا وهك ههوره تيشقهيهك درهوشاو رابرد. ههناوى
بۆ ماوهيهكى زۆر كورت شهپۆلىكى بهختيارىو تالئى پيدا هات.

دۆردوو:

"بزانم، پياوهتى خۆت نيشان بده."

حهمه له قوولكهكهى دهپهپى:

"دوو نارنجوكى ديكهم بدهنى."

دوو نارنجوکی دیکه له جبار وەرگرتن. خۆی فریډا. هرچی هینزی ههیبوو له لاقانی کردو غاری دا. گولله به ویزه ویز به بنانگویتی دا تئ ده پهرین. خۆی گه یانده بن بهردیک. دۆردوو و نهوان پیتیان سهیر بوو. گوتیان رهنکه نهنگووابی. له بن بهرده که گلووکه زهرده پشکووتبوون، زهر دو تهر و تازه. بهرده که گهره و خر بهرد بوو. پالینکی پیتونه. بهرده که تلی ده دا. بهرده که ی کرده سهنگه. دهستی کرد به تل پندان. بهرده که گولله باران کرا. ههراو هۆریایه که بهرز بووهوه. همه د تئ گه یشت که به و سهیره بهردینهوه ناتوانی گیانی خۆی ده ربار بکا. په نجا میت نه ولاتر داریک له پهنای قولکه یه که بوو. بۆ نه وهی خۆی فریډا داته نه وی، راست بووهوه. وه گولله یه که خۆی هاویشته نیتو قولکه که. نیتو قولکه که بۆنی گل و گهلای رزیوی لی ده هات. گولینکی بنهوشه ییش له قولکه که دا هه بوو، به لام همه د ناوه که ی وه بیر نه هاته وه. بۆنی نه و گولنه بنهوشه ییش هه بهرز ببووهوه. نه و گولنه هه له بن بهردان ده پوی. هه رگیز له جیتی دیکه ناروی. په ل هه وریک له سه ر یه کیک له کتیه کان ده سوړا. روونا کایی که ویتبووه سه ر قهراخه کانی. ده تگوت په راویزی تئ گیراوه.

کاتیک همه د دهنگی تیرباری له پشت سه ری خۆیه به یست، هۆشی هاته وه سه ر خۆی. رووبه رووی خۆی ته مباسکه گلنیک هه بوو وه ته پۆلکه. له پشت به وهی نه ویش ته مباسکینکی دیکه هه بوو. ته مباسکه که ی پشت به وه که میت له وهی پیتشه وه گه وره تر بوو. دیار بوو تیرباره که یان له نیتو نه و دوو ته مباسکه دامه زانده بوو... ده بوو ده ور لی بداته وه و خۆی بگه یه نیته ته مباسکی پشت به وه. نه وی هه مووی دارو دره خت بوو.

هه ستاو وه پئ که وت. ده تگوت له سه ر جاده یه که پیاسه ده کا. نه وانه ی نه ویان وا نارام و بی باک دیت، زمانیان ره ق بوو.

هینده ی چاو له سه ر چاو دانیتی نارنجوکه کانی هاویشته تیرباره که. نه مه یه که... نه مه دوو... نه مه ش سی... به دهنگی ته قینه وه زه وی له رزی، دنیا له دوو که ل دا نو قم بوو. به غار خۆی گه یانده وه هاوړی کانی. هه تاو خه ریک بوو ناوا ده بوو. قسه یه کی نه کرد. ته ماشای که سیشی نه کرد. چاوی بری بووه تاقه نوخته یه که. روانینه که ی تیژ بوو. دم و چاری چوک ببوونه وه.

ته قه که متر بوو... پاشان بوو به تاک و ته را...

همه د راست بووه وه و راوه ستا:

"وه کیل باشی عاصم، وه کیل باشی عاصم... تۆق تۆقیله که ت به ره چاکی بکه وه و هره وه. لی ره چاوه روانتم."

لهو به ره وه دهنگينك نه هات.

دژردوو له نايب ره جه بې پرسى:

"نايب، نه تو هم نيوه نيوه باش شاره زاي... له م نيزيكانه دى و ناوه داني دهست ده كه وي؟"

نايب:

"نا."

دژردوو:

"كه وايي ده بې هه تا به رده لان پرزين... خوا به فريامان بگا."

نايب ره جه ب:

"ده بې وه پړي كه وين. هه تا ده گه ينه به رده لان نابى پشوو بده ين. منيش بهو پړى و بريندارى بهم له گه لتان ديم... نابى راوه ستين."

به رى به ياني وه ختيك له به رده لان نيزيك بوونه وه، هيچ كامتيكان خويان به سر پتوه نه ده گرت. عه لي به چكول به دريژايي نهو ريگايه هر جنيتوى دابوو و قسه ي كالى گوتبوو. به لام ديار نه بوو له گه ل كيته تى... هيشتا هر جنيتوى ده دا. نايب ره جه ب نيدى هيتى له بهر برابوو. هر چنده دداني به جهرگى خو دا گرت، نه يتوانى پيشى خو بگرئ و هاواري لى بليند بوو.

دژردوو بريندارو بى هيتو ماندوو له سره گابه رديك دانيشت. له سره خو سيغارتيكى پيچايه وه دايگيرساند. پاش نه وه چنده موى لى دان، رووى كرده هم ده:

"ده زانى له م دنيايه دا ناره زووم چ بوو؟"

هم ده:

"نا."

دژردوو:

"ناره زووم نه وه بوو نهو مه ستانه رپه شه كه كوشتم، سرم بريايه، ميژه ريكم له سره نابايه و بردبام له نيوه راستى مهيدانه كه ي گوندى سپيه بى هه لم واسييايه. ناخر نهو نامرده چى له نيتمه ده ويست... نه تو پيم بلئ هم ده... چ ورده حيسايتيكي له گه ل من هه بوو؟"

جه بار بانگى كرد:

"نيوه هر چى ده لين، بلين... نه من نه وه له برسان ده مرم."

دۆردوو:

"ئەگەر بىتوانى فېكرىك بۆ بىرسىيەتتىيە كەمان بېكەيمە، پىت دەلېم زۆر پىياۋى."

جەبار:

"يېئەنگى بىن... گوئى ھەلخەن... لەو دورە دەنگى سەگۈپ دى... ئەو دەۋرۈبەرە دى و مىيى لىتى نىن... كەۋابو ئەم سەۋەرە لە كۆيۈە دى؟"

نايىب رەجەب ھەروا بە دەم ئالغىنەۋە جۈابى دايمەۋە:

"كەك جەبار... ئەمەن لە ژيانى خۆم دا كەرم زۆر دىون، بەلام ھەتا ئەمىرۈ كەرى ۋەك تۆم نەدىۋە."
"بۆچى، چۆن؟"

نايىب رەجەب:

"چۈنكى نەم دىۋە."

جەبار:

"ۋەللا تەۋاۋمان كىرد... ۋادىارە چاك لەبەر چاۋى نايىب كەۋتۈۋىن."

نايىب:

"ۋلاغ... ھەر بەراستى تىنەگەيشتى ئەو سەۋەرە ھى كۆيۈە؟"

جەبار:

"باشە بە چى بزانم، خۆ من ساحەب سەگ نىم."

"ۋلاغ... ئەم سەۋەرە لە رەشمالى توركەنەكانەۋە دى. "يۈرۈكەكان" لەم دەۋرۈبەرە

چادىريان ھەلداۋە، سەگەكان ھى ئەۋانن... ئىستە ھالى بوۋى؟"

جەبار:

"بەلى، ھالى بووم."

نايىب رەجەب:

"بارك الله."

جەبار:

"كەۋابى من و ھەمەدۆك دەچىن نانىان لىۋەردەگرىن... لەگەلم دىيى ھەمەد؟"

دۆردوو:

"بۆخۇتان دەزانن... ئىمە ھەر لىرە ئاگرىك دەكەينەۋە. با ھەتا ئىۋە دىنەۋە نەختىك

گەرمان بىتتەۋە."

حه مه د:

"بړۆين جەبار... با بړۆين... بەلام هەركەس نێمه بەم سەرو سەكوتەوه ببينئ، يان بە قەرەچيمان تێدەگا، يان وا دەزانئ سەگين و كەلاكمان هەلدریوه..."

جەبار:

"گۆئ مەدەيه... ناوێك بە دەم و چاوی خۆمان دا دەكەين، تەواوه."

لە بەردەلان ڕا هەتا بەستەكە بێ ئەوهی قسەيەك بكەن رۆيشتن. ديار نەبرو بۆچی نەيان دەوێرا تەماشای سەروچاوی يەكتر بكەن. نەميان دەترسا چاوی بۆ لای ئەوهی ديكە وەرگيێرئ و ئەوهی ديكەش هەروا... وادياری بوو هەردووکیان گوناحبارن، وادياری بوو هەردووکیان گوناحيێکی گەورەيان کردوه.

باشان جەبار دەستی درێژ کرد، قامکە چکۆلەي حەمەدی گرت. حەمەد لە سەرەخۆ سەری هەلپێرئ و تەماشای کرد. جەباریش تەماشای چاوی حەمەدی کرد. تاوێك هەر لە جیئ خۆيان راوهستان و چاويان لە چاوی يەكترەوه بێرئ.

حه مه د:

"جەبار، نەم کابرایە پياویێکی باش نیە... نێمه بۆچی وەدوای کەوتووین؟"

جەبار:

"ج بکەين؟ نێمه سوێندمان خواردوه کە هەتا ماوين لەگەلئ بێن... هەرچی بێ چاوی گۆيمان لەلای دۆردوو کراوه تەوه."

وەختێك گەيشتنە تاوڵەکان هەتاو رمبێك بلیند ببوو. پێنج شەش سەگی زەلام لە قەرەاغ تاوڵەکانەوه بۆيان هاتن.

جەبار:

"هۆی...، نەم سەگانه مان لێ دەركەن."

چەند منداڵ لە چادەرەکان هاتنە دەرئ و هەر چاويان بەوان کەوت بە هەلەلتن گەڕانەوه و هاواریان کرد:

"ياغی... ياغی هاتن."

بە دەنگی منداڵەکان لە پێش دا ژنەکان و دوايش پياوێکان هاتنە دەرئ.

حه مه د چووه لای ئەو دار بە دەستانە کە لە پێش يەكێك لە چادەرە گەورەکان کۆ ببوونەوه:

"بەيانيتان باش."

دار به دهسته تورکمه نه کان به سەر سورمانه وه ته ماشای نهم یاغی یه چکۆله یان کرد. به پیچه وانهی همه ده، جهبار پیایوئیکی زه لام و به خۆه دیار بوو. یه کێک له مهرداره کان که پیایوئیکی ریشدار بوو جوابی همه ده دیابه وه:

"به خیراتن کاکینه، فهرموون بۆ ژووری."

سهریان دانواند و چوونه ژووری چادری.

هر که وه ژووری تاوئی که وتن همه ده له جی خۆی وشک بوو. جوانی نیو چادره که همه ده گێژ کرد بوو. له عومری خۆی دا نهمه یه کهم جار بوو که ژووری تاوئیکی ده دی. وا گێژ ببوو که گوئی له به خیراتنی نهو پیاهه پیره نه بوو که له ژووری دانیشتبوو. چاوی به مۆله ق وهستا بوون. لای پشته وهی تاوئه که پر له جهوالا و تیری نهخشین بوو... نهخشی رهنگاره نگ له سهر جهواله کان ههله دهفرین... زۆر زۆریش خیرا ههله دهفرین... رهنگ و نهخش ههنگامه یه کیان ساز کرد بوو، هر مه پرسه... نهو هه موو روونا کاییه له کوئی را دههاته نیو نهم تاوئه؟ تیشکی هه مه پنهنگ تیک ده چرژان و پیکه وه یاری یان ده کرد.

همه ده چاوی بریه یه کێک له جهواله کان. ماوه یه کی زۆر نهیتوانی چاو لهو جهواله وه رگێژی. له سهر یه کێک لهو جهوالانه نهخشی ژماره یه کی زۆر تهیری خۆشه ویستی کیشرابوو، تهیری چکۆله چکۆله... رهنگه هه زار دانه ده بوون. هه موویان دهن دوو کیان به دهن دوو کی یه کتروه نابوو... هه موو سهوز و شین و زهردو سوورو بنهوشی. همه ده چاوی پر بوون. تهیره رهنگاو رهنگه کان له بهر چاوی ههله دهفرین وههله دهفرین.

چله تاوئه که نهخش و نیگاریان لێ ههله که ندرابوو و چهند شووری بالداریان له سهر چهقاند بوون که سهرتاسهر له سه دهف دروست کرابوون. مووی شووره کان ده بریسکایه وه...

جهبار نقورچیکی له همه ده کوتا:

"خهوت لێ کهوت؟... ههسته."

همه ده وهخۆ هاته وهو زهرده خه نه یه کی کرد:

"ههتا نیستا نیو مائی چادریکم نه دیبوو. ده لیتی به ههسته... چهند جوانه."

جهبار:

"نهم تاوئه هی کی یه؟"

پیره پیایوئیکی ریش سپی و دهم به پیکه نین و روو خۆش، له ژووری تاوئیه به رهو روویان دانیشتبوو.

پیرە پیاو:

"هی منە... بە من دەلێن "کەریم ئۆغلی".

جەبار:

"ناوی تۆم بیستو... کەوابوو کەریم ئۆغلی تۆی؟..."

کەریم ئۆغلی بە پروایەکی تەواوە کە ھەمیشە بە خۆی ھەبوو، جوابی داوە:

"خۆم."

جەبار:

ناوتم زۆر جار بیستو ئاغا. بەلام یەکەم جارە کە دەت بینم. ناخر ئەتۆ ئاغا ئی عەشیرەتی

"ساچی کارالی" نی؟."

کەریم ئۆغلی:

"بۆچی."

بۆنی شیریکێ تازە دۆشراو کە خەریک بوو بکولێ، ژووری چادرەکە ی پر کردبوو.

پیرە پیاو کەو جەبار تەماشای چاری یەکتریان کرد. پاشان پیرە بانگی خێزانی کرد:

"کچی، ئەم لاوانە رەنگە برسییان بێ... نەختیک زووتر وەبزوو."

ژنە:

"شیر لەسەر ناوڕیپە... نیستا وەکۆل دێ، ھەر نیستا..."

حەمەد زەردەییەکی ھاتی:

"بۆم کردبوو..."

جەبار:

"هی چی؟"

"بۆنی ئەو شیرە کە لە دەری وەسەر نراوە."

جەبار:

"منیش بۆم کردبوو. ھەموو کەس بە برسیەتی لووتی باش بۆن دەکا."

دەم و چاوی سوور ھەلگەراوی کەریم ئۆغلی سوورتریش ھەلگەران، بە دەنگێکی تیکەل بە

شەرمەو ھەرووی کردە حەمەد و جەبار:

"کورینە، وادیارە لە شەڕ پادینەو."

جەبار:

"وہ کیل باشی عاصم ئیمہی لہ داو خستبوو. شوکور بۆ خوا کہ نہ جاتمان بوو."

حەمەد:

"ترسەنۆک بوو... نەگەر ترسەنۆک نەبووایە هەموومانى وەک کەوبارە دەگرت."

جەبار:

"نەری... بەلام گوللەکانى بە خەساردا."

ژنەکە سفرەى ھیناو لە نێوہ راستى تاولی داینا. کەرىم ئۆغلى بە پێکەنینەوہ سفرەکەى
بلاو کرد.

حەمەد بۆ یەکەم جار خۆى لە گەل شتیک و جیئەک بە نامۆ دەھاتە بەرچار. ئەم نامۆییە لە
خۆى بوو. خۆى لە خۆى نامۆیى دەکرد. چاوی بەتفەنگەکەى کەوت. لەپاشان سەر و سەکوئى
خۆى ھینایە پێش چاوی. تەواوی سنگى لە راست و چەپ فیشە کدان بوو... چەند نارنجۆک و
قەداریەکی گەورە بە لای راستى پشتیئەدەکیەوہ ھەلاوەسرابوون. تەقیلەییەکی رزىو و چلکنى
بە سەرەوہ بوو... لە ھەمووش خەراپتر ئەوہ کە تەقیلە کۆنى دۆردووە شیت بوو... لە دلى
خۆى دا گوتى: "ئیدی یاغى بووین... لەمەودواش ھەتا مردن دەبى یاغى بین... ئاوا؟!..."
لە پێش دا جامە شیرەکیان لە نێوہ راستى سفرەکە دانا. شیرەکە ھەلمى لى ھەلەستا،
ھەلمىکی شین... سەرى شیرەکەش ھەلەدەقراو توئى دەبەست. پاشان شیلەو دوايەش قاورمەى
گۆشتیان ھینا... ھەردووکیان لەپەر زاریان پەر بوو لە ئاو. وەک دوو منداڵ تەماشای یەکتریان
کرد و پێکەنین. کەرىم ئۆغلى تىیان گەیشت. ئەویش پێکەنى. ددانەکانى کە وەک شیر سپی
بوون لە زارى دا درەوشان:

"فەرموون کورینە... شەرمى مەکەن، ئۆشى گیانتان بى."

ھەردووکیان تاویان دایە ئەو کەوچکانەى لە پێشیان بوون. لە پێش دا پەلامارى شیرى
گەرمیان دا. بە دوو شالۆرى دیکە نانى سەر سفرەکیان ھەللووشى. سەر لە نوێ نانیان ھینا.
شیرەکەش تەواو بوو. دووبارە شیریان ھینا.

پاش ئەوہى ھەروا بە پەلە نانەکیان خوارد، سوپاسى پیرە پیاوہەکیان کرد:

"خوا بە زیادى کا."

پیرە پیاو ھیشتا ھەروا لە سەرەخۆ خەریکی نان خواردن بوو:

"ئۆشى گیانتان بى... باشە... جیئىلى ئەم جۆرە شتانەشى ھەبە." پاشان پیرە پیاو بە

پشتە دەستى سێلەکانى پاك کردنەوہو لە سەر سفرەکە ھەستا:

باشە... لە گەل سیفەر چۆن؟... فەرموون سەرۆ سیفەریش بکێشن."

جەبار:

"ئێمە هیچمان سیفەرکێش نیین."

کەریم ئۆغلی سیفەرگەم بە لێویەو ناو چەرەگەم لێ دا. بۆنیککی خۆش لە پلێتەگەم
هەستاو لە چادرەگە گەرا:

"دەمەوئ شتیکتان پێ بلێم بەو شەرتە پێتان ناخۆش نەبێ... و دلێشتان شتیککی
دیکە نەلێ."

حەمەد:

"فەرمو ناغا... دلێمان چ دەلێ؟"

کەریم ئۆغلی کەمێک بە زمان هەلەنگوتنەو لە سەر قسەکانی روێشت:

"ئێو لەو کێو و بەندەنانە نە دایکێکتان هەیەو نە مال و حالێک... شەرپشتان تووش
بوو. هەموو جەلەکانتان و سەرۆ چاوتان نوقمێ خۆتێ. جەلەکانتان دانێن، منداڵەکان دەسبەجێ
بۆتان دەشۆن. زووش و شک دەبنەو... منداڵەکان دەتوانن بە ئاوریش و شکیان کەنەو. ئێو
جاری لە جەلەکانی من لەبەر بکەن... لەمێژە دەمەویست پێتان بلێم، بەلام دەترسام فکر
بکەنەو کە کەریم ئۆغلی دەیهوئ ئێو رووت بکاتەو لە گیرتان بگا. لە مالێ کەریم ئۆغلی
کەس ناوێرێ پری چاوان تەماشای میوانان بکا. هەتا کەریم ئۆغلی ماو، هیچ کەس ناتوانێ
لە گول کالتر بە میوانەکانی بلێ... ویستم ئەمانە بزانن."

جەبار:

"ئێمە کەریم ئۆغلی دەناسین... نەدەبوو لە سەر ئێمە وابێر بکەیهو خان..."

حەمەد:

"بەلێ خان... نەدەبوو فکری وا بکەیهو."

کەریم ئۆغلی:

"بۆچی... بۆچی... بنیادەم هەرچی بێ شیری خاوی خواردو... هەرۆک دەتوانی چاکە
بکا، ئەوەندە لە دەستی بێ، هەرۆا دەتوانی خەراپەش بکا."

بوکیکی چاوەش و چاوە کل و گول گۆنا، بۆ هەر کامێکیان دەستێک کراس و دەریی
هینا. کراس و دەرییەکان هێشتا بۆنی سابوونیان لێ دەهات.

کەریم ئۆغلی:

"نەمەن دەچمە دەرى، ئىتو خۇتان رووت كەنەو." كەرىم ئۇغلى چوۋەدەر.

خەمەد:

"لەم دىنبايدا پىياۋى چەند باش ھەيە."

كەرىم ئۇغلى لە دەرى را بانگى كرد:

"كۆپىنە خۇتان رووت كىردەو؟... بىتمە ژوور؟"

خەمەد:

"لى بوۋىنەو."

كەرىم ئۇغلى ھاتە ژوورى. تەماشايەكى خەمەدى كرد:

"با برىنەكەت بىيىنم..."

خەمەد:

"شتىك نىە، گوللە كەمىك لە پىستى سەرمى بردو..."

كەرىم ئۇغلى رووى كىردە جەبار:

"نەتۆ ھىچت نىە؟"

جەبار:

"نا، سوپاس بۆ خوا."

كەرىم ئۇغلى چوۋەدەر. پاش چەند دەقىقە بە پىيالەيەك و نەختىك كۆنەو ھەرايەو. بۆخۆ مەلئەمى دروست كرد بوو. سەرى خەمەدى دەرمان كردو دەستى كرد بە پىچانى:

"ھەتا دوو رۆژى دىكە برىنەكەت سارىژ دەبىتەو. ئىمەش بە جىتلى زۆر جار برىندار

بوۋىن... ھەموۋى لەبىر دەچىتەو."

سەرى خەمەدى لە جەراحتىك ۋەستايانەتر پىچا.

خەمەد سوپاسى كرد:

"دەستت خۇش بۆ ئاغا."

كەرىم ئۇغلى:

"مەترسە... برىنەكەت نەختىك نەستورر بوو، چلكى كىردو... بەلام مەلئەمەكە زوو

چاكى دەكاتەو."

كەرىم ئۇغللى ھالەتتىكى سەير مىندالانى ھەببو. كاتتىك دەيمەيىست شىتتىك بىلى شەرمى دەكرد و رەنگى سۈر ھەلەدەگەر، پىدەكەنى و سەرى دادەخست... ديسان ھەرىمە ھالەتى مىندالانىمە ھەلە ھەمدى پەرسى:

"رۆلە گيان... نەگەر پىت ناخۇش نەبى، دەمەيىست شىتتىك لى پەرسىم... ئەتۆ ھەرى بەراستى ياغىيى؟... بەراست بەراست؟... يان ھەرى..."
جەبار پىتكەنى:

"نا ئاغا... ھەمدەك لاساى ياغىيان دەكەتەھە."

ھەمدەش زەردەيەكى ھاتى:

"ئىمە بە شىاوى ياغىيەتى نازانى؟"

كەرىم ئۇغللى:

"بىوورە رۆلە گيان... لەبەر نەو نىە كە پىم چكۆلە بى، بەلام وا ديارە شازدە سال زىياتر نى... دەبوورى..."

ھەمدە بە خۇرانانمە جوابى دايەھە:

"ھەۋدە سالم."

كەرىم ئۇغللى:

"زۆرم پى خۇشە بزانم... ھەز دەكەم بزانم چۆن بوو كە لەم تەمەنەدا ياغى بووى؟"

جەبار:

"كەرى ئاغاى خۇى دزىبوو و فرۇشتىبووى. پاشان لە ترسى شەوى ئاغا داركارى بكا، ھات و رەگەل ئىمە كەوت. ئىمەش ھەرمان گرت، گوتمان كە دزىكىشمان لەگەل بى، خەراپ نىە. لەوانىە رۆۋىك لە رۆۋان بە كەلكمان بى..."

پەرە پىپاوتى گەشىت كە جەبار گالتەى پىدەكا. دلى يەشا. لە پەرسىارەكەى ھەزار جار پەژىوان بووھە. پىدەنگ بوو. ئىدى ھىچى نەگوت.

جەبار ھەختىك دىتى كەرىم ئۇغللى بەو گالتەىە دلى ئىشاو، لە سەرى رۆشىت:

"ئاغا...، تۆ ناوى ەبىدى خانت بىستوھ؟... ئاغاى ناسىياب چەشمە؟"

كەرىم ئۇغللى:

"چاكى دەناسم. بىستىم كە تەقىيان لى كەردوھ... دەلىن بۇخۇى نەمردوھ، بەلام خوشكەزاكەى كوژراوھ."

جەبار:

"نەوەي كە دەيىنى، تەقەي لە غەبدى كىردە."

كەرىم نۆغلى ماوھىيەكى زۆر لەسەرتاپاي حەمەد ورد بووھە:

"سەيرە ... سەيرە ... ھىچ ۋەك پىياو كوژان ناچى ... حەمەدۆك ... سەيرە ...
سەيرە ..."

حەمەد:

"خان، نەگەر كەمىكى دىكەمان لەو مەلحەمە بۆ دروست بكمى بۆ ھاوکارەكانمانى
دەبەين ... ئەوانىش ھىندىكىيان برىندارن ..."

"مەلحەم حازرو نامادەيە ... رۆنىشتان بۆ دروست دەكم ... مەلحەمى شىفاشمان
ھەيە ... ھەر ئىستا ..."

حەمەد:

"خا خىرت بنووسى خان."

كەرىم نۆغلى مەلحەمىكى زۆرى لەنىو كوتە جاويكەو پىچا. ھىندىكىشى مەلحەمى
شىفا دروست كرد و ھىناي داي بە حەمەد.

حەمەد و جەبار ۋەپى كەوتن.

كەرىم نۆغلى:

"سەرم لە كارى تۆ دەرناسى حەمەدۆك ... لىت ناوھىتەو ياغى بى. بەلام چارە چىە؟ ...
كار لە كار ترازاو ... كى دەزانى ھەر بنیادەمىك چىي لە چارە نووسراو ..."

حەمەد و جەبار:

"خا حافىز خان."

كەرىم نۆغلى:

"بەخىرچن ... نەگەر رىتان لەم دەورەرانە كەوت، سەرمان بدەن، با چاومان پىك
بكمەوتەو ..."

حەمەد و جەبار ۋەپى كەوتن. ھەر كامىكىيان توورەكەيەكى بە دەستەو بوو. توورەكەكان
قوورس بوون. كەرىم نۆغلى ئەم توورەكانەي يپ كرد بوو لە نان و پەنیر و رۆنەكەرە.

جەبار:

"چەند پىياو چاكە ..."

خەمەد:

"پیاوی چاك و بەس؟"

لەپەر خەمەد راوەستا. شتیکی وەبەر هاتەو:

"جەبار، کراس و دەرییەکانی خانمان لەبەر چوو بیان دەینەو... با بگەرێنەو."

جەبار:

"گویی مەدەیه، خۆ ئێمە نەمان دزیون، لەبیرمان نەبرو..."

خەمەد:

"نابێ... با بگەرێنەو."

جەبار پێکەنینیکی هاتی:

"کەریم ئۆغلی خەقی بوو... یاغییەتی و تۆیان نەگوتە."

خەمەد:

"باشە چ بکەم، خۆ هەموو کەس بە یاغییەتی لە دایکی خۆی نابێ..."

جەبار:

"کەوايە با بگەرێنەو و کراس و دەرییەکانیان وێ دەینەو."

خەمەد:

"نەڕ، با بگەرێنەو."

بە غاردان گەرانەو لە لای چادەرەکان. کەریم ئۆغلی بە سەرسۆرمانەو لەبەر دەرکی تاولی

پیشوازی لێکردن:

"چ بوو؟... بۆچی گەرانەو؟"

خەمەد:

"لەبیرمان چوو کراس و دەرییەکانت وێ دەینەو."

کەریم ئۆغلی:

"ترسام. گۆتم نەکا شتیك قەومايێ. کراس و دەرییەکان پێرۆزتان بن... پێویست ناکا

دایان نیتەو."

خەمەد:

"ناخر چۆن دەبی؟"

کەریم ئۆغلی:

"بەلئى دەبىي... نەگەر دايان نىنەنە دەلەم دىشى."
وختىك لە بەردەلەن نىزىك دەبونەنە، خەرىك بوو شەو دادەھات. لە دوور، لەسەر كىتوب،
لەنئىو گابەردەكان ناورىكى گەورە كرابووە.

جەبار:

"پىم وايە، نەم ناوورە ھى كۆرەكانى خۆمانە."

حەمەد:

"ھى كۆرەكانى نىمە؟"

جەبار:

"حەمەن... نەم جۆرە ناوورە كارى دۆردوويە... بۆ شەو رەبەرى لەگەل وەكىل باشى
عاصم بکا، نەم ناگرە ھى كۆرەتەو."

حەمەد:

"نەمەن نىدى ناتوانم بۆم جەبار... فیتوويەك لى دەو خەبەردارىان بکە."

جەبار دوو قامكى لە زارى راكردن و فیکەيەكى بۆ كردن.

حەمەد:

"ماشەللا چ فیکەيەك... رۆژەپىيەك دەروا."

لەحزەيەك دواتر لە لای ناگرەكە دەنگى تەقەيەك ھات و پاشانىش دەنگى تەقەيەكى

تەكپرايى...

حەمەد:

"ناكا خەبەرىك ھەبى."

جەبار:

"دۆردو خانە شىتە جىئنى گرتو. ھەروخت كەيفى ھەبى، ناوا تەقە دەکا."

بە دەنگى فیکەكە كەس بە پىريانەو نەھات. حەمەدو جەبار نىگەرەن بوون.
كاتىك گەيشتنە نىزىك ناوورەكە دىتيان شەلەللى نەرەقن. دۆردو و نەوانى دیکە
راست بوونەو بە پىريانەو ھاتن. دۆردو كاتىك پىيان گەيشت، دەمانچەكەى
ھەل كىشار گوتى:

"بەخۆشى سەرتان." و يەدەگىكى ھەل تۆقاندن.

دۆردو:

"ئەگەر درەنگەر ھاتبانەو ھەموومان لە برسان دەمردین... پروانن، نایب رەجەب ھێشتا ھەر دەنالتین... بەخوا ئەگەر لەبەر برینەکەیی بێ؟... لە برسانە، بەخوا لەبرسانە..."

ناگرە کە ھێندەیی جێخوونێک دەبوو. بۆلێسەکان بالاپیاویک بەرز دەبوونەو ھەو تێک دەنالتان. دەنگی قرچە قرچی سووتانی دارەکان بەرز دەبوو. کاتێک دار ناگر دەگرێ، بۆنێکی خۆشی لێدێ. ھەک بۆنی سووتانی ناو... سووتانی داری تەپیش دنیاھەکی دیکە ھەیە. داری تەپ ماوھەیک لە نێو بۆلێسە ناوڕەکان دا خۆی رادەگرێ و رادەوھەستێ. لە پاشان لە پەر لە نێو راستی دا لەت دەبێ و لە نێو مەشقەلی ناوڕ دا ون دەبێ.

یەكەم کاری ھەمەد ئەو ھەو ھەو کە راستەپێ چوو ژیور سەری نایب رەجەب:

"چۆنی نایب."

نایب نالاندی:

"برینەكەم ئیدی تەشەنا بوو... نەمن ئیدی رزگاریم نایە... دەبێ بمرم... خەریکم دەمرم..."

ھەمەد پاشان چوو لای عەلییەچکۆل:

"ئەتۆ چۆنی برالە... چۆنی عەلییە چکۆل خان؟"

عەلییەچکۆل زاری ھەک سەندوو قێکی پەر لە جێو کردو:

"دایک و خوشکی ھەرچی یاغی و فیشەک و دێ و ئاوەدانی و دارو سەنگەر و بەرد و گابەردو برینە... ژنی عەبدیخانیش... برینەکەیی خۆشم... گویت لێ ھەو ھەمەد؟... دەلێن عەبدیخان نەمردو... گەوا دە ھەک سەگ گیان سەختە... خەمت نەبێ، بۆخۆمان دایکی... خوشکی ئەو خوشکەزایەشی... دەلێن ئەو مردو..."

ھەمەد:

"مەلھەم و رۆم بۆ ھێناون. نەمانە کەریم نۆغلی بۆتانی ناردو. ئەم رۆن و مەلھەمە بۆخۆی دروستی کردو... بە دوو رۆژ برینەکاتتان چاک دەکاتو..."

عەلییەچکۆل:

"خوشکی رۆن و مەلھەمەکەیی ئەویش..."

ھەمەد:

"قەسە کال مەکە عەلییەچکۆل... ھەتەن قازانجی ھەیە..."

عەلییەچکۆل:

"ئىشەللا..."

نايىب رەجەب كەمىتەك راست بوۋەۋە:

"كەرىم ئۆزلىشىش ۋا ديارە زۆر بە چار و راۋە... دوو رۆژەكە ھېچ، نەگەر نەم برىنانەى
من بە مانگىتىش چاك بىكەتەرە كىلەرەكەم ھەلداۋىم و نايگرمەۋە."

ھەمدە پاش ئەۋەى برىنى ھەردوۋكىيانى كىردەۋە دەرمىانى كىردن، چوۋ لەبەر ناگرەكە
دانىشت:

"سەير مەندوۋ بوۋم..."

دۆردوۋ:

"ھەمدە... بزانە جەبار دەلى چى... دەلى ۋەختىك ھەمدە چارى بە تاۋلى كەرىم ئۆزلى
كەۋتەرە، لە سەيران زارى پى داپچراۋە."

ھەمدە:

"راست دەكا... ئەمن تا ئىستە چادىرې ۋام نەدىبوۋ. ژوۋرەكەى دەتگوت كۆشكى
بەھەشتە..."

جەبار:

"بەلى... كەرىم ئۆزلى... بە خۇرايى پى نالەن كەرىم ئۆزلى... ئەدى دەتەرې تاۋلى
كەرىم ئۆزلى ۋەك كۆشكى بەھەشت نەبى و چادىرې من ۋەك كۆشكى بەھەشت بى؟..."

دۆردوۋ:

"ئەتۇ دەتناسى؟"

جەبار:

"ناۋىم زۆر بىستېبوۋ... دەيانگوت زۆر پوۋلدارە... بە چارې خۇشان دىتمان، دەلىن
كروۋرىك زىاتر پوۋلى ھەيە..."

ھەمدە:

"پىاۋى چەند چاك لەم دىنبايەدا ھەن... فەكرى ھەموو شىتەكى كىردەۋە. برىنەكەمى دەرمىان
كىردو بەستى. زىگمانى تىز كىرد. فەرمىانى دا جىلەكانيان بۆ شىن و يەكى دەستىك كىراس و
دەرىشى داينى."

جەبار:

"لەۋ خانە بەپىزانەيە... ناۋ و ناۋيانگى ھەيە..."

دۆردو:

"ئىستا كە ئەۋەندە بە ناو و دەنگە، بۆچى ئىمە تا ئىستا نارىمان نەبىستە؟"

جەبار:

"گىرىم ئۆڭلى سىزكى دىۋارنىڭ كەنە... ئەوان لە جىيەك بەند نابىن... ھەمىشە لە كۆچ و كۆچبار دان."

ھەمدە:

"لە جىيەك بەند بن و بەند نەبن، پىۋى چاكن... ئەستۈندەكى چادىرە كەيان لەسەرى پە تا خوارى سەدە فەكارى كرابوو. ئەۋىش چ سەدە فەك، سەدە فە ساغ و رەسەن."

دۆردو بەسەرسۇرمانەۋە:

"تېرەگى چادىرە كەي لە سەرى پە تا خوارى سەدە فەكارى بوو؟... ئەۋىش سەدە فە ساغ و رەسەن؟... سەيرە... كەۋابى دىيارە كاپرا بەپاستى پوۋلدارە..."

ھەمدە:

"بەللى... پىتت وا نەبى تاۋلە كەي تەنبا يەك دىرە كىشى ھەبوو. دە دىرە كى زىاتىر لەبەردا بوو، لەۋانە بوو بىگاتە پازدە دىرە كىش... يەكەك لە بوۋكە كانى نانى بۆ ئىمە ھىنا... مىليونكە كەي لە مىلدا بوو، لانى كەم پەنجا دانە پىتت لىرەبى پىتو بوو... بە كورتى ناغا زۆر پوۋلدارو زۆرىش سەروپوۋخۇش بوو..."

جەبار:

"ۋەختىك تىگەشت ھەمدە تەقەي لە غەبدى خان كىدو، ھەروا لە ھەمدە ورد دەبوۋەۋە بىرى لىدە كىدو. چارى لە ھەمدە نەدە گۈتتەۋە... وا نەبو ھەمدە؟"

"بەللى... ھەروا تىمەۋە پامابوو."

دۆردو چاۋى بىرپىۋە بلىتسە ئاگرەكان و مەقە نەدە كىد. ھىچىشى نەدەپرسى. لە گىز فەكران راجوۋبوو... لە سەرو سىمەي پە دىيار بوو نىيازىكى ھەيە. ھەمرو ۋەختىك ئەۋكاتەي خەيالىك لەسەرى دەۋاۋ لە فەكرەۋە دەچوو، لە سەرو سىمەي پە دىيار بوو. ۋەختىك دۆردو بىدەنگ بوو، ئەۋانى دىكەش بىدەنگ بوون. پاشان دۆردو بە توۋرەپىيەۋە بەۋانى دىكەي گوت:

"ئىۋە بىخەن... نەمشەۋ مەن و غەلىيە چىكۆل و نەب رەجەب ئىشك دەگرىن."

چما كەس دەپىرە لەو جۆرە ۋەختەندە قەسە لە قەسەي دۆردو بىكا... ھەلەدە كىنشايە دەمانچەۋ تەقەي لىدە كىد. نەگەر بابى خۇشى بوۋايە... ئەۋانى دىكە قەسەيە كىيان نە كىد، ھەستان و چوون لەبەن گابەردەكە لە پەنەي يەكتر دىرە بوون و خۇيان مات كىد.

جنيٲوھ ڪاٺي ۽ علي ٻه چڪڙڻ هيٺشتا تهاو نه بيبون، به لآم ڪه متر بيون. جارجار جنيٲوھي ڪه داو بيٲهنگ ده بوو... ناله نالي نايب رهجه بيش بيٲهنگ بوو.

هيٺنديڪ ڪهس همر زگماك خوين شيرين و لهبر دلآنن. نايب رهجه بيش يه ڪيٺڪ لهو جوڙه ڪه سانه بوو. همر ده لئي بڙيه هاتوونه سهر دنيا ڪه خه لڪي ديه ڪه يان خوڻش بوئ. داخوا نهوانه بڙ نهوهي خه لڪ خوڻش بوئ، شتيڪيان له خه لڪي ديه ڪه زياتره؟... نا، بڙ ويٺه نه م نايب رهجه به پياوٺيڪي خوڻش مهجليسه؟... نا. پياوٺيڪي ده م به پيٺڪه نين و قسه خوڻش؟... نا، زار به پيٺڪه نين و قسه خوڻش نيه. نه مهه خوي نه نئي يه ڪه. نايب رهجه ب سئ سال بوو له گهل دهستي دڙدوو بوو. پيٺشريش دوو سئ مانگ له دهستي يه ڪي ديه ڪه دا بوو. هه موو ڪهس لهوه ڪه نايب رهجه ب سئ سال له گهل دڙدوو هه لي ڪردوه، سهر يان سوڀ ما بوو.

يه ڪه م رڙ ڪه نايب رهجه ب له گهل دڙدوو شيت بهرهورو بيبو، پئي گوتبوو:
"پروانه ڪوپره، نه گهر تڙش وه ڪه نهو گه وادانه ئاقل باي دوو مانگ زياتر له نئير دهستي ڪهت دا نه ده ماموهه، ڪاري نهو زڙزانانه نهوه يه ڪه هه روا به ته لهوه بن و گولله يان وي بکه وي. تي گهيشتي؟..."

دڙدووش گوتبوو:

"به لي، تي گهيشتم."

لهو رڙهوه تا نه مڙو، نايب رهجه ب لهو باره يهوه قسه يه ڪي ديه ڪي نه ڪردبوو.
دڙدوو شيت هه ڪاريڪي ڪردبوو، نايب رهجه ب رهخه ي لئ نه گرتبوو. چهن د جاريش له خوت و خوڙايي بريندار بيبو، ديسان قسه ي نه ڪردبوو.

له نئي هاوڪاره ڪان دا هيچ ڪهس ناگاي له رابردوي نهو نه بوو. راويڙي قسه ڪردني وه ڪ خه لڪي دهرويه ري "نانتھپ" دهچوو، به لآم زڙريش نا. ديار بوو ماوه يه ڪي زڙ له نانتھپ ژياوه. زڙ جار له باره ي نانتھپ هوه شتي ده گيتريهوه.

له باره ي ژيان و رابردوي هوه قسه زڙ بوون. هيٺنديڪ ڪهس ده يانگوت: شهوٺيڪيان نايب له خه و راپه رپوه بانگي ژنه ڪه ي ڪردوه: "ڪچي... نهو تفهنگه م بڙ بيٺه، هيٺنديڪ نان و پيٺڙيشم بڙ له ده سرڙڪه يه ڪهوه پيٺه. نه من ده پڙم...". ژنه ڪه ي ده سبه جي تفهنگه ڪه ي بڙ هيٺاوه، پري ده سرڙڪه يه ڪيش نان و پيٺڙي بڙ تي ناوه داويه ته دهستي. نايبيش تفهنگي له شان ڪردوه گوتويه: "ڪچي نهو ڪلاوه چهرمه شم بڙ بيٺه. نه من دهچمه شاخي، گهر دم نازا ڪه." ژنه ڪه ي سهري سوڀ ده مينئ و ده لي: "چت لئ قهوماوه ڪوپره... شهيتان چوه ته ڪليشت؟... بهو نيوه شهوه راست بوويه وهوه ده لئي دهچمه شاخي... وا دياره له سهري داوه..."

په نا به خوا... "نايب ره جەب دەلێ: "دەمەوێ بچمە شاخی ئافرەت... ئەمەن رویشتم. " دەلێن
ئەو رویشتنی پێی رویشتم، ئیدی گەرانەوێ لە دوا نەبوو... "

هێندێکانش دەیانگوت: "نايب ره جەب له زاواکەي زویر بوو، چونکە بیستویەتی زاواکەي
جێتو به کچەکەي دەدا... و روژێک که به بەردەرکی زاواکەي دا دەپوا، به گوێی خۆی گوێی
لێ دەبێ که زاواکەي به کچەکەي دەلێ: "ئەو بابە وای لێکراو وای پێکراوەت... " و نايب ره جەب
هەرلەوێ ڕا راستەپێ روو له چیا دەکا، چونکە دلێ بەرايی نادا زاواکەي بکوژێ... "

هێندێکی دیکە دەیانگوت: "نايب بابایەکی پوولدار بوو، بەلام زۆری پێ ناخۆش بوو
مالیات بدا. هەرکاتێک چاوی به باجگری دەولەت دەکەوت نۆسەتێی دەهاتێ و دەکەوت و به
کورتی بۆ ئەوێ چاوی به باجگری دەولەت نەکەوێ وەکیوان کەوتو... "

هێندێ کەشیش دەیانگوت: "خەزووری خۆی کوشتووە ملی له کێوان ناو... "
به کورتی هەرکەسە شتیکی بۆ ساز دەکردو دەیگوت، کەشیش نەیدەزانی کێ راست
دەکاو کێ درۆ.

ئەوێش دیار نەبوو داخوا خەتایەکی کردو یان نا. به کورتی، هەر جۆر بوو ئێستا چەند
سال بوو له شاخی بوو و نەگەر له گیر کەوتبایە، لانی کەم سی سال زیندانی بۆ دەپرایەو. به
جۆرێک ناوی له گەل پیاو کوژی و تالان و رێگری تێکەل ببوو هەر باسی مەکە...

هەتاو دەرکەوت، پاشان بڵێند بوو و هەموو جێیەکی رووناک کردووە. دۆردوو هێشتا له
خەو هەلنەستابوو. هەتاویش لێی داوو. بەلام جارێ دۆردوو پێش ئەوێ هەتاو لێی بدا، له
خەو هەلنەستا. بوو به نیوەرۆ. دیسان دۆردوو هەلنەستا. جەبار بۆنی کارەساتیکی بۆ دەهات
و له دلێ خۆی دا دەیگوت: "خەمەن خەبەرێک هەیە، ئەگینا ئەم شیت و شوورە تا ئێستا
نەدەخەوت... خەمەن نیازی تالانیکی تازەي لەسەر داوە... ئەمە پێشەیتێ که پێش هەموو
تالانیکی گەورە زۆر باش دەخەوێ... ئەو جۆرە تالانە قوورسەش سالتیک - دوو سال جارێک رێ
دەکەوێ... ئێستا خوا دەزانێ خەونی بۆ کێ دیو... "

ئەمەپۆ نايب ره جەب زۆر باشتەر بوو. وەزعی باش بوو و لەبەر خۆیەو به نارهنا
گۆرانێیەکی دەگوت. دەنگی پیرانەو بەسۆز بوو.

نايب ره جەب:

"کورپنە، ئەم شیت و شوورەي هەلستێن... هەلێ ستێن با پارووە نانێک بچۆن."

خەمەد:

"ئەمەن كارىڭم پىتى نىيە."

جەبار:

"ئەمىنىش ھەروا."

"خەپل" چوۋە ژوور سەرى دۆردوۋ:

"دۆردوۋ پاشا... ھەستە، دۆردوۋ پاشا..."

خەپل ھەمىشە دۆردوۋى بە دۆردوۋپاشا ناۋ دەبرد. دۆردوۋش ئەو ناۋەى زۆر پىتى خۆش بوو. خەپل لە نىۋە دەستەى دۆردوۋ دا چەند ئەركى تايىبەتتىى لەسەر شان بوون، كە يەككىك لەوانە گالتە جارى بوو. ئەو، گالتە جارى دۆردوۋە شىت بوو.

"دۆردوۋ پاشا... ئەو نىۋە پۆيە... ھەستە درەنگە پاشام."

دۆردوۋ بە قامكە زلە كانى چارى ھەلگۆفەن و ھەستا:

"ھەر ئىستە دەپى نانى بھۆين، چونكە دەمانەۋى بېۋىن."

جەبار:

"ئەدى برىندارەكان چ لىكەين، نايب رەجەب و عەلىيەچكۆل ۋەزەيان باش نىيە."

دۆردوۋ روۋى كرده برىندارەكان:

"چۆن؟... دەتوانن لەگەل ئىمە بىتى؟"

نايب رەجەب:

"ئەمەن دەتوانم بېۋىن، دىم... ژانى برىنەكەم زۆر كەمتەرە..."

عەلىيەچكۆل:

"ئەمىنىش ھەرچۇنىك بى دىم، دايك و خوشكى ئەم برىنە..."

كۆزىلكەيان بەست، سەرەيان راخست و لە دەۋرى دانىشتن.

كاتىك سىبەرەكان لەلاى شىمالەۋە بەرەو خۆرھەلات درىژ دەبوونەۋە، لە بەردەلانەكە بەودىدا شۆر دەبوونەۋە. دەنگى ھەپەى چوارپىتى يۆرووكە دەۋارنىشىنەكان دەھاتە بەرگۆى.

ھەمد:

"ئىستى دەچىنە كۆى؟..."

دۆردوۋ جۋابى نەدايەۋە. تەنيا، بە رق ھەستارى چاۋىكى لە ھەمدە كىدەنگ بوو.

ھەمدە ئىدى لەسەرى نەۋىشت.

وختىڭ دۆردو بەرەولای رەشمالەكان باي دايمەو، ھەمەدو جەبار تىگەشتىن كە
نيازى چيە .

جەبار بە گويى ھەمەدى دا چپاند:
"دۆردو خويىن بەرى چاوانى گرتوھ."
ھەمەد:

"نەرى، خويىن بەرى چاوانى گرتوھ."
جەبار:

"نەگەر بەلايەك بەسەر كەرىم ئۆغلى بىنى، چ بکەين... تەگبىرى ئىمە چيە؟..."
ھەمەد بىش ھەر ئەو پرسیارەى دوويات کردەوھ:
"نەرى، تەگبىرى ئىمە چيە؟"
جەبار:

"تەگبىرى ئىمە چيە؟"

لە رۆزىشتىنى دۆردو را ديار بوو نەخشەيەكى بەدەستەوھيە... و چ نەخشەيەكيش، لەو
نەخشە سامناكانە دەم و چارى دۆردو ھىچ وەخت بە ئاسانى دانەدەگىرسان... ئىستا دەم و
چارى زۆر خەراپ ھار ببوون... مېش نەدەوترا لە دەورەبەرى بال لىك بدا.
دۆردو نەختىڭ ھەنگاۋەكانى شل کردنەوھ لەجەبارى پەرسى:

"دەورەبەرى كەرىم ئۆغلى چەند تاولى دىكەى لىن؟"

دۆردو سەرلەنوئ توندى کردەوھ. كاتىڭ گەشتە نىزىك چادەرەكان، ديسان ھەر ئەو
سەگانەى جارى پېشوو بۆيان ھاتن. بە دەنگى وەپىنى سەگەكان ديسان منداڵەكان لە چادى
دەپەپىن، دواى ئەوان ژنەكان و نەجار پياۋەكانىش لە تاولى ھاتنەدەر... كەرىم ئۆغلى لە
پېش پياۋەكان راۋەستابوو و بە دەم ياغىيەكانەوھ كە ھەروا نىزىك دەبونەوھ پىدەكەنى.

مىگەلە مەپەكان لە دەورەبەرى رەشمالەكان مۆل درا بوون. مەپەكان سېى بوون و رەشمالەكان
لەنئو ئەو سېىيائىيەدا دىمەنىكى جوانترىان ھەبوو... مەپە بەرخەكان بارەبارىيان دەھات و
سەگە زەلام و بە ھەيكەلەكانى شوانان، وەك پالەوانان دەھاتن و دەچوون. وشترەكان بىخەيال
يغيان خواردبوو و كەف لە لمبۇزىيان ھەلەدەپژا.

كەرىم ئۆغلى:

"بەخىراتن ميوانەكان. خىرو بەرەكەتتان ھىنا."

ئەمەي گوت و بە پىريانەو چو و يەك يەك دەستى لەنىو دەستى ھەمويان نا.
ھەمەد سلاۋىكى كردو زەرەيەكى ھاتى. بەلام زەرەكە بە ليتوانىيەو وشك بوو. داخو
دۆردو چ نيازىكى ھەبو؟... پاشان دۆردووى بە كەرىم ئۆغلى نىشان دا:
"سەردەستە كەمان ئەمەيە."

كەرىم ئۆغلى پياۋىكى دىيادىدە بوو. بە سىلەي چاۋى ئاۋرىكى ۋەسەر دۆردو دا. پاشان
تەماشايەكى ھەمەدى كرد، بەو مەبەستە كە: "سەرم لەو كابرايە دەرەكرد."
دۆردو نىچاۋانى گرژ كەردبوو، مىلى رەق راگرتبوو، سەرى بەرز كەردبوو ۋە... بىئى ئەو
تەماشاي دەۋرى خۆي بكا بەم لار بەو لادا دەرۋىشت.

كەرىم ئۆغلى:
"گوت ناۋى چيە؟"

ھەمەد:
"دۆردو شىت."

كەرىم ئۆغلى سەرى سورما:
"دۆردو شىت ئەمەيە؟"

ھەمەد:
"بەلى، خۇيەتى."

لەپ زەرەخەنەي سەرتىۋى كەرىم ئۆغلى سې بوو. پىشى چاۋانى تاريك بوو:
دەلىن دەرپىش لە پىتى پياۋى دادەكەنى... راستە؟"

ھەمەد:
"بەلى، راست دەكەن."

كاتىك چۈنە ژوورى، دۆردوش لە جوانى ژوورى چادرەكە ۋاقى وپما... بەلام نەك
ھىندەي ھەمەد. تەنگىك كە قۇنداغەكەي نەخشىكارى كرابوو، بە چەكەي تاولىۋە
ھەلاۋەسرابوو. دۆردو بە رەقەو تەماشايەكى كەرىم ئۆغلىي كرد:
"خان... ئەو تەنگەي بىتە بزانم... بزانم تەنگى خانان چۆنە؟"

كەرىم ئۆغلى راۋىۋى پېر لە قىنى دۆردووى بۆ دەرەكوت. دلى لەرزى. دلى خەبەرى دەدا كە
بەلەيك لىي مىوانە. ئەو كابرايە نە روخسارى ۋەك روخسارى بىيادەمان بوو و نە چاۋى ۋەك
چاۋى بىيادەمان دەچوون.

كەرىم ئۆغلى تەنگەكەي ھىناۋ دايە دەستى دۆردو:

"ئىستا سفرى دائىن، يان دوايە نانى دەخۇن."

چاۋەكانى دۆردو پېشكىيان لى دەپەرى:

"ئەمەن ۋەختىك بىھۇن كەسكىك رووت بىكەم نە نانى دەخۇم و نە قاۋەى دەخۇمەۋە، چۈنكە نەگەر غەك گېرى بىم، ئىدى ناتوانم رووتى كەم."

بە رق ھەستارى و توۋپەى راست بوۋەۋە ئەۋانى دىكەش بە دواى دا دەپەرىن.

كەرىم ئۇغلى بە دەنگىكى لەرزۇكەۋە گوتى:

"جارى با پاروۋە ناننىك بۇن، دوايە نەگەر ويستت روتمان كەى بىكە. ھەركەس بىتە مالى كەرىم ئۇغلى دەپە لەسەر سفرەكەى دانىشى."

كەرىم ئۇغلى دەنگى دەلەرزى و سوۋرايىكەكى نەرمىش لەسەر گۇنايەۋە بەرەو لىوت و نىۋچاۋانى پىتە دەچو. تاۋىك دواتر چەند دەنكە ئارەقىش نىشتەن سەر نىۋچاۋانى:

"گۈن بگرە دۆردوۋخان... ھەموو ئەم كىتوانە پىن لە ياغى، بەلام تا ئەمىرۆ ھىچ ياغىيەك كەرىم ئۇغلى رووت نەكردو... ئەتۇش نەگەر نىيازى تالانت ھەيە، فەرموۋ ئەمە تۆۋ نەۋەش مالىكەى من."

ھەمدەو جەبار بەرامبەر بەم ۋەزە تىك تەپىبوون. توابونەۋە. دەتگوت بە ھەغەلان ئارى گەرمىان پىدا دەكەن.

دۆردو:

"ئەمەن لەو ياغىيانە نىم كە ھەتا ئىستا دىوتن."

كەرىم ئۇغلى لە جىي خۇى نەدەبزوت. ۋەك ئەستۈندەكى تاولەكەى بىدەنگ و بى جوۋلە بوو.

دۆردو:

"خان... لە پىش دا پۈلەكەت بىنە."

نايىب رەجەب و غەلىيەچكۆلىش ۋەك ئەۋانى دىكە ھەستابوونە سەرىپ. بەلام دوايە دانىشتىبوون و تەماشايان دەكرد. دىار نەبوو بۆچى بنى چاۋەكانى نايىب رەجەب پىدەكەنى.

دۆردو كاتىك دىتى كەرىم ئۇغلى لە جىي خۇى نابزى، ھەستا وردە وردە لىتى نىزىك بوۋەۋە ھەتا ھىزى تىدا بوو قۇنداغە تەغەنگىكى بە نىۋ شانى كەرىم ئۇغلىدا دا.

كەرىم ئۇغلى كەۋتە سەر غەرز. دۆردو قۇلى گرت و راستى كردەۋە.

لە سوچىكى دىكەى چادەرەكە ژن و مىندال دەگريان.

دۆردوو:

"باشت گوی لى بى پىره... لىره قىست ناپرا. ناغايه تىيه كهشت هەر له سەر عەشيره تى ساچى كارالى ده توانى بكەى... لەم كىوانه دا تەنيا يەك كەس قىسەى دەپرا. ئەویش دۆردوو شىتە، تى گەيشتى؟..."

پاشان دەستوورى بە خەپل دا:

"هەستە لە گەڤ ناغای بچۆ پوولەكانى لى وەرگرە. تى گەيشتى؟ ژنەكانى هەرچى زىپو مېرپان هەيه لىيان بىستىنەو بىهتە. تى گەيشتى؟..."

خەپل:

"تى گەيشتم پاشام."

يەكێك لە نەركەكانى خەپل نەوەبوو. لە هەموو تالانىك دا نەركى نازاردان و دىتنەوى جىنگاى پوول و زىپو نەغدىنە لەنەستۆى نەو بوو. نەو لەو كارەدا وەستا بوو. هەر مالىكى پشكنىبوو، پوولەرهشكەيهك چىه تىيدا نەهشتبوو. خەپل فەتايەك بوو لە هەر مالىكى دابايە، رەگ و ريشەى دەردىنا. خەپل گوتىزى بە كلكى دەشكاند.

باسكى كەرىم ئۆغلى گرت:

"وهره بزانم كەرىم ئۆغلى. پىنم بلێ پوولەكەت لە كوئىيە. ئەگىنا بە گوللەيهكى خەپل ئۆغلى دەچىه گەرەكى جاو لەبەران."

دۆردوو نەپاندى:

"كەرىم ئۆغلى، يان هەموو پوولەكەت دەدەى، يان رووحت..."

ژن و مندالى تاوڵەكانى دىكەش لە پىش چادى كەرىم ئۆغلى كۆببونەوه. وەختىك دۆردوو چاوى پىيان كەوت، دەرپەرى و نەپاندى:

"ياللا بچنەوه چادەرەكانتان. جارى زوويه، نۆرهى نىووش دى."

كەرىم ئۆغلى چاوى بۆ حەمەدو جەبار دەگىرا. ئەوان لە پىشتهوى كەرىم ئۆغلى راوەستابوون. وەختىك ئاوى دايەوه دواى خۆى، لە گەڤ حەمەد چاويان تىك هەلەنگوت. حەمەد سەرى داخست. كەرىم ئۆغلى تەماشای جەبارى كرد. لە تەماشاش كۆرەكەى را ديار بوو كە دەلى: "قەرار وا نەبوو، ئەو رەفتارەم لە گەڤ بكەن!". تەماشاش كۆرەكەى و چاوهكانى دلشكاو بوون. دوو دلۆپ فرمىسك لە چاوهكانى دا قەتيس مابوون. وەرگەرپايەوه وەپىش خەپل كەوت. كاتىك گەيشتە گۆشەيهكى دىكەى رەشالەكە، ژن و مندالەكە وەك مەر سەريان پىكەوه نابوو و دەگران. كەرىم ئۆغلى رووى كۆرە يەكێك لە ژنەكان:

"نەم سەندووقە بەكەۋە. ھەرچى پوۋلى تېيىدايە دەرى ھىنەو بىدە بەم كابرايە. ھەرچى زىرو گۆيەرۆك و مليوانكەو نەنگۈستىلەشتان، ھەيە دەريان ھىتن و وىم دەن." "كەرىم ئۇغللى تىگەشتىبوو كە دۆردو پوۋلە رەشكەيەكىشى پىناھىتلى. بۆيە ۋاي بە باش زانى ھەرچى ھەيەتى بە دەستى خۆى بۆى بەرى. خەپل بە دەستەيەك نەسكىناس و كىسەيەك سىكەى زىپرەو گەرايەۋە. نەمانەى دايە دەستى دۆردو. كەرىم ئۇغللىش گۆيەرۆك و مليوانكەو نەنگۈستىلەو پوۋلەكەى چارشىۋى ژنەكانى كۆكردەۋەو ھىتنانى.

دۆردو روۋى كەردە خەپل:

"ھەر ئەۋەندە بوو؟ ھىچ بەجى نەمايى.

خەپل بە دلتىيى ۋەلامى دايەۋە:

"ھەر ئەۋەندەبوو پاشام.

بەلام لە تالانەكانى دىكە دا ۋەختىك دۆردو لىي دەپرسى: "ھەموۋى ئەۋەندە بوو؟" نەم جوابى دەدايەۋە: "ئى دىكەش ماۋە پاشام." و لە پاشان دەچو لىرەيەك يان سىكەيەكى زىپى لە ھەر كون و قورۇنىك با، دەدۆزىمەۋە دەيھىتا. خەپل ھەر مالىكى بە لانى كەمەۋە دە جار، بىست جار سەنگ و سوۋژن دەنا كاتىك دلتىا دەبوو كە ئىدى ھىچ نەماۋە چاۋىكى لە دۆردو دادەگرت و شەۋىش ھالى دەبوو كە ھىچ شىتەك نەماۋە. ئەگەر لە كەلتن و قورۇنى مالى دا شىتەك مابايە، خەپل بە چاۋى ساحب مالىكە دەيزانى. نەم لە لىكەدانەۋەى خۆى دا ھىچ ۋەخت بە ھەلە نەدەچو...

دۆردوۋە شىت:

"نەتۆ پىاۋىكى ئاقللى كەرىم ئۇغللى. چونكە ھەرچى ھەتبوو بەدەستى خۆت ھىنات و دات. ئەگەر نەتدابايە نىمە لىمان دەستاندى. ھەتا ئىستا لەنىو نەم كەسانەدا كە روۋم كەردون كەسى ۋەك تۆ ئاقلەم نەدىۋە."

كەرىم ئۇغللى وشك بىبو. ۋەك بەرد لە جىتى خۆى رەق بىبو. رەنگى زەرد ھەلگەراپو و لىۋەكانى دەلەرزىن.

دۆردو سەرلەنۋى نەمرەتەى كىشا. نەمرەتەيەكى توندو يەك قسەو كارىگەر:

"نەتۆ دابى دۆردوۋە شىت دەزانى كەرىم ئۇغللى. دابى دۆردوۋە شىت ۋەك ياغىيەكانى دىكە نىە... ھىچ ياغىيەكى دىكە ئەۋەى ناكە كەرىم ئۇغللى. نەتۆ بۆخۆت گوتت ياغىيەكانى دىكە نايەنە سەرت. دەزانى دابى دۆردوۋە شىت چىە كەرىم ئۇغللى؟..."

كەرىم ئۇغلى ۋە لامىنىكى نەدايەۋە.

دۆردۈۋە شىت لەسەرى رۆيشت:

"دابی دۆردۈۋە شىت نەۋەيە كە ۋەختىك كەسىكى روت كىرد، دەرىپى يەكەشى لە پىن دادەكەنى... جەكانت داكەنە كەرىم ئۇغلى."

كەرىم ئۇغلى لە جىتى خۆى نەبزوت.

دۆردۈۋە شىت:

"لەگەل تۆمە... دەلېم جەكانت داكەنە."

كەرىم ئۇغلى ھەروا بىدەنگ راۋەستابوو و جوۋلەى نەدەكرد. دۆردۈۋە لە دىن دەرجوو. ئىدى خۆى بەسەر پىتو نەگرت. بەدەۋرى كەرىم ئۇغلى دا دەسورپاۋ لە پىر مستىكى توندى لە بنانگوۋى كەرىم ئۇغلى داۋ پاشانىش چەند قۇنداغە تەنكى پىدا دان... كەرىم ئۇغلى گىژ بوو. خەرىك بوو بىكەۋى. بەلام دۆردۈۋە پىلى گرت و يەكى دىكە، يەكى دىكە، يەكى دىكە... دايانكەنە."

كەرىم ئۇغلى بەزمانىكى تال ۋەقسە ھات:

"ئەو كارەم لەگەل مەكە دۆردۈۋە... ھەتا ئىستا ھىچ كەس مال و ژيانى كەرىم ئۇغلى تىك نەداۋە... كورە ھىچى چاكت نايەتە پىن دۆردۈۋە."

ئەم قسانە ھىندەى دىكەيان دۆردۈۋە لەدىن دەر كىرد. قۆلى كەرىم ئۇغلى بەرداۋ ۋەبەر پىلەقانى دا. كەرىم ئۇغلى كە لەسەر زەۋى كەۋتبوو:

"ئەو رەفتارەم لەگەل مەكە دۆردۈۋە... ھىچى چاكت نايەتە پىن."

دۆردۈۋە دەھرى تىر بوو. كەرىم ئۇغلى خستە ژىر پىتى خۆى و بە پىلەقە دايگرت:

"ئەمنىش دەزام ھىچى چاكت نايەتە پىن كەرىم ئۇغلى... ھەربىيەشە دەمەۋى دەرىپى يەكەت لەپىن داكەنە. ئىستا كەۋايە، لانى كەم با بلىن دۆردۈۋە شىت دەرىپى لە پىتى ناغاي ساچى كارالىيەكانىش داكەندە... تىگەيشتى؟..."

ئەو ژنانە كە لە بن لاپانكى چادەكەدا كۆبىۋنەۋە و دەگىران. بەو ھات و ھارارە ھاتنە دەرى، يەكىك لە ژنەكان خۆى بە سەر كەرىم ئۇغلىدا دا. زىرەى ئەو ژنە دەگەيشتە ناسمان. خەپل ئەو ژنەى گرت، لەسەر كەرىم ئۇغلى ھەلپچى و فېرى دايە گۆشەيەك.

دۆردۈۋە شىت:

"كەرىم ئۇغلى... ئەگەر رووت و قووت نەببەو، ئەگەر بە دەستى خۆت جەكانت دانەنى
و دەرىپىيەكەشت دانەكەنى، دەتكۆژم."

ژنەكان شىو، و گریانان بو.

كەرىم ئۇغلى پاراپەو:

"ئەو، لەگەل مەكە... لە پېش چاوى ژن و مندالم ئەو رەفتارەم لەگەل مەكە."

لەحزەيەك چاوى بە چاوى حەمەد كەوت كە ھەروا رەق ببوو، دەلەرزى و لىتوى خۆى
دەكرۆشتن. تەماشايەكى پەر لە پارانەو، لە حەمەد كرد. كزەيەك لە جەرگى حەمەد
ھەستا. تەماشايەكى جەبارى كرد. چاويان لە چاوى يەكترى پرى. ھەر ئەو بريسكەيەى
و، نوو كە دەرزى ھاتەو، نىو چاوى حەمەد. جەبارىش لە رقان گۆشتى نىو زارى خۆى
دەكرۆشت. جەبار ھەموو كاتىك كە زۆر توورە دەبوو، ئەو كارەى دەكرد، ھەتا زارى لە
خويىن دەھات.

كەرىم ئۇغلى ھەروا دووپاتى دەكرەو:

"ئەو، لەگەل مەكە دۆردووخان... مەكە..."

دۆردو نەپاندى:

"رووت بەو... ئەگەرنا..."

لوولەى تەنگەكەى لەسەر زارى كەرىم ئۇغلى دانا:

"رووت بەو."

راست لەو دەمەدا ھىندەى چاوى لىك نىتى، حەمەد خۆى گەيانە دەرى تاوئى و

نەعرەتەى لىدا:

"بىزووى دەتكۆژم دۆردو شىت. دەبى ببوورى، بەلام نىستا كە وا دەكەى، دەبى بزانى كە

ناورت دەدەم..."

لە پاشان دەنگى گالتە پىكرەنى جەبارىش بەرز بوو:

"نەبزووى ئاغا دۆردو. كەرىم ئۇغلى بەردەو لە رىتى خۆت پرى، ئەگىنا لىت ناو دەدەم.

نان و نەكمان پىكەو كەردە دۆردو شىت. با خويىت بە دەستى مەن نەپرى."

حەمەد:

"وا مەكە خويىت بە دەستى نىمە پرى."

دۆردو كە بە ھىچ جۆر چاوپەوانى شىتىكى وا نەبوو، گىژ بوو:

"چۆن؟ ئاۋا؟..."

تفەنگەكەي لە زارى كەرىم ئۇغلى ھەلگرت و دوو فېشەكى بە لای دەرىۋە نان.
خەرىك بوۇ تارىك دادەھات.

خەمەد:

"ئاغا دۆردوو تفەنگ ھارېشتن وانابى."

لەگەل ئەم قسەيە دوو گوللە بە ويزەويز بە بن گوتى دۆردوو دا تىپەرىن.

خەمەد:

"واز لە كەرىم ئۇغلى بېنەو بە رىي خۆت دا برۆ. بەسە ئىدى دۆردوو. ئەوئى تۆ دەيكەي
زولمە. بەرىدەو برۆ."

دۆردوو:

"گەوابى ئارا خەمەدۆك؟... ئاۋا؟..."

خەمەدۆك:

"نەگەر ناتەوئى بكوژرىي، كەرىم ئۇغلى بەرەلەكە، لە تاۋلىئ ۋەرە دەرى و لە رىي
خۆت برۆ."

دۆردوو پىتلەقىيەكى دىكەي بە كەرىم ئۇغلىدا دا:

"ياللا ھاۋكاران با برۆين."

لە دەرى رەشايى خەمەدۆكى دى كە لە قولكەيەك دا سەنگەرى گرتىبو:

"ئى من و تۆ بىتئى خەمەدۆك. لەبىرت نەچى جەبار."

لە پاش ھەمووان نايىب رەجەب لە تاۋلىئ ھاتەدەر:

"كوپىنە زۆرم بىي خۆش بوو، بەراستى كارى چاكتان كرد. ئەمنىش لەگەلتان ۋەمىنم؟."

گوتيان:

"بىتئەو نايىب... بىتئەوھ."

دۆردوو:

"ئەتۆش نايىب رەجەب؟..."

نايىب رەجەب:

"بەلئى دۆردوو خان، ئەمنىش..."

دۆردوو:

"باشه نایب ره جەب... تۆش لە بیرت نەچی. با پێتان قەرزدار بێ..."
دۆردوو و هاوکارەکانی پەنجای مێتر لە چادەرەکان دوور نەکەوتبوونەوه کە لەنەکاو دۆردوو
خۆی لە عەرزی داو نەپاندی:

"بیزوون، هاوکاران، روژی نەوێه کە یان بمرین یان بمێنین."
نەوێ گوت و لەسەر یەک شەش فیشەکی بە حەمەدو جەبارەوه نان. بەلام حەمەدو جەبار
کە باشیان دەزانی دۆردوو نەو کارە دەکا، لە قوولەکە کە نەهاتبوونەدەر.
حەمەد:

"دۆردوو خان، رینگای خۆت بگرەو برۆ، مەیکە منداڵ بازارێ."
دۆردوو نەپاندی:

"یان ئێوه دەبن، یا من..."
نایب ره جەب:

"کۆرە لە رێی خۆت برۆ. گێچەلێ بە کۆرەکان مەفرۆشە. هەر نەو وەخت کە قۆنداغە
تفەنگت بە نێو شانی کەرم ئۆغلیدا دا، ئەجەلی خۆت کۆرێ. عەشیرەتی ساچی کارالی ئیستا
پێیان زانیوه. ئەگەر لەو زیاتر مەحتەل بێ، ئیستا دارو بەردت لێ پر دەبێ... بەرێی خۆت
دا برۆ و بپەرەوه.
حەمەد:

"لە رێی خۆت برۆ."
جەبار:

"نامانەوێ خۆتت بە دەستی ئێمە برۆی، رێی خۆت بگرەو برۆ."
دەنگی تەقە کۆتایی هات.
جەبار:

"خەریکن گۆرەهوو دەبن... خەریکن دەپۆن پوولەکی کەرم ئۆغلی لەنێو خۆیان بەش بکەن."
نایب ره جەب:

"با برۆن. ئەگەر ساچی کارالێیەکان هەموویان لەمیلی چاویان دەرئەهێنایهوه... ئیستا
دەروەشت و کێو و بەندەن پر دەبێ لە تفەنگچی و سوار... ئەگەر ئەم کەرم ئۆغلییە خانی
ساچی کارالێیەکان بێ... ئیستا هەموو عەشیرەتی ساچی کارالێ وەک رەو کوللە وەرێ
دەکەون و دەگەنە ئێرە..."

ھەمدە:

"ئىستى ئىمە بېچىنە لاي كەرىم ئۇغلى بلىن چى؟ چۆن روومان بى چاۋ لە چاۋى بىكەين؟"

جەبار:

"فەقىرە چاكەي لە گەل ئىمە كىردو خەراپەمان لە گەل كىردەو... ئىستى بېچىن چى پى بلىن؟... بلىن پىنت خۆش بو؟... كەيفت بە پىاوەتتى ئىمە ھات؟... بلىن ئىمە ئاۋا خەلكى رووت دەكەين؟... ئاۋا فىل لە خەلك دەكەين؟... لىتى گەپى ھەمدە... باشترە رىتى خۆمان بگىرىن و بېزىن، با چاۋمان بە چاۋى نەكەۋى..."

ھەمدە:

"ئاخر نەمن چى پى بلىم؟... چ بلىم؟..."

لەو قوۋلەكەيەي كىردىۋىانە سەنگەر ھاتنەدەر. بۆ لاي تاولى ۋەپى كەۋتن. دەنگى شىۋەن و گىريان لە چادى كەرىم ئۇغلى ھەلدەستا. ھەمدە دەرگاي تاولەكەي كىردەو. يەك دوو كەس لە ژەكان لەسەر لە گەننىك سەرى خوتناۋىي كەرىم ئۇغلىيان دەشۋىستەو. ھەم دەيان شۋىستەو ھەم توۋك و دوعايان دەكرد.

ھەمدە بە شەرمىكەۋە بانگى كەرىم ئۇغلىي كىرد:

"كەرىم ئۇغلىي خان!."

ھەموۋان سەريان بۆ لاي ئەو ۋەرسوۋراند. ھەمدە ويىستى بى ئەۋەي قىسەيەك بىكا، فېزمالكى بداتى. بەلام نەيتۋانى.

بە زمان ھەلەنگۈتەۋە:

"ئاغا... ئاغا... لىمان بېۋورە... نەمان دەزانى ۋاي لىدئ."

ھەمدە پاش نەم قىسانە لە شەرمان ھەلات.

كەرىم ئۇغلى بە دۋاي دا ھاۋارى دەكرد:

ئىستى شىۋت نەكردو كوپم، بۆ كوئ دەچى؟... راۋەستە شىۋەكەت بىكە... سەبىر كە شىۋەكەت بىكە جا بېز... ھىچ مىۋاننىك بى شىۋ خۋاردن لە رەشالى كەرىم ئۇغلى ئاپرا..."

ھەمدە خۆي گەياندەۋە جەبارو نايىب:

"ياللا ھەست... ھەست با بېزىن... نەمن ئىدى ناتۋانم لىترە گىر بىم... زگم بە كەرىم ئۇغلى دەسوۋتى... جەرگم بۆي بوۋەتە كەباب."

جەبار ھەلستا:

"چ بکهین؟... تازه کار له کار ترازاوہ..."

همه د هه ناسه یه کی هه لکیشا:

"بریا نهو شیتهم کوشتبایه."

چه بار:

"کوشتنی کاریکي ناسان نیه همه د. به لایه که بوخوی... نه گینا من... زور له مینو

بوو که..."

همه د:

"وهختیک گولله ی لئ ده درا تازه دهیتوانی چ بکا."

چه بار:

"گولله که تی وی نه ده کهوت همه د... زه مانه تا نیستا بنیاده می وی نه دیوه."

نایب ره چه ب:

"نهو کابرایه شتیکی هه یه جگه له خه لکی دیکه یه... نه گینا نهو کارانه ی نهو ده یانکا,

نه گهر یاغی یه کی دیکه کردبانی, روژیک زیاتر نه ده ژیا. نهو شیتته شتیکی هه یه جگه له

خه لکی دیکه یه. چاک بوو خومان لئ جیا کرده وه. به لام چهنه کابرایه کی به جهرگ و

نازایه... ده لئی هه میسه چاوه پوانی نه جله ی خویه تی."

همه د:

"نه منیش هر لهو حالته تی ترسام. هه ربویه ش نه متوانی ته قه ی لئ بکه م, نه گینا..."

چه بار:

"نیدی با باسی نه کهین... نه م دوردوویه شتیکه جیا له بنیاده مه کانی دیکه."

عه لی:

"چونه دوو سعاتیک لیږه به موین؟"

حه سهن:

"زورمان نه ماوه بو دئی یه که ی نیتمه عه لی. هه تا نیوه پویه ده گه یه نه دئی یه که ی خومان. نه تو

شه وی میوانی نیتمه ی. به یانی وه پئ که وی, بو لای نیواری ده گه یه دئی خوتان."

عه لی پیاوړیک بوو زور که له گه ت, گروئ و داله گوشت. فووت لئ کردبایه با ده ی برد:

"نيوهشمو درهنگره ههسەن. تاريكتيكه چاو چاوي نابيينى. زۆريشى نهماوه رۆژ بيتەوه.
وههه يەك دوو سەعات هەر ليّره بجهوين."

ههسەن:

"نەمن ناتوانم عەلى. چوار سائە مائ و حالى خۆم بەجى هيشتو. دەبى پرۆين."
عەلى:

"نەمنيش چوار سائە مائ و حالى خۆم بەجى هيشتو، بەلام..."
ههسەن:

"بەلام چى؟"

عەلى:

"بەلام شەكەم."

ههسەن:

"گوى هەلخە... دەنگى چۆرە چۆرى ئاوى دى... برۆ مستىك ئاو بە چاوانتەوه دە،
خەوهكەت دەرەوى."

عەلى:

"راست دەكەى... ئاوى فينك ماندووى دەهەسييتەوه."

ههسەن:

"ئاو ئاوى دىي ئىمەيه... ئەوەندە ساردە دەلئى دەنكى تەرزەيه. هيند روونە دەلئى چاوى
قرژالئيه. وەك بلوور لە ژير زەوى هەلەدەقوولئى و ديتە دەر... دەلئى لە پيش دا چنارتكى زۆر پيرى
لەسەر بووه... ئەو چنارە منيش ديوە، بە بىرم دى... رۆژتيكان بارانتيك دەبارى، چۆن؟ رەش،
دەتگوت مەرەكەبە... لەپر رووناكايىيەكى سەوز لە ئاسمان دەرەشايەوه. ئەم رووناكايىيە سەوزە كەوتە
سەر چنارەكە... چووينە سۆراغى چنارەكە، بەلام شوئەنەوارتيكى نەمايو... ببوو بە خۆلەميش... بە
خوا بە خۆم بە چاوى خۆم ديتم ببوو خۆلەميش... نيستا ئىلى جىيەكەشى ديار نيه..."
عەلى:

"سى سالى رەبەق لە چوكووراوا دەردىكم بەسەر هات هەر مەپرسە... بەراستى تويخەم
هاويشت... بەلام سوپاس بۆ خوا لە ناخريەكەى دا پوول و پارەيەكم وەسەر يەك نا."

بە دريژايى ريگا، عەلى پەيتا پەيتا ئەم قسانەى دووپات دەكردهوه. رەنگە سەد جار باسى
كرديبى كە چوكووراوا چۆن جىيەك بوو، لەوى چەندى زەحمەت كيشابوو، بە هەزارو يەك دەردو

به لا چهندي پوول پاشه كهوت كردبوو، و نئستاش نيازى بوو بهو پووله چ بكاو چ نهكا... پاشان ماوهيكه بيدهنگ بوو. ماوهيكه به بيدهنگى به ريگا دا دهريشتن، بهلام سهرله نوئ دهستى پئ ده كردهوه. هسه نيش سه بارهت به دئيه كه يان، به منداله كانى، بهو چناره كه بيوو به خوله ميش، به چوكووراواو بهو ناغايه كه له چوكووراوا هه بيوو، هيندئ شتى ده گيپانه وه دووباره ده يگيپانه وه.

عهلى:

"دوسه ديره له پووله كه دهدهم به بابى و دهستى كچه كه دهگرم و دههينمه مالتى. دوو جوانه گاشى بؤ دهكرم. نيازم هديه كوليجيه كى نهسته پردارو پر نيويش بؤ دايكم بكرم. ناخر بهسته زمانه سهرماي دهبن... دهههوى سهربانى ماله كه شمان ههل گيپمه وه. نهو خانوهى نيمه، ههر خوا بكا باران نهبارئ، دلويهيك دهكا ههر باسى مهكه... له بن دانيشتنى ناكريئ."

هسهن:

"بهلتى، دهبن سهربانه كه سهرله نوئ سواخ بكهيه وه. خانوو نهگهر كهوته دلويه كردن، دهبن فرياي كهوى. دهن دهرووخى."

عهلى:

"مردم له چوكووراوا... سووتام له گهرمان. گهرمايه كهى پياوى دهبرژينئ هسهن... سهگباب ختوه جئيه كى زور نانه جييه. ئيدى تزبه جاريكى ديكه روى تئنه كه مه وه. تووشى نويه تيش بووم. له رزو تايه كهى هيشتا ههر له گيانم دا ماوه. نه مسال زستانى ههر خوا دهبن به هاوارم بگا."

هسهن:

"له رزوتاي چوكووراوا دهردى له دلتى من دايه."

عهلى:

"دهزانى نهو هه موو كوتيره وه ريهى چوكووراوام بؤ قبوول كرد؟... بؤ نه وهى ژنى بينم، جووتيك جوانه كا بكرم، كوليجيه كى گهرميش بؤ دايكم به دروون بدهم... نه گهرنا چوكووراوا بؤ نه وه نابئ ده قيقهيه كيشى لئ بهند بى."

هسهن:

"نهريئ، چوكووراوا بويه نابئ ده قيقهيه كيشى لئ وه مينئ."

عهلى دهيه ويست قسهيك بكا. بهلام هسهن دريژهى پئ دا:

"ئەگەر ھەروا بېژىن، سېھىنى بۇ نىۋەپۇيە دەگەينە لەۋەرگەي گوندى ئىنە."

غەلى:

"لە ھۆۋى..."

خەسەن:

"لەۋى، كەمىك ھەورازتر، نىۋەپۇستى دەشتى..."

غەلى:

"پىرەدارىك ھەيە..."

خەسەن:

"كە لك و پۇيەكەي بە دەم ئىنسانەۋە پىدەكەنى."

غەلى:

"كە لە دارەكە رەت بوۋىن..."

خەسەن:

"كە لە دارەكە رەت بوۋىن، دەپى بە دەستى چەپ دا بادەينەۋە..."

غەلى:

"ئەۋدەم دەگەينە ئەۋ گۆرستانە كە..."

خەسەن:

"كىل و بەردەكانى خەرابوون..."

غەلى:

"دارەكەي نىۋەپۇستى گۆرستانت لەپىر چوۋ."

خەسەن:

"ئەۋى رۇۋى كە مەن لە دىۋى ۋەدەر كەۋتم، نازانم كى بوۋ لە نىۋەپۇستى گۆرستانەكە

نەمامىكى بە نەستورايى قامكە گەۋرەي دەچەقاند."

غەلى:

"دارى بەستەزەمان، تاق و تەنيا لە نىۋەپۇستى گۆرستان..."

خەسەن:

"بەلى، تاق و تەنيا."

غەلى:

"نەگەر تا نىستا وشك نەبروبى..."

خەسەن:

"خەتەن زۆر گەورە بىوۋە... ۋەختىك مەن بە پەنەي گۆرستانەكەدا رابوورم، يەككىك

دەمىيىنى."

غەلى قىسەكەي نەرى تەۋاۋ كىرد:

"يەككىك كىيە؟... بلى كۆرى سالتەكۆرى و بىراپەۋە."

خەسەن:

"بەللى... كۆرى سالتەكۆرى... دەمىيىنى... چونكە رۆژ تا نىۋارى كارو پىشەي نەۋەيە

لەسەر بەردىك دادەنىشى و گۆي بۆ چۆرە چۆرى ناۋى ھەلدەخاۋ لە فەكرەۋە دەچى."

غەلى:

"ھەر نەخلاقى وايە، ۋەنا؟"

خەسەن:

"بەللى ھەر نەخلاقى وايە."

غەلى:

"جا، ھەر كە كۆرى سالتەكۆرى چاۋى پىت كەوت، غار دەداۋ دەچى خەبەر بە دايكت

دەداۋ..."

خەسەن:

"دايكت بە كۆمە كۆمە ۋەپى دەكەرى و بە پىرمەۋە دى."

غەلى:

"نەدى كۆرەكەت؟..."

خەسەن:

"ۋەرە نەختىك دانىشىن و ماندوومان بىسەنىنەۋە."

دانىشتەن. خەسەن پىۋايتكى رىۋەلەۋ لاۋازو دالەگۆشت بوو. ددانە زەلكانى لە نىۋ لىۋانى را

دىار بوون. مۆۋلىتىكى سەيرى ھەبوون. دتگوت تۆزو خۆلىان لىنىشتەۋ، سىپى بوون.

شەلۋارىتىكى دەۋزوى شىنى لەپىدا بوو. شەلۋارەكەي نۆي نۆي بوو. ھىشتا بۆنى خەكەي

لىدەھات. كۆلۋەكەشى نۆي بوو. بە سەرىۋە ۋەك كۆلۋى خۋازراۋە دەچوو. كراسە سوورو

گولدارەكەي زۆر لىجۋان بوو. جۋوتىكى كەۋشى پاۋنە نوۋستۋى نەدەنەيى كىپىۋو، بەلام دلى

نەھاتبەو بۆ رینگا لە پیتی کا. جووتیک کالەمی چەرمی خاوی لەپێ کردبوو. گۆرەوی یەکی
نەستور کە لە گوندی خۆیانەو بەردبوو چو کورواوا ھەروا نوێ مابوونەو کالەکی لەسەر
نەو گۆرەوی یانە لەپێ کردبوو. گۆرەوی یەکانی میرزایی بوون.

حەسەن:

"سەیر ماندوو بووین."

علی:

"ماندوو بووین، بەلام..."

حەسەن:

"ھەستە... ھەستە با پرۆین، ئیدی بەسە... باب و باپیرانمان گوتویانە، دەرمانی رێیە
رۆیشتنە..."

علی:

"دەرمانی رێیە رۆیشتنە."

حەسەن:

"کۆرە کەم نیتسا شەش سالتە... وەختیک دەرۆیشتم دوو سالتە بوو، بەلام نیتسا..."

علی:

"شەش سالتە."

حەسەن:

"کۆرە کەشم لە گەڵ دایکەم بە پیرمەوێ دێ."

علی:

"کۆرە کەت دەتێ بابە بە خێرێیەو دەچینە مالتی ئێو."

حەسەن:

"ھەموو خەلکی ئاوەدانێ دەرژینە مالتی ئێمەو دەتێن بۆمان بگێرێو... بۆمان بگێرێو
حەسەن ئاغا کە لە چو کورواوا چەندت پەیدا کردو؟... منیش دەتێم ھیچ... چو کورواوا
بۆخۆی چی ھەیە ھەتا ئەمن چیم لێ گیرکەوێ... دەتێم رۆیشتین، گەشتیکمان کردو
گەپیانەو..."

علی:

"رۆژی دواتریش ئەمن ھەڵدەستم، جامیک لەو شۆریاوە کە دایکت بۆمانی لێ دەنێ،
ھەڵدەقورپینم و وەرێ دەکەوم..."

حەسەن:

"وەختێك ئەتۆ روژیشتی، ئەمنیش دەستی كۆپرەكەم دەگرم و دەچمە دێپەكەى تەنیشتمان، جەوتێك جوانەگای شاخ كەوانى دەكۆم و دێمەوێ دێى خۆمان. پاشان راستەپێ دەچمە سەر زەوىپەكەو بە دەستى خۆم يەك يەك بەردو سەندە گەلەكانى لى هەلە دەوێژم و نامادەى دەكەم بۆ كێلان."

عەلى:

"بەلێ... سێ گاسنەو چوار گاسنەى دەكەى، راست وەك ئەوێ لە چوكووراوا دەتكرد... خاكەكەى وا خۆش دەكەى وابزانە ئارده... پاشانىش داى دەچێنى."

حەسەن:

"پاشان بەرھەمىكى دەبێ، وەرە سەیری... ھەر گۆلێكى پەنجە پلینگێك..."

عەلى:

"بۆخۆم دەمەوێ داىكەم بەرھەمە لای خەیات، دەمەوێ كۆلێجەكەى بە ئەندازەى خۆى بۆ بێرى و بۆى بدروێ."

حەسەن روخسارى لە روخسارى عەلى نزیك كردهوێ. دەنگى ھەناسەى ئەوێ بیست:

"ئەتۆ چەند سال بوو لە غەریباوەتى بووى؟"

عەلى:

"سێ سال بوو."

حەسەن:

"ئەگەر گەشتیەوێ مالى، دەبێ يەكەمین كارت ئەوێ بێ كە دەزگێرانەكەت بگۆژێرەو..."

عەلى:

"بەستەزمانە زۆرم لەسەر راوەستاوێ. ئەمسال پروا شەش سالى تەواوێ دەزگێرانێن. ھەر بگەمەوێ، دەچم دووسەد لیرەكە بۆ باوكى دەژمێرم و لە مستێى دەنێم... رۆژى دووھەم دەیگۆژمەوێ."

حەسەن:

"رێگای ھەر ئەوێ، چاك دەكەى..."

عەلى:

"بە رۆژێك ھەموو ئەو كۆژەوێ پەنەم لەبەر دەچێتەوێ كە لە چوكووراوا چاشتوومن."

له‌بەر ئه‌وه‌ی ر‌ئ‌یه‌که‌یان هه‌م‌راز بوو، ماوه‌یه‌ك بوو ب‌ێ‌ده‌نگ بوون. وه‌خت‌یه‌ك وه‌سه‌ر كه‌وتن و به‌و دیو دا شۆڤر بوونه‌وه، ده‌شت‌یه‌ك‌یه‌ی پان و هه‌م‌واریان ل‌ێ‌ده‌ركه‌وت، زۆر دوور له‌ ن‌ی‌وه‌پ‌است‌یه‌ ده‌شته‌كه‌دا دوو كه‌ل‌یه‌ك‌یه‌ی گه‌وره‌ ده‌چووه‌ هه‌وا.

له‌ته‌ن‌یشت جاده‌ ده‌نگ‌یه‌ك‌یان ب‌ی‌ست. به‌ دوا‌ی ئه‌و‌یش دا خ‌پ‌ه‌ی چه‌خا‌خی ت‌فه‌نگ‌یان ها‌ته‌ به‌ر گ‌و‌ئ‌:

"نه‌بزوون."

حه‌سه‌ن:

"ئه‌جه‌لمان ها‌ت."

عه‌لی:

"ئه‌جه‌لمان ها‌ت."

حه‌سه‌ن:

"با هه‌ل‌یه‌ن. بر‌ینه‌دار ب‌ین با‌شته‌ له‌وه‌ی رووت‌مان ك‌من. ئه‌گه‌ر قه‌رار ب‌ێ‌ رووت‌مان ك‌من، با‌شته‌ وایه‌ ب‌ان‌كوژن."

عه‌لی:

"یا‌ل‌ل‌ا."

به‌ جووت پ‌ێ‌یان پ‌ێ‌وه‌نا. له‌ پ‌شته‌وه‌را دا‌یان‌نه‌ به‌ر ده‌س‌پ‌ێ‌ژ... هه‌ردوو‌كه‌یان له‌سه‌ر ز‌گ‌ خ‌ۆ‌یان له‌ عه‌رز‌ی دا. هه‌ر ئه‌و ده‌نگه‌ كه‌ گو‌ت‌ب‌و‌وی نه‌بزوون، سه‌رله‌نو‌ێ‌ ها‌ته‌وه‌ به‌ر گ‌و‌ی‌یان. نه‌پ‌اند‌ی:

"هه‌ر له‌ ج‌ێ‌ی خ‌ۆ‌تان ب‌ن و مه‌بزوون. ئه‌وه‌ ها‌ت‌یه‌ن."

عه‌لی و حه‌سه‌ن هه‌ر له‌و ج‌ێ‌یه‌ مانه‌وه‌ ب‌ێ‌ ئه‌وه‌ی موو‌یان ل‌ێ‌ب‌ب‌زو‌ێ‌. له‌ ترسان هه‌ر ه‌ی‌زی ب‌زووت‌نیان له‌به‌ر ب‌رابوو.

حه‌مه‌دو جه‌بار به‌ غا‌رد‌ان گه‌یشت‌نه‌ سه‌ر سه‌ری عه‌لی و حه‌سه‌ن.

حه‌مه‌د:

"هه‌ست‌نه‌ سه‌ر‌پ‌ێ‌."

هه‌ردوو‌كه‌یان وه‌ك دوو ته‌رم‌ی ب‌ێ‌گ‌یان را‌ست بوونه‌وه.

حه‌مه‌د:

"ب‌ه‌م شه‌وه‌ دره‌نگه‌ له‌ كو‌ئ‌ را‌؟"

حه‌سه‌ن:

"له چوکورواوا را."

عەلی:

"بەلێ، لەوێ را."

جەبار بە پێکەنینەوه:

"گەوايه دياره پوولتي باشتان پێيه... نەگەر ئێوه نەبن خۆ ئێمه له برسان دەمرين. باشه،

پوولە کانتان دەرتن."

حەسەن:

"بمکوژن چاکتره. راست چوار ساڵ.."

جەبار:

"پوولە کەت دەرتنه."

حەسەن:

"بمکوژە خان."

عەلی:

"دەزگیرانه کەم شەش سالتی تەواوه چاوه پێمه، بمکوژە ناغا. بمکوژی چاکتره."

حەسەن:

"راست دەکا، شەش ساڵه کە..."

جەبار دەستی بردو پرێسکەیه کی پەرۆی لەبن باخەلێ حەسەن دەرھێنا. پرێسکە کە بە نارەق

خووسابوو. کردیەوه. نێو پرێسکە کەش توێیەك موشەما بوو و ئەجارجار ئەسکیناسەکان.

جەبار:

"بزانە چەندی پوول هەیە... چۆنیشی شار دەتەوه."

حەسەن:

"گوللەیه کەم له زاری کەو بمکوژە. ناتوانم بە دەستی بەتال بچمەوه کە ژن و مندالم."

عەلی:

"راست شەش ساڵه... یان دەبێ بمکوژی یان هەنگاوێک هەڵنایە فەوه."

حەسەن:

"چوار سالتی تەواو ناوی وەك ژەهره ماری چوکورواوام خواردەتەوه. تاو لەرزە کەمی هێشتا

له لەشم دا ماوه ناغا."

عەلی:

"له بهر بهری پټیانت مرم، بمکوږه، بمکوږه ناغا."

حه سمن:

"بمانکوږن."

حه مهد چاوی پر بوون. به ده نگیځکی پر له دل سوزی یوه گوټی:

"مترسن... کس کاری به پولی نیوه نیه. جبار پوله کانیاو وی دوه. وهرن، نهمه پوله کانتان."

حه سمن باوه پری نه ده کړد. ترسا. به لمرزه لمرزه وه دهستی درېژ کړد. پوله کمې وهرگرت. نه میده زانی بلن چی. ته نیا توانی نه ونه بلن: "خوا دهوامی عومرتان بدا." و گریان بهری نه وکتی گرت.

عہلی:

"خوا راوه ستاوتان کا."

حه مهد:

"گوټتان لی بې ج ده لیم. به ده شتی "چاناکلی" دا نه پږن. ده سته دژدوه شیت لهو د ورو بهرانه یه. ده پری یه کانیشتان له پېن داده کهنی. به خیر چن. نه توش نیشه لالا له گهل ده زگیرانه کت پټک شادو شوکور دهنه وه."

حه مهد: ده نگی ده لمرزی. ده یه ویست دیسان قسه بکا، به لام نه یتوانی.

حه سمن وه مندالان ده گریا، سهری به هه نیسکانه وه هله ده گریا. هه چهند ده یکرد پیشی

گریانه کمې پې نه ده گریا. وهری که وتن:

"خوا دهوامی عومرتان بدا. خوا بالایتان بدا. خوا له کیو و چیا رزگارتان بکاو به خۆشه ویستانی خۆتان شاد بکاته وه."

خهریک بوون دوور ده که وتنه وه. هه سمن جار جار ده گه پایه وه سهرله نوی دوعای بۆ ده کړدن.

عہلیش له په ستا ده یگوت نامین. دوور که وتنه وه، به لام هه سمن هه روا ده گریا.

عہلی:

"به سیه تی هه سمن... لی وهره لهو شین و گریانه..."

حه سمن:

"نم دنیا به پیاوی چهند باشی تیدان... نهو یاغی به کورته بالایت دی... نه گهر

فریامان نه که وتایه، نهو کابرای که ده تگوت دپوه، هه موو پوله کانی لی ده ستان دین."

عہلی:

"نا، لیان نه ده ستان دین."

حه سمن:

"ئەگەر بە دەشتى چاناکلى دا نەپۆين، راست دوو رۆژى دىكە دەگەينەوۋە دىيىمە."

عەلى:

"بەلام چارە چىيە؟"

حەسەن:

"ئەگەر ھەموو دەشتى چاناکلىم بدەنى، ئەگەر رىيەكەمان دوو رۆژ ھىچ، دوو مانگىش دوور كەوتتەوۋە، بەوى دا ناپۆم."

عەلى:

"كەوابى، با دانيشەن نەختىك بەسىيىنەوۋە. ئەگەر وەپتىش كەوتىن، باشتر وايە بە جادەدا نەپۆين، بە لاپىيەدا بپۆين..."

دانيشتەن.

پاش نەوى ھەسەن و عەلى لە ھەمدەو ئەوان نەديوو بون، ھەمدە گوتى:

"ئەگەر لە پىش دا پوولەكانغان لىنەستاندېان و دوايە كوشتىامانن، زۆريان پىي خوش دەبوو!"

جەبار:

"ئەو كوپرە كەلەگەتە چۆن دەپارايەوۋە كە بىكوژىن."

ھەمدە:

"خا دەزانى بە چ ھىوايەك چووبوونە غەربايەتى."

جەبار:

"دەيگوت دەزگىرانەكەي راست شەش سالتە چاوەروانىيەتى."

ھەمدە:

"ئەگەر بە چاناکلى دا بپۆن، ھەقەن دەكەونە چىنگى دۆردوۋە شىت."

جەبار:

"ھەق نىيە ئەو شىتە ھەتا ئىستازىندوۋىيە."

پاشان ھاتنەوۋە جىيەكەي پىشويان و دانيشتەن. نايىب رەجەب ھەر لە پىشداش لە جىيە خۆي نەبزووتىبوو. نايىب كە برىندار بوو، مىلى پىچرابوو. مىلى بە لايەك دا لار بېوۋەوۋە.

نايىب باۋىشكىكى ھاتى و گوتى:

"كۆرىنە... واديارە نەمن شىتىكم بەسەر دى... واديارە دىل سارد دەبىتتەوۋە، كەتوۋەتە لەرزىن... ئەگەر مردم..."

پاشان وەك پەژىوان بوۋىتتەوۋە، قسەكەي بە ناتەواۋى بەجى ھىشت.

حه مه د:

"برينه كهت جوړيك نيه كه خوانه خواسته پيى مري."

جه بار:

"نه ختيك سر بكهوه با خهوت لي بكهوي."

نايب بؤ نهوهى خهوي لي بكهوي، چاوي له سهرهيك دانان. پاش نهوهى ماوهيك بهو جوړه رابورد، هه مه د چوه نيزيك جه بارو وهك نهوهى بيههوي نهيتييه كي بؤ باس بكا، گوتي:

"جه بار نه من و تو نيدى براين، وانيه؟"

جه بار خوشحال بوو:

"چما گومانته هه بوو براله؟"

حه مه د:

"له بهر نيگه رانيان حالته نيه... ده لتي دلم له سر ناروييهو خهريكه ده سوتي."

جه بار:

"پيم بلتي چته براله. پيم بلتي با فكري چارهيك بكهينهوه."

حه مه د:

"نهوه چهنده مانگه نه من نهو كارهم كرده. ده لتي خان نه مرده، هه بريندار بووهو چاك بووه تهوه. ده مهوي بزانم خه جيچ چي به سر هاتوه، دايمك چي به سر هاتوه... له ناره حه تييان خهريكه ده مرم... وه دواي نهو شيت و شووړه كي هوتين، له تالان بؤ نهو تالان و له شپرو هه را بؤ نهو شپرو هه را... ده رفتم نه بوو خه بهر يكي خه جيچ و دايمك بزانم."

جه بار:

"ده چينه دتي و خه بهر يكيان ده زانين براله، خه مي نهو شتانه ت نه بي."

حه مه د:

"نهو كافره نه مرده. هه تمن به لايه كي به سر خه جيچي هيتاوه... دلم وا خه بهر ده دا كاكه... دلم ده لتي برينداره... ده لتي خويي پي كراوه... دلم ده لتي هه مه د راموه سته پرژ..."

جه بار:

"با نايب كه ميك چاك بيتتهوه، ده چين سريان ده دهين."

حه مه د:

"دلم ده لتي راموه سته هه مه د... ده لتي گيرمه به... براله..."

(۱۳)

"نيراز" له تهمەنى بيست سالى دا به خۆى و منداڵكى مه‌لۆتكه‌وه پيوه‌ژن بوو. نه‌و،
مي‌رده‌كه‌ى زۆر خۆش ده‌ويست.

له‌سه‌ر تهرمى مي‌رده‌كه‌ى سويتى خواردبوو كه‌:

"له‌ پاش حوسين، پياو له‌ دنيايه‌دا له‌ من هه‌رام بن."

قسه‌كه‌ى قسه‌ى پياوان بوو. مي‌ردى نه‌كرده‌وه.

چهند روژ دواى مردنى مي‌رده‌كه‌ى، منداڵه‌كه‌ى به‌ ژينكى خرمى نه‌سپاردو بوخۆى نه‌قيزه‌ى
به‌ده‌سته‌وه‌ گرت. وه‌رده‌كه‌ى له‌و جى‌يه‌وه‌ كه‌ مي‌رده‌كه‌ى به‌جى هيشتبوو، ده‌ست پى‌كرده‌وه. له‌
ماوه‌ى مانگىك دا وه‌ردى برى و داى‌چاندو لى‌بووه‌وه.
هاوينيش به‌ ته‌نيا ده‌غل و دانه‌كه‌ى ره‌نپو هينا. جوان و جوور بوو. هيزى پى‌ده‌شكا. هه‌ر
به‌ خه‌ياليشىدا نه‌ده‌هات.

منداڵه‌كه‌ى له‌باوه‌ش ده‌كردو هه‌روا گالته‌ى له‌گه‌ل ده‌كردو به‌ نپو دى دا ده‌گه‌را:

"ره‌زاي من گه‌وره‌ ده‌بى، مامه‌كانى بين و نه‌بن... ره‌زاي من گه‌وره‌ ده‌بى."

نيراز (وه‌ك ده‌لئين) پلارى داويشت.

مامه‌ گه‌وره‌كه‌ ده‌يه‌ويست نيرازى ماره‌ بكاته‌وه.

نيراز ده‌يگوت:

"مي‌ردى ناكه‌مه‌وه. تازه هيج پياوى دنيايه‌ نايه‌غه‌ سه‌ر جى حوسينى ره‌حه‌تى. نه‌گه‌ر
هه‌تا روژى قيامه‌تى بمىنم، شوو ناكه‌مه‌وه."

پى‌يان ده‌يگوت:

"ئىراز، ئەمەش بىزنىڭ ئۆيىمىزگە. مامى كۆرەكتە. ۋەك بابى خۆي داۋدارى لىدەك..."

بەلام ئىراز لەۋانە نەبوو... لە قەسەي خۆي نەدەھاتە خوارو نەدەھاتە خوار...
ھەر ئەو كەللەرەقەيە بوو بە ھۆي ئەو كە شووبراكەي رقى لىداگرى و ئەو
زەۋىيە كە لە ھوسىنى بۆ بەجى مابوو، لە دەستى دەرىنى، بى ئەۋەي ھىچ ھەقىكى
بەسەر ئەو زەۋىيە ھەبى. بابيان بە زىندى سەرى خۆي ئەو زەۋىيە ھەبى، لەنىو
ھەرسىك بىرەدا دابەشى كىرەبوو. ئەم پارچەيەش ۋەبەر ھوسىن، ۋەبەر مىردى ئىرازى
كەۋتەبوو. بەلام چارە چ بوو؟... ئىراز جەئىل بوو. رىگەي ھەكۆمەت و پۆستى
ۋاندارمىرى لە كۆي دەزانى؟...

ئىراز بى زەۋى مەيە. بەلام ھەر جۆرىك بوو سەرى خۆي راگرت:
"ئەگەر مامەكانى رەزى من زۆرىش ۋانەناس بن، رەزى من گەرە دەبى... چما رەزى
من گەرە نابى؟ چما رەزى من ئەگەر زەۋىيە نەبى، گەرە نابى؟ خۆ رەزى من ئەگەر مامى
نەبى، ۋەي ھەيە."

ھاۋىنان سەپانىيە دەكرد. زىستانان لەلەي ئەو كەسانە كە دەستىان دەگەشتەۋە
زارىان دەبوو بە كارەكەر. رۆژگارى بەسەر بىردو بەسەر بىرد. مىندالەكەي ئەۋەندە
جوان بوو، دەتگوت پارچەيە. لای لایىيەك، ۋەك گۆرانىيەكى تال، ھەمىشە وردى
زمانى بوو:

"چما ھەتەيى من گەرە نابى؟"

گەرە بوو.

ھەتا گەرە بوو ھەمەو رۆژى لە دايكى و لە خەلكى ئاۋايى دەبىست كە بۆچى فەقىر بوون
و چۆنە كە ۋەنە بىستىك زەۋى نەي.

گۆرانىيەكى تال ھىلانەي لە دلى دا كىرەبوو. گۆرانىيەك كە نازايەتى و سىكەدانە توۋاناي
دايكيكى لىدەبارى:

"چما كۆپى من گەرە نابى؟..."

رەزا بوو بە بىست سالتە. دەتگوت تۈلە نەمامە. گۈندى "ساكاركۆي" سوارچاكى ۋەك
ئەو، تەقلەبازى ۋەك ئەو و تەنەگچىيە ۋەك ئەۋەتتە نەبوو. لە سەمەي "ھالاي" ش دا
لىنگەي نەبوو. بەلام دايك و كۆپ چ ھالىكىيان نەبوو... ئاخىر دەكرى پىۋا بۆخۆي زەۋىيە ھەبى،
بەلام سەپانى و سىيەك بەرى بۆ خەلكى دىكە بكا؟

خاکی ساکارکوی زۆر بەرپێژەوه... لە دێیەکانی دەورووبەریش گەورەترە. ساکارکوی دەشتە. لەنێو ئەو دەشتەدا گەبەردیکی گەورە هەیە. خەلکی ئەو دەورووبەرە بەو گەبەردە دەڵێن "ناداجا". وەختێک هەموو دەشتەکە دادەچێندرێ و سەوز دەبێ، وەختێک هەموو مەزراکان سەوز دەبن، ناداجا لەنێو ئەو سەوزایییەدا دەتروسکیتهوه.

یەکتێک لە زەویەکانی دەورووبەری ناداجا، واتە گەورەترین مەزرای ئەو دەورووبەرە نی باوکی رەزا بوو. نێرە چەندین ساڵ بوو مامی رەزا دای دەچاند. ئەو زەویە کە هی حوسێن، واتە هی بابی رەزا بوو...

ئەم خاکە چەوروو بەرپێژەوه هەمیشە لە خەون و خەیاڵی رەزادا بوو. لەگۆڕ فکراڤ رادەچوو و ئەو رەقی لە دڵیدا بوو، رۆژ بە رۆژ زیادی دەکردو لەسەریەوه دەپژا... دەچوو هەر کۆیەیک و لە هەر مەزرایەیک جووتی دەکرد، ناداجای لەپێش چاو بوو. چاوی لە داوێنی ناداجا بوو... داوێنی ناداجا وەک ئەوین وابوو.

دایکی هەموو رۆژی هەر هەناسەی هەڵدەکێشاو دەیگوت:
"ناخ رۆلەم... مەزراکەی ناداجا... بابت هەر بەو مەزرایە نێمە وەک گۆل بەختیو دەکرد... رەبی خوا کوێریان کا..."

رەزا ملی بەلاوه دەناو لە فکەرەوه دەچوو. هەمیشە بۆنی چەورایی خاکیکی سەوزی لەبەر لووتی دەهات... داخی ئەو خاکە جەرگیی دەبرژاند... دایکی دەیگوت:

"ئەو مامە خوانەناسەت... ئەو کافرە لەخوا بێخەبەرە... رەبی خوا هیچی چاکی بۆ نەکا..."

ئەم رۆژانە رەزا وەزعیکی دیکەی هەبوو. هەمیشە وا نەبوو. بەیانیان لەگەڵ تارێک و روون لە خەو هەڵدەستێ و وەپێ دەکەوێ... بەرەو ناداجا وەپێ دەکەوێ و خۆی دەگەینێتە ئەو زەویە کە لە خوارەوی گەبەردی ناداجایە. لەسەر بەردێک دادەنیشێ و دەکەوێتە فکرتکی دوورو درێژەوه... گەمەکە هەڵستاو. جانەوەرەکان لەسەر عەرزی تلاوتل دەکەن. کە هەتاو دەکەوێ هەلێک لە زەوی هەڵدەستێ. خەفەتی ئەو خاکە لە هەموو خەفەتان گەورەترە. رەزا نەنگوستی لەنێو خاکە کە پادەکا. خاکە کە گەرمە. لەنێو قامکەکانی دا گلێک وەک وردە زێری دەپێژێتە سەر زەوی. رەزا لە دلی خۆی دا دەڵێ: "ئەم خاکە نی منە." گۆشتی لەشی دەلەرزێ. لە دلی خۆی دا دەڵێ: "ئەم خاکە نی منە... بەلام بیست ساڵە بێگانه دای دەچێن، بێگانه بەرەمەمەکی دەخوا..."

ههڵدهستیتته سه‌ریی. ماندوویه. دیتتهوه مالتی. دایکی ده‌پرسی:

"له به‌یانییه‌وه تا ئیستا له‌کوێ بووی؟"

ره‌زا جواب ناداته‌وه, نیتوچاوانی تاله.

نهم وه‌زعه راست دوو مانگ درێژه‌ی هه‌بوو. گه‌نم نه‌وه‌نده هه‌ستا نه‌ژنۆی ده‌گرت. ره‌نگی

گۆزا. زه‌ردو سه‌وز تیکه‌ل بوو. تاريك بوو. بوو به سه‌وزتیکي تاريك.

ره‌زا رۆژتیک بانگی دایکی کردو ده‌ستیان کرد به قسه:

"دایه, چما نهم زه‌وییه هی ئیمه نیه؟"

دایک:

بۆچی بابه... نه‌دی هی کێیه؟"

ره‌زا:

"نه‌من ده‌مه‌وێ بچمه لای حکومه‌ت."

دایک:

"نه‌منیش چاوه‌روانی رۆژتیکي وا بووم کو‌رم."

ره‌زا:

"له ریش سپییانم پرسیه‌وه, ده‌لێن باپیرم پێش نه‌وه‌ی بمی, نه‌و خاکه‌ی له بابییه‌وه

بۆی به‌جێ ماوه له‌نیۆ کوره‌کانی دا به‌ش کردوه. خۆ نه‌گه‌ر واهی نه‌کردبایه, به‌شی ئیمه

هه‌ر دیار بوو."

دایک:

"نه‌دی بابه گیان, به‌شی ئیمه دیاره."

چونکه مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌ی میرات بوو, دادگایه‌که زۆری نه‌کیشتا, نه‌و زه‌وییه نه‌رم و

به‌پێژه‌وه‌ی له خواره‌وه‌ی ئاداجا بوو, درایه‌وه به ره‌زا.

ره‌زا که چه‌ندین سال کۆتیه‌وه‌ی پلێشانده‌بوویه‌وه, نه‌وه‌نده خۆشحال بوو, ده‌تگوت پاش

چه‌ندین سال به دایک و بابی خۆی شاد بووه‌ته‌وه, ره‌زا زه‌وییه‌که‌ی خۆی ده‌ست که‌وتبووه‌وه.

کاتییک زه‌وییه‌که‌ی وه‌رده‌گرتوه ه‌اوین بوو. خاک گه‌رم بوو. خاک برژابوو. گه‌نم دروا‌بوون و

گوته‌گه‌غه‌کان ده‌بریسکانه‌وه.

ره‌زا هه‌ر به‌و ه‌اوینه ده‌ست به‌کار بوو. جووته جوانه‌گایه‌کی کړی. جوانه‌گاکانی تێ کرد.

خاک له‌به‌ر نووکی گاسنه‌که‌ی دا ورد ده‌بوو. هه‌زی ده‌کرد نه‌و خاکه که بووه‌ته‌وه به‌شی خۆی

هه‌رچه‌ندی بکړی زووتر وهردو شیو بېږي. ده‌یویست هه‌رچی زووتره زه‌وی‌یه‌که‌ی بژ یه‌ک و سی و یه‌ک و چل ناماده بکا.

هاوینان روژی دوو جار جووت داده‌به‌ستړي. جاريکیان دووسه‌عات پی‌ش تاو هه‌لات و جاره‌که‌ی دیکه‌ش لای نیواران، نه‌و کاته که شه‌مال هه‌لی ده‌کا. وهرد برینی به‌یانیان هه‌تا روژ گهرم دادی دريژه‌ی ده‌بی. کاتیک دنیا به باشی گهرم بوو، نیدی جووت ناکړي. چونکه جوانه‌گاکان گه‌ی ده‌گرن و له جی‌ی خو‌یان نابزون. له‌و کاته‌دا ده‌بی تا لای نیواری له‌بن سی‌به‌ری داریک به‌سی‌ته‌وه. لای نیواری، نه‌و وه‌خته که هه‌وره‌کانی ده‌ریای سپی وه‌ک باده‌وه په‌یدا ده‌بنه‌وه، سهر له‌نو‌ی جووتی داده‌به‌سته‌وه. نه‌گهر مانگه‌شه‌و بی، ده‌کړي هه‌تا نیوه‌شه‌و‌ی جووتی لی‌خورن و نه‌گهر مانگه‌شه‌و‌یش نه‌بی، هه‌تا تاریک دادی.

مانگه‌شه‌و بوو. ره‌زا له پی‌ش تاو هه‌لاته‌وه هه‌تا چی‌شته‌نگاو و له نیواری را هه‌تا نیوه‌شه‌و جووتی لی‌ده‌خو‌ری. گهرماو ماندووی به‌خه‌یالی‌شی دا نه‌ده‌هات. وه‌ختی واش هه‌بوو به‌خو‌ی نه‌بوو هه‌تا به‌یانی جووتی ده‌کرد. خاکی کی‌لراو و خو‌ش کراو له به‌ر تیشکی مانگه‌شه‌و جوانتر دیاره. شه‌و... بی‌ده‌نگی... خشه‌خشی ورد بوونی گل له‌به‌ر نووکی گاسن دا باشتر ده‌بی‌ستړي.

نیاز له‌وه‌ی کوریکي وه‌ک تووله نه‌مامی پی‌گه‌یاند بوو، له‌وه‌ی که زه‌وی‌یه‌که‌یان له‌ده‌ست نه‌و مامه بی‌نی‌سافانه ده‌هینا‌بو‌وه، هه‌ستی به‌سهری‌ه‌زی ده‌کرد. نیاز نه‌م روژانه له‌نی‌و دی‌دا وه‌ک گيژه‌لو‌که به‌خو‌ش‌حالی ده‌گه‌را.

وه‌ختیک یه‌کی‌ک زاری ده‌کرده‌وه که بل‌ی ره‌زا...، نیاز ده‌سبه‌جی جوابی ده‌دایه‌وه:
"ره‌زا له‌جووتی‌یه."

شه‌وی چاره‌ی مانگ، مانگه‌شه‌و هه‌موو ده‌شت و ده‌رو که‌ژو کی‌و و زیاتر له‌هه‌مووانیش زه‌وی‌ی وهردو‌شیو برپای ره‌زای نوور باران ده‌کرد. شنه‌بایه‌کی فی‌تکی ده‌هات. لاقی گاجو‌ته‌کانی ره‌زا له‌عه‌رزی رو‌ده‌چوون. گاجو‌ته‌کان له‌سه‌ره‌خو به‌نارامی نامو‌ریان راده‌کیشا.

هه‌رچه‌ند مانگه‌شه‌و بوو، هه‌رچه‌ند زه‌وی ده‌تگوت سپی کراوه‌ته‌وه، بری‌سکه‌ی ده‌دا، خه‌ویکی قورس له‌هه‌ر چوار لاه‌و ره‌زای گه‌مارو دابوو.

ره‌زا ماندوویه. گاجووت و نیرو نامو‌ره‌کان هه‌روا به‌جی دین‌ی، سهر وه‌سند‌ه‌گلیک ده‌کار خه‌وی لی‌ده‌که‌و‌ی. ره‌زا له‌سهر نه‌و پارچه زه‌وی‌یه که له‌نی‌و شه‌و ده‌شته گه‌وره‌یه‌دا وهردی

برابوو و ههروهه كه پهره كاغهزيكي چهوري رهش لهنيو نهو دهشتهدا دههروشا، وهك نوختهيهك ديارى دهدا...

"دورمووش" كورپى يازده ساليه يهكيك له خزمهكانى رهزا، وهك ههموو روژانى ديكه نان و پيخوري بژ هيناوه. چيشتهنگاو قايم بووه.

گهلاو داري وشك لهبن پتي كورهكهدا خشه خش و قرچه قرچيان دي و دهشكين. كورهكه وهك روژهكاني ديكه لهبن دارهكان به دواي رهزا دا دهگهري. كورهكه چارهپريه كه رهزا وهك ههموو روژتيك چاوي پتي بكهوي و بيتهلای و پيش نهوي بوخچهي نان و پيخورهكه لي وهرگري، له باوهشي گري، دووسي جار ههلي باوي و بيگريتهوه. كورهكه سهري سوپ دهمني. بن ههموو دارهكان يهك به يهك دهگهري. رهزا له هيچ كوي ديار نيه. پاشان چاوي به رهزا دهكهوي. رهزا له نيوهراستي مهزراكه نوستوه. گاجوتهكانيش ديار نين. وهختيك دهگاته ژورور سهري رهزا، دهترسي و دهسلهمنيتهوه. بوخچهكه له دهستي بهردهبيتهوهو به هاواركردن را دهكا.

وهختيك دهگاته ناواي ههناسهي سواره، خهريكه دهكهوي. دهزيريني. بهلام زيرهكه ي دهنگ نيه. نوزويهكه. خوي دهگهينيهتهوه ماتي. لهبهر دهركي ماتي دهكهوي. ژن له دهوري كو دهبنهوه. بهو خهياله كه مندالهكه له شتيك ترساوه، زماني رادهكيشن. ناوي سارد ي به زاريهوه دهكمن. ناوي سارد ي به دم و چاوان ههلهدهپرژين. كاتييك مندالهكه وههوش خوي ديتهوه، به پته پته دهلي:

"كاكه رهزام له خويني خوي دا خهوتبوو... دهوويهري ببوو به گومي خوين... زاريشي خويني لي هاتبوو... نهمن ههلاقم و هاتمهوه."

ژنهكان دهسبهجي فكريان كرد كه مهسهله چيه. سهريان داخست و بيدهنگ بوون. به يهك دهقيقه ههموو ناواي پتي زاني. به گويي تيرازيش گهيشتهوه. تيراز رووي خوي دهپنيهوهو به گريان و لهخو دانهوه له پيشهوهو خهلكي ناوهداننيش بهدواي دا گهيشته مهزرا. سهري رهزا لهسهر سنده گلهكه خزيبوو و بهمليهوه ههلواسرابوو.

تيراز شيهوني دهكرد:

"كورپي خوم... ههتيوي خوم..."

خوي بهسهر تهرمي كورهكه ي دا دابوو. رهزا نهژنوي نوشتاندهبونوهو ههروا تهوار ببوو. قوولكهكه تهنيشتي خويني تيذا داوهستابوو. خوين جهغهته ي بهستبوو. ميش و

مهگهز له سهر جهغهته خوینه که ده نیشتن و ههله ده فینه وه... ههتاوینکیش به بۆنی توندی خوین، به بۆنی خوینی کهف کردووه وه به هه موو جیه که دا بلاو ببووه وه و وه که هه لمیک له زهوی ههله ده ستا. دنیا به که مینش و مهگهز له سهر تهرمه که شلخه یان دا بوو، مینشه شینکه وه که هه وره تریشقه یه کی سه وزو چکۆله به سهر تهرمه که وه ده بریسکانه وه ده خلیسکان... خوینه که که فی نه کرد بوو، جهغهته ی به ستبوو، وه که خشت. به لام لهو گهرما یه دا که فاوی دیار بوو.

"خۆشی نه دیوه کهم، کوپه کهم... هه تیوه کهم..."

ژن و پیاو و گه وره و بچوک له دهواری تهرمه که ههلا بوون. زۆریه ی ژنه کان ده گریان:
"جوانه مهرگ... جوانه مهرگ... کتی بوو دلێ هات بته کوژی؟ چ کافرێک روحی به جوانیت نه کرد..."

نیراز له هۆش چوو بوو. وه که مریشکی سهر برپاو ههله ده به زی و ده که وته وه سهر زهوی. دلێ به ردی بۆ ده بوو به ناو.

دوو کهس له ژنه کان هاتن که نیرازی له سهر تهرمه که ههله بچرن. به لام نه ده کرا له تهرمه که جیای بکه نه وه. پێیه وه نووسا بوو. شیوه نی بۆ ده کرد:

"منیش به زیندوویی له گهله رهزای خۆم بنیژن..."

نهو رۆژه تا ئێوارێ نیراز له سهر تهرمی کوپه که ی مایه وه.

خه بهر گه یشته شاری. ژاندارمه و پزیشک و بازپرسی حکومهت هاتن.

ژاندارمه کان نیرازیان که دوو چاوی ببوونه دوو گۆمی خوین و تهواوی لهشی رهش و شین ههله گه رابوو، به راکیش راکیش له سهر تهرمه که لا برد. نیراز که وته سهر زهوی. جوله ی نه ده هات. وه که مردووان... تا ماوه یه کی زۆر دهنگی له بهر نه ده هاته ده ر.

پاشان نیرازیان به زۆر له عهرزی ههله بچری و بردیانه لای بازپورس.

بازپورس:

"خاتوون... به فکری تۆ کوپه کهت کتی کوشتووه؟... شکت له کتی به؟"

نیراز به چاویکی له هه موو شتیک به تاله وه له چاوی بازپورسه وه راما.

بازپورس دوویاتی کرده وه:

"پیت وایه کتی کوپه کهتی کوشتوه؟... شکت له کتی به؟"

نیراز:

"ئەو كافرانە... ئەو كافرانە... ئەو كافرانە بەدەر، كى ئەو كارەى دەكرد... كورې مەن نامۇزاي خۆى كوشتوويە... بۆ زەوىيەكە... ئەو كافرانە..."
بازپورس باش لە مەسەلەى مەزراكەى كۆلپەووە بە خەلكەكەى ئىمزا كرد.
خەلك بلاقەيان كرد.

تەرمەكە بەو ھەموو مېشە شىنكەو كە لە دەورەبەرى دەسووران، بەو نېرو ناموورەو كە بى جوت و جوتىر مابونەو، بە دايكىكەو كە ھىندە گريابوو فرمىسكىكى نەمابوو بىرئىزى، لەنئىر خوتنىك دا كە بۆنەكەى سەرانسەرى ئەو دەشتەى داگرتبوو، بەجى ما. ئەو خاكە رەش و چەورە، لە نئىر ئەو دەشتە سەرانسەر زەردە دا وەك پەرە كاغەزىكى رەش دەدرەوشايەو.

عەلى، نامۇزاي رەزايان بە تۆمەتى كوشتنى رەزا بردە ئىدارەى ژاندارمەى. عەلى بەچەندىن شاھەتى زىندوو سېوتى كرد كە ئەو رۆژە لە دىنى خۇيان نەبوووە لە گوندى "ئۆكسوزلوو" بۆ سەر زەماوەند بانگەيشتن كراووە چووەتە نەوئ.

لە ساكار كوروى ھەتا ئۆكسوزلوو چوار سەعاتە پئىە. ئىراز و ھەموو خەلكى ناوايى دەيانزانى كە قاتلى رەزا عەلىيە و دەشيان زانى لەسەر چىي كوشتو.

دېھانتىيەكان سەريان سوپامابوو، ئىرازىش لەبەر سەرسوپمان ھەبەسابوو. چونكە دوو رۆژ دواتر عەلى ھىدى ھىدى و بە خاترجەمى ھاتەو ناوايى. ئىراز پىتى وابوو ھەقەن لە دارى دەدەن. ئەو فەرە سوكنايى بە دلئى ئەو دابوو. وەختىك بىستى قاتلى كۆرەكەى بە خەيالى ئاسوودەو ھاتەتەو ھەروا بزانە ھىچ نەبوو، لە ھۆش خۆى چوو و شىت بوو. تەورىكيان لە مالى دا ھەبوو ھەلى گرت و راستەپئى چووە لای مالى عەلى و ئەوان. دەويست ھەقەن قاتلى كۆرەكەى بكوژىتەو. وەختىك دىتيان ئىراز تەور لەسەر شان بەرەو ئەوان غار دەدا، چوونە ژوورئ و دەرەكەيان لەسەر خۇيان داخست. وەختىك ئىراز دىتى دەرگا داخراو، بە بيوران وەرگەرايە دەرگاگە... عەلى لە مال نەبوو. نەگەر عەلى لە مال بووايە، دەرگايان دانەدەخست. تەنيا دايك و باب لە گەل دوو كچ و مندالە چكۆلەكەيان لە مالى بوون. خەريك بوو دەرگاگە دىشكا. ئىراز بۆ ئەو دەرگاگە بشكىنئى و ھەموو ئەوانەى لە ژوورئ دان بە بيوران لەت و پەت كا، بە ھەموو ھىزى خۆى تەورى دەو ھەشاند. خەلكى دئ بە دەنگى تەقە تەقى دەرگا ھاتن و لە دەورى خانووەكە خپ بوونەو. نە دەويران لە ئىراز نزيك بنەو. راستىيەكەى دلشيان نەدەھات لئى نزيك ببەو. دەيانويست تۆلەى كۆرەكەى بە دەستى خۆى وەرگرتەو...

جار جار دهنګى پياوړتک له نيتو د پټهاتيه کان بهرز ده بووه وه:
"مه که دايکم... مه که خوشکم... عدلى له مالتى نيه."

کس نه يزاني سهرو که للى عدلى له کوږ را له نيتو خه لکه که پيدابوو. پرى دايه و له پشته وړا ناميزى له نيراز دا. بيوره کهى له ده ست ده رهيټنا. نه و ژنه بيه حاله به هم مو تين و قوه تى خوى بؤ گوښه يه که تووړ هه لدا. نه و ژنه به سته زمانه و بهر پيله قه دا. د پټهاتيه کان غاريان داو نيرازيان له بن پيټى ده رهيټنا.

بؤشه وږى را نيراز خانوى عدلى و نه واني سووتاند. د پټهاتيه کان خه ريکى کووژاندنه وهى ناوړه که بوون که عدلى سواري نه سپ بوو و غارى دا بؤ پؤستى ژاندارمرى. خه بهرى به پؤستى ژاندارمرى داو گوټى خانوه که هيشتا هر ده سووتى.

کاتيتک عدلى و ژاندارمه کان گه يشتنه دى خه ريک بوو دنيا رووناک ده بوو. د پټهاتيه کان له ده وړى عدلى کوږونه وه:

"نه يکهى عدلى... لىټى ببوره... نه و کوږه توله نه مامهى له خول و خوږن دا گه وزيوه... دللى گړى گرتوه... به سته زمانه بؤ خوشى نازانى چ ده کا... نه توش خوږى به برينان مه که... چوڼ دلت دى نه و ژنه بؤ که سه له زيندان دا برزى... مالتى ويران بووه و ه جاغى کوټر بووه ته وه... لىټى گه رى له و به سته زمانه..."

عدلى گوټى له م قسانه نه بوو. ژاندارمه کان نيرازيان و ه پيش خؤ داو بهرو پؤستى ژاندارمرى لىيان خوږى.

نيراز له نيداره و ژاندارمرى پيټى لى نا:

"ده رگای ماله که يانم شکاند، هه کاريتک بلين کردوومه. نه گهر توانيښام بچمه ژوورئ، هه موويانم به بيوران نه نجن نه نجن ده کرد. به لام نه بوو. نه گهر له سهر کوږه تاقانه کهم، له سهر هه تيوه کهم، خوښه ويسته نازداره کهم هه موويانم کوښتبايه، ديسان کهم بوو. ماله که شيان من سووتاندم. ده مه ويست هه موويان به چه چه له نيتو ناگردا بسووتين و به زيندووى ببرؤن. به لام چما نه و د پټهاتيه بى ناموسانه هيشتيان؟... خه بهر داريان کردن. ناوړه که يان کووژانده وه. نه مانه شتيک نين...، نه مانه به قه د نووکه ده رزى يه که خوټينى رهزا قهره بوو ناکه نه وه. ره زای من مه مله که تىکى ديتا. ناگاتان لى يه چؤنم گه وړه کردبوو؟... نه مانه شتيک نه بوون..."

بازپوريش قسه کانى نه وى به راست زانى و له ده فتردا نو سينى. نيرازيان ناره زيندان. نه و يه که وشه شى له وهى گوټبووى، ورنه گرتوه. له په ستا دوپاتى ده کرده وه:

"كۆرى من شەش دانگى دىيەك، شەش دانگى مەملەكەتتىكى دىنا.. ئەمانە شتىك نىن... كۆرى من... ئەمانە شتىك نەبۇن..."

ئىرازان لە بەندى ژنانى زىندانى ژاندارمى دا، كە تەنيا يەك ژورور بوو، ھەپس كرد. ئىراز زۆرى پىسەير بوو. لە جىياتى خويىنى كۆرەكەي، لە جىياتى دارچنارەكەي كە لە خۆل و خويىن ۋەردرابوو، تەنيا تاقە مالىكى خەراپ كىردى. ئەم ناھەقىيە بۆ ئەو لە مەرگى كۆرەكەشى گرانتر بوو. نەيدەتوانى سەر ھەلپىي و تەماشاي جىيەك بكا. بەرپىتى خۆشى نەدەدى. ھەر ھىچ شتىك و ھىچ جىيەكى نەدەدى. ۋەك كۆتران بە كۆمە كۆم دەچوۋە ئەم لار ئەولا. نەيدەزانى لىرەدا تەنبايە، يان كەسىكى دىكەشى لىيە. لە قورنەيەك دانىشت. ۋەك بەردىك دەچوۋ كە لە چاللىك كەوتىي. دىگىكى لىو نەدەھات.

ھەمىشە چارشىتوى سىپى بە خۆي دا دەدا. روخسارى سەوزەو تاۋەگاز بوو، چاۋە بادامىيەكانى گەۋرە بوون. روناك بوون. بىرىسكەدار بوون. بىرۆ كەۋانىيەكانى جوانىيەكى دىكەيان دەدا بە روخسارى. چەنەگەي بارىك بوو. دەم و چاۋى گەۋرە بوون. ھەمىشە لىپىكى چكۆلە لە كەزىيە رەشەكانى دەكەۋتە سەر نىۋچاۋانى زەقى و بە ئەلقە دەنگوت. بەلام ئىستا روخسارى پەرىشان بوو. روخسارى رىك ھاتىبوو. رەش داگىرسابوو. لە بەر خويىنى سىپىنەي چاۋانى ديار نەبوو. ئەۋەندە گىرخابوو، چاۋەكانى بىۋونە دوو پىاللە خويىن. چەنەگەي دەتگوت وشك بوو. لىۋەكانى ئىدى رەنگيان تىدا نەمايو. قەلشت قەلشت بىۋون، دەتگوت لە تىنۋان قەلشىۋون. بەلام ھىشتا چارشىۋەكەي سىپى سىپى بوو. بى پەلە.

بىدەنگ دادەنىشت. پاشان لەبەرخۆيەۋە دەستى بە قسە دەكرد:

"كۆرى من نەمام بوو... كۆرى من شەش دانگى ۋلاتىكى دىنا. ئەمانە شتىك نىن... نەمن كارىك نەكردوۋە... نەگەر دىيەكى تەۋام بە گل و بەردەۋە وىران كىردابايە و ناگرم تى بەردابايە، ديسان كەم بوو."

خەجىچ ھىچى لەو مىۋانە تازەيە نەدەپرسى. پىتى خۆش بوو كە لە تەنبايى رىزگارى بوو. لە تەنبايىيان خەرىك بوو دەپزى... زۆر خۆشحال بىۋو، بەلام لەپىر زگى بەو ژنە سووتا... خوا دەزانى ئەو ژنە چارەپەشە چى بەسەر ھاتىبوو... خۆشھالىيەكەي زۆرى نەكىشا. نەيدەرىست ھاۋدەم و ھاۋنشىنىكى ھەبى. ئىرە جىيەك نەبوو. جىنى دەرد و بەلا بوو. جىنگاي چارە رەشان... چۆن دەيتوانى بەۋە رازى بى كە لىرەدا ھاۋدەمىكى ھەبى؟

خەجيج دەيەويست ئەو ژنە ۋە قەسە بېتىنى، شىتېكى لىي بېرسى. بەلام دلى نەدەھات. نەيدەۋىرا. پىرسىار كىردن لەو كەسانە كە ئاۋا لە پەلەقاۋە سەرەمەرگ دان، ئاۋا كەوتونە گىيانەلا، كارتېكى ئاسان نىيە. پىياۋ بە هيچ جۆر نازانى چۆن دەست بە قەسە بكاۋ چىيان لىي بېرسى. خەجيجىش زارى ھەلەنەپچىرى. چاۋەكانى تېۋە بىرى و لە قوژنىك دا ھەل كوشما.

ئىنۋارە داھات. خەجيج لە دەرئى جامىكى شۆرباۋ بىرۋىش لەسەر مەقەلىيەك ۋەسەر ناۋ لىيىنا. شۆرباۋەكەى كە بۆنى توندى رۆن و پىۋازى چۆقاۋى لىدەھات، ھىنايە ژور. چىشتەكە نەرم نەرم ھەلاۋى لىي ھەلەدەستا. كاتىك شىۋەكە نەختىك سارد بىۋەۋە، بە ترس و لەرزەۋە لەپىش ئىرازى راگرت:

"پورئ... ھەقەن بىرسىتە... كەۋچكىك شۆرباۋ بۆ لىناۋى. بھۆ." چاۋەكانى ئىراز ھىچيان نەدەدى. ۋەك كۆيىران تەماشاي نەم لاۋ ئەۋلاى دەكرد و سەرى دەسۋراند. ۋادىار بىۋ ھىچى گۆئ لىيىنە.

خەجيج بە ترس و لەرزەۋە دوۋپاتى كىردەۋە:
"پورئ... كەۋچكىك لەم شۆرباۋە بھۆ. خەرىكى لە بىرسان بەلادا دىيى... يەك دور كەۋچك شۆرباۋ بھۆ."

ئىراز بە هيچ جۆر گۆئى لە دەنگى خەجيج نەبىۋ. چاۋەكانىشى ھىچيان نەدەدى. ۋەك بەردى رەقيان لىي ھاتبىۋ. نەسلەن چاۋى نەدەگەپان. لە كۆيىران خەراپىتى بەسەر ھاتبىۋ. تەننەت لە چاۋى كۆيىرانىش دا تەقەلايەك بۆ روانىن و ئاۋاتى دىتن دەبىنرى. لە كەپان دا تەقەلايەك بۆ بىست و كىشرانىك بەرەۋ گەيشتن بە دەنگ دەبىنرى. بەلام لە ئىراز دا نىشانەيەك لەو تەقەلايەش بەدى نەدەكرا.

خەجيج بەسپايى تقورچىكى لە كەلەكەى ئىراز دا:
"پورئ."

چاۋى لە ھەموو شىتېك بەتالى ئىراز لە سەرەخۆ بەرەۋ خەجيج ۋەرسۋوران و لەسەر خەجيج راۋەستان و مۆلەق ۋەستان. خەجيج كەۋتە ھەۋل و تەقەلا. دەيويست لەبەر روانىنەكەى رابكا. ويستى شىتېك بلى. بەلام زمانى تىك ھالا، رەق بىۋ و نەيتوانى. پىالە شۆرباۋەكەى لەپىش ژنەكە بەجى ھىشت و بۆخۆى ۋەدەركەۋت. ھەناسەى راۋەستابىۋ. ھەتا بەندىيەۋان ھات دەرگاگە داڭخاتەۋە، خەجيج نەھاتەۋە ژورئ. لە ئىرازو لە ۋەزەق و ھالى ئىراز دەترسا. ۋاتە دلى نەدەھات بەۋ ۋەزەمەۋە تەماشاي ئىراز بكا. كاتىك بەندىيەۋان دەرگاي لەسەر خەجيج پىۋەدا،

خه جیج بئ نهوهی چاو له نیراز بکا، غاری داو خۆی له نیتو جئیه که یه پاكرد. ماوهیه كه له نیتو جئیه که یه دا خۆی مات کرد و جوولگی نه هاتئ. دنیا تاریك بوو. هه لئ نهستا چرایه كه هه ل بکا. هه موو روژئ هه ركه دنیا تاریك ده بوو، چرایه که یه هه ل ده کرد. به لām نه مپۆ هه رچه ند کردی و کراندى نهیتوانی هه ستئ و چرایه که هه ل بکا. نهیده وئرا دیسان چاوی بهو روخساره بکه وئته وه که له نیتوان مردن و ژیان دا په له قاژهیه تی. له تاریکاییش ده ترسا. به لām له تاریکایی دا باشته بوو. تاریکایی هه یج نه بئ وهك دیوارئك ئیرازی له بهر چاوی نهو دهشارده وه.

نهو شهوه ته نانه ت یهك له حزهش خهو له چاوی خه جیج نه كهوت. هه ر كه رووناكایی به یانی له درزی چوار چئوهی په نجه ره كه وه هاته ژوور، خه جیج راست بووه وه. نیراز هه ر لهو قوژنه كه لئى دانیشتبوو وهك سیبه ریكی سووك به دیواره وه نووسابوو. جوولگی نه ده کرد. ته نیا چارشئوه سپییه که یه دیار بوو. چارشئوه سپییه که یه وهك په نجه ره یه کی سپی به دیواره وه دیار بوو.

نیوه پۆ داها ت. نیراز هه روا له جئى خۆی دانیشتبوو. نئوارئش هه روا. نهو شهوش هه ره وهك شهوی رابردوو، خه جیج به ترسه وه نیوه به خه و نیوه به خه بهر، روژئ کرده وه.

به یانی، دیسان هه ركه رووناكایی له درزی چوار چئوهی په نجه ره وه هاته ژوور، هه لئستا. چاوه كانی هه لئسا بوون. چوه ژوور سه ری نیراز. خه جیج بریاری خۆی دا بوو:

"پوورئ... به سه ئیدی پوورئ... مه كه... پوورئ، پوورئ..."

دهستی ژنه که یه له نیتو دهستی خۆی گرت:

"پوورئ... به قوربانت بم پوورئ... مه كه... پوورئ..."

ژنه چاوه گه وه ره كانی كه گه وه ره تریش ببوونه وه، بۆلای نهو وه رگئرا. چاوه كانی سیس ببوون. ئیدی شۆقیان تئیدا نه ما بوو. چاوه كان ئیدی سپینه یان نه بوو. سه رانه سه ری چاوه كانی ره ش و تاریك هه لگه رابوو.

خه جیج رووی تئ کرده وه:

"پوورئ، پوورئ... ده ردت چیه پوورئ... ره ببی ده سه ر سه رت گه پئیم پوورئ... نه گه ر بنیاده م ده ردت و به لایه کی توش نه بووبئ رئی ناکه وئته نئره... وانیه پوورئ؟..."

ئیراز نالاندى:

"ده لئى چی كچم."

خه جیج له وه كه ئیراز زاری هه لپچریبوو و قسه یه کی به ده م دا هاتبوو، زۆر خۆشحال بوو. وهك نهوه ده چوو بارئیکى قورسی له سه ر شانان هه لگه رابئ.

خه جیج:

"چته پووری... چت لی قهوماوه؟... لهو کاتهوه پینت ناوه ته نهم ژووره نه قسه یه کت کردوه نه پارووه نانیکت له زارت ناوه."

نیراز:

"کورې من مهمله که تیکې دینا. کورې من چهپکه گولې دئیه که مان بوو. نه مانه شتیک نین..."

نه وده ندهی گوت و بیده نگ بوو:

خه جیج:

"پووری...، لهوه تی چاوم به تۆ که وتوه، دهردی خوّمم له بیر چووه ته وه. دهردت چیه پووری... پیم بلن... بیلن، به لکوو که میک سوکنایت بی."

نیراز:

"نه گهر مائی قاتله کانی کورې خوّم ویران کردبې، نه گهر دهرکیانم شکاندبې، کاریکم نه کردوه؟... نه گهر هه موویانم وهک قیسه نه نجنیبایه، کاریکم نه کردبوو؟... نه مانه شتیک نین..."

خه جیج:

"ناخ پووری گیان ناخ... ره بی خوا کویریان کا."

نیراز:

"کورې من چهپکه گولې ناوه دانی بوو. نه گهر هه موویان بکوژم کاریکم نه کردوه؟... نه گهر تهواوی ناوه دانییه کم به بهردو گل و دارو درهخت و خانووه کانیسه وه سووتاندبایه، دیسان کم بوو."

خه جیج:

"وهی دایه گیان، وهی..."

نیراز:

"نیستا منیان هیناوه دیره یان کردووم و قاتلی کوره کهشم بی خه یال کلاوی به لایه کی سهریه وه ده نن و له نیو دئی دا ده گهری... ته دی مردن بۆ کی باشه؟... ناخر نه من بۆچی ماوم؟"

خه جیج:

"پووری گیان... پووری به پیرم... نه وه تا هاتوویه نیره زوادت نه پریوه، رۆژووت نه شکاوه... ئیستا که چکه چیشتیکت بۆ لی ده نیتیم."

خه جیج بریاری دا نه مپۆ رۆنیککی زۆر له چیشته که ی بکا. له مانگیتک پاش گیرانیوه جل شۆری ده کرد. جلی زیندانییه کانی ده شوت. چهند قرۆشیکی کۆکردبووه وه. کچینکی منداڵکار له ده رۆ شتی بۆ زیندانییه کان ده کپری. کچه که ی بانگ کرد. په نجا قرۆشی له مستی نا:

"بابی نه م په نجا قرۆشهم رۆن بۆ بینه."

خه جیج له خۆشیان وهخت بوو بالّ بگری. چونکه نیراز وه قسه هاتبوو. هه رکهس قسه بکا، بهو زووانه نازار نایکوژی، نه گهر که سیٹک له م وه زعه دا قسه نه کاو هه ر خۆی بخواته وه، هاوار به حالی. خه جیج هه ر پۆیه خۆش حال بوو.

هه موو نه و گۆرانییه خۆشانه ی خه جیج ده یزانین، یه ک به یه ک به دلی دا رابردن. مه قه لپییه که ی پر کرد له ره ژی. دهستی کرد به فوو لی کردن، دهسبه جی ره ژپییه که گرتی. خه جیج هه م باوه شینی ده کردو هه م فووی لی ده کرد. ناوی له ده فره سپی کراوه که ی کردو وه سه ری نا. چیشته که دهسبه جی ساز بوو. خه جیجیش پیتی سه یر بوو که چیشته که ی وا زوو کولتی.

ههروه ختیٹک خه جیج باسی چیشتی ده کرد، نیراز دلی پیتک دا ده هات. ده تگوت دلّ و ریخۆله ی به سه ر یه ک دا نووساون... له و رۆژه وه که کوره که بیان کوشتبوو هه تا نه مپۆ پارووه نانیتک چیه، نه چووبوه سه ر زارو زمانی. له ده رۆ بۆنی رۆن و پیوازی بۆ هات. دهنگی چه چه زی نه و رۆنه ی بیست که به چیشته که یان دا ده کرد.

خه جیج قاپه چیشتیکی له پیش نیراز دانا:

"بخۆ پووری... تو خوا بخۆ."

نه مه ی گوت و که چکیکی داری دایه ده ست. نیراز هه روا بزانه له بیری چووه ته وه که چک چیه، که وچه که ی هه روا به دهسته وه بوو، ده تگوت ئیستا نا ئیستا له دهستی بهرده بیته وه.

خه جیج ده ترسا که نیراز دیسان ده م له چیشته که نه دا. بۆیه تکای لی کرد:

"یا لّلا پووری... ده بخۆ... ده بخۆ به قوربانت بم..."

نیراز له سه ره خۆ شۆر باوه که ی خوارد.

خه جیج:

"پووری، ناوم له نافتاوهی کردوه... ههسته مستیک ناو به دهم و چاوتوهه بده با نهختیک بییهوه سه رهخۆ."

نیراز به قسهی خه جیجینی کرد. ههستا دهم و چاوی شوتن:
"عومرت درێژ بئ کچی خۆم... به مرادو خۆشی بی."
خه جیج:

"نیشه لالا پووری به پرتزم... نیشه لالا پووری گیان... نیشه لالا..."
پاشان خه جیج دانیشته و به سه رهاتی خۆی بۆ نیراز گتیرایهوه:

"به لائی پووری به پرتزم، به لائی... ناوا بوو. ئیستیا نه من هیچم له خوا ناوی، جگه له وه که خه به ریک له هه مه د بزاتم. راست نۆ مانگه لیته دام. نه کهس دیته لام، نه کهس لیم ده پرسئ... دایکم که له زگ و پشتانی گتیراوم، جارێک زیاتر سه ری نه داوم... به لائی پووری به پرتزم. رۆژه کانی پێشدا هیچ کهس نه بوو پارووه نانیکم بداتئ. پاشان دهستم کرد به جل شوتن و جلی خه لکی دیکهم... به لائی پووری به پرتزم... بریا توانی بام خه به ریکی هه مه دی بزاتم. خۆزگه زانی بام مر دوه یان زیندوه. نه گهر له داریشم ده ن به خه یالام دانایه، ته نیا ده مه وئ خه به ریکی هه مه دم بزاتم..."

به ره به ره نیراز له و گتیری و بی حالیه هاته ده ر. دوايه له زیندانییه کانی بیست که نه ده بوو پیتی له تاوانی خۆی نابایه. نه ده بوو بلئ: "ده رگا که نه من به بیور شکاندم... نه گهر نه و بیژوه نه هات بایه وه هه مه وئ ته وانه ی له ژوورئ برون ده مکوشتن... خانووه کهشم بۆیه ناو ر تێ به ردا که هه مه ویان بسووتینم..."

زیندانییه کان پێیان ده گوت:

"نه گهر ده کو رت هه بی و هه ر ده یان بکوژن، هه تا شایه ته ت نه بن چت بۆ نا کرئ. ده بی چه ند کهس شایه تی به دن بۆ نه وه ی قانونه بتوانئ قاتله که بگرئ..."

نیراز رۆژه کانی پێشدا هیچ له م قسانه حالئ نه ده بوو. ته نیا له و زو لئ و ناحه قیه نا ره حه ت ده بوو. به لآم ورده ورده فێر بوو. له با زیورسییه کانی دواتر دا حاشای له قسه کانی پێشوو ی ده کردو ده بیگوت:

"نه گهر له زیندانی ده چه ده ر، ده زاتم چۆن به حکوومه ت ده سه لیمم که کو ره که م عه لی کوشتوو یه تی."

خه جیج نیرازی دلخۆشی ده دایه وه:

"نیشەللا بەردەبی پوورە ئىراز گىيان، نیشەللا بەردەبی و قاتلى كۆپرەكتە تەحویلی
 حكوومەت دەدى... بەلام پېم بلى ئەمەن چ بکەم؟... ئەمەن دەبی لە قوژینی زىندان دا بېزم
 پوورە نازدارەكەم. دەبی عومری جوانیم لە بەندیخانە بەرمەسەر... چونکە ھەموو شایەتی
 دەدەن کە وەلى ئەمەن کوشتوومە."

رۆژگار تىپەپى. خەجىج و ئىراز وەك دايەك و كچ ئۆگىرى يەكتەر بون. لە دايەك و كچىش
 زياتر يەكتريان خۆش دەويست... بە بى يەكتەر نان و ئاويان پى نەدەخورا. ئىستا دەردى
 ھەردووكيان ببو بە يەك. خەجىج زۆر باش رەزاو بەژن و بالاكەى و چاو و برۆ رەشەكانى و
 قامكە شووش و بارىكەكانى و سوار چاكى و تەقلەبازى و سەماو ھەلپەپىنەكەى و سەردەمى
 مندالىيەكەى، دەزانى و باش تىگەيشتبوو كە ئىراز بە چ كۆپرەو ھەرىيەك ئەوى لە ئاووگل
 ھىناو ھەتە دەرو ھىناو ھەتە سەر بەرو سەرەنجامىش چۆن بۆ پارچە زەوىيەك روحيان بە جوانى
 ئەو نەكردو ھە كوشتوويانە. ئىرازىش ھەروا. ئەويش ھەمەدى لە نيزىكەو ھەناسى... لەو
 رۆژانەو كە مندال بوو و لەگەل خەجىج مالتۆچكەيان دروست دەكردن، ھەتا ئەو رۆژە كە ئەو
 پىشھاتە قەوما...

ئىدى خەم و خەفەت و خۆشى ئىراز و خەجىج بوون بە يەك... ھەر دووكيان تەنيا يەك
 غەمیان ھەبوو، ئەويش غەمى ھەمەد.

ئىراز و خەجىج ھەموو رۆژى لە بەيانىيەو ھەتا نىرەشەو گۆرەوىيان دەچنى. ئەو ھەندەيان
 دەچنى كە چاويان نەيدەدى. گۆرەوىيەكانيان لە شاردان ئاوبانگيان كەردبوو. خەلەك دەيانگوت:
 "ئەم گۆرەوىيانە ئەو كچە كە دەزگىرانی خۆى كوشتو ھەو ئەو ژنە كە كۆپرەكەى كوژراو،
 دەيان چن..."

تالترین نەخش لەسەر گۆرەوىيەكان ھەلەدەفرىن. خەجىج و ئىراز لەبەر غەونە ھەليان
 نەدەگرتەو. نەخشەكان ھەموو ھى خۆيان بوون. جا چ رەنگىك و چ نەخشىك... تال... وەك
 ژەھرەمار.

لەو رۆژەو ئەم شارە ببوو شار، نەخشى وا بە مانا ئەو ھەندە تال و جواني بە خۆيەو
 نەديبوو. ئەمە باو ھەپى خەلەكى شار بوو. ھەمووان وایان دەگوت.

زىندانى، يەكەم رۆژ گىژ و وێژ. دەلێتى لەسەر ئەم دنيايە نيە. دەلێتى چو ھەتە دنيايەكى
 دىكە. دەلێتى لە لىرەوارىكى بى سەر و بن دا و ن بوو. لەو ھەش خەراپەر، دەلێتى دەستى لە زەوى،
 مال و حال، دۆست و ناشنا و خۆشەويست و ھەموو شتىكى دىكە بپاوە. دەلێتى لە

بۆشایىيەكى بى سەرۋىن دا ھەلۋاسراۋە و دەستى بە ھىچ كۆي راناگا. زىندانى لە رۆژەكانى پىشدا ھالىتىكى دىكەشى ھەيە. دارو دىوار و گل و بەرد و ئەو ئاسمانە چىكۆلەش كە لە كلارۆژنەرا دەيىنى، بە دوژمنى خۇي دەزانى. ئەگەر پووليشى نەبى، خەراپتر. كوشم ھەلدى و لە قورنىك دادەنىشى.

بە خۇرايى نەبوو ئىراز و خەجىج رۆژ تا شوو گۆرەوىيان دەچنى، ھەتا چاويان بىديبايە رانەدەۋەستان. دەستيان لە تاقە قروشىكى داھاتەكەشيان نەدەدا. چەند مانگ بوو جگە لە جىرەي زىندان دىميان لە ھىچ شتىكى دىكە نەدابوو.

بىيان وابوو كە درەنگ يان زوو ھەمەدش دىتە ئىرە. رەنگە سەيىنى، لەوانەشە مانگىكى دىكە... نەبى بى پوول ۋەمىنى... ئەو نەبى مل بەلاۋە نى و بە سەرشۆرى لە قورنىك دانىشى. ھەريۆيە بوو كە ئىراز و خەجىج رومىيان بە چارى خۇشيان نەدەكرد و شوو و رۆژ دەيان چنى و دەيان چنى...

ئىراز دەيگوت:

"كچى نازەنىم... ھەمەدەمان ۋەك ئىمە كۆپرەۋەرىيان نەيىنى... چونكە ئىمە لىرەين."

خەجىج بە پىكەنىنەۋە جۋابى دەدايەۋە:

"ئەدى پوورى گيان، ئىمە لىرەين... ئىمە لىرەين..."

ئىراز:

"ھەمەدەمان سوپاس بۆ خوا پوولدارە، ھەتا ئەو دىتە بەندىخانە زىاترىش پەيدا دەكەين. رۆژىك كە ھات ھەموو پوولەكەي لە دەستى دەكەين. نەيەلەن لە كىن ھەركەس و ناكەسىك شەرمەزار بى... نەيەلەن چاۋ لەدەستى ئەم و ئەو بى."

شەۋانە بە چارى ماندوۋەۋە دەچۈنە نىو جىي. ماۋەيەكى زۆر پىكەۋە قەسەيان دەكرد. دەردى دلىان ھەلەدەپشت. فەكرى سەير سەيرىيان لەبارەي ھەمەدەۋە دەكردنەۋە... فەكرى وا كە بە ئەقلى ھىچ كەس نەدەگەيشت... پاشان خەجىج لە دەستى دايكى دەھرى دەبوو و دەستى بىدەكرد:

"ئەو دايكەي مەن... بەو دايكەي مەنىش دەلەن دايك؟... ئەمەن خۇ شتىكەم لى داۋا نەكرد بوو. گوتىبوم دەسەر سەرت گەرىم، ھەر چۆنىك بى خەبەرىكى ھەمەدم بۆ بىنە... پىم گوتىبو ئەمەن ھىچم لىت ناۋى... ھىچ... تەنبا خەبەرىكى ھەمەدم بۆ بىنە... بەلام رۆيشت و ئىدى ناۋرىشى نەدايەۋە."

ئىراز:

"ئەتۆ چوزانى ئەو بەستەزمانە چى بەسەر ھاتو؟... ئەتۆ چوزانى؟"

ئىراز ھەمىشە بەم جۆرە قسانە لەسەر دايكى خەجيجى دەكردهو.

ئەمشەوئىش وەك ھەموو شەوئىك لاى نيوەشەو ھەردووكيان چرونە نىئو جىئى. نوئىنەكانيان

لەبەر شەدارىي ژوورەكە تەر بوون. دەنگى سىسرە بەرز ببووەو.

خەجيج:

"پوورە ئىراز."

ئىراز:

"بلى كچم."

قسەكانيان ھەموو شەوئى بەم جۆرە دەست پى دەكران:

ئىراز:

"چى؟"

خەجيج:

"تەرايى."

ئىراز:

"باشە، چ بکەين كچم."

خەجيج:

"دايكي منيش دايكه؟"

ئىراز:

"ئەتۆ چوزانى بەستەزمانە چى بەسەر ھاتو؟"

خەجيج ئىدى زۆرى باسى دايكى نەکرد. باسەكەى گۆرى:

"لە"يوورەگىر" لە چوکورواوا لە پىش دا خانوئىك ساز دەكەين. ھەمەد لە پىش دا بە

رەعەيتى دەست پىدەكا، دوايە زەوىيەكى چكۆلە دەكرى... نەمانە ھەمەد بۆخۆى پىتى

گوتووم."

ئىراز:

"ئىستا نىئو جوان و جوورن كچم... ئىشاللا..."

خەجيج:

"دەيمويست لە شاری بېباتە دوکانی کەباب فرۆش."

ئيراز:

ئيشەللا ديسان ھەر دەتبا."

ھەموو شەوئى باسەكە بەم جۆرە ماوھەك درىژەي دەگىشا. پاشان خەجيج چاوى قورس دەبوون و خەوى لى دەكەوت. خۆي و زىندان و ھەمەد و رەدووكەوتن و ھەموو شتىكى لەبەر دەچووەو. ئيرازيش ھەروا. ئەمشەويش ھەروەك شەوەكانى دىكە وردە وردە خەريك بوون خەويان لى بکەوئ. خەجيج لە نىو خەو و بىتداری دا وپتەنى دەکرد:

"خاکی يورەگير گەرمە، بەرۆژە... گەنيتك دىنئى ماری تئى ناچئ... زەوىيەكەمان بنەتۆرى سى کيلە گەنە..."

ئيراز:

"بەلئى كچم، سى کيلە."

خەجيج:

"نيوھىمان کردوھتە گەنم و نيوھشى جۆ."

ئيراز:

"لەنىو گەنەكەش يەك دوو كورز پىواز..."

خەجيج:

"نىو مائەكەمان بە گلى سەوز سواخ کردوھ."

ئيراز:

"گلى سەوز... بۆ شيلە سواخ..."

خەجيج:

"جوانەگايەكمان ھەيە ھەر چاويكى ئەوھندە... رەنگى جوانەگاكەمان خەنەيىيە. گوئىربارىكيش..."

خەجيج كە گەيشتە ئەم قسانە، نىدى ئيراز وەلامى نەدەدایەوھ. ئەمشەويش ھەروا بوو.

خەجيج لەسەرى دەرۆيشت:

"مائى نىمە مائى خۆتە پورە ئيراز، ھەمەد كورپى خۆتە، ئەمنيش كچئى خۆتم."

ئيراز:

"كچئى خۆمى."

خه جیج:

"بییه کدی بمر دەرگامان شوږابهی گهیشته توهه عمرزی."

نیراز:

"دوره کدی تانه ده کین...، ده یکینه باخچه... باخچه کدشی ده کینه گول و ریخانه."
خه جیج هه موو شهوئ که ده گیشته نهم جی یانه، له پر وه نهوهی له خه ویککی قورس

راپه ریپی، وه هوش خوی دهاته وهه ده پرسی:

"پوره نیراز... نه تو ده لیتی کنگی حه مه دی دینن؟"

نه مشه ویش هه روا بو. له نه کار راپه ری و پرسی:

"ده لیتی چی پوروی؟... کنگی دهی هینن؟"

نیراز:

"نه گهر سبهینن نهی هینن، هه تا مانگیکی دی حه قهمن دهی هینن."

خه جیج:

"نیمه لیږهین... وهنا پوروی؟"

نیراز به له خوږایی بوونه وه جوابی دایه وه:

"نیمه لیږهین... پوولیشمان ههیه."

نه وان هه موو شهوئ به بمر نهم قسانه وه خه ویا ن لئ ده کوه. نه مشه ویش هه روا.

روژی ههیننی بو، روژی بازار، روژی جومعه بازار... هه موو روژانی ههیننی خه جیج

چاوه ری بو. نه گهر دایکی هاتبایه، حه قهمن روژی جومعه دههات. خه جیج نه مروش به یانی

زو، زور پیش تاو هه لات له خه هه ستابوو و گوتبووی:

"خوا بکا نه مرؤ بئ."

جومعه کانی دیکهش هه میسه نهم ئاره زوهی کرد بو.

لای نیوه روڤیه ژنیکی بالا بهرز و کوژه پشت له کوژ، به ترس و دلخوږیه وه له زیندان نزیک

کهوته وه.

خه جیج هاواری کرد:

"پوره نیراز."

نیراز له ژوروی جوابی دایه وه:

"چ بووه کچم."

خه جیج:

"دایکم."

ئیراز هاته ده ری. له پهنا خه جیجی راوه ستا. ژنیکي شه کهت و پیتخواس که چارشیتونکی رهشی به سهری خۆی دا دابوو، به شله شله به رهو زیندان ده هات. ژنه گه یشته بهر ده رکي زیندان. راوه ستا. سهری داخستبوو. بهندییه وانی له پرو لاواز و توورپه و تۆسن که دیار نه بوو له چی توورپه بووه و ده له رزی، نه پاندی:

"چت ده وی کچی؟"

ژنه:

"کچم لیتره یه... هاتووم بی بینم."

خه جیج هاواری کرد:

"دایه."

ژنه سهری هه لپری و ته ماشای چاری بهندییه وانی کرد:

"ته وه تا ناغا... کچه کم له وی یه."

بهندییه وان:

"وه ره ژور."

ژنه کۆله پشته کهی دانایه زه وی. هه لئروشکا و پشتی به دیواره وه دا:

"ناخ... خه ریکه مووره گی پشتم بشکی."

خه جیج هه روا راوه ستا بوو و ته ماشای دایکی ده کرد. ژنه لاق و له تهری هه لدر هه لدر ببوون. نیو قه لشته کانی لاقیشی پر له تۆز و خۆل بوو. مووی سهری له تۆز و خۆل دا سپی ببوو. نارقهی ده م و چاو و شان و ملی رهش رهش بوو. برژانگ و برژی هیندیان تۆز لئ نیشتبوو دیار نه بوون. داوینی شپ و چلکنی کراسه کهی له لاق و له تهری هالا بوو. وه ختیک خه جیج دایکی له م وه زعه دا دی، له پر هه موو گله یی و دل نیشییه کانی له بیر چوونه وه. زگی پیتی سووتا. چاری پر بوون له فرمیتسک. گه رووی برژایه وه. لاقی له دوو نه ده هاتن که به پیر دایکیه وه بچی.

دایک چاری به خه جیجی کهوت که هه روا له جیتی خۆی وشک بووه به چاری به فرمیتسکه وه ته ماشای ده کا. نه ویش گه رووی برژایه وه. دایک و کچ نه یانده زانی چ بلین و بز نه وهی له بانگی گریان نه ده ن، به زه جه ت خۆیان بۆ راگیر ده کرا. دایک:

"وهره كچه بې به خته كهم... وهره كچى بې شانس و نيقبالم... وهره كن دايكى خۆت."
دايك نيدى نه يتوانى پيشى خۆى بگرځ. فرميسك به نارامى له چاوى سهره وژير
بوونه وه. خه جيج راى كرده كن دايكى. دهستى ماچ كړدو له سهر سهرى خۆى داناو له
په ناى دانېشت.

نيرازيش هاته لايان.

"به خيراتى خوشكى."

خه جيج نيرازى له گډل دايكى پتك ناساند:

"دايه، نه مه پوره نيرازه... ليږه پينكه وهين."

دايك:

"نه خوشكهم چى به سهر هاتوه كه كه وتوته نه م چاله."

خه جيج:

"كوړه كهيان كوشتوه."

دايك:

"ناخ خوشكى گيان، ناخ... ره بى خوا چاكيان بو نه كا. ره بى كوږ بن."

ماوه يه كه هرسى كيان بېدهنگ بوون. له پاشان دايك سى هه لېرى و وه قسه هات:

"كچم... كچى كه زى ناوړې شم و چاوړه شم... ده بې له دايكه به سته زمانه كه ت بېوړى
كچم... نه تو چووزانى نه و عه بدى يه كافر چى به سهر دايكت هېناوه؟... له و وه خته وه
كه بېستويه عه ريزه م بو حكومت نووسيوه، هه ر بوخوم ده زانم له ده ست نه و خوانه ناسه
چيم كېشاوه كچم... لېتى قه ده غه كړدم كه پېم له ناوايى به رمه دهر. به لې كچى شيرنم...
ده نا دايكت كچه شيرنه كه لى لم چوارديواره دا، له م شاره دا، له نېتو كه س و ناكه س دا به
ته نيا نه ده هېشته وه... نه گهر نه و كافر پيشى نه گرتايه م هه ر روژيك نا روژيك ده هاته
لاى كچه شيرنه كهم."

ديار نه بوو بوچى له نه كاو قسه كانى پچرى. له و كاته وه كه گه پشته بووه به نديخانه يه كه م جار
بوو كه روخسارى نه ختيك ده گه شايد وه. خه جيج و نيراز پترى لى نيزيك بوونه وه. نه و به سرته
دهستى كړد به قسه كړدن:

"كچى شيرنم... خهريك بوو له بېرم بچى... خه بېرم بو هېناوى... ده لېن هم ده ياغى
بووه... ياغى..."

وختىك دايك نارى ھەمدەي ھىنا، روخسارى كچەكەي وا سوور داگىرسا دەتگوت گولى ھەنارە. دلى لەنىو قەۋەزەي سنگى دا بە جۇرىك دەستى كرد بە لىدان دەتگوت خەرىكە بىتە دەرى. دايكى بۇي گىرايەو:

"ھەمدە پاش ئەۋەي لە ھەردووكيانى دا، رۆيشتە نىو دەستەي دۆردوۋە شىت... دەلىن بەلەيك بەسەر خەلكى دىنن، ئەۋسەرى ديار نەبى... دەلىن كەس ناۋىرى بەو دەۋرۋەرانەدا تىپەرى. ھەموو ئەۋىيان پاۋان كردە... ھەموو بەندەنەكانيان بەستە... ھەركەس بەۋى دا رابرى، روتى دەكەن، دەرىپەكەشى لەپى دادەكەنن و پاشان دەيكورن."

خەجىج تورپە بوو:

"ھەمدە كارى وا ناك... ھەمدە خەلكى ناكورى."

دايك:

"ئەمەن چوزانم كچم، خوا دەزانى... ھەموو كەس وا دەلى... لە پىش دا نارى دۆردوۋە شىت و پاشانىش نارى ھەمدە لەسەر زارو زمانانە. ناۋبانگىكى دەركردە، مەپرسە... دەچى ھەر جىيەك باس باسى ئەۋە. بچى ھەر جىيەك نارى ھەمدەدۆكت گوى لىدەبى... ئەمەن چوزانم كچم. ئەمەن ھەرچى لە خەلكم بىستە، ئەۋت بۆ دەگىرەۋە. وختىك عەبدىخان ئەم قسانەي بىستەۋە، ھەتا مانگىك چوار پىنج ئىشك گرى لە دەۋرى مائەكەي خۆي دانان. دىھاتىيەكان دەلىن لەگەل ئەۋەي چوار پىنج كەس ئىشكى مائەكەي دەگرن، ديسان دەترسى و ھەتا بەيانى خەۋى لىناكەۋى. دەلىن ھەروا لە نىو مالى دا دىت و دەچى و بە دەۋرى خۆي دا دەسورپى. پاشان ۋەكىل باشى عاصم ھاتەتە لاي عەبدىخان و گوتوۋى كە ۋەدۋاي ھەمدە كەۋتە. بەلام پىنى گوتە ئەۋەتا ئەم كىۋانە ھەن ياغىيەكى ۋەك ھەمدەديان بەخۆۋە نەدىۋە. ۋەكىل باشى عاصم پىنى گوتىۋو ئەگەر ھەمدەدۆك نەۋۋايە ئەمەن دۆردوۋە شىت و ھەموو دەستەۋ بەستەكەيم لەنىو بىردىۋو. پاش ئەم قسانە عەبدىخان دىي بەجى ھىشتەۋە ئىدى نەگەرپاۋەتەۋە. ھىندىك دەلىن لە شارى دەمىنىتەۋە. ھىندىك دەلىن چوۋەتە يەكىك لە دىيەكانى چوكووراۋا ھىندىكىش دەلىن چوۋەتە ئەنكەرەۋە لەبەر دەركى ھكۈۋەت دانىشتەۋە. دەلىن عەبدىخان لە ترسى ھەمدە خۆي شاردەۋەتەۋە. ئەمىنىش دىتم خان ديار نى، غىرەتم ۋەبەر خۆم ناۋ گوتم با بچم سەرىكى كچە شىرنەكەم بەدم... بەلى كچە شىرنەكەم، ناۋا..."

وختىك ئەم قسانەي دەكرد، واديار بوو زەردەخەنمەكىشى لەسەر لىۋانە. روخسارىشى زۆر روون بوو. كاتىك قەسەكەي تەۋاۋ بوو، لە نەكاۋ رەنگى گۇرا، رەش و شىن ھەلگەرا... دەتگوت خەرىكە بىخىكى.

ئىراز و خەجىج لەوہ کە ھەمەد ياغى بووہ خوشحال بوون. چاويان لە چاوى يەکتەر کردو بە چاو لە نيازى دلتى يەکتەر حالتى بوون.
وہ خەتیک چاويان بە رەنگى داىہ کەوت, وہ خەتیک ديتيان دەلتى نىستا نا نىستا دەخەنکى, ترسان.

خەجىج کەوتە پەتە پەت:

"چ بووہ داىہ گيان."

داىک:

"مەپرسە کچم... خەبەرئىكى ناخۆشم پىيە. بەلام نيشەللا درۆيە. ئەمىرۆ بىستم رۆلە... دلم نايە بىلتم... ئەمىرۆ بەيانى بىستم... ئەمىرۆ بەيانى... بەلام دلم نايە بىلتم کچم... بىستم کە لە سەر يەکتەر لە ناغاكانى ساچى کارالتى, ھەمەدو دۆردووە شىت بەشەر ھاتوون... دەلتىن دۆردووە شىت لەگەڵ يەکتەر لە ھاوکارەکانى تەفەنگيان لە ھەمەد داوہ... ئەو جۆرە کە دەيانگوت کچە شىرئەکم, ھەمەد پىشى دۆردووە شىتى گرتوہ نەيھىشتوہ ناغاي ساچى کارالتىيەکان بکوژى. ئەويش تەقەي لە ھەمەد کردوہ. ئەمىرۆ سوارىک بە نيو ئاوايى دا رابردوہ... ئەو خەبەرەي داوہ... دەلتىن سوارە کە لە عەشیرەتى ساچى کارالتى بووہ بە ھاواري ناغاکیانەوہ چوہ... دەلتىن سوارە کە چەند ريز فيشەكدانى پىوہ بوون... دەلتىن دوو تەفەنگىشى پى بوون. دەلتىن نەسپەكەشى شەلالى خوین بووہ... دىھاييەکان خەبەريان بۆ ھىتام... ئەو سوارە خەبەري داوہ کە ھەمەد بريندارە..."

خەجىج لە پىش دا وشک بوو. پاشان دەستى ئىرازى گرت, خۆي لە باوہشى ئەو ھاويشت و دەستى کرد بە گريان و لەخۆدان:

"دیتت چیم بەسەر ھات پووری؟"

داىک:

"ئەمن دەپۆم کچم. سبەي دوو سبەي سۆراغىک دەکەم و دىمەوہ لات. خەبەري ھەمەدەت بۆ دىنم. لەکۆلە پشتەکەدا رۆن و نان و ھىلکەم بۆ ھىناوي. جارى دوايەش بۆت دىنم. دوعا بکە ئەو کافرە نەيەتەوہ ئاوەدانى. ورياي کۆلە پشتەکە بە, ون نەبى. خوا بتان پارىژى. ئەمن رۆيشتم..."

وہ خەتیک وەرئ کەوت, لە دلتى خۆي دا دەيگوت:

"نەدەبوو پىي بلتم... برىا زمانم لال بووايە."

خەجىج بېدەنگ دەبوو و سەرلەنۇي بە ھەنىسك دان دەگريا:
 "دۆردوۋە شىتتى كافر... كافرلى خوانەناس... چۆن بەزەيىت بە جوانىيى ھەمەدم دا
 نەھات؟ ئاخىر پىياۋ ھاۋكارى خۇي دەكوژى؟... چۆنت دل ھات دۆردوۋە شىت؟..."
 ئىراز دلخۇشىي دەدايەۋە:
 "ئەگەر ياغى بەراستى ياغى بى، ھەموو رۆژى خەبەرى كوژرانى بلار دەيىتەۋە... خەلگ
 سازى دەكەن... باۋەر مەكە... باۋەر مەكە..."
 بەلام خەجىج گوتى لەم قسانە نەبوو:
 "ئەمەن ئىدى ناتوانم بۇيم. پاش ھەمەدم ئەمەن ئىدى ناتوانم زىندوو بىتىم"
 ئىراز توۋرە بوو:

"شىتە... لە كوژ دەزانى كوژراۋە؟... بۇ زىندوۋى مەگرى، فەرى باش نىيە... شتى
 خەراپ بە دللى خۆت دا مەيىتە... ئەمەن ۋەختىك مىندال بووم... نا، نا... بە جىتلى لانى
 كەم بىست جار خەبەرى مردنى ئەمەدەز لەم بىست، بەلام ئىستاش كە ئىستايە ئەمەدەز لە
 ماۋە."

خەجىج:
 "پوۋرئ گيان... ئەم لەم ياغىيانە نىيە... ھەمەد تازەكارە... كۆلەيە... ئەمەن ئىدى
 پاش ھەمەد ناتوانم بىتىم."
 ئىراز:

"كەرە... چما نازانى ياغىيەكان جاروبار ھەر بۇخۇيان خەبەرى كوژرانى خۇيان لەزارى
 خەلگ داۋىن؟... گوتى لىنەبوو دايەكت دەيگوت چى؟... دەيگوت رىش بىزىن ۋەختىك
 خەبەرى بىست كە ھەمەد ياغى بوۋە، لە ترسان نوۋرا لە دىنى دا ۋەمىنى. لەۋانەيە ھەمەد
 ئەم خەبەرى ھاۋىشتىتە سەر زارو زمانان بۇ ئەۋە رىش بىزىن بە خاترجەمى بگەرەتتەۋە دىنى.
 ھەر دەشبوو ئەم كارە بكا. ئىستا دەي بىنى... ۋەختىك رىش بىزىن بىتتەۋە دىنى، ئەۋدەم ھەمەد
 دەچىتە سەرى و دەيكوژى. ئەمە فېلېككە ھەمەد كەردوۋىيە. بە خۇپايى مەگرى."
 خەجىج:

"ھەمەد كارى و ناكە پوۋرئ گيان... ئەمەن ئىدى دۋاي ھەمەد ژيانم بۇ چىيە؟"
 لە پاشان ۋەك توۋشى نۆبەتى بوۋى، دەستى كەرد بە لەرزىن و ھەلچۇقان. ئىراز لە باۋەشىي
 كەرد ھىتايەۋە سەر جىيەكەي:

"سەبەرت ھەبى... سەبەرت ھەبى، كچە شىتەكەم... ھەتا سەبەينى تاو ھەلەئى خوا دەزانى
 چ روو دەدا... نەختىك سەبەرت بى... باوەر بە ھەموو قسان مەكە..."

خەجىج دوو رۆژى تەواو ۋەك مردوووان لە جىئى دا كەوتىبوو. لەچكىكى رەشى توند توند بە
 نىوچاوانىتى را بەستىبوو. رەنگى وا زەرد ھەلگەراپوو دەتگوت بەھىيە. زەردو بىگيان.
 پاش ئەم خەبەرە، ئىدى خەجىج رەنگى ۋەبەر نەھاتەو. رۆژ لە رۆژ زەردترو لاوازتر دەبوو.
 ئىدى خەو نەدەچوو چاوانى. ھەتا بەيانى لە جىئى دا سەرى ۋە ئەژنۆى دەکردو دەگريا.
 ئىرازش لەگەلئى بەخەبەر دەبوو. ئىدى شەوانە پىكەو قسەيان نەدەکرد. بەلام ئىراز
 جاروبار ئەوى دلخۆشى دەدايمەو:

"ئىستا دەيىنى كچە شىتەكەم... دەيىنى... بەم زووانە خەبەرى خۆشت لەلاى
 ھەمەدرا بۆ دى..."

بەلام خەجىج ھەر دەتگوت لەگەل ئەويشيان نە.

(۱۴)

دوو رۆژ سوو که به رۆژ له جییه ک خۆیان دهشاردهوهو به شمو دهپۆیشتن. نیستا گهیشتبوونه بهرزاییهکانی کیوی "بهردهکاج" و گوئیان ههڵخستبوو. دهترسان دۆردوو شیت داویکی بۆ دانابن.

جهبار:

"مومکین نیه دۆردوو لهبیری بچیتتهوه. باش بزانه که ههتا رقی خۆی به نيمه نهپۆی, شهوانه خهوه له چاوی ناکهوی. چوار سال لهگهڵی ژیاوم. دهیناسم. نههجار نهجهلیشی هاتهوه. ههرینا بیستت نهم رۆژانه لییان داو کوشتیان. بهلام ههتا نمو رۆژه نهگا مومکین نیه شوینی نيمه بهر بدا. نهگهر نيمهشی گیر نهکهوی, باش بزانه که له داخان دهتهقی و دهمری. نیستا ههقهه به دوامانهوهیه. بریا وای لی نههاتایه, بریا..."

حه مه د:

"جهبار... دهترسیی؟"

جهبار:

"نا... بهلام..."

حه مه د:

"بهلام چی؟"

جهبار:

"دهمهوی بلینم له کۆلمان نابیتتهوه."

حه مه د:

"قەيدى نيه، با بى، جا دەيىنى."

جەبار:

"ئاخر ئەو ەك بىيادەمان نايە... لە جىيەك كە ەەر فكريشى لى ناكەيەو ەبۆسەت بۆ دادەنى و تەلەت بۆ دەنيتەو. ترسى ئەو ەم ەيە بکەوينە تەلەيەو... دەنا نەگەر پياوانە بۆمان بى شتىك نيه. يان بە ئىمە دەبىي يان بەو، ەەر جۆر خوا ەز بکا..."

نايب رەجەب ەمەو فكري چووبو ە سەر خۆرەتاو كە خەريك بو ئاوابى، لەگەل كاجىك كە تيشكى دەمەو خۆرناوا لە تۆفكەكەي دابوو و سوور دەچوو. ەەتاو خەريك بو ناوا دەبوو. نايب رەجەب ورده ورده سەرى بەردايەو. ەەتاوى سەر كەلەپۆ دەم و چارى و ئەو كۆنە پەرۆيانەي كە برىنى مىلى نەويان بى بەستراوو، نوور باران دەکرد.

نايب رەجەب قسەي جەبارى دووپات دەکردهو:

"يان بە ئىمە دەبىي يان بەو... ەەر جۆر خوا ەز بکا."

دووبارە چاوى برىيەو تۆفكى كاجەكە.

جەبار:

"كاك ەمەد، نەكا دلت لىم ئىشايى؟"

ەمەد:

"نا كاكە... دلم بۆ دىشى. لەوانەشە ەقى تۆ بى... نەمنيش پىم وايە دۆردو دەستمان لى ەلناگرى و ەەر بەدوامانەو يە..."

جەبار:

"دەمەويست بلىم كە دەبى وشيار بىن. خوا دەزانى چ روو دەدا. نابى لە نەخافل

تى كەوين..."

ەمەد:

"قسەي تۆيە. خوا دەزانى چ روودەدا."

نايب رەجەب:

"كۆرينە... گوستان لى بى دەلىم چى. دەزانن ئەمن لەم كىوانە چ شتىكم زۆر خوش

دەوئ؟..."

ەمەد زەردەيەكى ەاتى:

"ئىنمە چوزانين؟"

نايب ره جەب:

"وهختىك هەتاو ئاوا دەبى، تيشكەكەي شىخال شىخال دەبى و دەكەويتە سەردارە
كاجەكان. ئەمەن ئەوهم زۆر پىخۆشە."

هەتاو ئاوابوو. تاريك داھات. مانگ ھەوت و ھەشت شەوہ بوو. زۆر نەدەمايەوہو زوو ئاوا
دەبوو "سېبەرەكان تىكەل دەبوون. دەورويەر بە باشى نەدەبينرا.

جەبار:

"با وەرئى كەوين؟"

ھەمدە ھەستايە سەر پى:

"ئەدى، بابروين."

نايب ره جەب:

"راوستان كورپىنە. دەقىقەيەك چاوەروانى من بن."

نايب ره جەب پاش ئەم قسەيە ھەستاو چووە بن داريك. پاش چەند دەقىقە
گەرپايەوہ:

"وهختىك دنيا تاريك بوو، ديتىم شىتىكى سەوز لەبن بەردەكەدا دەتروسكى. چووم بزانم
چيە... تۆمەز خەنەتيلەكە بووہ."

جەبار پىكەنى. ھەندەيش مەسەلەكە تىگەشت و پىكەنى:

"نايب ره جەب... لە تاريكايى دا خەنەتيلەكە تروسكەي دەدا؟... ئەويش تروسكەيەكى
سەوز... ئەرى؟..."

نايب ره جەب زۆر بەجىددى وەلامى دايەوہ:

"ئەمەيش پىم سەيرە. ئىوہش ئەگەر ھەز دەكەن، بچن بىيىن."

ھەمدە:

"باشە، ئەگەر بۆخۆت لە تەماشاي وەرەز بووى، بابروين."

نايب ره جەب:

"پىم خۆش بوو پترەم تەماشاي کردبايە، بەلام کارمان ھەيە..."

ھەمدە:

"ئەدى، کارمان ھەيە."

لهسره وژیری نهو کیتوه بهرده لانه دههاتنه خوار. دوو روژ بوو سهرتاسهر به نیو بهردان دا رویشتبون. رویشتنی چی؟ خویان راکیش کردبوو. له مرؤ بهیانییه وه نان و پیخوره کهشیان ته و او بیوو. برسیان بوو. کهوشه کانیشیان درابوون. بهرده کان وه کهوشه کانیاان خوارد بوو. ته نیا سهره کهوشه کانیاان به حال ویا له لاقانه وه مابوو. چهرمی بهری دهستیشیان دامالرابوو. دهستیان خویناری بوون.

نایب ره جهب:

"ديسان ده بی پرۆین... ديسان ده بی سهرگردان بین... ناخ بۆچی لهو شیتته بی نامروسه ده ترسین؟... نه گهر کهیشته خوار له چاوه روانی بین بزاین چ ناماقوولیک ده توانی بکا، چ ته لیه کمان ده توانی بۆ بنیتته وه..."

حه مده:

"قلس مه به نایب، نه وه دهچینه خوار."

نایب ره جهب:

"هه موو چهرمی بهری ده ستام رویشته... وا ده برژیتته وه که برینی گوللهی سهر ملمم له بیر چوه ته وه... ناخر نه من بهم ده ستانه چۆن ده ستام تفهنگ باویم... جا ده لیتی تووره مه به... ناخر پیاو چۆن تووره ناب؟..."

حه مده:

"چاک ده بی نایب ره جهب... با بگهینه ناوه دانی. ده لیم بهری ده ستانت بۆ دهرمان کهن و بۆت بیه ست."

جه بار:

"نایب چته؟... ماشه لالا... ده لیتی پیریونهی دۆ لی رزای..."

نایب ره جهب تووره بوو:

"قه ستم به خوا ناگات له زاری خۆت نه بی، ههر له وی له گهل عهرزی لیکت ده درووم... تی کهیشتی؟..."

حه مده:

"جه بار وازی لی بیتته؟"

جه بار قاقا پیکنی.

نایب ره جهب به پیکنینی جه بار به جاریک ده هری بوو:

"دايك حيزه بنيادهم نيه خۆ..."

حه مه د دهيه ويست هه را ساز نه بئ:

"ئيتستا ده گهينه خوارئ نايب ره جه ب..."

نايب ره جه ب:

"به دايك جندهيه بلئ چه قه چه قئ نه كا. ده نا خوا ناگاداره ده يكه مه كوله كه ي

كه وياران."

پاش ئه م قسه يه جه بار غاري دايه لاي نايب ره جه ب، ده ستي ماچ كردو له سهر سهرى داناو

به پيئكه نينه وه گوتئ:

"ئيدئ ناشت بووينه وه..."

نايب ره جه ب نه ختيك ئارام بووه وه:

"ئه من له گه ل كه سيك كه ئاري حه لآلي وئ نه كه وتوه، ناشت ناچمه وه."

حه مه د بۆ ئه وه ي باسه كه بگۆرئ، پرسئ:

"نايب... تفهنگه كه ت فيشه كي له بهر دايه؟"

نايب به قه لئسي جوابي دايه وه:

"له بهرئ دايه."

حه مه د:

"زۆر باشه."

نايب ره جه ب:

"ده مه وئ هه ر پيئنج فيشه كه كه له ميئشكي عه بدئ خاني بي شه ر ه ف به تال بكه م..."

ده مه وئ له ميئشكي ئه و بي ناموسه يان بده م كه ئه و هه موو زولمه له فه قير و هه ژاران

ده كا..."

حه مه د:

"نيشه لآ پيئكه وه... ئه من نه گه ر به ده ستي خۆم نه يكوژم دلم ئوقره ناگريئ."

حه مه د داخ له دلائه ي بير ده كرده وه. كوشتن... له نيتو بردنئ كه سيك... ئه مانه له و

كارانه بوون كه ئيتستا له ده ستي ده هاتن... ئه و فيشه كانه ي هاته وه بير كه له ليئره وار

پيئيه وه نابوون. گيان ده رچووني وه لبي وه بير هاته وه. وه بيرئ هاته وه كه چۆن له نيتو قور و

قال دا چهنگه كره ي ده كرد... به لام ئه مانه به پياو كوژئ دانا نرين. كاتيئك ئه و له

دارستان دا تەقەى لىق کرد بوون ھەر بەفكرىشى دانەھاتبوو كە خەرىكە كەسىك دەكوژى. كاريگەرترين ريگا بۇ ئەۋەى گيانى خۆى رزگار بكا، ھەر نەمە بوو... بەلام ئىستا بۇخۆى دەيوست كەسىك بكوژى، بەدەستى خۆى دەيوست ژيانىك لەنىو بەرى... دەيوست يەكك كە زىندوۋى، رقى ھەيە، بزوتئەۋەى ھەيە نوپىنى ھەيە، لە ژيان بى بەش بكا. كاتىك ئاۋاى بىر دەكرەۋە، ھەستى دەكرى زۆرىشى حق نىە. نەو دەيزانى بىر بكا تەۋە... بىر كەرنەۋە بە درىۋى و پانى و قوللى... نايب ھەسەن لە شارى ھىندىك شتى فىر كەرد بوو، لەوانەيە بىر كەرنەۋە لە نەوينىش نەو فىرى كەرد بى... نەگەر عەبدى نەكوژى چ دەبى؟..." تاۋىك نەم خەيالە سەرسەرەكى بە دلى دا تىپەرى. پاشان، لەو شتە سەرسەرەكىيە زۆر ترسا. ھەوللى دا نەو خەيالە سەرسەرەكىيە لە دلى خۆى بەرىتەدەر. بەلام ھەرچەند تىدەكۇشا، فكر بەرى نەدەدا. لە دلى خۆى دا گوتى: "ئىستا با بگەينە دى..."

لە پىر ھاۋارى نايب رەجەب بەرز بوو:

"فرىام كەون."

نايب رەجەب ويستبوۋى لە گابەردىكەۋە باز داتە گابەردىكى دىكە. نەيتوانىبوو و ئىستا دەستى بە رەگە دارىك گرتبوو و ھەلۋاسرابوو. گەيشتەنە فرىاى و نايب رەجەبىان گرتەۋە.

نايب رەجەب بىزارو شەكەت بوو:

"ئاخر كەنگى دەگەينە خوارى؟"

ھەمەد:

"شتىكى وامان نەماۋە... ئىستا دەگەينى."

ۋەختىك مانگ لە كىۋەكەى روۋبەروويان ئاۋا دەبوو، گەيشتەنە دەشتى.

نايب رەجەب:

"باشە... ئاسوۋە بوۋىن. ھىندەى نەمابوو لەسەر گابەردەكە ھەلدىرەين و بە ھىلاك بچىن... ئىستا نەگەر دۆردوۋە شىت لە گيانى خۆى ۋەرەز بوۋە، بابى... ھەر تەلەيەك پىتى دەكرى با بۆمان دانىتەۋە... نەگەر پىاۋە بابى گەۋۋادى شىت و شوور... ئىستا دەبى لىرە نەختىك مەسىنەۋە... بەرى دەستانم ۋا دەبرۇتەۋە مەپرسە..."

بەرە دەست و لاق و ئەژنۆى ئەۋانى دىكەش دەبرۇانەۋە. ھەمەد لە دلى خۆى دا دەيگوت: "عەبدى ھەقى خۇيەتى بكوژى... " نەو رۆژەى ۋەبىر دەھاتەۋە كە جوانەگايەكەى

لښهستانديبون... نو رږانهی وهییر دهاتهوه که له گهرمای سهختی ناسیاب چه شمه دا رږ
تا نیواری له نیو چهقلهشینکه دا جووتی لی دهخوړی... جینگای برینی چهقلهشینکه له سارد و
سرمادا دهتگوت ناوړه له لاق و له تهرانی بهربووه. هه مو نهوانه ی وهییر دهاتهوه. برژانهوی
نهم برینه له سارد و سرمادا بنیاده می بی هوش دهکا. تهواری سرده می مندالی خوی که
وهك ژههره مار تال بوو، وهییر دهاتهوه له دلی خوی دا دهیگوت: "عبدی حهقی خویستی
بری... نیستا بابگهینه ناوه دانی."

جهبار نقورچیکی له حهمد کوتا:

"چه حهمد... دیسان له گز فکرو خه یالان را چووی؟..."

حهمد به شمره زاری یهوه جوابی دایهوه:

"شتیک نیه."

جهبار:

"هسته برۆین... رږمان لی بیتهوه کاریکمان بۆ ناکړی."

حهمد:

"نمری، راست دهکی."

هستان و وهړی کهوتن. پاش چاره که سعاتیک گه شتنه دروه لانی چهقلهشینکه.

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی... سهد شوکور به برده کان... نهم چهقلانه وهك سهگی هار له لاق

و له تهری پیوای برده بن."

حهمد:

"نهمه نو دروه لانه یه که باسم دهکرد... نو جی یهیه که نهمن جووتم لی دهکرد."

نایب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی."

جهبار:

"نهمه دهلی چی حهمد... گاسن چۆن لهو چهقلانه دهچی؟... نییره دروه لانی نیه،

لیړه واره..."

"وهی دایه گیان، وهی."

حهمد:

"نەرى، لىتەرەوارە."

جەبار:

"پاش ئەم بەردەلەنە، ھەر دەبرو بگەينە درووەلانیکی وا. پروانە ئەم شانسه..."

نايب ره جەب:

"وەى دايعگيان، وەى... چ شانسيکی ھەيە ھەمەدۆک... وەى دايعگيان... وەى."

رادەوستان و پشويەکیان دەدا. لاق و لەتەريان خۆنى لى دەچۆرا. ھەمەد جنيوى دەدا. راست ئەم جنيوانە کە بە مېندالى بەم چەقلانەى دەدان، ئىستا دووپاتى دەکردنەو کەيفى بەم دووپات کردنەويە دەھات. ئەم زۆريەى ئەم جنيوانە لە دورسوون فيتر بېوو. داخوا نيستا دورسوون لە کوئ بوو؟...

"وەى دايعگيان، وەى."

چەقلە شينکە لەبەن پييان خشەى دەھات، خشە خشیکی قورس و بە ژان... لە بیدەنگى شەوئدا، ئەم دەنگە لە مەودای زۆر دووريش پا دەبیسرا.

"وەى دايعگيان، وەى."

جەبار:

"سەد خۆزگە بە چەقلەکان... ئەم خیزە وردە لە چەقلەکانیش پيسترە."

ھەمەد:

"ئىترە راست ئەم جينگايەيە کە ئەمەن جووتم لى دەکرد... راست ئىترەبوو..."

"وەى دايعگيان، وەى."

دەنگى کەلەشیر لە دوروە ھات. لەلای جنوب پا... دەنگى کەلەباب نەدەپسايەو، ھەروا دەیان خويئند و چەند بلينديشيان دەخويئند... پاشان لە رووباريك پەرينەو. بەردەکان لەبەر پييان دا دەخزين. چەقلەشينکە لەم بەر تيژترو زۆرتەر بوو.

"وەى دايعگيان، وەى."

وختیک لە چۆمى پەرينەو، چنارى پير کە وەک تارمايىيەکی رەشتر لە شەوژەنگ بە تاريکايى شەوژە نووسابوو، لە رووبەرپرويان دەرکەوت. بەرەو چنار چوونە پيش. کاتيک گەيشتنە پشت چنارەکە، لە ئەکاو دەنگى ناوێکە وەک دەنگى تۆپ تەقى.

"وەى دايعگيان، وەى."

ھەمەد:

"گه‌یشتینه ناوایی. با بچین له‌سەر ئه‌و کانییه ده‌ست و چاومان بشۆین... سبه‌ینێ،
یه‌کی جووتێک کاله‌تان بۆ په‌یدا ده‌که‌م که که‌یفی پێ‌یکهن..."

چوونه قه‌راغ ئاوه‌که. که‌وشه‌کانیان دا‌که‌ند. لنگیان له‌ ئاوێ راکردن.

نایب ره‌جەب:

"وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی."

جەبار:

"به‌سه‌ ئیدی نایب ره‌جەب، هێنده مه‌نه‌قینه... له‌نێر چه‌قله‌کانیش هاتینه‌ده‌ر."

نایب ره‌جەب:

"ئه‌من به‌ عومری خۆم دروه‌لانی وام نه‌دیوه. وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی."

حه‌مه‌د:

"نێره پیتی ده‌لتین سه‌رچاوه..."

ئه‌و رۆژانه‌ی بیر که‌وته‌وه که له‌ ناسیاب چه‌شمه‌ هه‌لاتبوو و چووبوو له‌ سله‌مان. دایکی
وه‌بیر هاته‌وه که چهند هه‌وتوو له‌سەر ئه‌م کانییه دانیشتبوو و چاری له‌سه‌رچاوه‌که‌یه‌وه بری‌بوو،
به‌و هیوايه که ته‌رمه‌که‌ی له‌ژێر شاخه‌که بیته‌ده‌ر و بکه‌ویتته سه‌ر ئاو... دایکی وه‌بیر هاته‌وه.
بۆ هه‌زارو یه‌که‌مین جار له‌ دلی خۆیدا گوئی:

"خوا ده‌زانێ چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر دایکم هێناوه."

له‌ جه‌باری پرسى:

"جه‌بار... ئه‌تۆ ده‌لتی چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر دایکم هێناوه؟"

جەبار:

"هیچیان لى نه‌کردوه."

نایب ره‌جەب:

"وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی... نێره کوئییه‌ خوايه‌ گیان..."

حه‌مه‌د:

"نێره پیتی ده‌لتین سه‌رچاوه... ناشه‌که به‌ره‌ژێرتیه... ناشه‌وانه‌که‌شی سه‌میل گوئی

بپاوه..."

جەبار:

"پروانه حمەد... پيش ئەوەی بچینە ئێو دى، باش وایە بچینە ئەوئ و خەبەرێك
بزانين... دلم خەبەر دەدا كە وا باشترە..."

نايب ره‌جەب:

"وەى دايدەگيان، وەى."

جەبار:

"توخوا لى‌و‌ه‌پرە نايب..."

حمەد:

"راست دەكەى... باشتر وایە بچینە لای سمایل گوى پراو و خەبەرێكى لى‌و‌ه‌رگرين."

جەبار:

"ئەرى، وا باشترە... پياو نابى بى‌خەبەر و بەچاو بەستراوى بچیتە هېچ دى‌يەك و هېچ جى‌يەك."

نايب ره‌جەب:

"راست دەكا... ديارە ئەو سەگابە نا‌قۆلايە ئەقلىشى هەيە... وەختىك يياغى بووى،
دەبى بەردو دار و گورگ و زىوى و مارو مێروو بە دوژمنى خۆت بزانى. دەبى هۆشت بەسەر
هەموو شتىكەو بە. دەبى پیت و ابى لەبن هەموو تەختە بەردىك يەكێك بۆت لە بۆسەدايە...
نەتۆ هیتشتا تازەكارى حمەد، بە‌لام ماشە‌للا لەزۆر كەس لى‌زانترى. نەتۆ تاقى‌کردنەو
كەمە، بە‌لام لە جياتيان بە‌هۆشى. دەبى فكرى هەموو شتىكت هەبى."

راست بوونەو. رووناكايىيەك بە ئەندازەى پرېنچكىك لە دوورى هەل‌دەبوو و دە‌كوو‌زايەو.

حمەد:

"ئەو شۆقەى دەبين؟... ئەوئ ناشى سمایل گوى پراو."

كاتىك لە ناشى نيزىك دە‌بوونەو، دەنگى سەو‌پيشيان هاتە بەرگوى.

جەبار:

"پتەم وایە ئەمانە سەگى گوندين..."

حمەد:

"بە‌لئى، دەنگيان دە‌گاتە ئێرە..."

هاتن لە پشت دەرکى ناشى راو‌ه‌ستان. سمایل گوى پراو كە گوى لە هەستى پى‌يان ببوو، لە

ژوورى را بانگى کرد:

"كى‌يە؟"

حەمەد:

"منم، حەمەدۆکم... کوپى برايم."

ماوھىكى زۆر لە ژوورى جوايىك نەبوو. پاشان دەنگى سمایل گويى براو ھات:

"حەمەدۆك لىترە چ دەكا؟ درۆيە... حەمەدۆك دۆردوو شىت كوشتويە... ھەر دوينى

بوو كە خەبەرى ھات."

بۆنى ئارد لەو شەوھەدا بلۆ دەبووھە. پىيان وابوو ئىستا لە عەمبارى ئاردى دەكەون.

دەنگى ئەو ئاوھە كە ئاشەكەى پى دەگەرا، دەتەقيەوھە بەسەر شەودا پان دەبووھە.

حەمەد:

"مام سمایل، ئەمن نەمردووم... چما دەنگم ناناسى؟"

سمایل:

"دەنگتم ناسى... ناسيم... ئىستا دىم دەرگا كە دەكەمەوھ."

سمایل خىراو بە دەنگ و ھەراوھ دەرگاى كەوھە. وەختىك دەرگا كرايەوھ، شۆقى لەرزۆك و

ئارنجىي ئاگرەكە لە سەروچاويانى دا. سمایل ماوھىكە لە سەروچاوى حەمەد ورد بووھە:

"حەمەدۆك... ئاخەكەى ئەو كافرەت نەكوشە كە عالەمىك لە دەستى رزگار بکەى."

حەمەدۆك زەردەيەكى ھاتى. چوونەژوور.

لەنيۆ ئاگردان دا بلىسەكان لىك دەھالان و جار جار ھەتا سەر زەوى لار دەبوونەوھ. بۆنى

ئارد ئىستا توندتر دەھات. مىلى درىژو بە چرچ و لۆچ، دەم و چارى درىژو ريش و برۆو كىلاوھ

كۆنەكەى سمایل گويى براو لە ئاردى دا ون بىوون. كاتىك چارى بە دەست و قاچى ميوانەكان

كەوت، ترسا. پرسى:

"چىتان بەسەر ھاتوھ؟"

حەمەد زەردەخەنەيەكى كەرد:

"لەگەل دۆردووھ شىت شەپمان بوو. ئاچار بووين دوو رۆژان بەنيۆ بەردەلان و شاخ و داخ دا

بەپى دا برۆين."

سمایل ھەلترۆشكاو پالتى وەديوارى دا:

"دوينى سوارىك بەنيۆ دىي دا رابردبوو. دەلین چووەتە شەپى دۆردووھ شىت. ئەو خەبەرى

دابوو كە دۆردوو تۆي كوشتوھ... ھەموو خەلكى دى تازىەيان داگرتبوو، حەمەد... دەزانى

ديھاتىيەكان چەنديان خۆش دەوتى؟"

پاشان دەستى بەسەرى حەمەد دا ھىنا:

"حه مه د... باوه پ به چاوی خۆم ناکهم... ناخر چۆن نهم هه موو فیشهك و فیشهكدانهت له خو شهتەك داوه؟... چۆن قهوهت پێ ده شكێ نهوهنده فیشهك و چهك و چۆله له گهڵ خۆت بگێزی... بهم وهزعهوه ههر باوه پ ناکهم نهتۆ هه مه دۆکی خۆمان بی... نه من ههر نهو هه مه دۆکهم له پێش چاوه که به دواي گاجووته کانهوه ههر ده کهوت و هه لده ستایهوه... ده لێنی دوینی بووه. باوه پ ناکهم."

حه مه د:

"ده بی باوه پ بکهی... بهرخ ههر له بن سه وه تهی دا نابێ."

سمایل:

"حه قه ن ئیستا زۆرتان برسییه... با ههستم پارووه نانیکتان بۆ دانیم."

سمایل هه لستا. چاوی له ناگره کهوه بری و چه ند له حزه یهك راوه ستا. زه رده یه کی هاتی:

"ئاو ره کهش چه ند چاکی گرتوه..."

سمایل پشتی چه مابووه وه. هه مه د پێی سه یر بوو. هه مه د پێی وابوو سمایل ههر نهو سمایله یه که

به مندالی دیویه تی, هه روا جی ل و به تاقه ته... هه مه د به ترس و نیگه رانی یه وه پرسی:

"خه به ری دایکم و خه جیج چیه?... عه بدی له کو ئیه?... له مائی یه؟"

سمایل له جیی خۆی ره ق بوو. نه قسه یه کی کردو نه رو یش ت و نه دانیش ت. نهو

چاوه روانی نهم پرسیا ره بوو. ههر دلی له دل ده دا که ئیستا نا ئیستا ده پرسێ. تازه کار له

کار ترازابوو. سمایل گێژو واق و پمساو ته ماشای ده ور به ری خۆی ده کرد که هه مه د

پرسیاره که ی دو پات کرده وه:

"له دایکم و..."

سمایل کهوته په ته پت:

"باشن, باشن... ئیستا دیم پیت ده لیم نهو کافره ش له کو ئیه و چ ده کا... سه بر که ن

جاری که مێك خو ئیواو کتان بۆ بێنم ده ست و لاقتانی تی خه ن."

حه مه د که ههر له پێشداش نیگه ران بوو, له "باشن, باشن... ی سمایل زیاتر وه شک

کهوت. سمایل به له گه نینگ خو ئیواو کی شیله و گه رمه وه گه رایه وه:

"ده ست و لاقتان له خو ئیواو ک خه ن... ده ست و قاچتان به رد هه لدر هه لدری کردوون.

برینه کانیان زۆر خه راپ ده برژنه وه... خو ئیواو کیان زۆر بۆ باشه."

حه مه د:

"بەم زووانە داىكىمت دىيە؟..."

سمایل:

"پېنم گوتى كە باشن... لېم گەپى با باسى عەبدىخانى كافرت بۆ بىكەم... وەختىك نەو كافرە بىستى كە چوويە گەل ياغىيەكان، لە ترسان دەريىيەكەى زەرد كرد. ھەموو شەوئ خوا دايناوہ پېنج كەس، شەش كەس، دە كەس ئىشكيان لە مالاكەى دەگرت، بەو حالەش لە ترسان خەوى نەبوو، ھەتا لە نەكاو ون بوو. رەنگ و روويەكى ھەلئىنابوو چاوتان پىتى كەوتبايە لىتى دەترسان. ترس بنيادەمى چۆن دەگۆرئ!... ئىستا ھەقەن خەبەرى كوژرانى تۆى بىستەو ھاتەرەدە دىيى... دەلئىن دەستو پئوھەندەكانى وەختىك خەبەرى كوژرانى تۆيان بىستەو، كەردوويانەتە جيۆن... ھەقى خۆشيان بووہ بىكەنە جيۆن، چونكە دەتناسن."

دلى ھەمەد كەوتبووہ پەلەپەل. لە جيى خۆى دا بەند نەدەبوو. دەيەويست ھەرچى زووترە خۆى بگەيەنئتە نيۆ دئ:

"ياللا ھەستەن كورپنە... ھەستەن پرۆين تا پېش پارشيوان بگەينە ناوايى."

جەبارو نايب رەجەب دەيانزانى ھەمەد دەلئى چى. ھەردووكان بى ئەوہى قەسەيەك بىكەن، كالاكانيان دەپئ كەردو بەن كالاكان توند كەردو ھەستان.

سمایل:

"چىشتەكەتان لەسەر شاگرە، نەختىك راوہستەن ئىستا گەرم دەبىتەوہ. خويواوك بۆ برينەكانتان باشە، لە دىش بلين بۆتان وەگرن."

ھەمەد لە پېشەوہو ئەوانى دىكە بە دواى دا لە ناشى وەدەر كەوتن. پېنج شەش ھەنگاو رۆيشتەن، ديسان كەوتنەوہ نيۆ چەقلەشينكە. نايب رەجەب ديسان دەستى كەردەوہ بە وەى، وەى... بە

نەستىرە لە ناسمان دا بريسكەى غاوييان دەدا. نايب رەجەب رووى بەرەو خۆرەللات وەرگىرپاو مىزى كەرد:

"نەستىرەى من ھىشتا ھەلئەھاتە... ئىستاش زۆرمان ماوہ بۆ پارشيوان."

ئەوانى دىكە جوايىكيان نەدايەوہ. ئىستا برژانەوہى لاق و دەستانيان كەمتر بوو. رۆيىيەكيان لەبەر پىيان دەريەرى. ئەگەر لە نيزىك ئاوەدانى نەبونايە، نايب رەجەب بە خزمەت مام رۆيى دەگەيشت، بەلام چارە چو؟ خەريك بوون لە ئاوايى نيزىك دەبونەوہ.

رئوی کلکه زل و تووکنه‌که‌ی به‌سەر چه‌قلان دا راده‌کیشاو هه‌ل‌دهات. ده‌تگوت شۆقی ته‌ستیران مووه‌کانی سیخوار باران ده‌کا.

جه‌بار:

"کاکه‌حه‌مه‌د؟"

حه‌مه‌د:

"ئیتستا ده‌گه‌ینێ. دێ ئا له‌و خواره‌یه."

کاتێک له‌یه‌که‌م مالتی ئاوه‌دانێ نیزیك بوونه‌وه, چه‌ند سه‌گی زه‌لامیان بۆ هاتن. حه‌مه‌د سه‌گه‌کانی لاوانده‌وه. سه‌گه‌کان حه‌مه‌دیان ناسی‌یه‌وه له‌بن پیتی دا ده‌ستیان کرد به‌ کلکه‌ سووته.

به‌نیۆ دیتی دا تێ‌په‌رین. چونه‌ لای مالتی حه‌مه‌د. دێ چۆل و بێده‌نگ بوو. حه‌مه‌د له‌م وه‌ختانه‌دا هه‌رگیز دێ‌یه‌که‌یانی ئاوا چۆل و بێ سروه‌ نه‌دی‌بوو. نامۆیی کرد. چاوه‌کانی به‌ دوا‌ی دێ‌هاتی‌یه‌کان, مریشکه‌کان, ئه‌وانه‌ی ده‌چونه‌ سه‌ر کارو کاسبی... و به‌ کورتی به‌ دوا‌ی زینده‌وه‌رێک دا ده‌گه‌ران.

به‌سپایی له‌ ده‌رکه‌ی دا. گوێی هه‌ل‌خست. ده‌نگێک نه‌هات. چه‌ند جاری دیکه‌ له‌ ده‌رگای دا. دیسان ده‌نگێک نه‌هات. نه‌یتوانی پێشی خۆی بگرێ. خۆی گه‌یانه‌ په‌نجه‌ره‌ چکۆله‌که‌. به‌ ده‌نگێکی نزم بانگی دا‌یکی کرد:

"دایه‌... دایه‌..."

دیسان ده‌نگێک نه‌هات. گوێی به‌ ده‌لاقه‌که‌وه‌ نووساند. هه‌موو ئه‌ندامی له‌شی ببوونه‌ گوێ, به‌لام له‌ ژووری, جگه‌ له‌ ده‌نگی چرو جانه‌وه‌ر که‌ داره‌کانیان ده‌جوی, ده‌نگێک نه‌ده‌هات. کرم داره‌کانیان ده‌جوی. نیگه‌رائیه‌که‌ی زیاتر بوو. به‌لام دوا تیشکی هیوا هێشتا له‌ دلتی دا نه‌کووژابوووه‌.

رووی له‌ جه‌بارو نایب کردو به‌ ده‌نگێکی قیناوی گوتی:

"دایکم له‌ مال‌ نیه‌..."

فکری کرده‌وه. وه‌بیری هاته‌وه‌ که‌ دا‌یکی له‌ ئاوه‌دانێ دا "عه‌لی دورمووش" و نه‌وانی له‌ هه‌موو که‌س خۆشتر ده‌ویست. عه‌لی دورمووش ده‌بێ چه‌فتاوپێنج سالتیک ته‌مه‌نی بێ. ئه‌م دوا‌یانه‌ پشتی کۆم ببوووه‌, به‌لام وه‌ک پیاویکی په‌نجا ساله‌ توندو تۆل و له‌ سه‌رخۆ بوو:

"گه‌یشتی‌نێ, مالتی مام عه‌لیم ئێره‌یه."

له پېش مالى عدلى دورمووش ره شايى سه گيكي زه لام ديار بوو. سه گه كه له بهر ده رگا كه وتبوو. به دهنگى پي يان سهره زه لامه كهى هه لپري. پاشان له سهره خو سهرى له سهر ده ستانى دانايه وه.

حه مه د به شه كه تى شانى به ده رگا كه وه ناو بانگى كرد:

"مام عدلى دورمووش... هوى... مام عدلى..."

له ژوروى دهنگه دهنگيك بهرز بووه وه.

دهنگى پيرانو گه وري عدلى دورمووش له نيو دهنگه كانى ديكه دا به چاكى ديار بوو. جار

جار بيتهنگ ده بوو و سهرله نوى دهبيسترايه وه:

"به خوا حه مه ده... راست دهنگى حه مه ده... وه لا دهنگى خويه تى."

نايب ره جب داهاته وه به سرت به حه مه دى گوت:

"دهنگتيان ناسى حه مه د... وهى دايه گيان، وهى."

له و كاته دا ده رگا كرايه وه. عدلى دورمووش به توتى كراس و ده پي يان فانوس به ده ست

وه ده ركهوت. ريشه سپيه كهى ده گه يشته سهر ورگى. نه وهنده گه وري دههاته بهر چار ده تگوت

ماله كه نايبا. كاتيك چارى به حه مه د كهوت، پي كه نى:

"له كوتى حه مه د؟... نيتمه دويني خبه رى كوژرانى تومن له سوارى كى يوررووك

بيست... سوپاس بو خوا كه ساغ و سلامه تى:

"كه چينه... هه ست ناورى بكه نه وه، دوشه كى راخه ن، حه مه د هاته وه ته وه."

له ژوروى دهنگى ته په ته پى دوشه ك راخه ن هات. عدلى دورمووش وه پيش كهوت :

"فه رمون بو ژوروى."

چوونه ژوروى. جه بار نيگه ران ديار بوو. له وانه بوو ده ستى لى دهى بگري. عدلى دورمووش

نه و فانوسى به ده ستيه وه بوو له ته نيشت ناو رگه كهى داناو دانىشت:

"دهى، حه مه دوك، بلتى بزانم چو نى، نه حوالته باشه؟... هه موو ناوه دانى تازيهى بو

داگر تبووى. وه ختيك ديها تيه كهان بيستيان كوژراوى، هه موو ناسياب چه شمه تازيهى

داگرت. خوا بكا خبه رى كوژرانت به گوتى خه جيح نه گه يشتبى. ده نا له تاوان وه زگ

ده دا. خبه رى خه جيح بو دى يان نا؟... به سته زمان دايكت... به لام خه فه تى مه خو.

هه روا بزانه بوخوت ليره بووى. بوخوم تهرمه كه يم هه لگرت... بوخوم به ده ستى خوم به

خاكم نه سپارد..."

سهری هه‌لێری. ته‌ماشای روخساری همه‌دی کرد. ره‌نگی همه‌دی ورده ورده ره‌ش هه‌ل‌ده‌گه‌را. عه‌لی دورمووش که‌وته په‌له‌قاژه. تی‌گه‌یشت همه‌د خه‌به‌ری نه‌بووه:

"چ بوو همه‌د؟... نا‌کا نه‌ت بیستی؟..."

جه‌بار چاوی پر بوون له فرمی‌سک. نایب ره‌جه‌ب تفه‌نگه‌کی به‌تال کردو سهر له‌نوێ پری کرده‌وه. همه‌د هه‌ولێ دا خۆی نه‌دۆرتنی. پرسی:

"خه‌جیج چی بووه؟"

عه‌لی دورمووش به‌سه‌رو که‌له‌لی خۆی داده‌دا:

"قور به‌سه‌ر منی بێ‌عه‌قل... بریا زما‌م لال بایه‌...، نا‌خر نه‌من نه‌مه‌زانی که نه‌ت بیستوه... نا‌خر چه‌ند مانگه‌... وه‌رن قور وه‌سه‌ری من که‌ن..."

ژنی عه‌لی دورمووش له‌و وه‌خته‌وه که همه‌د و نه‌وان هات‌بوونه مائێ، هه‌تا ئیستا، هه‌روا بێ‌ده‌نگ له‌به‌ر نا‌گردانه‌که دانیشتبوو و چاری بری‌بووه نا‌وره‌که‌و قسه‌یه‌کی نه‌کرد بوو. ته‌نانه‌ت به‌خێراتنی همه‌دیشی نه‌کرد‌بوو. ئیستا تو‌وره ببوو و به‌گژ می‌رده‌که‌ی دا ده‌هاته‌وه:

"نه‌ت توانی پێشی خۆت بگه‌ری؟... هه‌میشه هه‌روای. را‌وه‌ستابای هه‌تا کوره‌که پارووه نانیکی ده‌خوارد. پاشان پێت گوت‌بایه. چما دره‌نگ ده‌بوو؟"

عه‌لی دورمووش:

"نا‌خر نه‌من چو‌زانم... چه‌ند مانگ را‌برد‌وه که... چو‌زانم له‌و چه‌ند مانگه‌دا به‌گو‌ئی نه‌گه‌یشتوه."

ده‌نگی جو‌رتیک بوو ده‌تگوت ده‌گری:

"بمو‌وره همه‌د... پیری‌یه نی‌دی..."

کوره‌کان و بو‌وکه‌کان و نه‌وه‌کانی عه‌لی دورمووش و هه‌رکه‌س له‌و مائه‌دا بوو، له‌ده‌وری همه‌دو نه‌وان که له ده‌وری نا‌گردانه‌که دانیشتبوو، کۆ ببوونه‌وه و ته‌ماشای همه‌دی‌ان ده‌کرد که راست و چه‌پ فیشه‌کدانی له‌خۆی دا‌بوون، خه‌نجه‌ری له‌به‌ردا‌بوو، ده‌مانچه‌و نارنج‌ۆکی به‌قه‌دیه‌وه بوون و دو‌وری‌نی له‌مل دا‌بوو. له‌چاوی نه‌مانه‌دا با‌وه‌ر نه‌کردن و سهر سو‌رمان و نه‌ختیکیش گالته پێ‌کردن ده‌خو‌یندرا‌یه‌وه.

له‌نی‌تو نه‌و هه‌موو بنیاده‌مه زه‌لام زه‌لامه‌دا وایان ده‌هاته به‌رچاو که همه‌د لاسای یا‌غی‌یان ده‌کاته‌وه.

همه‌د سهر له‌نوێ پرسی:

"خه جیج چی بووه؟"

عهلی دورمووش نهیده توانی جواب بداته وه. ملی بهلاوه نابوو و چاری له شوقی ناگردانه که وه بریبوو و هیچی نه ده گوت.

حه مه د وه گرگه راپه وه سهر خیتزانی عهلی دورمووش، که له بهر لاوازی روومه تی قویپیوون و له ژیر چارشیتودا بسکی سپی و خه نه تی دراوی ده بینران:

"پووری... تو پیم بلئی... خه جیج له کوئییه؟"

ژنه به دلسوزییه وه ته ماشای چاری حه مه دی کرد:

"ناخر نه من چ بلیم حه مه دی خوم؟... نه من چورزانم؟..."

پیریژن رهنگی به رووانه وه نه مابوو.

حه مه د:

"پووری... ههر چۆنیک بئ ناخره که یه کیک ههر پیم ده لئی چی بووه."

پیریژن مۆره یه کی وه های له عهلی دورمووش کرد که ده تگوت ده یه وئ بیکوژی:

"ته مان له دهستی تو... خوا ده زانی نهو کوره چهند رۆژه ده می له نانی نه داوه... لیئت

گه رابایه پارووه نانیک له گهرووی بچیتته خواری، نهو وهخت پیت گوتبایه... چما دلت ده تۆقی

راوه ستابای؟..."

پاشان ههستاو هات له په نای حه مه د دانیشته. دهستی له سهر نه ژنۆی حه مه د دانا.

"بروانه حه مه دی من... هه موو شتیکت بۆ باس ده کهم. عه بدی بریندار بوو، بریا گولله ی

گهرم له سهر دلی راوه ستابا و کوشتابی. وهختیک وه هۆش خۆی هاته وه، شاهیده درۆزنه کانی

له ده وری خۆی کۆ کرده وه. ته نیا نهو عه لییه شه له بئ دینه، نهو بئ دینه که شوینی تۆی

هه لگرتبوو، گوتبووی ته من شایه تی ناده م. وهختیک شه له حازر نه بوو شایه تی بدا، عه بدی

خانیش ده ستووری دا نهویان له دیتی ده رکرد. نهویش پیلی ژن و منداله که ی گرت و سهر و

سپالئی کۆ کرده وه، رۆیشت و رۆیشت. نیستاش کهس نه یزانی بۆ کوئی چوو..."

پاشان یه ک یه ک ناری هه موو نهو که سانه ی برد که به درۆ شایه تی یان دابوو و گوتی

خه جیجیش له شاری له زیندانی ژاندارمرییه. نه مه شی لئی زیاد کرد که بیستوویه به م زووانه

خه جیج له دار ده درئی.

ههر نهو بریسکه وه نوکه ده رزییه، دووباره هاته وه نیو چاوه کانی حه مه د. جه بار نیستا

نیدی نهو بریسکه یه ی باش ده ناسی. ههر وهخت نهو بریسکه یه ده هاته چاوه کانی حه مه ده وه،

روخساری حمەد جۆریکی دیکە بەسەر دەهات...، دەبوو بە پلینگێک کە نامادەیه نامبازی نیچیرەکە یی.

حمەد لەسەرەخۆ هەستایە سەرپی:

"هەستەن هاوکاران... دەبی بچین مشووری ئەو عەبدییه بی نامروسە بچۆین."

پاشان دەستی خێزانی عەلیی لەنێو دەستانی گرت و پرسى:

"پووری... دایکیشم ئەوان کوشتیان... وانیه؟..."

ژنی بەستەزمان چاوی پر بوون. نەیتوانی زار هەلپچرێ.

حمەد:

"وانیه پووری؟..."

ژنە دیسان هیچی نەگوت.

حمەد دەستی ئەوی بەرەڵا کرد:

"با بڕۆین."

حمەد لە پێشەوهو جەبار و نایب بەدواى دا، لە تاریکاییدا ون بوون. حمەد تەنگەکەى

بەتاقى کردەوه، پرپوو:

"نێوهش ئەگەر تەنگەکانتان فێشەکیان لەبەردانیە، وەبەریان دەن. نارنجۆکەکانیشتان

نامادە بکەن."

نایب رەجەب لەو کاتەوه کە بەسەرھاتەکەى لە زمانى خێزانی عەلى دورمووش

بیستبوو، هەروا ددانى لە چیرەوه دەبردن. سەرى بە راست و چەپ دا دەسووراند و

ددانى بە جەرگی خۆى دادەگرت. نایب رەجەب قۆلى حمەدى - کە بە نیوه غاردان

دەرپۆشت - گرت:

"گۆیت لى بی. نابى روحم بە هیچ کەس بکەین. دەبی ژن و منداڵەکەشى قیمە قیمە

بکەین."

حمەد:

"چۆنى تۆ بۆلى با وابى، نایب."

قۆلى لەدەستى نایب راپسکاند و وەرپێکەوت.

بۆخۆشیان نەیانزانى چەندى پێوەخراو چۆن گەیشتنە بەر دەرکی مالى عەبدى.

حمەد:

"نايب ره جەب تۆ بانگيان كه، بلى ميوانتان هاتوه، بلى پەيامىنكىمان بۆ هينانوان."
نايب سى جار توند له دهركاى دا. دهنگى ژنىك له ژوورى را جوابى دايموه:
"كى بوو؟"

نايب:

"بيكهوه خوشكى ميوانم، پەيامىنكىم هينانوه. دهبي زوو بيليم و بگهريتمهوه."
ژنه به پرتو بۆله هات و دهركاى كردهوه:
"ليزه راوهسته كاكه، با چرايه كه هەلکەم."

ژنه پاش ئەم قسەيه سەر لەنوێ چوو ژوورى هۆدهكه. نايبيش له دهركاچوويوه ژوور. ژنه شه مچەيه كي لى دا. هۆدهكه رووناك بوو. لهو كاته دا هەرسىكيان بۆلاى رووناكايىيه كه رۆشتن. كاتىك ژنهكه لهبەر رووناكى چاوى به سى كەس كهوت تىك رابوو. تاويك به سەرسوپمانهوه ته ماشاى حەمه دى كرد. پاشان زيپهيه كي كرد. نايب ره جەب دەسبەجى ژنهكهى گرت و زارى بەست. حەمه د به رقهوه پرسى:

"عهبدى خان له مالىيه؟"

ژنه:

"نا... ئەو ئيدى نايهتوه مالى... رهبي به قوربانت يم حەمه د... برىا عهبدى هەر قەت نه هاتبايه سەر ئەم دنيايه..."

لهو نيره دا هەموو خەلكى مالى وه خەبەر هاتبوون و به ترس و لەرزەوه ته ماشاى ياغىيه كانيان ده كرد.

دووژنى عهبدى خان و دووكوپى و چەند ژن كه له دئيه كانى دراوسى يانهوه به ميوانى هاتبوون، له مالى عهبدى بوون.

حەمه د دەستورى به نايب ره جەب دا:

"با وه پىشت كهون، ماله كه بگهري، له هەر جى يه كه عهبدى دۆزیهوه مېشكى بپريته."

نايب ره جەب:

"هەر پىنج گولله كهى له مېشكى ده دەم، مېشكى لهت و پەت ده كه م..."

قۆنداغه تفەنگىكى ده كه له كهى ژنهكه سەر هواند:

"فانۆسىك هەلکەو وه پىشم كهوه."

ژنه بى ئەوهى قسەيه ك بكا، چرايه كي ديكەى هەلکەرد و وه پىش نايب كهوت.

حه مه د له نټوهراسټی ژووره که دا وهک په یکه ری رق و توووره بی، راست راوه ستابوو.
نه نداسی وردو ریو له ی گه وړه دیاریوو، بېووه غولیک، به سام یوو، ژنه کان شیوه نیان ده کرد.
منداله کان وهک دوو لکه داری ناسک که با لټیان بدا ده له رزین.
زوری پی چوو یان که م، نایب گه راپه وه. ناهو میډی له دهنگی ده باری.
گوټی:

"هه موو چی په کم سهر وین کرد. نه بوو."

ژنه:

"مانگیکه چوه ته چوکو روا... ده یزانی روژیک دټیه سهری. له ترسان خه و له چاری
نه ده که و... بټیه لټیداو روژیکت."

حه مه د:

"نایب."

نایب:

"فه رموو."

حه مه د کوره کانی نیشان دا:

"هه ردو وکیان به ره ده ری، چیان لی ده که ی بکه."

هه ردو ژنه که له پر خویان هاویشته بهر پټی حه مه د:

"ره بی خوا بکا به قوریانت حه مه د گیان... ناخر منداله کانم چ گوناچیکیان همیه؟ ره بی ده سر
سهرت گه ریتم حه مه د... نهو کافری وهی نهو بیکوړه، به لام مندالی من چ گوناچیکیان همیه؟"

نایب منداله کانی گرتبو و رای ده کټشان. منداله کان له دووی نه ده کشان و په له قاژه یان
ده کرد... جه بار جگه ی دهستی په کیکیانی گرت و توند فری دایه قورنه یهک. منداله که به
هه موو تینی خوی دهستی کرد به گریان و هاوار.

یه کیک له ژنه کان مته قی نه ده کرد. وهک تهر میکی بی گیان له بهر پټی حه مه د دا که و تېوو و
جووله ی نه ده کرد. به لام نهوی دیکه یان هه روا ده پاراپه وه:

"حه مه د... حه مه دی خوم... ناخر منداله کانی من چ کاریکیان له گهل تو کردوه؟...
چما منداله کانی من گوناچیکیان همیه؟..."

نایب یه کیک له منداله کانی - که به دهستی وه بوو - به هه موو هیزی خوی ده عهرزی
کوتاو لاقی له سر دانا. لووله ی تفه نکه که ی له سر سهری منداله که داناو له حه مه دی پرس:

"بۆ ھەر دەبىي لە دەرىيى بىن... باشە، لە ژوورى عەببى چىيە؟... دەستى لىيىكىشم؟"
ھەر نەو ژنە كە وەك مردوو لەبەر پىيى ھەمەد دا كەوتىبوو، لە پى وەك ھەلۆيەك پەلامارى
جەبارى دا كە خەرىك بوو كۆرەكەى دەبردە دەرىي.

جەبار بە دەستىكى خەنجەرەكەى بەر پشتىنى ھەلگىشاو لە ژنەكەى دا. ژنە ھاواری كرد:
"ئاي مردم" و كەوت.

نەو ژنەى دىكە كە لوولە تەنەنگى نايىي لەسەر سەرى كۆرەكەى دەدى، بە گریانەو
پاڤايەو:

"ھەمەدم، ھەمەدى من، روحم پىي بگە... ھەقتە ھەمەدم، بەلام كۆرى من چ
گوناحىكى ھەيە؟"

روخسارى ھەمەد تاو لەگەل تاو دەگۆڤا. نەو برىسكەى وەك نووكەدەرزى لە چاوانى دا
كووژايەو. چاوى بە نايىب كەوت كە قامكى لەسەر پەلەپىتكە بوو. ھەريينا چركاندنى. وەخت
تەنگ بوو. ھەمەد شەپىكى لە لوولەى تەنەنگە كە دا كە لەسەر سەرى كۆرەكە بوو. نايىيش لەو
لەحزەيەدا دەستى لىيىكىشاو. گوللەكە وەديواری كەوت.

ھەمەد دەستورى بە جەبار دا:

"نەو منداڵەى بەرەلا كە."

ژنە نەم دەستەى ھەمەدى ماچ دەكرد، پاشان نەمەيانى بەردەداو دەستەكەى دىكەى ماچ
دەكرد، ديسان نەميان و دووبارە نەويان...

"بۆ ھەمەدم... بۆ نەو كافرە وەبينە و بىكوژە... ھەقتە ھەمەدى خۆم، بە قەد عەرزو
عاسمان ھەقتە... بەخوا نەگەر فرمىسكىيى بۆ برىژم. نەگەر دۆڤىك فرمىسكم لەسەر
تەرمەكەى رشت، نىدى خەلگ بە "زىنەب" م بانگ نەكا... وەى بينەو بىكوژە، ھەقتە
ھەمەدم، لە عەرز ھەتا عاسمان."

ھەمەد ھەر زارى ھەلنەچرا. بىن نەوەى يەك قسە بكا، لە سەرەخۆ لە ھۆدەكە
و دەركەوت. ھەموو لەشى ژانى دەكرد. دەتگوت ھەموو لەشى لە دەسك ئاونگ دا
كوترەو.

نايب رەجەب توورە ببوو. جنىوى داىك و بايىي دەست پىي كردبوو. قۆلى ھەمەدى گرتبوو.
و ھەى دەگوشى، دەتگوت دەيەوى باسكى بشكىنى:

"نەتۆ بەو دل ناسکىيەتەو نەتوانى ياغى بى. ناتوانى تۆلە بستىنيەو. پياوھەکانى عەبدى
لە کەلينيک، قوژينيک بە گيرت دىنن و مشوورت دەخۆن... لە نىستاوھش جگە لە عەبدى،
دووژمنيکی دیکەت ھەيە کە پىنى دەلەين دۆردوھ شىت."
جەبار:

"زۆر دەلەينى نايپ رەجەب... نەگەر دووژمنيکمان ھەيە کە پىنى دەلەين دۆردوھ شىت،
لەبەرانبەر دا دۆستىکی زۆريشمان ھەن کە پىيان دەلەين عەشیرەتى ساچى کاراللى... قەول وا
نەبوو لە جياتى عەبدىخان دوو منداللى بىگوناھ بکوژين."
نايب رەجەب بىدەنگ بوو.

دەرو دراوسۆ بە دەنگى شىوھن و گريان، بە تويى کراس و دەرپىيانەوھ لە مالان ھاتنەدەرو
لە دەورى مالى عەبدى خپ بوونەوھ. لە يەك لەحزەدا نەم قسانە دەم بە دەم گەران و بە گوئى
ھەموو کەس گەيشتنەوھ:

"حەمەد نەمردوھ، حەمەد نەمردوھ."

"حەمەد نەمردوھ."

حەمەد ھەتا نەو عەبدىيە کافرە نەکوژى نامرى... حەمەد نامرى."

"دلى حەمەد بە قەد دەليايەك بەزەيى تىدايە."

دريان بە ئاپۆرايەكە دا کە لەبەر دەرگای مالەكە كۆيبوونەوھ بە نىويان دا تىپەپىن.
وختىك دىھاتىيەكان چاويان بە حەمەد و ھاوړىكانى كەوت، لەپەر بىدەنگ بوون. بوو بە
بىدەنگىيەك کە دەنگى ھەناسەش نەدەبىسترا.

حەمەد زارى کردەوھو پاش ماوھيەك بۆ يەكەم جار قسەى کرد:

"دىھاتىيەكان وەخەبەر ھاتوون. تازە ناکرى لەنيو دىي بىنيەوھ. با بۆين."

جەبار:

"با بۆين."

نايب رەجەب:

"برىنەكەم وەژان ھاتوھتەوھ، لە دىي بچينەدەر بچينە كوئ؟... خەريكە لە برسانيش
دەمرين."

حەمەد:

"ديسان دىينەوھ."

بەرەو دەرەوێ ناوایی وەرێ کەوتن و دەنگە دەنگ و ھەراو ھۆریایەکیان لە پاش بەجێ
ما. سەگەر تەواوی دێیەکی داگرتبوو. دیار بوو سەگەل کەوتووە پەلەقاژەو تەنگانە.
ھیندیکیان لە جیاتی وەرین دەیان قروسکاند.

نایب رەجەب ھەناسەیەکی درێژی ھەلکێشا:

"با دانیشین: ئەمن ماندوو بووم. خەریکم دەمرم. برینەکم زۆر پیس وەژان کەوتووە."

جەبار:

"چتە نایب... ئەتۆ کە ھێندە بێ تاقەتی بۆچی سنگ بە گوللەو دەنیتی؟"

نایب توورە بوو، ھەستاو نەپاندی:

"جاریکی دیکە زارت ھەلپچری و قسم لە گەڵ بکە، میشتکت دەپڕژێم... زۆلی

سەگباب... ئەتۆ کارت بە کاری من چیه؟"

جەبار لە قاقای پێکەنینی دا.

حەمەد:

"وازی لێبێنە جەبار... ناخەرەکی تووشی بەلایە کمان دەکە."

نایب:

"ئەم دایک حیزە ناخەرەکی ناچارم دەکا کە کاریکی نابێ بکری، بیکەم... بەخوا ھەرینا

دیت کەلاکیم خستە عەرزى."

حەمەد:

"وازی لێبێنە نایب رەجەب... گالتەت لە گەڵ دەکا، حەقت نیە توورە بى."

نایب رەجەب:

"ئەمن گالتەم لە گەڵی نیە... با لێم گەرێ بەدەردو مەرگی خۆم رابگەم."

حەمەد:

"جەبار... ئیدی گالتەى لە گەڵ مەکە."

جەبار دەسبەجێ غاری داو دەستی نایبی ماچ کردو لەسەر سەری دانا:

"دلت نەیشی... تازە گالتەت لە گەڵ ناکەم."

نایب رەجەب زەر دەیه کی ھاتی:

"گەواو دە... دەلێنی شەیتانە، پەنا بەخوا."

جەبار:

"ئىدى تۆيە... ئىدى تۆيە... ئىدى گالتە ناكەم."

لەسەر غەرزى دانىشتن. چاۋەر ئىسۋون دەنگە دەنگە كە دامر كىتەۋە خەلگە كە بېچنەۋە
مالەكانيان. ھېچ كامىتىكان قەسيان نەدە كەرد. ھەريە كە فەكرى لە شتەك دە كەردەۋە.

ھەراۋ ھۆريايە كە وردە وردە دادە مر كايەۋە، سەۋەپە كەش بەرە بەرە كە مەتر دە بوۋ. جەبار كە
لەۋ بىدەنگىيە ۋەپەز بېۋو، خۆى پى نەگىراۋ دەستى پى كەرد:

"نايب رەجەب."

"دىسان چ سەندانىكتە."

جەبار:

"ئەگەر ھەمدە پىشى نەگرتايەى، ئەۋ مەندالە بى گوناھەت دە كۈشت؟"

نايب رەجەب:

"ئەى چى؟... ئەرى ۋەللا ھەۋت روۋحى پى بان، يە كىنەم پى نەدە ھەشت... بۆچى

دەپرسى؟"

جەبار:

"ھېچ... ھەراۋ پەرسىم."

نايب رەجەب ددانى لە چەپەۋە بىردن:

"جەبار... گومانم نە كە قەجەى دىيەكەى نىۋە دايكە جەندەكەى تۆ بوۋە، گەۋۋادى

دىيەكەشتان بابە گەۋۋادەكەت بوۋە."

ھەمدە:

"جەبار... ئەتۆ جۋابى مەدەۋە."

جەبار:

"ئەمەن جۋابى نادەمەۋە."

ھەراۋ ھۆرياي نىۋە دى تەتەۋاۋى بىدەنگ بوۋ. دىسان دى لەۋ تارىكى ۋ بىدەنگىيەى

پىتەۋودا نوقم بوۋەۋە.

ھەمدە:

"ھەست... ھەتا رۆژ نەبوۋەتەۋە بېچىنەۋە لای مام عەلى دورموش."

نايب رەجەب:

"دەبەر زارت مەرم... زوۋىن... زوۋتر، زوۋتر..."

ههستان.

دئ وەك جارى پېنښو بېدهنگ و چۆل بوو. عەلى دورمووش له دەرەوه گونى له دهنكى پىيان ببوو و دەرگای كردبووهو له بهر دەرگا چاوه پىيان بوو:
"خەوم لى نه كهوت. زۆر له مېژه چاوه پروانتانم."

نايب رهجهب:

"باشه, ئىنمه هاتين."

عەلى دورمووش:

"گۆم مريشكتان بۆ سەر برن... حەقەن زۆرتان برسىيه..."

نايب رهجهب:

"چۆنم, براله..."

فېشه كدان و قايش پشيتين و قايشى تهنكى نايب رهجهب زيوكارى كرابوون. ديار بوو نەم زيوكارىيانە كاری وەستاکاریکی کارامە بوون. سمیله داچۆراوەکانی نايب رهجهب سوور بوون. نايب خەنەى دە سمیلانی دەدا.

هەر که دانیشتن, کچیکی شەرمیون که جاروباره به دزییەوه به دەم حەمەدەوه پێدەکنی, سفرەکەى راخست. قبوولیيان هیتا. هەلمیکی بۆغۆش له قبوولییه که هەلەدەستا. له دەفریکی دیکەدا مريشکی سوورەوه کراویان هیتا.

نايب رهجهب:

"نەم پلاوه حەقەن بۆ برینهکەى من باشه... ئەمن ئەو جۆره پلاوهم زۆر پى خوشه که ناوا هەلمى لى هەلەدەستى و بۆنى رۆنەکەى بنیادەمى مەست دەکا..."

جەبار:

"نايب رهجهب... ئەتۆ بەو سەلیقەو نیشتیایەوه بۆچی هاتووی بوویە یاغى?... ئەتۆ دەبوو دەفتەرخانەت کردبایەوه."

نايب گوراندی:

"وست به."

حەمەد:

"جەبار, گالته لەگەڵ نايب مەکه."

جەبار:

"نەمن چم گوتوه؟"

ديار بوو زۆر لە ميژ بوو عەلى دورمووش دەيهوئ شتيك بە حمەد بلئ، بەلام بۆى نەدەكرا.
يان قسە دەهاته نئو قسەوه، يان بۆخۆى نەيدەگوت. حمەد تىگەيشتبوو:
"مام عەلى... واديارە قسەيەكت لە دل دايم... ھەروا تفى خۆت قروت دەدەيهوه.
قسەكەت بکە."

عەلى دورمووش:

"بليتم چى حمەد؟... نەتۆ ھەر لە منداڵىيەوه لييت ديار بوو كە نەگەر گەورە بووى
پياويكى باش دەبى. دەمەوئ بليتم چاكت كرد كە نەم منداڵە بئگونناھەت نەكوشت."
نايب رەجەب بەم قسەيەى عەلى دورمووش زۆر ناپەھەت بوو:
"پيرەپيار... مامە پيرە... نەتۆ چ دەزانى؟... نەتۆ چووزانى تۆلە يانى چى؟... بۆخۆت
بەسەرت نەھاترە تا بزانى... نەتۆ چووزانى ماناى نەم قسانە چيە..."
عەلى دورمووش ملئ بە لاوھ ناو ھيچى نەگوت.

نايب رەجەب لەسەر قسەكانى رۆيشت:

"نەگەر نەمن لە جياتى حمەد بووايم، گيان لەبەرم لەو مالا دا نەدەھيشت، ھەموويانم
سەر دەبرى، مالا كەشم بەسەر كەلاكەكانيان دا دەرووخاند. تىگەيشتى؟"
عەلى دورمووش:

"تىگەيشتم."

لە تەواوى نەر ماوھيدا كە نانيان دەخوارد حمەد سەرى داخستبوو و فەكرى دەكردەوھ.
حمەد:

"مام عەلى... خوا بەزيادى كا."

جەبار:

"خوا بەزيادى كا."

نايب رەجەب:

"خوا بەزيادى كا... ھاتمەوھ سەرەخۆ."

جەبار دەيهويست زارى بكاتەوھ كە حمەد پيشى پئ گرت:

"مام عەلى دورمووش، دەمەويست شتيكت لئپيرسم."

عەلى دورمووش:

"پیرسه همه دم."

همه د:

"علیه شمل چووه ته کام دئ؟... خه بورت لیتی ههیه؟"

علی دورمووش:

"ده لیتن چووه ته گوندی "جاغشاک"... لیتره را بژ جاغشاکیش دوو رۆژه رئییه."

همه د:

"به چی بزاینن که شله حه قمن لهوئییه، یان نا؟"

علی دورمووش:

"خوشکه زای علیه کویت، له جاغشاک میتدی کردوه. پیتری هاتوه ته وه ناسیاب چه شمه.

ده چم لیتی ده پرسم."

همه د رووی کرده جه بارو نایب:

"حه قمن ده بیج علیه شمله وه بینین. نه گهر چوویته جاغشاک، ده بیج بچین لهوئی

بی بینین."

جه بار:

"ده چین."

نایب:

"نه من بهو برینه وه چ بکه م؟... رۆژ له رۆژ خه راپتر ده بیج."

همه د:

"نه تو حه ز ده که می مهیه نایب ره جه ب... تو مهیه وه هر لیره له لای مام علی دورمووش

میته وه. ناگای لیت ده بیج."

علی دورمووش:

"نه ری وه لا، ناگام لیت ده بیج، هه تا چاک ده بیته وه، دهشت شارمه وه."

نایب وه که نه وهی له نه کارو بریسکه لیتی دابی:

"نه من؟... نه من؟... نه من لیره وه میتنم؟... نه گهر بشکوژریم لیره نامیتنه وه. نه من

له نیته جیا نامه وه... تی گه یشتن یان نا؟... به لام قسه یه کم ههیه، چونه که سیک به دوا

علیه شمل دا بنترین؟"

ژنه پیره که می علی دورمووش که دور له وان دانیشته بوو، هاته نیو قسه کانیا:

"ئەو يەزىدە كە شۇنىنى ھەمدى ھەلگرت و ئەو بەلایەى بەسەر ھىئا، ئەگەر بزانی ھەمدى
پىاوى بە دواى ناردو، ھەلگرت... ئەو يەزىدە چما لە گرتن دى؟... بەخوا لە ترسان رادەكاو
ئىدى بە كەس نابىنریتەو. سەرى خۆى ھەلگرت و روو لە كىو و بىابان دەكا."

عەلى دورمووش تەماشای چاوى ھەمدى كرد:

"ئەتۆ عەلىيەشەلت دەوى ھەمدى؟"

ھەمدى:

"بەلئى مامە، عەلىيەشەلم دەوى..."

عەلى دورمووش:

"ئىتو دەتوانن دوو رۆژ لە كادىنى ئىمەدا بىننەو؟"

ھەمدى بى ئەوئى فەر بكا تەو، جواى دایەو:

"ھەتوئە كىش دەمىننەو."

عەلى دورمووش:

"ئىستا ئەمەن عەلىيەكوئىرى بە سوارى بەرپى دەكەم... دەلئىم بە عەلىيەشەل بلى ئەمەن
كارم پىيەتى، دەمەوى شۆنم بۆ ھەلگرت. دەلئىن عەلىيەشەل پاش مەسەلەى تۆ تۆبەى كردو
كە تازە شۆن گىرى بكا. بەلام ئەگەر ئەمەن كارم پىيى بى ھەمەن دى. ئەگەر بىھەوى شۆنیش
نەگىرئى، سەرىكەم ھەر لى دەدا. بەلام نەكا، لە پر بەلایەكى بەسەر بىنى؟..."

ژنى عەلى دورمووش دىسان ھاتە ئىو قسانەو:

"لىتى گەرپى ھەر بەلایەك دەبەوى، بەسەرى بىنى... لىتى گەرپى ئەنجن ئەنجنى كا، چما
ئەم بەلایە ئەو يەزىدە بەسەر ھەمدى خۆمى نەھىئا؟... ئەگەر ئەو خوانەناسە شۆنىنى
ھەمدى خۆمى ھەلگرتبايە، كى دەتوانى ھەمدى مەن وەبىنى؟... ئەتۆ
عەلىيەكوئىرى بە دواى بنىرە، با بلى عەلى دورمووش كارى پىتە. ھەر كە ھات، ھەمدى
دەبى لەو بەردەرگاىە بىداتە بەر مەوداى خەنجران و ورد وردى بكا. ئەمەنىش خەلگى
ئاواى بانگ دەكەم بىنە سەرى..."

عەلى دورمووش:

"ئافەرەت، زۆر دەلئى... بەسەى ئىدى. عەلىيەشەل نىازىكى خەراپى نەبوو. ئەسلەن
ئەو كاتەى شۆن ھەلگرت، فەرى ھىچ شتىكى دىكە ناكاتەو، ھەر چاوى لەم دنیاىە
نىە، ھەر نازانى چاكەى دەكا يان خەراپەى. عەلىيەشەل وەختىك باسى شۆن گىرانی بۆ

ده كړئ، نه قفل له سهری دا نامیننې. چما نه گهر له جهنگه ل گه رابووه، نه تدی چ
حالتی کی هه بوو؟ نه سلنه رهنگی به رووانه وه نه ما بوو. وه مردووانی لئ هاتبوو.
همه مووان شایه تی بیان دا، نهو نه بئ. ناواره بوو، له دیتی خوی دهریان کرد، مال و حالی
لئ تیک چوون، به لام شایه تیی به دروی له سهر خه جیج نه دا... همه دم، مال و حالی
عده لیه شهل ویزان بوو، به لام شایه تیی نه دا. نابئ هیچی لئ بکه ی همه دی خوم.
عده لیه شهل پیاو یکی خه راپ نیه."

ژنه:

"کارم بهو نیه پیای چاکه یان خه راپ. نم به لایه کئ به سهر همه دی هینا؟... چما
عده لیه شهل نه بوو؟... همه دی خوم، نه گهر مام عده لیش پیای به دوا دا نه نار د، ده بئ
بوخت بچی و به گیری بئ... نه گهر له کونی هه تیه ش دا خوی هه شار دابئ، ده بئ به گیری
بئنی و نهو خه جهره له بهر پشتینت هه لکیشی و له زگی راکه ی."

عده لی دورمووش تووړه بوو:

"بروانه نافرته، بزانه چ ده لیم، تۆ نهو خوا به ی به حه قی ده ناسی، تۆ نهو دین و
مه زه به ی ده پیه رستی، مه یه نئو قسه کاغانه وه. ناخر نه تۆ کارت بهو کارانه چیه؟."

ژنه:

"پیویست نیه ببیه وه کیلی کوره که. لئنی گهرئ چۆنی پئ خوش بوو، وا بکا."

عده لی دورمووش:

"باشه با بیکوژئ... با بیکوژئ نهو به سته زمانه... ناخر خو عده لیه شهل نیازنیکی
خه راپی نه بوو. نهو مردووی شوین هه لگرتنه. نه سلنه فکریشی له سهره نجامی کاره که
نه کرد بووه. خو نه گهر زانیباشی سهره نجامی کاره که ی به کوئ ده گا، دیسان شوینه که ی هه ر
هه لده گرت، چونکه عده لیه شهل مردووی شوین گیرانه، شیتی شوین گیرانه. وه ختیک شوتنیک
هه لده گری نیدی هوشی به سهر نم دنیا به نیه... نیستا با همه د بچی نهو به سته زمانه ی
بکوژئ با دلئ تۆ نؤقره بگری."

ژنه:

"به لئ. دلم نؤقره ده گری. وه ختیک که لاک ی عده لیه شهل بیینم دلم وا فینک ده بیته وه، وا
بزانه سه وژه."

عده لی دورمووش:

"حه مەدم، گۆت لەم قسانە نەبێ... ههچی لێ ناکە، نا؟"

حه مەد بە دەنگی نەرم و کزەوێ جواپی دا یەوێ:

"نەمنیش دەههوی شۆنی یە کێنکم بۆ هەلگرت و بۆم وەبێنێ."

ژنە:

"لە پێش دا با شۆنە کەت بۆ هەلگرت. پاشان کە کارەکی تەواو بوو، بیکۆژە. هەموو نەم بەلایانە ئەو کافرە بەسەر تۆی هێناون. خەجیجیش ئەو ناردیە زیندان. ئەو بوو تە باعێس کە خەجیج لە زیندان دا برژی."

عەلی دورمووش داها تەوێ بە سرتە بە حەمەدی گۆت:

"دەتەوێ شۆنی ئەوت بۆ هەلگرت؟"

حه مەد سەری بە نیشانە ی "بەلێ" بۆ لەقاند.

عەلی دورمووش:

"زۆرم پێ خۆش بوو حەمەدم، زۆر... نیستا دەچم عەلی یە کوێرت بۆ لە جێی دەردەکیشم و دەپێ یە دەکەم. کاتی ک عەلی یە شەل بزانێ ئەمن کارم پێ یە تی، کاری زێریشی هەبێ، بە جێی دیلێ و وەرێ دەکەوێ. نیستا دەلێم جێتان بۆ بەرنە کادی نێ. دوو رۆژان دەبێ لەوێ بنوون."

عەلی دورمووش دوایە بانگی ژنەکی کرد:

"کچی... لە جیاتی ئەو هەموو دانیشتن و چەنە لێدانە، هەستە جێی میوانەکان بەرە لە کادی نێ رای خە. ئەمن دەچمە لای عەلی یە کوێر."

ژنە:

"برۆ، هەر جەهەننەمێک دەچی، بچوو."

ژنی دورمووش پێرە ژنیکی سەر سپی بوو کە هەموو ددانەکانی هەلۆه ریبوون. زاری دەتگوت زاری هەمبەنە یە. گەم رەنگ و چامەر بوو. لە حەمەدی نێزیک بوو وەه. وەه ئەو ی بیههوی نەیت یە کی گرنگ بەدر کێنێ، بە سەرودەست حالی ی کرد، بەردیە قورپنە یەه و بە گۆی دا چیان:

"فریوی ئەمانە مەخۆ... بە ههچیان باوهر مەکە. بە مام عەلی شت باوهر مەکە. ئەمانە هەموویان پیاوی ئەو عەبدی یە خوانە ناسەن. لەوانە شە نیستا لە کادی نێت پەستیون و بچن خەبەر بە ژاندارمە بدن کە بێن بنگرن. بە ههچیان باوهر مەکە. بە مام عەلی شت باوهر

مەكە. ھەربىنا دىت فرىويان دای و دایانیە دەستى ژاندارمە... ئىستە ئەمەن دەجمە ناشى. دوو رۆژان لەوئ دەمىنمەو، بۆ ئەوئ ئەگەر ژاندارمە ھاتن، بىم و ناگادارتان بکەم. ئەگەر خەبەر بۆ ھىتان كە ژاندارمە ھاتن، دەبى دەسبەجى رابکەن. ئەدى ھەمەدى خۆم... لەم دىيەدا تەنیا ئەمەن كە چاکەى تۆم دەوئ. ئەتۆ يادگارى دوونەى خۆمى. بابت خوا لىي خوش بى، نازانى چەند پياوى چاک بوو. ئەتۆ يادگارى برايمى. ئىستە جىتان لەکادىنى بۆ رادەخەم. خەوتان نايە؟"

ھەمەد:

"دایە ھۆرى، ئەوەندە بىخەم، سەرى خۆم پى راناگىرئ. سى رۆژە خەو لە چارم نەکەوتە، لەبەر بىخەوىيان وەختە بىرم."

دایە ھۆرى:

"ئەمەرم نەمىنى... ياخوا كۆتر بى نەمزانى ھەمەدم كوشتە خەو."

ھەموو ژنەکانى بانگ کرد:

"ئۆھۆ... خوانەناسىنە، خوانەناسىنە... ئەو كۆرپانە وەختە لە تاوى خەوئ بىرن و نىمەش ناگامان لىيان نىە. ھەستى جىيەکانيان بۆ لە کادىنە كۆنەكە راخەن... لەسەر کايە بۆيان راخەن."

نايب رەجەب:

"وہى دایەگيان، وہى."

ھەمەد:

"چ بوو نايب."

نايب:

"بروانە مەلم چۆن ئەستورر بوو... خەرىكە لە دەفەى نىو شام تىدەپەرىئ."

ھەمەد:

"ئىستە مەلھەمت بۆ دروست دەكەين."

دایە ھۆرى:

"ئىستە دایە ھۆرىت مەلھەمىكت بۆ دروست دەکا، بە دوو رۆژ چاکت بکاتەوہ."

نۆتەکانيان بە پەلە بردە کادىن. ميوانەکانيش چوونە کادىنى. فتىلەيەك بە تىرەگى نىوہراستى کادىنەكەوہ ھەلواسرابوو، فرتىنەى دەکرد. کادىنەكە نىوہى پىر لە کا بوو. بۆنى کار

گزره گهرووی پیسای دهبرژاندهوه. بۆنی کا، بۆنیککی خوش و مهیلهوسویره. له لایهکی کادینهکەش تەپالەیان لەسەریەک دانابوون. پووشکە کا بەمالی جالجالووکەوه گیرسابوونەوه... هەزاران پووشکە کا... ژنەکان چوونە دەری و دەرگایان پتویدا. تازە یەکەمین تیشکی بەرەبیان لە دەلاقەوه دەهاتە ژووری. زۆری نەمابوو دنیا روون بیتەوه.

لەسەر تەبارە کایەکە جینگایان بۆ راخستبوون. جەبار لەسەر جێیەکی راوەستابوو، چاری لێک نابوون و هەروا باویشکی دەدان.

نایب رەجەب خۆی فڕی دایە نێو جێیەکی:

"کورینە ئەمن خەریکم ناوڕم تێبەر دەبێ... هەموومان نابێ بنوین. دەبێ یەکیکمان تیشک بگرێ."

حەمەد:

"نێتو بەمەن، ئەمن رادەهەستم."

حەمەد لە خەفەتان وەخت بوو دیق بکا. جەبار هەر چووە سەر جێی و خەوی لێکەوت.

نایب رەجەب دەینالاند.

حەمەد تەقەنگەکی هەلگرێبوو، لەسەر تەبارە کایەکی دانیشتیوو و سەری وەسەر ئەژنۆی کردبوو.

لای نیوهرۆیه دایە خۆری نانی بۆ میوانەکان هێنا. نایب دەینالاند. دایە خۆری کە ئەم

وەزەعی دی، لە خۆی توورە بوو:

"ئەی خەجالت خۆم... لەبیرم چوو..."

حەمەد:

"چت لەبیر چوو، دایە خۆری؟"

دایە خۆری نایب رەجەبی نیشان دا:

"دەبێ دەرمانی بۆ ساز کەم."

تازە لە نان خواردن ببوونەوه کە دایە خۆری گەڕایەوه. پیالەیهکی بە دەستەوه بوو کە

هەلێی لێهەڵدەستا:

"ئەم دەرمانە بام دروستی دەکرد. هەروەخت یەکیک بریندار دەبوو، بە رەحمەت بێ هەر

بەم دەرمانە زوو چاکی دەکردهوه. وەرە برای خۆم."

خێرا برینەکی کردەوه. تەردەست و کارامە بوو. پەرۆیهکان بە برینەکەوه نووسابوون.

لێکردنەویان کاریکی ئاسان نەبوو.

دايه حۆرى:

"جەرگه كهم خه رايى براله... پروانه برينه كهي چۆنى كيّم كرده... وهى برى خۆم گيان، وهى."

نايب ره جهب ددانى له چيره وه ده بردو دهينالاند. دايه حۆرى برينه كهي كرده وه، خاويى كرده وه، مه لحه مي له سهر داناو به ستي.

نايب ره جهب:

"ده ست نه ريزى خوشكم... ده ست خوش بى... نارام بووم."

نايب ره جهب دووباره چوه وه نيۆ جي يه كهي.

جه بار:

"كاك حه مه د، نه تۆش بجه وه، نه من به خه به رم."

دايه حۆرى:

"نه منيش ده چمه ناشى. ده ترسم نهو خوانه ناسانه به گرتان بدن. ههر له دووره وه ژاندارمه ي بيينم، ديّم و خه به رتان ده ده مي. له م ماله دا كس ناتواني ده ست له حه مه دم بدا. كس ناتواني ده ست له يادگاري دوونه گيانم بدا. نه من چومه ناشى، ده چم له وي داده نيشم و چاو له ري يه ده كه م. نه گهر ژاندارمه ده ركوت ده سبه جي خۆم ده گه يه نه وه حه مه دي خۆم."

حه مه د چوه نيۆ جي يى. به لام ههر چي ده ي كرد، خه وي لي نه ده كه وت. چه ند رۆژ بوو شه كه ت و بى خه بوو، كه چي خه وي لي نه ده كه وت. مردني دا يكي و گيرانى خه جي ج، به جاريك پشتي يان شك اند بوو. وهك نه وه ده چوو كه حه مه د له بن نه وه هه موو ده ردو به لايه دا پليشايي ته وه. جاري وابوو ده تگوت ني ستا ده خنكي. دلي گري گرتبوو و ده سووتا. له گۆ فكه رو خه يالي دوورو دريژرا ده چوو و بهو هاساني به نه ده هاته وه سه رخۆ. ديار نه بوو بۆچي، جار جار له هه موو كس، له هاروي كاني، له خه لك و له خۆي ده سه له مي وه. به لام هي چي به هي چ كس نه ده گوت.

نيوه شهو بوو كه جه بار بانگي حه مه دي كرد:

"نه من خوم دي. هه سته نه تۆ راوه سته."

حه مه د كه ههر خه وي لي نه كه وتبوو، هه لستا. تفه نگه كهي تاو دا يه. له سهر ته باره كايه ك دانيشت. نه نۆي به سنگيه وه نان و سه ري وه سهر نه نۆياني كرد. ديسان له فكه ره چوو.

لای به یانی خەریک بوو چاوی گەرم دەبوون کە دەرگای کادیڤی کرایهوه. ھەمەد دەسبەجی تەفەنگەکەمی بۆ لای کادیڤی راداشت.

عەلی دورمووش:

"چیه ھەمەدۆک؟... دەتەوێ من بکوژی؟"

ھەمەد ھیچی نەگوت.

عەلی دورمووش:

"وەرە ھەمەد... عەلییە کوێر، عەلییە شەلی ھێناوە. لە مالتین. ھاوڕێکانت ھەستینە و ھەرن. مەسەلە کەم بە عەلییە شەل گوتە. زۆر دەترسێ. لە ترسان وەختە دلێ بتوقێ. نەو نافرەتە منیش خەراپی پێ کرد. خۆی پێ دا داو تفی لەو بەستە زمانە کرد. پێی گوت: "نەگەر ھەمەدۆک نەتکوێ، بۆخۆم دەتکوژم." نێستا شەلە زراوی چوو. لە ترسان وەک میژۆک دەلەرزێ. عەلییە شەل پێی وایە نەمن فریوم داوە و ھێناوێمە بیکوژی. ھەر لێم دەپرسی ھێناوتم بکوژی؟ نازانی چۆن دەلەرزێ. وەختە لە ترسان دیق بکاو بمرێ."

ھەمەد وەختیک بیستی عەلییە شەل ھاتو، وادیار بوو نەختیک خوشحال بوو. جەباریش وەخەبەر ھاتبوو. فەریان کردووە کە نایبی ھەلنەستین. بەلام ترسان توورە بێ. بۆیە نەویشیان ھەلستاند.

جەبار:

"ھەستە نایب رەجەب، ھەستە... شوێن گێڕی بەناویانگی زەمانە پەیدا بوو. عەلییە شەل ھاتو. دەبێ بچین دوو قسە لەگەڵ بکەین."

نایب رەجەب کە نەستۆی خۆی پێ رانەدەگیرا، بە سەرسورمانەو پرسى:

"نا!... عەلییە شەل ھاتو؟... عەلییە شەل ھاتو؟"

جەبار:

"بەلێ... خۆیتى... عەلی شوێن ھەلگر... عەلی شوێن گێڕ... بەناویانگترین شوێن گێڕی رۆژگارە."

نایب رەجەب:

"ھات؟... زۆلی ھەرامزادە ھات؟... وەى داىە گىيان وەى... وەى ملەم، وەى..."

جەبار:

"چیه نایب؟... ناخەر خەراپە..."

حه مه د:

"ههستن... ههستن بچینه لای عهلییه شهل."

نایب ره جهب:

"راوهستن."

پاش نهم قسه یه دهستی کرد به ته کاندن و خاوین کردنه وهی جله کانی. تهنهنگ و خه نه هرو فیشه کدانه کانی که قابشه که بیان زیوکاری کرابوو، به ورده کاری یه کی ته واهوه له خوی دان. سیمله کانی به جوانی بادن. شانه زیوینه که ی دهرهیناو موسوی سهری جوان داهینا. به لام ههرچی ده یکرد دلی نه ده هات ته ماشای لاقه کانی بکا. پاژنه ی که وشه که ی پیوه نه مابوو. تۆزی ته قیلکه که شی به لکی سۆزانی یه که ی پاک کرده وه.

جه بار نه یتوانی خوی رابگری:

"یا لالا نایب... که وشه کافان روی مه جلیسیان نیه، به لام چاره چیه؟"

نایب:

"نه ری و ه لالا، چاره چیه؟"

وه ختیک چونه ژوره که، عهلییه شهل که له پهنا ناگردان دانیشتبوو ویستی هه لستئ. به لام نه یتوانی. ته کانیکی دایه خوی. به لام دووباره که وته وه. رهنکی خۆله میشی گرتبوو.

عهلییه کویر:

"کاک عهلیم هینا."

حه مه د:

"ههر بۆی."

نایب ره جهب ددانی له چیره وه بردن و ته ماشای چاری عهلییه شهل کرد:

"نهو قورمه ساغه که پتی ده لاین عهلی شوین گپ نه تۆی؟... نه تۆ له خوا نه ترسای؟... نه تۆ شهرمت له مه خلوقاتی خوا نه کرد؟..."

عهلییه شهل سهری داخستبوو و چاری له خۆله میشی ناگره که وه بریبوو، جووله ی نه ده کردو ده نگی دهر نه ده هات.

حه مه د:

"نایب ره جهب، ریگا بده من له گه ل عهلی ناغا قسه بکه م."

نایب ره جهب:

"باشه، نەتۆ قسە لەگەڵ ئەم گەواوە بێ وێژدانە بکە، بزانم چی پێ دەلێی..."

حەممەد هاتە پەنای عەلییە شەل و چۆکی بە چۆکیەوه دا:

"عەلی ناغا... گری کۆترەیه کم هەیە بە دەستی تۆ دەکرێتەوه... بە دەقیقەیه کە بجینە دەری."

عەلییە شەل لەو جێی لێی دانیشتبوو، رەق ببوو و جوولەیی نەدەکرد. کەوتە پەتە پەت:

"حەممەد... حەممەد ناغا... ئەمن چوو زانم سەرەنجامەکی وای لێ دێ... بەزەبیت پێم دا بێ... ژن و منداڵم هەیە، روحم پێ بکە."

حەممەد:

"مەترسە... بە بجینە دەری قسەیه کم پێتە دەبێ بە سرتە پێت بلێم."

عەلییە شەل:

"روحم بە ژن و منداڵم بکە. ئەمن کردم، نەتۆ نەیکە حەممەد ناغا. ژن و منداڵم هەیە."

حەممەد:

"هەستە بجینە دەری... دەمەوی بە سرتە شتیکت پێ بلێم."

عەلییە شەل هیچ رەنگی بە رووهوه نەما بوو. وەك مردووانی لێ هاتبوو. دەله رزی:

"وهره كهوشهكانت ماچ كهه حەممەد ناغا، منداڵەكانم هەتیو مەكە. ئەمن کردم، نەتۆ نەیکە حەممەد ناغا..."

نایب رەجەب توورە بوو:

"ببزوو دەوێت بابی شەل... راست وەبە، خۆ هەر کارێک و دوو کارت نەکردوون... ببزوو، یاللا..."

نایب رەجەب خەنجەرەکی هەلکێشا.

حەممەد:

"نایب... کارت پێی نەبێ."

نایب رەجەب:

"زۆر باشه. کارم پێی نیه، دەستیشی لێ نادەم. نەتۆ لەسەر سەرتی دانێ و لەبەر دەستی راوهستە..."

لە ناپەحەتی خەنجەرەکی لە کالانی پا کردەوه.

حەممەد:

"مهترسه عهلی ناغا... کاریکم پیت نیه. نهگەر ویستبام بتکوژم, لیڤهش ده‌متوانی... ده‌مه‌وی به سرته شتیکت پی بلیم."

عه‌لی‌یه‌شەل:

"په‌نا به‌خوا... نه‌وه هه‌ستام... روحم به منداڵه‌کانم بکه هه‌مه‌د ناغا... په‌نا به‌خوا." عه‌لی‌یه‌شەل هه‌ستا. لاقه شه‌له‌که‌ی به‌ دوای خۆی دا راکیشا, له‌ هۆده‌که وه‌ده‌ر که‌وت و له‌ قوژبنیکی تاریک دا راوه‌ستا. هه‌مه‌دیش چووه‌ په‌نای.

هه‌مه‌د:

"باش گویت بکه‌وه عه‌لی‌یه‌شەل. هه‌موو نه‌و به‌لایانه نه‌تۆ به‌سه‌ر منت هی‌ناون. به‌لام تازه ده‌رچوو... پیاوه‌تی‌یه‌کیشت کرد, خه‌به‌ری نه‌ویشم هه‌یه. هه‌مووی نه‌مانه رو‌یشتوون. ئیستا ده‌بی له‌ فکری دوا‌رۆژ دا بین. ئیستا له‌ تۆم ده‌وی شوینی یه‌کی‌کم بۆ هه‌لگری و بۆم بدۆزیه‌وه." عه‌لی که‌وته په‌ته‌ په‌ته:

"به‌خوا پاش مه‌سه‌له‌ی تۆ ئیدی سو‌یندم خواردوه که‌ شوین گێڤی نه‌که‌م. نه‌گەر ده‌ته‌وی, بکه‌وه. نه‌من سو‌یندم خواردوه که‌ ئیدی شوین هه‌ل‌نه‌گرم. سو‌یندم خواردوه که‌ ئیدی نه‌به‌ باعیسی هیچ که‌س."

هه‌مه‌د:

"باشه. نه‌گەر نه‌و شوینه‌م بۆ نه‌گێڤی, نه‌وده‌م ده‌تکوژم."

عه‌لی‌یه‌شەل ملی به‌ لاوه‌ نا:

"روحم به‌ منداڵه‌کانم بکه."

هه‌مه‌د:

"نەم قسانه هیچ ناکەن. ده‌بی هه‌روه‌ک شوینی منت هه‌ل‌گرتبوو, ئیستاش شوینی نه‌و که‌سه‌ی ده‌مه‌وی بۆ من هه‌لگری. به‌خۆپایی مه‌پاڤیوه."

عه‌لی‌یه‌شەل به‌ زمانیکی فه‌قیرانه‌ پرسى:

"شوینی کیت بۆ هه‌لگرم."

هه‌مه‌د:

"شوینی عه‌بدی‌خان... ده‌بی له‌ هه‌ر کوی‌یه‌ک بی, وه‌ی‌بینی. نه‌گەر له‌ کونه‌ مشکانیش دا خۆی شار‌د‌ب‌یت‌ه‌وه, ده‌بی شوینی هه‌لگری. نه‌گەر بووب‌یت‌ه‌ ته‌ی‌رو چووب‌یت‌ه‌ ناسمان ده‌بی بیدۆزیه‌وه. نه‌گەر دیت‌ه‌وه زۆر باش‌ه‌و نه‌گەر نا..."

عەلىيەشەل:

"بۇچى زووتر نەتگوت برالە... ئەگەر دەمزانى كە دەتەوئ شويىنى عەبدىخانت بۆ
هەلگرم، ھەر كە زارت دەكردەو، دەمگوت بەسەرچاۋ. شويىنى نەوت بۆ ھەلدەگرم. لە
ھەر كونيەك دا خۆى حەشار دابى بۆت دەبينمەو. ئەگەر لە جەھەننەم دا خۆى
شاردېيتەو دەيېنمەو. حەمەن يان لە شارە، يان لە گوندى "زەردەباخچە" يە، يان
لە "ھەوشارەدئ". حەمەن لە يەكەك لەو جىيانەيە. دەبى پىكەو بەچىنە لاي
چوكورواۋ. وای دەبينمەو ھەروا بزائە بە دەستى خۆم شاردوومەتەو. يەخەى دەگرم و
دەيدەمە دەستت... ئەو كافرە مال و گوزەرانى منى تىك داو. چونكە شايتەيى
بەدرۆم نەدا لە دىيى ۋەدەرنام. روحى بە ژن و مندالم نەكردو ئاوارە سەرگەردانى
كردىن. ناچار بووم پىلى ژن و مندالم بگرم و بچمە غەربايەتتى. لەخوام دەوئ ئەو
خوانەناسەى وىچر وىچر بگەى. بۆخۆم لە خوام دەوئ بىيېنمەو. لە گەلتان دىم. ياغى
دەم و روو لە شاخى دەكەم..."

حەمدە:

"باشە... ئىستە با بچىنە ژورئ. پاشان قسەى لىدەكەين. نامەوئ كەس بزائى. نابى بە
كەس بلىتى. عەلى دورمووش بۆنى كردو، بەلام قەيدى نىە. نابى كەسى دىكە بزائى."
عەلىيەشەل:

"ئەمەن بە خەيالىم دا نايە. ھەموو دنياش پى بزائى كارى خۆم دەكەم. ھەموو كەس دەزانى
ئەو بىشەرەفە چى بەسەر تۆو خەجىج و دىھائىيەكان و پاشانىش بەسەر خۆم ھىناو. دەردى
لە دلم دا ھىندەى كىتۆكە. چما لەبىرم دەچىتەو؟ ھەموو دنياش پى بزائى، شويىنى ھەلدەگرم.
نەوپەرەكەى ئەو يە ئەمەنىش تەفەنگىك ھەلدەگرم و ۋەدوات دەكەوم. بچىە ھەر كۆيەك
لەگەلت دىم، بەخو دىم..."

حەمدە ھات و لەبەر ئاگر دانىشت. عەلىش ھات. عەلىيەشەل بە چاۋان پىدەكەنى.

عەلى دورمووش:

"چاۋت پىدەكەنى شەلە... ئاكا كارتىكى تازەت بۆ پەيدا بووئ؟ پىم بلى دەتەوئ شويىنى
كى ھەلگىرى؟"

عەلىيەشەل:

"نا... شتى وا نىە. كاك حەمدە لەگەلم ناشت بووئەتەو. بۆيە خۆشچالم."

پاشان، حەمەدو جەبارو نایب و عەلییەشەل، چوار بە چوار چوونەووە کادیڤی.
وختیک لە کادیڤی وەدەر کەوتن و وەرێ کەوتن، هێشتا بەری رۆژی روون نەببوو.
حەمەد:

"خواحافیز دایە حۆری، خوا حافیز مام عەلی دورمووش. هەمووتان بە خوا دەسپێرم."
دایە حۆری:

"حەمەد، حەمەدی خۆم... ئەگەر وختیک کاری عەلییەشەل تەواو بوو، قیمە قیمەت
نەکرد... ئەگەر ئەو یەزیدەت و نەجی و نەجی نەکرد، بزانە کە هەرگیز گەردنت نازا ناکەم. ئێسک و
پروسی دوونەش لە گەلکۆدا ناگر دەگرێ. حالی بووی چیم گوت؟ گوێت لێبوو؟"
عەلی دورمووش:

"بەخیرچی حەمەدم... گوێت لە قسەی دایە حۆری نەبێ، بۆخۆت دەزانێ نەختیک
شیتۆکەیه."

پاشان رووی کردە عەلییەشەل:

"ئەتۆش وەدلی خۆتی مەگرە عەلی. ژن ئەگەر پیر بوو، خەرفانەکی بەلایە..."
لە دیتی وەدەرکەوتن.

عەلییەشەل:

"کەوابێ خۆم بە چاری خۆم کەلاکی ئەو کافرە دەبینم، ها؟..."

عەلییەشەل دوای ئەم قسەیە لێوی خۆی لستەو. ئەمە عەدەتی بوو، هەروەخت کاری
راست بەهاتایەو کەیفی ساز بایە لێوی خۆی دەلستەو.

عەلییەشەل:

"دەزانم برالە زۆرت خەراپە لە دەستی من دیو. ئێستێ دەمەوێ چاکەشم لە دەست ببینی.
هەرکاریکی لە دەستم بێ بۆتی دەکەم. پاش ئەوەش کە کاری ئەو کافرەت یەک لا کرد، دیسان
هەر کاریکم لە دەست بێ بۆت ئەنجام دەدەم. ئەتۆ زۆر بە روحی، زۆر پیاوی. یەکی دیکە لە
جیتی تۆ با، هەتا ئێستا لەمیژ بوو منی کوشتبوو. بەلام ئەتۆ تێگەیشتی کە ئەمن گوناهێکم
نیه. ئەگەر ئەمن بنیادەمیکی خەراپ بووایەم، شایەتی بەدروم دەداو تووشی ئەم رۆژە
نەدەبووم. بەلام ئەتۆ تێگەیشتی کە شایەتی بەدروم لە من ناوەشیتەو. ئەگەر ئەو کارەم
کردبایە خوێنم حەلالی تۆ بوو."

نایب رەجەب کە لەمیژ بوو قسەی نەکردبوو، وەقسە هات:

"دەلتىن نەتۆلە شوئىن گىپران دا لىنگەت نىيە؟"

عەلىيەشەل:

"شوئىنم خەراپ نەدەگىپرا... بەلام نىدى سوتىندىم خواردوۋە كە شوئىنى بىنيادەم ھەلنەگرم."

نايىب رەجەب:

"باشە، كارت بە ھەيوانان چىيە؟"

عەلىيەشەل:

"ئەگەر بە جارىك دەست لە شوئىن گىپران ھەلگرم، نەخۆش دەكەوم. شوئىنى شوورو كەلەكئۆي و ئەو جۆرە ھەيوانانە ھەلدەگرم... ۋەدوۋى راۋچىيان دەكەوم و شوئىنى ھەيوانان ھەلدەگرم، چ بىكەم، بە دەست خۆم نىيە. ئەگەر ھىچ شوئىنك ھەلنەگرم بەخۇا دەمرم."

جەبار:

"بە قورىبانى خۇاى بىم..."

نايىب رەجەب:

"ۋەي دايە گيان، ۋەي."

پاشان ھەتا گەيشتەنە بەستىنى "ئاۋىژەگابەرد"، ھىچيان قەسەيان نەكرد. لىرە، ئاۋىنگ لەسەر زەۋى نىشتىبوو. خاكى نىرە سوور بوو. گلەكەي بۆنىكى لى-ھەلدەستا، ۋەك بۆنى گلى چوكووراۋا.

نايىب رەجەب:

"ۋەي دايە گيان، ۋەي... ۋەي نەژنۆم... خەرىكە نەژنۆم دەشكىن... سەرى خۆم بۆ راناگىرئ."

جەبار:

"چ بوۋە نايىب رەجەب... ديسان دەئالتىنى..."

نايىب رەجەب:

"ۋەي دايەگيان، ۋەي."

عەلىيەشەل:

"بىرەنەكەي زۆر نەستوور بوۋە. بەم ۋەزەۋە دەرنەچىن. چۈنكە زىاتر نەستوور دەبى. دەبى لە جىنەك ۋەمىنن. مالى "ئومەتەزەرد" لەو نىزىكانەيە، پىاۋىكى باشە."

نايىب رەجەب:

"نا، نابی... بۆ برینیک ناکری بنوین. شوینی ئەو کافرەمان ھەلگرتووە دەبی وەدوای کەوین. نابی بیتلین شوینە کە کوێر وەبی." "

نایب رەجەب دوایە توورە بوو و بانگی جەبارو ھەمەدی کرد:
"ھەمەد، جەبار... وەرە پێش کارم پێتەنە. ھەمەوئ ھەتا ئەو کارە تەواو دەبی ئەمن ھەردەستە بم... دەبی ھەردووکتان بە قسەم بکەن، باشە؟..."

ھەمەد:

"باشە."

جەبار:

"باشە... بزائم دەتەوئ چ بکەم."

نایب رەجەب:

"ھەرکەس قسەم لە قسە بکا، دەسبەجئ دەیکوژم... ئەگەر بابیشم بی، دەیکوژم."

جەبار:

"باشە، کەس قسەت لە قسە ناکا... ئیستا بلئ بزائم دەتەوئ چ بکەم؟"

نایب رەجەب:

"راوەستە با وەختی بی."

پاشان بانگی عەلییەشەلی کرد:

"عەلییەشەل دەلێن ئەتۆ لە شوین گێران دا زۆر وەستای... بەلێنیشت داوہ ئەو نامەردە ی بدۆزیەوہ. وایە یان نا؟"

عەلییەشەل:

"بەلێ. بەلێنم داوہ. بەلام ئەگەر قەولیشم نەدابئ، بۆخۆم دەمەوئ وەبیینم. بۆخۆم بە خوینی سەری تینووم."

نایب رەجەب:

"باشە... بلئ بزائم، بە فکری تۆ ئیستا عەبدی لە کوێیە؟"

عەلییەشەل:

"ئیستا ناتوانم بلێم لە کوێیە. یان دەبی لە شاری بی، یان چوووە ھەوشارەدئ... لەوانەشە خەبەریان پئ دابئ کە ئیمە لە دوای عەودالین... ئەگەر دلئ خەبەری پئ دابئ، ھەتەن دەچیتە دێھاتی "دەشتی یۆرگەر"، چونکە دەزانئ یاغییەکان ناچنە جینگای دەشت و ئەگەریش بچن لێی نامێننەوہ."

نايب ره جەب:

"باشە، نەگەر چووبیتتە لای یۆرگەر دەبی چ بکەین؟"

عەلییە شەل:

"نەمن خەبەری دەزانم. هەر لاق لە یۆرگەر بەریتتە دەری خەبەرتان پی دەدەم."

نايب ره جەب:

"ئیتستا تەگبیری ئیمە چیە؟"

عەلییە شەل:

"ئیتستا ئیتو بەجە مائی ئومەتەزەرد. نەمن دەجمە لای چوکورواوا، نەختیک گری هەل دەخەم و دوايە دیمەو لاتان. ئیتستا دەبی بجینە مائی ئومەتەزەرد. ئومەتەزەرد خزمی خۆمەو ئەو کافرەشی خۆش ناوی."

لای ئیواری بوو کە گەشتنە مائی ئومەتەزەرد. مائی ئومەتەزەرد تاقە مائە بوو، و لەسەر تەپۆلکەییەکی بە دارو بار هەلکەوتبوو.

عەلییە شەل:

"سلاو کاک ئومەت. نەمە حەمەدۆکی خۆمانە."

ئومەت:

"برالە بیستبووم کە چووبە شاخی. زۆرم پی خۆش بوو. زۆرم حەز دەکرد بت بینم."

عەلییە شەل ئەوانی لە حەساری مائی ئومەتەزەرد داناو بوخۆی لییدا روشت.

ئومەتەزەرد لە دواو بە بانگی کرد:

"کاک عەلی، چایەک بخۆ، دوايە برۆ."

عەلییە شەل، هەروا بە دەم رینگا روشتنەو جواپی دایەو:

"کاک ئومەت کارم هەیە. بە پەلەم."

عەلییە شەل هەروا کە لاقە شەلەکی بە دواي خۆی دا رادەکیشا، وەک ئەوێ بە غاردان برۆا، دوور کەوتەو.

شەوی شەنبایەکی نەرمی هەلکرد. مانگ بە ناسمانەو دەتگوت سەهۆل بەستووێ. شۆقی

مانگ بە نێو لک و پۆپی دارەکان دا شیخال شیخال دەبوو و دەکەوتە سەر زەوی.

عەلییە شەل لەبەر خۆیەو دەتگوت:

"نەگەر ببیە تەیرۆ بجیە ناسمان بەگرت دینم."

ماله کهي وه بیر هاته وه که به چهند سال زه همت دروستی کردبوو و رای خستبوو. وه بیرى هاته وه که پیاوه کانی عهبدی خان نهو مالیهان چۆن وئیران کردبوو. ددانی له چیره وه بردن. خیراتر پیی ههلتنایه وه.

کاتیک گهشته شاری، تازه دنیا رووناك ده بوو. چوه لای بازار په که. "مراد" ی گهسك ده ری بازار په که، خه ریک بوو بهر ده رکی دوکانه کانی ده مالی و تۆزو خۆلی گه یاندبووه عاسمان. وادیار بوو مراد سه رمایه تی. سلاویکی له مراد کردو راسته ری چوه چاخانه کهي "توفیق ناغا". توفیق ناغا تازه چاخانه کهي کردبووه وه. عه لی داوای چای کرد. چایه کیان له پیش دانا. چایه که هه لمی لی هه لده ستا. عه لی به شهل که دله کوتهی بوو، هه تا هه موو دوکانه کان کرانه وه، هه ر له چاخانه دانیش.

"کاتیک یه کهم تیشکی هه تاو له بهر ده ری پیاده ری یه کانی دا، عه لی به شهل چوه دوکانی "مام مسته فا".

مام مسته فا خه لکی ماراش و پیره پیایکی ریش سپی و سه روووخۆش بوو. هیشتا دوکان نه کرابووه وه. عه لی له بهر دوکانه که هه لئروشکاو پشتی به ده رگای دوکانه که وه دا. چاوه ری دانیش. سه که گروئی یه که که لمبۆزی ره عه رزی ده خشا به ته نیش عه لی دا تی په ری. ئیره روو به رووی دوکانی نالبه ندیی "حاجی کووره" بوو. تاویک دواتر حاجی کووره هات. ده زگایه کهي ریک و پیک کردو دهستی کرد به ناره نارو نال کوتانه وه. نهو په یین و پالهی له قۆزبنیک کۆ کرابووه وه، هه لمی لی هه لده ستا. وه ختیک هه تاو بلیند بوو هه لمه که نیشته وه. پاشان مام مسته فا پهیدا بوو. وه ختیک مسته فاغا بهو به یانی یه چاری به عه لی به شهل کهوت پیکه نی:

"چ باسه عه لی؟... شوینی دزه کهت له دوکانی ئیمه دیوه ته وه؟"

عه لی به شهل به باویشک دانه وه هه ستا:

"نه دی، هه روایه."

مسته فاغا ده رگای دوکانه کهي کرده وهو چوه ژوور:

"باشه، وه ره ژووری عه لی ناغا بزاتم، باس و خه بهر چیه؟..."

عه لی:

"بلیم چی کاک مسته فا قۆرت له سه ر قۆرتی به ملمان دا دی."

مسته فا:

"بەلئى، بېستوومانە."

عەلىيەشەل:

"بەلئى، ھەممەن بېستوتتە."

مستەفاغا:

"عەبدى كارىكى باشى نەكردوھ... رۆژى پىنج فەرزە نوپۇز دەكا، بەلام ھەق نەبوو ئەو رەفتارە لەگەل تۆ بكا."

عەلىيەشەل:

"دەلئىن عەبدىخان لەم دەروپەراندە... ئەگەر راستە، باشترە ئەمەن لەو نىزىكانە خۆم ناشكرا نەكەم. ئەگەر وەدەستى كەوم ھەممەن بەلایەكى دىكەم يەسەر دىنى."

مستەفاغا:

"مەترسە كاك عەلى. ئەو ئىستا لە فەكرى گىيانى خۆى دایە. لەو بىستە مندالە، لەوھى كە دەلئىن ياغى بوو، ئەوئەندە دەترسى كە نازام لە چ كونيك دا خۆى ھەشار داوھ. ناوئىرئ لە شار وەمىنى. دوئىن ھاتە لای مەن، ھىندىك سىغارو شەمچەى كرى، لە خورجىنەكەى ھارېشت و بە چوارنال لىیداو رۆيشت. چووھ گوندى "ئاك تووزلوو". بەنپازە ھەرلەوئ زەوى و خانوو بكرئ و بىنئىتەوھ. عەبدى و ھەمەد بە يەكتر دەوئرن. ئەتۆ ورياي خۆت بە. خەراپەى لەگەل تۆ كرد. بەلام بۆخۆشى چاكەى نايتەرئ. ئەوھ دەشى بىنى، لە ترسى مندالئىكى بىستىك مندال چۆن كۆن بە كۆن خۆى دەشارىتەوھ..."

عەلىيەشەل بى ئەوھى مستەفاغاي وەشك بجا لەسەرەخۆ پرسى:

"خا دەزانئ لە ئاك تووزلوو مېوانى كئىيە."

مستەفاغا:

"دەتەوئ لە مالى كئى بئ؟ لە مالى كوئىخا ھوسىنى خزمى خۆيەتى."

عەلىيەشەل بۆ ئەوھى بە تەواوى دلئيا بئ، زۆر بە نارامى گوتى:

"نا... باوەر ناكەم لە ئاك تووزلوو بئ، چونكە ئەو نىوھ نىوھى ھىچ بئ خۆش نىە. ھەممەن دەچىتە چوكووراوا، دەچىتە گوندى زەردەباخچە، مالى كۆرە خالەكەى."

مستەفاغا توورپە بوو:

"قسەى قۆر بۆ دەكەى؟ كابرا لە ترسان خويئ لە لەشى دا نەماوھ. بىبىنى زگت پئى دەسووتئ. وا زەرد بووھ دەلئى بەھىتى زەردە... ناخر ترسەنۆكى وا كە لە ترسان نازانئ لە چ

كونيڭ دا خۆي بشارىتەۋە، دەچىتە مالى كۆپەخالەكەي، كە دەلتى مەرى خوايە... عەبدىت چۆن ناسىۋە... لەۋانە نىيە كە بەۋ ئاسانىيە كلكى بە تەلەۋە بى... بىسىم ئەۋ كۆپە ياغىيە كە پىتى دەلتىن ھەمەدۆك چەند شەۋ لەمەۋبەر چوۋەتە سەر ژن و مندالى عەبدى. دەلتىن ويستويە ژن و مندالەكەي بكوژى، دوايە بەزەيى پىيان دا ھاتوۋ بەرەلەي كىردوۋن. بىستوتە يان نا؟... دەستەيە كىشىيان ژاندارمە ۋەدەۋى ئەۋ كۆپە ياغىيە خستە. خۆ عەبدى لەم ۋەزەدا مندال نىيە لە ئاك توۋزلو ۋەدەركەۋى. كۆيخا ھوسىن زۆر پىاۋە. ھەتا كەلاكى كۆيخا ھوسىن نەكەۋى، كەس ناتوانى پىرى چاۋان تەماشاي ميوانەكەي بكا... عەبدى ئەمانە باش دەزانى. چما مندالە كە مالى كۆيخا ھوسىن بەجى بىللى ۋ ھەستى بچىتە زەرەدەباخچە؟ قەۋلت پى دەدەم ئىستە بچىيە مالى كۆيخا ھوسىن، دەبىنى لە پەناي ناگردانەكە دانىشتە... ئەمەن دلتىام."

عەلىيەشەل:

"خا بە ھەقە، ناھەقىيان لە كەس قىۋول ئاكا. ئەۋ زولمى لە مەن كىردە. خواش بە دەستى كەسكى دىكە ھەقى مەنى لى دەستىنى. با خۆي بشارىتەۋە... با لە ترسان شەۋ و رۆژ ئارەق ھەلپىڭى... ئەمەن كارىكم پىتى نىيە، ھەر ھەۋالەي خاۋى دەكەم."

مستەفاغا:

"ئەرى، ئەتۆ ھەۋالەي خاۋى بكا."

عەلى ھەرچەند جىڭاي عەبدى دۆزىۋوۋە، بەلام دىسان دلى ئاۋى نەدەخواردەۋە رازى نەبوۋ ھەتا باشتر دلتىا نەبى، ھەمەدۆكى بەرىتە چوگورواۋا خوا نەخواستە بەلەيەكى بەسەر بى.

لە مستەفاغا ھىندىك ھەلۋا لەنەنەۋاخانەش ھىندىك نانى كرىۋ بەرەۋ ئاك توۋزلو كەۋتە رىگا.

لە شارى را ھەتا باتلاغەكانى "ئاغاچسىز" نىزىكەي سەعاتە رىيەكە. لىرە دارى بىشەي بە قەدەر دارەكانى لىرەۋار بلىندىن. چۆم بە نىۋەراستى ئەم دارانەدا دەرۋا. گوندى ئاك توۋزلو كەۋتوۋەتە پىشتى باتلاغەكانى ئاغاچسىز. لەۋ دىيەدا كەس نىيە تاولەرزى خۇلاتىي توۋش نەبوۋى.

لە نىزىك قامىشەلان ۋەك ئەۋە دەچوۋ رىگاي لى ۋن بوۋى. دەستى كىرد بە شۆيىن گىرپان. شۆيىن چەقەللىكى ھەلگرت. شۆيىنەكە بۆ لاي باتلاغەكان چوۋبوۋ. لەۋە كە ئەۋ شۆيىنى

دۆزىيووه، ھەم خۆشحال بوو ھەم توورە. لە دلى خۆى دا دەيگوت: "باشە، شويتى چەقەلە!..." ھەروا كە جيتوى بە چەقەل دەدا شويتەكەى ھەلگرت. سەرەنجام بە دواى شويتەكەدا لە عەرزىكى وشك سەرى وەدەرنا. لەدلى خۆى دا گوتى: "ئەو چەقەلە سەگىابە زۆر شتى لەبن سەريەو ھەن... ھەر لە جى دا چەقەل حەيرانىكى بەھۆشە."

رۆژى دواتر ھەتاو بلىند ببوو كە گەيشتە ناك تووزلوو.

ناك تووزلوو كوێرە دئىەكى بىست - سى مالىيە. ھەموو مالىەكانى ئەو دئىە كەپرن، كەپرى قاميش. لەسەر بانە قاميشەكانيش گىا شين ببوو. بانى كەپرەكانى دەورووبەرى قاميشەلان ھەميشە نوئىە، چونكە قاميشەلان لەبەر دەستيانە. قاميشەكە دەپرنەو ھە جار بە جار پى دادەپۆشن. بەلام بانى ئەو كەپرانە كە لە قاميشەلان دوورن، زۆرتەر بە قاميشى وشك داپۆشراون. گىاشينيشيان نيە. رەنگى ئەو بانانە كەمىك وەك رەنگى زىو دەچى.

عەلىيەشەل گەيشتە پەناى ئاوەدانى. مېشولە بالى لىك نەدەدا. تەنيا ژنىك لەبەردەرگای يەكئىك لە مالىەكانەو كە چىغى چوارەورەكەى داھاتبوو، سەرىكى ھىنايەدەر و رۆيشتەو ژوورئ. عەلىيەشەل:

"خوشكى... خوشكى بەرئۆ... مالى حوسپن ناغا كامەيە؟"

ژنەكە ھاتە بەر دەرگا. مالىكى نيوە كەپرو نيوە تەنەكەى لە نيۆەراستى ئاوەدانى دا پى نيشان دا. عەلى كە ھەناسەى سوار ببوو، بۆ لای ئەو مالىە وەرئ كەوت. دەرگای مالىەكە كرابووەو. تاوئىك لە پىش دەرگا راوەستا. پىاوئىكى گەلەگەت لە مالى ھاتەدەر:

"چت دەوئ براگيان؟"

عەلىيەشەل:

"ئەمن رەعيەتى عەبدىخاىم... پەياممىك بۆى ھىناو."

پىاوەكە:

"وەرە ژوور براگيان."

لە ھەسارى گەورەى مالىەكە تئپەرى. چوو ھوورى ھۆدەيەك كە سەرانسەر بەرەى لىراخراوون و ئاورەكەشى خۆش خۆش داييسا. عەبدىخان لەبەر ئاگرەكە دانىشتبوو، دەسحىبى دەگىزان و بۆ لای ئاورەكە چەمابووەو، واديار بوو وئىزىنگى دەدان.

عەلى تاويك له پەنا دەرکەى راوەستا. عەبدىخان ھەروا وێژىنگى دەدان. ھۆشى بەسەر دەرگاگەو نەبوو و ھەروا دەسحېبى دەگێرێن. پیاوھ کەلەگەتەکە بە دواى عەلى دا ھاتە ژوور: "خان... لە دى خۆتان را ھاتوون."

عەبدىخان، ھەروا بە دەم فکەرەکانیەو بە نەسپایى سەرى وەرسووپاندو چاوى دە عەلىیەو ھەرى. عەلى جۆرێک راوەستا بوو دەتگوت خەریکە بەسەر لاقە شەلەکەى دا بکەوێ. خان لە پێش دا عەلى نەناسیەو. یەک دوو جار چاوى لێک نان. کاتێک عەلى ناسیەو رەنگى پەرى. زارى کردەو ھێندێک شت بلێ، بەلام نەیتوانى. کەس لە قسەکانى ھالى نەدەبوو. عەلى چووھ لای. عەبدىخان چاوى پێ دەریپەرىن و دەسحېبەکەى لە دەست بەربوونەو:

"وەرە کوپم... وەرە بزانم باس و خەبەر چى؟... لە دى را خەبەر ھىناو؟"

عەلى لەبەر ئاگردان، لە لای خان دانىشت.

عەبدىخان:

"باشە... باس و خەبەر؟"

عەلى یەک دوو جار بە دزى پیاوھ کەلەگەتەکە چاوى لە عەبدىخان داگرت. عەبدىخان تىگەشت کە عەلى قسەىکى نەیتى پىیە.

عەبدىخان:

"وەسمان... تاويك بچۆ دەرى، نىمە دووسى قسەى تاييەتيمان ھەن."

پیاوھ بالابەرزەکە چووھ دەرى و دەرگای پتوھەدا. عەبدىخان لە عەلى نيزىک بووھو:

"کوپم باس و خەبەر چى؟"

روخسارى عەبدىخان لەبەر ترس و نىگەرانى شکلێکى سامناکى بە خۆیەو گرت. پرسى:

"عەلى... نەکا ئىستا شویتى منت ھەلگرتبى؟"

عەلىیەشەل واى خۆ فەقیر دەنواند دەتگوت ئىستا نا ئىستا لە بانگى گریانى دەدا.

عەلى:

"خان... نازانى نەو شوین گێرێنە چ بەلایەکى بەسەر من ھىناو... دى و مال و ژيان

و دارونەدارم لەدەست چووھو کەوتوومەتە غەریبايەتى. ئىستا نەوھش بەس نىە، دەبى روحيشم بەدم. ھەمەدۆک ھات. منى لە چاغشاک بەگىر ھىناو بەدەست بەستراوى ھىنامیە ناسیاب چەشمە. دەيگوت دەبى عەبدىخانیش وەبىنم و ھەردووکتان پتکەوھ بکوژم. شوێ گەيشتینە ناسیاب چەشمە. ھەمەدۆک دەرگای مالەکەى تۆى شکاندو چووھ ژوورى. شیوھنى

ژن و مندالەكەت دەگەيشته ئاسمان. ئەمەن لەو شلوق و پلوققىيەدا بۆي دەرچووم. چوومە مالىيەسى شىلم. دەستەكانى كەردمەو. دەستەكانى بېچى بزانى لە مالىيە نىيە چ باسە. دەستە چو و خەبەرى هەينا. دەستەكانى لە مالىيە نىيە، دەستە دىش چووتە ژوور و لە پشتهو دەركاى داخستە، كەس ناتوانى بېچتە ژوور و ژن و مندالىيە عەبدىخان لە ترسان ئەو زىرايان دەچى... دوو ياغىيە دىكەش كە لەگەل دەستە بوون، دەختىك پىيان زانىبوو كە ئەمەن هەلاتووم، كەوتبوونە نىو دى و مالىيە بە دوام دا دەگەران... بەلى خان... ئەمەن لە نىو دىيە رام كەرد... نازانى لە نىو دىيە چ قىامەتەك بوو. بە هەر نارەختەيكە بوو لە ناوايى دەستە، هەتا گەيشتە سەر چۆمىش، گۆم لە دەنگى ئەوانە بوو كە بەدوامەو بوون. نىستە پىمە بلى تەگبىرى مەن چىە خان... ئەمەن هەوەل خواو دووهم تۆ شك دەبەم."

عەبدىخان رەنگى پەرى. لەو نىيەدا عەلىيەشەلەش دەستى بە گريان و هەنەسك دان كەردبوو:

"خان... دەستە بە داوینت... فەكرىك بۆ ژن و مندالىيە مەن بىكەو. ژن و مندالەكەم لە چاغشاك بەچى ماون. ئاخىر گوناحى مەن چىە. ئەمەن تازە ناوێرم بىچمەو وى. ئەتۆ رەئىيەكەم بۆ دانى خان. بۆ خۆشت دەبى فەكرىك بۆخۆت بىكەى. لەم چوكووراوايە چ دەكەى?... نىستە نىيە بە جەهەننەم، ئەتۆ دەبى چارەيكە بۆخۆت بدۆزىو. ئاخىر ئەتۆ خاوەنى پىنج پارچە مەلكى خان. هەموو خەلك گەورەو چووك دەلەين عەبدى خان چووتە چوكووراوا. نىستە نىيە بە جەهەننەم خان. ئەمەن لە خۆم زياتر لە فەكرى تۆ دام خان..."

روخسار و ئەستۆي عەبدى خان سوور هەلگەران. چاوى پىر بوون:

"كۆرم، عەلى ناغا... دەزانم خەراپەم لەگەل كەردووى. نىستە بۆ ژن و مندالەكەت بىيەنەو دىيە خۆمان. نامەيەكەشت دەدەمى بۆ مالىيە نىيە بەرە. دەنوسم تۆو و جووت بەدەن. هەرچى بوو رۆيشتەو. نىستە بۆ پىلى ژن و مندالەكەت بىگەرە بىيان هەنەو ناسىاب چەشمە."

عەلى:

"ئەمەن تازە ناوێرم پىلەو نىيە بىيەنە خان گيان. ئەگەر ئەو بىيەنە پىلەو نىيە بەگىرم بىيەنە، بەخوا و نەچى و نەچى دەكا."

عەبدى خان:

"لىنى مەترسە، نايەلم چى دىكە لەو كىوانەدا بە كەيفى خۇى بىت وىچى. بىستومە لەگەل دوردوۋە شىتتىش تىك چوون. ۋەلامم بۆ دۆردوۋە شىت ناردوۋە. ھەر نەم رۆژانە دەستەى چىچكىلىشى بەگژدا دەكەم. ھىچ ترست لىنى نەبى. ھەر نەم رۆژانە ۋەك كەويارە بۆت دەگرم. نەتۆ ترست نەبى.

عەبدى خان دەستى بە گىرفانىدا كىردو بەستەيەك ئەسكىناسى دەرھىتا. لەنىو ئەسكىناسەكان نىزىك بە دە ئەسكىناسى سەوزى دەرھىتا:

"ۋەرە كورم، ۋەرە عەلى ئاغا. ئەمەش پوولى خەرجىت. ئىستا گوى بگرە بزانه چت بىدەللىم. ئەتۆ ئىستا دەبى راستەرى بچىە ناسىاب چەشمە سەرىكى مالى ئىمە بدەى. بلى سى مىگەل لە مەرو مالاكەكە لى خورن بۆ چوكووراۋا. بەلام وريا بە ئەو زۆلى خەرامزادەيە نەت بىنى. بە شەو بچوۋە نىو ئاۋايى با كەس نەت بىنى. بە يەككە لە نۆكەرەكانى مەن بلى ھەستى بچىتە چاغشاك و ژن ومندالەكەت بۆ بىنى. ئەتۆش خەبەرىكى مندالەكانى مەن بزانه ۋەرەۋە. نازاتم ئەو نەخلەتەيە چى بەسەر مندالەكان ھىتاۋە. ھەستە عەلى ئاغا... ھەستە پاروۋە ناننىك بچۆ و ۋەرىكەۋە."

عەلىيە شەل دىسان گىريا:

"خان مەمنىرە بۆ ئەۋلا. بەخۋا ۋەدەستى كەوم، كەلاكم دەخاتە سەر زەۋى."

عەبدى خان توۋرە بوو:

"زۋوبە، ۋەرىكەۋە. قسەكانىشت لەبىر نەچن. بەخۇرايش مەترسە. لەۋانەيە ھەتا ئىستا ژاندارمە گرتىتەيان. ئەو جارى زۆرى ماۋە بۆ ئەۋەى بىتتە ياغى."

عەلى:

"باشە خان. بەسەر چاۋ. راست دەكەى. ئەو ئىستا زۆرى ماۋە بۆ ئەۋەى بىتتە ياغى."

نانيان بۆ عەلى ھىتا. عەلى بە پەلە نانەكەى خوارد و ۋەرىكەۋە:

"بە پشتىۋانىي خوا. دەچمەۋە دى... ئىشەللە خەبەرىكى ژن و مندالەكەتت بۆ دىنمەۋە."

عەلى باتى گرتن. لاقە شەلەكەشى لەبىر چوۋبوۋەۋە. رۆژ و نىۋىك يەك تەكان بەرپۆۋە بوو، تا گەيشتەۋە مالى ئومەتەزەرد. كاتىك گەيشتەۋە نىۋەشەۋە بوو. لەبەر دەرگا فىتۋىيەكى لىدا. ئومەت فىتۋەكەى ناسىۋەۋە دەرگاى كىردەۋە:

"بەسپایی، بەسپایی... ماله که مان پر له ژاندارمهیه. بهدوای همه ددا ده گهرین. هاتوونه مائی نیمه ماندوویان بهسپتهوه، نیستا نووستوون. وه کیل باشی عاصم خه ریکه شیت ده بی. کورپه کانی تۆش نهوه له کادیتنی که یفی ده کهن. بهرخیکم بۆ سه ربیون. بهلام نهم همه دۆکه ماشه لایه که پارچه ناوړه بۆخۆی. نه قسه ده کاو نه هیچ ده لئی. بهلام دیاره زۆری پییه. له چاوانی را دیاره. چاوه کانی وه که ناگر هه لده بن و ده کووژینه وه. نیستا راهه سته. له نیو یاغیه که کان ناویانگیت که ده ده کا کهس نه یی... وه ره بته مه لای وان."

چوون بۆ لای کادیتنی. نوعمت دوو خرکه بهردی هه لگرتنه وه. سێ جاری لیک دان. ده رگای کادیتنی به نه سپایی لێ کرایه وه.

عه لییه شهل:

"نه منم... هاته وه."

حه مه د:

"به خیراتییه وه، وه ره ژوور."

عه لی چووه ژوور و ده رگایان پییه دا.

حه مه د:

"نه ره فیه ی تۆ زۆر پیاهه عه لی ناغا. زۆر پیاری چاکه. نه گهر که سیکی دیکه بایه، تا نیستا نیمه به گرت دابوو. ژاندارمه کان ماله به ماله به دوامان دا ده گهرین. چاک بوو که هاتییه وه."

عه لییه شهل:

"دیتمه وه براله. له ناک توژلوو، له مائی کوپخا حوسین، له بهر ناگردان لئی دانیشته وه."

حه مه د له خۆشیان ده ست و لاقی خۆی لێ ون ببوون. شه مچه ی له گیرفانی ده رهینا. شه مچه یه کی لێ داو چرا فته لکه ی هه لکرد. نه مه که مه تر خه مییه کی گه وره بوو.

جه بار و نایب ره جه ب، هه ردووکیان له کوژبنیک له سه ر دۆشه کیک خه وتبوون. حه مه د به نه سپایی نفورچیکی له جه بار کوتا. جه بار به ترسه وه له جیتی ده ره پری و پری دایه تفه نگه که ی.

حه مه د:

"شتیک نیه جه بار، نه منم."

جه بار:

"چیه، خه بهرێك ههیه؟"

حه مه د:

"عه لى هاتهوه تهوه."

چه بار:

"عه لى هاتهوه؟"

حه مه د:

"ئه دى، هاتهوه تهوه."

چه بار:

"دیرییه تهوه؟"

حه مه د:

"ئه دى، دیرییه تهوه."

چه بار:

"کهوابی، کاره که مان جوور بووه."

حه مه د:

"ئه دى، جووره."

چه بار:

"کهوابی، دهسبه جی دهبی وه پێ کهوین. وا نیه؟"

حه مه د:

"ئه دى، دهسبه جی."

چه بار:

"دهسبه جی... به لām نایب ره چه ب وه زعی باش نیه. ملی بۆ ناجوولێ... ده ترسی بیری."

حه مه د:

"ئه دى ته گیرمان چیه؟"

چه بار:

"نایب دهبی هه ر لیڤه وه میڤی."

حه مه د:

"نامینیتهوه... ده ترسم تووشی شتی کمان بکا."

جەبار:

"چارە نىە، دەبى ھەلى سىتېن."

ھەمدە:

"ئەرى، دەبى ھەلى سىتېن."

جەبار ئوقۇچىكى لە نايب كوتا. نايب لە خەوى دا تەنىشتاۋ تەنىشتى كرد.

جەبار:

"نايب، ھەستە."

نايب رەجەب:

"ئەمەن خەرىكم دەمرم... ئەو دەمرم."

جەبار:

"ھەستە نايب... دەبى بېزىن، ھەستە."

جەبار دەستى نايبى گرت و راستى كردهۋە.

نايب ئالاندى:

"لىم گەزىن... ئەمەن خەرىكم دەمرم... ئەمەن ئىدى دەمرم."

جەبار:

"ھەستە رەجەبەشېر... ھەستە نايبەشېر... ئاخىر ئەتۈ نەتگوت بۆخۇت سەردەستەي؟..."

ھەستە..."

ۋەختىك دەستى نايبى بەردا، نايب سەرلەنۈى كەۋتەۋە نىۋ جىيەكەي و لىي كەۋتەۋە.

ھەمدە:

"بەستەزمانە... چەند رۆژە خەۋ نەچۋەتە چاۋى. ئەمىرۈ يەكەم رۆژە كە خەۋى

لىدەكەۋى... چەند رۆژە ھەر ھاۋارى بۈۋە."

جەبار:

"ئەدى چ بىكەين؟... لىزە بەجىي بىلېن و بېزىن؟"

ھەمدە:

"نا."

ھەمدە جىگەي دەستى نايبى گرت و راستى كردهۋە.

چەند جار بە سرتە بۆى دوۋپات كردهۋە:

"نايب، نايب... عەبدىخان لە گوندى ئاك توزلوويه، لە ئاك توزلوو... لە ئاك توزلوو... عەلى خەبەرى ھېناو... عەلىيەشەل ھاتەو نايب، ھەستە..."

نايب رەجەب چاوى ھەلپەن:

"چى؟..."

ھەمەد:

"جىگاي عەبدىخانمان دىتەو، لە ئاك توزلوويه."

نايب رەجەب:

"عەلىيەشەل جىيەكەى دىتەو؟"

ھەمەد:

"بەللى، عەلىيەشەل دىتەو."

نايب رەجەب:

"ئەگەر نەيدىبايەو، ھەر لە جى دەمكوشت... روحى خۆى كپىو."

نايب ھەلستا. دەتگوت ژەھرى خواردو. نىوچاوانى تىك نابوو. نەيدەويست بزەنن نەستۆى

چەند دىشى:

"كۆرپىنە ھەتا وەرئ نەكەوتووين، با برىنەكەم دەرمان بکەين. نايب رەجەبتان دىەوئ كارىك بکا، خوا لە ھەموو گوناھەکانى خوش بىئ، دىەوئ عەبدىخان بکوزئ. نايب رەجەبتان دىەوئ ھەموو گوناھەکانى بە خوئنى عەبدىخان بشواتەو."

عەلىيەشەل:

"با ئەمن بۆى دەرمان کەم."

عەلى لە پەناى ئەژنۆى نايب دانىشت.

نايب رەجەب:

"كۆرى چاك، گيانى خۆت كپىو. ئەگەر نەتدۆزىبايەو، بە خوايەتى خوا ھەر لە جى دەمكوشتى."

عەلى:

"دىەو. دوژمنى فەقرو ھەزارانم دىتەو. ھەقى خۆى لە مستى نىن."

نايب رەجەب:

"واى ھەقى خۆى لە مستى دەنىم كەيفت پىي بئ."

عەلى لە نېئو قوتووه بۆياخىڭ مەلحەمى دەرھىنا. مەلحەمى لەسەر برىنەكە دانائو بەستى.
نايب رەجەب:

"ياللا با بېزىن، ئەگەر بە دەقىقەش زووتر بكوژرى، باشترە."
بە پەلە لە دەرگا چوونە دەر. لەبىريان چوو خواحافىزى لە نوعمەت بگەن. وەرپى كەوتن.
جەبار:

"سوپاس بۆ خوا كە ئەو رۆژەشمان ديت."
حەمەد:

"سوپاس بۆ خوا."
حەمەد لە خۆشىيان نەيدەزانى چ دەكا. لە پىش ئەوانى دىكەو، وەك بالى لىپراپەن
دەفرى، عەلىيەشەل بە دواى حەمەدەو بوو.
عەلىيەشەل:

"دە لىرەشى دا بە من."
عەلىيەشەل ئەو درۆيانەى كەربوونى و ئەو گریانەى پىپى گریابوو، بۆ ئەوانى دەگىراپەو
نەوانىش پىندەكەن.

كاتىڭ گەيشتنە نىزىك ئاوايى "تاقەتو"، لە برسان خەرىك بوو بگەن. بە رۆژ
حەسابوونەو بە شەویش بە نېئو دارو دەوێن دا رۆشتىبون.
عەلىيەشەل:

"ئىستە غەمى نانتان بۆ دەخۆم. ھەر لە نېئو ئەم قوولكەيە چاوەپوانم بن."
عەلى رۆيشتە گوندى تاقەتو. لەوێو بۆ ئاك تۈزلۈو نىو سەعات رى بوو. ئاك تۈزلۈو لە
پشت ئاناوارزا، لە پشت قەلاتى ئاناوارزا بوو. عەلى، نىو سەعات دواتر بە ھەمبەنەيەكى
گەرە نان و دۆدانەيەك ماستەو گەراپەو.
"ماستەكەم دى. دۆدانە ماستەكەيان بە دارىكەو ھەلۈاسىبوو. وام ھەلگرت، دەتگوت
نى خۆمانە."

نان و ماستەكەيان خوارد. پاشان يەكى سىغارىكىشىيان پىچاپەو.
لە روخسارى نايب رەجەب را ديار بوو كە برىنەكەى خەراپ وەژان ھاتو. ھەروا ددانى لە
چىرەو دەبرد و نىوچاوانى گرژ دەبوو. كەمىكىش بۆلەى دەھات:
"بۆخۆم سەردەستەم. ھەركەس قسەم لە قسەى بكا، بۆخۆم دەزانم چى لىدەكەم. لە ژيانى
خۆم دا گوناھم زۆر كەردوون. ئىستاش دەمەوى خىرىك بگەم. ھەرچى گوتم بە قسەم بگەم."

نایب رووی بۆ لای جهبار وه رگیترا:

"حالی بووی چیم گوت؟"

پاشان له همه دیشی پرسى:

"نه تۆش تى گەيشتى؟"

جهبار:

"حالی بووم."

همه د:

"تى گەيشتم."

نایب ره جهب:

"هه تا شهوئ ده بئ لیڤه بین. شهوئش ده بئ بجینه قهراخ دئ و له نیو داران دا خۆمان بشارینهوه. نیوه ده بئ به قسه ی من بکهن. نه من شهو و لاتهی بست به بست شاره زام. تى گەيشتى؟... بست به بست... هۆ وئ ده بینن؟... شهوئ پیتی ده لئین مهیدانگای جهیهان. پشته وهی وئ ئاناوارزایه، پشتی ئاناوارزاش گوندی حاجی یانه. وهختیک عهبدیمان کوشت ده بئ بجینه گوندی حاجی یان و روو له کئوی حاجی یان بکهین... وهختیک کابرامان کوشت گوردانیك ژاندارمه مان وه دوا ده خهن. زه همه ته له چنگیان ده رچین، به لام هیچ کس شه نیه نیوه نیوهی وهك من شاره زانیه. هه موو کون و کهلینه کانی شاره زام... نابئ هیچ کامتان قسه له قسه ی من بکهن. نیوه ناوی کاکه شه له تان بیستوه یان نا؟... شهو به قسه ی منى نه کردو هه موو دهسته که ی به کوشتن دا، شهوئش چ دهسته یه کی گه وه!... بۆخۆشی کوژرا. هیچ کس ده ورره ی چو کووراوا وهك نایب ره جهبى خۆتان شاره زانیه... هه مووتان ده بئ به قسه ی من بکهن."

شهو جئیهی خۆیان لئ شارد بووه وه لافاوگه بوو. لافاو خپه به ردی سپی و مووره کاج و قامیش و دهوئن و ره گه دارێکی زۆری تئ کردبوو و به سه ر یهك دا که له که ی کردبوون.

لافاهه کانی دواتریش هئندیک لکه دارى دیکه یان هئنا بوو، به لام نه یان توانیبوو دوورترین بهرن و هه ر له بن که له که داره که ی پئشوو، خپان کردبوونه وه بۆخۆیان به سه ر شهو داروباره دا تئ په رپیوون و له په نای کئنگه که وه قوولکه یه کیان دروست کردبوو.

همه د و نه وان لهو قوولکه یه دا خۆیان هه شار دا بوو.

ئىتۈارە داھات. ھەتتا خەرىك بوو ئاۋا بى. دەشت بە تىشكى ھەتتا نوورباران دەكرا.
لىۋارە ھەورەكان رووناك بوو. ھەورەكان بە سوۋچى ئەۋپەرى دەشتەكەۋە چەسپابوون.
نايب رەجەب:

"زۆر لەمىژ بوو خۆرئاۋابوونى چوگورواۋام نەدىبوو. لىرە ۋەختىك ھەتتا دى ئاۋا بى،
ماۋەيەك بە زەۋىيەۋە دەچەسپى ۋە دەمىنىتەۋە... ھەر سوور دەبى ۋە سوورتر دەبى... ۋەك
خۆين سوور دەبى... لە پاشان لەپىر ۋە دەبى... ئىستا تەماشاي كەن... ئەمەن ئىدى دەبى
بىرم... ۋەرن تەمەشا كەن."
جەبار پىتكەنى.

نايب رەجەب توۋرە بوو:
"بە چى پى دەكەنى سەگىاب؟"
جەبار:

"بە غەلىيەشەل پى دەكەنم."
نايب بىدەنگ بوو.

ھەتتا ئاۋا بوو. دىنا تارىك بوو. نايب دەستى لەبەر پىشتىن ئابو، ۋەك پەيكەرىكى
بىگيان روو بە تارىكايى كاتى خۆرئاۋا راۋەستابو:
"ئەمەن ئىدى ئەجەل ھاتە. چاك بوو، ھەر نەبى پىش مردنم جارىكى دىكە خۆرئاۋابوونى
چوگورواۋام دى."

لە دەشتى تاقەتو تىپەرىن. گەيشتە باتلاغەكان. ۋەختىك لە باتلاغەكان ھاتنەدەر، مائە
قامىشەكانى ئاك توزلو ۋەدەر كەۋتن. لە كولاۋەي يەك دوو مائەۋە رووناكايى دەھاتە دەر.
مائەكانى دىكە لەتارىكايى دا ۋە بىوون. زۆر مەندو بىوون. لە بىن دەۋەنىك دانىشتن.
غەلىيەشەل خەرىك بوو سىغارىك داگىرسىن. نايب كە لە سەرەخۇ دەيىنالاڭد، گوراندى:
"شەلە قورمىساغ... دەتەۋى كەلاكت بىخەمە سەر زەۋى؟... لە گىرفانتى نى."

غەلىيەشەل بى ئەۋى ھىچ بلى، شەمچەكەي لە گىرفانى نايەۋە.
نايب رەجەب جارىكى دىكە بە توندى دەستورى دا:

"دوۋبارە پىتان دەلىم... ھەركەس گۆيىم بۇ رانەگىر، ھەر لە جى دەيكورم... ئەگەر
بابىشم بى دەيكورم... بلىن بزاغىم مىتان بە سەردەستە قىۋولە يان نا؟"
گوتيان:

"سەردەستە نەتۆی نایب."

پاش نەم قەسەیه نایب سەری داخست و نیو سەعاتیک بێدەنگ ماو لەفکرەوه چوو. پاشان سەری هەلپێی، برۆی تێک نان و لە حەمەدی پرسى:

"نەم شەلە دواپەش بە کەلکی تۆ دى؟"

حەمەد:

"نەدى..."

نایب رەجەب:

"یەکی وەك عەلەیه شەل بە کەلکی هەموو یاغییهك دى."

نایب دووبارە بێدەنگ بوو. وەخت درەنگ دەبوو. جەبار خۆی پێ پانەگیرا:

"چتە نایب؟... خەوت لى كەوتوه؟"

نایب زۆر لەم قەسەیه توورە بوو. ددانى لە چەرەوێ بردن و جوابی داپەوه:

"سەگباب... پیت وایە لەم دەشتە وا بە ناسانى دەكرێ بچینه نیتو دى، كابراپەکی لە مالى خۆی دا بكوژی و بچیهو شاخى؟... خەریكم نەخشەى دەكىشم."

نایب دووبارە بێدەنگ بوو و لە گۆ فەكران راچوو. پاش ماوهیهك وەك لە خەو راپەربو، سەری هەلپێی. لەو تاریكاییهەدا تەماشای یەك بە یەکیانى كرد. لەبەر شۆقى نەستیره دەم و چاوی هیچیانى بۆ نەبینرا.

دەنگى وەك دەنگى دایكىك گەرم و بە سۆز بوو "گوتى:

"كوپینه... نیدی ئەمن وەختم هاتوه. ئەم برینه كارى خۆی كردوه. زۆر باش دەزانم تازە بۆی دەرچووم. ئەمن لە فەكرى نیتوهدام لە فەكرى حەمەدۆك دام. دلێ حەمەدۆك، دلێ پیاوانە. لەنیتو ئەم پینچ دئیەدا، دواى چەندین ساڵ لەنیتو هەموو پیاوهكان دا ئەو تاقە پیاوه هەلکەوتووه لە رووی زالم هەلگەراوه تەوه. حەمەد زۆر پیاوه. نەگەر بێنم هەمیشە وەك گلێنەى چاوی خۆم پارێزگاریی لى دەكەم. بەلام ئەمن تازە رویشتووم..."

پاشان، رووی كردە عەلەیه شەل:

"نەتۆ... شەلە، نەتۆ... نەتۆ نەگەر پیاویكى باش بى، چونكە یاغییش نى، دەتوانى زۆرت كەلك بۆ حەمەد هەبى."

عەلەیه شەل:

"هر کاریک له دهستم یې، بڼو هممه د تهنهخی ناکم. مالټم ویران بوو. له ناوهدانی دهریان کردم. ژن و مندالټم ناواره بوون. ههموو نمو دهردانه ههروا بزانه بوونه بهرداشیک و لهسر دلټم دهگهړتن."

نایب:

"نیستا بیینهوه سر کاره کهی خزمان. نیوه شهوی دهبی بجینه نیو دتی. راسته پړی دهچینه مالټی حوسین. له ژووری دا دهیکوژین و دتینه دهری. بهلام عهلییه شهل نایب له گهلمان یې."

هممه د:

"نیستا نیوه شهوه نایب. هر نیستا دهبی وه پړی کهوین. نا؟؟..."

نایب هستا. فیسه کدانه کانی ریک و پیک کرد، ده مانچه کهی پر کرد، نارنجوکه کانی تاقی کردنه وهو گیرفانه کانی پشکنین:

"شهله، شه مچکه کت بده به من و لهم دهوویه رانهش رامه وهسته... بڼو هر کوییه ک دهچی، بچو."

عهلییه شهل شه مچکه کهی دهرهیناو دای به نایب.

"نیشه لالا به خیرو خوژی."

پاش نم قسه یه پشتی تی کردن و رویش.

هممه د:

"دووباره نیشه لالا یه کتر دهبینینه وه... سوپاست ده کهین."

عهلی:

"به هیوای خوا."

وهختیک عهلییه شهل له تاریکایی دا ون بوو، نهوانیش بڼو لای ناوهدانی وه پړی کهوتن. شه مالټیکی فینکی دهات. بایه که به نیو بانه قامیشه کانی ټاک توزلوو دا تی ده پیری و فیتووی لی ده دا.

که گه یشتنه په نای مالټه نیوه قامیش و نیوه تهنه که که، راوهستان.

نایب:

"هممه د... له ده رگا بده... جبار نه توش ناماده بهو سهنگر بگره. له پشت نمو سه کوپه دریو به. هرکه س هات ویستی لهم مالټه نیزیک بیته وه، هر له جی بیکوژه. بهزه بیت به فرمیسکی چاری هیچ کهس دا نه یه ته وه. هر رهشاییه کت دی نیزیک بووه ته وه لیټی دهو له عهرزی بده."

ھەممەد خېركە بەردىكى ھەلگرتەۋە دەستى كىرگەن. تەنەكەكانى مالتى لەبەر تېشىكى نەستىران دا ۋەك سەھۇل دەبرىسكانەۋە. تەقە تەقى ھەمەدېش بېدەنگىي نېتو دىيەكە تىك دەدا. پاش ماۋەيەك دەنگى پياۋتېك لە ژوورې را ھاتە بەر گوى:

"كىي بوو؟... كىيە بەر نېۋەشەۋە..."

نايب رەجەب:

"نەمنم برالە... رەغىيەتى عەبدى خانم. پەيامم بۆ ھېناۋە."

ھەر ئەۋ دەنگ جوابى داياۋە:

"بۆ بەيانى ۋەرەۋە."

لەۋ كاتەدا دەنگى ۋەپىنى سەگىك لەۋسەرى ناۋابى بەرز بوۋەۋە.

نايب رەجەب:

"پەيامەكەم بە پەلەيە. دەبى ھەر ئىستا بېدەمى برالە... بېكەۋە."

دەرگا كرايەۋە دەسبەجى پتوۋەدرايەۋە لە ژوورې را داخرا.

نايب رەجەب:

"ناخ لە دەست ئەم برىنە... ئەگەر ئەم برىنە نەبوۋايە، چوۋبوۋمە ژوورې. ناخ لە دەست ئەم برىنە... بەلام ئىستا نىشانىان دەدەم. ئىستا ناچارىان دەكەم دەرگا بېكەنەۋە."

نايب رەجەب بە ھەموو قەۋەتى خۆى نەپاندى:

"ئەمىن نايب رەجەب، سەركردەي ياغىيان... ئەگەر تا ئىستا مىنتان نەناسىۋە، ئىستا دەمناسن. ئەۋ ناپايۋە دەبى بەدەنە دەستى من، دەنا بۆخۇتان زانى... ئەمىن حوسىن ناغاۋ ئەۋ جۆرە قسانە نازانم... ئەۋ كافرەم تەحويل بەدەن."

ھەمەدېش ۋەقسە ھات و نركاندى:

"مىنىش ھەمەدۆكم. ھاتووم تۆلەي دايكم و دەزگىرانەكەم بېكەمەۋە. ھاتووم تۆلەي دىھاتىيەكانىش بىستىنمەۋە... ھاتووم تۆلەي فەقىرو ھەزاران بېكەمەۋە. عەبدى تەحويلى نىمە بەدەن... ئەگىنا خۇتان زانى."

ھەر ئەۋ دەنگ لە ژوورې را جوابى داياۋە:

"عەبدىخان لىرە نىيە. بۆۋن ۋەدۋاى كارى خۇتان كەۋن. لىرە نىيە."

نايب:

"بەمىن دەلېن نايب رەجەب، مامۇستاي ياغىيان... ھەتا عەبدى ۋەرنەگرم، ھەنگاۋتېك لىرە دوور ناكەۋمەۋە."

دوايهش دهستووری به حمەد دا:

"نارنجۆكێك له ژێر دەرگاكدەدا بتهقینهوه. دەرگاكه لهبەر يەك هەلتهكینه."

هەر ئەو دەنگی پێشوو بەرز بووهوه:

"مالهكه ژن و مندالی تێدايه... عەبدی له مالا نیه."

نايب رهجەب:

"كهوابوو دەرگاكه بکهوه."

هەر ئەو پیاوه:

"نايكه مهوه."

نايب رهجەب نه راندی:

"حمەد, زامنی نارنجۆكه كه راکێشه و دەرگاكه لهبەر يەك هەلتهكینه."

حمەد:

"حازرم نايب... چاوه پێی دهستووری تۆم."

نايب:

"كهوايه, له سه ر چي راوه ستاوی."

له و كاته دا له ژووری را ته قه یان لی كرا.

نايب:

"حمەد, درێژ به. ئەو بێ نامووسه یه ته قه مان لی ده كا."

له ژووری را وهك بارێزان گولله ده هات.

نايب:

"حمەد نارنجۆكه كه ت باوی."

دەنگێك له ژووری را هات:

"دهست راگرن. ژن و مندال گونا حیان چیه؟ ئیمه دیننه ده ر. ئیوه بچنه ژوور و حیسابی خۆتان بکەن. عەبدی خان تۆش ته قه مه كه, راوهسته ئیمه بچینه ده ری, پاشان هەرچی ده یکه ن بیکه ن."

دەنگی ته قه له ژووری کپ بوو. دەرگا کرایه وه. مندالی خەوالوو و ژنه کان به جل و به رگی خەویانه وه له ژووری ده هاتنه ده ر. هەموویان له ترسان وهك میژۆك دەله رزین و له مالا دوور ده كه و تنه وه. ناخر جاریش پیره پیاویك و دوو كۆره جیله له مالا هاتنه ده ر.

پیره پیاو:

"عبدی له ژوورئیه. نه گهر حیسایکتان له گه لای ههیه، خۆتان زانی به کاری خۆتان." پاش نهوه دیسان له ژوورئ دهنگی تهقه بهرز بووهوه. عبدی له پهستا تهقه دهکرد. دپهاتییهکان به دهنگی تهقه له مالهکانیان دههاتنهدهرو دههاتنه دهووبهیری مالی حوسین ناغا. له نیتو دپهاتییهکان دا یه کتیک هاواری کرد:

"یاغی هاتوون."

پاش نهم قسهیه ههموو دپهاتییهکان رایان کردهوه لای مالهکانی خویان و خویان دهژوورئ هاویشتموه. له ماوهی دهقیقهیهک دا دیسان نیتو ناوهانی چۆل بووهوه.

نایب:

"حه مه د، له پشت ده رگا دامه زړئ و تهقه بکه."

حه مه د:

"قازانچی چیه نایب؟... کابرا له ژوورئیه. ده توانی همرستیکمان بنگیتوئ."

نایب به گالته پښ هاتنهوه جوابی دایهوه:

"همرستیکمان دهنگیتوئ... نیستا نهم نیشانی ددهم. نه تو ده رگا که وه بهر گولله بدهو کارت نه یی. به لأم همرچی گوتم ده یی به قسه م بکه ی. ده رگا که وه بهر گولله بده."

پاشان به ههموو قهوه تی خوی نه راندی:

"ناوا ناغا عبدی. له جیاتی نهوه ی بییه ده رئ و خۆم له بهر پییان هاویتی، تهقه مان لی ده که ی. به لئی؟... که و ابو نیستا پیت نیشان ددهم."

نایب چوه پشته بانئ، نهو لایه که بای لیوه دههات.

حه مه د ده رگا که ی وه بهر ده سپرژ دابوو و نهیده زانی نایب چ ده کا. عبدی له ژوورئ را دهروه ی گولله باران ده کرد. جهار روو به دئ له سه ر عه رزی راکشابوو و سه نگره ی گرتبوو. عبدی خان تفه نگره ییه کی خهراپ نه بوو. نه گهر حه مه د له پشت سه نگره ی بهر ده رگا نه بوایه له میژ بوو پیکر ابوو.

له ده رئ شوینه وارێک له ژن و پیاو و گهروهو چوک دیار نه بوو. دئ ههروهک نهو وهخته که تازه هاتبوون، چۆل و بیده نگ بوو.

ماوهیهک رابرد. حه مه د گولله بارانه که ی نه ده پساندهوه. شاخه ی نهم کاره چ ده بوو؟... نایبیش دیار نه بوو. له حزه یهک دهستی لهو تهقه خۆراییه راگرت، نایب هاواری لی بلیند بوو:

"دايك حيز، ناخر نه مگوت دهرگاهه وه بهر گولله بده؟"
حه ممد به بئ وازی به وه سهرله نوئ دهستی به تهقه کرده وه.
له و کاته دا له پشته وهی دارتووه کانه وه دهنگیک بیسترا:
"نه گهر هه تا به بیانیش تهقه بکه، ناتوانن عهبدیی بیئنه دهر."
حه ممد:

"نه تو کیی؟"

ههر نهو دهنگ جوابی دایه وه:

"نه من حوسین ناغام. نه مه بزنانن که تا نه مرز جگه له رهشیده کورده هیچ یاغی بهک
لاقی وه چوکورواوا نه که وتوه. رهشیده کوردهش چوکورواوا سهری خوارد. روژ بیته وه له دهشته
وه که که یاره به دهست ده تانگرن. وهرن ریی خوتان بگرن و برۆن."
نه عه تهی نایب ره جهب له پشته وهی ماله که بهرز بووه وه:
"جه بار، جه بار... نهو یه زیده ی بیته ننگ که."

جه بار بن دارتووه که وه بهر گولله دا. له و کاته دا نه وهی ده بوو بکری، کرا. بلتسی ناور له
چوارد هوری خانوه که بهرز بووه وه له ماوه یهک سانیه دا سهرتاسهری خانوه قامیشه که
ناگری گرت.

نایب ره جهب:

"حوسین ناغا، حوسین ناغا... هوی گهووادباشی. رهشیده کورده ده گیرئ، به لام نه من
نا. نه من نایب ره جه بم. نه من گورگی چوکورواوا حوسین ناغا. یان نه مشه و عهبدیی ده کوژم،
یان ته وای ناک توزلوو ده سووتینم."

نهو پیاوهی له بن دارتووه که بوو هاواریکی لسه هستاو پاشان ژن و مندال و هه موو
دییه که ده ستیان کرد به گریان.

نایب ره جهب:

"حه ممد، نیدی تهقه مه که. نیستا نهو ناپیاوه قی ده بی و به ناچار دیتته دهر."
حه ممد دهستی له تهقه کیشایه وه.

شهوبا، بلتسه ناوهره کانی، که هیئنده ی سپیداره کان بهرز بوون، به راست و چهپ دا ده برد.
که پری دراوسیشیان تاوێک دواتر ناگری گرت. پاشان ناگر گهیشته که پری پشته وهش. له ماوه
پازده بیست دهقیقه دا زیاتر له ده که پر ناوریان گرت.

حه مه د و جه بار دامه زرابوون و جووله يان نه ده كرد. نايب ره جه ب وهك فرفره به ده وري كه پره كه دا ده سو وړاو ده ي نه پراند:

"وهره ده ري عه بد ي، وهره ده ري... وهره ده ري و خوت له بهر ده ست و پتي حه مه د باوي، به لكوو ليت خو ش بي."

له ژووري ده نكيك نه ده هات. جار جار گولله يه كه به بنانگو تي نايب دا راده برد. بلي ته سه كان به پري شك هاوي شتن به ره و ناسمان هه لده فري ن. بلي ته سه كان خوارو راست ده بوونه وه و له تاري كايي شه ودا به له ت و په تي بلا و ده بوونه وه. دنيا وهك روژي رووناكي لي ها ت بوو. له بهر ده لاني شيني نا نا ورازواه هه تا درووه لاني قه راخي چومي جه يهان تيري ژوو يكي رووناكايي دري به تاري كايي شه و دابوو. دي ها تي يه كان كه به تويي كراس و ده ري يي سپي يه وه له ماله كانيان ها ت بوونه ده ر، به م لاو نه و لا دا رايان ده كردو شه و پره ي ماله كانيان له نيو خانووه سو و تا وه كان ده رده كي تشا. قيا مه تي ك بوو...

نايب ديسان نه پراند ي:

"عه بد ي، هه تا نه برژيو ي وهره ده ري."

پاشان بانگي حه مه دي كرد:

"حه مه دي خوم... خانووه كه ده رگاي دي كه ي نيه. ني ته ستا ناچاره هه ر به و ده رگايه دا بي ته ده ر. هه ر له وي تفه نكيكي له مي تشكي سه ري بده."

حه مه د:

"باشه، نايب."

پيري ژنيكي بالا بهرز له بن دارتووه كه وه به غار دان ها ته لاي مائي. چوه ژووري. نايب ره جه ب هي چي نه گوت. ژنه دوشه كيكي به كولي داداو ها ته وه ده ري و به غار دان به ره و دارتووه كه گه پايه وه. دوشه كه كه ي له وي دان او سه ر له نو ي ها ته وه. ديسان چوه ژووري. نه مجاره يان سندوو قتيكي له گه ل خزي هينا. پاشان مه غه ل و جه و ال و ليفه و بهر ده كان ي هينا يه ده ر. ناخر جاري ش ليفه يه كي زور گه وره ي وه بن هه نكلي دا و هينا يه ده ري. ليفه كه هيندي شتي تي وه پي چرابوو. پاشان ناگره كه گه يشته ده رگا. حه مه د و جه بار هه ر له سه نگره كانيان دا بوون. نايب ره جه بيش به ده وري كه پره نيوه قاميش و نيوه ته نه كه كه دا ده سو وړا.

به لام خه به ري ك نه بوو. نه عه بد ي ها ته ده ري و نه هي چ. باني ماله كه به ته و او ي سو و تا و تي ك ته بي. ديسان عه بد ي ديار نه بوو. چاهه ري بوون. ديواره كانيش سو و تا ن و هه لوه ري ن. به لام كه س له ماله كه نه ها ته ده ر.

بايه كه توندى كردبوو. بليتسه كان لم كه پره وه ده چونه نهو كه پر. زۆربه ي نيزيك به تهواوى كه پره كانى دئ گريان گرتبوو. دنيا وا رووناك ببوو، ده تگوت رۆژه. ده تگوت خۆره تاوى چوكورواوا كه وهك خه لووزى توواوه وه ده چوو، له دهشتى داوه. سيبه رى دريژ دريژى داره توو و داره بيه كان كه وتبووه سهر زهوى بيه غاوى بيه كان. سيبه رى ديهاتى بيه كان له سهر زهوى تيك ده ئالقا.

نهوى ده هات وهك با نه ده چوو، يهك پارچه گر بوو. ده تگوت له دوور... له جينگا يه كى زۆر دووره وه بليتسه و ناگر ده پرژينن.

حه مه د:

"له ده ستمان ده رچوو... نهى داخى به جه رگم..."

جه بار:

"نه رى، له ده ستمان ده رچوو."

نايب ره جه ب:

"خانوه كه هيچ ده رگاى ديكه ي نه بوون. جگه له وهش نه من هه ميشه به ده ورى خانوه كه دا ده سورپام. لى وريا بووم كه نه كا يه كيك له ديواره كان كون بكاو بيته ده رى. خه به رى نه بوو. پيم وايه ههر له رى سووتاوه. ته ماشاى كردوه بسووتى باشتره له وهى وه ده ستي نيتمه بكه وى."

جه بار:

"ره نگه."

حه مه د:

"ره نگه... به لام هه تا به چاوى خوم كه لاکه كه ي نه بينم، باوه ر ناکه م."

پاشان حه مه د خه فته ي بۆ پهيدا بوو:

"حه يف، حه يف... دئيه كى زه لام به گوناخى نهو يه زیده وه سووتا."

جه بار:

"نه دى. هه موو دئيه كه سووتا."

نايب ره جه ب:

"با بسووتى... با هه موو چوكورواوا به دارو به رده وه بسووتى."

حه مه د خه فته ي ده خوارد:

"فەقیرو ھەژارەکان گوناحیان چیە؟"

نایب رەجەب:

"ئەمانە لە جێ دا هیچیان نیە. با خانووшіان نەبێ. بۆ وان فەرق ناکا... ئەوان ھەر ئەوەن کە ھەمیشە بوون."

حەمەد:

"باشە نایب... ئیستا چ بکەین؟ ھەروا راوەستین؟"

نایب:

"ئیستا چ بکەین؟"

جەبار:

"دەبێ ھەروا راوەستین و لە ئاورەکەوہ رامینن؟"

حەمەد:

"حەمەن ئیستا لەمیژە خەبەرچی گەیشتوہ شار. سەینێ قیامەتێک بەرپا دەبێ، ھەر مەپرسە."

نایب رەجەب بە نەعرەتە کیشانەوہ پێکەنی:

"سەینێ تەلگراف دەکەن بۆ ئەنکەرە کە دئیەکی گەورەیان سووتاندوہ. ئیستا دەبێ خۆمان بگەییەنینە گابەردەکانی ئاناوارزا. ئەگەر لە دەشتی پێوہەین، حیسابمان تەواوہ..."

ھەرسێکیان تەماشای خانوویەکیان دەکرد کە ھەروا دەسووتا. ھەرسێکیان ھەناسەیان ھەلکیشا. پشتیان لە دئیەکی سووتا و کردو وەپێ کەوتن.

وہختێک لە دئی چوونەدەر، دووبارە بەرەو دئی گەرانەوہ. ھەموو دئیەکە یەکپارچە ئاگر بوو...

حەمەد:

"ئەی خواپەگیان... مالتیکی ساغی تێدا نەماوہ. ئەگەر ئەو بایەیی نەھاتبایە، وای لێ نەدەھات. پێم خۆش بوو بمرم، بەلام وا نەبایە."

جەبار:

"مالتیکی لێ دەرەنچوو. ھەموو دئیەکە سووتا."

حەمەد:

"وهختيك له دتي ودهر دهكهوتين ژن و پياو و گهوره و چوك راوه ستابوون و ته ماشايان دهكردين. دهتگوت هممويان وشك بوون. هيچكاميان زاريان هلته پچراو قسه يه كيان نه كړد. يه كيان مته قی ليتوه نه هات. نه توو كيان لي كړدين، نه بهر د بارانيان كړدين و نه جنيتويان پي دايڼ. هه روا بزانه هممويان مردوون. بريا مردبام و نهو ديمه نهم نه ديپايه."

نايب وه لامتيكي سهر بهر ژووري دايه وه:

"باشه... بوو نيدی... وهی نه ستوم، وهی... كورينه نه من نیدی ده مرم. ده لتي خهريكن سهرم ده برن... وهی ملم، وهی..."

نايب دانېشت. سهری له نيو نه ژنوياني گرت و ماوه يه كه هه روا مايه وه. هممه دو جه بار له سهر سهری راوه ستابوون. پاشان نايب له پر كهوت و دهستی كړد به تل دان. جه بار ويستی له باوه شی گری. به لام نايبي كه له گهت و چوار شانه بهو ناسانيه له باوه ش نه ده كړا. نايب وهك مار جينگلي ده دان.

شيوه و گريانيك له لای ناوه دانی بهر ز بووه وه. شيوه و گريانيكي به كو مه ل. نه ستيره ی روژي هه لاتبوو. نهو نه ستيره گه وره يه پرېشكي داويشتن. ده تگوت نه ستيره يه كي وا گه وره له ناسمان هه لده سووړتن و نهویش به دهوړی خوی دا پرېشكان داوي... دهنگيك بيسترا: "ليروه روژيشتن. همر نيستا بيره دا تي پهرين."

دهنگيكي ديكه پرسياری كړد:

"به كام لاډا روژيشتن؟"

هممه د بوی لای جه بار خوار بووه وه:

"راست دهنگی وه كيل باشی عاصمه."

جه بار خه جلا:

"خويه تي، خويه تي... نايب گه مارو دراوين، نايب ههسته."

له كاتيكا دا نايب له بهر نازاری برينه كهی وهك مار جينگلي ده دان، جه بار به كو ليدي داو وه پي كهوتن. غاريان ده دا. به لام نه يانده زانی بوی كوئ ده چن. ناوړی دئ يه كمش ورده ورده داده مرکا.

وه كيل باشی عاصم نه پراندي:

"ده بي بوی لای ميشه پروين، بوی لای ناواو رزا..."

جه بار:

"ئیدی کوژراین..."

حه مه د:

"نه گهر بزاغم نهو کافره کوژراوه غه میکم نیه، هەر ئیستا حازرم بمرم... بریا توانیبام باوه پر بکه م که مردوه، باوه پر بکه م که له نیو ناگره که دا برژیوه."

جه بار:

"نایب ئیدی جوو له ی لی پراوه."

حه مه د:

"داینی عهرزی، له وانیه شتیکی بووی."

نایب ره جه ب به کوژی جه باره وه نالاندی و جوابی دایه وه:

"نا، هیچ نه بووه. وه زعم باشه. دامنێ عهرزی."

جه بار که سه ری سورما بوو، نایبی به خووه و بالا به رزی دانایه زه وی. نایب:

"ده چنه کوئی؟"

جه بار:

"وه کیل باشی عاصم به دوامانه وهیه."

نایب ره جه ب:

"جه بار راستم که وه."

جه بار چووه بن پیلی و راستی کرده وه. نایب ره جه ب که خوژی به پیوه رانه ده گرت، چه ند

جار ته ماشای راست و چه پی کرد:

"ئیمه ئیستا له نیزیك می شه یین. نه گهر توانیبامان خوژمان بگه یه نینه ته خته به رده کانی

ئاناوارزا حه تمه ن رزگاریمان ده هات. به لام تازه ناگه یینه نه وی. حه تمه ن ده گیر ده که وین."

نایب گوئی هه ل خست:

"گویتان لی یه؟... له م نیزیکانه ن... گویتان له ده نگیان هیه؟..."

حه مه د:

"به لی."

جه بار:

"به لی."

نایب:

"ناتوانین زۆر له نیتو مێشه گیر بین. سبهینی خه لکی هه موو شه و دئیانهی ده ورربه رمان وه دوا ده کهوئ... له پێشه وهش دینه نهم مێشه یه. به لام رینگایه کی دیکه شان نیه."

حه مه د:

"چاره ی دیکه مان نیه."

نایب:

"چۆمی جه بهان له ولای مێشه که یه. ده بی خۆمان به ناوی دا بێلین. نه گهر ناوه که بمانبا, ده رده چین, و نه گهر نا, ده کوژرین."

حه مه د:

"نیستا ته گبیرمان چیه؟"

نایب:

"خۆ ئیمه نهو کافره مان له نیتو ناگردا برژاند."

حه مه د:

"نه دی, برژا."

جه بار:

"نه من گومانم هیه, له وانه شه ده رچووبی."

نایب له م قسه یه ناگری گرت و نه راندی:

"نه تۆش یه زیدی سه گباب... نه گهر ده رچووبی زۆرت پێ خوش ده بی, ها?... ناخر چۆن ده رچووه؟ حه مه د به رده رگای گرتبوو. نه منیش به ده وری ماله که دا ده سوورام... ناخر به کوئ دا ده رچووه?... ماله که کونیکه ی دیکه ی نه بوو. پیم بلێ چۆن ده رچووه؟"

حه مه د:

"برژی... تازه نه گهر بشمرم پیم ناخۆش نیه."

نایب:

"نافهریم حه مه د..."

جه بار هیچی نه گوت.

لهو ره شه شه ودا جگه له خشه خشی پیان ده نگێک نه ده هات. ههستی لاقیان به سه ر خاك و ده ون و چیلکه و چال دا راده کشا. دهنگی لاقی دیهاتییه کان وهك شه پۆلیك سواری تاریکای شهو ببوو.

جەبار:

"حەممەن لەم دەورووبەرەن... بە ئەنقەست قەسە ناکەن."

حەممەد:

"حەممەن."

نایب:

"دەبىي خۆمان بگەيەننە مېشە... دەستم بگرن."

دەستى نايبيان گرت و بەرەو مېشە دەخۆ نووسان. دەنگى ئەو پېيانەى لە دوايانەو بوون، خېراتر بوو، کاریگەرتر بوو، و زۆرتر بوو. خەشپە خەشپەك بۆ لای ئەوان دەهات. شەویش لەگەڵ ئەو خەشپە خەشپە بەدوايان دا دەهات. کێو و بەردو دارو دەوێن و دەوای ئەوان کەوتبوو. وایان دەهاتە بەرچاو.

ئەم دەشتە... ئەم دەشتە بە قور گیراوه... چەندیش هەموواریه... وەى دایە گیان وەى... وەختیک هەتاو بکەوێ، ئەم دەشتە وەك سینییهك کە هەتاو لێى دابی دەبریسکیتەو... تەپۆلکەکان کورت و چکۆلەن... دەلێى هەموویان توورە کەرپێژ... گابەرەدەکانى ئاناوارزا... نەگەر بتوانن بگەنە ئەو گابەردانە، پەناو پەسیوێکیان هەیه... چۆمى جەیهان لە پشتهوێه... چۆمى جەیهان ئاویکە تاریک کە خێرا غاردەداو تێ دەپەرێ... هێندێ جاریش لە نەکاو کەم دەکاو دەنیشیتەو... هەردوو بەرەكەى خاکی رەشە. لیواریهەکانى ناویری پېيان لەسەر دانێى. نەرمەن و هەل دەوێرنە نیو رووبارە کە. قەراخەکانى چۆمى جەیهان قامیشەلەن. پەناگەى تەیری لاق درێژى گۆلاونشین... لەو جۆرە جیگایانە عەرز بۆنیکى تفت و ترشاروی لێدێ... تەنیا دارەتوویەك لەو دەشتە دا هەیه... گەلاکانى لە تۆزو خۆل دا نوقم بوون... ئەگەر دارەکانى ئەو مېشەیه نەبن، لەنیوێهراستى ئەم دەشتەدا دەستیان لە هیچ جێیهك گیر نابێ.

لەنیو مېشەكەدا بۆنى باتالەخ بە چوارەوردەدا بلۆ دەبیتەو... رۆشتن بەنیو ئەو دارانەدا سامناکە... لەوێ ئەو مېشەیه بوو تە مېشە، هەتا ئەمەزۆ زۆر جیگای لاقى بنیادەمیان وێ نەکەوتە. چونکە هەموو جێیهكى پێدارۆشتنى ناکرێ.

خەشپە خەشپە کە زیاد دەکا. خەشپە خەشپ وەك بايەك هەموو دەشتەكە پڕ دەکا. خەشپە خەشپ وەك ناگریك پێوێ دەچێ.

نايب ره جەب بە زەحمەت ھەناسەى دى:

"بەم لايەدايە كۆپىنە ... نىدى رىگا تەواو بوو."

لەنەكاو لە رووبەرەويان چەند گوللە تەقەن.

نايب ره جەب:

"راكشەن."

بۆخۆشى راکشا.

نايب ره جەب:

"ميشەكەيان گەمارۆ داوہ. دەنگتان لەبەر دەرنەيە. بە زگە خشکە بپۆنە نيتو دارەکان...

وست، وست... فیشەكەکان لەبەر تەفەنگەکانتان بپننەدەر... يەك فیشەك بتەقیتن کارمان

تەواوہ... ھەر کوتەمان لە جىيەك دەكەوئ... ئەگەر لادىيەكەکان بمانگرن، بە زىندەويى

دەماخۆن."

لە دەورەبەر گوللەبارانىك دەست پى كرابوو مەپرسە. دەتگوت شەو پريشكان داوى...

پاشان لە نەكاو تەقەكە بپدەنگ بوو.

دەنگىك ھات. يەكيتك زۆر بە پارىزەوہ قسەى دەکرد:

"ليترە نين... ئەگەر ليترە بان، جوابيان دەدايەوہ."

دەنگىكى ديكە:

"ئەوہ دىھايەكەکان دىن... ئەوان دەيان دۆزنەوہ."

لادىيەكەکان نيزىك دەبوونەوہ.

"رەنگە چوونە لای ئاناوارزا."

"حەتمەن... ياغى ئەگەر ئەقلى ھەبى، نايە لە نيتو ميشەى چوگورواوا دا خۆى

حەشار بدا."

لادىيەكەکان بە ژن و پىساو و گەورەو چووكەوہ ھاتن و گەيشتنەوہ ژاندارمەكان. ھەراو

ھۆريايەك ساز ببوو... لە ھەر لايەك ھەنگامەيەك بوو. شەو پىر ببوو لە دەنگە دەنگ.

خەلكى رق ھەستار و داخ لە دل خۆيان بەسەر پتوہ رانەدەگرت. ھەروا تىكيانەوہ داويشت. لە

دەورەبەرى ميشەكەم لەنيتو زەويەكەکان دا بلاو دەبوونەوہ. خەلك وەك شەپۆل لەم سەرەوہ

دەچوونە ئەو سەر.

كەمىك دواتر لە لای ئاناوارزاوہ دەنگى تەقە ھاتە بەر گوى.

"لای ئاناوارزا... بۆ لای ئاناوارزا..."

خشیپەخشپێك كه له ده‌ورو به‌ری می‌شه نهم سه‌رو نه‌وسه‌ری ده‌کرد، به‌ره‌و ئاناوارزا وه‌پێ كه‌وت.

نایب ره‌جەب:

"ده‌نگتان له‌به‌ر نه‌یه‌ته‌ده‌ر، نهم شلووقیه‌ به‌ فریامان گه‌یشت. دێهاتییه‌كان خه‌ریکن ژاندارمه‌كان هه‌تله‌ ده‌کەن... له‌ جیتی خۆتان مه‌بزوون."

هه‌ناسه‌ی نایب ره‌جەب وه‌ك گه‌ڕی ئاگر له‌ ملی هه‌مه‌د ده‌درا.

له‌ ده‌ورو به‌ریان و له‌ نیزیکیان ژاندارمه‌كان به‌ په‌له‌قاژه به‌م لاو شه‌ولادا رایان ده‌کرد. سێ دڵ كه‌ له‌ نیۆ ده‌وه‌نێكی گه‌وره‌دا خۆیان هه‌شار دا‌بوو، توند توند لی‌یان ده‌دا. نه‌گه‌ر ژاندارمه‌كان راوه‌ستابان و ئارام بیان، گوئی‌یان له‌ ته‌په‌ ته‌پی شه‌و دلا‌نه ده‌بوو.

هه‌راو هۆریایه‌كه‌ی داوینی ئاناوارزا ساتێك بێ‌ده‌نگ نه‌ده‌بوو و شه‌مه‌ش زۆر به‌ قازانج بوو. ژاندارمه‌كان گه‌ران و به‌ ده‌وری خۆیان دا سووران، قسه‌یان كردو راوی‌یان كرد. سه‌ره‌نجام وه‌پێ كه‌وتن و دوور كه‌وتنه‌وه‌.

نایب ره‌جەب هه‌ناسه‌یه‌کی درێژی هه‌ل‌کێشا:

"سپاس بۆ خوا... خواجه زۆر شو‌گور... وه‌ده‌ست لادێییه‌كان كه‌وتباین سیرمه سیرمه‌یان ده‌کردین. نی‌ستا ده‌بێ‌ بچینه‌ پێ‌شتر، ده‌بێ‌ بچینه‌ نی‌وه‌راست."

هه‌ستان، نایب ره‌جەب یه‌ك دوو هه‌نگاو رۆ‌یشت و راوه‌ستا.

هه‌مه‌د:

"چ بوو نایب؟"

نایب:

"وه‌ی دایه‌ گیان، وه‌ی... وه‌ی خواجه‌ گیان، وه‌ی."

هه‌مه‌د:

"ده‌بێ‌ چ بکه‌مین نایب."

نایب:

"ده‌بێ‌ خۆمان بگه‌یه‌نینه‌ نی‌وه‌راستی می‌شه‌كه‌، بچینه‌ جێیه‌کی پێ‌ دارو دره‌خت تر... وه‌ی دایه‌ گیان وه‌ی."

حه مه دو جه بار هەر یه که ی قۆلێکی نایبیان گرتبوو. نایب لاقتی له دوو نه ده هاتن. قاچی وهك قاچی مردووان ده چوون. ههتا بهری بهیانی ههروا چوونه پێش. پاشان ههوا ببولیڤ بوو. رووناکییهکی رهنگ نارنجی هه موو میسه که ی داگرت. سهوزایی توندی میسه که له نیو نهو رهنگه نارنجییه دا دهتوایه وهو وهك هه لمێکی رهنگ ناسمانی ون ده بوو. له دهشت و میسه دوو که لێکی قورس به رهو ناسمان بهرز ده بووه وه.

لاقیان به قهلمه تووترک هه لدر هه لدر ببوون. هه مه د دروه لانی ناسیاب چه شمی وه بیر هاتهوه. دیار نه بوو بۆچی سه ره له نوێ بریسکه ی رهنگ زهردی برنج وهك هه وره تریشقه له سه ری دا پریشکی هاویشته.

نایبیان له سه ره هیندیک گه ل و گیا درێژ کرد. هه موو له شی نه ستوور ببوو. نه ستۆی نه وه نه ده نه ستوور ببوو، نیو شانانی پر کردبوو. نایب چه ند جار ده می کرده وه، وادیار بوو ده یه وێ شتیک بلی، به لام دهنگی ده رنه هات. به ده ست ناناوارزای نیشان داو پاشانیش گلی پێ نیشان دان. به هه موو توانایه وه چاری له گله که وه بریبوو.

دلۆپ دلۆپ فرمیسک له چاری نایب ده رزانه خوار. پاشان چاوه کانی لیک نان. نه مجار له پر که میك راست بووه وه، به لام دووباره که و ته وه.

حه مه د:

"وهی نایب ره جه ب، وهی."

جه بار:

"وهیش..."

حه مه د:

"هیچ پێم وانه بوو ده مرئ."

جه بار:

"بۆخۆی دلێ خه به ری دا بوو... هه رباسی مردنی خۆی ده کرد..."

حه مه د:

"خوا ده زانی به مرادی دلێ گه یشتوه یان نا..."

جه بار:

"هیچ کهس نه یه ده زانی نایب له کوێ را هاته وه بۆچی یاغی بووه، که سیش نه یه ده زانی خه لکی کوێیه... نه منیش نازانم به مراد گه یشتوه یان نا."

خەمەد:

"زۆرى پىن خۇش بوو غەبدى بكوژرى. لە منىشى زياتر پىن خۇش بوو. بەلام غەبدى كارىكى لەگەل ئەو نەكردبوو. غەبدى دوژمنى من بوو. وەختىك نەتۆ گوتت غەبدى نەكوژراو و راي كرده، ديت چۆن توورە بوو، هيندهى نەمابوو لەت و پەتت بكا؟..."

جەبار:

"خەنجەرەكەت دەرتنە با گلکۆي گۆر غەربەكەمان هەلەكەن."

خەمەد خەنجەرەكەي هەلەكەنشا و لە غەرزى رۆكرد. دەستيان كرد بە گۆر هەلەكەندن:

"وہى نايب، وہى... نايب رەجەبى گۆر غەرب..."

خاكي ئەم نۆھ نۆھ نەرم و شەدارە. بە سەعاتىك قەبرىكى قوول و فرەوانيان هەلەكەند. نايبيان لە قەبرەكە نا. دەستيان كرد بە گەل برين و بە ئەندازەي بستىك دارو گەلايان لەسەر تەرمەكەي هەلەچنى. پاشان گل و گياي ورديان تى كردو ئەجار گليان بەسەر دا كردو دايانپۆشى.

خەمەد:

"جەبار، دەبى لەسەر گۆر نايب رەجەبى گۆر غەربىمان نەمامىكىش بنىژين."

جەبار:

"با بنىژين."

گەرپان، گەرپان. لەنۆ دارەكان دا نەمامە توويەكى هيندهى گلەكە پىمەرە ئەستوريان دۆزىو. نەمامەكەيان لە رەگ و ريشەو هەلەكەند و هينايان لەسەر گلکۆي نايب چەقاندیان.

خەمەد:

"لەوانە ئەم مېشەيە جگە لە قەبرى نايب هيچ گلکۆيەكى دىكەي لىنەبى."

جەبار:

"جگە لە قەبرى نايب هيچ گلکۆيەكى دىكەي لىنە. كى مردووى خۆي دىنە لەو جىگا تاريكە بنىژى؟..."

پاشان تاو هەلات و قەبرى نايب هەلمى لىهەستاو رووناك بوو.

هەرکە تاو هەلات، هەراو هەنگامەيك لەلای ئاوەدانىيەو بەرەو مېشەي ئاناوارزا وەرپى كەوت.

جەبار:

"نایب چی گوت؟"

حه مەد:

"گابەردەکانی ئاناوارزای نیشان داین."

جەبار:

"دەبێ لەم مێشە تێپەڕین و خۆمان بگەیهینە چۆمی جەیهان."

حه مەد:

"هەرچی نایب گوتوو، دەبێ وا بکەین. نایب ئەم مەلەبەندە باش شارەزا بوو... چەند خۆشحاڵ بوو کە هەموو دێیەکە سوتاندبوو. وانەبوو جەبار؟... پێی خۆش بوو هەموو چوکوراروا بسووتێت و بیکاتە خۆلەمیش... چ مەژۆتیک بوو نایب... لەوانەیە ئەم چوکوراروا یە زۆری ناحەقی لێ کردبێ... خوا دەزانێ."

جەبار:

"لەو رۆژەو ناسیومە، هەر جێتوی بە چوکوراروا دەدان. هیچ کەس نەیدەوێرا لە لای نایب ناری چوکوراروا بێت... جار جار کە لە فەرەو دەچوو، لەبەر خۆیەو گۆرانێیەکی دەگوت. گۆرانێیەکی تووک بوو، نازار بوو و بێزاری بوو. وەختیکیش گۆرانێیەکی تەواو دەبوو، ماوەیەک هەروا بێدەنگ و مات دادەنیشت. چەند رۆژ هەر بەو جۆرە بێ ئەوێ قسە لە گەڵ کەس بکا، لە گۆ فەکران رادەچوو. پاشان دەهاتەو سەرەخۆ. خوا دەزانێ دەردی چ بوو. کەس سەری لێ دەرنەدەکرد. ناخە کەشی ئەوێ بە نسیب بوو کە لە نێو مێشە ئاناوارزادا بنیژێر... بەلام لەمێژ بوو کە نە جێتوی بە چوکوراروا دەداو نە گۆرانێیەکی دەگوت... لە یاغیە کاتم بیستبوو کە هەر وەختیک ویستبێتیا نایب چوکوراروا نایبیا لە گەڵ نەهاتو... دەیانگوت لەسەر رێگا لە جێیەک چاوەڕێ دەبوو هەتا ئەوان دەهاتنەو... بەلام سەرەنجام ئەو ناو و گەلی بە نسیب بوو."

حه مەد:

"لەوانەشە ئەمە دڵخوازی خۆی بووبێ."

جەبار:

"با بڕۆین حەمەد... ئێستا مێشە پێ دەبێ لە بنیادەم و سەگ."

حه مەد گەڕایەو سەر قەبری نایب:

"خواحافیز نایب..."

چاوی پر بوون له فرمیسک.

جەبار:

"خواحافیز..."

بەنیتو ئەو دارو دەرمانە چرو چوگرەدا کە ماری تی نەدەچوو، بەزەحمەت دەچوونە پیش. جەبار تەفەنگ و فیشەکدانە زیوکاری کراوەکانی نایبیشی هەلگرتبوون.

ئەو دەرمان و درووانە کە وەک دیوارنکی کەلێن پر، رینگای ئەوانیان گرتبوو جەباریان ماندوو کردبوو. بەلام حەمدە لە هەموو کاتێک چوست و چالاکتر بوو... ئەو درک و دالەیی بە دەست بۆی لاندەدەدران، بە خەنجەر دەپڕین. جەباریش دادەهاتەووە بەو رینگایەدا دەرزیشت کە حەمدە دەبکێردەو. حەمدە لە هەول و تەقەلایەکی تونددا بوو.

گەرمای نیوەرۆ دەستی پێ کردبوو. لەو بێدەنگییەدا تەنیا دەنگی شکانەوێ لکە دارو دەرمانەکان دەهاتە بەرگۆی. ئەگەر ئاوپ وەپشتەووە بدەینەووە دەبینین حەمدە بە نیتو دارو دەرمان دا جۆگەتییکی دوورو درێژی کێشاو.

دوو سەعاتە رێیان مابوو بگەنە ئاناوارزا. ئەوان تەنیا ئاسمانیان دەدی، لەگەڵ لووتکەیی بەردەلاندەکانی ئاناوارزا.

وەختێک گەشتەنە نیتو پراستی مێشە، رۆژ لە نیوەرۆ لای دابوو.

حەمدە:

"با هەر لێرە وەمێنین. شەوی دووبارە وەرێ دەکەوینەووە."

جەبار:

"نەمنیش ئەوەندە ماندووم خەریکم دەکەوم."

جەبار راکشا، حەمدەیش لە پەنای ئەو... زۆریان نەمابوو بگەنە بەردەلان. لەنیتو گەبرەدەکانەووە دەنگی سەدان و هەزاران لاقیان دەهاتە بەرگۆی.

حەمدە هەستاو روانی:

"ئاتوانین چاک بیان بینین... دێهاتییهکان بە دواي ئێمەدا دەگەرێن، بەلام تازە ناتوانن بمان بیننەووە... رزگاریمان هات."

جەبار نەختێک راست بوووەو:

"وەختێک نە لە کێو و نە لە نیتو مێشە نەمان بیننەووە، بەرەو رینگای "ئازابلی و سۆمباس" وەرێ دەکەون و دەچن بۆ لای شار... دەیانەوێ لەوێ لە داومان بخرن."

حه مه د:

"نه گهر وایې ناچارین چهند روژ لیږه بین."

جه بار:

"نیمه دهیې به ریځای "کوزان" دا خوځمان بگهینه چیا."

حه مه د:

"نه تو ریځای کوزان شاره زای؟"

جه بار:

"نا، ریځای کوزان شاره زای نیم، به لام کیوه کان دهناسمه وه، وه ختیځ بگهینه کیوه کانی
ناناوارزا هم مو جیوه کمان لای دیار دهیې."

حه مه د:

"که وایه هه تا دنیا تاریک نه بووه با پرۆین."

جه بار:

"نیدی ههستی پیان نایه."

حه مه د:

"له وانه شه له دهوروبه ری میشه بۆسه یان نابیتمه وه."

جه بار:

"نا بابیه... له کوئی فکری وا ده کهن؟"

حه مه د:

"که وایه با پرۆین."

دنیا تاریک ببوو، که گه یشتنه بهر زاییه کانی ناناوارزا. له گوښه و که ناری زور دور
هیندی رووناکي زریوه یان دهات. چومی جهیهان وه ک گوریسیکی رهش به نیو خاکه که دا قه ف
قه ف ببوو. ټاک تولوو ده تگوت له دوو که لیکي رهش دا نوم بووه.

حه مه د لای خوږه لاتی نشان دا:

"هووی کوئییه؟"

جه بار:

"پیم وایه دیهاتی "بوزکزیو" بن."

حه مه د:

"با بهولادا برۆین... پیتم وایه نیزیکتره."

جەبار:

"دەترسم ئەولاشیان گرتیی."

جەمەد:

"برۆ با برۆین. ئەگەر تووشیان بین، دەزانین چییان پێ دەکەین."

پاشان گەڕایەوه سەر جەبار. لەو تاریکایییەدا بە زەحمەت روخساری جەباری دی:

"ئەتۆ دەلێتی چی جەبار؟... بەفکری تۆ ئەو کافره کوژراوه؟"

جەبار:

"پیتم وا نیه. ئەگەر رای نەکردایه، جەمەن ناگری دەگرت و دەهاته لای دەرگا... لانی کەم

هاواری دەکرد، دەی نەپاند..."

جەمەد:

"لەوانەشه لەنیو دووکەڵ دا خنکابیی؟"

جەبار:

"زۆری تەقە دەکرد... ئەگەر دووکەڵ خنکاندبایهی نەیدەتوانی تەقە بکا."

جەمەد:

"لەوانەیه بان و دیوارهکەمی بەسەر دا رووخابیی و لەپەر کوژرابیی."

جەبار:

"خو بکا وابیی... ئەگەر وابیی زەحمەتەکەمان بە خەسار نەچووه."

لە کێوی سەرەوخوار بوونەوه. چەندیش پێ هەلگەرابوون...

(۱۵)

قەدىمىيە كان داستان و بەسەرھاتىكى زۆر لەچوگورراواي كۆن دەگىرنەوہ . لەسەردەمى ياغىگەربى ھەمەدۆك دا پىرەپياوتىك ھەبوو بە ناوى سىايلەزلە , كە زياتر لە نەوہ د سال تەمەنى بوو . سىايلەزلە زۆرى چىرۆك و داستانى چوگورراواي كۆن لەلابوون . سىايلەزلە چاويكى شىنى ھەبوون . ھەرۆك چىمەن . چەنەگەي وەك چەنەگەي ھەموو توركمەنەكان باريك و كەم موو بوو . نىو شانى پان و ھەرۆك سەردەمى لاوتىي بەتاقەت بوو . چاوى وەك چاوى ھەلۆ تىژو بەكار بوون و ھەرچەند پشتى كۆم ببوووہ , بەلام ھەمىشە بە سوارى ئەسپ و تفەنگ لەشان دەچووہ راو . سىايلەزلە گۆرانىيە توركمەنىيەكانى بە نارە نار دەگوت . لەبارەي شەرى عەشىرەتەكانەوہ زۆرى داستان و بەسەرھات دەگىرانەوہ سەرەنجامىش بە خۆرانانەوہ ئەو برىنانەي نىشانى خەلك دەدان كە لەو شەرانەدا لە لەشى ببوون .

جار جار مال و نىو دئ لەبەر چاوى تەنگەبەر دەبوون و رووى دەكردە دەشت و چيا . ئەو ھەزى دەكرد ھەموو سروشتيكى توركمەن بوون بپاريزئ و ھەمىشە وەك توركمەنىك بژى . ھىندىك وەختىش ھەر بە جاريك دەھاتە كول و سەرخۆش دەبوو . سوارى ئەسپىكى كوت دەبوو كە ھەر بە جوانوويى بۆخۆي بەختى كوردبوو . ئىلدى وەك بايەك كە لە ولاتى توركمەنەكانى رابردووہ بئ , بە كۆسارە پړ لە كاجەكان و بە نىو پىنگ و جاترەو گياخاوا دا لىنگى دەدا . لە كۆچ و كۆچارو شەپ لەگەل عوسمانىيەكان , لە تفەنگى ناوتنەدار , لە دەسل و قوولە بەردەكان كە چۆن لەنىو ھۆبەي عىلاتىيەكان دا دەنگيان دەھات و لە گەرمىن و كوتستانى عىل و عەشىرەتەكان كە چۆن دەشت و دەرو كىنو و بەندەن لە رەنگى جلەكانيان سەوزو سوور ھەل دەگەرا , زۆر چىرۆك و داستانى دەگىرانەوہ .

دهيگوت:

"ههتا په نجا - شەست ساڵ له مەوبەر..."

وهختی کیش وه قسه دههات لى پرينه وهى نه بوو. دهتگوت نهوینه وه زمان هاتهو، یان گۆرائییه قسه دهکا.

دهيگوت:

"ههتا په نجا - شەست ساڵ له مەوبەر چوکورواوا تەنیا باتلاغ و میشه بوو... له بنارهکانی نهی، بۆ نمونه پارچه زهویی به قەد له پی دەستیش نه ده دی... نهو دەم له چوکورواوا نه بنیادهم هه بوو، نه جندۆکو نه پەری، ههتا کۆچ دەستی پى کردو وه لافاو به سەری دا هات... وهختیک چوکورواوا بهرگی جیژنی لهبەر دهکرد، واتە دارى روت و خاکی روت و دنیاى روت سەرله نوێ دەستیان به بووژانهوه دهکرد، کۆچی تورکمه نهکانیش دەست پى دهکرا، دهتگوت لافاوه... به کىو و بهندهن و دهشت و دهردا سهوزو سوور تیکهڵ دهبوو و ههنگامه يه که بهرپا دهبوو هەر مەپرسه... عیڵ و عەشیره تمان بار دهکرد، کىو و کۆسارمان بهجى دههیشتن، تا دهگهیشینه کۆستانى "ههزارهگا" و تاولمان ههڵ دهدا. که زستانیش دادههات. بهرهو چوکورواوا وهپى دهکەوتین... چ قامیشه لآن و میشهو دارودهو نهیک... که ماریان تى نه دهچوو، چ باتلاغیک و چ میژگ و میژغوزاریک... ساڵ دوازه مانگ لهوهر له نهژنۆیان... به سواریی نهسپ دهکەوتینه سەر رهو ناسکان... جا چ جوړه ناسکیک، هه مووی چاو رهش و رهوک... نهسپ نهگەر نهسپ بى له راهو ناسک دا خوێ دهردهخا... له قامیشه لانهکانى چوکورواوا هەر قامیشیک دهتدی هیندهی سپیداریک... هەر قامیشه لانیك هیندی پهله سپیداریک. له تەنیش گۆلاوه کان زیرووی گوله قامیش دهتگوت تیشکه دهپژیته سەر ناو... تهواوی چوکورواوا دهبوو به يه که پارچه نیرگس.

شهوو رۆژ له هەر لایه کهوه شههبايه که ههلی دهکرد، بۆنیرگسى لى دههات. پیاوی مهست دهکرد. چوکورواوا داستانیك بوو. دهريای سپى شهپۆلیكى دهدا سپى و کهفاوى...

چادری عیلاتییه کان به تەنیش یه کترهوه... دووکه لیک لهبەر چاداران ههله دهستا پهله پهله... لای "عوسمانیه" و "تووپراک قهلا"، واته نهو بهری چۆمى جهیهان که رووی له کتیه کانه، جی ههواى عیلى "تجیرلی" بوو... له لای به رهوه عیلاتی "جهیهان به کرلی" و "مستەفا بیگلی" تاولیان ههله دهدا... عیلى "جريت" لای ولاتى جهیهانى پاوان دهکرد... عیلى "بوزدوغان" له نیوان ئاناوارزاو "حهמיד قهلا" ههلی دهدا... کوردهکانى "لهک" له لای

ئاناوارزاو "كووزان"، عىلى "سۆمباسلى" لەلای ئاوى سۆمباس و توورپوس ھەليان دەدا...
 لای "نیکشلی" و ديهاتی "قریۆلی" ش کوستانى عىلى "تارتیلی" بو...
 ھىندى وختیش عىلات جىي خویان دەگۆرپەو. بۆ وینه سالى وا ھەبوو عىلى بوژدووغان
 دەچوو کوستانى جریتەکان و جریتەکانیش لە کوستانى عىلى بوژدووغان چادریان
 لی دەدا... زۆردارترین عىلیش عىلى "ھەوشار" بو. ئەوان لە ھەر جىيەکی چوکوراوا پىتيان
 خوش با، گەرمىن و کوستانیان دەکرد. کەشیش نەیدەوێرا پرى چاوان تەماشایان بکا. ھىچ
 کەس باشارى عىلى ھەوشارى نەدەکرد...

ئەمن وەك خەونىم بەبیر دى. لە گەل عوسمانىيەکان شەرىك ھەلگیرسابوو. خانىك ھەبوو
 بەناوى كووزان ئۆغلى. مالى لەو دىيە بوو كە پىتي دەلتىن كووزان. ھەموو عىل و
 ەشیرەتەکان لە گەل عوسمانى شەریان دەکردو لە پىشەوێ ھەمووانیش نەو كووزان ئۆغلىيە
 سنگى کردبوو مەتال. بەلام عوسمانىيەکان بەھىتر بوون، كووزان ئۆغلىيان گرت و برديان.
 عىلى ھەوشارىشيان راونا بۆ "بووزاك" و سەركوتيان كرد. گۆرانى "دادن ئۆغلى" باسى ئەم
 شەرانەيە. ديهاتیيەکان بۆ مردنى كووزان ئۆغلىش تازيەنامەيەکیان داناو کە ئاگر لە دلى
 بنیادەم بەردەدا...

سایەلەزە کە دەگەشتە ئیترە بیدەنگ دەبوو. چاوی پى دەبوون لە فرمىسك. لیوەکانى
 دەلەرزین و بە دەنگە گرو نەستورەکە تازيەنامەى كووزان ئۆغلى دەگوت، کە چۆنیان
 نەستوندەکی بلىندی تاوتى كووزان ئۆغلى لە ەرزى داو و پىتسەد سواری خەلیفەى عوسمانى
 چۆنیان ھىرش کردووە سەرو چۆن باب لە ھاواری کورى نەھاتوو و كووزان ئۆغلى شىرەپیاوی
 کىتو شاخان چۆن ھەتا ئەژنۆیان بەفرى كووزانى دپووە لە کىتو وەسەر کەوتوو لەسەر چیا
 چۆن لە چاوەروانىی ھەکیم دا ھەر برىنێكى بوو تە سەرچاوەيەکی خوین...
 دەيگوت:

"دواى ئەمە بوو کە عوسمانىيەکان بە زۆرو زۆردارى عىل و ەشیرەتەکانیان لە چوکوراوا
 نىشتەجى کرد. زەوىيان دانى و قەبالەيان دانى... بۆ ئەوێ گەرمىن و کوستان نەکەن، لە
 کىو و بەندەنەکان سەربازيان دانا. کەس نەیتوانى بچیتە کوستان. عىل و ەشیرەتەکان لە
 چوکوراوا وەك گەلارێزانى پاییز کەوتنە سەرىك... مردنیان تى کەوت... زۆر کەسیان بە
 تاو لەرزو زۆر کەسیان بە گەرما لەنێو چوون. بەھىچ جۆر نەیان دەویست لە چوکوراوا نىشتەجى
 بن... عوسمانىيەکان قەلەمەو نەمامیان دەدانى کە بیان نێژن و باغ بنێنەو، بەلام

عيلاتییه کان ره گهی نه مام و قهله مه کانیان ده سوتاند، نه مجار ده یان چه قاندن... هر یو یه ش دیتهاتی نه م نیتو نیتو باغ و باغاتی نیه. پاشان وهختیک عوسمانییه کان دیتیان عیلاته که خه ریکن له نیتو ده چن، رینگایان دان هاوینان کوچ بکمن و بچنه کویتستان... بهره بهره عیله کان له چوکور اوادا جی و جی یان کردو ده ستیان کرد به خانوو دروست کردن و کشت و کال... پاشانیش ورده ورده عیله و عه شیره ته کان له نیتو چون... زه مانه گۆرا... پیاهه تی که م بوو و سه ره بغام له نیتو چوو... وای لسه ات که ده ولته تی عوسمانی ده یه ویست... دنیا به که یفی ده ولته تی عوسمانی سووړا..."

کاتیک ساهله زله دهستی به تاریفی عیله و عه شیره ته ده کرد، قسه ی لسه نه ده بړا. ده ی توانی چهند روژ له سه ر یه ک قسه بکا. ماندووش نه ده بوو. نهو همیشه خه فته تی بو نهو دنیا بی درددو نازارو مهینه ته ده خوارد که له ده ست چووبوو. زور جار که دهستی به قسه ده کرد، ده ی گوت: "ته تو ده لیتی چی؟... نه من دادال تو غلیم دیوه..." و لهو باره شهوه زوری به خوی ده نازی.

ساله کانی هه زارو نو سه دو هه قده و هه ژده و نوژده و بیست... سه رده می شه ری یه که می جیهانی... شه ری شکانی عوسمانییه کان بوون... لهو سالانه دا چوکور اوا پر ببوو له یاغی و سه ربازی راکردوو... ناوچه ی تووړووس ببوو پاوانی یاغییه کان و له ترسی یاغی یان که س نه یده و تیرا پیی دا بړوا.

له شکری فه رانسه چوکور اوای دا گیر کرد بوو. یاغی و سه ربازی راکردوو، چه ته و غهیری چه ته، دزو غهیری دز، هه لال زاده و هه رام زاده، چاک و خه راپ و جوان و پیرو هه موو خه لکی چوکور اوا ده ستیان دایه دهستی یه ک و دوژمنیان له چوکور اوا و ده رنا. له سه رتاسه ری ولاتیش دوژمنیان ده رده کرد. ده و ره خه ریک بوو ده گۆرا...

له دوا ساله کانی سه ده ی نوژده دا، چه ندین سال دوا ی نیشته جی بوون، هه ل و مه رج که م که م خه لکی ناچار کرد به زه وی یه وه به سه رتینه وه. خاک ورده ورده نرخی په یدا ده کرد. تور که نه کانیش که له گه ل نیشته جی بوون نیتوانیان خو ش نه بوو، بهره بهره گه رمین و کویتستانیان وه لا ده ناو به زه وی یه وه ده چه سپین.

لهو سه رده مه دا، خاکی چوکور اوای یه ک و چل تا یه ک و په نجا به ره می ده دا. نه مه شتیکی ته و او تازه بوو. نه گه ر له ساله کانی پاش هه زارو نو سه دو نوژده دا ته ماشای خاکی چوکور او امان ده کرد، ده مان دیت که باتلاغه کانیان تا راده یه ک وشک کرده، می شه کانیان

سووتاندوهو کردووایانه زهویی کشتوکال. لهو سالانهدا نهگهړ نیوهی خاکي چوکووراوا نهبی، نيزیک به نیوهی دادهچیندرا.

سیستمی تازه لهم سالانهدا لهگهړ حکوومهتهکانی تایفهگهړی و خان خان بازی و خان و بهگ و بهگلرو پاشاوهکانیان دهستهویهخه بوو. لهو سهردهمهدا، لهمیژ سال بوو بناخهی حکوومهتی تایفهگهړی لهخووه سست دهبوو، و له جیاتی خانهکان، هیندی ناغای پولدار پیدا دهبوو. نهام ناغایانه بوو دهدهست هیئانی زهوی و بوو نهوهی چندی بکری زیاتریان زهوی ههبی، ههمیشه له شپرو کیشهدا بوو. لهو شپرو کیشهیهدا سهریش دهکوتن. به ههزار فرت و فیل زهویان له دهستی دیهاتییهکان و خهلکه فقیرو ههژارهکه دهر دینار، جا هیندیك له ریگای قانونییهوه، هیندیك له ریگای بهرتیل دانهوهو هیندیكیش بهزورو زورداری... شپرو کیشهی نیوان نهو ناغا پولدارانهو خهلکی دهست کورت ههروا پهری دهستاند. خاکي ناغایهکان روژ به روژ زیاتر و زیاتر دهبوو، له بهرامبهر دا دیهاتییهکان ههژارو ههژارتر دهبوو.

لهو روژگارهدا ناغاکان بوو سهرکوت کردنی نهو خهلکه دهست کورته که به قیمهتی گیانییشان حازر نهبوو زهوییهکانیان له دهست بجی، هیندیك دهستی یاغیان پهرورهدهو پهرهوازه دهکردو نهوانیان ههم بوو لیدان و کوشتن و ترساندن دیهاتییهکان و ههم بوو بهرنگار بوونهوهی حکوومهتی مهرکهزی بهکار دینا. دهکری بلین هیچ ناغایهک نیه که لهم ریگایه کهلکی وهنهگرتی.

نهو ناغایانهی نهیاندتهوانی لهنیو یاغییهکانی کیوی دا پشتیوانیتک بوو خوایان پیدا بکه، بوخویان هیندیك یاغی تازهیان دهناردنه شاخی، و ههر بویه ناوچهی توووپووس ببووه مهیدانگاو پارانی یاغییهکان، و قازانچی نهو ناغایانه که بوخویان له دهشت و له نیو دییهکان دا نیشتهجی بوو، لهکیوهکان دا بهگو یهکتر دا دههاتن. یاغییهکانی کیوی، یان پیتک وهردهبوو، یان خهلکی بی تاوانیان دهکوشت و لهو نیوهدا خاکي ناغایهکان بهرین ترو گهورهتر دهبوو.

عەلی سەفابەگ کورپی یهکیک له ناغا لیکهوتووهکان بوو. (به کوردیی پهتی، کونه بهگ و بارگین تۆپیو بوو - وەرگیت). ناغا ههچهند پول و سامانیکی نهماوو، بهلام توانیبووی عەلی سەفابەگی کورپی بوو خویندن بنیڕیتە مەدرەسە سولتانیە شاری ئەدەنەو پاشانیش بی‌نیڕیتە مەدرەسە بەرزێ حەقوکی ئەستەمبۆل. بەلام هەرچۆنیک بوو،

عەلى سەفابەگ نەيتوانىبوو مەدرەسەى بەرزى حقوقى نەستەمبول تەواو بکا، خویندەنەكەى بە نيوەچلى بەجى ھىشتىبوو، گەرابووە دى و دەستى کردبوو بە وەكالت. پاش ئەو ھى رىوشوئىنى کارەكە فێر ببوو، ھىندى تاقيکردنەو ھى دەست کەوتبوو و رىگا و لارىنى کارەکانى لىك جيا کردبوو، لەپەر ھۆشى ھاتبوو ھە سەرەخۆو کەوتبوو بىرى نەو زەوىيانە کە رەحمەتیی بابى لە دەستى دا بوون. ئەمە بوو کە دەستى کرد بە نەخشە کىشان بۆ وەرگرتنەو ھى نەو خاكانە کە بابى لە دەستى چووبوون و توانىشى زەوىيەکانى بابى لە دەستى دىھاتىيەکان دەريشتەو. ھەر نەو کىشەو بەرەيە بەباشى رىگای زەمىن داربوونى فێر کردو نىدى لە کارى خۆى دا وەستايەك بوو.

بەلام دىھاتىيەکان، نىدى دىھاتىيەکانى سەرەتای سەردەمى نىشتەجى بوون و تەنانەت دىھاتىيەکانى پاش نەو سەردەمەش نەبوون. ئەم دىھاتىيانە ئىستا تىگەيشتبوون کە خاك يانى گەوھەر... و بە چنگ و نىنۆك بە زەوىيەکانيانەو چەسپابوون. بەرەو کەنىيەك لە نىوان عەلى سەفابەگ و دىھاتىيەکان دا دەستى پى کرد کە چەندىن سالى درىژەى ھەبوو. ھۆشى عەلى سەفابەگى سەگبايش لەو جۆرە کىشەو بەرەيە دا خۆى نىشان دەدا. فیل و تەلەكەى تازەى دەدۆزىنەو و رىگا چارەى نوئى دادەھىنان.

لە سەرەتادا فرت و فیلەکانى سەریان دەگرت و دەيتوانى بە ھەر جۆرىك بى خەلكى ئەم دى و نەو دى لىك بکاتە دوژمن و تىکیان بەردا، پاشان بۆخۆى لایەنى يەكىکیانى دەگرت و بە يارمەتیی ئەم لایە، زەوى و زارى لایەكەى دىكەى داگیر دەکرد. ئەم شىوہە زۆر ناسان و کاریگەر بوو. بەلام زوو ناشکرا بوو. دىھاتىيەکان کە ببوونە دوژمنى سەرومالى يەكتر، تىدەگەيشتن دوژمنى راستەقینەى ئەوان کىيە، بەلام فايەدى چى؟ تازە کار لە کار ترازابوو، و لانى کەم نيوەى زەوىيەکانيان لە دەست چووبوو، و لە بەرامبەردا پانایى زەوىيەکانى عەلى سەفابەگ سەرى لە چەند دى شەشدانگ دا بوو.

عەلى سەفابەگ چەندىن سالى رىگا و چارەى نوئى دەدۆزىتەو، بەلام يەك دوو سالى زىاترى پى ناچى کە دەستى ناوہلا دەبى، بەو حالەش زەوى و زارى عەلى سەفابەگ ھەمىشە لە پەرەگرتن دان و لە ھەر حال دا ھەر نەو دەيياتەو.

سەرەنجام کار دەگاتە جىگايەك کە فرت و فیلەکان تەواو دەبن و ھىچ دىھاتىيەك بە تەلەى عەلى سەفابەگەو نای. ھەرچەند فیل و تەلەكەى لى پراون، بەلام عەلى سەفابەگ بىکار دانانىشى و ناخەرەكەى رىگايەك دەدۆزىتەو.

لەم رۆژانە دا کێتووەکان پەناگەو پاوانی یاغییەکان، سەربازە راکردووەکان، چەتەکان و پیاوکوژەکان... و نێستا وەختی ئەو هاتووە عەلی سەفابەگ لەمانە کەلێک وەرگرێ. لەگەڵ یەک دوو دەستە لە یاغییەکان رێک دەکەوێ، چەند پیاوی خۆی دەنێرتێتە چیاو بە گۆ دێهاتیەکانیان دا دەکا. ئیدی عەلی سەفابەگ کاری لەپێشە، تازە کام لادیی دەتوانێ لەبەری بکۆخێ؟... ئەگەر دێهاتیەکی وا بە غیرەت پەیدا ببێ، شەویەک مائەکی وێران دەکەن. ژنەکی دەرفینن و دواي ئەوێ هەزار سووکایەتی بەسەر دێنن، دەیکوژن و شەرت و گومی دەکەن. هەموو کەسیش دەزانێ ئەم کارانە گازی عەلی سەفابەگن. بەلام کەس ناویرێ بێی پستی چاوی برۆیە. ژاندارمەکان دەکەونە سەر یاغییەکان و دەکوژرێن.

دیارە ئاغاکانی دیکەش ئەم شێوە کارەیان رەچاو کردووە. هەریۆش خاکی چوکورراو بە خۆین رەنگین دەبێ و گوشت و کوشتار دەست پێ دەکا. یاغییەکانی شاخی دەستە دەستە پێک وەردەبن و یەکتری قەلاچۆ دەکەن. شەو نابێ کە چەند دەستە یاغیی تازە لە چیاکان دا سەر هەڵنەدەن.

لەو نێوەدا هێندێک دەستە یاغی وەک دەستە "گیزیك دووران"، "رەشیدەکوردە" و "گوت دەلەك" یەش هەن کە گۆی بۆ دووزمانیی ئاغاکان راناکرن، بۆخۆیان ئاغای خۆیان و بە پێچەوانە ئاوانی دیکە، بە دژی ئاغاکان پشتیوانی لە دێهاتیەکان و خەلکی فەقیر و هەزار دەکەن.

کێتووەکانی توورپووس زۆر پیاوکوژی خۆنخۆرو بەناوبانگیان بەخۆوە دیووە. بەلام نێستا ناو و نیشانیکیان لەپاش بەجێ نەماوە، کەچی بە پێچەوانە ئاوی زۆر لە یاغییەکان وەک ئەو دەستە یاغییانە کە بەدژی ئاغاکان پارێزگارییان لە دێهاتیەکان دەکرد، هێشتا لەبەر نەچوونەتەو و زۆر شیعو گۆرانی و تازیەنامەیان بۆ دانراوە... ئەم شیعو تازیەنامەو گۆرانیانە نێستا زار بە زار دەگەڕێن...

لەو سەردەمەدا بوو کە حەمەدۆک وەکیوان کەوتبوو. واتە لە سەردەمێک دا بوو کە دەستە یاغییەکان بۆ قازانجی ئاغاکان لەکیوان دا خۆینی یەکتریان دەرشت و دێهاتیە فەقیر و هەزارەکانیش هاواریان لە دەستیان دەگەیشته ئاسمان.

زەویەکی عەلی سەفابەگ لە سالی هەوێ دا دەبوو دوو هێندە، پاشان چەند هێندە و چەندین هێندە و ئەجار دەبوو بە چەند هێکتار، دیان هێکتار و لەوێ زیاتر. زەویەکانی

به رينايي د پناهه كه يان ده گرتو وه نو د پناه پانې زه وي به كانيان لي نه ستيند رابو هه له سهر زه وي به كاني خزيان ده بوونه ره عيه تي عه لي سه فابه گ.

عه لي سه فابه گ پياوړيك بوو كه له گه ت و برؤ گوره، كه هه ميشه چه كمه يه كي تروسكه داري ده پي ده كرد. دم و چاوي نه سهر بوون، به لام سهوزه يه كي تاريك، هه ميشه به قه مچي به زيونيشانه كي له چه كمه تروسكه داره كاني راده كيتشا.

نه مړؤ سي شه ميه. خه بهر هاتوه كه:

"فيشكه و جبه خانې ده سته كالايي ته واو بووه حوتوويه كيشي پي ده چي، هه تا له سووريه وه پي ان دي..."

عه لي سه فابه گ وه په له قاژه كه وتوه نيگه رانه. له ميواخانه گوره كي دا هه هاتو چي ده كا. تووړيه له فكره وه ده چي. فكره كاني وهك زغير به دواي يه كتر دا دي. فكر ده كاته وه كه ده پي چند سالي ديكه ش راوستي هه تا بيته خاوه ني زه وي به كاني گوندي "وايواي". ليكدا ليكدا ته لگراف بو نه كره له ده دا كه:

"خه لك راپه ريو... ياغي به كان كيته كانيان پاوان كرده... چا نيمه حكومه تان نيه؟..."

و لهو قيژه هاوارانه...

"ده پي يه دوو سالي ديكه ددان به جهرگي خوت داگري... نه دي له كوتي ده سته كالايي؟... بوچي خوت نيشان نادهي؟..."

ژنه كي له سهر نيوته خته كه پالي دابو وهو به سه رسوړماوي ته ماشاي ميړده كي ده كرد كه چون پياسه ده كاو به قه مچي به زيونيشانه كي له چه كمه تروسكه داره كي راده كيشي. وه ختيك سه برو سيكه دانې عه لي سه فابه گ ته واو ده بوو، نيدې خوي پي رانه ده گيراو له گه ل ژنه كي ده ستي ده كرد به سكالو نه پني و نه خشه كاني خوي بو ناشكرا ده كرد. نهم ده ردي دل كرده نه وي سوو كبار ده كرد. نه مړؤ يه كيك له م رؤانه بوو. عه لي سه فابه گ ده ستي پي كرد:

"خاتوون... ده زاني نه خشمه چيه؟..."

خاتوون:

"بلي بزانم."

هه ميشه به دواي نهم پرسيارو وه لامه كورته دا عه لي سه فابه گ له سهرې ده رويشت. نه مړؤ دريژه ي پي دا:

"دهزانی نه خشمه چیه خاتوون؟... به خوا ئیدی هوسه لم نه ماوه... ئیدی له گیانی خۆم وه پز بووم. له دهستی نه مانه وه جان هاتووم... هه موو روژی پۆستی ژاندارمری... هه موو روژی ژاندارمه هینان... ئیدی جاپز بووم... دتهاتییه کان دوتنی کۆیبه و نه به کۆمه گ چووبونه بهر ده رکی مائی نوستاندارو دادو هاواریان وه پز خستبوو که له دهستی یاغیه کان نه له نامووسمان نه مینین و نه له مال و گیانمان... دهیانویست ته لگراف بۆ نه نکه ره بکه ن، چاک بسو گه یشتمی و نه مه یشت. گوتم: "کاری وا مه که ن که نابرووی شاره که مان له لای حکوومه ت بهر..."، به لام هه ر جوړیک بئ، ده بی دوو سال ددان به جهرگی خۆمان دا گرین. راوهسته با گوندی وایوای بکه مه نی خۆم، شه وهخت ده زانم چ ده که م... ده زانی چ نیازیکم هه یه کچی؟..."

ژنه به نیشانه ی به ئی، سه ری بۆ راوه شانده. عه لی سه فابه گ له سه ری روشت:
"نیازم هه یه دتهاتییه کان له ده ورو به ری خۆم خرکه مه وه نه نکه ره ی له ته لگرافان بگرم که : خه ریکن راده په رن... یاغیه کان کیویان پawan کردوه... ده یانه وی حکوومه ت دامه زرینن. شه وده م ده و له ت له شکریک سه رباز ده نیژی و مشووری هه موو کیتییه کان ده خوا... هه موویان ده گیرین. حکوومه ت پئ چیه خاتوون؟ راهه پینی کورده کانی سه رکوت کرد، پیت وایه به چه ند یاغی کاله له پئ ناویری؟... به ته لگراف چییه که م گوته که جارئ له به ره ی یاغیه کانه وه هیه خبه ریک نه دا به نه نکه ره... پیتم گوته کاریک مه که له لای حکوومه ت نابرووی شاره که مان بچی... به لام با دوو سالی دیکه ش رابری و زه وییه کانی وایوای بین به نی خۆم، شه وده م ده زانم چ له و یاغیه یانه ده که م..."

عه لی سه فابه گ بیده نگ بوو. له فکه ره وه چوو. پاشان سه ری هه لپری و ته ماشای دارو دیواری کردو دهستی کرد به پیاسه کردن...
زۆر پاش دوو سال نه خشه کانی عه لی سه فابه گ هاتنه سه ر بهر. نه نکه ره ی ته لگراف باران کرد... شه و یاغیه یانه ی به نه خشه ی خۆی هاتبوونه نیو دی، خسته داوی شه و سه ربازانه که له نه نکه ره وه نیژد رابوون و به م جوړه هه موویانی خاشه بر کرد...

ده رگا کرایه وه. عه لی سه فابه گ که له فکه ردا بوو، هاتمه سه ره ژش. کاره که ریک که ده رگای لی کردبووه به غاردان له پلیکانه کان وه سه ر که وت:

"نه فه ریک که سه روگویتلاکی خۆی پیچاوه، ده یه وی بت بینن... ریشیشی درژه."

عه لی سه فا:

"بلې بېته سهرئ."

نډو پياوډى سهرسه كوتى خږى پېچاپو، به هه ناسه پر كه هاته سهرئ و خږى به سهر
نيوته خته كه دا دا:

"سلام عليكم براله..."

عەلى سەفا:

"عليكم السلام."

تازه هاتووه كه:

"جه نابی عەلى سەفابەگ، ره حمەتیی بابت باشتړین دۆستی من بوو. خۆم له مالئ
هاویشتووی. عەبدی پەنای بۆ هیناوی. ده بئ عەبدیی لهو به لایه ی تووشی بووه رزگار
بکه ی. دئییه کی ته وای له پیش چای خۆم ناگر تئ به ردا. باشتړین دۆستی ره حمەتیی
باوکت پەنای بۆ هیناوی. گوتم حەقەن ده بئ بچمه خزمەت عەلى سەفابەگ... تا لهو
به لایه نه جاتم بدا. گیانی من به دهستی تۆیه عەلى سەفابەگ... هاتووم دهسته و
داوینت یم که فکریکم بۆ بکه یه وه. له گه ل باوکت زۆرمان نان و نمە کردوه، له دوو
براش زیاتر لیک نیزیک بووین... هاتووم پەنام بۆت هیناوه که لهو به لایه ی تووشی
هاتووم رزگارم بکه ی..."

عەلى سەفابەگ پێکه نی:

"دانیشه با نه ختیك بییه وه سهره خۆ... دوايه قسان ده کەین."

عەبدی خان:

"چ بییمه وه سهره خۆم به قوربانت یم؟... ئەمن تازه حالئیکم نیه و ژیاغم لئ تاله... کابرا
وهك شمشیری نیزرائیل شه و روژ به سهر سهرمه وه به قوربانت یم. دئییه کی سوتاند ههر بۆ
نه وه ی منی ده ست که وئ... هه موو گوندی ناک توزلووی سوتاند جه نابی عەلى سەفابەگ...
به خوا ته ییری ناسمانیش ده بئ بۆ من بگرین به قوربانت یم... گیانی من له دهستی تۆ دایه
جه نابی عەلى سەفابەگ... هاتووم پینلاوه کانت ماچ که م، ده بئ فکریک بۆ گیانی من
بکه یه وه... یاخوا مامه عەبدیت به قوریانی منداله کانت بی، مامت نیدی نه خهوی هه یه وه نه
خۆراک. نډو هه تیوه لیتی بووه ته شمشیری نیزرائیل، شه و روژ به دواى دا ده گه پئ. تازه مامت
له خه و خۆراک و له هه موو شتیك که وتوه..."

عەلى سەفابەگ نیوه به گالته و نیوه به پراستی لیتی پرسى:

"عەبدى خان، دەلەين ئەو ھەممەدۆكەى بە دوات دا دەگەرئ، بىستە مىندالەيك زىياتر نىە؟..."

عەبدى خان بە ھاوارو دادەو ھەستايە سەرپئ:

درۆ دەكەن... لەخۆو ۋا دەلەين... ئەو ھەندە گەورە بوو، دەلەينى مىنارەيە... ۋەختەيك خانووەكەى دەسووتاند بۆخۆم بە چاوى خۆم دىتم. درۆ دەكەن... مىن ۋ تۆ تەيك كەنەو ۋە گەر بگەينە سەرشانى... لەخۆرا ۋا دەلەين... خەلك شتەيك دەلەين ۋ ئەتۆش شتەيك دەبىسى بە قورىانت بى، بەلام ئەمىن بە چاوى خۆم دىومە... ئەمىن دەزانم چ غولىكە، بەخو مىن ۋ تۆ تەيك كەنەو ناگەينە سەرشانى... خەلك قەسى چۆن دەكەن پەنا بە خوا... ئاخىر چما بىستە مىندالەيك ئەو كارانەى لە دەست دەين؟... بوو تە دىو بەخو ھەر دەلەينى دىو بە قورىانت بى..."

عەلىسەفابەگ:

"خان، ئەتۆ جارى قاۋەيەك بۆخۆ... فەكرەيكى بۆ دەكەينەو كە نىشەللا فەكرت ئاسوودە بئ."

عەبدى خان بە دەستى لەرزۆكەو پىالە قاۋەكەى لەسەر ئەو سىنىيە ھەلگرت كە كارەكەرەكە لە پىشى راگرتبوو. بۆنى قاۋە مىوانخانەكەى پىر كەرد. عەبدى خان بە ھەلقووراندن قاۋەكەى خواردەو.

ژنى عەلىسەفابەگ ھات ۋ لەسەر نىوتەختەيكى دىكە دانىشت:

"ياخو بەخىر بىنى عەبدى خان. بىستەمىن ۋ دلمان بۆت نارەھەت بوو بەخو. عەلىسەفابەگ مشورى ئەو ھەرامزادەيەت بۆ دەخو. ئەتۆ زۆر فەكرى خۆتى پىئو نارەھەت مەكە."

لەو ۋەختەو كە گوندى ئاك توزلوو سووتابوو، عەبدى خان سەيرى زۆر خۆش ببوو، زۆرىشى دەگوت. ھەمىشە داستانى ئاگر تىبەرىبونى دىيەكەى دەگىرپايەو. ھەركەس ھەبايە گوتى بۆ بگرئ، بۆ ئەو فەرقى نەبوو. كابرا گوتى لىيەيان نا، ئەو يەك بىن قەسى دەكەرد. ئەوانەى گوتيان بۆ دەگرت، زەگيان بە عەبدى خان دەسووتاو تووكيان لە ھەممەدۆك دەكەرد. فەرماندار، ئوستاندار، فەرماندەرى ژاندارمى، دىھاتى ۋ شارنشىنەكان ھاودەردىيان لەگەل دەكەرد. عەبدى خان بەسەرھاتەكەى ئەو ھەندە بە گريان ۋ دەردى دڵەو دەگىرپايەو كە گوتىگر بە خۆى نەبوو، زەگى پىنى دەسووتا.

وہختیک دیتی ژنی عدلیسہ فابہگ ہاتوہ گوی بۆ قسہ کانی راگری، لہپر وک شتیک دلی کرایہوہ. ههستی کرد سوکناپییهکی به دل دا هاتوه. پیتش شهوی عبدیخان دهست به گنپانهوی داستانی نهو شهوہ بکا، به جوریک رهنگی دهگوراو تیک دهچو که پنیوست نهبوو داستانه که بگپرتتهوه. چونکه تهواوی بهسهراته که له سیمای دا دهخویندراپهوه.

ژنه:

"دلی هه موومان بوو به ناو عهبدیخان. دوینتی ژنی جهنابی فرماندار تشریفی هینابووه مائی نیته... دهیگوت فرماندار خوشی نهوهنده لهو مهسه لهیه تورپه هه خوا بزانی... دهیگوت جهنابی فرماندار دهپهوی به هه جوریک بووه نهو بئشهرفه بگری... ناخر دهکری دئییهکی تهواو بسووتینی؟... ژنی جهنابی فرماندار زوری ههز دهکرد جهنابت بیینی خان... دهیگوت پتم خوشه بیینم و له زمانی خوی بییسم... به کورتی هه موویان بۆت به پەرۆشن ناغا عهبدی. راهسته عدلیسہ فابہگ لهباری گوندی وایوایهوه خاترجه م بئ، نهوده م به خزمهتیاں دهگا... بهخوا نهگه ریتلی تاقه یهک یاغی بهو کیوانهوه بمیتی... عهبدیخان، دلی هه موومان بۆ نیوه بووته کهباب."

عدلی سہ فابہگ قه مچییه زیونیشانهکی له چهکه تروسکه دارهکی راده کیشاو له م سهری دیوه خانهوه دهچووه نهو سهرو دهگهراپهوه.

دیسان عهبدیخان رهنگی گوراو لیوه کانی دهستیان کرد به لهرزین:

"ناخ، ناخ، ناخ... ناخر بلیم چی، خوشکی گیان؟... نهو به لایه بهسهر من هاتوه، خوا به نسیمی دوژمنیشی نهکا... ههتا نه مرۆ به لای ناوا بهسهر هیچ کس نه هاتوه خوشکی گیان... بهخوا له هیچ کتیبیکیش دا نه نووسراوه... وهلیخان خوشکه زای من بسو خوشکی گیان... چ نۆ جوانیک، چ نۆ جوانیک... دهتگوت خه لقی شمشاله خوشکی گیان... چ بهژنیک، چ بالایهک بریا بتدیبايه..."

بهخوا نهگه ر دهتدی له بهژن و بالای سهرت سوپ دهما خوشکی گیان... خه جیج دهزگیرانی وهلی خان بوو. کهچی نهو بیژووه حهرا مزادهیه کهچهکی هه لگرت و وهکیوان کهوت... پیت وانه بئ کچ بۆ وهلی گیان قات بوون. بهخوا ههه قامکی هه لئینابایه په نجا په نجا کچی بۆ دههاتن خوشکی گیان... نه من ناغای پیتنج دئیایم خوشکی. بابیشم ههروا باپیریشم ههروا بسو... کهچی نهو بئشه رمه دهزگیرانی خوشکه زامی هه لگرت و وهکیوان کهوت... ناخر قهت شتی وا ده بئ؟... بهو حالهش، به خوشکی خۆم بلیم، خه بهرم بۆ نارد که له گوناھی خۆش سووم، با

کچه که بیتیته وه بیتته وه سەر جی و ریی خۆی. دلم برۆای نەدا لە کێو و بەندەنان سەرگەردان و لیتقە و ماو بسوورپیتتە وه... باشە نەگەر یەکتریان دەوئ، با بیانەوئ... نەسلەن هەموو رەعیەتەکانی من وەك کۆری خۆم وان. بەلام بەخۆرایی نیە کە گوتوویانە جووچکە قەل گەوره بکە، چاوت دەکوژئ... نەدی خوشکێ گیان، ئاوا... قەدیمی یان دەیانگوت چاکە ی زۆر خەراپە ی لە دواوە، بەلام ئەو پەندە بەو گۆئ سەگباب خێوە ی من دا نەچوو، و نەچوو، هەتا ناخە کە ی بەسەر خۆم هات... کەس نەبوو پێم بڵێ ناخە بێککاری ئەوەندە چاکە دەکە ی؟... بۆچی هێندە لە فکری نەمانە دای؟... باشە کچه کە ی هەلگرتووە چوو تە شاخی، نیدی بە تۆ چی... با هێندە لە کێو و بەندەنان بیتیته وه هەتا چاویان دەردئ... ناخە بە تۆ چی پیاوی باش؟... بەلام ئەمن گورگم لە کۆزی خۆم کرد، خوشکێ، گورگ... لە گوناھ ی ئەو هەتیوێ حەرامزادە یە خۆش بووم و گوتم بیتیته وه ناوەدانی سەر کارو کاسبی خۆی... بەلام بریا زمانم لال بایەو ئەو قەسە یەم نەکرد بایە. چونکە حەرامزادە هاتە وه لە جیاتی ئەو ی چاکەم بداتە وه، لە وەلێخانی داو لە خۆئ و خۆینی گەزاندو منیشی بریندار کرد. هێندە ی نەما بوو منیش بمرم خوشکێ گیان. تۆخوا جا تەماشای کە خوشکێ... دەبێ بە داستان بیگیژنە وه بەخوا... دەبینی چاکە ی منیان چۆن دایە وه؟..."

ژنە:

"باسی مەکە عەبدیخان، برینم مەکوڵینە وه... بە کێی دەلێی... بەمن؟... قەت نابێ چاکە لە گەل خەلکی بکە ی، چما عەلێ سەفابەگ کە می چاکە کردووە خەراپە ی هاتووە تە پێ؟... بەلام عەدەب گرتوو نابێ..."

عەبدیخان:

"بەقوربانی زارت بێ خوشکێ... پیاو دەبێ عەدەب گرتوو بێ... بەلام نیتە کارمان لە کار ترازاو. هەر ئەو بێ ئەک و نان خۆرو ناندین درپنە پاش ئەو ی وەلێخانی کوشت و منی بریندار کرد، وەکیوان کەوت و یاغی بوو... خۆ دەبینی خوشکێ؟... نیتا لە دوا ی چووان نەچن... گوتم باشە، بە جەهەننەم کە رویشت... حەز دەکا یاغی بێ و سەر بەندەنان بگرئ، پیتی خۆشە بیتیته وه چەتەو هەرچی پیتی خۆشە بیک... کەچی روژ نیە خەبەر نە یە کە سوێندی خواردووە منیش بکوژئ... نەدی خوشکێ گیان. دەستەشی دروست کردووە لە گەل دەستە کە ی دیتە سەرم... ئەدی خوشکێ گیان، دەستە ی ساز کردووە... دەلێن گوتوویە هەتا خۆینی عەبدی وەك شەربەت نەخۆمە وه دلم نۆقرە ناگرئ... دیوتە

خوشكى... دەيەوئ خويىنى من وەك شەرىفەت بىخواتەو. وەرە پروانە نەگەر چاكە بكەي چۆنت جواب دەدەنەو؟... كەس نازانئ چى لە گيانى پىرەپياوئكى وەك من دەوئ. نەمن ئىستە پىم لەسەر لىوى قەبرىيە... خۆ نەمن ئىستە تەنيا لە فەكرى نوئۆر رۆزوى خۆم دام. ناخر چى لە گيانى من دەوئ؟... خۆ من تازە كارم بە كارى دنيا نەماو وەر لە فەكرى نەو دنيا دام، ناخر بۆچى دەبئ هەندە كوئىرەوهرىيان بىيىم؟... بە كورتى بە خوشكى خۆم بلىم خەبەريان هەنا كە هەتو سوئندى خواردو بەكوئى... لە دەستيشى دئ، چونكە حەرامزادەيە. نەو بوو كە مال و حالەكەم بەجئ هەشت و لەدئى خۆمان هەلاتم و چوومە مالى حوسين ناغا كوئىخاى گوندى ناك توزلوو... حوسين ناغا خرمى خۆمانە... بەلام برياً لاقم شەكبابەو نەچوبام، چونكە بوومە باعيسى نەو ناوهدانىيە گەورەيە. هەموو دئىيەكەى سووتاند خوشكى گيان، پىت و ابوو چيە، سووتاندى..."

ژنە:

"نەدى برالە... برياً نەچوبايە نەو بەقورئ گىراو... برياً راستەپئ هاتبايەتە مالى ئىمە."

عەبدىخان:

"راست دەكەى خوشكى... بەلام خۆ نەمن كەرامەتم نەبوو. چوزانم نەو حەرامزادەيە چ نيازىكى هەيە؟... هەر بە نەقلم دا نەدەهات نەو خوانەناسە بتوانئ نەخشەى وا بكيشئ... خۆزگە خوشكى... خۆزگە هەر لە پيش دا زانىبام... بە كورتى، بە خوشكى خۆم بلىم دئىيەكى ئارا گەورەى سووتاندو كرده خۆلەميش. نەو فەقرو هەزارانە بە روت و قوتى مانەو... بەخاجەرگم بۆ نەو منداڵە بىگونناحانە برژيوە... نە پارووە نانئىكيان هەيە بىخۆن و نە جلكە شەپەكيان بۆ دەرچوو لەبەرى كەن... زۆريان مانگا و گوئىرەكەشيان سووتان خوشكى گيان... بەلام ناگات لە دلى من نيە... دلى من لە هەمووان زياتر بۆ نەو منداڵە بىگونناحانە دەرژئ... بە دەست خۆم نيە خوشكى، دلم دەرژئ... بۆ نەو منداڵە بەستەزمانانە... بەخوا لەبەر غەمى نەو دىهاتىيانە غەمى خۆم لەبەر چووتەو... عەلىيەشەلم نارد خوشكى... ناردم ناردو نازووخە بۆ نەو فەقرو هەزارانە بىنى... چونكە دلم هەلى نەگرت خوشكى. دلى بنىادەمى بەرد نيە، ناسن نيە... ئىستە دەترسم نەو حەرامزادەيە بچئ دئىيەكەى ئىمەش بسووتىنى. تازە ترسى نەماو خوشكى گيان... كەسەك كە سامى شەكا دەبئ پياو لىتى بترسى خوشكى... بەخوا ناسياب چەشمەش دەسووتىنى... دەيسووتىنى و دەيكاتە خۆلەميش... نەتۆ دەلىتى چى

خوشكى... به خوشكى خۆم بلېم نهو گورگى بيا بانه، وه دوا شوېنى من ده كه وئ،
جئيه كه م پئ ده زانئ و به نيوه شه وئ وه پئ ده كه وئ دئته ناك توزلوو... نيوه شه و بوو گويم
له دهنگيك بوو خوشكى... نه دى، راست نيوه شه و بوو... ديتم بانگى من ده كه ن...
ده سبه جئ فكرم كرد كه خويه تى... شه وى پيشتر خه ونم پتوه دي بوو... نه دى خوشكى...
هاته خه ونم... نيدى ده دلم گه رابوو كه نهم روظانه پيدا ده بئ. ههركه بانگيان كردم،
زانيم خويه تى. منى ده ويست، به لام به خوشكى خۆم بلېم حوسين ناغا منى نه دا...
نه دى، منى نه دا خوشكى... چما ده يدام... به خوا نه گهر بيدابام... هه تيو به سهر
حوسين ناغاى دا نه راند كه پيلى ژن و مندالت بگروه وه ره دهرئ. فه قيره حوسين ناغا چى
كرد بابه خوشكى... له پيش دا به منى گوت كه ته سليم بم. گوتم نابئ و ده ستم كرد به
تهقه، به لام فايده ي چى خوشكى... ماله كه ي ناور تئ به ردا... خوشكى بري دي بات كه
مالئكى به و گه وره ييه چؤنى گر گرتبوو و ده سوتا... سئ كه سيش ده رگاي ماله كه يان
گولله باران ده كرد... چما ده كرا به دهركه ي دا بچمه ده رئ خوشكى... به لام كونئكى
ديكه ش نه بوو كه پييدا بيتمه ده رئ... له نيئو ناگره كه دا هه روا نهم لاو نه ولام ده كرد. چهند
جاريش بريارم دا هه رچؤنيك بي به دهركه ي دا وه دهر كه وم... به لام بيرم كرده وه سوتان و
له ناگردا برژان، له وه باشتره كه بكه ومه چنگى شه. بلئسه كان بؤ لام ده هاتن... چ
بلئسه يه كه خوشكى... دوو كه له كه ي ده بخنكاندم. نه سلن ده رگاشم نه ده دى يه وه. له نيئو ناورى
سوورو دوو كه لئ ره ش دا مابوو مه وه. خهريك بوو بخنكيم خوشكى، خهريك بوو بيرژم. خۆم
به دارو ديواردا ده دا، به لام نيدى ته مام له خۆم نابوو. به سهر سهرم، به سهر دم و چاوم و
به سهر هه موو جئيه كم دا ناور هه ل ده رځا. شاده و نيمانم هئنا خوشكى گيان. كه وقته فكرى
ژن و منداله كه م و ديها تى يه كان. گوتم خوا له هاوارتان بي ديها تى يه كان... نه گهر نه من
نهم، هه مووتان له برسان ده مرن. گوتم خوايه بؤخؤت روحينك به و ره عيه ته به سته زمانانهم
بكه. نه دى خوشكى... گوتم خوايه بؤخؤت روحينك به ره عيه ته به سته زمانه كانم بكه،
له پر ديتم جئيه كم ناورى گرتوه. نه دى خوشكى، ديتم سهرم ناگرى گرتوه... له ترسى
روحى خۆم، خۆم به عهرزى دادا... به خوشكى خۆم بلېم، هه روا به ده ورى خۆم دا
ده سوورام كه له پر دهنگى ژنيك هاته بهر گوئ. يه كيئك بانگى ده كردم خوشكى.
ده يگوت: "عه بدى خان، عه بدى خان." يه كيئك له نيئو ناگره كه دا به دوام دا ده گه را... گوتم
ليتره خوشكى گيان. نه دى خوشكى... گوتم: "وه ره نهم بهر، بهرى ته نه كه كان، ده مه وئ
له ليفه ته وه پيچم." به كورتى سهرت نه يه شيئم خوشكى. منى له ليفه وه پيچا، چ

لیڼفه یهك، پټم وایه لیڼفه ی كورسی بوو خوشكئ گیان... نه منیش كه هیښده به خۆه نیم خوشكئ گیان... به كورتی نه منی له لیڼفه و پټچا، وه بن ههنگلی دام و بردمییه ده... نیستا نهو ههرا مزاده یه پټی وایه نه من له نیو ناگرده سووتاوم و بوومه خۆله میښ. خوشكئ گیان، به خوا نه گهر ژنه گه وړه كه ی حوسین ناغا نه بو وایه سووتا بووم. پټت وایه چیه؟... نه گهر زانیبایان كه نه من له نیو لیڼفه كه دام، ده سبه جئ دهیان كوشتم. به لام به نه قلیان دا نه هات كه نه من له نیو لیڼفه كه دام."

ژنه چاوی پر بېوون له فرمیښك:

"چاك بوو كه به فكريان داهات تۆ له نیو لیڼفه و پټچن و بته نه ده. نه گینا نهو كافرا نه روحیان پټ نه ده كړدی."

عه بدی خانیش چاوی پر بېوون له فرمیښك و هیښده ی نه ما بوو له بانگی گریانئ بدا.

عه بدی خان له سهری روښت:

"عه رزی به خزمه تی خوشكئ خۆم بكهم، پاش نه وه ی مالتی حوسین ناغایان ناوړ تی به ردا، هه رله وئ راوه ستان هه تا خانووه كه دامردو بوو به خۆله میښ، نه و جار چوون یهك یهك هه موو ماله كانی ناك توزلوویان سووتاند... نه دی خوشكئ گیان، دانه به دانه، یهك به یهك هه موو ماله كانیان ناوړ تی به ردا... نیستا ده لټم مالتی حوسین ناغا به جهه نه نم، نه ویان له بهر من سووتاندو حوسین ناغاش ده و له مه نه ده، چه ند روژی ديكه خانوو یكی له وه باشر ساز ده كاته وه. به لام بئ نامووس، خه لكه كه ی ديكه گونا حیان چیه؟ به لام فه قیرو هه ژاره كان چ گونا حیكیان كرده خوانه ناسینه؟... خوشكئ به خوا هه ر غه می نهو فه قیرو هه ژارانه مه كه بهو بهر زستانه مال و هیلانه یان لی تيك داو، نیدی غه می خۆم له بیر چووه ته وه... باشه خوانه ناسینه، نه گهر ئیوه دوژمنایه تیتان له گه ل عه بدی هه یه، ماله كه تان ناوړ تی به ردا وه، نیدی له ریی خۆتان برۆن، نیدی چ كاریك تان به سهر مستيك به دبخت و به سته زمانی ناوه دانی به وه یه؟..."

ژنه:

"دو روژی ديكه زستانه، ناخر نه وان چۆن دلپان هات مال و گوزه رانی نهو فه قیرو هه ژارانه بهو بهر زستانه ناوړ تی به رده ن و بیکه نه خۆله میښ، ناخر نهو به سته زمانانه گونا حیان چیه كه له ساردی زستانی دا له سه رمان هه ل له رزن؟... نه تۆ نه ختیک راوه سته خان، با عه لی سه فابه گ مه سه له ی گوندی وایوای بگه یه نیته جیگایهك، نه وده م تاقه یهك یاغیش

بەو كۆپانەو ناهىيلى... نىيازى ھەيە ھەر كە مەسەلەى وايواى بگا تە جىڭايەك ئەنكەرەى تەلگراف باران بكا... دەيەيى تەلگراف لەسەر تەلگراف بۆ عىسمەت پاشاش بىيىرى... لە مەركەز را قشون دەنيىر، پىادەنىزام دەنيىر، تى دەگەى خان؟... قشونى پىادەنىزام... نەك چوار ژاندارمە... ھەمويان دەگرن و يەك بە يەك لە داريان دەدەن... ناخر چما دەكرى دىيەك ھەروا بە خوت و خۆرايى بسووتىنن؟... ۋەزەى ئىمەش باش نيە، چونكە ھەرچى ھەمانە بۆ ئەوانەى خەرچ دەكەين... فيشەك و تەقەمەنىيەكەيان ئىمە دەيكىرپن، خواردن و خۆراكيان بۆ دەنيىر، ناخر خۆ ئەمە حال نيە، ھەموو داھاتى عەلىسەفابەگ بۆ چەك و جىبەخانەى ئەوانە خەرچ دەكرى... با مەسەلەى ئەم وايوايە بە قورئ گىراۋە لايەكى لى ۋەلايەكى بگەيى، ئەودەم دەبىنى كە عەلى سەفابەگ چۆن بە خزمەت ھەمووانيان دەگا."

عەلى سەفابەگ ھەروا لە ژوروى دا دەھات و دەچوو و فەكرى دەكرەو. ۋەختىك ناوى وايواى ھاتە بەرگويى لەپ ھاتەو سەرخۆى. ھات قۆلى ژنەكەى گرت:

"باسى چى بۆ خان دەكەى؟... باسى چى؟..."

عەبدىخان:

"قەيدى چىيە عەلىسەفابەگ، خۆ ئەمەن بىڭانە نىم، رەھمەتىي بابت لە بەرەى خۆم لەمەن نىزىكتەر بوو."

ژنە، كە تى گەيشتبوو شەكرى شكاندە، بە دەنگىكى گوناحبارانەو جوايى دايەو:

"عەبدىخان ئى خۆمانە. ئەگەر بىڭانە بووايە، سكا لام لەكن نەدە كرد."

عەلىسەفابەگ مۆرەيەكى لە ژنەكەى كرد كە ماناكەى ئەمە بوو:

"شەكرىكى خەرەپت شكاند خاتوون." و پاشان لە ژنەكەى توورە بوو:

"نەتۆ ھەستە ۋەلەواى كارى خۆت كەو كچى، ئەمەن و عەبدىخان دەمانەيى دوو بەدوو

پىكەو قسان بگەين."

ژنە ھەلستەو لەسەرەخۆ چوو ژوروىكى دىكە.

عەلى سەفابەگ بە پىكەنىنەو ھات لە پەناى عەبدىخان دانىشت و دەستى لەسەر ئەژنۆى

خان دانا:

"زۆرم بىر كەردەو خان، زۆر... بەراستى ھەقتە. ئەو ھەمەدۆكە لەوانە نيە پىاو بە ئاسانى

باشارى بكا. كەسەك كە لە ژاندارمەو دىھاتىو ھكۆمەت نەترسى و دىيەكى تەواو

بسووتىنن، بۆ ئەو دەبى پىاو لىيى بترسى. ھەوتويەكە ژاندارمەو دىھاتىيەكان تەواى كۆو و

بەندەنەكانيان پشكنيوه، بەلام نايدۆزنەوه. ھەر لەگوندی ئاك توزلوو پەغبا كەسى وەدوا كەوتو، لە دىيەكى دىكەش پازدە تەنگىچى كارامە خەرىكن بە دواى دا دەگەرپن، بەلام سەرو سۆراغى ديار نيه... بنيادەمى وا بۆ لى ترسان دەبى. لەنىو بردنى يەكى ناوا كارى "يەشى" و "سەنار" نيه، خان."

عەبدىخان بە جارىك رەنگى پەرىبوو، خۆى بەسەر دەستى عەلى سەفابەگ دا داو گوتى: "روحى من لە دەستى تۆ دا، ھەر جۆر بوو دەبى كارىكم بۆ بكەى... سەينىش دى و ھەموو دىھاتى چوكورواو دەسووتىنى... دەبى فكرىك بكەيەوه."

عەلى سەفابەگ:
"زۆر زەحمەتە خان، زۆر... بەلام دەبى فكرىكىش بكەينەوه."

عەبدىخان:
"ھەر جۆر بوو، دەبى فكرىكى بۆ بكەيەوه بۆ قورىانت ب..."

عەلى سەفابەگ:
"ئەمن فكرىك بۆ ھەمەدۆك دەكەمەوه... ئەمە قسەى تىدا نيه، بەلام ئەمنىش دەمەويست تەكايەكت لى بكەم."

عەبدىخان لەپەر لە خۆشىيان دەريەرى:
"بەچاران... ئەگەر داواى روحىشم لى بكەى تەنەخىم نيه عەلى سەفابەگ... فەرموو چ ئەمرىكت ھەيە، ئاخىر ئەتۆ برازاى منى، ئاخىر ئەمن و بابت لە دوو براش لىك نيزىكتىر بووين... ئەگەر گيانىشمت بوئ دەسبەجئ حازرم بە قورىانتى بكەم."

عەلى سەفابەگ سەرلەنوئ دەستى عەبدىخانى گرت و لە پەنا خۆى داينا:
"خو لە گەمەويست كەم نەكا... دەزائم چەندت لوتف لەگەل من ھەيە... پىت وانەبى بۆ نەم كارە شتىكم لىت دەوئ و چاوم لە شتىكە... نەكا فكرى وا بكەيەوه... ئەگەر بزائىم ھىندەى نووكى دەرزى بە مېشكت دادئ كە شتىكم لىت دەوئ، حازر نيم يەك قسەش بكەم... ئەمن مشوورى ھەمەدۆك دەخۆم تا ئەتۆ فكرت ناسوودە بى، بەلام فكر نەكەيەوه لەبەرامبەر نەو كارەدا شتىكم لەتۆ دەوئ."

عەبدىخان ديسان ھەر بەو خۆشحالىي پيشوويەو راست بوو، ھەر:
"زۆر دەبوورى... چما دەگوئى ئەمن لەبارەى تۆو شتى وام بە دل دا بى، جەنابى عەلى سەفابەگ... عەززم كردى ئەتۆ برازاى منى."

عەلی سەفابەگ ماوەیەک بێدەنگ بوو و لە فەرەو چوو. پاشان سەری هەڵبەری و تەماشای چاوی عەبدیخانی کرد:

"نازانم دەزانی یان نا، ئەمنیش هێندێ گێروگرتەم هەن. دیارە لەم سالانەی دوایی دا لە سایەی خواو سەری تۆوە گێروگرتەکانم کەمتر بوون، بەلام کێشەیی خاکەکانی وایوای ناسوودەیی پێ نەهێشتووم."

عەبدیخان هەر بەو شاگەشکە بوونەووە هاتە نێو قسەکانی عەلی سەفابەگ:

"چۆن نازانم... زۆر باشیش دەزانم کە هەموو زەویەکانی وایوای ئێ رەحمەتی باوکت بوون. باوکت لەوێ خەریکی کشت و کال بوو. لەو سەرەدەدا نەتۆ دەچووێە قوتابخانە. وەختێک بابت عومری درێژی بۆتۆ بەجێ هێشت، ئەو لادێییانە هاتن و گوندی وایوایان کردە ئێ خۆیان. خۆ ئەو قەبالەیی لە دەست تۆ دایە خۆراپی نیە... قەبالەیی خاوەن ملکێیەتی شەش دانگی وایوایە. ئەمنیش شاهیدم. جگە لەمن دێهاتیەکانی پێنج گوندی خار دەشتیش شایەتن. هەموو خەلکی ئاک توزلووش دەزانن کە تەواوی خاکەکانی وایوای هی بابی رەحمەتیت بوون... هەر هیچ غەمی ئەو شتەنە نەبێ. ئەم مەسەلەییە حەوالەیی مامە عەبدیت بێ. مامە عەبدیت لەو جۆرە کارانەدا وەستایە. هەموو کێشەییەکی ملکێیەتیت بە مامی خۆت بسپێرە. بەخوا هەتا شەش مانگی دیكە قەبالەیی هەموو خاکی وایوای بەناوی تۆوە وەر دەگرم."

عەلی سەفابەگ:

"پێت وا نەبێ چاوەڕوانیەکم لێت هەیە خان."

عەبدیخان:

"چۆن فکری وا دەکەمەووە برازا گیان؟"

عەلی سەفابەگ:

"هەموویانم لە دێی دەرکردووە. وام کردووە هیچیان لە ترسان ناوێرن پێ دەخاکی وایوای بنێن. هەموویان هەلاتوون و چوونە "یۆرگەر"، بەلام دەست هەلگر نین."

عەبدیخان:

"ئەتۆ ئەم کارانە بۆ مامە عەبدیت دانن. ئەو کارانە کاری منن. بزانی چۆنیان جێبەجێ دەکەم."

عەلی سەفابەگ:

"ههتا ههوتوویهکی دیکه نهو جبهه خانمیهی داوام کردوه، له سووریهرا دهگاتهجی."

عبدی خان:

"باشه..."

عەلی سەفابەگ:

"خەبەرم داوه هەموو نهو جبهه خانمیه دهستهی کالایجی وهری بگری."

عبدی خان:

"نۆ خوايه، مامت به قوریانی نهو چاوانهت بی."

عبدی خان ههستا. عەلی سەفابەگ پیتی چهقاند که عبدی خان له مالی نهوان بمینیتهوه.

بهلام عبدی خان پیتی سهلاح نهبوو لهم روژانهدا میوانی هیچ کەس بی. تهنا نهت وهختی مال

ئاوایش که متهرخه میی نه کردو گوتی:

"باشتر وایه نهم روژانه له پیش چاوی نهم و نهو پیکهوه نه بینرین... نهو جوړه

تی بینییانه پیویستن."

(۱۶)

ئەو شەۋە تا رۆژ يەك تەكان بەر ئى دا رۆيشتن. لاي بەيانى رىگاي بەردەلانىەكانى سىيەكاجيان گرت. لەو ھەموو رىيەدا ھىچ قسەيەكيان نەكردبۇو. تەنانت يەك قسەش. ۋەختىك لە چىاي شاخاۋى و بەردەلانى سىيەكاج ۋەسەر دەكەۋتن، لەسەر گابەردىك دانيشتن و روۋانىيانە دەشتى چوكووراۋا كە لەگەل خۆرھەلات دەتگوت چۈۋەتە بن دوۋكەل. بەرە بەرە ئەو تەم و مژە لاچوۋ و دىيەكان و جادەكان و تەپۆلكەكان و چۆمىك كە بە قۇرت و پىچ دەپۆيشت و بريسكەي دەدا، ۋەديار كەۋتن.

ۋەختىك ھەتاۋ گەرم بوو، ئەو تەم و مژە شۆينەۋارى نەما. دەشتىكى روۋناك بە ھەموو دارو بەردەكانىەۋە لەپىش چاۋيان راخرا. مەزراي داچىندراۋ و بەيار، بە رەنگى رەش و سوورو رەنگەكانى دىكەۋە دەتگوت لەبەر دەميانن.

جەبار بىدەنگىيەكەي شكاند:

"پروانە ھەمەد، دوى شەۋى لە ھۆۋى بوۋىن."

ھەمەد سەرى ھەلنەبرى:

"ئەدى، لەۋى بوۋىن."

جەبار نەيدەزانى چ لەو بىۋازىيەي ھەمەد بكا، بىدەنگ بوو، بەلام ھەزى دەكرد قسە

بكا. شتىك پالى پىۋەدەنا قسە بكا:

"پروانە بنارەكانى ئاناۋارزا. ھۆۋە گوندى "ناھچىك" و ئەو جىيەش كە رەش دەچى

مىشەيە... ئەو جىيەش كە دەلتى ھىندى شتى بەسەردا دەفرى، باتلاغى بى دارو درەختە...

ئاك توزلسو ھىشتا دوۋكەلى لىھەلدەستى... پروانە، ھىشتا ئاك توزلسو دوۋكەلى

لىھەلدەستى... دىتت ھەمەد؟"

حه مەد ملی به لاره ناو به بی وازی جوابی دایهوه:
"ده بیتم."

جهبار به نیگه رانی مه وه پرسیاری کرد:
"بیر له چ ده که مه وه هه مەد؟... بۆچی له گۆ فکران راجووی؟"
حه مەد:

"تۆ بلتی نه و خوانه ناسه سووتابی؟... له فکری نه و دام. پاشانیش بیر له فه قیرو
هه ژاره که ی ئاک توزلوو ده که مه وه. نه وان زۆریان زوئم لی کرا. فکر ده که مه وه که چ بکهین."
جهبار:

"تازه چووه، به خۆپایی بیر لی مه که وه."
حه مەد:

"تازه چووه، نه وه ی نه ده بوو بکری، کرا."
جهبار:

"بچینه لای ئومه ته زهرد، نه مشه و له لای نه و بجه سیینه وه... سبه ینی ده چینه وه
شاخی..."

چاوه کانی هه مەد بریسکه یه کیان دا:
"ده زانی بیر له چ ده که مه وه؟"

جهبار:
"نا."

حه مەد:

"ده مه وئ بچمه خارده شت. ده مه وئ خه لکی هه ر پێنج دئییه که کۆیکه مه وه و پێیان بلیم که
نیدی عه بدی خان نه ماوه، خه یالتان ته خت بی. پێیان بلیم زه و ییه کان نی خۆتان، گاجوته کان
نی خۆتان، نیدی ملکانه یه که له گۆرپ دا نیه، هه رچه ندی پێتان خۆشه بیکیلن... هه تا نه من
له و کێوانه ماوم ده بی وایی... رۆژیکیش که نه من کوژرام بۆخۆتان بیر له حالێ خۆتان
بکه نه وه. پاشان ده مه وئ دیهاتییه کان کۆیکه مه وه و دروه لانه که بسووتیم. ده بی له پیش دا
درووه لانه که پاک بکریته وه. هه تا هه موو چه قلەشینکه که نه سووتاوه و پاک نه بووه ته وه، نابێ
هیچ کهس وه رد بیری."

جهبار چاوی پر بوون له فرمیسک:

"زۆر باش دەبىي ھەممەد. دىيى بى ئاغا. دىيەك كە لەۋى ھەركەس ھەر شىتەك داچىتى، ئى خۇيەتى."

ھەممەد زەردەيەكى ھاتى:

"ھەركەس ھەرچى پەيداي دەكا..."

جەبار:

"ئىمەش تەنگ لەشان پارىزگارىيان لىدەكەين."

ھەممەد:

"ئىمە كارىكى دىكەشمان ھەيە."

جەبار بە تاسەۋە پرسى:

"چ كارىك؟"

ھەممەد:

"بۇخۇشم باش نازانم... بەلام كارىكى دىكەش ھەيە."

جەبار:

"ئاخر چ كارىك؟"

ھەممەد:

"فەقىر ھەۋارەكەي گوندى ئاك تۈزلۈ زۆريان زولم لىكرا جەبار... ھەمەن دەبىي كارىكيان بۇ بىكەين. بووينە ھۆى ئەۋە كە ھەموو مائەكانيان بسوتىن و بىنە خۇلەمىش... لە فەكرى ئەۋان دام."

جەبار:

"راست دەكەي، زۆريان زولم لىكرا، بەلام چىمان لە دەست دى؟"

ھەممەد:

"دەتۈان چ كارىكيان بۇ بىكەين؟"

جەبار بە باۋىشك دان ھەستايە سەرپى. لاقە درىژەكانى و شانە پانەكانى ۋەك فەنەر لەبەر يەك كشانەۋە. ھەمەدەش بە باۋىشك دان ھەلستا. دەم و چاۋى بە چاكى تاۋەگاز بېۋون. لەبەر لاۋازى ئىسك و پىستى بەسەر يەك دا وشك بېۋون. لە روخسارى دا نىشانەيەك لە ماندوۋىيى نەدەبىنرا. لە قسەكردن و رى رۆيشتن و ھەموو ئاكارو كردهۋەيەكى دا تۈاناۋ چۈستى و چالاكى دەبىنرا. لەو كاتەۋە كە ياغى بېۋو، بەتەۋاۋى گۇرابو.

وهختيك راست بووهووه نهو تيشكه زهردهى جاران له ميتشكى دا درهوشايهوهو زياتر و
گه وره تر بوو:

"جەبار، هەركەس هەرچى چاندی و هەرچى پەيدای کرد ئى خۆيەتى. پارتیزگاریشیان
لەسەر مە. دەبێ هەموویان زهویی خۆیان هەبێ."
جەبار:

"ئێمەش پارتیزگارییان لێ دەکەین. هەركامێکیان دەبێ خاوهنی زهویی خۆی بێ."
بۆ لای خۆرههلاتی گاهه ده که بايان دایهوه. هه مه د له پيشهوهو جهبار به دواى دا به
رێچکه بزیتك دا وه پێ کەوتن.

جەبار:
"لەوانەیه ئیستا ژاندارمەکان بە دوامانەوه بن."
هه مه د:

"هه قه من به دوامانەوه ن... دەبێ بچینه نیو لیپه وار."
جەبار:

"نەری، باشتەر."
هه مه د:

"لەو کاتەوه که کهوتوو مه بیری دێهاتییه کان و زهویییه کانیانەوه، هیچ پێم خۆش
نیه بمرم."

جەبار به دهنگیکى کهمێک لهرزۆکهوه وهلامی دایهوه:
"مردن؟..."

هه مه د نایب رهجهبی وه بیر هاتهوه:

"ناخه کهى تێ نه گه یشتم نهو نایب رهجهبه چ جوړ بنیاده میتکه. له به ره بهری سه ره مه رگیش
دا هەر دهیه ویست یارمه تیمان بدا. چەند خۆشحال بوو که گوندی ناک توزلوو ناوری گرتبوو.
هیچ سه رم لیتی ده رنه ده چوو. هه موو کهسى خۆش ده ویست، به لام وهك نهوه ده چوو دوژمنی
هه موو که سیش بێ. نه گه ر چاکه شمان له گه ل ناک توزلوو کردبایه دیسان خۆشحال ده بوو."
جەبار بۆنی کاجه کانی که له هه وادا بلاو ببوونهوه هه ل ده مژی. چیلکه کاجیکیشی له بن
ددانی نابوو، ده یجوی:

"راست ده کهى هه مه د، نه منیش پێم وایه."

خەمەد:

"دەلتى دۆلەت دەپمۇ ئاتالغان قەۋەزى سىنىڭم يېتەدەرو ھەل قىلىپ. خۇشخالىم. سەرم گىژە. نەسلەن نازانم دەپمۇ پىكىرىم يان دەپمۇ بىگىرىم. جارىك خۇشخالىم و جارىك گىريانم دى. ھەر لە بىرى زەۋىيە كىشتوكالىيەكان دام. نازانم لادىيىيەكان ۋەختىك نىيازى ئىمە تى بگەن دەلتىن چى..."

جەبار:

"خا دەزانى."

ئەۋ شەنەبايەمى جار جار دەھات، بۆنى پىنگ و سەرچاۋەمى لىدەھات. بە شەۋ لىپەرۋارو بەردەلان و كىتو و بەندەنيان بىرپىۋو. ھىشتا زۆريان مابوۋ بگەنە مالى ئومەتەزەرد. خەرىك بوۋ ھەتاۋ بلىند دەبوۋ.

خەمەد:

"با ھەتاۋ ئاۋا بى دوايە ۋەپى دەكەۋىن."

جەبار:

"باشە."

دانىشتىن. شەلالتى ئارەق بوۋن. ھەتاۋ ئاۋا بوۋ. دىنيا تارىك بوۋ. پەردەيەكى رەش كەۋتە سەر ئەۋ چوكورواۋايە كە بەيانى كەۋتەبوۋە ژىر تەم و مژ. ئاسمان پىر بوۋ لە ئەستىرە. ئەستىرە بە تەنىشت ئەستىرەۋە. پۆلە ئەستىرەيەك لەلەي خۆرەھەلات دەتگوت پىرىشكان داۋى. جار جار ئەستىرەيەك رادەخى. زۆرىيە ئەۋ ئەستىرانە دەكەۋتەنە پىشتى كىۋەكەمى بەرامبەريان...

ھەستان. گەيشتەنە مالى ئومەتەزەرد:

"خەمەد بە دەنگىكى نىزم ئومەتى بانگ كىرد:

"كاك ئومەت... ھوۋوت، ھوۋوت، كاك ئومەت..."

ماۋەيەكى زۆر لە ژوۋى پىر جۋابىك نەبوۋ. لە پاشان دەرگا كرايەۋە ئومەت ھاتەدەرى. كاتىك زانى ئەۋانەمى لە تارىكى راۋەستان خەمەدو جەبارن، پىتى سەير بوۋ و ترسا. نەيتۋانى ھىچ بلى. ئەۋەي گوتىشى كەس لىتى ھالى نەدەبوۋ.

خەمەد:

"سلاۋ كاكە... باس و خەبەر چىيە؟"

ئومەت:

"سسس، سسس..."

همه د تی گه‌یشت خه‌بریک هه‌یه.

نوموت داهاته‌وه، به سرت به همه‌دی گوت:

برۆن... به دواى من دا وهرن بچینه شاخى. نهم ده‌ورویه‌ره پره.

جه‌بار:

"له‌برسان نه‌وه به‌لادادین."

نوموت:

"که‌وايه راوه‌ستن."

نوموت چوه ژوورئ و ده ده‌قیقه‌یه‌کى پئ چو تا هاته‌وه:

"ياللا، برۆن با برۆین."

به‌دواى نوموت دا وه‌پئ كه‌وتن. به‌نیو گاه‌بردو شاخه‌كان دا ریگای به‌رزاییه‌كانیان

گرته‌پیش. چنگیان له ره‌گ و لك و پۆی داره‌كان گیر كردو وه‌سهر كه‌وتن. سه‌عات و نیویك

بهم شیویه‌ پئ هه‌للاجوون. له سووچیكى پر دارو ده‌وه‌ن نوموت به هه‌ناسه‌سواری راوه‌ستا:

"مال خه‌راپینه نه‌وه چ کارێك بوو كردتان؟... ناخر کارى وا له چ كتیب و ده‌فته‌ریك دا

نوسراوه؟... شتى وا ده‌بئ پیاو دئی‌یه‌كى چوكووراوا به ته‌واوى بسووتینى؟... به‌خوا "گیزیک

دووران" كه كئو له‌بهر ناوه‌كه‌ی ده‌له‌رزى و شه‌و كئوانه‌ یاغیى وه‌ك شه‌و به‌غیره‌تیان به‌خۆوه

نه‌دیوه، نه‌ویش غیره‌تى كارى واى نه‌بوو."

جه‌بار:

"خه‌به‌رى ديكه‌ت چ هه‌یه براله... نه‌واغان پئ بلئ."

نوموت:

"ده‌ته‌وى چ خه‌به‌ریكم هه‌بئ؟... تفه‌نگچی‌یه‌كانى دوازه‌ه دئ، كه ره‌نگه هه‌زار كه‌س

زیاتر بن، له‌گه‌ل گوردانیك ژاندارمه به دواتانه‌وه‌ن. نیستا دوو رۆژه كئو و به‌نده‌ن و ده‌شت و

ده‌ر پر له دیه‌تای و ژاندارمه كه به دواى ئیوه‌دا ده‌گه‌رپن. كونه مشكیشیان ده‌ست كه‌وى

ده‌ی‌پشكنن. به‌خوا به‌گیرتان بپنن، نه‌غین نه‌غنتان ده‌كه‌ن. ناخر نه‌وه كاره دئی‌یه‌كى ته‌واو ناوړ

تئ به‌ریده‌ی؟... به‌خوا تا نیستا شتى وا نه كه‌س دیویه‌و نه كه‌س بیستویه‌ی. نیستا باشه

دئی‌یه‌كه‌تان سووتاند..."

نوموت كه گه‌یشته ئیره بیده‌نگ بوو:

"حه مەد بە دەنگىكى كزو گىراوۋە پەرسى:

"باشە، ئىستى دىيە كە مان سوتاند... دوايە؟..."

ئومەت دىسان يىدەنگ بوو.

حه مەد دىسان دووپاتى كردهو:

"سوتاندىمان... باشە، دوايە؟..."

ئومەت:

"ھىچ... باشە ئىستى دىيە كە تان سوتاند..."

حه مەد:

"باشە ئىستى بلىن دىيە كە مان سوتاند... دوايە؟..."

ئومەت كە خەبەرىكى تەوايى لە مەسەلە كانى دىكە نەبوو، دىتى وا چاكە باسەكە بگۆرئى. گوتى:

"ئىستى بلىن دىيە كە تان سوتاند..."

نەيدە زانى چۆنى تەواو بكا. لەپەر درۆيەك وەك بريسكە لەسەرى دا درەوشاۋ لەسەرى

رۆيشت:

"لانى كەم تۈانیتان نەو خوانەناسە بكوژن؟..."

جەبار:

"لەگەل مالى حوسىن ناغا سوتاو بوو بە خەلووز..."

ئومەت:

"لەو پشتمەۋەي ئەشكەۋتەك ھەيە. كەس نايەتە ئىرە. ھەتا دىھاتى و ژاندارمەكان رىگايان

دەگۆرۈن و دەپۆن، دەبى ھەر لىرە ۋەمىنن. نەكەن پىتتان لىرە بترازى. عدلىيە شەلىش لە

ناسىاب چەشمەيە. سەبىنى نان و پىخۇرتان بۆ دىنم. ھەر لىرە بن."

پاشان ھەمدو جەبارى ھىنايە پەنا ئەشكەۋتەكە:

"ئىزەيە بچنە ژوورئى. ئەگەر لەم دەۋرۈيەرە پەيدا بوون، نەخەلەتابن بۆ لای خوارئى، بۆ لای

چوكورۋاراۋا رابكەن. چونكە دەگىر دەكەون و كوژرانتان مەسۇگەرە. ئەگەر لەم دەۋرۈيەرە پەيدا

بوون، دەبى ئىۋە ھەلەكشىن بۆ سەرى. ئەگەر بەو دىودا شوپ بنەۋەو بگەنە داۋىتىن، دەچنە سەر

چۆمى "كەشىش". ئەمەن رۆيشتەم. بەخوام سپاردن."

ۋەختىك ئومەت رۆيشت، ئەوانىش لە پەنا ئەشكەۋتەكە دانىشتن و بە پەلەپەل زگى خۇيان تىر كەرد.

جەبار:

"نەمەن دەچمە ژوورۇي نەشكەوتى دەنوم. نەگەر خەوت هات، نەمەن ھەستېنە."

ھەمەد ۋە لامىكى نەدايەۋە:

تىشكە زەردەكە ھەروا لە مېشكى ھەمەد دا دەسوۋاۋا دەسوۋا... تىشكە زەردەكە ۋەك چۆمىكى خورپىن، بىرسكەدارو بە قۇرت و پىچ، بە شەپۇل دان بە مېشكى ھەمەد دا رادەبردو رادەبردەۋە.

خاردەشت بە دروۋەلەنە شىنەكەيەۋە لە مېشكى ھەمەد دا گرى گرتبۇو و دەسوۋا:

"خاكى ھەركەس ھەيۋەتلى. عبدىخان مابى، يان نەمابى."

بلىسەكان بەخىرايىيەكى سەرسوپھىنەر كەوتبۇونە دۋاى يەكتەر. بلىسەو زمانە ناۋرەكان ۋەك تافگەيەك كە لە بەرزايى ھەلپىرۇي، ھەلدەپزانە سەر خاردەشت و دەپۇيشتن. گىژەلوۋكەيەك باۋەشيك ناگرى لە خاردەشت دا ھەلگرتبۇو و لەم دروۋەلەنەۋە بۇ نەو دروۋەلەن و بۇ ھەر لايەك غارى پى دەكرد:

"دەپازدە رۇژىك دەبى نەو باۋەشە ناگرە ھەروا لە خاردەشت دا ھەلپى و بە ھەموو لايەك دا بپوا. لەپاشان رۇژىك دەبىنى كە ناۋرەكە كوۋژاۋەتەۋەو تەۋاۋى خاردەشت كەوتەتە بن خۇلەمىش، بن خۇلەمىشكى رەش ۋەك وردە خەلوۋز..."

دەنگى گۇرانى لە خاردەشت بەرز دەيتەۋە. لە ھەر سوۋچىك گۇرانىيەك... شادو زىندوۋ... دىھاتىيەكان گاجوۋتەكانيان دەبن نىرى كىشاۋە، دىھاتىيەكان بە دۋاى گاجوۋتەكانەۋەن... زەۋىيەكان ۋەردو شىو دەپىن، بىنەۋەي چەقلەشىنكە يان شتىكى دىكە لاق و لەتەريان ھەلدپى... چەند خۇشە...

ھەقەن لە ناسىاب چەشمە جىژىنىك دەگىرى. جىژىنىكى گەۋرە... ھەقەن لەو جىژىنەدا مام عدلى دورموش بەو قەلەفەتە زەلەيەۋە ھەلدەپەرى، جا چ ھەلپەرىنىك... يەككە لەو لاقە زەلامانەى ھەتا ناستى سەرى ھەلدپىنى و لەسەر يەك لاق سەمايەكى سەير دەكا... ھەموو لەبەر پىكەنەن كەفەزگ دەبن. نەگەر نايب رەجەب دەيدى كە چ باسە، ھەقەن كەيفى دەكرد، خۇشحال دەبوو، بەلام داخى گرام نىستا نايب رەجەب لە مېشەى ناناۋارزادا خەوتە."

لەنەكاو ترس دللى ھەمەدى لەرزاند:

"ھەزار كەس دىھاتى... بگرە زياتر لە ھەزار چەكدارى دىھاتىش... ناخر نەو ھەموو لادىيىيە لەو كىتو و كۆسارە چىيان دەۋى؟... نەمە جىيى باۋەر نىيە... نەگەر دىيەك سوۋتىندراۋە، بەۋانى دىكە چى؟... گوردانىكىش ژاندارمە... دەى جا چ بوو... لە چى دەترسى ھەمەد... بەلا نەيە، نەگەر هات بەخىر بى."

ئەم ترسەي دلى ھەمدەي داگرتبوو، لە نەكاو رەوييەو... با ھەزار كەس بىن... با ھەزارو پىنئەسەد كەس و دوو ھەزار كەس بىن... ھەرچەندى دەين با بىن... تازە ترس لە دلى ھەمدە دا نەمايوو. زياتر لە سەسەد فېشەكېشى پى بوو. ئەوئەندەي لە ژيانى خۆي دلتيا بوو، ئەوئەندەش خاترجەم بوو كە تاقە گوللەيەكېش بە خەسار نادا.

ھەتا بەيانى لەم فەكرانە دا بوو. ھەميشە خەجيجيشى لەبىر بوو. فەكرى لە بەندىخانە دەكردەو. ئەم زىندانەي خەجيجى تىدا بوو. دلى تەزى. باوهرى نەدەكرد ئەوئەندە بەلایە تووشى كەسەك بى. سەري لەم ھەموو بەلایە سوپما. ھەمدە كەمتر جىئوى دەدا. بە قىنەو چەند جىئوىكى دان. كاتىك جەبار وەخەبەر ھات، ھەتاو بلىند بىوو. جەبار چاوەكانى ھەلگەلوفىن و ھەستا: "ھەمدە، بۆچى ھەلت نەستاندم؟"

ھەمدە:

"خەم نەدەھات."

جەبار:

"با پارووە نانێك بھۆين، پاشان ئەتۆ بھەو."

ھەمدە:

"باشە."

ھەمدە پىپىتچەكەي كەردەو. پىوازو پەنيرى تازە. پىوازو پەنيرىيان لەنىو نانى كەردو بە كاوەخۆ خوارديان. پاشان ھەستان و چوونە سەر كانىيەك كە نەختىك لەولای نەشكەوتەكە بوو. دەمیان پتوئەناو تىرزگى خۆيان ناويان خواردەو.

ھەمدە:

"ئەمەن لىرە لەبەر تاوئى رادەكشيم."

جەبار:

"بنوو."

ھەمدە ھەر سەري وە بەردەكە كەردو خەري لىكەوت. روخسارى وەك روخسارى مندالىكى ساوا ئارام بوو. لای نيوەپۆيە وەخەبەر ھات. ئارەقى كەردبوو. خۆي خاوكېش كەرد. ھەر بە ناوي ئەم كانىيەي لەبەن بەردەكە ھەلەدەقوئى دەم و چاوي شوتن. ھاتەو سەرخۆ.

جەبار:

"ئەم ئومەتە زەردە بەلایەكەمان بەسەر نەيەن؟"

حه مه د:

"نەری، نەکا بەلایە کمان بەسەر بینن؟"

جەبار:

"خو دەزانن."

حه مه د:

"پێم وا نیە. بەلام وا باشترە لێرە نەمیین. بچین بۆ لای ناسیاب چەشمە."

جەبار:

"لەداو نەکەوین؟"

حه مه د:

"یاغی لە داو ناکەوێ. یاغی بەداووە دەکا."

جەبار:

"جاری با راوەستین هەتا ئومەت پەیدا دەبێ."

حه مه د:

"بەلێ. جوان نیە بێخەبەر برۆین."

سەعاتێک دواتر گۆڕیان لە خشیپەخشیپێک بوو. خۆیان لە پشتی گابەردەکە هەشار دا. خشیپە خشیپەکە زیاتر و نزیکتر بوو. لە پشت کاجیکەو سەروسەکوێ ئومەت وەدەر کەوت. وەختێک دیتی ئەوان لە پشت گابەردەکە دامەزراون زەردەیه کی کرد. حەمەدیش زەردەیه کی هاتن.

ئومەت:

"خەریکن رینگاکەیان دەگۆڕن. لەو تەمابراو بوون کە نێو لەم دەورووبەرە بدۆزنەو. منیش پێم گوتن یاغیەک کە دوینن لە ئاناوارزا دێیه کی تەواوی سووتاندووە، نەمڕۆ نایە لە کیوی "ناکارجا" خۆی بشاریتەو."

جەبار:

"چاکت گوتووە کاک ئومەت."

ئومەت دەستی حەمەدۆکی گرت:

"زۆرم تۆ خۆش دەوێ. برالە، بە ئەندازەی روحی خۆم. هەرچی کردووتە چاکت کردووە."

حازرم ژن و منداڵە کەشت بە قوربان بکەم."

جەبار بە لە خۆبایی بوونەو:

"ناورمان تئىپەردا، سوتاندەمان، ئەو سەگىبابە."

ھەمدە پرسى:

"كاك ئومەت، ئەگەر زەۋى ئى ئەو كەسە بىن كە دەيكىنلى و كارى لەسەر دەكا، چۆن دەبى؟"

ئومەت:

"زۆر باش دەبىن كاكە."

ھەمدە:

"ئەگەر گاجوتەكان ئى ئەو كەسانە بىن كە كارىان بىن دەكەن و ەمرزىان بىن ەللەدەپن چۆن دەبى؟"

ئومەت:

"جا لەو ە چاكتەر لە دنيادا ەدە؟"

ھەمدە:

"ئەگەر خار دەشت ناگرى تئىپەردى و پاش ئەۋەى خاكەكە لە چەقلەشىنكە پاك بوۋەۋە

بكىلئى، چۆن دەبى؟"

ئومەت:

"چاك دەبى."

جەبار ئەو بىپىچە نانەى ئومەت ەيتىنابوى لىتى ۋەرگرت و لە پشتىتى بەست.

گوتيان:

"خوات لەگەل كاك ئومەت."

ئومەت:

"ئەگەر توۋشى گىروگرفتىك بوون، ۋەرنەۋە لای مەن. ھەمدەم زۆر خۆش دەۋى."

ھەمدە:

"خوابت پارىزى برا گيان."

ھەمدە كە لە پىشەۋە دەپۇشت، راۋەستا. جەبارىش كە گەيشتەۋە ئەو راۋەستا. ھەمدە

بە دەستى چەپى، دەستى راستى جەبارى كە بە تەفەنگە كەيەۋە بوو، گرت. چاۋيان لە چاۋى

يەكتەرەۋە برى و تەماشاي يەكتريان كرد.

ھەمدە:

"كاكە، نازانى چەند خۆشحالم."

جەبار:

"ئەمنىش ەدروا، برالە."

(۱۷)

گوندی "رەشەتوو" لەسەر چۆمی جەیهانە. چۆمی جەیهان لە پێش مائەکانی گوندی رەشەتوو دەڕژیتە بەستین و وەك دەلیایەك پان دەبێتەوە. لێرە دە پازدە سالی پێ دەچێ هەتا چۆمی جەیهان جاریك جی گۆرپە بکا. بە چەپ و راست دا دەروا، قۆرت و پێچان دەكاو لەسەر رینگای خۆی چەو و لیووە گەلە نەرمە بەجی دێلێ. هەربۆیە خاکی چوگورواوا لێرە لە جی یەکانی دیکە بەرێژەوترە. خاکی نەم دەورو بەرەنە گەوهەرە.

ئەو زەوی یانەی عدلی سەفابەگ لەم دوایانە دا وە دەستی هێنابوون، لە گەڵ گوندی رەشەتوو هاوتووین. نیوێ زیاتری ئەو خاكانە لە پاش هەرمەنی یەکان بەجی ماو، نیوێ کەمی دیکەشی بەزۆر فێل و کەلەك لە چنگی دێهاتی یەکان دەرهێناو. ناکۆکیی نێوان خەلکی رەشەتوو و عدلی سەفابەگ لە میژ سالتە دەستی پێ کردووە درێژەی هەیە. عدلی سەفابەگ و دێهاتی یەکان سێبەری یەکتای بە تیر دەنگیون.

ژێرچەپۆك کردنی خەلکی رەشەتوو و دەست بەسەر داگرتنی ئەو هەموو زەوی و زارە بە هەزار فێل و تەلەكە لە لایەن عدلی سەفابەگەو دەستایەکی دوورودرێژە.

نەم دەست بەسەر داگرتنە، بەرزترین نمونەی تەماحکاری و فێلبازی و ساختەچی یەتی عدلی سەفابەگە. خەراپ نیە بزانی عدلی سەفابەگ بۆ وە دەست هێنانی مستە گلیك چ زولم و زۆریکی لە خەلک کردووە.

"كاك سالتە" مندائی گوندی رەشەتوو بوو. تەنیا خوێندەواری ناوێ دانای بوو و هەر لەو کاتەو کە لە قوتابخانەی ناوایی خەریکی خوێندن بوو، بە هۆش و زڕینگی و تێگەشتن ناوبانگی دەرکردبوو. بەغیرەت و قسە لە روو و راست و بێ باک بوو.

دنیا خه را با درۆی به زاری دا نه ده هات. که له گهت و باریک و به هیتز، دهم به پینکه نین و وه مندالان ساکارو دلپاک بوو. کاک ساله کۆسپی سهر ریځگای عدلی سه فابه گ بوو. نه گهر نهو نه بوایه عدلی سه فابه گ دهیتوانی به ناسانی هه موو زه وی سه کانی ره شه تووش هه لئووشی. به لام کاک ساله وه کیتونیک له نیوان عدلی سه فابه گ و زه وی سه کانی خۆی و دیتیه کانی ناومالی دا راوه ستابوو و سنگی کردبووه قه لغان. کاک ساله وه دیتیه کانی دیکه نه ده چوو. دیتیه کانیش زۆریان خۆش ده ویست و به قسه یان ده کرد. له میژر سال بوو عدلی سه فابه گ دهیه ویست کاریککی له گه ل بکا، پیتی نه کرابوو. کیشه ی عدلی سه فابه گ و خه لکی ره شه توو هه تا نه مپۆی کیشابوو. دیتیه کانی نه ده چوونه ژیر بارو له پیتی راده وه ستان، تا نه وه ی... به لئ تا نه وه ی:

"وه سمان کالایی" سهر کرده ی دهسته ی کالایی که نامۆزای کاک ساله ههر لهو کاته دا سه گی عدلی سه فابه گ بوو، یه کیت لهو به لا نانه جیب و نار سه نانه ی رۆژگار بوو. خه لکی ناوه دانی ناریشیان خوارد بایه وه ده سه جی بۆ عدلی سه فابه گی ده گپرایه وه. لادییه کانی هه یج خۆشیان نه ده ویست. زۆریش له نیو دی نه ده مایه وه. له پیتش دا مسگهریی ده کرد. به لام مسگهریی که شی به جاریک وه لا نابوو و ببوو به پیاری عدلی سه فابه گ.

مهرو مانگای دیتیه کانی ده دزی، خه رمانه کانی ده سووتاندن، به کورتی له هه یج بی شه په فییه ک خۆی نه ده پاراست. لادییه کانی کیردیان گه یشتبووه نیسکان، به لام چی یان بکردایه؟... له لایه ک له بهر خاتری کاک ساله له لای دیکه ش له ترسی عدلی سه فابه گ نه یانده توانی هه یج بکه ن. جگه له وه ش ده ترسان چیلکه له پیسای و هه رده ن.

کاک ساله خه ریک بوو ژنی دیتا. زه ماوه ندی بوو. چهند رۆژ بوو ده هۆل و زورنا ره شه تووی وه سه ر خۆی گپرابوو. هه موو ناوایی له جوجۆل دا بوو. هه موو دیتیه کانی له شایی و هه لپه رین دا بوون. ده تگوت له هه موو مالان زه ماوه نده. قیامه تیک بوو... ناخر کاک ساله یان ژنی دیتا.

شهوی ناخری زه ماوه ند بوو. له بهر ده رگای مالتی زاوا ده نگیی سنج ته فنگ هات. بوو به هه نگامه. کاک ساله بریندار ببوو. وه سمان کالایی ته قه ی له کاک ساله کردبوو. مالتی بووکی بوو به مالتی شینگار ده ستی بووکی له خه نه دا مایه وه. کالاییش له تاریکایی دا خۆی ون کردو وه کیتوان کهوت.

لەسەر مەسەلەى ئەو پیاووکۆشتە زۆر باس کرا. زۆریش سەیر بوو. ناخە بۆچی لەسەر هیچ و خۆراى کالایى کاک سالتى کۆشتبوو؟ ئەویش راست شەوى زەماوەند؟ هیچ کەس چاوەروانى شتى وا نەبوو. دىھاتىيەکان يەك دل و يەك زمان دەیانگوت:

"ياخو کۆژى بى... ناخە چۆنت دل ھات ئەو پیاوہ نازدارە بکۆژى... حەیف نەبوو پیاوى وەك کاک سالتە بکۆژى؟"

ھەرکەس جۆزىكى بۆ دەچوو. ھىندىك دەیانگوت:

"عەلى سەفابەگ کالایى ھان داوہ..."

ھىندىکیان دەیانگوت:

"کالایىش حەزى لە کچە کە کردوہ، و لەسەر ئەوہ کاک سالتى کۆشتوہ..."

ھىندىکیش دەیانگوت:

"کارى ئەو شىت و پەتیارە حىساب و کىتابى نیہ... بەسەرى ھەللا ھاتوہ کاک سالتە بکۆژى و برايوہ... وىستوويەتى بلین کالایى کاک سالتى کۆشت..."

ئەوانەش کە لە نىزىکەوہ دەیانناسى، دەیانگوت:

"ھەر بە مندالىيش کالایى چاوى نەبوو کاک سالتى پى ببىنى..."

تەنانت دەیانگوت:

"ئەگەر کالایى کارى بۆ عەلىسەفابەگ دەکرد، ھەر لەبەر ئەوہ بوو کە کاک سالتە لایەنى

دىھاتىيەکانى دەگرت... لەجى دا چاوى دىتنى کاک سالتى نەبوو... کاتىك دىتى کاک سالتە

زەماوەند دەکاو دىھاتىيەکانىش جىژنىان بۆ گرتوہ، لەپەر لەسەرى داو کاک سالتى نازەنىنى

لەخوینى خۆى دا گەوزاند..."

ھەرچۆنىك بى... لە راستى دا ھۆيەك بۆ ئەوہ نەبوو کە کالایى کاک سالتى بکۆژى.

ھەموو ئەو بۆچوونانە دەياتوانى راست بن. کالایى ئەوہندە نزم و نارەسەن بوو کە بە

ھەريەك لەو بيانوانە دەياتوانى کاک سالتە بکۆژى.

پاش نەم کارەساتە بوو کە کالایى بوو بە چەكىكى سامناک بە دەستى عەلىسەفابەگەوہ.

کالایى، دزو درۆزن و کەسانى وەك خۆى کە لە کىتو و بەندەنان دەخولانەوہ، لەدەورى خۆى

کۆکردنەوہ وەك بەلایەك کەوتە گىانى ئەو دىھاتىيە فەقیرو ھەزارانە کە لە چوکورواوا لەگەل

عەلىسەفابەگ کىشەيان بوو. دوژمنانى عەلىسەفابەگ ئىدى لە ترسى کالایى و دەستەکەى

خەويان لى ھەرام بوو.

بەلەم پاش كۆزۈرانی كاك سالە، غەلىسەفابەگیش نەيتوانى تەنانەت بىستىك لە خاكى
رەشەتوۋ داگىر بكا.

كالايى نەيدەۋىرا بىتەۋە نىۋ دى. ئەگەر ياغى نەبايە، يەكپارچە ناگر بايە، ديسان خەلكى
رەشەتوۋ ئەويان بە پياۋ نەدەزانى.

چەند رۆژ بوۋ ناۋى ھەمەدۆك ۋەك شەپۆلىك بەسەر چوكورواۋادا ھاتبوۋ. ناۋى ھەمەدۆك
زار بە زار دەگەپ. ھەمەدۆكىك كە دىي دەسوتاند... ھەمەدۆكىك كە مال ۋ ھىلانەى تىك
دەدان... پاش ئەۋەى گوندى ئاك توزلوۋ سوتا، ھەمەدۆك بېۋە بىنىشتە خۆشەى سەر زاران.
ژن ۋ مندالى ئاك توزلوۋ لەبارەى ئەۋ ھەمەدۆكەۋە كە بە چاۋى خۇيان دىتبويان، زۆر شتى
سەريان بۆ دىھاتىيەكانى دراوسى ۋ نيزىك ۋ دوور باس دەکرد:

"بەژن ۋ بالاي بەقەد دىۋىك دەبوۋ... دارە كاجىكى داگىرساندبوۋ ۋ بەدەستىۋ گرتبوۋ،
لەنىۋ دى دا دەگەپراۋ يەك بە يەك مالەكانى ئاور تىبەردەدا... ۋەك با لەنىۋ ئاۋايى دا
دەسورپا... ئەگەر مالىك خەرىك دەبوۋ بكوۋىتەۋە، دووبارە دەگەىشتەۋە سەرى ۋ سەرلەنۆى
ئاۋرى تىبەردەدايەۋە. ئەگەر دىتباتان لىي دەترسان. لە تارىكايى شەۋ دا ئاۋرى لە چاۋان
ھەلدەستا... لەپەر درىژ دەبوۋ ھىندەى چنارىك ۋ پاشان لە نەكاۋ كورت دەبوۋە... گوللەش
كارى لىنەدەکرد... ئەۋ ھەموۋ گوللەيەى لىدرا، يەكيان نەچۋە نىۋ گۆشتىيەۋە..."
لە دىيەكانى دىكەش لەبارەى ھەمەدۆكەۋە داستان ۋ قسەى سەير سەريان دەگوتن. ھەتا
دەيانتوانى...

ۋەختىك غەلى سەفابەگ ھەر لەۋ جىي ھەمىشە كالايى لىدەدى، چاۋى پىتى كەۋت ۋ
پىشنىارى كوشتنى ھەمەدۆكى پىن كەرد، كالايى زۆر خۇشال بوۋ، بەلەم ۋاي نەنۋاند:
"ئەم كارە سەختە غەلىسەفابەگ... بەۋ ئاسانىيە ناكىر پياۋ لەراست بىيادەمى ۋاپا بى."
غەلىسەفا:

"ھەمەدۆك لە چوكورواۋا ناۋبانگىكى دەركردەۋە، ئەۋسەرى ديار نىە. ئەگەر خۆت بە ياغى
دەزانى دەبى يەكى ئاۋا بكوۋى كە ناۋت لە دىيادا دەنگ بداتەۋە... شانست ھەلستەۋە
كالايى. ئەگەر ھەمەدۆكى بكوۋى، نىدى چوكورواۋا نى خۇمانە."
كالايى:

"نەستەمە."

عەلىسەفا دەستىكى لە شانى كالايى دا:

"مەترسە... پارووت دە رۆنى كەوتە."

كالايى:

"زەحمەتە... بەلام ئەگەر خوا حەز بكا رىيەكەى دەبينمەوه."

عەلىسەفا:

"رىيەكەى دەبينمەوه. هەرچى بى، ئەو تازەكارە. هىشتا زمانى كىتو و بەندەن نازانى.

دەتوانى لە داوى خەى."

كالايى:

"ئىشەللە كارىك دەكەم."

كالايى لە عەلىسەفابەگ جيا بوووهو خۆى گەياندهوه دارودهستهكەى:

"كارمان بۆ پەيدا بوو. كارىكى خەراپىش نىه. ئاسانىشە."

هاوكارەكان چاويان لە چاوى كالايىيەوه برى.

كالايى:

"حەمدەدۆكىك تازە سەرى هەلداوه. ئەوهى كە ئاك تۈزلۈوى سووتاندوه. دەبى ئەوى لەنىتو

بەرىن. كارىكىشى نىه، رىنگاى زۆرن."

كوشتنى حەمدەدۆك بۆ دەستەى كالايى ئاو خواردنەوه بوو:

"لەو رۆژوه كە كالايى وەكىتوى كەوتىبوو، هەتا ئەمىرۆ سى دەستە ياغىى لەنىتو بردىبون.

وەك دەشيانگوت كاك سائە چلەمىن كەس بوو كە بە گوللەى كالايى كوژرابوو.

كالايى كابرايەك بوو خەپلۆنە. چاوهكانى شىن بوون، بەلام بە رەنگى شىن مار، سارد وەك

سەھۆل، وەك چاوى مردووان. مووى رىشە تەنكەكەى وەك چەقلى سەرىشتى جىشك لەسەر دەم و

چاوى ببوونە نەشتەر. لەچاوشانە پانەكانى مىلى بارىك ديار بوو. ئەستۆشى دەتگوت لەسەر ئاور

برژىوه، سوور هەلگەرابوو. پاتۆلىكى شىنى نىفەك فشى دەپى دەكرد. سەرگىرفانى پانتۆلەكەى

گولدۆزى كرابوو. سەرانسەرى لەشى راست و چەپ فېشەك بوو. تەنانەت فېشەكدانى لەلاقىشى

دەبەست. فېشەكدانەكانىشى گولدۆزى كرابوون و لە دوورەوه دەبرىسكان. چەند دەمانچەو

غەدارەو خەنجەرى دەسك سەدەفى بە كەلەكەىيەوه هەلواسىبوون. دوورىنىكىشى لە ئەستۆزى

دەكرد. كاكۆلە زەرەدەكانى لەژىر تەقىلە شىنەكەىيەوه دەپزانە سەر برۆى.

چوست و چالاک نه‌بوو. نازاش نه‌بوو. به‌لام له فیتلبازی و ده‌غلی دا ته‌واو بوو. هیچ کام لهو که‌سانه‌ی کوشتبونوی له پی‌شه‌وه‌را لیتی نه‌دابوون. هه‌موویانی له پشت‌وه‌را وه‌به‌ز گولله دابوو. نه‌و داوانه‌ی نه‌و دایده‌نان و نه‌و که‌له‌کانه‌ی نه‌و هه‌لی ده‌به‌ستن به‌فکری که‌س دا نه‌ده‌هاتن. وه‌ک دارده‌ستی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ دیار بوو. له راستی دا دارده‌ستیش بوو. له‌لایه‌کیش عه‌لی سه‌فابه‌گ به‌دارده‌ستی نه‌و ده‌ژمی‌درا. هه‌تا ئیستا یه‌ک دوو جار نه‌بی له‌گه‌ل ژاندارمه‌ به‌ره‌ووو نه‌ببوو. نه‌گه‌ر ژاندارمه‌ هه‌نگاو‌یک‌ی بۆ راوانانی نه‌و هه‌ل‌ت‌نابایه‌وه، خه‌به‌ره‌ینه‌کانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ ده‌سه‌جی نه‌ویان له نه‌خشه‌ی ژاندارمه‌ ناگادار ده‌کرد. کالایی زستانانیش میوانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ بوو و له ژوو‌ریکی تایبه‌تی دا که‌ بۆ نه‌و ساز کرابوو، میوانداری لێ‌ده‌کرا. ته‌نیا وه‌خت‌یک وه‌ره‌ز ده‌بوو، ده‌چووه‌ شاخی و سه‌ریکی ده‌سته‌که‌ی ده‌دا. ده‌سته‌که‌شی وه‌زع‌ی باش بوو. هه‌رکه‌ به‌فر ده‌باری له‌ دئی‌یه‌کی دووره‌ده‌ستی کویتستان نیشته‌جی ده‌بوون و خور‌دو خۆراکیان به‌ ته‌واوی ناماده‌ بوو. که‌یفیان ده‌کرد. ته‌واوی نه‌و گوزه‌رانه‌ خۆشه‌شیان لێ عه‌لی سه‌فابه‌گ بوو. هه‌ریزه‌ش نه‌گه‌ر عه‌لی‌سه‌فابه‌گ گوته‌بای بمرن، قسه‌یان نه‌بوو.

کالایی پرسی:

"کیتان تیدایه‌ همه‌دۆکی بناسی؟"

عه‌لی چکۆل که‌ پالی وه‌داریک دابوو و چاری له‌سه‌ریه‌ک دانابوون، راست بووه‌وه:

"نه‌من چاکی ده‌ناسم ناغا. له‌نیو ده‌سته‌ی دۆردووه‌ شیت دا پیکه‌وه‌ بووین."

وه‌سمان:

"وه‌ره‌ پێش بزائم، عه‌لی‌چکۆل."

عه‌لی چکۆل هه‌ستاو هاته‌ کن کالایی، شانی عه‌لی‌چکۆلی گرت و رای‌ته‌کاند:

"باشه‌، بلێ بزائم چۆن بنیاده‌میکه‌؟"

عه‌لی‌چکۆل تفی قووت دایه‌وه:

"له‌رواله‌تی ده‌رناکه‌وی چۆن بنیاده‌میکه‌. کورته‌بالاو کزو سه‌رزله‌. چاوشی زه‌لامن. بیست ساڵه‌ دیاره‌، هه‌میشه‌ش له‌فکر دایه‌. هه‌تا پیاو ده‌ست و تفه‌نگی نه‌بینی و له‌ شه‌ریک دا له‌ په‌نای نه‌بی، نازانی چ کاره‌یه‌. پووله‌ ره‌شکه‌ی به‌ گولله‌ هه‌له‌ده‌گرێ. نه‌و رۆژی هاته‌ نیو ده‌سته‌ی دۆردووه‌ شیت... بۆخۆت دۆردووه‌ شیتی ده‌ناسی، ده‌زانی چه‌ند نه‌نگیوه‌یه‌... هه‌مه‌دۆک پی‌شه‌ووپی لێ‌دایه‌وه. ئیستا هه‌مه‌ن ده‌رزی به‌ یه‌که‌م تفه‌نگ هه‌له‌ده‌گرێ. زۆر

"نەمن دەزانم چۆن بنیادەمیکە."

کالایچی توورپە بوو:

"دەمەوئ سەد سالتی رەبەق نەزانی."

کالایچی وەختیک توورپە دەبوو قامکی لە کونە تفنکی را دەکردو دەستی لە مووی کونە تفنکی وەر دەدا. نیستاش خەریکی ئەو کارە بوو:

"بە کورتی، دەتەوئ بلیتی حەمەدۆک نە لە داو دەکەوئ و نە گوللە ی وئ دەکەوئ، ها؟..."

عەلی چکۆل:

"نا... نەمەویست بلیم لەداو ناکەوئ. چا کەسی وا پەیدا دەبێ کە لە داو نەکەوئ؟... حەمەدۆک تازە کاریشە. دەکری لە داوی بخری، بەلام چ داویک."

کالایچی:

"نەمن پروام بە تۆ هەیه عەلی چکۆل. ئەو جۆرە کارانە بەتۆ دەکری. یاغیی بە ئەزمونی وەک تۆ لەم کێوانەدا گیر ناکەوئ. کاری حەمەدۆکی حەوالە ی خۆت دەکەم."

عەلی چکۆل:

"ناغا نەمن ناتوانم... ئەوان دوو کەسن."

کالایچی:

"ئەوی دیکە کێیە؟"

عەلی چکۆل:

"جەبارە درێژە."

کالایچی:

"دەیناسم. پیاو حەق بلی جەبارە درێژ کۆری چاکە، زۆر پیاو."

عەلی چکۆل:

"کۆری چاکە، بەلام ئەویش دەپرا."

کالایچی:

"قەیدی نیە."

کالایچی لەپەر وەک ئەوەی شتیکی وەبیر هاتبێتەو، درێژە ی پێ دا:

"گوي بگره كاك عدلى. جيئيه كه يان ده بينيه وه. نه تو ده چي بانگه يشتنى ده كه ي بؤ نيو
 ده سته كه ي خو مان. نه گهر نه بوو, ريگايه كي ديكه پيدا ده كه ين."

عدلى چكۆل:
 "رهنگه قبول بكاو بئ. پيم وا نيه به نه قلى بگا كه ته ليه."
 كالايي:
 "كه وابوو ته گيرمان روونه."
 عدلى چكۆل:
 "نه دى, روونه."
 كالايي:
 "ده توانين جيگاكه ي وه بينين?... جي و ريئيه كي هيه?."
 عدلى چكۆل:
 "نه و مندا له هيشتا تازه كاره, جي و ريئيه له كوئ بووه. له و كي و شاخانه يه, به لام
 ديتنه وه ي له سر من."

(۱۸)

چەند رۆژ بوو بە ھەڵاتن و خۆشاردنەو بەرێیان دا رۆشتببون. چیاو بەردەلان و دارستانەکانیان بریبوو. پشتی ھەردووکیان لەژێر باری تەنگ و فیشەکدان و کەل و پەل دا چەمیبوو. دەستیان دەلەرزین.

دەتگوت لە سەرمان دەلەرزن.
دنیا تاریک تاریک بوو. تاك و تەرا ئەستێرە دیار بوون. بە حال و بەل زریوہیان دەھات. سەرلەبەیان ئەستێرە سەرمایان دەبێ. لای بەیان بوو. لە نەکاو ھارپەیک ھات. جەبار تێک رابوو:

"چ بوو؟"

جەمەد:

"سەرچاوەیە. لەبەرت نەماوە جارەکی پێشدا کە ھاتینە ئێرە؟..."

جەبار:

"وہبەرم ھاتەوہ... کەواہ بە نەختێک لێرە دانیشین."

جەمەد:

"نا."

ھەرچەند ماندوو بوو، بێ تاقەت بوو و ھێزی لەبەر دا نەمابوو، بەلام تەنانت لەحزەیکیش لە ھیچ جێگایەک ماندووی نەدەھساندەوہ. ھەروا دەپۆشت. ھەناسەبەکی وی کەوتبوو:

"چە کاک جەبار؟... خەریکە دەگەینن."

رادەو ەستا. ھەناسەيەكى ھەل دەگىشا. ديسان غىرەتى وەبەر جەبار دەناو وەپى دەگەوتن:
"رئىيەكى وامان نەماوە كاكە. ئىستا دەگەينە ناوايى و دەھەسىيىنەو. دەبى پىتش دىنا
رووناك بوون بگەينە ناوەدانى. نەدى كاك جەبار... زۆر ماندوو بووى، بەلام ھىندەمان
نەماو. ئىستا دەگەينى، وانيە كاك جەبار؟... ھەر ئىستا دەگەينى."

جەبار:

"باشە."

پاشان ئىدى قەسەيەكى نەكرد. ھەرچى لە دىنى نىزىكتەر دەبوونەو، ھەنگاويان توندتر
دەبوون. جەبارىش بۆ ئەوئى بەجى نەمىنى، ھەرچى تىنى ھەيىو دە لاقەكانى كەردبوو.
دىنا خەرىك بوو رووناك دەبوو و ئاسۆ شىخال شىخال دەبوو. كاتىك گەيشتە ناوايى، چەند
سەگ بە ھەپەھەپ بۆيان ھاتن. ھەمد گوتى نەدايە. ھەروا راست و توند لە رىگەي خۆي
رۆيشت. گەيشتە مالى عەلى دورمووش:

"مام دورمووش، مام دورمووش."

عەلى دورمووش دەسبەجى جوايى دايەو:

"تۆي ھەمدۆك؟"

ھەمد:

"مەم."

عەلى دورمووش:

"ئەو دىم ھەمدۆكى خۆم. بەخىر بىيەو كورم. لەگەل ئەو يەزىدەي چىت كەرد؟ بىستەم كە
ئاك توزلووت سووتاندو و ئەو يەزىدەشت جەز جەز لەنىو ئاگرە سووتاندو.

وختىك دەرگا كرايەو ھەمد بە تاسەو پرسى:

"كى خەبەرى بۆ ھىتان، ھەموو خەلكى ناوەدانى زانىويانە؟"

عەلى دورمووش:

"ھەموومان بىستومانە ھەمد. دەستت نەپزى. ھەموومان خۆشحال برون. كەس
مردنى كەسى پى خۆش نى، بەلام ژنەكەشى پى خۆش بوو... دەيگوت ھەقى خۆي وەرگرت.
دەيگوت فرمىسكى بۆ نەپشت. وەرە ژوورى كورم."

عەلى دورمووش لە پى پىرى كەدەو پرسى:

"ھاوپىكى دىكەتان كوا؟... پياو پىرەكە؟..."

حه‌مه‌د هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کێشا:

"مه‌پرسه‌!".

عه‌لی دورمووش:

"خوا لێی خۆش بێ. ئێستا ئاوره‌که‌تان بۆ هه‌ل‌ده‌که‌م. حه‌مه‌ن برسی‌تانه‌."

حه‌مه‌د پرسیاره‌که‌ی دووپات کرده‌وه:

"کاک دورمووش کێ خه‌به‌ری بۆ هێنان؟"

عه‌لی دورمووش:

"خه‌به‌رت هه‌یه‌ چ بووه‌ کوپم، خه‌به‌رت هه‌یه‌؟... عه‌لی‌یه‌ش‌هل بووه‌ته‌ پیاوی عه‌بدی‌خان، بووه‌ته‌ پیاوی نه‌و یه‌زیده. نه‌و خه‌به‌ری هێنا‌بوو. وه‌ختێک دێ‌یه‌که‌ سووتاوه‌، نه‌ویش له‌ ده‌ره‌وه‌ ته‌ماشای کرده‌. پاشان که‌ دێ‌یه‌که‌ به‌ ته‌واوی سووتاوه‌ چووه‌ته‌وه‌ نێو دێ و به‌ چاوی خۆی دیو‌یه‌تی که‌ ئێسک و پروسکی عه‌بدی‌یان له‌نێو ناگر ده‌رهێناوه‌ته‌وه‌... ده‌یگوت به‌شی زۆری ئێسکه‌کانی سووتا‌بوون و ببوونه‌ بزووت."

حه‌مه‌د:

"چۆن ئاوا... عه‌لی‌یه‌ش‌هل بووه‌ته‌ پیاوی نه‌و خوانه‌ناسه‌؟..."

عه‌لی دورمووش خۆله‌میشی ئاورگه‌که‌ی ده‌ردا:

"ئه‌دی کوپم. بنیاده‌م وایه‌. هه‌رچی لێ‌یکه‌ی هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌یه‌، چونکه‌ هه‌رچی بێ، شیرێ خاری خواردوه‌."

حه‌مه‌د پێکه‌نی. عه‌لی دورمووش ته‌ماشای چاوه‌کانی حه‌مه‌دی کرد:

"چه‌یه‌؟... باوه‌رت نه‌کرد."

حه‌مه‌د:

"مامه‌... ئه‌تۆش چهند زوو هه‌موو شتێکت له‌بیر ده‌چێته‌وه‌."

عه‌لی دورمووش:

"پیری‌یه‌ کوپێ خۆم، پیری..."

حه‌مه‌د ده‌ستیکێ له‌ شانی عه‌لی دورمووش دا:

"قه‌یدی نیه‌ مامه‌ گیان..."

حه‌مه‌د له‌بهر ناگرده‌نه‌که‌ دانیش. به‌ دوا‌ی نه‌ودا جه‌باریش دانیش. عه‌لی دورمووش به‌

فولێ کردن ئاوره‌که‌ی هه‌ل‌کرد:

"باشە... خەبەرۆ باسی دیکە چیە؟"

حەمەد:

"دوعای سەرت."

پاش تاوتیک رووناکایی بەیانی لە درزی پەنجەرەکانەوە ھاتە ژووری. ھەموو لایەك خەریك بوو رووناك دەبوو.

ژنە پیرەکەى دورمووش ھەروا بە دەوری حەمەد دا ھەڵدەسوورپا:

"جز جز، ھا... ئەرى حەمەدى خۆم؟... جەزە سووتا؟... وانیه حەمەدى خۆم؟... جەزە جەزە..."

پیریژن مەنجه‌له شۆریاوەکەى لەسەر ناگر لابرد. رۆن و پیوازی تێ کرد. بۆنى شۆرباوە ھەموو ژوورەکەى داگرت.

"جەزە، ھا؟... دەتێن ئیتسکیشی سووتاوان و بوونە خەلۆز. با بسووتێ. دەتێن گوندی ناک تۆزلووش سووتاوەو بووتە خۆلەمیش... با بسووتێ و ببیتە خۆلەمیش." پیرەژن لە نیتووەراستی ھۆدەکەدا سفرەى راخست. شۆریاویشی لە قاپیکى گەورە کردو لە نیتووەراستی سفرەکەى دانا. بەلام دەستی لە زۆریلتیی ھەلنەدەگرت و یەك بین قسەى دەکرد:

"جەزە، ھا؟... جەزە؟..."

حەمەد کەوچکەکەى ھەروا بە دەستەوہ بوو. نە دەیتوانی داينى و نە دەیتوانی لەنیتو قاپەکەى رۆکا. کەچک ھەروا بە دەستیهوہ دامابوو. جەبار پیتی زانی. لەگەڵ جەبار چاویان لە چاوی یەکتەر کرد. ھەموو بێدەنگ بوون.

عەلى دورمووش ھەر زەینى بەسەر ئەمانەوہ بوو، ھەتا حەمەد خێرا خێرا دەستی کرد بە خواردن. ھەر ئەو بریسکەى وەك نووکەدەرزى دیسان ھاتبوو و لە بنى چاوانى دا جیگیر ببوو. بریسکەى کى تێژو بە پرشت. حەمەد وا دیار بوو بەختەوہر بوو. تیشکە زەرەدەکە دیسان لە سەرى دا دەدرەوشاو دەسوورپاو دەسوورپایەوہ...

سەرى ھەلپى و راست رایگرت. روخسارى سەوزەیی و چاوەکانى دەتگوت لە رووناکاییت ھەلکێشان:

"دەمەوئ شتیکت پێ بلێم مام دورمووش."

عەلى دورمووش ھیچ ھالى نەبوو. چاوی لە چاوی حەمەدەوہ برى:

"دەتەوئ چ بلێی؟"

دەنگى ھەمدە دەلەرزى:

"ئەو يەزىدە ئىدى كۆژا..."

ئىدى قەسەيەكى نەكرد. سفرەكەيان كۆكردەو. ئاورەكەيان تىك وەردا و فوويان لىكردو سەرلەنۆي ھەلگىرسايەو. دورمووش غەلى دووجار چوۋە دەرى و ھاتەو. مىندالەكان وەخەبەر ھاتبوون و بە چاۋە مۆلەق ماۋەكانيانەو تەماشاي ھەمدەيان دەكرد.

غەلى دورمووش ھىشتا چاۋەروانى پاشماۋەي قەسكەي ھەمدە بوو. وەختىك ھەمدە گوتىبوى: "ئەو يەزىدە ئىدى كۆژا..." "ھالەتتىكى ھەبوو كە ديار بوو شتىكى گىرنگى بەدوادا دەلتى.

غەلى دورمووش تاقەتتى نەماو گوتى:

"باشە, كۆژا..."

ھەمدە لەسەرەخۆ دەستى كىر بە قەسەكردن:

"فكرىكم ھەيە مامە, نازام ئەتۆ دەلتى چى..."

تاۋىك بىدەنگ بوو, دوايە خىرا خىرا دەستى بە قەسە كىر:

"نەم دىيەو ئەو چوار دىيەي دىكە... ھەرچى زەوى و زار ھەيە... ھەر كەس ھەرچى دەچىتى... ھەر كەس ھەرچى پەيدا دەكا ئى خۆيەتتى... ئەمەن ئىدى تەفەنگ بەشان ورياي ھەموو شتىكم, باقىيەكەي بە خۆتانە... درۋەلەنەكانىش دەبىئى بسووتىن و پاك بىكرىنەو..."

غەلى دورمووش:

"ھىچ ھالى نەبووم بە قورىانتىم... كەمىك لەسەرەخۆ قەسە بىكە... نازام دەلتى چى."

ھەمدە نارامتر دەستى پىن كىر:

"دەلتىم ئەو زەوى و زارە مالى بابى ئەو خوانەناسە نىە."

غەلى دورمووش لە فەكرەو چو و نىوچاۋانى خۆي ھەلگىراند.

ھەمدە:

"نەم زەوى و زارە ئى ھەمووانە. خۆ خاكەكە ئەو كافەرە دروستى نەكردەو. خەلگى پىنج دىتى تەواۋەك تۆكەر كارى بۆ دەكەن... لە چوگورواۋا ئاغاو رەغىيەت ھەر نىە. نايىب ھەسەن واى دەگوت..."

غەلى دورمووش:

"زهوییه کانی نیرهش له پیش دا نی هه مووان بوون، ههتا بابی نمو یه زیده پهیدا بوو... ههزار فرتو فێلی تیک کردهوه، ههتا زهوی و زاره که ی له دهستی دێهاتییه کان ده رهینا. پیش نمو، ههراکامیکمان ههرا جینگایه کمان و یستبا ده مان کێلاو ههرا تۆزیکێ پیمان خوش بایه، ده مان چاند."

حه مه ده وهک پریشک قسه ی ده راو یشت:

"دیسان وای لی دیته وه... راست وهک پیشی."

عه لی دورمووش دیسان سه ری داخست و له فک ره وه چوو.

حه مه ده:

"مامه، دیسان وای لی دیته وه... دیسان وهک پیشی ده بی."

عه لی دورمووش:

"خوا بکا وایی کورم."

عه لی دورمووش چاری پر بوون له فرمی سک.

حه مه ده:

"ده بی مامه، ده بی... نیستا له تۆم ده بی... ده مه وی وه لام بده ی که یخوداو ریش سپیی ههرا پینج دئییه که بی نه نیره. ده مه وی قسه یان له گه ل بکه م و زهوی و زاره که دابهش بکه م. ده بی له کزیله تی و نۆکه ری رزگار بن. ههرا کهس ههرا چی داده چینی ده بی نی خوی بی. گاجووته کانی ش ده بی نی دێهاتییه کان بن..."

عه لی دورمووش هاواری کرد:

"خوا بکا وایی... خۆزگه..."

حه مه ده:

"نه تۆ وه لام بده لی ره کۆ به بن."

ژنی عه لی دورمووش له نیوه راستی ژووره که راوه ستابوو و پالی به کۆله که ی نیوه راستی وه دابوو، ته شی ده رست و گوئی هه ل خستبوو. ته شییه که ی له ده ست به ربووه وه. دهستی شل بوون. له پر هاته لای حه مه ده، له نامی زنی گرت و دهستی کرد به ماچ کردنی دهسته کانی. به دیواری دوو که ل گرتووه وه جال جالو که یه ک داوی ته نیبوو و به هه ودا یه کان دا هه لداو پیدای ده کرد:

پیریژن:

"رهیی به قوریانی تۆ بم کورپی خۆم... بهراستیته؟ بهراستیته کورپی خۆم؟... ئیدی دووبهشی بهرهمه کهمان نادهین به کهس؟..."

همهده به دلنیاپییهوه جوابی دایهوه:

"کۆیلهتی ئیدی تهواو. ههتا نهو رۆژهی دهمرم تهننگ به شان لیتان وریام. نهگهر نهمنیش مردم..."

پیریژن:

"ئیدی گاجووتهکان؟"

همهده:

"نهوانیش نی ههموانن..."

پیریژن دهستی همهدهی بهرداو چوه سووچیکی ژوره که. به ههنیسک دان دهستی به گریان کرد. ههتا زیاتر دهگریا، زیاتری گریان دههات.

عەلی دورمووش چوه دهڕێ. بهلام دوودل بوو. گهراپهوه. تهماشای همهدهی کرد. دم و چای همهدهی وه بهردیکی رهق هاته بهرچاو:

"لهدوای کێ بنێرم کورم؟"

همهده بێ نهوهی سهری ههڵپێ:

"نهوانه که به ناقلیان دهزانی."

عەلی دورمووش:

"باشه کورم."

عەلی دورمووش چوه مائی ههسو شێلم. مهسهلهکهی لهگهڵ باس کرد. ههسو هیچی به دورمووش نهگوت. نهویش دوودل بوو. پاشان وهپێ کهوتن و مالا به مالا مهسهلهکهیان به ههموان گوت. هیندیکیان له پیش دا خوشحال دهبوون و دوايه له فکروه دهچوون. ههموو دوودل بوون. ديهاتیهکان ههر نهیاندتهوانی باوه به شتی وا بکهن.

مندال و گهره ژن و پیاو لهری دهرکی مالهکان کۆبوونهو سرت و خورتیان بوو. به ترسموه تهماشای چای پهکریان دهکرد. خهڵک دهمته دهمته بیدهنگ و به ههڵپه دڵ پر هیوا مالهو مالیان دهکرد.

ناپۆرای ديهاتیهکان ماوهیهک کپ و بیدهنگ لهنیو دیتی دا شهپۆلی دا... پاشان هاتن و لهبهردهرگای مائی عەلی دورمووش کۆبوونهوه. کهس دهنگی لیوه نهدههات. تهنانته مندالی بهر مهمکانیش کورکهی نهدهکرد.

حه مه د له ژوورې را گوټي له هه سټي پټيان بوو. له ژني عه لي دورمووشي پرسى:
"له ده رې چ باسه، دايه؟"

پريژن فرميسكه كانى سرپه وه:
"دېهاتيه كانن له بهر دهرگا كزيوونه وه. هيچ كهس هيچ نالئ. هه روا راوه ستاون و
ته ماشاي دهرگاي مالتې ده كه ن."
پاشان پريژن هاته دهرې.

هه مويان چاويان تيوه پرې. پريژن لهو هه موو چاوليكر دنه نارېحه ت بوو. به تووړه يي:
"چتان ده رې؟... له گه ل نيوه مه، هوژي، چ باسه ليړه كو بوونه وه؟"

ناپژراي دېهاتيه كان دهنكي ليوه نه هات.
"بوچي دهنك ناكه ن؟"

دېهاتيه كان مويان لي نه بزووت.
"نه گهر ده تانه وې چاوتان به حه مه دوك بكه وې، له ژوورې يه."
ديسان كهس مته قى نه كرد.

پريژن:

"خا كويرتان كا. بو هه روا راوه ستاون و رهق بوون؟... چما هه مالتې مردويه كتان
لي مردوه؟... چما هه مويان تازيه دارن؟... بېروانه نه وانه، عه مرتان نه ميټي، هه موو ده ليني
لال بوون... ناخر به نيوهش ده لټن پياو؟"
له پاشان رووي له ژنه كان كرد:

"نيوه به وانه ده لټن پياو و له باوه شيان دا دهنون؟... به نيوهش ده لټن ژن؟... نيوهش
ژنن؟... نه گهر ژن بايه ن، له گه ل نه م بې غيره تانه نه ده نوستن... بوچي هه مويان بوونه
به رد؟... بو هه لټن پيړن، بو پي ناكه نن، بو نايكه نه جيژن؟..."
ناپژراي لاديتيه كان ببوه به رد.

"خا هه مويان زه ليل كا... قوربه سهرينه چما نه تان زانيوه؟... چما نه تان زانيوه كه
حه مه دوك عه بدې جز جز له ناورد ا برژاندوه؟..."

ناپژراي دېهاتيه كان سوو كه شه پوليكي تي كه وت.

"جز جز... هه موو گوندي ناك توزلووش جز جز... چما نه تان بيستوه؟ دويټيش هاته مالتې
نيه. نيستاش له ژوورې يه. گوټيان لي يه يان نا؟ نيدى كار بو نه وه ناكه ن كه هه رچي

پەيداتان کرد بیدەن بە عەبدى. زەوىيەكان نى خۆمانن, گاجووتەكانىش نى خۆمانن. ھەموو شتىك نى خۆمانە. گوندى ئاك توزلووش جزجز سوتاوو بووئە خۆلەمىش. عەبدىخانیش لە نىوى دا جزجز...

ئاپۇراى دىھاتىيەكان شەپۆلىكى دا. لەپىش دا سرت و خورت لە نىو خەلگى كەوت. پاشان سرتە سرتە كە زياتر بوو. ئەجار دەنگيان لى ھەلئنا. دوايە ھەركەس قسەيەكى كردو بوو بە ھەللا. ھەنگامەيك بەرپا بوو ھەر مەپرسە. سەگان دەستيان كرد بە وەرپن. كەلەباب دىاغۆتند. مريشك بە غاردان بەم لاو بەم لادا دەپۆيشتن. لەو رۆژو ھە ناسياب چەشمە بىو ھە ناسياب چەشمە, ھەنگامەو جم و جۆلى وای بە خۆيەو نەدىبوو.

تاوێك دواتر تەپ و تۆزێك ھەستا. دىيەكە لە تەپ و تۆزدا نوقم بوو. لە تۆزى سېى, ھەورێك لەسەر ناسياب چەشمە راوھستا. پاشان لە نىو ھەپاستى دىيى نركەى دلشادى و دەنگى دەھۆل و زورناو دەنگى گۆرانی بەرز بوو ھەو...

"ھەمەدۆكى خۆمانە."

"ھەمەدۆكى خۆمانە."

"ھەر بە مندالى لى ديار بوو ئەگەر گەرە بى دەبیتە چۆن پياوێك."

"ئەدى ديار بوو."

"گاجووتەكانىش نى خۆمانن."

"ھەركەس ھەرچى پىتى خۆش بى لە زەوىيەكەى دا دەيچىنى. بۆخۆى دەچىنى, نەك بۆ

ئەو كە دوو بەشى بدا بە كەسىكى ديكە."

"ئىدى كەس لە نىو ھە زستان دا برسى نابى."

"ئىدى كەس ھەك سەگ ناپارپتەو."

"ھەمەدۆكى خۆمانە."

"ئىدى ناچار نابىن مانگاگانان بفرۆشين."

"ئىدى ھەركەس ھەركوئىيەكى پى خۆش بى, دەچى."

"ھەرچىيەك پىتى خۆش بى..."

"ئىدى ھەركەس بەرفەرمانى خۆيەتى."

"ھەمەدۆكى خۆمانە."

"جزجز..."

"عەبدى خان و دىيەكى..."

"جز جز، جز جز..."

"حەمەدۆكى خۆمانە."

"جز جز."

"خەججىش لە بەندىخانە دىتە دەر"

"هەر پىنج دىيەكە دەيكاتە جىژن."

"حەمەدۆكى خۆمانە."

"پىنج دى جىژنى زەماوەند بۆ حەمەدۆك دەگرن."

دوو شوو و دوو رۆژ دەنگى دەهۆل و زورنا نەپسايەوه. چار گوندەكەى دىكەى خار دەشتىش
كردبووانە جىژن. لەوانىش دەنگى دەهۆل و زورنا هەل دەستا. شەوانە هەموو خار دەشت چراخان
بوو. ئەو شادمانىيە شىتەنە، كاری لە بەردو دارو ناو و گلیش کردبوو.
پیاوماقوولێ پىنج دى ھاتبوونە مالى عەلى دورمووش. بۆ لای حەمەد. جارىك بە
گومانەوه، جارىك بە ترسەوه، جارىك بە ئەك ناسىيەوهو جارىك بە خۆشەويستىيەوه
تەماشایان دەکرد.

ئىوارەى رۆژى دووھەم پىشنيارىكى پى کردن:

"مامىنە... پیاوماقوولینە... ھىندىكتان جووتتان دابەستەوه ھىندىكىشتان خەرىكن
دايدەبەستن. دەمەويست شتىكتان پى بلىم."

ھەمووان يەك دەنگ وەلاميان دايدەوه:

"فەرموو، حەمەدۆك، ھەرچى بلىنى بەچاوان."

حەمەدۆك:

"بۆچى پىش ئەوھى زەوى و زارەكەى خار دەشت وەرد بېرن، درووەكانى ناسووتىن؟"

چەند كەس پىكەوه جوابيان دايدەوه:

"ئەقلمان پىئى نەشكاوہ."

حەمەد:

"باشتر نىە لە پىش دا چەقلەكان بسووتىن و دوايە وەردى بېرن؟"

گوټيان:

"بۆچى، بەرئەوئەلا باشترە."

حه مەد لە سەرەخۆ ھەستایە سەریخ. ھەموو ئەوانی دیکەش ھەستان:
"لە پێش دا دەچین درووەلانیە کە دەسووتین، پاشان جووتەکان دادەبەستین."
تفەنگەکی ھەلگرت. فیشە کدانیەکانی لە خۆی بەست و ھاتە دەری.
دێھاتیەکانیش بە دواي دا.

مچە کەچەل نەپاندی:
"یاللا بەرەو درووەلان... دەھۆل و زورپایە کەش بێتە ئەوی."
عەلی دورمووش:

"ئیدی چەقلەشینکە لاقی گاجووتەکان ھەلنادرن."
حه مەد سەنگین و لەسەرەخۆ بۆ دەرەوی شاوہدانی وەرپێ کەوت. سەری بەرز راگرتبوو و
چاویشی کەمێک نووقاندبوون. بە دواي ئەودا جەبارو لە دواي جەباریشەوہ دێھاتیەکان
دەپۆشت. ژن و منداڵ بۆ دیتنی ھەمەدۆک چوو بوونە سەریانان. دەنگی دەھۆل و زورپاش
راوہستابوو. کەس دەنگی لەبەر دەرئەدەھات.

لە دێی چوونەدەر. گەیشتنە درووەلان. رەشەبای پاییز لە کێوہکانەوہ دەھات و بەسەر
درووەلانیە کەدا تێدەپەری. ھەمەدۆک راوہستا. مووی لێنەدەبزووت. دێھاتیەکان چاوەرپێ
بوون بزانی چ دەکا. ھەمەد ناوپی داوہ پشتموہی خۆی. دێھاتیەکان چاوەرپێ شتێک بوون،
چاوەرپێ جوولانیەکان...

درووەلانیەکی شیرێ کە ھەتا چاوەرپێ دەکا سپی دەچوو، لەبەر دەمی پانی بێسووہوہ.
خاردەشت وای سپی دەچوو دەتگوت بەفری لێباریوہ. دەنگی قرچە قرچێک دەھات.
نێنۆکە شەیتانەي چووک و سپی بە لاسکی درووەکانەوہ نووسابوون و چلە چەقلەکانیان
داهێنابووہوہ.

حه مەد بەسپایی و نارام بانگی جەباری کرد:

"جەبار."

"چێ کاکە؟"

حه مەد:

"ئەو رۆژانە کە من لێرە جووتە دەکرد، نەگەر لە پێش دا درووەلانیەکیان سووتاندبايە چەند
باش دەبوو."

جەبار زەرەدیەکی ھاتی.

لهو نیتوهدا چەند کەس لهو لادییەیانەى به دواى حەمەدەوه بوون، تەکانیکیان داو دەستیان کرد به خێکردنەوهى چەقلە وشکەو پووش و پەلاش. ئەوانى دیکەش دەستیان پێ کرد. له ماوهیهکی کورت دا تەباریکی گەوره چەقلی وشک کەوتە سەریەك، به ئەندازەى تەپۆلکەیهکی بچووك. تەپۆلکەكە گەورهو گەورهتر دەبوو، هەتا عەلى دورمووش چیلکە کاجیکى وشكى داگیرساندو لەنیتوى راکردن. تەپۆلکە چەقلەكە لەسەرەخۆ ناگری گرت. پاشان هەموو تەپۆلکەكە له گری ناو دا ون بوو. زمانە ناوڕەكان لەبەر باى بەم لاو لاوا دەبوونەوه.

دیهاتیەكان لهو تەپۆلکەیه كە بلیتسەكانى به پشوو بهم لاو ئەو لاوا دەبوونەوه، دور دەكەوتنەوهو كەمێك ئەولاتر نیوه ئەلقەیهکیان دروست دەکرد. تەماشایان دەکرد. گری ناگر له تەپۆلکەكە هاتە خوارو کەوتە نیتو دەشت و با هەلێ گرت. دەهۆل و زورناش دەنگیان لێی بڵیند بوو. گۆرانى و دەنگ و هەراو ناھەنگى دلخۆشیی دیهاتیەكان لهو دەشتەدا بڵاو دەبوووهو لەگەڵ گری ناگرەكە بەرەوپێش دەچوو. سەماو هەلپەڕین دەست پێ کرا. جەبار له خۆشییان تەقەى دەکرد.

حەمەد هەتا خۆرناوا هەر لەوێ راوەستابوو، تەماشای دەکرد.

با، شەپۆلیکی گەورهى ناگری وەپێش خۆى داوو و خاردهشتى وەسەر خۆى گێراپوو. ئەم شەپۆلە ناوڕە به هەر كۆى دا دەپۆشت، تۆزێكى رەش وەك خاكە رەژیى لەپاش خۆى بەجێ دەهێشت. گرەكان لەگەڵ خۆرەتاو بەرەو خۆرناوا دەپۆشتن. ئەو چەقلانەى ناوریان دەگرت هاواریکیان لێهەڵدەستا. درووه‌لان لەبەر ناگرەكە وەك مەلیك دەینالان.

حەمەد هەر بەو سەنگینییهى خۆیهوه بەرەو دێ گەرایەوه. ژن و منداڵ به جل و بەرگی سوورو سەوزو شین و رەنگاوڕەنگەوه لەنیتو دەشت و دەر خەریکی سەیران و یاری بوون. ئەوانیش به دواى حەمەد دا بەرەو ناوهدانى وەپێت کەوتنەوه.

ئەو شەوه تا بەیانى، گری ناوڕ له خاردهشت دا، له تەپۆلکەى خەنەیییهوه بۆ تەپۆلکەى ئەستێران، له سەرچاوهوه بۆ "کاباناغاج" و لەوێرە بۆ درووه‌لانیەكانى دیکەو بەرەژێتر هەتا "چۆرووك چنار"، گەراو چەقلەشینکەى سوتاند. رووناکایییهکی بەرین هەموو ئەو دەشتەى دەلستەوه. پاشان له لووتکەى عەلىکۆ، پەلەیهك رووناکی بینرا، پەلەیهکی زۆر گەوره. پەلە ناگریك كە وەك ئەستێرە راده‌خزی و دوروبەرى خۆى پڕیشك باران دەکرد... لووتکەى عەلىکۆ وەك هەتاوی بەرەبیان لێى دابى رووناك بوووه.

دېهاتنیه کان پټیان سیر بوو. همه دیش پټی سیر بوو. نه مه یه کم جار بوو که له وئ،
له سهر لووتکه ی عه لی کوؤ ناگر ده پینرا.

له و هخته دا نهو حوت کهسه که دژی خه جیج شایه تیی به درژیان دابوو، هاتن له پیش
همه د راوهستان. قسه یان نه ده کرد.

همه د:

"چیه؟"

گوتیان:

"نیمه بووین..."

همه د تی گه ریشته:

"کارنکه و کراوه."

گوتیان:

"ناچاری کردین."

همه د:

"ده زانم."

هر حوت کهس به سهر شوړی و به چاری پر له فرمیسکه وه، به بیده نگی له پیش چاری
همه د لاچوون.

شوړی تا به یانی له خوځشیان و له خه فته تان خه و له چاری همه د نه کوهت. خه فته که
خه فته تی خه جیج بوو.

به ربه یاننکی روون و به رین و ته پرو تازه و نهرم و سووک و دلگر که و ته سهر ناسیاب چه شمه.
ناسیاب چه شمه له خوځننکی سپی و رووناک رچووبوو. داره کان نه مړو جوانتر دیار بوون.
خارده شته هیشتا هر ده سووتا. نهو دروه لانه سپی و به رینانه سهرانسهر که و تېوونه ژیر خاکه
خه لووزی رهش.

خه به ریان هیئا که:

"عه لی شمل هات."

همه د به بی سهری چاره روانی بوو. عه لی شمل به زه حمت لاقه شه له کی له دووی خوی
را ده کیشاو ده هات. گه شته جی.

همه د زهرده یه کی هاتن:

"فەرموو عدلى ئاغا، فەرموو..."

ھەممەد لە عدلىيەشەل نيزىك كەوتەو. بەخۆشەويستىيەو دەستى گرت و دەستى لە پشته دەستى راكىشا.

عدلى ئارەقى كۆردبوو. ھەناسەپرکەى وئىكەوتبوو. لە پەنا ھەممەد راوہستا. ئارەقەكەى وشك بووہو. روخسارى سىيس و چرچ بوو. لەماوہى چەند رۆژ دا بە قەد چەند سال پير بېوو. ھەممەد:

"چى بوو عدلى ئاغا. بۆ كەيفت نىه؟"

عدلىيەشەل:

"ھەر لىم مەپرسە."

ھەممەد لەم وەلامە را ھەستى كۆرد دەبى خەبەرىك ھەبى. چونكە عدلىيەشەل ئەوہندە بە بىزارى و نىگەرانى و ئارەقەتى و قىنەو ئەو وەلامەى دابووہو كە نەدەكرا بە كەمى بگرى.

چاوہ زلەكانى ھەممەد، زلتر بوون و پرسى:

"نەكا خەبەرىكى ناخۆشت پى بى."

عدلى كە دەستەكانى دەلەرزىن، بە دەنگىكى تىكەل بە ناھومىدى ھەر ئەو جوابى پىشوى

دووپات كۆردەو:

"ھەر لىم مەپرسە."

ھەممەد:

"قسە بكە عدلى ئاغا. نىگەرەن بووم."

عدلىيەشەل:

"ئەوہى نەدەبوو بىي، بوو، ھەر لە پىشداش دلم خەبەرى دابوو كە رەنگە واى لى بى."

ھەممەد سەرى بردە بن گوئى:

"بلى بزانم چ بوو."

عدلىيەشەل:

"يەزىد، ئەو كافرە..."

ھەممەد:

"باشە؟..."

عدلىيەشەل:

"هه لاتره."

حه مه د:

"چی؟"

حه مه د وه بريسكه لیتی دابی، شل بوو. چاوی له ره شهوه هاتن. پاشان رهق بوو.

عه لی یه شهل:

"نه من قسم له گهل کرد. ئیستا له شاری خۆی شاردوه تهوه. منیشی ناردوه ناسیاب چه شه بۆ مالی خۆیان."

جه بار وه ختیك نه حاله ی حه مه دی دیت، ترسا. دلخۆشیی دایه وه:

"خه فته مه خۆ برام. ناتوانی له چنگمان ده رچی. نه مړۆ نه بوو، سبه ینی..."

ژنی عه لی دورمووش زیړه یه کی لی هات و رای کرد بۆ قوژنیکی ژووره که. دهستی کرد به شیوه و گریان و به خۆ دادان:

"وهی، وهی، وهی... قوړی دنیا م به سهر... نه مه چ به لایه ک بوو به سهرمان هات... وهی، وهی، وهی..."

جه بار:

"پوړی بۆچی خۆت ده کوژی... نه تازه ناویرئ پی له ناسیاب چه شه بنیتته وه. زه وی و زاره کهش نی خۆتانه، گاجوته کانیش نی خۆتان هتا روژیک که ئیمه مابین..."

"وهی، وهی، وهی..."

چهند له حزه دواتر نهو خه به ره به گوئی هه موو دپهاتییه کان گه شت. له ماوه ی چهند ده قیقه دا دئ له بنیاده م به تال بوو. هه موو له ماله کانیا ن خزینه وه. نهو هه لالو هه نگامه یه له پر بیده نگ بوو. دئ بوو به گۆرستانی خاموشان... سه گیش حه په یان له بهر بر، که له شیر بیده نگ بوون. ده تگوت ناوه دانی زینده وه ری تیدا نه ماوه.

ده تگوت هه موو دپهاتییه کان بهو هه موو شادمانی و هه رجۆله وه که هه تا پینچ ده قیقه له مه به ره دئیه که ی ده له رزاند، کۆچیان کردوه و چونه جیگایه کی دیکه. نیدی لهو دئیه دا په له وهر بالی لیک نه ده دا.

نه م بیده نگیه تا ئیوارئ هه روا درێژه ی هه بوو. عه لی دورمووش تیک ته پیبوو. سه ره پیره که ی له نیو شانه کانی دا خرابوه چال. ژنه کهشی که روومه تی به جارێک تیک قوپی بوون، له

قورۇنىڭ دا كوشم ھەلەتتە. ھەمدە سەرى بە تەنگە كەيمە ناپو و دانىشتىبوو. بىرى دە كەردە. نىچاۋانى پەر لە گنج و لۇنج بوو.

لاي خۇزساۋا تاك و تەرا لەنىو دى دا ھاتۇچۇ دەينىرا. لەپىش دا كەلەبايتك لە سەرانگۇنىلكى خۇنىدى. پەرى سەزو سوورو شىنى كەلەشېر دەتگوت چەورن، دەتروسكانەو. پاشان سەگ دەستيان كەرد بە وەرېن. پاشان دىھاتىيەكان لەمالەكانيان ھاتنەدەرو لەم قوزۇن و ئەو قوزۇن دا لە دەورى يەكتر كۆيۈنەو. سەرانسەرى دىي كەوتە ژىر گالەگالتىك:

"ئىستە ئىدى بوۋەتە بىيادەم و ..."

"دەرىدەرى كىتو و بەندەنان بوۋەتە بىيادەم و ..."

"ھەتتە بىرەمى بەدبەخت بوۋەتە بىيادەم و ..."

"بوۋەتە بىيادەم و خەرىكە زەوىيەكانى عەبدىخان دابەش دەكا."

"پروانە بەژن و بالاي."

"دەلتى مىندالى ھەتە سالتەيە."

"ھىزى لەبەر دا نىە، خۇي بەسەر پىتە راگرى."

"تەنگەكەى خۇي پى ھەلەناگىرى."

"ئىستە ياغى بوۋەو ..."

"ياغى بوۋەو پىيە وايە مالى بابى ..."

"پىيە وايە زەوىيەكانى ئاغاي خۇمان مالى باۋكىنى كە خەرىكە دابەشيان دەكا. پىيە وايە

گاجوۋتەكانى ئاغامان مالى باۋكىنى."

"ئىستە بوۋەتە بىيادەم و ..."

"وەك سەگ لەبەر دەركى ئاغامان گەورە بوۋە."

"ھەتا دوتىنى ..."

"ھەتتە بىرەمى گۆر بە گۆر ..."

"چۆنىشى خۇقەپ كەردە! پىياۋ ناۋىزى تەماشاي بكا."

"بوو بە باعىس كە كچى خەلگىش لە زىندان دا بېزى."

"كچەكە ئەو لە ژوۋرى دا دەپزى."

"توخا تەماشاي."

"دەروەلانى سوتاندەو كە چەقەل لە لاقى لادىيەكان رانەچى."

"بؤ نموهی نه میان یه شی."

"توخا ته ماشای."

"هاتوته نیو دئی، خه لکی فریو داوه که گؤیا عهبدی خانی کوشتوه."

"که ناغامان..."

"ناغامان ده توانی سهد سهگی وا به گوللهیهک بکوژی."

"ناغای نیته..."

پاشان هه موو دیتهاییه کان کۆیوونهوهو چوونه مالی عهبدی خان. هه ساریان پر کرد. ده ستیان کرد به پیروزیایی له ژن و مندالی عهبدی خان.

گال و بگره که هه تا نیوه شهوی درێزه ی هه بوو. نیوه زیاتری دیتهاییه کان لایه نی هه مه دیان گرت. نهوان پییان وانه بوو عهبدی خان به سلامه تی ده رچووه. نه مان له ماله کانیا ن ههاتبوونه دهر. عهلی دورمووش ده تگوت مردوه. ژنی عهلی دورمووش نه خویش ببوو و له جیی دا که وتبوو. زاری بؤ هه لانه ده پچرا که قسه بکا. هه مه دیش خه نجهرت لی دابایه خوینی لی نه ده هات. ته نیا جهبار بوو که قسه ی ده کردن و بهم لاو نه ولادا رای ده کردو هه ولای ده دا دیتهاییه کان دلخویشی بداتهوه:

"تازه عهبدی خان ناتوانی پی لهم دئییه بنیتتهوه. دلان تهخت بی. نه مپۆ نه بوو، سبهینی ده کوژی. به خوا ده کوژی. نه من پیتان ده لیم خاترجه م بن. به خوا تازه له سه ر نه م دنیا یه زیندوو نامیتنی. نه مپۆ نه بوو، سبهینی... نه من پیتان ده لیم ده کوژی، دلنیا بن ده کوژی..."

به لام کهس گوئی نه دایه.

هه تاو نه که وتبوو که له مالی عهلی دورمووش وه دهر که وتن. هه مه د نه ییده توانی سه ر هه لبرئ. سه ری به بی حالی که وتبووه سه ر سینگی. ده تگوت سه ری به رده بیتتهوه. جه باریش وهک خوی بیده نگ له نه نیشتی وه پئ که وتبوو. وهختیک له دئی وه دهر که وتن دوو سه گیان پی وه پین. هه مه د هه ر گوئی لی نه بوو. جهبار به ردی پندا دان و سه گه کانی ده رکردن. درووه لانه که سووتابوو. سه رانه سه ری درووه لان که وتبووه بن خۆله میشتیکی رهش. هه مه د له نیوه راستی درووه لانه که راوه ستابوو. وشک ببوو. جهبار نه ییده وئیرا هیچی لی پیرسی. چاوهروان بوو. هه مه د هه روا راوه ستابوو و نه ده رپویش. جه باریش له سه ر به ردیک دانیش و تفهنگه که ی له باوهش گرت. هه تاو کهوت. هه مه د هه روا به پیوه وئستابوو. جوولای نه ده کرد. سییه ره که ی بؤ لای

دتی دریتو ببووه. ههتاو بهرز بوو. بهلام همهه نهبزوت. جهبار نییدی پیښی خوی پی نهگیرا.

له همهه دی نیزیک بووهوه:

"چ بووه کاکه؟"

همهه دهتگوت له خه راپهړیوه. ههتاو له چاوانی چهقی.

جهبار:

"بیری لی مهکوه کاک همهه. بنیادهم شیري خاوی خواردوه. رووحیشی له رووحی نیی

ههله هه دهکا. نهویش هه جورتیک بی..."

همهه ددانی له چپهوه بردن. قسهی وه خهغه دهیپی:

"هه جورتیک بووه!"

تهماشایه کی خاردهشتی سووتاوی کرد.

(۱۹)

سەوزایی توندی داری میړسین، خواردنەوہیەکی توندو سەرخۆشکەر وەبیر پیاری دینیتەوہ. بناری تەپۆلکەکانی سۆلمیش پێ لە داری میړسینە، چرو پێو بە پشت. ئەوانە بە ریتچکە بزەکانی ئەو دەورووبەرەدا رادەبرن، بۆنی توندی ئەو دارانەیان بۆ دێ. ئەو بۆنە پیاری تەمبەل و قالب گران دەکا. لای خوارەوہی تەپۆلکەکانی سۆلمیش دەشتە. لەو جێیانە خپکە بەردیکیش پەیدا نابێ. خاکەکە ی وەک لیوہی ورد نەرمە. ھەموو ئەو دەشتەیان کردووەتە دار ھەنار. کەسیش نازانی ئەو ھەنارانەیان کەنگن ناشتوہ. دار ھەنار گۆلە سوورەکە ی دەکاتەوہ. ئیترە پێی دەلێن "باخچەھەنار". تەواوی دەشتەکە تارای گۆلە ھەناری پێدا دراوہ. میژنەنگوینە بەسەر گۆلە ھەنارەکان دا دەفرن.

چۆمی "ساووران" بە خوارەوہی باخچەھەنار دا تێدەپەرێ. چۆمی ساووران لە سەرەوہ، واتە لە ناوچە ی تووڕووس ناویکی باریکە، بەلام بەتاقەتە، دەلێتی لە سەرچاوەیەک دەردەپەرێ. ناویکی سەرشیئە. لەم گابەردەوہ باز دەداتە سەر ئەو گابەردو کەف دەکا. بەلام لیترە ئارامە. وەک گۆلێک لەو دەشتە پان دەبیئەوہ. لیترە ئاو لە گویزینگی لاقی ھەورازتر نایە. لەنیۆ ئەو ئاوہ شیۆ دەریایەدا ھیندێ دورگی وردو درشت ھەن، دورگی خاک و چەوی دەم ئاوان. زۆربە ی ئەو دورگانە میژنەن. دارەکان پالیا ی وێک داوہ. وەک دیوار. ھیندیکیش لەو دورگانە نیوہ رووتەنن.

"ھايت" ھۆرسكەكان بۆنى خۆشى خۇيان لەم دورگانەدا بىلا دەكەنمەۋە. جگە لەۋىش "ئىلگىن" ھە شىن و گەلا بارىكەكان لەم دورگانەدا دەپۆتىن و بە نارامى لەبەر شەنبا دەپزۈۈن. لە لىۋارەكانىش كالاكە ماردى گولۇ درشت و رەنگ زەرد رەنگى خۇيان دەنۆتىن.

چەندىن سالا لە گەۋرەترىن دورگەى ئەم نىۋەدا، لە دورگەى "بىستائىخىك" كالاكە و شوۋتى دەچىندى. ئەم دورگەى "مەمۇ كوردە" يەككە لە ئاغايانى زەمىندار بە كرىي گرتۈە. درشت ترىن كالاكە و شوۋتىيى چوكووراۋا لە دورگەى بىستائىخىك رەنىۋ دى.

عەلىچىكۆل بىستائەۋانى ئىرەيە. چەندىن سالا پارىزگارىي ئەم بىستائە بەۋىيە. چارادەۋرى چارداخەكەى ھەمىشە پىر لە تۈيكلە شوۋتى و كالاكە. مېشەنگۈينە لەسەر ئەم تۈيكلانە دەنىش. مېشەنگۈينە ھېند بەزۋرى لەسەر ئەم تۈيكلانە دەنىش كە تۈيكلەكان ون دەكەن. مېشەنگۈينە شەمەتۈيكلە ھەمۇو جۈرە مېشەك. مېشەكان لەبەر ھەتار دەبرىسكىتەۋە رەنگيان سەۋز دەچى.

ئەم ھەمۇو تۈيكلە شوۋتىيە لە دەۋرى چارداخى عەلى چىكۆل نىشانەى پىاۋەتىي ئەۋە. عەلى چىكۆل زۆر پىاۋىكى دلا و دەروۋن فرەۋان بوۋ. ھەركەس رىيى لە كىن ئەم بىستائە كەۋتبايە، ھەتا شوۋتىيى نەخواردبايە نەيدەھىشت بىرا. شوۋتىيى و كالاكەى دەدا بە ھەمۇو كەس.

ئەم عەلى چىكۆلە لە كۆي پرا ھاتبۇو و خەلكى كۆي بوۋ، كەس نەيدەزانى. عەلى چىكۆل دەتگوت بۇ بىستائەچىيەتى دروست بوۋە، لىرە ئەۋەندە خۇمالى دىار بوۋ، دەتگوت يەككە لە ئىلگىنە ھۆرسكەكانى ئەم دورگەيە. دىار نەبوۋ عەلى چىكۆل بىستائەۋانىي پى خۆشە يان نا... .

پىاۋ چۆن دەزانى ئىلگىنە ھۆرسكەكانى بىستائىك جىگەى خۇيان پى خۆشە يان نا؟... . عەلىچىكۆلىش راست ۋەك وان بوۋ... .

عەلى چىكۆل نانى خۇي لە بىستائىخىك پەيدا دەكرد. جگە لەۋە، بىستائىخىك جىگەيەكى خۆشەىش بوۋ. شەۋانى گەرمى ھاۋىن چۆمى ساۋوران بە چۆرە چۆر بە خوار چارداخەكەى ۋى دا رادەبرد. ۋەختىك مانگەشەۋ دەبوۋ، خىرە بەردەكانى نىۋ چۆمى ساۋوران دەبرىسكانەۋە.

يەككە لە رۆژەكانى بەھار بوۋ كە ھاتن بىستائىخىك بىكۆل، بەلام... . بەلام بىستائىخىك لە جىيى خۇي نەمابوۋ. لافاۋ ھاتبۇو، بىستائىخىكى شوتبۇۋەۋە رايالىبوۋ. پاش ئەۋە بوۋ كە دوو

سالان عدلی چکۆل ون بوو. نهودهه یاغیهتی برهوی هه‌بوو. هه‌رکس به‌سه‌ری هه‌للا هاتبايه , هه‌رکس له ژنێ خۆی زویر بایه , تهنه‌نگی هه‌ل‌ده‌گرت و وه‌کیوان ده‌که‌وت... له‌په‌ر خه‌به‌ر هات که عدلی چکۆل یاغی بووه. هه‌رکس نه‌و خه‌به‌ره‌ی ده‌بیست سه‌ری سو‌ر ده‌ما. نه‌م عدلی چکۆله هه‌ر نه‌و عدلی چکۆله‌یه که ده‌زانین. عدلی چکۆل بۆ نه‌وه‌ی هه‌مه‌دۆکی بۆ له‌داو که‌وێ, کون به‌ کون به‌ دوا‌ی دا ده‌گه‌را. به‌لام به‌ شتی‌ک نا‌په‌حه‌ت بوو. سو‌وچی‌کی دلی ده‌سو‌وتا. بۆخۆشی نه‌یده‌زانی بۆچی...

له‌ پێش دا له‌ خه‌لکی ناسیاب چه‌شمه‌ی په‌رسی.

گو‌تیان:

"له‌ عدلی کۆیه."

عدلی چکۆل چه‌ند روژان له‌ عدلی‌کۆ دا گه‌را. به‌لام خه‌به‌ری‌کی نه‌بوو... خه‌ریک بوو شی‌ت ده‌بوو. له‌ دی‌هاتی سه‌ره‌وه‌ی خارده‌شت, له‌ "ما‌زده‌شت" و دی‌هاتی نه‌ویتی په‌رسی, دی‌سان سو‌راغی نه‌کرد. له‌ هه‌رکس, له‌ هه‌رکام له‌ دی‌هاتی‌یه‌کان سو‌راغی هه‌مه‌دۆکی ده‌په‌رسی, له‌ پێش دا ته‌ماشایه‌کی سه‌رو چا‌وی‌یان ده‌کردو دوا‌یه ده‌یان‌گوت:

"هه‌مه‌دۆک ده‌وێ?... له‌ هه‌مه‌دۆک ده‌په‌رسی?... نی‌مه نه‌ دی‌ومانه‌و نه‌ خه‌به‌رمان لێی هه‌یه."

له‌ دی‌هاتی کێ‌په‌اره که‌س نه‌ما‌بوو نا‌وی هه‌مه‌دۆکی نه‌بیستبێ. که‌سی‌ک نه‌بوو خۆشه‌ویستی نه‌وی له‌ دل دا نه‌بێ. بۆیه نه‌گه‌ریش که‌سی‌ک جێ‌گای وی پێ‌زانبايه, به‌ زما‌نی دا نه‌ده‌هات. نه‌مه ئی‌مکانی نه‌بوو. له‌ جێ دا هه‌روا با‌و بوو. له‌ قه‌دیمه‌وه... که‌س نه‌یده‌توانی په‌نا‌گه‌ی یاغیه‌ک که‌ خۆشه‌ویستی خه‌لک بێ, به‌و ناسانی‌یه بدۆ‌زێته‌وه.

به‌لام عدلی چکۆل نا‌هو‌مێد نه‌ده‌بوو. نه‌م کێ‌وه‌ی به‌جێ ده‌هێشت و رووی له‌و کێ‌و ده‌کرد... نه‌و کێ‌وی به‌جێ ده‌هێشت و رووی ده‌کرده کێ‌وێ‌کی دی‌که... پاشانی‌ش رێ‌گایه‌کی دی‌که‌ی دۆ‌زیه‌وه. تووشی هه‌رکس ده‌بوو, ده‌ی‌گوت:

"ئه‌من له‌ ده‌سته‌ی هه‌مه‌دۆکم... پاش نه‌وه‌ی ئا‌ک تو‌ز لو‌ومان سو‌وتاند, لێ‌م ون بووه."

نه‌م فێله‌ی کاریه‌گر بوو. عدلی‌چکۆل زانی هه‌مه‌دۆک له‌ کام مه‌ل‌به‌نده. هه‌مه‌د له‌ لای سه‌رچا‌وه‌ی سا‌وور بوو. جا‌ر جا‌ر ده‌هاته ئا‌وه‌دانی و چه‌ند شه‌وێ‌ک ده‌مایه‌وه. جا‌رجاری‌ش له‌ کاجستانه‌کانی ده‌وروپه‌ری سا‌وور...

سەرچاوهی ساوور پەناگهی زۆر له وردە یاغی و رینگەرکان بوو. بەلام ھەمەد تێکەڵاوی
لەگەڵ ئەوان نەبوو. جگە لەو کە تێکەڵاوی لەگەڵیان نەبوو، قسەشی لەگەڵ نەدەکردن. نەم
رەفتارە بێوێهە هەوێ ئەو کە یاغیەکانی نەوێ رقی لێ داگرن و نێرەیی پێ بەرن و ھەروا لێی
بترسن. ھەمەدۆک وەک ترسیکی رەش و تاریک لە سەرچاوهی ساوور دا دەسووپایەو.

ھەمەد لەسەر کاجیکی قەد ئەستوور ھەرزالتیکی بۆخۆی دروست کردبوو. ئەو شەوانە
نەدەچووہ نێو دێی، لەوێ دەخەوت و جەباریش لەبن دارێ ئیشکی دەکێشا. وەختێک نۆرە
ئیشکی ھەمەدیش بوایە دیسان ھەر لەو سەرە دادەنیشت و تەنگەکە بە سینگیەو
دەنوساند. جەبار نەیدەتوانی بچیتە سەر دارەکە. ھەمەد ئەو سەرە باش دروست کردبوو،
رێک و پێکی کردبوو و نەرمی کردبوو. زۆریی لە جەبار دەکرد کە بیتە سەرێ و جێ
خەوێکە بێنێ. جەبار نەدەچوو. لە لایەکیش پێی خۆش بوو بزانی ھەمەد ئەو سەرە چۆن
دروست کردو.

یەکیەک لە دیھاتیەکان کە خەبەرھێن بوو، عەلیچکۆڵی ھێنایە بن کاجە بڵێندەکە. جەبار
کاتیەک ئەوی دی خۆشحاڵ بوو. دەستیان لە ملی یەکتەر کردو یەکتریان ماچ کرد.
"چەند خۆشحاڵم کە برینەکەت چاک بوو تەوہ عەلیچکۆڵ... زۆر خۆشحاڵم... نیستا
لە کویتی؟"

ھەمەدیش خێرا لە کاجەکە ھاتە خوار:

"بەخێر بێی براڵە. زۆرمان بێر دەکردی."

عەلیچکۆڵ لەو ھەموو خۆشحاڵییە ھەمەدو جەبار سەری سوپما. لەپێش دا نەیتوانی
قسەیک بەکا. چەند جار گوتی:

"ھیچ، ھیچ..."

پاشان خۆی کۆ کردەوہو گوتی:

"نیستا لەنێو دەستە و ھەمان کالاییم. پاش ئەوێ دۆردووە شیت کۆژرا، چوومە نێو
دەستە کالاییم. بۆخۆمان دەگەرێن و کارمان بە کاری کەس نیە. ئەو ھەمان لەنێوچاوانی
نووسراوہ."

جەبار پێکەنی:

"وادیارە خەفەتت زۆر عەلیچکۆڵ، چما خەبەرێک ھەیە؟"

عەلیچکۆڵ ھەناسەیکە ھەڵکێشا:

"هەر مەپرسە کاکە، هەر لێم مەپرسە."

دانیشتن و پالێیان بە دارەکەویدا.

عەلی چکۆڵ:

"نایب رەجەب لە کوێیە؟"

پاش گوتنی ئەم قسەیەش تەماشای دەورووبەری خۆی کرد.

جەبار:

"عومری درێژی بۆ تۆ بەجێ هێشت. ناخرەکە ی هەر بە برینەکە ی چوو."

عەلی چکۆڵ:

"حەیف نایب رەجەب، حەیف... ناخری دنیا هەر ئەمەیه."

جەبار:

"بەخۆپایی نیە کە دەلێن دنیا فانییە... ناخرەکە ی ئەمەیه... خاک..."

حەمدە هۆشی لە جێیەکی دیکە بوو. هاتەو هۆش خۆی:

"بیستمان کە دۆردوو شیتیان کوشتووە. بەلام حەز دەکەین لە زمانی تۆی ببیسین، چونکە

نەتۆ لەگەڵی بووی."

عەلی چکۆڵ:

"مەپرسە کاکە حەمدە، مەپرسە... ئەو لاوە تۆلە نەمامانە لە خۆین گەوزین..."

حەیفیان کرد... بەراستی حەیف..."

جەبار:

"بۆمان بگێرەووە عەلی چکۆڵ... بزانین چۆن بوو؟"

عەلی چکۆڵ:

"وەختیک لە ئێوە جیا بووینەووە، دۆردوو شیت زۆری پێ لێ هەلێنا. زۆر... نیدی لە

دیهات ژنیشمان هەڵدەگرتن. ژنەکانمان هەڵدەگرت و دەمانبردنە سەر چیاو لەوێ سەمامان پێ

دەکردن."

جەبار:

"هەر یاغیەکە کاری وای کردبێ، خێری نەهاتووە پێ. مومکین نیە چاکە ی بێتە پێ

عەلی چکۆڵ."

عەلی چکۆڵ:

"نگهه هه نه مه با، قهیدی نه بوو. به لām چیمان نه کرد؟..."

جهبار:

"جا ده تانویست چی دیکه بکه نه؟"

جهبار زور سه ری سور مابوو و هه رده م سه رسورمانه که ی پتر ده بوو.

عه لی چکۆل:

"هه موو مالّه کانی خسته بهر باج و خهراج. هه موو مالّیک ناچار بوو به پتی بوون و

نه بوونی خۆی باج به دۆردوو شیت بدا."

جهبار:

"له و قسانه!."

عه لی چکۆل:

"جاری ماویه تی."

جهبار له سهیران چاوی پتّ ده په ریپوون:

"باشه چی دیکه تان ده کرد؟"

عه لی چکۆل:

"له بهنده نی "و شترمل" سه نگه ریکی دروست کرد بوو. له وئ داد نه شت. هه ره هیوانیک

به وئ دا تپه ریپا گولله یه کی له دهستی چه پی ده دا. هه ره که سیش هاتبا به وئ دا برپا

گولله یه کی له دهستی راستی ده دا."

جهبار:

"که وایی، باش له که لله ی دا بوو."

عه لی چکۆل:

"لانی که م تفهنگی له دهستی سه د که س داوه و نقوستانی کردوون. زۆریشیان مردوون."

جهبار:

"په نا به خوا... باشه، دوايه چی؟"

عه لی چکۆل:

"به برای خۆم بلّیم رۆژیک به سه ره گوندی سپی به بیحان دا دا. هه موو ژنه کاغان له ژووران

هینانه ده ره له مهیدانیک کۆمان کرد نه وه. په ره ژنه کانیشمان هینان. هه موومان ناچار کردن

هه لپه رن. به سه ته زمانانه له ترسان وه که میگه له مه ره سهریان ده به ری که نابوو. به برای خۆم

بلیتم هیندیکیان له ترسان نهختیک ههله ده پهرین و پاشان رایان ده کردو خۆیان له نیتو نهوانی دیکه داویشتهوه. پاشان دۆردوو شیت زاری کردهوه و نامووس و نابرووی هه مووانی وه بهر جنیو دا. ههروا جنیوی ده دا. هه موو دئییه که مان پاوان کردبوو. پیاوه کان له مالان دا خۆیان شاردبووه وه نه یان ده ویرا بیینه ده ری. له پر نازانم چ بوو که تۆزو خۆلیک بهرز بووه وه نهوسه ری دیار نه بوو. ئیستاش نازانم له نه کاو چۆن بوو. له نیتو تۆزو خۆل دا ماینه وه. چاو چاری نه ده دی. دۆردوو شیتیش له پر ون بوو. له نه کاو دیتم له سه ر بانیکم. هیچ له بیرم نیه چۆن خۆم گه یاندبووه نه و سه ربانه. تهنه گه که به دهسته وه نه بوو. نیو سه عاتیك مه دانه که تۆزو خۆلیک بوو هیچ نه ده بینرا. پاشان تۆزو خۆله که مرده وه. دیتیه که کان هه لده خولان. هه موویان له شه که تی یان خه ریک بوون به لادا بین. نه من له سه ربانی هاته خوار. له ترسان وه ک میژۆکه ده له رزم. ئیستاش نازانم چۆن و بۆچی له سه ربانی هاته خوار. ئیستاش له بیرم نیه... نازانم چۆن هاته خوارو بۆچی هاته خوار. له سووچیک راوه ستام و چاوم له دیتیه که کان کرد. دیتیه که کان ورده ورده ماله کانیا و مه دانه که چۆل بوو. هیچ کهس منی نه دی. له وانه شه دیتیا و کاریان پیم نه بوو. نه و به شه ی خوا ده زانی. له وانه شه هۆشیان نه ماب. که بمناسن. نهوانی دیکه یان به جۆریک نه غن نه غن کردبوو که هه ر ده تگوت قیمن. که لاکی هیچ کهس له مه دانه که دیار نه بوو. هه موویان کوت کوت کردبوون. هه م دۆردوو شیت و هه م نهوانی دیکه. هیچ جیه کیان دیار نه بوو. له نیتو تۆزو خۆل دا ته نیا چه ند قۆنداغه تهنه نگ دیار بوون و ته واو. لینگه چه که مه یه کی دۆردوو شیتیش له سووچیک که وتبوو. ئیدی هیچ نه دی. مه سه له که به م جۆره بوو... پاشان وهختیک هۆشم هاته وه بهر خۆم، رام کردو وه شاخی که وتم."

جهبار:

"ناو؟!... جۆریکی دیکه یان به نيمه گوتبوو."

حه مه د:

"دیار بوو ناخه که ی نه وه ده بی. نهویش وادیار بوو هه ر به دوا ی نه و رۆژه دا ده گه را. ده یزانی ناخه که ی هه روا ی به سه ر دی. هه ربۆیه ش به جاریک شووی لی هه ل کیشابوو و هه رچی به دلای دا هاتبایه ده یکرد."

جهبار:

"نه و کالایچی وه سمانه ش چه یی له بهر دۆردوو دا نیه. نه می ش جۆریک دۆردوو شیته."

عەلىچىكۆل:

"نا، ئەو ۈك دۆردۈۈ شىت نىە. ترسەنۆكە. دوو روۋىە. بىژوۋىە كە بۆخۆى. ئەو بەو ناسانىيە كلكى بە تەلەۋە نابى." "

جەبار:

"دەمەۋى نامۆزگارىيەكى برايانەت بىكەم. ئەۋىش درەنگ يان زوۋ، ۈك دۆردۈۈ شىت لەنىۋ دەچى. ئەۋىش ناخرخىر نىە. ئەتۆ لىتى دوور كەۋەۋە برالە. ئەگەر دەتەۋى لە بەلا بە دوور بى، لىتى جىيا بەۋە. زگم پىت دەسۋوتى." "

خەمەد ۈك ئەۋەى ھەر گۈتتى لەۋان نەبى، ئەسلەن كارى بە كارى وان نەبۈۋ.

خەمەد:

"عەلىچىكۆل زگم پىت دەسۋوتى." "

پاشان دەستى عەلىچىكۆلى گرت:

"ئىستى بلتى چۆن بوۋ ھاتىە لای نىمە. خەبەرىكت بۆ ھىناۋىن؟." "

عەلىچىكۆل ماۋەيەك تەماشاي خەمەدى كىرد. پاشان سەرى داخست. رەنگى سوور

ھەلگەرا. پاشان خىرا خىرا قسەكانى كىرد:

"كالاچى ۈسمان لەدۋا تۆى ناردۈۈم. دەيەۋى بت بىننى. لەمنى پرسى خەمەدۆكى دەناسى. گۈتم ئەدى برادەرىن. زۆرم تارىف كىردى. گۈتم ۈك براى خۆمە. گۈتم ۈدەۋاى دەكەۈم و دەيىنمەۋە. زۆرتان بەدۋادا گەرام." "

خەمەد و جەبار لەبنەۋە تەماشايەكى يەكتىيان كىرد. بەۋ مانايە كە: "دەبى كەلەكىك

لەكاردا بى." "

خەمەد:

"باشە، ناۋا؟." "

عەلى چىكۆل:

"بەلتى، ناۋا." "

جەبار:

"زۆر بەدۋاى نىمەدا گەراى؟." "

عەلى چىكۆل:

"زۆر." "

جەبار:

"كالايجى چ كاريكى بە نيمەيە؟"

عەلى چكۆل:

"ئەمەن زۆرم تارىفى ھەمدى بۆ كۆرد. گوتى ئىستا كەوايە بۆل لاي و بېيەنە لاي خۇمان."

ھەمدە:

"بۆى براكەم. سوپاست دەكەم."

جەبار بە قىنەو تەماشايەكى كۆرد.

ھەمدە:

"ھەستەن بابروين. ئەمەنىش دەمەويست بېيەنم. ھەستەن با زووتر بېروين. لەكۆى

چاۋەرئىمانە؟"

عەلى چكۆل:

"لە چياى "كۆنور"..."

ھەمدە:

باشە... ناكۆى پياۋ قسەى ۋەسمان كالايجى لە ەرزى بدا."

جەبار زۆرى پىسەير بوو.

ھەمدە:

"چما دەكۆى كالايجى پياۋى بانگھىشتەن بكاو..."

عەلى چكۆل:

"ئاخر زۆرم تارىفى تۆ بۆ كۆرد..."

جەبار، ئەو دىھاتىيەى عەلى چكۆلى بىرەبوۋە ئەۋى، بىرە سوۋچىك و لىتى پرسى:

"ئەو ياغىيە تۆى چۆن بەگىر ھىنا؟"

كابراى دىھاتى:

"يىستەم تۈۋشى ھەركەس بى خەبەرى ھەمدەۋكى لىدەپرسى، ھەتا ھىنايانە لاي مەن.

دەيگوت لە دەستەى ھەمدەۋكەم. داۋاى لىدەكۆم بېيەنمە لاي ئىۋە. دەيگوت لىم ون بوون.

مەنىش ھىنام. زۆرم لەبەر پارايەۋە..."

جەبار:

"باشە، تىگەيشتەم. ئەتۆ بۆل، ئىدى."

کۆنور لیرهوه زۆر دوور بوو. رۆژه پئیهك زیاتر.
 کابرای دێهاتی بهدم دوور کهوتنهوهوه ههر دهرویشته و ناوړی دهدايموه دواى خۆى.
 همهد له دواوه بانگى کرد:
 "کاک حوسین ههتا چهند رۆژى دیکه دئینهوه. بهخوات دهسپێرم. زۆر سوپاس که
 هاوړپیه کهمانت هیتا."

دێهاتی:

"بهخواتان دهسپێرم."

لاى نيوهړپیه گهيشته "سیرینگىچ". دنیا خهريك بوو تاريك بى، له چۆمى كهشيش
 پهرينهوه. لهوئ له دئیهك نانیان وهرگرت و خواردیان. پاش یهك دوو سعات هسانهوه
 دووباره وهړئ كهوتن. لاى تاوههلات گهيشته "سپیهقهلا". لهسهراوهیهك كه قهراخهكانى
 خهنتیلکهیان گرتبوو ناویان خواردهوه. له تهواوى رینگادا همهد له پێشهوه، عهلى چكۆل
 لهدواى نهو و جهباريش لهدواى وان دهرویشته. له گردیكى سپىكه له پشت سپیهقهلا بوو،
 وهسهر كهوتن. دهیانهويست شهوئ لهوئ بنوون. دیار نهبوو بۆچى كاتیك له گردهكه
 دهچوونهسهر عهلىیهچكۆل زۆر بهجى ماپوو. جهبار لهم دهرفهته كهلكى وهرگرت:
 "همهد، كاك همهد، دهزانى..."

همهد پێكهنى:

"دهزانم كاكه جهبار."

جهبار سهرى له كارى همهد دهرنهدهچوو:

"نهدى بۆچى دهچين؟"

همهد:

"تئنهگهيشتى براله؟... بۆ نهوهى بهداومهوه بكا، پياوى بهدوادا ناردووم. كهسپكيش كه
 من دهناسى. بانگهيشتنى كردووم. دهكرئ نهچم؟ پێى وا دهبى ترساوين. پێى وايه داوى بۆ
 داناوين!."

جهبار:

"ئيمه نهوه خهريكين به دهستى خۆمان خۆ دهخهينه داوى نهو. نهوان لانى كهم ده كهسن."

همهد:

"سهه كهشيش بن چارهيهكمان نيه."

جەبار:

"گەوايە با عەلى چكۆڭ بكوڭين..."

حەمدە:

"نا... دەمەوى كالايجى بېينىم. دەمەوى بزانم چ جۆرە پياوتكە."

جەبار:

"بۆجى بىبىن؟... باشە، نەگەر پىت خۆشە بچىن بىبىن. بزانن چ دەبى."

حەمدە:

"پروانە روخسارى عەلى چكۆڭ. ھەر تاوھى جۆرىكە. روخسارى ۋەك روخسارى پەژىوانان دەچى، واديارە ھەزار جار لەو كارەى كردوويە پەژىوانە. لە كردەوھى خۆى پەژىوانە. وام دىتە بەرچاۋ كە لەنەكاۋ بوخچەى دلى دەكاتەوھ ھەرچى لە دلى داىە دەيلى... پروانە، تەنانەت لەھزەيەكيش چاۋ لە چاۋمان ناكە. لەوانەشە لە دلى خۆى دا دوعا بكا كە نەچىنە لاي كالايجى. با بىتەوھ پىتەوھ تەماشاي چاۋانى كە..."

لەو بەينەدا عەلى چكۆڭ پىيان گەيشتەوھ. ئەوانىش قسەكەيان بە ناتەواۋى بەجى ھىشت.

حەمدە دەستى لە شانى عەلى چكۆڭ دا:

"باشە، كاك عەلى چكۆڭ، ناۋا؟..."

عەلى چكۆڭ لىۋى دەلەرزىن:

"بەلى... ناۋا..."

ۋەك سەرخۆشان بەلادا ھات. مات بېو. لەسەر گەردەكە چەند دارە گوڭز ھەبوون. دارى

پىر... گەيشتە بن دارەكان.

جەبار:

"نىۋە بچەون. ئەمن تىشك دەكىشم."

راكشان و نووستن.

بە نۆرە نووستن و ھەستان. كاتىك ۋەخەبەر ھاتن، نىۋارە بوو. لە سىپىيەقەلا ڤا بەرەو "ناندىرى" بايان دايمەوھ. نىرە بەردەلان بوو. پاشان گەيشتەنە كاجستانىك. كاجەكان وا پالىان وىك دابوو، پلىنگ نەيدەتوانى بە نىۋيان دا رابرى. ھەمو جىيەك بۆنى پنگ و جاترە كىۋىلەى لىدەھات. دەنگى چۆرە چۆرى ناۋى ھەموو جىيەكى پىر كەردبوو. جار بەجار دەنگى كۆترە بارىكەيەك بەرز دەبووھە.

جەبار:

"خەرىكە بگەينە "بەردە شەھىن".

عەلى چىكۆل:

"بەلئ... سەبەينى بەيانى دەگەينە لاي كالايى. قەرارە لە چىاي كۆنور لە پەنا "كانى شىنكى" چاوەريمان بئ."

حەمەد ددانی لە چەرەو بەردن. بەلام پيشى خۆى گرت. حەمەد ھەرچەند بىرى دەکردەو ھەيدەزانى كالايى بۆچى داوى بۆ داناو. فکرى شىوابوو. عەبدىخانى ۋەبىر دەھاتەو. بەلام ھەيدەتوانى ئەو دوو کەسە پىکەو پەيوەندەدا.

عەلى چىكۆل:

"ئىو لىرە بچەستەو. با ئەمن بچم خەبەريان پى بەم."

گوتيان:

"ئەتۆ برۆ."

ھەردووکیان دانىشتن ۋ پاليان بە دارىکەو دا.

حەمەد:

"ئەتۆ چۆنى تى دەگەى جەبار?... لەوانەى ۋەبەر دەسپىژمان دەن؟"

جەبار:

"نا بابە... ھەتا چەند بەرخان بۆ سەر نەبرن ۋ بۆمان نەکەنە کەباب, نامانکۆژن."

حەمەد:

"راست دەگەى. كالايى غىرەتى ئەوئى نىە بەم جۆرە لەگەلمان بەرەو پرو بئ. نەگەر ئەمە ئەو ۋەسمان كالايىيە بئ کە ئىمە بىستوومانەو زانیومانە, ھەتا تەنگەکاغان لى ۋەرنەگرئ, کارى پىمان نىە. ئەو دەيوئ لەسەر سفرەى مانکۆژئ. بەلام ئەمن دەمەوئ بزانم بۆچى نەخشەى کوشتنى ئىمەى کىشاو."

جەبار:

"زانينى زۆر ئاسانە. ئەو پياوى عەلىسەفابەگە."

حەمەد:

"باشە?..."

جەبار:

"عەلى سەفابەگىش..."

خەمەد:

"نا بابە..."

جەبار:

"بەرپاستى ئافەرىم بۇ ئەقلىت. ئەوانە سەگى يەكترن... تىگەشتى؟"

خەمەد:

"تىگەشتىم."

جەبار:

"چى دىكەى تىدا بەستە نىە."

نيزىك نىوەرۇ بوو كە عەلى چكۆل ھاتەوہ.

ھەستان. بەرەو كانى شىنكى وەرپ كەوتن. كاتىك گەشتەنە خوارەوہى كانى شىنكى، لە دور كالايى دەركەوت. بۇ لاي وان دەھات. ديار بوو زۆر ورياي خۆيەتى. خەمەد خۆى لە عەرزى داو كالايى وەبەر دەسپىژ دا. لە پشەتەوہش دەنگىك ھات:

"ئاي كۆررام."

خەمەد ئاوپرى دايەوہ. جەبارىش لە عەلى چكۆلى دابوو. عەلى چكۆل لە خويىنى خۆى دا گەوزى.

جەبار:

"ھەقى خۆى بوو. ھەتا ئاخىرى راوہستام بۇ ئەوہى بۆخۆى وەزمان بى و گيانى خۆى بکرىتەوہ."

خەمەد بە داخ و خەفەتەوہ گوتى:

"كالايى ون بوو. پىنم وايە پەلەم كەردو نەم ھەنگاوت."

پاشان بانگى كەرد:

"كالايى... نەگەر تۆسقالىك پياوہتەت ھەيە، وەرە پىش. مەترسە، سەگى

عەلى سەفابەگ، پياو كۆر، ھەرامزادە. وەرە پىش..."

جەبارىش نەپەندى:

"پىت وابوو لەبەرت ھەل دىن؟ نەگەر پياوى وەرە پىش."

لەولاي را جوابىك نەبوو.

تاويك دواتر لەچارەدەوريان دەنگى تەقە بەرز بوو.

خەمەد پىكەنى:

"كالايى غىرەتى ھاتەوہ بەر. ئىستا نىشانت دەدەم."

ھەتا نىوہشەوئ شەپرى كەرد.

(۲۰)

داویکی ناپیاوانه که کالایی به دستوری عبدی خان و علیسه فابهگ بۆ حممه دۆکی نابووه، رزگاری حممه دۆک لهو داوه بۆ شهوی دلۆپه خوینیک له لووتی هاتبی، بریندار بوونی کالایی و کوژرانی دوو کهس له دارودهسته کهی، به خیرایی له قهديرلییهوه گهیشته کووزان و له جهیهانهوه گهیشته ئهدهنهو عوسمانیهو سهرهنجام له ههموو چوکورواوا گهپا. ئهم بهسهرهاتهی حممه دۆک به زیادهوهش له چوکورواوا کیتوهکانی توپرووس دا زار به زار دهگهپا. ههموان لایهنی حممه دۆکیان دهگرت. خه لکی دیهاتی کیتوپاره که لهو بهسهرهاته ناگادار ببوون، ناماده بوون به ههموو قیمهتیک له حممه دۆک بهرامبهر به دوژمنهکانی دیفاع بکهن... به ههر قیمهتیک.

خه لک دهیانگوت:

"حممه دۆک لاویکی پاکه. حممه دۆک سهرتاپای دله. ههتا خوینی دایکی له عبدی خان نهستی ن دهست ههڵناگرێ. ناشیه لێ گوندی وایوی به گهرووی علیسه فابهگ دا بچیتته خوار..." شهپی حممه دۆک له گهڵ کالایی، زیاتر له ههموو جیهک شوینهواری لهسهر گوندی وایوی دانا. نیواره بوو که ئهو خه بهره گهیشته وایوی. ههموان دهستیان له کار ههڵگرت، له مهیدانی ناوایی دا کۆ بوونهوه. دیهاتییهکان که یفیان ههبوو. دیهاتییهکان پشتیوانیکیان بۆ پهیدا ببوو. دهیانگوت:

"حممه دۆک له پشتمان..."

دیهاتییهکان وهجۆش هاتبوون. ههر کهس داستانیکی لهبارهی حممه دۆکهوه دهگێڕایهوه. له ماوهیهکی کورت دا حممه دۆک لهسهر زارو زمانان بوو به ئهفسانه. داستانی وا لهبارهی

قاره مانه تی و به سهراته کانی همه دۆکمه زار به زار ده گهرا که تنانته ته مهنی ده که سیش بهشی نه ده کرد. به لām دیتهاتییه کان حازر نه بوون ده ست له باوه ری خویان هه لگرن. همه دۆک له راست کالایچی و دوژمنانی وان را هاتبوو. دوو سال بوو دیتهاتییه کان له ترسی کالایچی نه یانده ویرا لاق له دینی بهرنه دهر. عه لسه فابه گ زهوییه کانی یه که به یه که له ده ست دهر دیتان. دیتهاتییه کان نه ده ویران بچنه شاری و شکایه له عه لسه فابه گ بکه ن. نه گهر شش مانگی دیکهش وا چوبایه، تهواری زهوییه کان ده بوونه نی عه لسه فابه گ و دیتهاتییه کان هه موو ده بوونه کۆیله ی نهو.

"وه سمانه زله"، له نیتوه پاستی گۆره پانه که له سهر بهردی چالآوی دانیشتبوو. ده یگوت:

"همه دۆکی من... شه هیننی من..."

چی دیکه ی نه ده گوت. تاویک بیدهنگ ده بوو، سه ره نوێ دهستی بی ده کرده وه:

"همه دۆکی من... شه هیننی من..."

وه سمانه زله پیره پایاویک بوو هه شتا ساله، ریوه له، چاوشین و بادامی و کۆسه کار، که ده - پازده مووش له ریشی سپی بیوون.

وه سمانه زله ده کورپی رهشیدی هه بوون. کوره کانی و دیتهاتییه کان ده وریان دابوو. ههر چاوه روان بوون بزائن نهو ده لئی چی. وه سمانه زله جاریکی دیکهش دووپاتی کرده وه:

"همه دۆکی من... شه هیننی من..."

نه عجار هه ستایه سه ره پی و پرسی:

"شه هیننی من ریگر نیه، وا نیه؟"

گوتیان:

"چما نه قل ده یگری همه دۆک ریگری بکا؟"

وه سمانه زله:

"کوره کانم، نه سپه کهم بۆ زین که ن، خه لکینه نیتوهش پوولتی کۆ وه که ن. ههر کهس ههر چه ندی له دهستی دی. نه من ده مهوئ بچمه لای شه هینمان. شه هینم لهو کیتوانه بی پوولته لهوانیه پیویستی بی. ههر کامیکتان چهند ده توانن پوولتی دابنیتن. ده مهوئ بچمه لای شه هینم."

هه تاو کهوت. سه رانه ری خاکی چوکورواوا کهوته بن هه لمی شهوغم. نه سپی وه سمانه زله له نیتو مژدا به رهو چیاکانی تورپووس لینگی ده دا...

"همه دۆکی خۆم... شه هیننی خۆم..."

به سى رۆژان خۆى گەيانده ئاسىياب چەشمە. وهختىك له نىتو دىتى له ئەسپەكەى دابەزى،
 ئەوەندە گەت و شەكەت بوو كە خەرىك بوو بگەوئ. هەوسارى ئەسپەكەى گەت و بە شەلەشەل
 بۆ نىتوئەندى دىتى وەرئ كەوت. گەيشته گۆرەپانى نىتوئ. ئەسپەكەى له ئارەق دا شەلەل بوو.
 هەناسەپرەكەى وئ كەوتبوو. گىژ بوو. منداڵەكانى ئاوەدانى دەستيان له يارى كىشايەووە له
 دەورى پىرى شەكەت كۆ بوونەووە بە سەرسوڤمانەووە سەريان كرد.

وہسانەزلە پاش ئەوہى نەختىك حەسايەوہ، بانگى منداڵەكانى كرد:

"منداڵىنە... وەرەپىشئ بزانم."

منداڵەكان غاريان داو ھاتنە لای.

ئەسپى مامەپەرە كە ئارەق لە چوارپەلى دەچۆرا، لاقى پىشەوہى كە بۆ لای بەر زگى
 ھەلئىنابووہو، دانايەوہ عەرزى.

"مالئى "عەلىيەكەچەل" لە كوئىيە، منداڵىنە؟."

گەورەترين منداڵ ھاتە پىشەوہ:

"لەمىژە مردوہ... ھىشتا من لەدايك نەبووم كە مردوہ."

وہسانەزلە:

"باشە، مالئى حەمەدۆك لە كوئىيە؟."

ھەر ئەو كۆر جوابى داىەوہ:

"مامە نەتۆش ماشەللا حەوسەلەت ھەيە!."

وہسانەزلە توورە بوو و نەپاندى:

"ئەم قەسەيە چيە كۆرەم؟... بۆ پىت سەير بوو؟."

منداڵەكە:

"چا نەت زانیوہ مامە؟... حەمەدۆك ياغى بووہ."

وہسانەزلە:

"ئەمن چوزانم رۆلە گيان. ئەمن خەلگى چوگورواوام. حەمەدۆك دايك و باب و كەس و

كارىكى لەدىتى دا نيە؟."

منداڵەكە:

"نەج."

وہسانەزلە:

"ئەگەر ھەممەدۆك دېتەو، مېوانى كى دەپى؟"

مندالەكە:

"دەچىتە مالى مام عدلى دورمووش."

وہ سمانەزلە:

"گوتت ھەممەدۆك ياغى بوو؟"

مندالەكە:

"ئەدى، ياغى بوو. جارىك ھاتبووہە ئاوابى... دەيگوت ئاغامانى كوشتوہ... ئەودەم تەواوى مەزراو زەوىيەكانى ئاغامانى، ھەروەك ملكى بابى بن، لەنىو دېھاتىيەكان دا دابەش كرد... ئەدى مامە. دپوولەنەكانىشى سووتاند. ئاغامان دەيكوژى. لەم دىيەدا ھىچ كەس ئەوى خۆش ناوئ مامە... تەنيا مام عدلى دورمووش خۆشى دەوى. ئاغامان ئەوى لە دىي دەردەكار، جا دەيىنى مامە."

وہ سمانەزلە:

"مالى مامە عدلىت لە كوئىيە رۆلە گيان؟"

مندالەكە بەسەر مالەكەى نیشان دا:

"ھۆويە... لە ھۆوى."

وہ سمانەزلە ھەوسارى ئەسپەكەى راکىشا. گەيشتە دەرکى مالى دورمووش عدلى.

"مېوانى خوام برا گيان."

دورمووش عدلى بە پشتى كۆمەوہ بە توتى كراس و دەرىيان ھاتە دەر. ريشە سپىيەكەى دەتگوت دەگاتە سەر نەژنۆى:

"مېوانى خواى بەخىر بى... جىي لەبان سەرمە."

ھەوسارى ئەسپەكەى گرت و بردىە تەويلە.

لە ژوروى ئاگر داييسا. ژوروەكە بۆنى كاو ھەويرو تەپالەى لىدەھات.

عدلى دورمووش ھات و بەرامبەرى مېوانەكەى دانىشت. قوتووە توتنە زەلام و

ژەنگاوىيەكەى دەرھىتاو لەپىتش مېوانى راگرت:

"بەخىراتى..."

وہ سمانەزلە سەرى بردە بن گوئى. بەسپايى و بە ترسەوہ بە گوئى دا چپاند:

"وہرە پىتش... گوئت بىتە پىتش... خەبەرىكت لە ھەممەدۆك ھەيە يان نا؟... لە كوئ

دەتوانم وەيىنىم؟"

عەلى دورمووش بە قاقايەكەو بەۆلەندى:

"بۆ دەترسىتى؟... بۆچى بە ترسەوۋە ناۋى ھەمەدۆك دىنى. مەگەر چ بوۋە؟..."
وہ سمانەزلە:

"ئەمەن چوزانم... ئەمەن بە دواى شەھىتەم دا دەگەرپىم، دەمەۋى سۆراغىنكى ھەمەدۆكى بزانم."
پاشان بە درىژى بۆى باس كىردو گوتى كە بۆچى ۋە دواى ھەمەدۆك كەوتە. لەو نىۋەدا ژنى
عەلى دورمووشىش گوتى ھەل خستىبوو.
وہ سمانەزلە ديسان دوپاتى كىردەوہ: "ھەمەدۆكى مەن، شەھىتى مەن." ۋە قسەكەى تەوار كىرد،
"ھەمەدۆكى مەن، شەھىتى مەن" ى كىردىبوۋە بىنئىشە خۆشە.
ژنە:

"ھەمەدۆك، شەھىتەكەمان... ئەو دەبىنى، ھەر ئەم رۆژانە عەبىدى دەكوژى. ئەو دەش
بىنى. پاشان دىتەوۋە زەۋىيەكانى دەدا بە دىھاتىيەكان، ئەگەر بزانى براى مەن، ئەو دىھاتىيە
بى ناموسانە چ بەلەكەيان بەسەر كۆرەكەم ھىنا... با رۆژى بى، ئەودەم دەبىنى چۆن دەچمە
نىۋەپاستى گۆرەپان ۋ چاۋم دەقوغچىم ۋ زارم دەكەمەو. بۆخۆم دەزانم چ بەو بى چاۋ ۋ رووانە دەلەيم
كە لاقى كۆرەكەمىيان لە ئاۋەدانىي بىر ۋ ھەرچى خەراپە بوو لەگەلەيان كىرد. بىر براۋە... بىر
ھەمەدۆكى ۋەبىنە، ئەگەر دىتەوۋە سلاۋى مەنىشى پى بگەيەنە، با ئەو يەزىدەش بكوژى، با عەلى
سەفابەگىش بكوژى. پى بىلەن سەرى كالايىچىش بىر ۋ بىنئىرەتەوۋە چوكووراۋا. بىلەن پوروت ۋاى
دەگوت، تىگەپىشتى كاكە؟ سلاۋى مەنى پى بگەيەنە، بىلەن پوروت گىيانت ئەمانەى لىت دەۋى."

عەلى دورمووش:

"لىۋەپرە توخوا ئافرەت، لىۋى ۋەپرە. با كارى مەۋانەكەمان ۋەپرە خەين."

پىرژىن قەلەس بوو:

"بۆخۆت لىۋەپرە."

عەلى دورمووش:

"بۆخۆم چ لىۋەپرەم."

ژنە:

"عەلىيەشەل دەيەۋى بچىتە لاي ھەمەد. دەلە ھەمەد لە "گەلەشكۆفە" يە. ئەو براپەشم
بەپرە بگە، با لەگەلە بچى."

عەلى دورمووش ترسابوو. پىرسى:

"ههتا وئ ریی چهنده کچی؟"

ژنه:

"دوره... نه دی چی؟"

وهسمانهزله:

"کهوابی نه مشه و میواتانم. سبهینی ده‌رۆین."

ژنه:

"نه مشه و هه‌مینی باشتیه برام. نه‌منیش به دواي عه‌لییه‌شه‌ل دا ده‌نیرم. نیستا بووه‌ته

گزیری عه‌بدی. به‌لام راستییه‌که‌ی نه‌وه‌یه له خۆمانه."

عه‌لی دورمووش چاری له ژنه‌که‌ی مۆر کردنه‌وه. ژنه بیته‌نگ بوو.

پاشان له‌په‌ر دیتیان وه‌سمانهزله پالی به دیواره‌وه داوه, سه‌ری به‌ریوه‌ته‌وه و خه‌وی لی‌که‌وته‌وه.

عه‌لی دورمووش پی‌که‌نی. ژنه‌که‌شی هه‌روا.

ژنه:

"په‌ره‌پیاوی به‌سته‌زمان... خوا ده‌زانی چهنده رۆژه به‌ری‌گاوه‌یه."

عه‌لی دورمووش:

"خوا بو‌خۆی ده‌زانی."

(۲۱)

به باریکه رئیەك دا به رهو بهرزاییه كانی گه‌لی شكۆفه ده‌پۆشتن. له به‌یانییه‌وه تا نیستا وه‌سمانه‌زله په‌یتا په‌یتا له عدلییه‌شەلی ده‌پرسی:

"بلێ بزائم، شه‌هینم چۆن پیاویكە؟"

هه‌موو جارێش عدلییه‌شەل وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

"چاوه‌كانی تا بلێی گه‌وره‌ن. مووی سه‌رو ریشی ره‌قن. روخساری ره‌ش نه‌سمه‌ره. چه‌نه‌گه‌ی باریكه. ره‌نگی تاوه‌سووته. ده‌سته‌پیاوه. ده‌رزیی به‌یه‌كه‌و تهنه‌نگ هه‌لده‌گرێ. نازایه. پیاوه. ترس له‌ دلی دا نه‌یه. نه‌گه‌ر بزائی ده‌شكوژرێ، رینگای خۆی به‌رنادا."

وه‌سمانه‌زله‌ گوێی بۆ نه‌م قسانه‌ راده‌گرت و له‌ فكه‌ره‌وه‌ ده‌چوو:

"باشه، بلێ بزائم شه‌هینم هه‌میشه‌ له‌م كێوه‌ ده‌بی؟"

عدلییه‌شەل:

"نا... به‌لام وا دیاره‌ نه‌مسال ده‌یه‌وێ لی‌ره‌ وه‌مینی. ناخه‌ گه‌لی شكۆفه‌ له‌ شار نی‌زیکه... ده‌زانی كه‌ خه‌جیجیش له‌ به‌ندیخانه‌ دایه. شایه‌ته‌كان قسه‌ی خۆیان وه‌رگرتوه‌ته‌وه، به‌لام حكومه‌ت دیسانیش واز له‌ خه‌جیج ناهینێ."

وه‌سمانه‌زله‌:

"وه‌ی شه‌هینی خۆم... وه‌ی هه‌مه‌دۆکی خۆم."

عدلییه‌شەل:

"نه‌دی، وایه."

پاشان گه‌یشتنه‌ مه‌یدانیکی سه‌وزو خۆش. ده‌تگوت گیای شه‌و مه‌یدانه‌یان به‌ مه‌قه‌ست برپه‌وته‌وه. هه‌وری پاییزی له‌ ئاسمان دا ده‌سووران، هه‌وری ره‌ش و سپی...

وه سمانه زله:

"چەندمان ماوه بگهینه لای شههینم؟"

عهلییه شەل بناریکی نیشان دا. ئەم بناره لیڤه وارو بەردەلان بوو:

"له هۆوهیه."

وه سمانه زله:

"حهزم ده کرد ههتا نه مردووم به چاوی خۆم شههینه کهم ببینم."

عهلییه شەل:

"دهیجینی نیشه لالا."

لیڤه واریان دهقه لاشتهوه ده چوونه پیش. لای ئیواره گهیشته کۆختهیهک. عهلییه شەل فیتووه کهی جارانی لی دا. جەبار هاته سەربانی.

عهلی بانگی کرد:

"جەبار... جەبار..."

جەباریش هه مەدی بانگ کرد:

"کاک هه مەد، وه ره بزانه کێ هاتوه."

هه مەدیش هاته سەربانی:

"سلاو عهلی ناغا به خێر بێی."

یه کتریان له نامێز گرت.

عهلی:

"دهبی بمبووری. زۆر له میژوه ده مەوی سەریکت بدهم. هیندی خه بهرم هه بوون ده بوو پیت بگهیهنم، به لام نه مەتوانی. چەند باش له داوی کالایی رزگاریت هات. بیستمان شو قه جبهیه ش کوژراوه، عهلی چکۆلی ده لێم. باوهرم نه ده کرد هینده ناپیاو بێ. ئەمن له وه ختهوه که له بیستانجیک بیستانه وان بوو دهیناسم."

وه ختیگ ئەمانه سەرگه رمی وتووێژ بوون، وه سمانه زله له پشتهوه یان راوه ستابوو و له سەرانه سەری روخساری دا زه رده خه نیه ک دیار بوو. ئەسپه کهشی به دوايه وه بوو و ههروهک هه میشه پیشووی راستی بو لای زگی هه لێنا بوو. مووی لهشی ئەسپه که له نارهق دا بریسکه یان ده دا.

حه مەد به دهنگێکی زۆر نهوی له عهلییه شەلی پرسى:

"ئه مه کییه؟"

عهلییه شەل:

"دەلتى خەلگى گوندى وايوايه... ھەمىشە باسى تۆ دەكا. دەلتى دەمەوى شەھىنەكەم بېيىم." ھەمدەك بە ئەسپايى لىتى نىزىك بووۋە، دەستى درىژ كىرد: بەخىراتى مامە.

ۋە سمانەزە:

"سلاۋ كوپم... ناكە شەھىنى مەن ئەتۆ بى؟"

ھەمدە:

"كى؟"

ۋە سمانەزە:

"ھەمدەك."

ھەمدە بە شەرمەۋە زەردەيەكى كىرد:

"خۆم."

ۋە سمانەزە بە گورج و گۆلىيەك كە چاۋەروانى لىئەندەكرا، ھەمدەك لى باۋەش كىرد

دەستى كىرد بە ماچ كىردى:

"ھەمدەك خۆم... شەھىنى خۆم..."

ھەم ھەمدەك ماچ كىرد ھەم دەگىيا.

جەبار ھات و مامەپىرە لى ھەمدە جىا كىردەۋە. پىرەپىيا ھەر لەۋى لەسەر بەردىك

دانىشت و سەرى لەنىۋ ھەردو دەستى گىرت:

"ھەمدەك خۆم... شەھىنى خۆم..."

جەبار دووبارە ھات. قۆلى مامەپىرە گىرت و بىرەپىرە ژوورى كۆختەكە. ژوورى كۆختەكە

ھەمەۋى بە كەۋلە ۋىچ پىرە كىرەۋە. فېشەكەدان و نارىجۇك و تەنگەكان بە دارو دىۋارەۋە

ھەلۋاسراپون. دانىشت. پىرە ھەر دەيگوت:

"باۋەپ ناكەم كوپم... باۋەپ بە چاۋى خۆم ناكەم. شەھىنى مەن تۆ بى؟ خۆتى؟"

ھەمدە ھەمەۋى جارى كە مامەپىرە نەم قىسانەي دەكەرد، لە شەرمان سوور ھەلدەگەپا.

پىرەپىيا:

"خۆتى... شەھىنى مەن خۆتى؟"

ھەمدە:

"دەپى بېۋورى مامە. نىرە چىيايە. قاۋە دەست ناكەۋى."

وه سمانه زله:

"شه هينم خوش بښ."

همه د که ميک قه لږو بېو. سهر روومه تي رهنګيان تڼي گه راپو. سيمله ره شه کاني دريژ بېوون. سيمله کاني باريک بوون. سهر وچاوي به سامتر بېوون. حاله تيکي هه برو ده تگوت هه مېشه ناماده به نامبازي دوژمنسي خوي بڼي و له بهر يه کي هه لږي. رهنګه رهش نه سمه رهنګه تاهه گازتر، تاريک تر و برژيو تر بېو. به ژنيشي که له گه ت تر بېو.

عده ليه شل:

"له و وخته وه که نه مديوي..."

جه بار:

"خو مالتي خه لکي گه لتي شکوفه ناوه دان کا. زور باشان پڼي راده گهن. له خواردن و خوراک که ميمان نيه. همه د، ناغاو کوڅاخو حکومته تي گه لتي شکوفه يه. نيتستا ديهاتي يه کاني گه لتي شکوفه قه ت ناچنه لاي حکومته. هه موو گړو گرفته کانيان به همه د ده لتي و همه ديش پيښان راده گا. همه د هتا بلتي عادلته... نه دي کاک عده ل، له وها تڼ نه تدويين کاره کان بهم جوړه ن."

عده ليه شل پيکه ني:

"چاک بو له چنګي کالايي رزگارتان بو. نه من هه موو خه بهر کا تم بيست. بيستو مه که عه دي چوه خوي هاويشته وه سهر کوڅي عده لې سه فابه گ و عده لې سه فابه گيش کالايي بانگ کرده و... به کورتي هه موو خه بهر کا تم بيستوه. هاتم بت بينم، به لام نهم ديتيه وه. له دلي خوم دا گوتم حه قه من کالايي همه دي شرت وگرم کرده. به سهری خوم دا داو رووم له کيتو بيا بان کرد. له سپي يه قه لا بيستم له گمل کالايي له راست يک را هاتوون و بريندارت کرده دوو که سيشيان لي کوژراون... له خوشيان کلاوي خوم هه لاويشت. گه رامي وه ناوه داني. هه روا گوڼي قولاغ بووم، که خه بهر يکي تڼ بزانم، هتا بيستم که له گه لتي شکوفه ي. ناو و نيشاني جي يه که تم له "کوژه دووران" وهرگرت..."

وه سمانه زله:

"شه هيني خوم. نه من راسپارده ي خه لکي وايواييم. کالايي سه گي عده لې سه فابه گه. له گوندي دا که س نه ماوه گولله ي کالايي وي نه که وتبي. عده لې سه فابه گ زه وي يه کاغان لي ده ستيني. به لام هاوار به حالي نهو که سه ي وه دواي حه قې خوي بکه وي، چونکه کالايي ده نيترته سهر و ده يکوژي. بيستان که..."

همه د رووي کرده عده ليه شل:

"که وایی هموو نهم کارانه له بن سهری عهبدی خان دان؟ وانیه عهلی؟... نهمن ههستم کردبوو که دهبی وایی."

وهسمانهزله به بیسهبری لهسهری رویشته:

"بیستمان که شههینی خۆمان نهو بی نامووسهی بریندار کردوه... بریا کوشتباتایه... بریا نهو کافرهت کوشتباتایه شههینی خۆم."

حه ممد زۆر له سه ره خۆو بی په له قاژه وهلامی دایه وه:

"دوینی بیستمان برینی کالایی کاری خۆی کردوه. دهلین پاش چهند رۆژێك چووه ته جهههنهم."

وهسمانهزله هاته نیو قسهی حه ممد وهوه دهستی کرد به ماچ کردنی دهستهکانی:

"بهراستیته شههینی خۆم؟... خوا بکا راست بی. نه گهر وایی زهوییه کاغان دهبنه وه به نی خۆمان. بهراستیته شههینه کهم؟"

حه ممد:

"راسته مامه... نه منیش پیم سهر بوو که چۆن بوو نه مکوشت... چونکه باشم سیره لی گرتبوو."

وهسمانهزله:

"خوا به مرادی خۆت بگهیهنی شههینه کهم، یاره بی نامین..."

پاشان چوو له تیره کهی بوخچهیه کی دهرهیناو هینای له پیش حه ممدی دانا:

"شههینی خۆم، نه مه دینهاتییه کان بۆیان ناردووی. خوایه شوکور. رینگام بده نهمن نییدی

برۆم. دهبی بچم مزگینی به دینهاتییه کان بدهم. دهبی له دینی دا بیکه نه جیژن..."

به په له هاته ده ری. ههوساری نه سپه کهی له دارێ کردوه. خۆی هارویشه سهر نه سپه کهی و

هاته بهر ده رکێ:

"به خوام سپاردی شههینه کهم. دهبی زووتر بگه مه وه دینی و مزگینی بۆ دینهاتییه کان بهرم.

مامه وهسمانت دیسان دیته وه لات. خوا بتپارێزی شههینه کهم، خوا حافیز."

وهسمانهزله نازهنگیی له نه سپه کهی داو لینگیی دا.

حه ممد:

"سهیره..."

جهبار:

"سهیره..."

عهلییه شهل:

"كۆپىنە سەرم لىي دەرنىچى، بەخۇا. نەم... نەم گەلى شىكۆفەتان چۆن دۆزىوئەو؟..."

جەمەد زەردەى ھاتى.

"دىومانەتەو ئىدى..."

عەلىيەشەل:

"دېيى ئىمە لە كۆي؟... ئىرە لە كۆي؟"

جەبار:

"ئىرە ئىرەيە كاك عەلى."

عەلىيەشەل:

"چۆن بوو رىتان كەوتە ئىرە؟"

جەمەد دىوارەكەى نىشان دا. سازىك بە دىوارەكەو ھەلاوئەسراپو.

عەلىيەشەل:

"باشە... خۆ نەمە ھىچى لىي دەرنايە."

جەبار:

"بۆچى؟... ھەر جۆرە دەنگىكت بوئ لىي دەردى."

عەلىيەشەل لە جەبارى تووپە بوو:

"جەبار، سەرم مەخە سەر."

جەمەد:

"عەلى ناغا... دەزانى نەم سازە ئى كىيە؟... نەم سازە ئى "عەلى بىچارە"يە، ئى ناشق

عەلى... لە "مازگاچ" تووشى بووين. لەسەر تەختە بەردىك دانىشتبوو، سازى لىي دەدا.

تفەنگەكەشى لەبەر دەمى لەسەر زەوى كەوتبوو. ھاتە گەلمان. لە ياغىيە قەدىمەكانە."

جەبار:

"عەلى بىچارە ناشقە... دەنگىكىشى ھەيە ھەر مەپرسە."

عەلىيەشەل:

"باشە تىگەشتىن. عەلى بىچارە ھەم ياغىيەو ھەم ناشقە، دەنگ و سەدايەكەشى زۆر

بەناوبانگە. بەلام ئىرەتان چۆن دۆزىوئە؟"

جەمەد:

"عەلى بىچارە خەلكى نەم گەلى شىكۆفەيە. خالەكانىشى زۆر پىاون. ئىستا تىگەشتى

عەلى ناغا؟"

عەلىيەشەل:

"تەگەيشتم."

جەبار:

"عەلى بىچارە لە ھەر كۆى بى، ئىستا پەيدا دەيتەو. ئىستا دەبى لەسەر چىاي بى. ھەقەن ئىستا گۆزانی دەلئى. خوا دەزانئى ئىستا شىعرى چۆن دەخوئىتەو. ھەر بىتەو، سازەكەى تاودەداتئى و دەست دەكا بە لىدان. وەزەى ئىمە ئاوايە كاك عەلى. خۆشى دەگوزەرتىن."

پاشان جەبار رووى كرده ھەمدە:

"كاك ھەمدە، ئەو بۆخچەيە بکەوہ بزانم خەلکى وايواى چىيان بۆ ناردووين."

ھەمدە:

"با بزانين."

ھەمدە لەسەرەخۆ بۆخچەكەى كردهوہ. بۆخچەكە پر لە پوول بوو.

جەبار:

"ئەمە ھەمووى پوولە؟."

ھەمدە:

"ئەدى... ھەمووى پوولە."

جەبار:

"دەولەمەند بووين."

ھەمدە:

"ئەرئى."

جەبار:

"بۆى مامە پىرە."

عەلىيەشەل:

"ئەمە بە دواى دا دئى. پىتان وانەبى ئەو پىرەپىاوہ بەو ئاسائىيە وازتان لىدئى. ئىستا دەش بىينن. پاش دوو مانگى دىكە ديسان لەنىو دىھائىيەكان پوولئى كۆدەكاتەوہو دىتەوہ. لەو جۆرە پىاوانەيە."

ھەمدە:

"لەو بەدبەختانەيە. خوا دەزانئى عەلىسەفابەگ و كالامبى چەنديان زولم لىكردوون."

عەلىيەشەل:

"ئىتو تازە خەمى پوولتان نەبى. گوندى وايواى وەك كىتو لە پشتتان راوەستاوه."

جەبار:

"وەك كىتو."

عەلىيەشەل:

"وەسمانەزلە زۆرى خۆش ويستى خەمەد. ئەگەر كالايييش نەو هەموو زولمەى لىنەکردنايه، ديسان دەهاتە لات و پوولتى بۆ دىناى. ئەمانە وان. وەختىك جارىك پىتى گوتى: "خەمەدۆكى خۆم، شەهينى خۆم"، ئىدى لە قسەى خۆى ناكشيتەوه. ئىستا ئەگەر بچيه مالىتى و سەرى منداڵەكانى بېرى، ئەگەر لە پىتش چاوى خۆى سەرى منداڵەكەى بېرى، ديسان كارى پىت نيه، ديسان هيچت پى نالى... ئەمانە نەو جۆرە مرۆفانەن."

جەبار:

"ئىستا كەوايه، دەكرى بلتين ئەگەر هەتا مردن ياغى بين، خوينمان لە كەپۆى نايە."

عەلىيەشەل:

"قسەى خۆپايى مەكە جەبار. پىت وايە عەلىسەفابەگ دەست لەسەر دەست دادەنى و دادەنیشى؟ كالايى رووحى عەلىسەفابەگ بوو. ئىتو رووحتان لىنەستاندوه. پىتان وايە لە خوينى كالايى خۆش دەبى؟"

خەمەد:

"هەرچى لە دەستى بى، دەيكا."

جەبار:

"ئەگەر لە دەستى بى."

خەمەد:

"واز بىنە كاك جەبار. عەلى بىچارە گوتەنى: كامە رۆژ شەوى بەدوادا نايە؟"

لەو نىوهدا عەلى بىچارە كە تەنگەكەى لاتەولات لەسەر شانى دانابوو، وەژوور كەوت. راستەپى چوو سەر سازەكەى. سازەكەى لە دىوارى كردهوه. هەر لەوى دانىشت و دەستى كرد بە قورمىش كردنى سازەكەى. پاشان لەپەر دەستى كرد بە گۆزانى گوتن. دەنگىكى گپو ئەستوورى هەبوو. دەتگوت دەنگى عەلى بىچارە نيه. دەتگوت ئەم دەنگە لە سالتە رىيەك دوورترهوه دى. دەتگوت ئەو دەنگە لە دوور، لە كىتوان، لە چوكووراواو لە دەرياوه دى. عەلى بىچارە بەگۆزانى دەيگوت:

"وهره دهرمان بکه زامی دلی من
که دنیا مهلحه می زامی دلت بی"
له پاشان بۆخۆی بێدهنگ بوو و سازه کهی بۆی نهستاندهوه:
"که دنیا مهلحه می زامی دلت بی".
له پاشان عهلی بێچاره دووباره دهستی پێ کردهوه:
"له دنیا دا به بێ تۆ نیمه یاریک..."
قامهکهکانی راوهستان. داهاتهوه سهر سازه کهی. وادیار بوو خهوی لێ کهوتوه. لهنه کاو
سهری ههڵپێی. قامهکهکانی بازيان دایهوه سهر ژێیهکان:
"ئهتۆی تهیری ههواو تۆی بهردی دڵ رهق".
وهك تۆفانێك سازي لێ ده داو گۆرانیی دهگوت:
"عهلی بێچارهیه ناوم، مهپرسه
نهمن نهو ناشقهم رۆژێکه نهقلم
که سهه رۆژی رهبع شیت و نهزام
نهمن نهو رنوه بهفره ی کێو و شاخم
وهکوو شاوی بههاران دوور ولاتم".
عهلی بێچاره بێدهنگ بوو. دهتگوت ههر لهو جێی لێی دانیشته چووک دهبیتهوهو لهنیو
دهچێ. دهتگوت ههر لهو جێی لێی بووه، بووته بهردو ئیدی جوولهی ناکا...
عهلی بێچاره سازه کهی به نهسپایی له سهر عمرزی دانا. همه دیش ههر له جێی خۆی وشك
بیوو. دیسان ههر نهو برسکهیهی جارن هاتهوهو له چاوهکانی خزی. دیسان ههر نهو پهله تیشکه
زهردهی برنجه لهسهری دا دهستی کرد به سووران و پریشك هاویشتن و دهستی پێ شۆقی چوکوراوا
له بهر چاری شهپۆلی دا.
حه مه د له عهلییه شهل نیزیک کهوتهوه:
"عهلی ئاغا."
عهلییه شهل:
"چیه کاکه؟"
حه مه د به چار حالیی کرد که بچنه دهڕێ. عهلییه شهل ههستاو رۆیشته لای ده رگا.
حه مه دیش ههستا. کاتیك نهوان چوونه دهڕێ، جهبار خزی له عهلی بێچاره نیزیک کردهوهو
نقورچیکی تی کوتا. عهلی بێچاره وههوش هاتهوه:

"عەلى، بزانە دەلێم چى عەلى."

عەلى بێچارە:

"چ بوو؟"

جەبار:

"حەمەد عەلىيەشەلى برده دەرى. تى گەيشتى؟"

عەلى بێچارە پێکەنى:

"تى گەيشتم."

جەبار:

"حەمەد شىت بوو. ئەقلى لە سەرى دا نە. دەزانی ئیستا چ بە عەلىيەشەل دەلى؟ داواى لى دەکا لە گەلى بچیتە شارى. هەموو گەلى شکۆفە دەزانى. هەموو دىھاتىيەکان دەزانن. هەموو دىھاتىيەکان دەلێن حەمەد دەبەوى هەتا ماوه جارێكى دیکە بە چاوى خۆى خەجيجى ببینیتەوه... ئەودەم ئیدى ئەگەر تەواوى تەمەنى لە زیندان دا بەریتەى سەر، باكى نە... هەموو دىھاتىيەکان دەلێن حەمەد گوترویه ئەگەر شار ئاوریش بى، خۆى تى داویم. هەموو دىھاتىيەکان دەزانن حەمەد چیتە. حەمەد، هەروا بزانە بە خوینى سەرى خۆى تینوویە. ئەم دەمەوى پیشى بگرم، بەلام ناکرێ. بە جۆرىك لیم مۆر دەبیتەوه دەلێى دۆژمنى ویم."

عەلى بێچارە:

"سەرخۆش دەبى لى گەرتى هیندە پروا هەتا دەکەوى."

جەبار:

"ئەگەر مەست بايە لى دەگەرام. بەلام حەمەد پیاوه... نەم کێوانە تا ئەمۆ پیاوى وەك حەمدیان بەخۆه نەدیوه... لەمەودا ئاش نایبینن. ئەسلەن بنیادەم نە، یەك پارچە نوورە... دەلێى پیاوچاکە."

لە دەرى با، گالەى دەکرد. بايەكى شىت... هیندەى نەمابوو بەفر ببارى. دەقیقەيەك لەمەوبەر تىپەنىك مراوى بەسەر کێوان دا تىپەرىن. ئەگەر زستان داھات مراوى كۆچ بەرەوخواری دەکەن. هەوا بۆنى زستانی لى دەهات. گەلا بارىك و تىژەکانى کاج لەبەر باى بەم لاو ئەولادا لار دەبوونەوه. حەمەد عەلىيەشەلى برده بن دارکاجەكە:

"دانیشە عەلى ئاغا."

وەختىك عەلى چاوى بە روخسارى حەمەد کەوت، سەرى سوپما. لىوێکانى دەلەرزین. بە نىگەرانییەوه چاوەپێ بوو کە حەمەد قسە بکا:

"حه مەد لە پەنا عەلی دانێشت:

"عەلی ئاغا، ئەتۆ پیاویکی ئاقلی. دەزانی که هەر بەلایەکی بەسەرم هاتو، ئەتۆ باعیس بوو. بەلام دەزانم که نیازی خەراپەیی منت نەبوو. دەزانم گوناھیکت نیو پیاویکی باشی."

عەلییەشەل:

"خو دەزانی..."

حه مەد:

"گۆیت لێی بزانە دەلێم چی عەلی ئاغا."

عەلییەشەل:

"فەرموو دلم لیتە."

حه مەد چەند لەحزە هیچی نەگوت و فکری کردو. سەرچاری رەش داگیرسابوو:

"نەمن سبەینی دەموئ بچمە لای خەجیج."

عەلی تێک رابوو:

"چی؟ چی؟..."

حه مەد بە دەنگێکی کاریگەر و دووپاتی کردو:

"نەمن دەموئ سبەینی بچمە لای خەجیج."

عەلییەشەل:

"باش..."

حه مەد:

"باش نیو، دەبی سبەینی بچم."

عەلییەشەل دەستی وەبەر چەنگەیی داو لە فکەر وە چوو. پاش ماوەیەک وە قسە هات:

"زۆر سەختە... زۆر... بە پیتی خۆت بەرەو مردن دەچی."

روخساری حەمەد گرژ بوو. تێک چوو. رەش داگیرسا:

"مردنی خۆم قبوڵ کردو. ئەجەلم هاتو. دەزانم چیم لە نیوچوانی نووسراو. بەلام راست

لە دلم دا، راست لەنیووەراستی دلم دا دەلێتی ئاگریان کردوتمو. دلم دەلێتی گری گرتوو

دەسووتی. دەلێتی خەریکن دلم لە سینگم دەردیتن. دەبی بچم. ئیدی تاقەتم نەماو. سبەینی

لەگەڵ تاریک و روونی بەیانی دەبی برۆم. دەموئ رێگای شاری..."

عەلییەشەل پەرییە نیو قسەکانی:

"باشه، نه گهر له گیر کموتی چی؟... هیوای من و هممووان، هیوای تمواری خملکی دئییک نمتوی." حممد وهختیک ناوی دئی هاته بهر گوی، نیوچاوانی گرژ کرد: هیوای دئییک نه منم؟... کام دئی؟... کام دئی؟" به قینه وه تفتیکی گهره ی له زهوی کوتا. عهلییه شمل زۆر به نارامی وه لآمی دایه وه: "نه کمی کاک حممد. نه کاره دۆستان ده سووتین و دوژمنان شاد ده کا. دلت له دیهاتییه کان نه یه شی. نه وان له ترسان لایه نی ناغای ده گرن. نه گینا هممویان دلیان له گهل تۆیه. هیوای دئی، هیوای هر پینج دئییه کمی خاردهشت به تۆیه." حممد به لی پراوی جوابی دایه وه: "نه من ده بی بچم." وه ک سهرخۆشان به لاره لار به ره و چیا وه پئی کهوت. کتیه کان بۆنی شنو بۆنی کاجیان لی ده هات... عهلییه شمل گیتژ ببوو، ههستار رۆیشه وه ژووری. جهبار به نیگه رانییه وه له عهلییه شملی پرسی: "چی پئی گوتی کاک عهلی... حممد چی پئی گوتی؟" عهلییه شمل: "گوتی سبهینی پینش دنیا رووناک بوون ده یه وی پروا و بچیته شاری." جهبار هاواری کرد: "به خوا شیت بووه. ده بی دهست و لاقی ببهستین. نه گهر وه گریان که وی ده یکوژن. ده بی بی بهستینه وه. نیستا بۆکوی چوو؟" عهلییه شمل: "حممد به ره و چیا رۆیشت. ده تگوت سهرخۆشه. هر به لادا ده هات." جهبار به دوا ی حممد دا به ره و چیا غاری دا. با، لک و پۆی داری لیتره واری ده شکاند. هموا بۆنی به فری لی ده هات. ده تگوت هینده ی نه ماوه به فر بیاری. هموره کان رهش ببوون و له ناسمان دا تیک ده نالقان. له نه کاو هممو لایه ک تاریک بوو و دایه پینا. دلۆیه بارانی زل زل هاتنه خورای. حممدی له ژیر کاجیک که لکه گهره کانی تیک شکابوون، دۆزیه وه. حممد له سهر مووره داریک دانیشتبوو. جهبار چوه ته نیشت حممد. حممد له فکر و خه یالی خوی دا نوقم بوو. هیچ به خوی نه زانی که سیك هاتوه ته لای.

جەبار بەسپایی لە پەنا حەمەد دانێشت:

"مەكە برالە. كەس نەماوە نەبێستبێ. هەموو گەلی شكۆفە پیتی زانیوە. ئەو خەبەرە
حەقەن گەیشتووە شارێش. بەخوا دەتگرن. وەرە مەردی خوا بە دەست لەم فەرە هەلگرە."

حەمەد سەری هەلپری و تەماشای چاوی جەباری کرد:

"راست دەكەي جەبار. حەقی تۆیە. بەلام وەرە لەمن پێرسە. وەرە حەلی دلی من بزانە.
دەلی دلیان گرتووم و رای دەپازن. ئیدی ناتوانم برالە. ناتوانم بەبێ خەجیج بژیم. نەگەر
خەجیجی نەبینم، بلیتی و نەلیتی دەمەرم. ئیستا كە هەر دەبێ بمرم، با خەجیجی ببینم و بمرم...
نەتۆ براپەتییهكی دیکەم لەگەڵ دەكەي جەبار؟"

جەبار:

"هیچ كاریك نیه بۆتی نەكەم حەمەد. بە یەكترمان گوت براو پرایمە. هەتا مردن لەگەڵتم كاكە گیان."

حەمەد:

"كەوایه دەستێكم جلكە كۆن بۆ پەیدا بكە... تەنیا نەوێندەم لەتۆ دەوێ."

جەبار جوابی نەداپەوه. سەری داخست.

(۲۲)

لای نیواری بوو که وسمانه زله به لینگدان گه‌یشته شاری. لاله‌غاوهو لمبۆزی نه‌سپه‌که‌ی
نوقمی کهف بوون. له نیوه‌پاستی بازاری له نه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. نه‌م سهر و نه‌م سهری بازاری
کرد. ده‌گه‌یشته ههر کهس سلاوی لی‌ده‌کرد. به‌ده‌م هه‌موانه‌وه پیده‌که‌نی.
هه‌موو خه‌لکی شاری له کوژرانی کالایچی ناگادار بیرون. هه‌موو تی‌گه‌یشتیبون که
وه‌سمانه‌زله بۆچی وا به پتکه‌نینه‌وه چاک و خوشی له‌گه‌ل هه‌مووان ده‌کا.

پاشان چهند جاری دیکه‌ش نه‌م سهر نه‌م سهری بازار گه‌پا. چاوه‌کانی به‌دوای که‌سیک دا
ده‌گه‌ران. به‌لام نه‌یده‌دۆزیه‌وه. له بازاری هاته‌ده‌رو بۆلای چۆمی وه‌پێ که‌وت. گه‌یشته پێش
قاوه‌خانه‌ی تۆفیق ناغا. له‌پێش نه‌سپه‌که‌ی به‌روخساری سوور هه‌لگه‌پا و ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه،
وه‌ک په‌یکه‌ریک راوه‌ستا. پاشان نیوچاوانی به‌شووشه په‌نجه‌ره‌ی قاوه‌خانه‌که‌وه ناو ته‌ماشای
ژوورپیی کرد. چاوی به‌عه‌بدی‌خان که‌وت که له قوژنی‌ک دانیشتبوو. خوشحال بوو. نه‌سپه‌که‌ی
له مه‌یدانه‌که‌دا له داری نه‌قاقیا خست و چووه ژووری قاوه‌خانه. هات له‌سهر سهری عه‌بدی‌خان
راوه‌ستا. وه‌ختیک عه‌بدی‌خان سهری هه‌لپری، چاوی به‌روخساری سوور هه‌لگه‌پا و ده‌سته
له‌رزۆکه‌کانی وه‌سمانه‌زله که‌وت. کاتی‌ک چاریان تی‌ک هه‌لنه‌نگوت وه‌سمانه‌زله زه‌رده‌یه‌کی هاتی.
عه‌بدی‌خان ره‌نگی په‌ری. وه‌سمانه‌زله به‌ده‌نگیکی زۆر به‌رز گوتی:

"سه‌لامووو عه‌لی‌کوووم."

پاشان بێ‌شه‌وه‌ی چاوه‌پوانی جوابی سلاوه‌که‌ی بێ، پشتی له‌عه‌بدی‌خان کرد و رو‌یشت
عه‌بدی‌خان به‌زاری دا‌پچه‌راوه‌وه ته‌ماشای دوور که‌وته‌وه‌ی نه‌وی کرد. وه‌سمانه‌زله نه‌سپه‌که‌ی له‌دار
نه‌قاقیا کرده‌وه سوار بوو و لینگی دا به‌ره‌و وایوی. له‌شاری‌پا بۆ وایوی دوو سه‌عاته‌ پێیه‌.

دواى نەوى وەسمانە زلە لە قاوەخانە وەدەرکەوت، عەبدىخان کەوتە پەلەقاژە. دەرترسا. لە ترسان لە هیچ جێيەك بەند نەدەبوو. دەمانچە دەسک سەدەفەکەى بە کەلەکەى راستىيەوه بوو. هەميشە دەستى راستى لەسەر دەسکى دەمانچەکەى بوو. تەنانەت کاتێک نەردىنى دەکرد، پوولتى دەژمارد يان نانى دەخوارد... نەو هەميشەو لە هەموو جێيەك چاوەڕوانى دوژمنىکى ناديار بوو.

عەبدىخان خێرا هەلستاو بە غارداران رۆيشته لای ئەحمەد ئاغای سىياسەتباى عەريزە نووس. ئەحمەد ئاغای سىياسەتباى کابرايەکى سەير بوو. خۆشيش بوو. نەگەر قسەى دەکرد دەتگوت تەلەسپىکيان گۆتەر دەزارى کردوون و راي دەتەگوتن. ئەحمەد ئاغای سىياسەتباى دوژمنى بابەکوشتەى فەخرىيە شىت بوو، هەر لەو کاتەش دا نۆکەرى ئەلقە لە گوتى عەلىسەفابەگ بوو. سىياسەتباى لەژێر سىبەرى کالايى دا کار نەبوو نەيکاو کار نەبوو نەيباتە پيش. ئەويش بەخەبەرى کوژرانی کالايى ناگرى گرتبوو.

عەبدى خان هەر بەو پەلە پەلە هاتە ژوورى دوکانەکەى ئەحمەد ئاغا:

"بنووسە ئەحمەد ئاغا... بنووسە نەگەر حکومەت حکومەتە، دەبى نيشان بدا کە حکومەتە... راست وەك پيم گوتى بينووسە... بنووسە لەو کيتو و بەندەنانە لە ترسى ياغىيان کەس ناويزى هاتوچۆ بکا... بنووسە لەبەن هەر دەوێتێک حکومەتێک دروست بوو... ئەو جۆرە کە پیت دەلیم بينووسە ئەحمەد ئاغا... بنووسە مندالى پازدە سالتەش وەکتوان کەوتوون. راست ئەو جۆرە کە پیت دەلیم بنووسە... بنووسە ديهاتى دەسووتيتن، بنووسە هەر وەخت کەيفيان لىي، دینه نيو شاريش. بنووسە گيان و مالمەن لە مەترسى داى ئەحمەد ئاغا... راست ئەو جۆرەى مەن دەلیم بنووسە... بنووسە نيدى ژنانيش دەستيان داووتە چەك. بنووسە خەريکەن رادەپەرن... بنووسە کە قانون هەر لەسەر کاغەز قانونە. ئەو جۆرە کەپیت دەلیم بينووسە ئەحمەد ئاغا... هەتا دەتوانى بنووسە... بنووسە کە حکومەت دەبى لەشکرى پيادەنيزام بنيزى و ئەوانە خاشەبەر بکا... راست وەك پیت دەلیم وای بنووسە."

سەر و چاوى تال و تاريكى ئەحمەد ئاغا تالتر بوون. کلاو گەرگەرييە رەشەکەى لەسەر سەرى هەلگرت و لەسەر مێزەکەى دانا. دەسڕۆکەيەکى لە گيرفانى دەريئا و نارەقەى نيو چاوانى پيشک کردەوه و پرسى:

"دەبى ئەمانە بنووسم؟"

عەبدى خان:

"پیت به پیت و وشه به وشه... راست نهوهی که گوتم بینووسه نهحمده ناغا... بینووسه نهم ژاندارمانه پییان ناویرن. نهم ژاندارمانه قوونهبانی نهوهیان نیه دهوؤستی نهمانه بێن. لهشکرێک لهو ژاندارمانه دههقهتی همهدهوؤک نایه، نهوانی دیکهش لهوئ راههستن. بنووسه خهریکن شوژش دهکهن. بنووسه خهریکن رادهپهړن. بنووسه یاغیهک... کورپکی بیست ساله که له مالتی خوژم دا گهوره بووه... همهدهوؤکی دهلیم ناغا... نهو جوړه که دهلیم بینووسه... بنووسه که همهدهوؤک دهچی مهزراکانی من لهنیو دیهاتییهکان دا دابهش دهکا... بنووسه که مهزراکانی من، زهوییهکانی من لهنیو نوکهرهکانم دا، لهنیو رهعیهتهکانم دا دابهش دهکا... بنووسه خهریکه ههر پینچ دئییهکه دابهش دهکا... بنووسه که نهم لهترسان ناویرم بیتمه شاریش... بهرامبهر به ئیدارهی ژاندارمری خانووم گرتوه. تهلیسه خیزم له پشتی پهغدهرهکان داناون... لهترسی گولله... بنووسه که کولاورژنهکانیشم گرتوون... له ترسی نارنجوؤکان. بنووسه که دوینئ هاتبوو له مالتی خوژم دا که بهرامبهر به ئیدارهی ژاندارمرییه بمکوؤی. نهگهر پیمان نهزانیایه، نهگهر زوو وهدهست نههاتبانیایه، مالهکهمی به دینامیت دهتهقاند. راست نهو جوړه که پیتم گوتی بینووسه نهحمدهناغا... بنووسه همهدهوؤک گوتویه ههموو شارهکه به دینامیتان ههلهتهکیتنم... تتهدهگهی نهحمدهناغا... تهواوی شارهکه... نهو جوړه که پیتم گوتی بینووسه... راست نهو جوړه که گوتم."

نهحمده ناغای سیاسهتباژ به گریانوهه جوابی دایهوه:

"ناخر نهمن چۆن نهمانه بنووسم؟... دهستم وهبهر ساتۆر دهدهن... ئیستا دامنا نووسیم، ناخر نابوووی شارهکهمان دهچی. دلم نایه شارهکهمان بهدناو بکهیم. ئیستا نهگهر کالایچی رویشتهوه، عدلیسهفابهگ خوژش بێن. ناخرهکهی فکرێک دهکاتهوهو دهستهیهکی دیکه ساز دهکا. عدلیسهفابهگ رازی نابێ عهریزهی وا بۆ حکوممهت بنووسم."

عهبدیخان دههههلبوو:

"نهتۆ، چ دهلیم به قسهی من بکه... بنووسه، ههر نهو جوړه که گوتم."

سیاسهتباژ:

"ناخر نهمن نا..."

عهبدی خان:

"ههرچی پیتم گوتی بینووسه برام... بینووسه."

نەحمەد ئاغای سیاسەت باز:

"ناتوانم بینووسم."

عەبدی خان توورە بوو و هەستا:

"کەوابێ دەچمە لای فەخری خان، ئیستا دەیبینی ئەو چۆنی دەنووسی."

نەحمەد ئاغای سیاسەت باز:

"دەیدە ی بە هەرکەس بیدە یە بۆت بنووسی، بەلام خیرت بۆ ناکا."

عەبدی خان راستەڕێ چوو لای فەخری خان. فەخری خان زۆر دوور دەنگی لاقی ئەوی

بیست و سەری لەسەر مێزەکە ی هەلگرت.

(۲۳)

شاخی "بەردە شەھین" لەولای گەلی شکۆفیە. ئەو شاخە کێویکە لە بەردی لووس و رەق. نووک تیژ و زەردوما گەییووتە ئاسمان. بەردە شەھین ناری لە ئەفسانەکانیش دا هەیە. لە زۆر داستانان دا بای سێ کراوە. لەبارەی ئەو شاخووە زۆر داستانیان گێڕاونووە...

سەرچاوهێك له سەر سینگى بەردە شەهین هەڵدەقوڵێ و دەڕژێتە خوار. ئەو کانیەش پێی دەلێن سەرچاوی بەردە شەهین. چوار دەوری کانی شەهین دارو درەختە. دارەکانی نێرە سەوز و چکۆلەن. پنگی بۆخۆش دەوراندەوری کانیەکی گرتووە. لە بەرزایی، لە جیگایەکی بە بەرزایی سێ دار سپیداری زۆر بلێند، لە سەرەوژیری بەردە شەهین عەتر دەبارێ. ئاوێکی کەفاوی لەو سەرەو، لە سنگی وەک دیواری بەردە شەهین هەڵدەڕژێتە خوار.

دەلەین قەدىم لاوینگ ھەبوو. ئەم لاو ھەيتىنى زۆر خۆش دەويستى. كۈن و نەشكەوتەكانى لاي سەرھەوى بەردە شەھىن ھىلانەى شەھىنانە. ئەم لاو كاتىك شەھىنەكان جووچكە ھەلدېن، دەيوئ جووچكە شەھىتېك بگرئ. ھىلانە شەھىنەكە لەنيو قەدى ئەو زەردومايە. نە دەتوانئ لە بەرھەرا وەسر كەوئ و بگاتە ھىلانە شەھىنەكەو نە بۆشى دەكرئ لە نووكى شاخكەو ھەيتە خواري. لاو كە تەنافىكى دريژو نەستور دەدۆزىتەو، سەرى تەنافەكە لە سەرھەوى بەردە شەھىن بە داريكەو دەبەستئ و بە تەنافەكەدا بۆ لاي ھىلانە شەھىنەكە دېتە خوار. جووچكە شەھىنەكە لە ھىلانەى دەردىنئ و لە باخەلئ دەنئ. لەو نېوھەدا دايكى جووچكەكان پې دەزانئ. بە رق ھەستاي خۆى بە بەردە شەھىن دادەدا. بەبال ھەك شمشير لە تەنافەكە دەداو دەپرېتەو. لاو كە بەو جووچكە شەھىنەو كە لە باخەلئ دا دەبئ، لە شاخى بەردە شەھىن بەردەبېتەو ھەپروون بە ھەپروون دەبئ.

هەر بۆیە بەم کۆنە دەلێن بەردەشەهێن.

حەمەد کە هەر شوێن وەرپێ کەوتبوو، نێستا گەیشتبوو بە بن بەردە شەهێن و دانیشتبوو بەسێتمووە کە هەستی پێیەکی هاتە بەرگوێ. ئاوێ دایەو، جەباری دیت کە بە دوایەو تەماشای دەکا. چۆر چۆر ئارەق لە سینگە کولکنەکی هەڵدەرژا.

جەبار ماوەیەکی زۆر هەر لەو جێی لیتی بوو راوەستا. حەمەدیش سەری داخستبوو تەماشای عەرزى دەکرد.

پاشان جەبار هات لەپەنای حەمەد دانیشت. بە ئارامی دەستی درێژ کردو دەستی حەمەدی گرت. چەند جار دەستی حەمەدی گوشتی. حەمەد گوێی نەدایەو هەروا بێدەنگ مایەو.

جەبار بە دەنگێکی لەرزۆکەووە وەقسە هات:

"کاکە..."

نەوێندە دۆستانەو دۆسۆزانە بانگی کرد کە حەمەد نەیتوانی ئاوێ وەسەر نەداتەو.

جەبار دەستی حەمەدی لەنێو دەستی خۆی گرت و پاراپایەو:

"کاکە... مەکە..."

حەمەد بە داخ و خەفەتەو سەری راوەشاند:

"نەتۆش ناتوانی لە دەردی من هاتی بێ براکەم... ئەمن ئەگەر بێم زۆر باشترە."

جەبار دەتگوت دەنالێن:

"حەمەدی خۆم... من لە دەردی تۆ حالێم. بەلام نێستا وەختی نیە. دەردی تۆ دەردی

منیشە بۆ خۆم."

حەمەد:

"کەوابوو، پێشم پێ مەگرە کاکە جەبار. ئەمن دەچمە لای خەجیجەکەم. ئەگەر گرتیانم

نەو لە چارەم نووسراوە. ئەگەر دەگیریش نەکەوتم کە..."

پاشان رقی هەستاو نێوچاوانی تێک نا:

"کەس ناتوانی بگرێ."

جەبار:

"نەتۆ خەریکی بە دەستی خۆت دەستبەند لە دەستی خۆت دەکەى برالە. ئەگەر یەکیەک بت

بینی و بتناسی چارە چیە?... عەبدیخانیش لە شارییە. ئەگەر بت بینی چی?..."

ئەو بریسکەیی خزیبووە چاوەکانی حەمەدەو گەورەتر بوو:

"بزانين چاره نووس چۆنى دىتى... ناتوانن من بگرن."

جەبار:

"گەوايه خىرت يىتەپى... برۆ خوات لە گەل."

حەمەد:

"بەخوام سپاردى براگيان."

جەبار:

"سئى رۆژان لە مالى "تەمىرە كوردە" چاوەرپەت دەم. ئەگەر هەتا سئى رۆژان پەيدا نەبويەوه, دلتيا دەم كە گىراوى."

حەمەد:

"باشە كاكە."

حەمەد هەستار وەرپى كەوت.

حەمەد دوور دەكەوتەوه. جەبار هەتا ئەو جىگايە كە حەمەدى لىدىار بوو, لە پىشتەوهرا تەماشاي كرد. لە دلى خۆى دا هەر دەيگوت:

"ئەتۆش بۆى دەرچووى حەمەدۆك... بە رپىيەك دا رۆيشتى كە گەرانەوى تىدا نىە... ئەم كىوانە تازە ناتوانن حەمەدۆكىكى دىكە بە خۆه بىينن... وەيش..."

حەمەدۆك لە گوندى گەلى شكۆفە جووتىك كالتەو دەستىك جلكى كورانەى بۆ پەيدا ببوو, جلكى كورپىكى پازدە سالتە.

جلەكان دەستچن بوون. بە دەزوو چنرابوون. چاكەتەكى بە توتىكلە هەنار رەشگ كرابوو. پاتۆلەكى سپى و چلكن بوو. درابووش. جەكان زۆر بە بەرى تەنگ بوون. حەمەد لەو جلا ئەدا زۆر چوكتەر ببووهوه. دەتگوت لەت كراوه. گۆپالتىكى ئەستوورى شوانانەشى بە دەستەوه گرتبوو. كالتەو تەپلەيەكى لەسەر نابوو. شەپكەى كالتەو كەشى لىدىبووهوه. دەمانچە كەو يەدەگەكانى لەبن پانتۆلەكەيەوه لە لاقى بەستبوون. قايشەكەشيانى لە پىشتىنى قايم كردبوو.

دەتگوت دەفرپى. چاوى هىچيان نەدەدى. سەرى لە گىژەوه دەچوو. دەتگوت لە هەوايەكى بەتال دا دەگەرپى. دنيا لە پىش چاوى پاك ببووهوه.

لاى نىوەشەوى گەيشتە نىزيك شارى. لە گەرەكەكانەوه دەنگى وەرپىنى سەگەل دەهات. دەبوو چ بكا؟ ئەگەر بەو نىوەشەوه چووبايە نىو شار, كاروانسەرايەكى دەست نەدەكەوت لىتى وەمىتى. لەوانەش بوو دەستى كەوت. لە لاى بەرەوهى خۆى گوتى لە دەنگى ناشىك بوو.

گه پرايهوه. به ره لای ناشی وه پښ كهوت. دهنګي ناشه كه هينده بليند بوو گوتی پياوی كهړ ده كړد. بونی ناردی گهرم له دووره هاته بهر لووتی.

سبهينی هينی بوو. روژی چاوپيځكهوتنی زيندانپيان... به لایه کی گه وړه له سر ريځای بوو: دايکی خه جيچي. بيستبووی كه هه موو هه ينوان دايکی خه جيچ ده چيته سهردانی كچه كهی و خه بهری نه ویش بۆ خه جيچي دهبا. بيستبووی كه دايکی خه جيچ داستانی سهیرو باوهر پښ نه كړاو له بارهی نه ووه ساز ده كاو به خه جيچيان ده لتي، به لام نه ك شتی خه راپ... شتی باش. گویا داستانی ناوړ تي بهردانی دروه لانه كانی خارده شتی زور گه وړه كړد بووه ووه گهيانده بويهوه گوتی خه جيچ، هه روا مه سه لهی دابهش كړدنی زهوی و زاره كهی عهدي خان... بيستبووی كه به خه جيچي گوتوه: "حه مه د نه وهنده كه له گت بووه هه مه پرسه... قه دی ده لتي منارهيه. گویا خه جيچيش زوری پښ خوځ بووه... زيندانش نيدي بۆ نه زيندان نه بووه بوی بووه ته به هشت... خه جيچ هه موو سه عاتان جاريك ناميتری له نيراز داوه له ماچان دا نوقمی كړدوه...

لهو روژه شهوه كه حه مه د له گه لتي شكوفه نيشته جي ببوو، به ريك و پيكي خه بهرو پولتي بۆ نارد بوو...

جهواله ناردی توژاوی به په نای يه كهوه هه لپه سيترابوون. چوار بهرداشی زه لام ده سوړان. له هه چوار لايانه وه نارد لووزهوی ده بهست. دهنګي نهو ناوه كه ناشه كهی پښ ده گهرا، به هه موو لايه ك دا بلاو ده بووه. ناشه وانه كه پياويك بوو ريش ماش و برنجی، نارد سهرتاپای له شيی سپی كړد بوو. يازده كهس لاديتی له نيويه ندي ناشخانه كه دا ناگريان كړد بووه ووه له چوارده وری دانيشتبوون.

حه مه د هاته ژوورپ و سلاوی كړد. نه وانش جتيان بۆ كړد ووه خو لقيان كړد. حه مه د له نيويان دانيشت. نه وانش سهرله نوپ قسه كانی خويان ده ست پښ كړد ووه. نهوان تا ماوه يه ك هيچ ناگيان له حه مه د نه بوو. باسی زهوی و زارو بهرهم و هه ژاری و كوله مهرگي خويانيان ده كړد. له بارهی بازرگانپي كهوه كه له به نده ني و شترملی كه و تيووه گيري ياغي يه كان و روويان كړد بوو، باسيان ده كړد. هينديكيان پييان و ابو نهو كاره كاری حه مه دوكه. ناوی حه مه دوك هه موو كاتيک مه سه لهی دابهش كړدنی زهوی و زاره كهی ناسياب چه شهوی وهير خه لك ده هيتايه وه. نيستاش هه روا بوو. يه كيك له وان كه له هه مووان پيرتر بوو، ده يگوت:

"نيستا له وه گه پښ. بلتي نه تو زهوي يه كانت دابهش كړد، به هه رحال، به لام شيتی سه گباب، دروه لانه كهت بوجی سو تاند؟..."

نەوانى دىكە لەبارەى سوتاندنى دروولانەكەى خاردهشتهوه داستانى واين دهگيراپهوه كه به نهقلى كەس دا نەدهات. ھەمەد لە داخان ھەر خۆى دەخواردەوه. ھىندەى نەمابوو دەرھەل بى. لەدلى خۆى دا جنىوى دەدان. ھىچ كام لەوانە لە نەسلى مەسەلەو ھۆيەكانى نەدەدان. واديار بوو ھەر بە ئەقلىيان دا نەدهات. ھەمەد رەكەى نىشتەوه. لە دلى خۆى دا پىكەنى. دىھاتىيەكى چوكورواو چووزانى دروولانى چەقلەشىنكە يانى چى. چووزانى ئەو بەلایە ج بەلایەكە؟

پاشان دىھاتىيەكان ھەر كەسە لە جىتى خۆى، خۆيان مات كردو خەويان لىكەوت. ھەمەدیش ھەروا. وەختىك وەخەبەر ھات كە ھەتاو بلىند ببوو. يەكێك لە دىھاتىيەكان لە ژوور سەرى راوہستابوو و دەيگوت:

"ھەستە رۆلە گيان ھەستە. ھەتاو گەرم بوو. ئىدى بەسە ھەستە. لەبن پىنى ولاغان دا دەپلشيتىيەوه، ياللا كورم، ھەستە."

ھەمەد وەخەبەر ھات. ھەستا. بە پەلە بۆ لای شارى وەرپى كەوت. گەيشتە شارى. چووه بازارى. گەيشتە نىوہراستى بازار. بازار ھەروەك جارى پىشوو دىتبوو، وابوو. شەرہت فرۆشەكە، بۆشكە بڕنجەيىيەكەى بە كۆلەوہ بوو و لەنىو بازارى دا سەروخوارى دەكرد. حاجى كوررە بە كەيف بوو. خەرىكى نال كوتانەوہ بوو. كاتىك ھەمەد بە پەناى دا رادەبرد، حاجى كوررە لەبەر خۆيەوہ گۆزانيى كوززان شۆغلىي دەگوت. دووكەلى كەباب لە كەبابخانەكان دەھاتەدەر. ژنە دىھاتىيەكان بە پانتۆلى رەشەوہ نەم دوكان و ئەو دوكانيان دەكرد.

ھەمەد بە ترس و تىپىنىيەوہ لە نىزيك باغى شاردارى بانگى كابرەيەكى لادىيى كرد كە خەريك بوو پى ھەللا دەچوو. لىي پرسى:

"بەندىخانە لە كام لایە؟"

كابرەى دىھاتى:

"نەم كۆلانە بگروہ بۆ. بۆ ژوورى ئەو دەروازە بەردىنە."

ھەمەد چووه ژوورى دەروازە بەردىنەكە. گوردانىك ژاندارمە بەرپز خەبەردار راوہستابوون و چاوہروانى وەكىل باشىيەكەيان بوون. لە دىتنى ئەو ھەموو ژاندارمەيە بەسەر يەكەوہ ھالەتتىكى تايبەتسى بۆ پەيدا بوو. واديار بوو دلى پى دەگوت غار داو بگەرپتەوہ چياكان. ھىچ وەخت لە ھىچ جىگايەك نەوہندە دلى تەنگ نەببوو. لە پىشەوہو لە لای راستى ژاندارمەكان چارى بە خانويەكى نزم و بى پەنجەرە كەوت. ديارارى ئەو خانووە مپرووى ھىنابوو. دووسى ژنى دىھاتى لەبن ئەو خانووە دانىشتبوون و چاوہرپى بوون. ھەمەد بە چاكى خۆى كۆم كەردەوہو كوشم ھەلات. ئىستا زۆر چووكتر ديار بوو. ئىشك گرىك لەسەر بانى پياسەى دەكرد. ھەمەد تىگەيشت زىندان

لیرهیه. همه د زوری چیرۆك و داستان له باره ی زیندانه وه بیستبوون. ئه م خانووه راست وهك ئه و
زیندانانه ده چوو كه له چیرۆكهكان دا بیستبووی. له سه ره خۆ بۆ لای خانووه كه چوو:

"هه ر ئه و ئیشك گره توو په و تۆسنه, وهك ژه هره مار لێی ترش و تال بوو:
"چت ده وئ كۆره؟"

همه د خۆی فه قیرۆكه كردو به دهنگێكی وهك گریان ه وه جوابی دایه وه:
"خوشكم زیندانییه."

ئیشك گر به دهنگێكی زیره وه پرسى:

"خه جیجئ ده لئى؟"

همه د ملی به لاره نا:

"نا..."

ئیشك گر بۆ لای ژوورئ هاواری كرد:

"خه جیج... خه جیج, برات هاتوه."

خه جیج به بیستنی ناوی برا رهق بوو. به سپایی هاته ده رئ. بۆ لای همه د چوو. همه د
رهنگی وهك به فر سه ی ببوو. هه ر له وئ له بن دیواری دانیشتبوو.

ئیشك گر:

"ئیره, ئیره, لیرهیه."

كاتێك خه جیج چاوی به همه د كهوت, لاقی سست بوون. هه ر له جیئ خۆی رهق راما. نه
جوولهیهكی كردو نه دهنگێكی له بهر ده رها ت. پاشان به لاتسیاو لاتسیاو هات و له په نای
همه دی له بن دیوار دانیش ت. خه جیج ده تگوت تهواو بووه. ماوهیهكی زۆر هه روا له په نای
یه كتر مانه وه. ده تگوت لال بوون. هه روا ته ماشای چاوی یه كتریان ده كردو قسه یان نه ده كرد.
نیرازیش هات. سه ری له وه زعی خه جیجئ سوپما. سه ری له و بیدهنگی یه یان ده رنه چوو.

له همه دی نیزیك كهوته وه:

"به خیراتی كۆری باش."

همه د له وه لام دا له بن لیوانه وه شتێكی گوت كه كهس لێی حالئ نه بوو. نیراز نه مه شی

هه ر زۆر پئ سه یر بوو.

لای نیه رپۆیه ئیشك گره كه هات. نه راندی:

"ئیدی به سه. یاللا بچنه وه ژوورئ."

همه‌د هه‌روا نارام، هه‌ر به‌و نارامی و سه‌نگینه‌یه که پیتی هاتبوو، هه‌ستاو پوولتیک که له ده‌سرۆکه‌یه‌کیه‌وه پێچا‌بوو له کۆشی خه‌جیجی هه‌ویشته و رۆیشته. هه‌تا له ده‌روازه به‌رده‌که چووه‌ده‌ر، خه‌جیجیش له جی خۆی راوه‌ستا‌بوو و له پشت‌ه‌وه‌را ته‌ماشای ده‌کرد.

ئیراز:

"چ خه‌به‌ره کچی؟... نه‌وه کئی بوو؟"

خه‌جیج نالاندی:

"با به‌چینه ژووری پووری... وه‌ره به‌چینه ژووری."

وه‌ختیک چوونه ژووری، خه‌جیج خیرا خۆی له‌نیو جی‌یه‌که‌ی هه‌ویشته. ئیراز گێژ ببوو:

"چته کچم؟"

خه‌جیج:

"همه‌دۆک..."

ئیراز:

"چی؟... کئی؟..."

خه‌جیج:

"نه‌و کۆره همه‌دۆک بوو."

ئیراز به‌ سه‌ری خۆی دا:

"ره‌بی کوێر بم... خه‌وایه کوێریم که‌ی... بۆچی چاکم ته‌ماشای روخساری شی‌ره‌پیاوه‌که‌مان

نه‌کرد؟... خه‌وایه نه‌م چاوانه‌م کوێر بن و له‌ کاولی بینه‌ ده‌ر."

بێده‌نگ بوون. پاشان هه‌ردوو ژن به‌ چاوی پر فرمێسکه‌وه یه‌کتریان له‌ نامێز گرت.

خه‌جیج:

"ده‌چینه یۆرگیر..."

ئیراز:

"ماله‌که‌مان..."

خه‌جیج:

"سواغه‌که‌ی به‌ خه‌نه ده‌که‌م پووره ئیراز... پووره ئیراز، به‌خوا نایه‌تم ده‌ست له‌ ره‌ش و

سپی به‌دی."

ئیراز:

"ماله که ئی هه موومانه. ده بێ هه موومان زه حه ته که ی بکیشین."

لهم رۆژانه دا ده رگایه کی تازه ی هیوا له زیندانییه کان کرابوه وه. باسی لێ بووردنی گشتی ده کرا. کەس نهیده زانی کام نوێنه ری پارلمان خستبووه سەر زارو زمانان که نهو رۆژانه ده چیتته نه نه که رهو له مه جلیس دا له باره ی لێ بووردنی گشتییه وه قسه ده کا. بهو جۆره که نهو گوته بوو هه تا یه ک دوو مانگی دیکه به شیکی زۆریان وه بهر لێ بووردنی گشتی ده که وتن. زیندانییه کان له سه ر لێ بووردنی گشتی زۆر شیعیان دانا بوون و زۆر ناوازیان ساز کرد بوون. زیندان شهو و رۆژ به گۆزانییه کان لێ بووردنی گشتی و نهو جۆره گۆزانییه ده هاته له رزین. له زیندان پیره پیاوێک هه بوو به ناوی ناغا مسته فا که میشکی زیندانییه کان بوو. پیاویکی دنیا دیدهو ئاقل بوو. هه موویانی رینۆتی و نامۆزگاری ده کرد. خه جیج هه موو رۆژی ده چوه لای ناغا مسته فا و ده پرسی:

"مام مسته فا، لێ بووردنی گشتی حه مه دۆکی منیش ده گریتته وه یان نا؟"

ناغا مسته فا وه لامي ده دا یه وه:

"نه ک هه ر حه مه د، هه موو مه خلووقی خوی ده گریتته وه... له تهیری ئاسمان را بگره هه تا گورگی بیابان، هه موو عه فوو ده کرین."

خه جیج خۆشحال ده بوو. شهو و رۆژ خۆشحال بوو.

خاکی ده شتی یۆرگی گهرم و به رێژه وه.

خه جیج هه میشه وه عی یۆرگی لهو زیندانییه ده پرسی که نهو نیوه نیوه شاره زا بوون.

بۆیه نیتسا هه موو دیهات و که لێن و قوژینی یۆرگی له بهرچاو بوو.

خه جیج ده یگوت:

"نیمه له "به رده رهش" خانوو دروست ده که ین، وانیه پوره ئیراز؟"

ئیراز وه لامي ده دا یه وه:

"نه دی، له به رده رهش."

خه جیج دیسان ده هاته ده رێ و ده چوه لای زیندانی پیاوان و بانگی ده کرد:

"مام مسته فا."

ناغا مسته فا به ده نگێکی پر له لاواندنه وه خۆشه ویستییه وه جوابی ده دا یه وه:

"چ باسه، که چه شیتته که."

نه مه ی ده گوت و ده هاته بهر ده رگا، و هه رچهند ده یزانی خه جیج چ پرسیارێکی هیه، ده پرسی:

"چی به چه شیتته که."

خەجيج دەپىرسى:

"مام مستەفا، ھەمدەش؟"

ئاغا مستەفاش ھەروەك ھەمىشە جۈابى دەدايەو:

"لە تەبرى ئاسمان را بگره ھەتا گورگى بىبابان، ھەرچى مەخلوقى لەو كىتوانە ھەيە...

وختىك لى بووردنى گشتى دەرېچى، ئاوا دەر دەرچى... ھۆكۈمەت دەيەوئ بە سلا مەتتى خۆى

فەرمانى لى بووردنى گشتى دەرېكا."

خەجيج وەك ھەمىشە دەرېگوت:

"دەستەكانت ماچ دەكەم مام مستەفا."

مام مستەفاش وەك جارار پىندەكەنى و دەرېگوت:

"كېرى شىتۆكە... و دەگەرپايەو بەندى خۆيان.

ئىراز:

"دەيانەوئ رۆزى چوار شەمە مانبەنە كووزان. دەلەين دادگای ئىرە ناتوانى ھۆكىمى ئىمە

بدا... خوا بكا، ھەتا ئەو رۆزە لى بووردنى گشتى دەرچى و بە خۆپايى نەمانبەنە كووزان...

دەلم زۆر ناپەرھەتە، وەختە..."

خەجيج لەسەر دەلى بوو بە خەفەت:

"خوابكا... ھەمدەش ناتوانى بىتە كووزان. برىا ئەوئ رۆزى بە ھەمدەم گوتبايە...

بەلام زمانم گىرابو پوورئ، دەرگوت لالەبووم."

ئىراز:

"ئەگەر ئەمەن زانىبام ئەو ھەمدەدە..."

خەجيج:

"لى بووردنى گشتى نىزىكە."

ئىراز:

"ئاغا مستەفا ماشەللا زۆر ئاقلە. ئەو ئاگای لە ھەموو شىتەك ھەيە. دەلەين لە ئەنكەرەش

پىاوى ھەن و خەبەرى بۆ دەنئىرن."

خەجيج:

"ئەمپۆ ھەينوويە. چەند رۆژمان ماوہ بۆ چوار شەمە..."

پاشان بە قامكەكانى دەستى كرد بە ژماردن:

"شەممە، يەك شەممە... پېنج رۆژمان ماوه بۆ چوار شەممە پورە ئىراز. بريا لەبىرم بايە بە
حەممەد بلىم كە چوار شەممە لىرەمان رادەگويزن... بريا پىم بگوتايە."

ئىراز:

"ئەگەر ئەمن زانىبام حەممەدۆكى خۆمانە، دەسبەجى پىم دەگوت."

خەجىج:

"پوورى... ئەتۆ بلىم لى بووردنى گشتى دەرىجى؟"

ئىراز:

"ئاغا مستەفا ماشەللا زۆر ئاقلە. لە ئەنكەرەش پىاوى ھەن. ئەدى دەردەجى. ئاغا
مستەفا خەبەرى لە ھەموو شتىك ھەيە."

خەجىج:

"دەمەوى ئەو بىيەى لەبەر دەرگاگەمانى دەچەقېم شۆراپەى بگاتەوہ سەر زەوى."

ئىراز:

"دەگاتى."

خەجىج:

"گوئىلكە كانمان سال بە سال زياتر دەبن..."

وہختىك حەممەد لە زىندان ھاتە دەرئى باالى گرت. سەرى لە گىژەوہ دەچوو. چاوى بە
جۆرىك لە خىلەكەوہ دەھاتن كە خەرىك بوو بکەوى. ھاتە بازارى. بە زەھەت خۆى گەياندە
سەر سەكۆيەك و دانىشت. پاش تاويك ھاتەوہ سەرەخۆ. لەبەر دەركى دوكانىك پرتەقاليان
ھەلپشتبوون. لە سووچىكى دىكە كەلەميان لەسەريەك دانابوون، وەك تەپۆلكەى چووك
چووك... لەسەر سەكۆ بەردىنەكە ھەستا چووەلای نىبەندى بازارەكە. ئاپۇرايەكى زۆر لە
قاوہخانەى توفىق ئاغا دانىشتبوون. زۆرىيان ەبايان بەسەر شانەوہ بوو و پىمەپەكانيان بە
شانیانەوہ نابوو. پىاويكى كورتە بالا ئەوانى دىكەى وەبەر جنىوان دابوو. پىتى سەير بوو. لە
دلى خۆى دا گوتى: "لىرەش ئاغاو رەعيەتى ھەيە." ھەر لەوى چاوەرپى بوو. پىاوە كورتە بالاكە
ھەروا جنىوى دەدان. ئەوانى دىكەش دەنگيان دەرنەدەھات. سەريان داخستبوو و موويان
لىنەدەزبووت. پاشان ئەو پىاوەى جوتنەكانى دەدا لەپر نەرم بوو و گوتى:

"برایان... نیتوه بۆمن له گیانیشم خۆشه‌ویست ترن."

حه‌مه‌د سەر سوپ‌مانه‌که‌ی دوو چهندان بوو. سهری له‌و کاره‌ ده‌رنه‌ده‌چوو. پیاوه‌ پیمه‌ره‌ به‌ شانەکان هه‌ر به‌و جۆره‌ که‌ سه‌ریان داخستبوو، له‌سه‌ره‌خۆ هه‌ستان و بۆلای رووبار وه‌رێ که‌وتن. چهند که‌س گوتیان:

"ده‌چن بۆ مه‌ره‌زه‌جار."

حه‌مه‌د دیسان سه‌رسوپ‌مانه‌که‌ی زیاتر بوو. چوه‌ نیتویه‌ندی بازاری. دووکه‌لێ که‌باب راست له‌و جێیه‌ که‌ جاری پیتشو که‌بابی لێ‌خوارد بوو، له‌ دوکانێ هاته‌ده‌ر. چوه‌ ژوورێ. به‌ بۆنی که‌بابه‌ که‌ دلێ پێک دا هات.

شاگرد که‌بابچی که‌ چاوی به‌ مشتەری که‌وت، هاواری کرد:

"باوه‌شێن..."

حه‌مه‌د به‌ شاگرد که‌بابچی‌یه‌ که‌:

"نه‌ختێک زوو کاکه‌ گیان."

شاگرد که‌بابچی هاواری کرد:

"خیراتری باوه‌شێن بکه‌..."

حه‌مه‌د وه‌ختێک ناوړی دایه‌وه‌ دوا‌ی خۆی، راچه‌نی، ترسا، نه‌یده‌ویست باوه‌ به‌چاری خۆی بکا. نه‌و که‌سه‌ی راست له‌ پشت‌ه‌وه‌ی خۆی دانیشتبوو عه‌له‌یه‌شەل بوو. نه‌مه‌ خه‌ون و خه‌یاڵ نه‌بوو. عه‌له‌یه‌شەل خۆی بوو که‌ به‌ده‌میه‌وه‌ پێده‌که‌نی. چه‌ندیش خائینانه‌... هه‌مه‌د هیچی نه‌گوت. له‌ یه‌که‌ له‌زه‌دا هه‌زار فکری به‌ دل دا هات. عه‌له‌یه‌شەل هیچی نه‌ده‌گوت. هه‌روا ته‌ماشای ده‌کرد و زه‌رده‌ی ده‌هاتی. عه‌له‌یه‌شەل هه‌ستاو هات له‌سه‌ر سه‌نده‌لێ‌یه‌کی به‌تال که‌ له‌ ته‌نیشته‌ هه‌مه‌ده‌وه‌ هه‌بوو، دانیشته‌. خۆی خوارکرده‌وه‌و به‌ گوتی هه‌مه‌دی داچپاند:

"مه‌ترسه‌ هیچ نه‌بووه‌. دوايه‌ قسان ده‌که‌ین."

که‌بابه‌که‌یان بۆ هێنان. خواردیان و هه‌ستان هاتنه‌ده‌ر. شه‌ریه‌ت فرۆش کوپه‌ بره‌نجیه‌یه‌که‌ی به‌ کۆلێدا دا‌بوو و له‌ نیتوه‌پراستی بازاری دا سه‌رو خواری ده‌کرد.

حه‌مه‌د:

"کاکای شه‌ریه‌ت فرۆش... شه‌ریه‌تێکم به‌ده‌یه‌."

کاتی‌ک شه‌ریه‌ت فرۆشه‌که‌ شه‌ریه‌تی بۆ هه‌مه‌د تی‌ده‌کرد، هه‌مه‌د ده‌ستی درێژ کرد و به‌سه‌ر کوپه‌که‌ی دا هێنا. شه‌ریه‌ت فرۆشه‌که‌ پێکه‌نینی هات:

"زۆرە كۆرى باش، زۆرە."

عدلىيەشەل:

"لە جەبارم بېست كە ھاتوويە شار. ئەمىنىش سوار بووم، شەۋى ھاتم گوتم نەكا خوانە خواستە بەلەيەكت بەسەر بى... لەبەر دەروازەى بەندىخانە زۆرت چاۋەپى بووم. خەجىچ چۆنە؟ نېشەللا باشە. چما نەتۆ شىت بووى ھەمەد؟ چما دەكرى پياو بە پىيان بېتە شارى. نەگەر خوانە خواستە پىيزانن كە نەتۆ لىرەى و ۋەدوات كەون، چۆن خۆت دەرباز دەكەى؟ بۆيە نەسىم بۆ ھىناۋى و بەدوات دادەگەرپىم تا نەگەر خوانە كرده ناسيانى بتوانى سوار بى و خۆت بگەيەنمەۋە شاخى..."

ھەمەد چاۋى پر بوون لە فرمىسك:

"بۆى عدلى ناغا، ھەر خۆش بى."

عدلى:

"خا بكا نەتۆ ھەمىشە ھەر بۆى... چونكە ھەمەدۆك نەتۆى."

ھەمەد:

"شتىكت پىيلىم براھە؟"

عدلى:

"فەرموو كاكەگيان."

ھەمەد:

"لەگەل خەجىجى رووبەرووى يەكتەر دانىشتىن. بەلام ھەردووكمان زماغان بەسترا. نەمانتوانى يەك وشەش پىكەۋە بدوئىن. ھەر دلم بەرايى نادا خەجىجى لەو ژوورەدا بېيىنم. ئەمن ئىدى لەۋى ناچمەۋە لاي، نەگەر بچم ديسان زماغم لال دەبى... نەتۆ بچوو بزانە قسەيەكى ھەيە يان نا؟"

عدلى:

"باشە... نەتۆ لە قاۋەخانەى نىۋو بازارى چاۋەپىم بە. نەسپەكەم لەۋسەرى بازارى لە دارەتوۋىك خستە... خۆى باۋى سەرو..."

ھەمەد:

"باشە كاكە."

شتىكى ناديارى ۋەك ترس و لەرزى لە دلدا بوو. دەتگوت شتىكى ساردوسى بەنىۋو موورەگەى پشتىدا دى و دەچى. نۆقرەى لىۋەلگىراۋو. دەتگوت كەوتەتە جىيەكەرە كە جىيى نابىتەۋە. دەيەويست پابكا، ھىندىك شت بشكىنى و لەت و پەتيان كا. ھەستىكى ۋەك

ترس و غەم لە دلتی دا دەگەرا. یەك تەكان... خێرا خۆی گەیانده ئەسپەكە. ئەوانەى چاویان لیتی بوو، بەسەر سورمانەوه تەماشای ئەو منداڵە دیهاتییهیان دەکرد كە بە گێژو کاسی لە رووبەرۆوی ئەوانەوه تێپەری. پووشكە كا بە لمبۆزی ئەسپەكەوه نووسابوون. دەسكە گیایەكى رنیهوهو لمبۆزی ئەسپەكەى پاك كردهوه. ئەسپەكەى رەنگ خۆلەمیشینه بوو. خالە درشتەكانى نامال شین بوون. ئەو خالانە هەتا لە كەفەلتی نزیکتر دەبوونەوه، رەنگیتكى خەنەیییان دەگرت. دەستىكى بەسەرى حەيوانه كەدا هیتا و هاتە قاوه خانە. چای داواکرد. چایان بۆ هیتا. خەجیجى هاتەوه پیتش چاو. خەجیج زۆر گۆراپوو. روخسارى زەرد ببوو. بەره چاوی گنجیان تێكەوتبوو، بەلام سەرروچاوی قەلەوتر ببوون. دیار بوو زۆر شەكەت و بێزارە. حەمەد دلتی نارەحەت بوو. چەند دڵۆپ فرمیسك لە چاوه كانی بەربوونەوهو كەوتنە سەر میزەكە، بەلام وەك ئەوه دەچوو كە هەردەم دەیهوئ هەلستێ. چایەكەى خواردەوه. بە نیگەرانی چاوه پیتی عدلی بوو. چاوی لە پئییهوه برییسو. سەر و سەكوتى عدلی لەسەرى كۆلانسی وەدەرکەوت. عدلی بە كەیف نەبوو. رووگرژ بوو. حەمەد بە پیرییهوه چوو. هەردووکیان بۆلای ئەو جێیه چوون كە ئەسپەكەیان لێبەستبووهوه.

حەمەد:

"چی گوت؟"

عدلی:

"لێم مەپرسە."

حەمەد:

"ناكا خەبەرێكى ناخۆشت پێی."

عدلی:

"خەبەرێكى خۆشم پێنیه."

حەمەد دلتی وەجۆش هاتبوو:

"بیلێ، بیلێ... هەر پیتشی دلم خەبەرى دابوو براكەم... دەزام خەبەرێكى ناخۆشت

پێیە... بیلێ."

عدلی:

"نەم چوار شەممیه دەیانەوئ خەجیجی بەرنە کووزان. دەیانەوئ لە کووزان زیندانیهی بکەن.

خەجیج دەیکوت بە حەمەدی بلێ گەردنم ئازاكا. گوناھى خەجیجی قورسە، یانی دادگای ئیترە

وادەلتی. ئیرازیش دەبەن."

نەم خەبەرە لە پێش دا وەك بڕیسكەیهك لە حەمەدی دا. بەلام تاوتێك دواتر حەمەد خۆی كۆكردەووە و هۆشی هاتەووە بەر خۆی . عەلیی لەبەر چوو بوو وە. لەبەر خۆیەو زەردەیی دەهاتتی. تەواوی دەشتی چو كوو راوا بەدارو بەرد و گژو گیاهە بوو بە یەك پارچە تیشكی زەرد. پێكەنینەكەیی هیشتا لەسەر لیوان بوو. پاشان لەبەر خۆی هاویشته سەر نەسپەكە. لە یەك لە حەزەدا گۆرا بوو. ببوو حەمەدۆكێكی دیکە:

"وێش كەووە عەلی ناغا. تەواو بوو."

عەلی وەپێش كەوت. بەختیایی لە شار دەرکەوتن. بە دەشتی "هەزارگا" دا تێپەڕین و گەیشتنە دەورووبەری "دیکیرلی"، لای باغە پرتەقالەكەیی كارا جالی وەسمان.

عەلی جڵەوی نەسپەكەیی گرت و راوێستا. تەماشای چاری حەمەدی كرد:

"چ بوو؟... چ تەواو بوو؟... بە منیش بلی."

حەمەد لە نەسپەكەیی دابەزی. بەزەردەخەنەو دەستی عەلیی گرت:

"لەرئێهە چاوەروان دەم و خەجیجی لەوانە دەستینمەو."

عەلی توورە بوو:

"نەتۆ بەتەواوی شێت بووی... ناخ بەرۆژی رووناك لە دەشتی چو كوو راوا دەكڕی نەو كچەیی لە دەستی ژاندارمە دەریتینی؟..."

(۲۴)

حەممەد ۋەك دىنبايەك خۇشحالى ۋەژورر كەوت. جەبار لەو رۆژەو كە حەممەدى ناسىبوو، قەت وا خۇشحالى نەدىتبوو. عەلى بىچارەش ھەروا. حەممەد دەتگوت لە خۇشحالىيان بالى گرتو ۋە خەرىكە دەفۆ. جەبارو عەلى بىچارە ئەم ۋەزەدى حەممەدىان زۆر پىخۇش بوو. حەممەد لە ژوررىدا پىياسەى دەكردو گۆرانىي دەگوت:

"سىئو سوورەى ھەو ھەل بەر

تامت خۇش بوو رەش نەسمەر

دايكت لىفەى نەدا پىت

مەمەت دىيارە سەرانسەر"

ئەگەر تاۋىك پىشتەر كەسىك پىي گوتبان حەممەد ئەو گۆرانىيانە دەزانى، نىمكەنى نەبوو باوەر بىكەن. حەممەد لە جىدا لەگەل ئەو شىئەرو گۆرانىيانە نىئوانى نەبوو.

حەممەد گوراندى:

"عەلى بىچارە... سازەكەت تاودەيەو كەمىك ناھەنگى سەما لىدە."

بەلام حەممەد ھەمىشە ۋاى قسە نەدەكرد. ئەو ھەمىشە كەم دوى و سەنگىن بوو، و پاش ھەلسەنگاندن و لىككەنەو قسەى دەكرد.

عەلى بىچارە بىئەو ۋەى قسەيەك بىكا ھەستا و چوو سازەكەى لە دىوارى كىردەو ۋە دەستى كرد بە لىدان و بە گوتنى گۆرانىي گشت. ھەم سازى لىدەداو ھەم گۆرانىي دەگوت:

"چووم و دىتم دەرگای ناسن داخراو

بىسكى رەشى شەو بوو زىوى تىدا بوو"

حه مه دیش و پرای عه لی بیچاره ده یگوت. چاوی به عه لیه شهل کهوت که له بهر ده رگا راوه ستابوو، و جووله ی نه ده کرد. به عه لی بیچاره ی گوت نا هه نگیکی سه مای "هالای" لی بدا. عه لی بیچاره ده ستی کرد به لیدان، نهوانی دیکهش له نیوه راستی ژووره که دا ده ستیان کرد به سه ما. پاشان هه مه د ده ستی له سه مایه که هه لگرت و له په نا دیواری دانیش و پالی دایه وه. ده تگوت نارام بوونه وه ی نیه. به قامکان سه مای ده کرد.

حه مه د بانگی جهباری کرد.

جهبار:

"فرموو ناغام."

حه مه د:

"روژیکه و نه مرو جهبار."

جهبار:

"چما خه به ریک هه یه؟"

حه مه د:

"نه مرو روژه که یه ... نه و روژه که ده بهی نیشان به دین چهند پیاوین."

جهبار:

"قسه کهت بکه هه مه د ... ده ته وی بلتی چی؟"

حه مه د هه ستا. نه و جلکه مندا لانه یی له بهری کردبوون، دایکه نندن و هاویشتنیه قوژنیک. جله کانی خوی له بهر کرده وه. که وشه که ی له پییدا بوو، له چه رمی نه ستوری ماراش دروست کرابوو. سووریک تاریک بوو. پاژنه ی که وشه که ی له لاستیکی ئوتومبیل بوو. پانتوله که ی پارچه یه کی قایمی رهنگ قاوه یی بوو. له بازارگانیکیان نه ستاندبوو، که بۆخویان رووتیان کردبوو. هه مه د و جهبار وه ختیک له شه ری کالایی گه رابوونه وه، چهند روژیکیان چه ته یی کردبوو، چهند که سیان رووت کردبوو. نه مهش بۆ نه وه بوو که پوول و جل و بهرگ و چه ک و چۆله و فیشه که کانیان ته واو بکن. له و تالانه ی وه ده ستیان کهوتبوو زۆر خوشحال بوون. دیسان ده یانویست به نده نی ماراش بهه ست. قایش پشتین و قایشه تفهنگه کانیان زیوکاری کرابوون. زۆر جوان و به سه لیه وهش. . . پانتوله قاوه یه که ی خهت خهتی رهشی تیدا بوون. نه م پانتوله و بهرگی ده مانچه که ی، که ریم شوغلی خانی یزروو که کان بۆی ناردبوون. بهرگی ده مانچه که ی گولدۆزییه کی زۆر جوان کرابوو.

فیشه کدانه کانی دووریز، راست و چه پ له خوی دان. نه و فیشه کدانه نش گولدۆزی کرابوون. نه مانهش هه ر دیاری خانی یزروو که کان بوون.

جەبار بە نىگەرانىيەۋە پرسى:

"چ باسە حمەد؟... بۇ قسە ناكەي؟"

حمەد:

"رۆژىكەۋ نەمىرۆ..."

عەلىيەشەلىش لەبەر دەرگا دانىشتىبوۋ پالى بە دىۋارەۋە دابوۋ، و پىدەكەنى.

جەبار:

"شەلە، تۆ بلى چ بوۋە."

عەلىيەشەل:

"رۆژى چۈر شەمە دەيانەۋى خەجىجى لە شارى را بەرنە كوزان. دەيەۋى لە رىگادا لە

ژاندارمەكانى بىستىنىتەۋە... خۇشخالىيەكەي ھى ئەۋەيە."

جەبار لىۋى تەپ نەكرد. نىۋ چاۋانى تىك نا. عەلى بىيچارەش ھىچى نەگوت. ئەۋ ھەر

كارىشى بەۋ كارانە نەبوۋ.

حمەد تىگەشت. بەلام ۋەسەرخۆي نەھىنا. ئەگەر جەبار دلى يەشاپايە پىي گىرنگ نەبوۋ.

ئەۋ لە ھىچ كەس چاۋەرۋانى يارمەتى نەبوۋ. ئەم قسانە بۇ ئەۋ لەمىزىۋو ھەل بىۋون.

رۆژەكانى ھەۋەل كە لەگەل عەلى بىيچارە بىۋونە ناشنا، عەلى بىيچارە داستانىكى كۆير

ئۆغلىتى بۇ گىراۋونەۋە. داستانى پەيدا بوۋنى كۆير ئۆغلى.

چەند رۆژ بوۋ كۆير ئۆغلىلى لەپىش چاۋان بوۋ:

"ھىكايەتخۋان را ھىكايەت دەكا كە لە قەدىمى زەمان لە شارى بۆلۆ..."

داستانەكە بەۋ پىشەكەيەۋە دەست پىدەكراۋ كورتەكەشى ئەۋە بوۋ كە:

كۆير ئۆغلى توتكە سەگىكى چكۆلە لە كۆلانى دەيىنى. توتكەكە ھىندە چكۆلە دەبى،

ھەر ھىندەي لەپەدەستىك. چۈر- پىنچ گۆلەسەگ پەلامارى ئەۋ توتكە چكۆلەيە دەدەن و

دەيغەنە بەر چىگ و ددان. بەلام توتكە چكۆلەكە بە ھىچ جۆر لە مەيدان دەرناچى و دىفاع لە

خۆي دەكا، سەرەنجامىش سەگە زەلامەكان دەشكىنى و ھەريەكەيان بۇ لايەك راۋ دەنى و

بۆخۇشى لە رىي خۆي دەۋرا... كۆيرئۆغلىش كە بۆخۇي چاۋى لەۋ كارەساتە دەبى، لەدلى

خۆي دا دەلى: ھەياران!... بىۋانە، تەنانت توتكە سەگىكى چكۆلەش ئەگەر ئازابى..."

ئىدى پاش ئەۋ رۆژيە كە كۆيرئۆغلى دەيىتە ئەۋ كۆيرئۆغلىيە بىيەروايە، كە پاش ئەۋەي ئەۋ

پىشەتەش بۇ بابى دىتە پىش، رىگاي كىو و شاخان دەگىرتە بەر.

داستانى كۆيىر ئۆغلى سەرىغى ھەمدەدى باش راكىشاپو. پاش بىستىنى داستانى كۆيىر ئۆغلى
جارتىكى دىكەش سوتىندى خواردبوو كە ھەمدىخان بكوژى.

ھەمدە:

"چتە كاك جەبار. بۇچى ئىتوچاوانت تىك ناوہ؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدە:

"مەترسە. كارىكم لە تۆ ناوى."

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدە:

"ھىچ چىہ؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدە:

"باشە..."

جەبار:

"زگم بىت دەسووتى ھەمدە."

ھەمدە نەم قسەيەى پى خوش نەبوو:

"نەتۆش كە ھەمىشە زگت دەسووتى."

جەبار:

"چونكە پياوى ھەمدە, چونكە زۆر جوامىرى..."

ھەمدە:

"باشە؟..."

جەبار:

"تۆ بلىتى و نەلىتى نەمن ناگر دەگرم."

ھەمدە:

"پنم بلی بۆ؟"

جەبار دەهری بوو و نەراندى:

"دەتەوئ بە رۆژى رووناك، ئەویش لە دەشتىكى وەك چوكورواوا دە كچەى لە دەستى رەو
ژاندارمەك دەرىنى، ھا؟... ئەویش لە دەشتىكى پەر لە دى و ناو دەانى... چوكورواوا تەلەيه،
تەلە... تەلەى ياغىيان... ھەر ياغىيەك رى دە چوكورواوا كەوتبى، ئىدى نەگەر پەوتەو...
ناور دەگرم. زگم پىت دەسووتى. پاشان ئەتۆ چوكورواواش شارەزا نى. نەگەر يەكى وەك نايب
رەجەبىشت لە گەل بووبە، ديسان قسەيەك بوو... ناخ بە كام شارەزاو دەچە چوكورواوا؟"

حەمدە وەك بەردىك قىت راووستا:

"ئىستا ئەتۆ لە گەلەم دىي يان نا؟ ئەو يان بلى."

جەبار:

"ئەمەن بە پىي خۆم ناچم خۆم بە تەلەو بەكم."

حەمدە:

"روون قسە بكە. باسى تەلەو مەلەم بۆ مەكە. دىي يان ناھى؟"

جەبار:

"نا."

حەمدە:

"باشە. ئەتۆ قسە بكە عەلى بىچارە... ئەتۆ لە گەلەم دىي يان نا؟"

عەلى بىچارە:

"ئەمەن چوكورواوا شارەزا نىم برالە... ئەمەن لە چوكورواوا دەترسىم. ئەمەن قازانچم بۆ تۆ
نايى. بەلام نەگەر بتهوئ دىم. لەبەر دلى رەفىقى خۆم ھەموو كارتەك دەكم."

حەمدە مۆرەيەكى لە عەلى بىچارە كرد:

"ئاوا؟..."

ئەو شەو نانايان پىكەو نەخوارد. ھەريەكەى لە قورنىك دانىشتن و نىوچاوانيان تىك نا.
لەو نىوھەدا عەلىيەشەل لە ھەمووان بە كەيف تر بوو. وەختى خەو ھات.

جەبار:

"ئىوھەن، ئەمەن ئىشك رادەگرم."

حەمدەو ئەوانى دىكە نووست.

نیوه شهوئ جبار هاته ژور سدری همه دو هه لستاند. همه د هه ستاو له جیه که ی دا
دانیشت. هیچ خدوی لی نه که وتبوو. به تو وره یی پرسی:

"چیت له من دهوئ جبار؟... ره فیکایه تییه که ت نیشان دا، نیدی ده لیتی چی؟"

جبار:

"کاکه."

دهسته کانی همه دی له نیو دهستی خۆی گرت و دووباره دوویاتی کردهوه:

"کاکه."

همه د پیکه نی:

"ره فیکایه تییه که ت نیشان دا."

جبار:

"وهره دهست هه لگره براله. ناخه که ی خه جیجی نازاد ده که ن. بۆخۆت ده زانی هه موو که س

لایه نی خه جیجی ده گرتی. هه موو ده لێن وه لی خان همه د کوشتوویه... ناخه که ی به ری ده ده ن."

همه د:

"راسته شاهیده کان شاهیدییه که یان وهرگرتوتهوه، به لām سوودی نیه. نه گهر سوودی هه بایه

خه جیجیان بۆ مو حاکه مه نه ده برده کووزان. خه جیج له سر من خه ریکه له زیندان دا ده رزی، یان

ده مر م یان له چنگی ژاندارمه کانی ده ردینم. هیچ نامه وئ نه تۆ له گه لām بیی. نه گهر نه یی به شتره.

نهم رئییه سدی نه وه دی مردنه... پیاری ناقل به دهستی خۆی، خۆی ته سلیمی مردن ناکا."

جبار:

"همه د، لهو دنیا یه دا هیچ کاریک نیه بۆتی نه که م. به لām نهم کاره شیتتییه. نهم کاره

یانی نه وه که پیاو به دهستی خۆی ناگر له خۆی به ردا. له هه موویان زیاتر بۆتۆ حه یفه براله.

وهره به قسم بکه براله. قسه ی من له عه رزی مه ده. تکات لی ده که م که قسم له عه رزی

نه ده ی، دلم نه شکینی... نه گهر نه تۆ وا به خۆپایی بکوژری، ده بیته داخ و له سر دلم ده نیشی

و هه تا ناخری عومرم له گه لām ده بی... وهره مه رد به لیی گه ری..."

همه د:

"به خۆپایی خۆت ماندوو مه که جبار. به خۆپایی نامۆگاریم مه که... نه گهر سدی سه دیش بزنام

ده کوژریتم، ههر ده چم. ناخه نه گهر نه من به م جوړه بۆیم فایده ی چی؟ به خۆپایی خۆت ماندوو مه که."

جبار:

"ئىدى خۆت دەزانى بىرام. ھەرچى بەسەرت ھات ھۆيالى خۆت بە نەستۆى خۆت."

جەبار دەستى ھەمدەى بەرەلە کردو چوۋە قوۋىنىك.

شەمەو يەكشەمەو دوۋشەمە رابردن. ھەمدەو جەبار تەماشاي روخسارى يەكترىان نەكرد.

لەبەر يەكتر ھەل دەھاتن. ھەمدە ھەموو رۆژى تاريك و روۋنى دەچوۋە شاخى و ئىۋاران كە دنيا تاريك دەبوو، دەھاتەوە مالى.

رۆژى سەشەمە پىش تاريك و روۋن ھەمدە ھەستاو ەلىيەشەلى ۋە خەبەر ھىنا:

"نەمن دەپۆم ەلى ناغا."

ەلى لە جىي دەپەرى:

"نەم كارە بە تەنيا ناكړئ. نەمنىش لەگەلت دىم."

ەلى پىكەنى و لەسەرى رۆيشت:

"پىت وا نەبى دەتوانم تەنگت بۆ باۋىم... تەنگ ھاويشتن لەسەر خۆتە، نەمنىش لە

دوور رادەوەستم و تەمەشا دەكەم. لەكەلىنىك خۆم دەشارمەو ە سەيرى دەكەم. با لە گەلى

شكۆفە نەسپىكى باشت بۆ پەيدا بكەم. بۆخۆشم سوارى نەسپ دەم و لەگەلت دىم. بۆت دەبە

خەبەرھىن. دەبى لە نىزىك چىاي بۆسە دابنىي. دەبى قامىشەلەكەش لە پىشتەو ەت بى.

راوەستە. با نەمن بچمە گەلى شكۆفەو بىمەوە."

چاۋەكانى ھەمدە لە خۆشھالىيان بىسكەيان دەدا. ەلىيەشەلى لە باۋەش گرت و ماچى كرد:

"چاكەى تۆ چۆن بدەمەو ەلى ناغا؟"

ەلى بە خەفەتەو ەسەرى راوەشانو بە دەنگىكى خەماۋىيەو ە گوتى:

"كامە چاكە برالە؟... نەمن دەمەوئ جىي خەراپەكانم پىر بكەمەو ە تەواو."

ەلى بە پەلە ھەستاو رۆيشت. يەك دوو سەعات دواتر ۋەختى تاۋەلەت دەنگى چوارنالىي

نەسپىك بىستراو پاشانىش دەنگى پىرە پىرە نەسپەكە گەيشتە پىشت دەرگا.

ھەمدە ھاتە دەرى:

"بۆى ەلى ناغا."

ەلى:

"نەمە نەسپى زەماۋەندە، ۋەرم گرت و رازاندەمەوە."

نەسپەكە موۋروۋى شىن و شىرتى رەنگاۋرەنگى لە مىلى كرابوون. زىن و لەغاۋ و

ھەوسارەكەى گولڈۆزى كرابوون.

ھەمدە:

"نەسپى زەماوەند."

عەلىيەشەل:

"بالتۆيەكى چەرمىشەم بۆ ھىناوى. ھەم بە كەلگى باراننى دى و ھەم بە كەلگى..."

ھەمەد:

"باشە؟..."

عەلى:

"بە كەلگى نەوھى چەكەكەت نەبىنن... بەخۆتى دادەى تەنيا سەرت ديار دەبى. زووبە..."

با وەدرەنگ نەكەوين."

ھەمەد خۆى ھاويشتە سەر نەسپەكە, پاش نەويش عەلىيەشەل سوار بوو... جەبار لەنيو
دەرگادا راوەستابوو و بى نەوھى قەسەيەك بكا تەماشاي دەکردن. عەلى بىچارەش ھەروا.
روخسارى جەبار زەرد بىوو, وەك روخسارى مردووان. وەك پەيكەرئىكى بى گيان وشك بىوو.

ھەمەد نەسپەكەى بۆ لای دەرگا دەنگ دا. بى نەوھى چاوا لە چاوى كا, خواحافىزى لى کرد:
"گەردنم نازا كە كاك جەبار. عەلى بىچارە نەتۆش گەردنم نازاكە."

جەبار ھەروا وەك پەيكەرئىك لە جىي خۆى رەق بوو, بى نەوھى بتوانى وەلامىك بداتەوھ.

عەلى بىچارە:

"گەردنت نازا بى كاكە."

نەسپەكان بە سەرەوژىرى دا غارىيان دا. جەبار ماوھىەكى دوورودرئىز ھەر لەوئ و ھەر بەر
حالە كە بوو, مايەوھ.

(۲۵)

باران نم نم دهباری. بارانی رۆژی تاوو ساو... تاویک روونیده کردو دیسان دهبارییهوه. قامیشهکانی قامیشهلآن تهپر بیوون. ناو له لاسکی قامیشهکان بهرهو خوار دهخزی. لهسهه گهلاکان زهنگول زهنگول رادههستاو لهژیر تیشکی رۆژدا بریسکهی دهدا. نهودهه له خوارهوهی "ستیر" قامیشهلانیکی لییوو. ریگاکه به پشتهوهی نهو قامیشهلانهو بهو بنارهه که به داری میترسین داپۆشراوو تی دهپهپی. لهگوندی "چنارهچکۆل" تی پهپین و گهیشتنه قامیشهلآن. وهختیک ههتاو هاته ناواوون، بارانه کهش لیی کردهوه.

عهلییهشل:

"چاکم نه کرد نهو بالتۆیانهم هینا."

حه مه د:

"بۆچی؟..."

عهلی:

"ناخر بارانه که کردیهوه."

حه مه د:

"دیسان دای ده داتهوه."

عهلی:

"جی بۆسهی لهم قامیشهلانه باشت له چوکورواو وه دهست ناکه ری."

حه مه د:

"نەرىۋەللا ئەلى ئاغدا. چۈنە ئەتە ئەم لايە وا شارەزاي؟... دەلتى بىست بە بىست چو كورارات لەبەرە." "

ئەلى يەشەل:

"وختىك مندال بوم لە چو كورارادا ئەسپم دەدزىن و دەمىردنە كىتۈى. ئىستا تىگەشتى بۆچى چو كورارام لەبەرە؟" "

ئەمەد:

"تىگەشتىم كاك ئەلى... خاترجەمى كە بەم جادەيدا تىگەپەرن؟" "

شەل:

"كووزان تەنبا دوو رىنگاي ھەمە كاكە... يەكيان پردى "چو كور" ھو يەكيشيان ئىترەيە. باش بوو كە باران بارى... ئىستا رىنگاي پردى چو كور ھەتا ئەژنۇيان قوپە. گومانم نىيە كە بىترەدا دىن. جى بۆسەي لىترە باشتىر جارى دەست ناكەوئ. كارى خۆت دەكەي و ھەك ئاۋ خواردنەو خۆت دەگەينەمە شاخى. ئەگەر جەبار دەيزانى جىتى وات دەست دەكەوئ، ھەتەن لەگەلت دەھات." "

بە بىستنى ناۋى جەبار، ئەمەد رەنگى تىك چوو.

ئەلى يەشەل:

"بەخوا دەھات. جەبار ترسا... ترسا كە بە رۆژى رووناك لە دەشتايى دا پىتوہ بىن." "

ئەمەد ھىچى نەگوت:

"ئەلى دىرئەۋى پى دا:

"ترسا... ئەۋەندە ترسا، مەپرسە... جەبار زۆر زىرنگە. دەيزانى كە ھەر ياغىيەك رىتى كەۋتوہتە چو كوراروا، گەرانەۋەي نەبوۋە..."

ئەمەد پىرسارى كىرد:

"تەنانەت يەك كەسشىيان نەيتوانىرە بە سلا مەتى لە چو كوراروا رىزگارى بى؟" "

شەل:

"تەنانەت يەك كەسشىيان."

پىيىچە كەيان كىردەۋە. بى ھەست و خوست، كەمىك نانايان خوارد.

ئەلى يەشەل:

"ئەمەن دەپۆم بۆ لاي شارى و بە دواى ئەۋان دا دىم. ئەتە پىرۆ لە كىتۈى كەمىك بىنور. لەگەل دىنيا رووناك بوون ۋەرە نىو قامىشەلەن. ئەسپەكەت لەنئىۋەندى قامىشەلەنەكە لەجىيەكى نەدىر ۋەبەستە. پاشان ۋەرە لىۋى جادەي. ئەمەن رۆشتىم. سەمىن لاي ئىۋار ئىۋان دەگەنە ئىترە."

شەلە خۆی ھاویشتە سەر نەسپەکەى و بەچار نالى بەرەو شار لىنگى دا. ھەمەدیش سوار بوو و بەرەو چیا دەنگى دا. گەشتە پەنا ئاورگىتىكى بەردىن. ئاورگە بەردىنەكە ئاو خەمراى کردبوو، بەلام دىسانىش سەنگىرىكى باش بوو. پىساو دەيتوانى لەباران دا لە ژىرى دا بھاوئىشموو تەپ نەبى. ەك نەشکەوت بوو. قوولگە ئاورەكە پر لە ئاو بوو. بە بەردان پرى کردەو. نەسپەکەى لە پشتەموى خۆى لە دار بەروويەك خست. بالتۆيەكەى دەخۆيمەو پىچاو لەسەر ئەو بەردانەكە قوولگەكەى پى پر کردبوونەو، راکشا. تاوتىك خەموى لىكەوت و لەپر راپەرى. ھەتا بەيانى ھەر بەو جۆرە راي بوارد. بەرى بەيانى خۆى ھاویشتە سەر نەسپەکەو پى پتوئەنا. گەشتە قامىشەلان. لىتى خورى بۆ نىوہراستى قامىشەلان و نەسپەکەى لە رەگە قامىشىك خست.

لە دوئىن شەوہە تا ئىستە خۆشحال بوو. تەواری لەشى کوترابوو و ژانى دەکرد. پالى بە پۆلە قامىشىكەو داو دانىشت. بەو پۆلە قامىشەو زەرگەتە ھىلانە لەسەر ھىلانە ھەلىان بەستبوو. جالجالووکەش لەم قامىشەو بۆ ئەو قامىش داويان راھىشتبوو.

تاو ھەلات. ھىچ شتىك لە چاوہروانى ناخۆشتر نىە. ئەویش چاوہروانى لە چ ەختىك دا؟... نىوہرۆ داھات. گەرمایەكى شەدار دەشت و دەرى داگرت. نىوارە داھات. سىنبەرى كىتوہكانى ئەوبەر بەرەو خۆرەھەلات درىژ بوونەو. ھەمەد تەفەنگەكەى تاو دايمو لە قوولگەيەك دا لە تەنىشت جادە چوہە بۆسەو. جار جار لە قوولگەكە دەھاتەدەرەو تەماشاي رىنگاي شارى دەکرد. بەلام ھەتا چاو پرى دەکرد ھىچ ديار نەبوو. خۆى دەخواردەو. خەرىك بوو كىتو و بىابان وەبەر گوللە بد... پىتوئە... كارت بەو چىەكە كوىيە. قامىشەلان و جادەكە وەبەر گوللە بدە... لە داخان خۆى دەخواردەو. ئىدى ھەر دەقىقەيەك بە سالىك دەگوزەرا.

پاشان خەنجەرەكەى ھەلگىشاو دەستى كرد بە ھەلگەندنى قوولگەكە. بە ھەموو ھىزى خۆيمەو ھەلى دەكەند. گلەكەى بە مستان دەردەدا. بەھەناسە پرکە غارى داىە نىوہراستى جادەى. بەلام ھىچ ديار نەبوو. ھەروا لەنىوہەندى جادەى راوستانبوو و جوولەى نەدەھاتى. زىندەوەر ديار نەبوو. تەماپراو بوو. چو تەفەنگەكەى لەنىو قوولگە دەرھىتاو ھات لە نىوہەندى جادەى راوستا. ھىندەى نەماپراو رۆژ ئاوابى. لەو سەرى جادەى چەند تارمايى ديار بوون كە دەبزوتن. ئەو تارمايىيانە بەرە بەرە نىزىكتر بوونەو. لەپر دلى داخوريا. دوو ژن لە پىشمەو چوار ژاندارمە بە داويان دا دەھاتن. بەسپايى خۆى خزانە نىو قامىشەلانەكە. ھەتاو لە كىتوہكەى بەرامبەرىيەو نىوہى ئاوا بىوو و نىوہى ماپوو.

سىرەى لە لاقى ژاندارمەيەكى كەلەگەتە گرت كە لە دواى ھەمووانەو دەپۆشت. دەستى بە پەلاپىتكە داھىتا. ژاندارمەكە ھۆراندى و خۆى لە عەرزى دا. ھەمەد ەك تىربار گوللەى دەباراند. راست و چەپى وەبەر گوللە داپوو. ژاندارمەكان گىژ ببوون.

حه مه د:

"هۆۆۆ... ئەمن حه مه دۆكم. ئەو ژنانە بەره لا كەن و بگه پینه وه."

ژاندارمه يه كى ديكه ش هۆپاندی و كهوت دوو ژاندارمه كى ديكه خۆيان له خنده كيك هاوشت كه پر بوو له ناوى ناوه پۆى جاده. دهستيان كرد به دهست كردنه وه. تاريك داهاات. بارانیش نم نم دايداينه وه. ژنه كان بى نه وهى بزائن ده بى چ بگهن، له جى خۆيان رهق راهابوون. ههردوو كيان له ترسان ده له رزين. پاشان ههردوو كيان له نيه وه پاستى جاده ی له نيو ئاو و قور دا دانىشتن.

حه مه د:

"هۆۆۆ ژاندارمه كان... بگه پینه وه و بچنه سه ر كارو گوزه رانى خۆتان. نه گه ر ره وه يه كيش بن هيچتان بى له گه ل من ناكرى."

هاات وهاواری برينداره كان ده رو دهشتى پر كردبوو.

حه مه د:

"ره فقه كانتان هه لگرن و پرۆن... هه ليان گرن و پرۆن..."

ژاندارمه كان ماوه يه ك ته قه يان راگرت. ژنه كانيش كه ميك هۆشيان ها ته وه به ر. نيراز

سيخورمه يه كى له خه جيح كوتا:

"راست به وه خوا كويزت نه كا... ههسته ورده ورده پرۆين بۆ لای حه مه د."

خه جيح ئالاندی:

"چ قيسمه ت و نسيبيكم هه بوو پوره نيراز... با پرۆين."

به بى ههستى ده ره ده زه يان دايه.

خه جيح:

"حه مه د."

حه مه د:

"هااتن؟"

تتاريكىك بوو چاو چاوى نه ده دی. حه مه د له قوولكه كى ها ته ده رى و غارى دايه نيوه ندى جاده ی. ژنه كان وه سي به ر له تاريكايى دا ده جوولانه وه. حه مه د گه يشته لايان. دهستى گرتن. نهوانى برده نيو قاميشه لان و په نا نه سپه كه. ژاندارمه كان هيشتا ته قه يان له م لاو نه ولا ده كرد. نه سپه كه له گه ل ههستى پى يان حيله يه كى درى كى كيشا. حه مه د هه وسارى نه سپه كى كرد وه:

"سوار بن... سوار بن و به دوام دا لى خوړن."

وہختیک لہ قامیشەلەن ھاتنەدەرئ، ژاندارمەکانیش دەستیان لہ تەقە ھەلگرتبوو و خەریکی راگوژتەنی رەفیقە بریندارەکانیان بوون.

سوارێک کە سەمی نەسپەکەمی پڕیشکی لێ ھەلەدەستان، بەرەو بنار دەیکوتاو لەوان تێدەپەری. تاوێک دواتر گەرایەوہ. دلتی ھەمەدی خەبەری داوو کە ئەو سوارە دەبێ عەلی بێ. یەکتێک بەسپایی بانگی کرد:

"ھەمەدۆک... ھەمەدۆک..."

ھەمەد وەلامی دایەوہ:

"لێرەین عەلی... وەرە."

عەلی بە ھەناسەپرکە خۆی گەیانە ئەوان. دابەزی:

"کاڤ ھەمەد، نەسپەکەمی بگرەو سواری بە. لە پاشان لە گەلتی شکۆفە بیدەوہ بە خواوہنی. لەم بنارەمی رامەوہستە. سبەینێ وەکیل باشی عاصم ھەرچی ژاندارمەمیە ھەلیان دەگری و وەدوات دەکەوێ. وریا بە دەگری نەکەوی. دوايە ئەمەن دەتگەمەوہ. ئەمەشو بە ھەر جوړێک بووہ خۆت بگەمیەنە گەلتی شکۆفە. دوايەش پرۆ لای ئاکچاداغ... رانەوہستی... بە تاو برۆ. یاللا بەخوام سپاردی."

عەلی گەرایەوہو لە تاریکی دا ون بوو.

ھەمەد:

"نەم پیاوہتیەت لەبیر نابەمەوہ عەلی ئاغا."

خۆی ھاویشتە سەر ئەو نەسپە کە عەلییەشەل بۆی ھێناوو:

"خەجیج... وەرە پاشکۆیەم."

خەجیج لە نەسپەکەمی دیکە دابەزی و لە پاشکۆیە ھەمەدی سوار بوو. لە تاریکایی دا

لینگیان دەدا.

ھەمەد چەند جاری رێ لێ ون بوو. دوايە دۆزیوہ. تاو نەکەوتبوو کە گەیشتنەوہ گەلتی شکۆفە. راستەپێ چوونە نیوینەندی ئاوابی. لەبەر دەرکی مالتیک دابەزین.

ھەمەد بانگی کرد:

"تۆھۆی... خواوہ مال."

لاوێکی ھەژدە سالە دەرگای کردەوہو ھاتە دەرئ. کە چاوی بەوان کەوت خوشحال بوو، و پێکەنی.

ھات و ھەوساری نەسپەکانی گرت و بردنیە تەویلە. نەسپەکان شەلالتی ئارەق و کەف بوون.

خەجىچ و ئىراز تەزىبىيىون. ھەل دەلەرزىن. لە بولتېل دا سەروچاويان نىگەران و تىنكچوو
ديار بوو.

چوونە ژوورئ. ژنەكان ئاوريان ھەل كەردىبوو، و لە پەناي ناگردان دۆشەكيان راخستىبون.
ھەمەد:

"خانەخوئ، ئەمەن دوو رۆژە برسېمە."

گوتيان:

"ھەر ئىستا، ھەمەدۆك، ھەر ئىستا."

(۲۶)

عەبدى تىك تەپپىبو، لاواز بېو... لەقاوہ خانەى، روژ تا ئىتوارى گويى لە ناوى ھەمەدۆك دەبوو. زمانى خەلكى توورەكە نەبوو كە بتوانى زارى بىەستى.

لە داخان خۆى بەسر پىتوہ رانەدەگرت. نەيدەتوانى لە جىيەك دانىشى و ھەلەسەوى. لە قاوہ خانەى تۆفيق ناغا ھەلەدەستاو دەچوہ دوكانى مستەفاغا ماراشى... لەويش را وەرپ دەكەوت و دەچوہ مالى "رەمزی كەلەشىر"ى سەوزى فرۆش، لىرەش بەند نەدەبوو و دەچوہ لای نەحمەدناغای سىياسەتبارى عەريزەنەوس. روژ تا ئىتوارى نەمە كارى بوو... وا زۆرىلنى بېو كە نۆرە قسەى كەسى نەدەدا:

"نەوہ دىتان، خو باش دىتان؟... ھەر دەتانگوت مندالە، بەلام نەمن دەمزانى چ جانەوہرىكە، نەمن دەمزانى چ يەزىدىكە. ئىستاش نەوہ پىتان دەلیم نەگەر زووتر نەبزوون، نەو يەزىدە لە كىوان ھكۆومەتەك دروست دەكاو كار لە كار دەترازى... خاترجەم بن دروستى دەكا... ناخر كەسەك كە بىت و ملكى باب و باپىرى من، مەزراو زەوى باب و باپىراىم لەنىو دىھاتىيەكان دا دابەش بكاو جىژنى بۆ بگرى، چىي لە ھكۆومەت كەمترە؟... ئىستا راوہستەن با سەبنى بە رەسمى ھكۆومەتەكەى دامەزرىنى... ھەزار تەلگرافم زياتر بۆ نەنكەرە لى داوہ، بەلام ھەروا بزائە... بە خواى لە ژوورى سەران نەسلەن سەرم لەكارى نەم ھكۆومەتە دەرنەچى. ناخر چۆن نەو ھەموو خەلكەى لەو كىوانەدا بۆ ياغىيەكى سەركىوان خۆرايى كردوہ؟... ناخر ھكۆومەت بۆ دەبى دەسبەجى قشون نەنيرى و رەگ و رىشەى نەم بى ناموسانە دەرنەھىنى؟ پىتان وا نەبى دەمەوى خەراپەى ھكۆومەتتان پى بلیم. حاشاو مادەللا، زمانم لال بى، حاشا، مومكىن نىە... بەلام بۆ دەبى ھكۆومەت ئىمە بكاو دىلى دەستى مستىك ياغىي سەركىوان؟... ناخر ھەيف نىە؟... بەخوا ھەيفە، بە پىغەمبەر ھەيفە..."

به یانی رژی دووهم ژاندارمه برینداره کانیان هینایوه شاری. مهسه له که کهوته سهر زارو زمانان. ههموو کهس لایه نی همه دژکی ده گرت. عهبدی خانیش له نیوه راستی بازاری دا به دهوری خوی دا ده سوور او خوی ده خواره وه. تووشی ههر کهس بووایه دهستی پی ده کرد:

"پیتانم نه گوت؟"

ناشناو نااشنا بو نوو فهرقی نه ده کرد. پیچی به ههمووان ده گرت و ده پرسی:

"نه من به نیوهم نه گوتبوو؟"

پاشان چووه قاره خانمی توفیق ناغاو دانیش. سهری له سهر میزه که داناو همر او دوش دام. نانی نیوه رژی له بیر چو. همر او وهنموزی ده دان که یه کیک له پیاره کانی عهلیسه فابه گ به دوی دا هات:

"ناغام کاری پیتانه."

عهبدی به قالب گرانی سهری هه لیری و به بیوازییه وه پرسی:

"چی؟"

ناغام گوتیان ته شریف بیته مائی نیمه."

عهبدی هه لستا. سهری دیشا. وهخت بوو بته قی. عهلیسه فابه گ ههتا بهر ده رگا به پیشوازییه وه هات و دهستی وه بن پیلی دا:

"وهره خان، فهرموو بو ژووری. به جاریک نیمه ته له بیر چووه وه."

عهبدی سهری هه لیتنا. چاره کانی ببونه دوو پیاله خوین. ماوهیه کی زور ته ماشای چاری عهلیسه فابه گی کردو هیچی نه گوت. پاشان له نه کاو دهستی پی کرد:

"نه من نه مگوت؟"

عهلیسه فابه گ زهردهیه کی هاتی:

"نیتستا وهره ژووری، وهخت زوره بو قسان."

"نه من پیتانم نه گوتبوو؟"

ههتا له پلیکانه کان وه سهر کهوتن دووس جاره راوهستان بو نه وهی عهبدی خان به سیته وه.

چوونه ژووری. عهبدی خان به ناخ و نوخ خوی هاویشته سهر موبله که:

"نه من نه مگوتبوو؟"

قاره بیان هینا. نهیده توانی فنجانی قاره کهی له دهستی خوی دا راگری. دهستی به خواره نه وهی قاره که کرد. قاره به لاله غاوهی دا دهاته خوار. عهلیسه فابه گ هات، له په نای دانیش و دهستیکی به ریشی دا هینا:

"نەو چت کردو عەبدی خان؟ ئیستا نەو عەریزە یە چیە؟ نەتۆ ناخە کەمی نەم شارە بە سووتاندن دەدە. دەرەوی حکوومەت قشوو بنیتر؟... ناخ بۆ شارە کە حەیف نیە؟ ناخ دلت دئ؟... خۆ بە خاتری دوو حەرامزادە کیتی ناکی شاریک بەدناو بکە. "

خان چەند هەناسە یەکی ساردی هەلکیشا. بە خەفەت خواردنەو سەری راوێشاندا:

"پیت وایە عەبدی بۆخۆشی دەرانی چ دەکا، بە قوربانت بێ؟ پیت وایە عەبدی حال و بالایی ماو؟ دەرەوی من بکوژی. بەخوا نەگەر پیتی زیندوو بێتم. بەم وەزەو دەرەوی چ هۆش و گوشتیکم بۆ وەمیتێ؟ دەست و لاقم تینان لەبەر براو. دەرانی بە چی نەرەحەتم؟ پیت وایە نەبێ لە مردن دەرسم، بە هیچ جۆر. بەو نەرەحەتم کە حکوومەتییکی وا مل نەستوو بە بستەمندا لیک ناوێرێ. کورپە لەو هەش گەڕێ، دلم لە شتیکی دیکە زیاتر لە هەمووی ئەمانە نەرەحەتە عەلی سەفابەگ... چووەتە دیتی زەوی یەکانی دابەش کردو گوتوو یەتی عەبدیم سووتاندو لەو قسانە... نەگەر نەتۆ لە جیتی من بایە ناوێر نەدەگرت بە قوربانت بێ؟ نەو یە کە خو لە چاوانم تاراو. دەرسم... بەلام نەکا پیت وایە لە مردن دەرسم... بە هیچ جۆر... نەجەل حەقە بە قوربانت بێ. نەمڕۆ نەبێ سەبەینی، سەرەنجام هەر دەگاتە سەرت... نەجەل و شتریکە لەبەر دەرکی هەموو کەس دەکەوێ. بەلام دەرەنگ و زووی هەیه... بۆیە ئەمن لە مردن هیچ باکم نیە، بەلام دلم بەو نەرەحەتەو لەو دەرسم کە نەمڕۆ نەو بێ دایک و بابە هات زەوی یەکانی منی دابەش کرد، سەبەینی ش یە کێک دئ زەوی یەکانی تۆ دابەش دەکا، دوو سەبەش یەکی دیکە پەیدا دەبێ زەوی و مەزرای ئەوی دیکە دابەش دەکا و هەر بەو جۆرە. جا بزانە ناخە کەمی بە کوێ دەگا... ترسی من نا لەو یە عەلی سەفابەگ."

عەلی سەفابەگ دەستیکی لە شانی عەبدی دا:

"نا عەبدی خان، نا... وایە کە تۆ فکر دەکە یەو. خەیاڵت تەخت بێ. ئەوان بە سزای خۆیان دەگەن، خاترجەم بە."

چاوەکانی خان بریسکە یەکیان داو دەم و چاوی خۆنیان تێزا:

"لەو دەرستیم سەبەینی ش نۆرە تۆ بێ... دلم هەر بەو نەرەحەتە. با هەموو کیتو و بەندەنەکان بە دەست یاغی یەکانەو بن... باشە با بێ، بە من چی؟ چەندیش دەبن با بێ... نەمەش گەنگ نیە بە قوربانت بێ... ئەو یە من لیتی دەرستیم عەرزە، عەرز... مەزراکان... نەگەر دێهاتی یەکان لە کەللەیان بدا، تازە پێشیان پێ ناگیرێ. ئەمن لە نەجەل ناترسم. لەو یە دەرستیم عەلی سەفابەگ. ئیدی خۆت دەرانی عەلی سەفابەگ. بەلام نەگەر لەمن دەپرسی، ئەو هەتیو هەرچەندی زوو تر بێ، دیسان دەرەنگە. ئەو هەتیو تۆییکێ چاندو کە نەگەر بۆی

بگري، خهترناكه. مەيه‌له وهخت به فيرۆ بچي... مەيه‌له وهخت له دهست بچي... خه‌لكي گوندي وايوايش هه‌مويان لايه‌نگري نه‌ون."

عه‌لىسه‌فابه‌گ بايه‌خى پي نه‌ده‌داو پي‌ده‌كه‌نى:

"ده‌زانم چته‌ خان، ده‌زانم... حه‌قته... به‌لام مه‌ترسه، نه‌مپۆ نه‌بوو، سبه‌يني. قه‌ولت پي ده‌ده‌م سه‌رى ده‌پرن و ده‌يه‌تين له‌به‌ر ده‌رگاي ماله‌كه‌ت هه‌لى ده‌واسن... مه‌ترسه. وه‌كيل باشى عاصم به‌ گوردانيك ژاندارمه‌وه "برايمه‌په‌ش" به‌ په‌نجا كه‌س داوته‌له‌به‌وه به‌دوايه‌وه‌ن... ژاندارمه‌كانيش نه‌بن، هه‌ر برايمه‌په‌ش مشوورى ده‌خوا، له‌ ياغييه‌ كو‌نه‌كاره‌كانه، بست به‌ بست ته‌واوى نه‌و كي‌توانه‌ شاره‌زايه، هه‌موو ري و شوئينيكي ياغي‌گه‌ري وه‌ك ناو له‌به‌ره. پيم گوتوون سه‌رى هه‌مه‌دوكى بپرن و به‌سه‌ر دار خي‌زه‌رانيكيه‌وه كه‌ن و بيبه‌ن له‌به‌ر ده‌ركى مالى عه‌بدى‌خان بي‌چه‌قي‌تن... هه‌رواش ده‌كه‌ن."

عه‌بدى‌خان:

"نه‌و بۆيه‌ نابي تاقه‌ روژتيكى ديكه‌ش زيندوو بميني... ته‌نانه‌ت تاقه‌ روژتيكىش... نيشه‌للا وه‌ك گوتت وا ده‌بي... نيشه‌للا."

عه‌لىسه‌فابه‌گ:

"نيشه‌للاو ماشه‌للاى نيه‌ عه‌بدى‌خان، مسۆگه‌ره، مسۆگه‌ر. چما برايمه‌ ره‌شى ناناسي؟"

"بۆچي؟"

"هه‌ر نه‌و برايمه‌په‌ش."

عه‌بدى‌خان كه‌ميك روحي هاته‌وه‌به‌ر، هوميديكي پيدا كردبوو:

"برايمه‌په‌ش ده‌رۆستى دئ، ليتى دلتيام. نه‌تۆ كارى وايوايت به‌ كوئى گه‌يانده؟"

عه‌لىسه‌فابه‌گ هاته‌ نيۆ قسه‌كه‌يه‌وه:

"له‌و وه‌خته‌وه كه‌ كالايي كوژراوه‌ كاره‌كانم ناجوورن. ديهايتيه‌كان ساميان شكاوه. نه‌گه‌ر وه‌زعه‌كه هه‌روا بپوا..."

عه‌بدى‌خان:

"با نه‌و هه‌تيوه بكوژري، نه‌وده‌م..."

عه‌لىسه‌فابه‌گ:

"ده‌كوژري."

(۲۷)

هاواری دېهاتىپه كان له دهستى ژاندارمه كان گه شتېبوه ناسمان. ژاندارمه كان بۆ گرتنى
حه مەد دەستورى يەكجاريان پې درابوو:

"حه مەدۆك دەپ بگيرئ. به مردووى يان به زيندووى دەبى تەحويل بديرئ... نەگەر نا..."
بەلئ دەستورە كه رستهى "نەگەرنا" شى تېدا بوو، و نەوانەى نەو جۆره دەستورەيان پې
بوو، دەمارى دېهاتىپه كانيان دەردينا. هەموويان داركارى دەکردن... ژن و مندايشيان...
تەواوى دېهاتى كىتوپارەى هاواريان لى بەرز ببوو. كەس نەيدەزانى حەمەدۆك لە كوئىپە.
هېچ كەشيش حازر نەبوو به دواى دا بگيرئ... نەوانەى وەدواشى دەكەوتن، ژاندارمه كانيان
هەتله دەکرد. حەمەد نەو كچه بى گوناخەى له دهستى ژاندارمه كان دەرهيئابوو، و نەمە ببوو
به داستانك له تەواوى دېهاتى كىتوپارەو ناسياب چەشمەدا زار به زار دەگەراو لەسەر نەم
داستانەش زۆر داستانى دىكەيان ساز كردبوون. هەمووان كارو گوزەرانىان وەلاناوو، له دەورى
يەكتر كۆدەبوونەو وەو باسى حەمەدۆكيان دەکرد. دېهاتىپه كان لانىكەم رۆژئ دوو پارچە شيعرو
گۆرانىيان لەسەر نەو مەسەلەپە دادەنا.

دوو رۆژ دواى كارەساتەكەى قاميشەلان بوو كه ژاندارمه هاتنە ناسياب چەشمە. نيوجاوانيان
دەتگوت كەكرەى تالە... دەستەپه كيان چوونە مالتى دورموش عەلى. نەو پيرەپياوہيان لەبەر
دەركى مالتەكەى گرت و كيشايانە بەر پرسياران. بەلام نەميانتوانى يەك قەشى لى دەركيشن،
هەرچى لىيان دەپرسى و هەرپەشەيان لى كرد فايدەى نەبوو. دايانە بەر قۆنداغە تەفەنگان. ژنەكەى
وەك مريشك بەدادو رۆرۆ به دەورى دا دەهات و سنگى خۆى دەكوتاو هەرچى به زمانىدا دەهات به
ژاندارمه كانى دەگوت. قۆنداغە تەفەنگىك نەويشى بيئەنگ کرد.

پیره‌پیاو و پیریژنیان نوقمی خوین له حساری ماله‌که‌یان دا به‌جی هیشتن و چوونه زگ نه‌وانی دیکه. هتا نیواری به‌شیکی زۆر له دێهاتی‌یه‌کانیان دارکاری کرد. شموئ له مالتی عەبدی‌خان میوان بوون. هه‌موو به‌یانی‌یان سه‌رله‌نوئ دارکاری‌یه‌که‌یان ده‌ست پێ ده‌کرده‌وه. ژاندارمه‌کان له دارکاریش ماندوو بپوون. ئیدی هه‌وسه‌له‌ی دارکاری‌یشیان نه‌ماپوو. به‌لام چاره‌ی هه‌موو ده‌ردان په‌یدا ده‌بێ. دێهاتی‌یه‌کانیان ناچار کرد له‌یه‌کتری بده‌ن. له‌سه‌ر هه‌مه‌دۆک نه‌شکه‌نجو نازار وه‌ک باگردان به‌سه‌ر دێهاتی کێویاره‌ی دا تی‌ده‌په‌ری و به‌ره‌و لووتکه‌ی شاخی ده‌چوه‌ پێش.

هه‌مه‌دۆک په‌نای بۆ "عه‌لی‌کۆ" بردبوو. عه‌لی‌کۆ کێوێکه‌ هه‌سته‌م، شاخاوی و به‌سام. عه‌لی‌کۆ، لانی شووری شاخ درێژو ره‌نگ شینه. به‌رده‌کانی تیژو درن، وه‌ک خه‌نجهر. ئهو کێوه‌ پێدارژیشتنی ناگرێ. به‌رده‌کانی ده‌ست و لاقی مڕۆ هه‌له‌ده‌درن. بیستوتوانه‌ که‌ ده‌لێن: کێوی به‌رده‌سته‌تی‌یان؟... عه‌لی‌کۆ کێوێکی وایه. له‌ نزیك لووتکه‌که‌ی داره‌کان که‌مه‌تر که‌مه‌تر ده‌بن و هیشتا ماویه‌تی بۆ لووتکه‌که‌ی، که‌ نێر داری پێوه‌ نابینرێ. لووتکه‌که‌ی رووتنه‌ و به‌رده‌ی ساغه، یه‌کیارچه‌ شاخ... چوار فه‌سل، ئهو لووتکه‌یه‌ به‌فری لێ‌نابری.

"عه‌لی‌کۆ به‌رزو لووتکه‌ی به‌فراوی

به‌ شه‌و له‌ سه‌رمان نانۆن له‌ ناوی"

هه‌مه‌د هه‌ر له‌ سه‌رده‌مه‌وه‌ که‌ ده‌چوه‌ راوه‌شوور، ئه‌م کێوه‌ به‌رد به‌ به‌ردو نه‌شکه‌وت به‌ نه‌شکه‌وت و شاخ به‌ شاخ شاره‌زابوو. راست له‌ لووتکه‌ی عه‌لی‌کۆ نه‌شکه‌وتێک هه‌بوو. به‌لام ئه‌م نه‌شکه‌وته‌ ریگای بۆ نه‌ده‌چوو. ده‌بوو به‌سه‌ر شاخێکی پێنسه‌د گه‌زی دا خۆت خزانده‌بایه‌و به‌ زگه‌ خشکه‌ وه‌سه‌ر که‌وتبای تا ده‌گه‌یشتییه‌ نه‌شکه‌وته‌که‌.

کاتی‌ک له‌ گه‌لی شکۆفه‌ وه‌ده‌رکه‌وتن، وه‌زعیان گۆرا. ژاندارمه‌کان له‌ چوار لاه به‌ دوایان دا ده‌گه‌ران. خه‌به‌ریان هه‌بوو که‌ براهه‌په‌شیش به‌ دوايانه‌ویه. شوان و گاو و دارکه‌رو جووتیار هه‌موویان خه‌به‌ریان بۆ هه‌مه‌د دێنا. هه‌رچی رووی دابایه، هه‌مه‌د یه‌که‌م رۆژ ناگادار ده‌بوو. نیرازو خه‌جیج زۆر ماندوو بپوون. لاقیان ماسی‌بوون. هه‌رێیه‌ به‌ ناچاری ئه‌وان له‌ گه‌لی شکۆفه‌ ماپوونه‌وه. ژاندارمه‌کان و براهه‌په‌ش، گه‌لی شکۆفه‌یان راده‌مالتی و به‌ره‌و لووتکه‌ی کێوه‌کان ده‌چوونه‌پێش. شوانی خاڵی عه‌لی بیچاره‌ خه‌به‌ری بۆ هه‌مه‌د هێنا که‌: "نێوه‌ له‌ گه‌مارۆدان... نه‌گه‌ر نه‌توانن رابه‌کن کوژرانتان مسۆگه‌ره."

نه‌یانتوانی رابه‌کن. به‌ره‌به‌یانی‌یه‌ک شه‌ر ده‌ستی پێ‌کرد. له‌چوار لاه هێرشیان دێنا. هه‌مه‌د فیشه‌که‌کانی زۆر به‌ ژمی‌ره‌و له‌سه‌ره‌خۆ خه‌رج ده‌کرد. ته‌نیا له‌و که‌سانه‌ی ده‌دا که‌ نزیك ده‌بوونه‌وه.

وہ کیل باشی عاصم لہ پستا دەینەراند: "تەسلیم بە."

ھەمەد جوابی دەدایەو: "باشە" و سەرلەنوێ دەستی بە تەقە دەکردەو.

قەدی کێوہ کە پێ لہ ژاندارمە بوو کە لہ جینگای خۆیان نەدەبرووتن. تەفەنگی ھەمەد گەرم داھاتبوو، و گوللەیک لہ لوولەئە تەفەنگە کەئە دا گیرێ کردبوو. بۆ ئەوێ تەفەنگە کەئە سارد بێتەوہ لہ گۆلێ راکرد. ھەمەد بە دەمانچە دەستی بە تەقە کرد. خەجیج لہ ترسان وەك میژۆك دەلەرزێ. ھەمەد پێدە کەئە. ھەمەد شەلائی ئارەق بوو. ئارەق لەبەن ھەنگۆلێ و لہ موورەگەئە پشتی ھەلەدەچۆراو کەئە دەکرد. ئارەقی وشکەوہ بوو لەسەر موورەگەئە پشت و نیشانی ببووہ شۆرە.

ئیراز یارمەتیی ھەمەدێ دەدا. زۆری پێ نەچوو کە تەفەنگە کەئە بۆ فێك کردەوہ گوللە کەئە لہ لوولە کەئە دەرھێناو دایەوہ دەستی ھەمەد. ھەمەد وەختێک تەفەنگە کەئە وەرگرتەوہ زۆر خۆشال بوو.

لای نیواری - دیار نەبوو لەبەرچی - ئەوان دەستیان لہ تەقە ھەلگرت. ئەمە یەکتە لہ شێوہ کارەکانی بڕایەرەش بوو. دەبوو تەقە راگرێ و وا نیشان بدا کە دەستیان لہ شەر کێشاوہتەوہ. بۆ ئەوێ گەمارۆ دراوہ کان ھەست و رینگایەکی دەر باز بوون بۆخۆیان پەیدا بکەن و ئەمانیش بیاننە بەر دەسریژ. ھەمەد لەو کەلە کەئە حالی بوو.

ژاندارمەکان و دارودەستەئە بڕایەرەش دەستیان کردبوو بە خزین و چوونەوہ خوار. قوونەدزەو چوونە خوارە کەئە دیار بوو. ئەمە دەر فەتیکێ باش بوو بۆ لێدان و دەر پەراندنیان. ھێرش بۆ سەر ئەو کەسانە کە خەریکی پاشەکشەن رینگایەکی باشە بۆ لێدان و پەرش و بلاوکردنیان.

ھەمەد بە ئارەتە کێشان لہ سەنگەرە کەئە دەر پەری و بۆ لای ئەوان سەرەوژێر بووہوہ. خەجیج بە دواي ھەمەد دا دەستی بە ھات و ھاوار کرد. ھەمەد گۆیی پێ نەدا. ئەوانە کە دەیانندی ھەمەد لہ سەنگەرە کەئە ھاتوہتە دەر و بە تەقە کردن کەوتوہتە سەریان، پێیان پێوہ نا. ھەتا خۆرناو ھەمەد بە دوايانەوہ بوو. کاتیئە گەرانیوہ نیوہشوہ بوو. خەجیج بە گریانەوہ دەستی لہ ئەستۆئە ھەمەد کرد. ئیراز خەجیجی گرت و لہ ھەمەدێ پچرییەوہ:

"چت لێ قەوماوہ مردووت مری؟ چما دنیا خەراپ بووہ؟ ناخەرچ بووہ، کاری یاغی ھەر نەمەییە... کەستێک مێتێر بە یاغییان بکا دەبێ ئەو جۆرە ئارەحەئەیانەش لہخۆ بگرێ... لێوہپرە... قەت کەس نەماو، خۆ کۆرە کە تۆی لہ ژاندارمەکان نەستاندەوہ کە لێی ببی بە بەلا..."

ھەمەد:

"دەمەوئ شتێکتان پێ بلیتم."

ئیراز:

"بلی."

حه مه د:

"نه گهر ليره وه ميټين وه زعمان شړه، ده بې هه لټين و شوټنمان ون كمين. هر جوړيك بې ده بې بچينه عه لي كؤ، چوارده ورمان ژاندارمه گرتويه، هيچ ريځاي ديكه مان نين. به شي حموتويه كمان خواردن پي يه. به دوو روژ ده گهينه عه لي كؤ. نه من جي يه كه له عه لي كؤ پي ده زانم. ده چينه نه وي و ده يكهينه مال. نه وي به كهس نابيينرته وه. نه من روژيك لهو روژانه كه ده چوموه راوه شوور، شوټني شووريكي بريندارم هه لگرتيوو. هه روا كه به شوټن حه يوانه كه دا ده وړيشتم، له پر به سهر نهو جيځايه دا كه وتم. ده توانين هه تا ماوين له وي بړين."

خه جيچ:

"نه كه هه تا ماوين، هه تا نهو روژه ي لي بووردي گشتي ده رده چي. ده لټين لي بووردي گشتي ساليكي ديكه ده رده چي. ده لټين حكومته ده يه وي روژي هاتنه سهر كاري خوي بكاته جيژن و لي بووردي گشتي ده ريك، هه تا نه وي روژي..."

حه مه د:

"لي بووردي گشتي... به لام نه من ده بې له پيشدا نهو كاره ي ده مه وي بيكه م، بيكه م... پاشانيش... ده چمه يژرگير."

حه مه د بيدهنگ بوو. شهو دهنگي له بهر ده رنده هات.

حه مه د:

"هه تا روژي لي بووردي گشتي كاري خوم ده كه م."

خه جيچ:

"نيشه لا ده يكه ي... نه گهر له كونه مشكانيش دا خوي بشارته وه."

حه مه د:

"هه ستن بړين."

وه پي كهوتن. سهر ما بوو. هه ساو بوو. نه ستيړه كان ده تگوت به ناسمانه وه به ستووني و سپي كراونه وه. لك و پوي داران ته بړيون. هه تا پتر ده وريشتن ته پتر ده بړيون. خه جيچ ويستي بنالټين، به لام دداني به جهرگي خوي دا گرت. بړيون به ژني ياغيان ناسان نيه. ژني كابر اي ياغي ده بې زور شتان له خوي بگري. به پاريزو بې نه وه ي ده نكيان له بهر بيته ده وه هه ستي پتيانيان بيستري، ده چرونه پيش. لكه دار سهر وچاوياني هه لډر يبوو. هاتنه خوار. خه ريك بوو هه تاو بكه وي. روخساري حه مه د نيوه تاريك و نيوه رووناك بوو. له گه ل خه جيچ چاويان تيك هه ل نه نگووت. نيراز نهواني هر له وي به جي هيشت و خيرا دور كهوته وه له پشت گاهه رده كان ون بوو.

(۲۸)

وه سهرکه و تن بۆ لووتکه ی عه لی کۆ دژوار بوو. بهرده کان وهك بهرده سماته دهست و لاقیانیان خواردبوو. سهریان له گێژه وه دههات. له خوارئ، خاردهشت له نیو هه وران دا هینده ی له په دهستیک دیار بوو. پینج گوندی خاردهشت لهو نیوه دا دهتگوت پینج خاڵن. گه یشتنه بن نهو شاخه ی که نه شکمه و ته که ی له سهره وه بوو. هه مه د دهیتوانی دوو جاریش بچیتنه نه شکمه و ته که و بگه رپتیه وه، به لام نهو ژنانه ده بوو چ بکه ن؟ هه سته م بوو. هه مه د:

"نیوه هه ر لیتره بن، نه من له پیش دا باره که مان ده به مه سهرئ و پاشان دیم نیوه ش ده به م." هه مه د وه پئ که و ت. ژنه کان له رۆیشتنی هه مه د به سهر نهو دیواره به ردی یه دا سهریان سوڕ ما بوو. هه مه د به نیو سه عات گه رایه وه. پینکه نین له چاوه کانی دا دیار بوو: "له خانووش باشته ر، قایم تره... هیلانه هه لۆیه کیشمان له ته نیشته، دراوسی هه لۆیانین." دهستی خه جیجی گرت و هه لئ هینا: نه تۆ وه ره، پوره ئیراز با لیتره بن هه تا نه من ده گه رپتیه وه. ده مه وئ نه تۆ بۆ هه لۆیه کان به رم با به تخۆن."

خه جیج ترسا:

"ده بن لهو دیواره ی وه سهر که وم؟"

هه مه د:

"نه تۆ کارت به دیواره ی نه بن، خۆت به من بگه ر."

دهستیان کرد به خزین. خه جیج چاوی له ره شه وه دههاتن. یه ک دوو جاری زیراند. هه مه د ته شه ری لئ دا. وه سهر که و تن.

ئىراز چاۋەپى نەبۇ. ھەستاۋ ۋەپى كەت. ترسا. دەستەكانى نەۋەندە ماندور بىۋون دەتگوت خەرىكن لىۋەنەۋە. بەلام ۋەختىك ھەمدە دەپەۋىست بگەپتەۋە سەرى، دىتى نەۋ ۋەسەر كەۋتەۋ:

"نەتۆ زگماك ياغىي پوۋرە ئىراز."

"نەدى... زگماك."

زاركى نەشكەۋتەكە نەۋەندە فرەۋان نەبۇ كە بتوانن ھەرسىك پىكەۋە بچنەژوۋر. نەشكەۋتەكە قوۋل بوۋ. دىژ بوۋ. گلى بەردەركى نەشكەۋتەكە گلىك بوۋ بە وردى ۋەك ناردو بە رەشى ۋەك خەلوۋز. سەر نەم گلە پر لە جىقنە بالندە بوۋ. دىۋارى نەشكەۋتەكە خەت خەتى سىپى پىدا ھاتبۋنە خوار.

ھەمدە:

"ھەتا نەمپۆ بنىادەم پىتى دىرە نەناۋە."

ئىراز:

"باشتر."

خەجىج:

"ئىرە دىتى ئىمەيە."

ئىراز:

"مالى ئىمەيە."

خەجىج لە خۆشىيان چاۋى پر بىۋون لە فرمىسك:

"ياللا راست ۋەبن مائەكەمان رىك و پىك كەين."

ئىراز:

"ياللا..."

ھەمدە:

"نەمن دەچمە دىتى. نەم دەمانچەپەتان لە كن بى. دەبى ورياي خۆتان بن."

خەجىج:

"ئاۋىنەيەكم..."

ئىراز پىكەنى:

"ئاي جىئلى، ئاي..."

خه جیج:

"له گهل سهرینیک و دوو لیفه، پیالیهک و مهنجه لیک و سیلنیک و نارد... نیدی نهوی دیکه ی سلامه تیت. بۆخۆت ده زانی."

حه مه د:

"به خوام سپاردن."

نیوه شهو بوو که حه مه د گه یشته مالی عه لی دورمووش. پیریژن ده رگای کرده وه. هه ر که چاوی به حه مه د کهوت، به سس، سس بر دیه ژوور.

حه مه د:

"چ بووه دایه حۆری؟"

حۆری:

"سس... دهنگ مه که."

حه مه د نیدی زاری هه ل نه پچری.

پیریژن چرا فلیله که ی هه ل کرد. په نجه ره کانی توند داخست و چووه ده ری. سووریکی به ده وری خانووه که دا، که سی نه دی هاته وه ژووری:

"رۆلهم... چۆن توانیت بییه نیو دی؟... دی پر له ژاندارمه یه. مامه عه لیتیان له بن داران دا کوشتوه. به سته زمان ریشیان ده گرت و به سهر زهوی دا رایان ده کیشتا. هه موو دیهاتییه کانیشیان دارکاری کرده. هه مووی نه مانهش کاری نهو یه زیده ریش بز نه یه. ناخه که ی نه ت توانی بیکوژی و ده رچوو... خه بهری تۆیان له مامه عه لیت ده ویست... مامه عه لیت گوتی نه من خه بهرم نیه. نیدی وه بهر قۆنداغه تفهنگانیان دا. نه وه ندهیان لی دا که هیشتا له جیتی دا که وتوه. له منیشیان دا. هه موو گیانم رهش و شین بووه. زووتر نهو یه زیده بکوژه."

حه مه د:

"عه لییه شهل خه بهری چیه؟"

پیریژن تووره بوو و دهنگی لی هه لیتنا:

"ناخر چت پت بلیم؟... نه تو هه رچی به سهرت دی خه تای خۆته... به خوا بۆیه ده بی به چه قۆیه کی کول کول سهرت بیرن... نهو وهختی له بهر ده ستت دا بوو گوتم بیکوژه، به لام به قسه ت نه کردم و نه کردم... نیستا بووه ته نۆکه ری عه بدی خان. عه بدی خان خانووه که ی تۆشی داوه بهو. ده بوو هه ر نهو ده م که پیم ده گوتی به قسه ی منت کردباو کوشتبات. نیستا شوینی تۆی هه ل گرتوه. وه پیتش ژاندارمان که وتوهو شوینی تۆیان بۆ ده گیتیری. بووه ته گزیری

عەبدىخان. حىساب و كىتابى خان ئەو بەسەرى پادەگا. ھەموو دىھاتىيەكانى بە ژاندارمان بە كوتان دا... ھەموو خەتاي تۆيە ھەمدە. پىم گوتى بىكۆزە."

"عەلىيەشەل لە كۆي دەبى؟"

"دەتەوئ لە كۆي بى؟ لە مائەكەي تۆ، دوئىن ژن و منداڵەكەشى ھىناو دايمەزراندن. ئىستا دەبى ژنە خوئىن تالەكەي ئەو ھەرامزادەيە بى لە مائى دوونەي خۆشەويستەم بۆي. بەخوا دلم پەرە لە خوئىن. لەداخان ھەر وشك بووم. نازايم بلىم چى. ھەروا تەماشام كردو ھەو خۆم خواردو ھەموە."

ھەمدە:

"ئەمەن دەچمە وئ."

ھەمدە ھەلستا.

پەريژن:

"ئەوئ پەرە لە ژاندارمە. بەسپايى بچوو ئەو سەگبايەي بکۆزە ھەلئى."

ھەمدە ھاتە دەر. گەيشتە خانووەكەي خۆيان. بۆنى شيرى كولىو و گۆرەكەي بەبەر ھەللاھات. بۆنى گياي بەھاريتشى ھاتە بەر لووتى.

ھەمدە:

"عەلى ناغا، عەلى ناغا."

وختىك عەلى گوتى لە دەنگى ھەمدە بوو، لە جىتى دەرپەري، لە دلى خۆي دا گوتى: "ھەمدە ھەقەن شىت بوو... ھەقەن."

بەپەلە لە ژوور ھاتەدەر. بەدەست ھەمدەي تىگەياند كە دەنگ نەكا. بۆخۆي بەدەنگى بەرز دەستى كرد بە قسەكردن:

"ژۆر بەخىر بىيى برا... چى؟... ھەمدەك؟... ھەمدەك لە ئاكاچاداغە؟ چەند چاك بوو كە خەبەرت داينى، نىمە دەمانەويست لەلاي "سپىيە قەلا" شوئىنى ھەلگىرىن. ھەر بۆي كاكە. سوپاست دەكەم."

پاشان بە گوتى ھەمدەي دا چپاند:

"تۆ بچوو بۆ مائى عەلى دورمووش، ئەمىنىش ئىستا دىم"

پاشان چو ھەو ھەو بۆلاي ژاندارمەكان:

"كابرا باي داو ھەموە بۆلاي ئاكاچاداغ. لەوئ ھەك كەوبارە دەكرئ بە دەستان بىگري. ئىستا يەكئەك لە پىاوەكانم خەبەري بۆ ھىنام، ئىدى كارەكەمان ئاسان بوو. دەتوانىن شوئىنى ئەو بىناموسە ھەلگىرىن. لەوئ گەمارۆي بەدەن و كارەكەي يەك لا بکەن. ئەمەن دەچمە مزگىنى بە

ژنی عەبدیخان دەدەم و دەگەرێتسەوه". هاتەدەرئ. شەوێکە زۆر تاریک بوو. لە نازایەتیی
حەمەد سەری سورما بوو. وەختێک شەلە هاتە ژووی، دایە حۆری پیتی سەیر بوو. تەماشایەکی
حەمەدی کرد کە ماناکە ی ئەمە بوو: "ئەتۆ قەت نابێ بە بنیادەم."
حەمەد:

"دایە حۆری دەمەوێ دووسێ قسان لە گەل عەلی شاغا بکەم."

دایە حۆری:

"هەرچەندی پیتان خۆشە قسان بکەن. ئەمەن هیچ حەز لە چارە ی ئەو بێ ناموسە ناکەم.
ئەمەن کارم پیتان نیە. قسە ی خۆتان بکەن."
شەلە پێکەنی:

"نازانم ئەو دایە حۆری خانە بۆچی بوو تە دوژمنی گیانی من؟ ئەمەن خۆ خەراپیەکم بۆی نەبوو؟"
دایە حۆری لە داخان سەریکی راوێشان:

"ئەمەن دەزانم ئەتۆ خەراپەت کردووە یان نا. ئەمەن تۆ باش دەناسم شەلی سەگ مردوو.
نێستتا لە گەل ژاندارمە رێک کەوتووی، وانیه؟... ئەگەر لەبەر خاتری حەمەد نەبوایە،
نەمە هیشت لەو دەرکە ی بێیە ژوور. بەخوا بەردێکم تاو دەدایەو ئەو سەرە سەگباب خێوێم
وردو خاش دەکرد."

دایە حۆری چوو قورئینێک.

شەلە:

"حەمەد تۆ ئەو خواپە پێم بلێ چۆن توانیوتە لەو قیامەت و تەنگانەیدا بێیە نێو دێ؟"

حەمەد:

"هەرچۆنێک بێ هاتین ئیدی."

"برایمەش بە دواتەوێ. لەو یاغیە خۆنخۆزانە. عەبدی و عەلی سەفابەگ لێیان تیژ
کردووی. ئەوان دەلێن برایمەش بە حەمەدۆکی دەوێرئ، زۆری لێ خاترجەمەن، کۆلێکیشیان
پوولێ داوێ، بەلام برایمەش، ئەو برایمەشی جارێ نیە. حۆلێش بوو. لە گەل پیاوێکانی
سەر جادەیان گرتو، چاوەرێن ئەتۆ بەوێ دا بپۆی و تەقەت لێیکەن. ئەتۆ نابێ بەو
دەوروێرانەدا بپۆی، دەنا دەتکوژن. با ئەوێشت پێ بلێم کە ئەمەن نێستتا بوومە گولە جەرگە ی
عەبدیخان، کەس ناوێرێ بلێ عەلی شەل پشتی چاوی برۆیە. هەر قسە یەکی هەبێ بە منی
دەلێ، هەرچیشی بۆی لە خۆم دەپرسی... ئەو یەزیدە نە کوژراو نە کوژرا. بریا ئەو شەو ی
مالە کەتان ناوێرێ بەردا ئەتان هیشتبا ئەو ژنە تیوێ بچێتە ژوور."

حەممەد بە خەفەتەو:

"ئىتە چووزانىن، بە چى را بزاني؟"

"قەرار وایە برايمەرش سەرى تۆ بېرى، بە دارخیزەرانىکیەو بەکاو بىمەینى لەبەر دەرکى
مالى عەبدىخان بىچەقینى... عەلى سەفابەگ قەولى پى داوہ."

حەممەد:

"ئىستانتەتۆ دەبى دوو لىفەو دوو دۆشەك و ناوینەيەك و مەنجەل و ناردو ئەو جۆرە شتانەم
بۆ پەيدا بەکەى و بۆم لە بارگینەكە بنىى. خوى و رۆن و ئالەت و زەردەچىوشت لەبەر نەچى."

عەلى:

"کارىکى نیه. خوا ئاغای خۆم پى بىللى! ماله کەى پرە لەو جۆرە شتانە."

(۲۹)

وه کیل باشی عاصم به گوردانیک ژاندارمه‌وهو برایمه‌پرش به دارو دهسته‌کویهوه پاییزو زستانیک له کیوه‌کان مانه‌وه. خه‌لکی دپهاتی کیوپاره‌ی له دهستیان وه‌ژاله هاتبیون. هه‌رکام له دپهاتی‌یه‌کان ری‌یه‌کی پیشان ده‌دان. نه‌وان ئاکچاداغ و "کایران داغ" و "کۆنورداغ" و به‌نده‌نی "مریم چیل" یان پشکنی و چیتوته‌قیان کرد. نه‌جل و به‌رگیان به‌ به‌ره‌وه ماو نه‌ هیژیان له به‌ردا ما. هه‌ر کونه‌مشکیکیان ده‌ست کهوتایه‌ ده‌یان پشکنی. به‌لام حه‌مه‌دۆک سه‌رو سۆراغی دیار نه‌بوو. هه‌روا بزانه له جی دا حه‌مه‌دۆکیک له‌دایک نه‌بیوو. نیوه‌ی زستانی له ئاسیاب چه‌شمه‌ مانه‌وه. هه‌موو کون و که‌لینه‌کانی عه‌لی‌کۆ گه‌ران. بۆ راوه‌ شووری‌ش چه‌ندین جار چوونه‌ عه‌لی‌کۆ، گه‌یشتنه‌ نیزیک نه‌شکه‌وته‌که‌ش، به‌لام نه‌ده‌کرا وه‌سه‌ر که‌ون. عه‌لی‌یه‌شهل وه‌پیش ژاندارمه‌کان ده‌که‌وت و چاو و راوی بۆ ده‌کردن که‌ "حەقەن دە‌ی‌بینمه‌وه"، به‌لام ژاندارمه‌کانی ده‌برده‌ ده‌شتی هه‌زارگا. به‌ قسه‌ شوینی هه‌ل‌ده‌گرت!... ژاندارمه‌کان ده‌یانگوت: "چ بوو عه‌لی ئاغا؟... هه‌ر نه‌وه‌ بوو هونه‌ری شوین گیترا‌نه‌که‌ت؟". عه‌لی‌یه‌شهل گله‌بی له‌ پیری ده‌کردو ده‌یگوت: "چ بکه‌ین؟ پیری‌یه. چاوم وه‌ک جار‌ان نایینن. تازه‌ پیر بووین و بۆی ده‌رچووین."

له‌ عه‌لی‌یه‌شهل پیر نه‌بیوو. جوانتر بیوه‌وه. ده‌تگوت گیتزه‌لووکه‌ی چوست و چالاکه. هومیدیک له‌ دلی دا ده‌دره‌وشا.

پاش نه‌وه‌ی پاییزو زستانی کیوه‌کانیان کون به‌ کون و بست به‌ بست له‌ حه‌مه‌دۆک پشکنی، شه‌که‌ت و بێ‌حال گه‌رانه‌وه‌ شار. له‌و ماوه‌یه‌دا دوو ده‌سته‌ یاغیی دیکه‌یان له‌ کیوه‌کان دا له‌نیو بردبوو. دوو ده‌سته‌ی گه‌وره‌و مل نه‌ستوو. به‌لام حه‌مه‌دۆک خه‌به‌ری نه‌بوو. شار ماتهم

دای گرتبوو. برایم پرهش ده سال پیرتر ببوو. دهیگوت: "نهمن تا نیستاشتی وام نه دیوه، نهینییهک، ره مزیک له کاری نهو حمه مدۆکه دا هیه... دهلتی غهیب بووه. بهلام همر جوریک بئ به گیری دینم و له گهلتی بهر و پروو دهیم. حه قهن زانیویهتی ده مهوی له گهلتی یهک لا کم. نهو جاره ی له گهلتی شکۆفه تووشی بووم، سیرهه له کهللای سهری گرت و زیاتر له سهه گوللهه لی دا. بهلام هیچی نه بوو. گولله کاری لی ناکا، دهنا به یه کم گولله ده مکوشه."

ده میکی پی چوو نهم قسه یه له هه موو شاری گهراو کهوته سهر زارو زمانان "حه مه مدۆک گولله نایر پی." نهم قسه یه به گوپی عه بدی خانیش گه شته وه. عه بدی خان به جاریک توابوو وه. ببوو به چنگیک نیسک و پیست. به هیوای خه بهری مردنی حه مه مدۆک کهوتبووه رۆژیک که باسی نا کرئ. جار جار سهریکی عه لی سه فابه گی ده داو دهیگوت: "نه دی چ بوو عه لی سه فابه گ؟ نه دی کوا؟ نه وهنده چاوه روان بووم، نیوهی رووح رۆشت. نه گهر هه روا بر وا نیوه گیانه که ی دیکه شم له نیو ده چی." عه لی سه فابه گیش هه میشه جوابی ده دایه وه دهیگوت: "سه برت هه بی خان." چا نه ت بیستوه ده لئین نه گهر سه برت هه بی له بهر سیله ی هه لوای دروست ده که ی؟ سه برت هه بی، حه وسه له ت هه بی، نهمن قه ولت پی ده ده م که سهری ده برن و ده یه پین له بهر ده رک ی تۆ ده ی چه قینن. قسه ی من قسه ی پیوا نه عه بدی خان، به لام نه تۆ ده بی نه ختیک حه وسه له ت هه بی."

نهو خه به ره که "گولله کار له حه مه مدۆک ناکا"، عه بدی خانی به جاریک شیت کردبوو. یه کسه ر چوو ره لای نه حه د ناغای سیاسه تبازی عه ریزه نووس. مه سه له که ی له گه ل باس کردو داوای لی کرد ده سه به چی ته لگرافیک بۆ نه نکره بنووسی. سیما ی که رانه ی نه حه د ناغای سیاسه تباز که رانه تر بوو. زمانیشی له زاری دا بوو به گۆپال و نوتقی به ستره.

عه بدی خان:

"بنووسه نه حه د ناغا، نهو جۆره که پیست ده لئیم بنووسه. بنووسه لهو چیا یه یاغیه که پهیدا بووه که تینووی خوینه، بنووسه مندالان سهر ده بر پی. بنووسه گه وره که چان له ماله کان ده دزی و ده یان با ته سهر چیاو سووکیان ده کا. بنووسه له کیوی حکومه تی دروست کردوه و رۆژ به رۆژ ده سه لاتی زیاتر ده بی. بنووسه زهوی دابهش ده کا، مه زرای خه لک دابهش ده کا، دتهاییه کان له ری ده رده کا، فیزیان ده کا زهوی خه لک له نیو خو یان دا دار بهش بکه ن. بنووسه نه حه د ناغا، جوریکی بنووسه به چیه میشکیانه وه. نه وه ی که ده یلیم، راست نه وه ی که ده یلیم بینووسه ر خه تیشی له بن بکیشه تا هۆشیان بیته وه لای خو یان. بنووسه نه حه د ناغا گیان. بنووسه پاش نه وه ی که چه کان له که چینی ده خا، له ت و په تیان ده کا، له تک و په تکه کانیشیان ورد ده کا و به

دارانهوه هه‌لێان داوه‌سێ. بنووسه جادهو به‌نده‌نه‌کانی ماراش له‌به‌ر ده‌ستی دارو ده‌سته‌که‌ی دایه‌و که‌س ناوێری پێ ده‌ونیوه‌ بنێ. بنووسه ناغا سیاسه‌ت‌باز، بنووسه برای من. جۆریکی بنووسه باش حالێ بن، هه‌موو خوێنده‌وارییه‌که‌ت وه‌کار خه‌ به‌ قوربانت بم... وای بنووسه که هه‌ر که‌س له نه‌که‌ره بی‌بیسێ، قامکی خۆی بگه‌زێ. وای بنووسه ده‌سه‌به‌جێ قشورن بنێرن. بنووسه نه‌حه‌د ناغا، نه‌من ده‌چم چه‌ند ته‌مرێک ده‌کړم و دێمه‌وه.

شار شله‌ژابوو: "حه‌مه‌دۆک بستی‌ک منداله؟... نه‌گه‌ر بستی‌ک منداله، بۆ ناتوانن بی‌گرن؟" هات و هاواری عه‌بدی‌خان له‌ لایه‌ک و چاو و راوی عه‌لی‌سه‌فابه‌گیش له‌ لایه‌کی دیکه مه‌سه‌له‌که‌یان گه‌وره‌و گه‌وره‌تر ده‌کرد. دایکان بۆ ترساندن و بێده‌نگ کردنی منداله‌کانیان ناوی حه‌مه‌دۆکیان دێنا: "بێده‌نگ به، ده‌نا بانگی حه‌مه‌دۆکی ده‌که‌م."

پاش نه‌و خه‌به‌رو ده‌نگۆیان، وه‌کیل باشی عاصم له‌ گه‌ل ژاندارمه‌کانی خۆی و هێزی یارمه‌تیده‌ر سه‌رله‌نوێ ده‌ستووری وه‌رگرت که وه‌دوای حه‌مه‌دۆک بکه‌وێ. برایمه‌ر هیش سوتندی خوارد که نه‌ه‌جار هه‌ر جۆریک بووه حه‌مه‌دۆکی ده‌گرێ.

(۳۰)

گلوکه زەردکه گولتیکى کيوىيه. لاسكى گلوکه زەردکه نمونده کورته ده کړئ بليين هر لاسكى نيه. له سر عەرزى وا ده بينرئ ده لتي به عەرزى يمه نووساوه. گلوکه زەردکه له نيو بهردان دا به پەناى يه کترهوه ده پړئ و هک مافوره نيو بهرده کان پر ده کاتهوه. رهنگى زەردى هه تاو... بهرزاىي گولته شين و بنهوشى يه کان ده گاته نه ژنويان. بنهوشه کان شه دارن... کۆمه ل به کۆمه ل رواون و ده دره وشينه وه. گلوکه سوورکەى کيوى پشکوتون. سوورايى نهم گلوکانه وهک سوورايى دیکه نيه... وهک بلوورى سوور... شيرين و گهرم... سهوزايى به جورتيك هه موو جي يه کى داگرتوه ده لتي له زهوى هه لده قولتي. نه گهر له سر عەلى کۆ را ته ماشا بکەى, پيټ وا ده بئ سهوزايى وهک باران ده بارئ. گابه رده کان پر ل په لته خه نه تيلکەى رهنگا ورهنگ... ههوا سووکه... ههوا بۆنى مه ستانهى گولانى لى دئ.

له بناره کان, بهرده کانى عەلى کۆ سوورتيكى مه يله وشينن. هه وري سپى خويان لهو گابه ردا نه هه لده سوون و تيپه ر ده بن. عەلى کۆ ده لتي له لانکه دا يه و راده وئ."

له خواره وى بناره کان, لهو جيگايه که ده شتى هه زارگاي ليوه دياره, له نيو تاقه تاقه دارى کاج دا سه رچاوه يه که هه لده قولتي. حه مه د ناوى خواردنه وى خويان لهو کان يه را ديني.

دهرو دهشت هه تاو لتي داوه, خاردهشت له روونا کايى دا نو قم بسوه... هه موو شتيك و هه موو جي يه ک, داره کان, پرکه کانى چه قلە شينکه, بهرده کان و گابه رده کان تيشك باران ده کړين... ده لتي خه ريکن له تيشك دا ده توينه وه, گولته کانيش هه روا. خه جيچ له زارکى نه شکه و ته که دا سه رى وه سر رانى نيراز کردوه. نيراز نه سپي يانى لى ده کوژئ. سه رى خه جيچ نه سپي تى که و ته وه چه نديش زۆر...

هه موو زستانه که بیان له نه شکموتی دا رابوارد. ژووری نه شکموته که بیان وهک مالتیک رازاندېووه. مالتی نهوانه له مالتی ناغایه کی دهوله مهندي لادیش خوشر بسو. نیتو ماله که بیان به گهلای په ریوه شان پر فشر کردبوو و له سر نهویشمه به پری گول ته سپی و جوانیان راخستبوون. به پری ده سگری یورو که کان... نهو به پانه که بونی به هاریان لسی دهات. نهو به پانه که یریم نؤغلی خانی یورو که کان، به جیاز بؤ خه جیجی ناردبوون. دیواری نه شکموته که بیان به کهوله شور داپوشیبوو، به کهولی شووره شاخ درتزه کان. شاخه کان ده تگوت سپی کراونه وه، ده بریسکانه وه. مووی شووره کان ده تگوت خاکمی زیرییه...

زستان زور ناخوش رابردبوو. له باو بوزان و باسریشکی لووتکه می عهلی کؤدا هه رچند هه تا بهیانی ناگریان ده سوتاند، به لآم چمند جار مه ترسی رهق بوونه وه هه ر هه می لسی کردبوون. همه مد مانگ و نیوتیک هه ولی دابوو و سه ره غام توانیبوی له سه ره وهی نه شکموته که کونیک بؤ دوو که ل کیش بکاته وه، به لآم فایده می نه بوو. دوو که ل له نه شکموته که دا داده وه ستا. له توفان و به فرو کرپیه دا ناچار ده بوون جاروبار بیته دهر هه ناسه بکیشن. سه رمایان ده بوو، له سه رمان رهق ده بوون، ده ست و لاقیان سپی ده بوون و به ناچار خویان به ژووری نه شکموتی پر له دوو که ل دا ده کرده وه.

هه رچی لیقه به پره کهوله شووری هه بیان بوو سی به سی به سه ر خویان هه لده کیشان، خویان خپ ده کرده وه به یه کتره وه دنووسان. که هه تاو ده کهوت، همه مد ده چوه راهه شور. ژنه کانیش ده ستیان ده کرد به چیت لیتان و گوره وی چنین. نهو کهولانه می به دیواریانه وه دابوون هی نهو شوورانه بوون که همه مد کوشتبوونی. نهوان گؤشتی شووره کانیان ده خواردو کهوله کانیشیان وشک ده کرده وه. تهوای زستان تاقه یهک رۆژ چیه، بی گؤشت نه ببوون. ناردو رۆن و خویش به ریک و پیکی عهلی به شل بؤی دیتان. له بناری کیوی له نه شکموتیک دا دایده ناو همه مدیش له وی پرا ده پیردنه وه نه شکموته کی خویان. جی به که بیان ته نانه ت عهلی به شلش پیی نه ده زانی. بؤ نه وهی کاتیک له نه شکموته که ده چونه دهر، شویتیان له سه ر به فر دیار نه بی، باوه شیک "قرژه رهشکه" بیان به دوی خویان دا راده کیشتا. قرژه رهشکه باشرین شته بؤ نه وهی شویتی پی له سه ر به فر نه مینیتیه وه. شویتی پی هه رچندیش قول بی، قرژه رهشکه وهک گرده ل به سه ری دا ده وړاو کویری ده کاته وه نیو سه عاتیک پی ناچ که شویتی خویشی به تهوای کویر ده بیته وه.

هه ربؤیه شوو که هه رچی عهلی کویان پشکنی، شویتی نهوانیان نه دیتیه وه. ژاندارمه کان چۆن گومانیان له وه دا ده ما که نهوان له وی نین؟ تهوای کیوه که به فر بسو. نهویش چ به فریک؟ لووس. وهک ناوینته. ده تگوت له پی دهسته.

خه جیج سهری وه سهر پانی ئیرازی کردبوو:

"نهدی کوا پووری؟... ناخر بوو به چی؟... کوانی لئی بووردنی گشتی؟... دیاره مام مسته فاش هیچی لئی نازانی. نه گهر لئی بووردنی گشتی ده رچووبایه, تا نیستا ده رده چوو."

ئیراز:

"ده رده چی کچم, ده رده چی... سه برت هه بی. ده لێن نه گهر سه برت هه بی, له پشتی هه موو ته پۆلکه یه که هه تاوێک هه لێدئ."

خه جیج:

"پووری گیان... نه من نامه وئ له پشتی هه ر ته پۆلکه یه که هه تاوێک ده رکه وئ... نه من ده مه وئ ته نیا یه که هه تاو ده رکه وئ... ته نیا له پشتی یه که ته پۆلکه... نه من هیچی دیکه م ناوئ."

ئیراز:

"سه برت بی."

خه جیج:

"نێره لووتکه ی چیا به پووری. ده بیینی قیسمه ت و نسیم چیه؟ ده بیینی چیم له نیوچاوانی نووسراوه؟ ده لێتی خهون ده بییم. ده لێتی بۆخۆم نیم, هه مه دیش ئیدی هه مه د نیه."

نهو رۆژانه که بێکار بوون, هه مه د فێری تفهنگ هاویشتنی کردبوون. ئیراز به باشی دهستی به تفهنگ راهاتبوو, ببوو به تفهنگچی یه که ته واو. به لām خه جیج هه رچه ند زه هه تی کێشابوو, هیچی به هیچ نه کردبوو. نه سلنه له تفهنگ و گولله بیزار بوو, کاتێک چاوی به تفهنگ ده کهوت, ناگری ده گرت:

"کهنگی له م وه زعه رزگار ده بین؟"

ئیراز:

"نیستا گه م له چو کووراوا گه یشتوونه نه ژنۆیان, هینده ی نه ماوه گولێ بدهن. نیستا میرووله له هیلانه کانیا ن هاتوونه ده رو له بهر هه تاو ریچکه یان به ستوه."

خه جیج:

"خاکی" ناداجیک"...

نینجا چاوی له سهر یه که دانان:

"نیستا ده راله شاخهکانی ناداجیک پرن له نیرگس... وا نیه پووری؟"

ئىراز:

"ئەدى پىن لە نىرگىس..."

خەجىج:

"خاكى ئاداجىك يەك بە چل دەپرى. ئەگەر بېچىنە وى پاش سالتىك خانووى خۇمان دروست دەكەين. پوولېشمان خۇ ھەيە."

ئىراز:

"قەبالەكەي بە ناوى ھەمەد دەنوسىن. ھەموو خاكى ئاداجىك نى ھەمەدى خۇمانە. لى بووردنى گىشتى دەرەجى. ئەگەر دەرېش نەچى، ئىمە جىگايەكى دىكە پەيدا دەكەين و دەچىنە ئەوى. ئەگەر كرابايە ھەمەدى نىسەت بىكەين كە دەست لە ەبىدىخان ھەلگىرى زۆر باش دەبوو. دەچووين و ناوى خۇمان دەگۆرى، ئەودەم وەختىك رۆزى دەھات، ھەمەدى خۇمان ەلىشى دەكۆشت و راى دەکرد. نا، نا، ەلىى دەبى بە دەستى خۇم بىكۆرم، ھەربۇيەش فىرى تەنگ ھايىشتە بووم."

خەجىج:

"گىروگىرگە كانمان چەند ئالتۇن پوورى گىيان؟"

ئىراز:

"زۆر، زۆر كىچىم... جار جار دىم ئاسوودە دەبى. دەلىم لە جىياتى رەزا خوا كوپىكى ەك ھەمەدى داومى. بەلام ھىندى وەختان ەك شىتتىكى پى بە زىجىم بەسەر دى... ھەر ئەو مەمكەنەم كە رەزا شىرى لى خواردوون، دەلىنى نىشتەريان لى دراو ە خويىيان پى كراو ەبىرۇنەو. ھىندىك جار ئەو دىلە شىتەم پىم دەلى تەنگەكەت ەلگىرەو بىرۇ ئەو ەلىيە بىكۆرە، پاشان ھەرجى دەبى بىلە. سەبىر كە كىچىم. ئەو ەلىيە ەك قىمە... خوا زەلىلت كا ەلى... چۆن دىلە ھات ئەو كوپە تولەنەمامەى مەن لە خۇل و خويىن بىگەوزىتى؟"

خەجىج:

"سەبىر بى پوورى... لە پىشت ھەر تەپۇلكەيەك ەتاولىك دەرەكەوى. نەمەن دەترىم پوورى. دەزانم كە دەرەكەوى، بەلام..."

ئىراز تەشەرى لى داو چاوى لە چاويەو بى:

"دىسان دەستە پى كىرد؟... ئەتۇ ناخى كوپەكەي بە كۆشت دەدى. ئەتۇ بە دەستى خۇت دەتەوى ئەو كوپەي بە كۆشت بەدى؟"

خه جيج ملى به لاره نا:

"حهوتويه كه رۆيشتوه پورئ. جاران كه ده پويشت سى رۆژ زياترى پى نده چوو، به لام نهم جار بوو به ههوتويه. ناخر نهم كيوانه... ناخر ياغي به كان... ده ترسم پورئ، ده ترسم پورئ گيان، هيچيش ناكري، ده ترسم، وهخته ديق بكهم پورئ، دلم وا تنگه هه باسى مه كه، سى رۆژ زياترى پى نده چوو پورئ، ناخر وانيه؟... نه كا به لايه كي به سهر هاتبى... با نهم بجمه لاي ناوه داني خه به ريكي لى بزانم، با روو له كيوان كه، با هه موو جي بهك بگه پىم... نه گهر به لايه كي به سهر نه هاتبايه، هه مدم هينده ي پى نده چوو پورئ."

خه جيج زۆر زۆر گريا:

"با برۆم پورئ گيان، ليم گه پى برۆم..."

ئيراز نيوچاوانى تيك ناو ته شەرى لى دا:

"كچى له جيى خۆت دانيشه جنده... به خوا ههنگاوتك هه ليني هه هه به تفهنگ ده تكورم. پتويست نيه بجى ژانه سهر بۆ كور كه دروست بكهى. نه گهر نه تو ده ست و لاقى نه به ستى ناتوانن هيچى لى بكن... ديتته وه."

خه جيج هه لستا، غارى دايه نيو نه شكه وته كهو له پهورو كهوت. به هه نيسك دان ده گريا. سهرى به هه نيسكانه وه هه لده گريا. ماوه يه كي زۆر هه روا مايه وه. كه ميتك نارام بووه وه. دووباره تيك چوه وه. ئيراز هاته ژوور سهرى:

"كچم، كچم... خه جيج خۆم، كچه جوانه كه... بۆچى خۆت ده كوژى؟ حەيف نيه بۆ كچىكى وهك تۆ نازه نين كه ناوا خۆت به هيلاك بهدى؟... خاترجم به هه مدم هيچى به سهر نه هاته وه. هه مدم به تهنى خه نيمي سهد كه سه كچم، خۆت هيلاك مه كه."

خه جيج فرميسكى چاوه كانى سريه وه:

"خوا بكا وابى پورئ... خوا له زارت پروانى..."

له خوارى مژ له سهر خارده شت بليند ببوو. په له هه وريكي رهش به ناسمانه وه ده سوورا كه هه مدم شه لالى نارهق و به ده ست و لاقى خوينايى به وه، به هه ناسه بر كه خۆى له ژوورى نه شكه وتى هاويشته وه.

خه جيج هه كه چاوى به هه مدم كهوت نامبازى بوو و به گريان وه ده ستى ده ستوى كرد. هه رچهندي ده گريا، گريان كه ي نده وه ستا.

حه مدم:

"مەگرى خەجيج، با بۆت بگىپمەۋە. ئىستى كەمىك ئارام بەۋە گوپم بۆ بگرە."

خەمەد دەستى بەسەر سەرى خەجيج دا دىنا.

ئىراز توۋرە بوو. بە تانوت و تەشەرەۋە دەستى خەجيجى گرت و كىناش:

"چ باسە كچى؟... چتە؟... ۋەك نەدى بدىيان... ئاخەرەكەى ئەتۆ سەرى ئەو كوپەى لە بەردىك دەدەى... بەرى دە، ئەو كوپەى."

خەمەد پىكەنى:

"با بۆتان بگىپمەۋە تا بزانن چم بەسەر ھاتو. ۋەختىك لە لای كەرىم نۆغلى دەگەرپامەۋە، لە دەۋرۋىرەى "سارىجا" كەۋتە داۋى برايمەش. كابرايەكى سەيرە، ھەم ئاقلەۋ ھەم ئازايە. ھەتا بنارى كىنۇ ۋەدوام كەۋتن. لەۋانەيە تازە ئىترەش بدۆزنەۋە. ئەمىرۆ راست سى رۆزە كە لەگەل برايمەش خۆشارەۋەكىن مان دەكرد. لەبەريان ھەل دەھاتم، ھەل دەھاتم و دوايە لە نەكار بام دەدايەۋە سەريان. ھەتا سارىجا رىيان دەكەۋتم و دەگەرپامەۋە. ۋەختىك ئەمەن دەگەرپامەۋە ئەوان رىم دەكەۋتن. خۆشارەۋەكىنكىمان ساز كەردبوو ھەر مەپرسن. تەنيا غەمى ئەۋەم ھەيە كە جىگاگەمان فىر بن. پاشان بە يارمەتتى جەبار لە بنارى گىژم كەردن، شۆتەكەمىيان لى ون بوو و ھاتم. ھەتتويەك ناپى لە ئەشكەۋتى ۋەدەر كەۋىن. ئىستى نىۋە برىنەكەم بۆ بېستى."

ھەردوۋ ژنەكە بە ھاۋكارىيە كەتەر جەلەكانيان لەبەر خەمەد داكەند. شاننى برىندار بېسو. كاتىك گوللەكەيان لە برىنەكەى دەردىنا، خەمەد لەرزى ھاتى، ئەۋىش لەرزىكى چۆن... ئەۋىش خېر كەردنەۋە، بە سىگىيەۋە نان و دەستى كەرد بە ھەلچۆق. خەجيج سەرى لى شىۋاۋ ئەقل لە سەرى دا نەما. خەجيج شىت بېسو، نەيدەزانى چ بكا."

خەمەد ھەتتويەكى تەۋاۋ ئەۋ تەۋاۋ لەرزە لى بوو. برىنەكەى چىلكى كەردبوو. زۆرىش ئەستور بېسو... ھەتتويەك دواتر سوۋكەت كەرد تەۋاۋ قەسەكەى تەۋاۋ بكا:

"پىش ئەۋى بگەينە سارىجا لەگەل ژاندارمەكان تىك ھەل ئەنگوتىن. دە كەس بوون. سەركەدەكەشيان ۋەكىل باشى عاصم بوو. تەقەمان لە يەكەر كەرد. پىم وايە ئاخەرەكەى ئەجەلى ئەۋ ۋەكىل باشى عاصم بە دەستى مەن دى. ھەل دەستار بى پەرۋا بۆ لای مەن دەھات. جارىك پىم گوت چتە ۋەكىل باشى؟ نەكا لە گىيانى خۆت گوزەرابى. تەقەنگەكەم بەرەۋ سىگى راداشت. ۋەكىل باشى عاصم ۋەختىك لە نەكاۋ چاۋى بە مەن كەۋت، كە لە ژورور سەرى وىم، نارەتەيەكى كىشاۋ خۆى لە عەرزى دا. گوت مەترسە ۋەكىل باشى. ئەتۆ گوناچىكت نى، ئەمەن نەگەر وىستىام بىكۆم تا ئىستى دە جارم كوشتبوۋى. ھەستە بېرۆ ۋەدەۋى كارى خۆت كەۋە. يەك ۋەشەش جەۋابى نەدامەۋە. پاشان قەرار بوو نەفەرىك لە سارىجا چەك و فېشەكەم پى بگەينەن."

وختىڭ گەيشتە ئەو جىڭايە كە دامان نابوو، لەپىر بوو بە گوللەبارانىڭ، مەپرسە...
 برايمەپەش ۋەك خىزو خۆڭ گوللە دەباراند. برىندار بووم. دوو رۆژان لە دوام بوون. لەو بگرەو
 بەردەيەدا دەنگىڭم ھاتە بەر گوڭ ۋەك دەنگى جەبار دەچوو. دەنگەكە راست دەنگى جەبار
 بوو. تۆمەز ھەر خۇيەتى، بە ھاوارمەو ھاتو. ئەويش لەولاۋە ھىرشى كوردە سەر برايمەپەش.
 برايمەپەش ۋ دەستەكەيمان راونا، بەلام كاتىڭ دەگەپراينەو، ديسان پەيدا بوونەو. ئەمجارە جەبار
 فريوى دان ۋ بە دواى خۇى دا راىكىشان ۋ ئەمن رزگاريم ھات. بەلام جەبار خۇيم نەدى.
 دلنيام جەبار دەپۇستيان دى. نىمە نىدى دەبى نىرە چۆڭ كەين. ئەم دەورەسەرە تازە بۆ نىمە
 نابى. ھەمىشە بە دوامانەو. ھەمووى ئەم كارانە لەبن سەرى عەلىسەفابەگ دان."
 ھەمدە ھەوتويەكى دىكەش لە جىتى دابوو. ھەر دوو رۆژ جارنىڭ لە بنارەكان دەنگى تەقە
 بەرز دەبوو. ھە.

برىنى ھەمدە رۆژ بە رۆژ باشتەر دەبوو.

(۳۱)

پاییز داهاتبوو. خەلکی خاردهشت بە دلگەرمییەوہ کاریان دەکرد. ئەمسال بەرھەم زۆر باش بوو. گۆلەکان قورس بوون، پڕ لە دان بوون.

دایە حۆری وەك گێژەلووکه لە خاردهشت دا دەسووپا، وەك یەكپارچە گۆ. لە پەستا قسەى دەکرد، جنتیوی دەدان. پاش ئەوہی ژاندارمەكان دارکارییان کردبوو، پەراسووی راستی نازاری گەیشتبوو. وا دیار بوو شکاوہ، ژانی دەکرد. بنیشتەکالی لە پەراسووہکەى نابوو. وەختیک هەناسەى هەل دینایەوہ دەم و چاوی گرز دەبوون و سەرلەنوێ وەك خۆی لى دەهاتەوہ:

"خو کوێرو زەلیلتان کا... ناخر چتان لە گیانی پیرەژنیکی وەك من دەویست؟..."

پاشان بە نارەحەتیەوہ دەستی پێ کرد:

"نۆھۆی دیھاتیەکان... ئییدی ئەمسال کەس نیە دوو بەشی بەرھەمەکەتانتان لى بستیتى... عەبدىخان ناوێرى بێتەوہ ئاوەدانى، ئەگەر بیدەنى کەرن. لە کەریش خەراپترن. ھەر بلتین ئەمسال بەرھەم باش نەبوو. باشە؟... درۆش ناکەین، چما بەرھەم باش بوو؟... نا، خەراپ بوو. ئەسلەن ئەمسال بەرھەم نەبوو. باشە چ بکەین. ئەگەر دەتەوێ وەرە روحان لى بستیتە. بەلام بەرھەم... ئەسلەن با بلتین ئەمسال تەواری بەرھەمەکە سوتتاو لەنیو چوو." دایەحۆری لە ناسیاب چەشمەوہ دەچوہ ئەو دى و لەو دى پرا دەچوہ دى یەکی دیکو دەهاتەوہ. لە رینگاش دا لەگەل خۆی دەدوا. ئەگەر چاری بە کەسیک دەکەوت کە خەریکی گێژە یان دروینە بوو، لى دەچوہ پێش و دەستی پێ دەکرد:

"دەبێ دوعا بۆ عومرو مالى حەمەدۆك بکەن، شەو و رۆژ دەبێ دوعای بۆ بکەن. تى دەگەن دەلیم چی؟... دوعای بۆ بکەن. ئەگەر حەمەدۆك نەبوایە، ئیستا عەبدىخان وەك دالاش بەسەر

سمرتانهوه دهسورپا. شوکری خوا بکهن که نییدی ناویرې پې لېم دئیه بنیتسهوه. نابې دهنکه گهغښکیشی بدهنې، تېدهگن؟ یهک دهنکیشی نابې بدهنې. با له شاری بۆخوی هر وهرکهوې. " دپهاتیهکان له فکروهه دهچوون. سهریان رادهوهشانده. کلاویان لهسهر سهری خویان لادهپردو سهری خویان دهخوراندو دهیانگوت: "بزانین ناخری نهم کارانه دهگاته کوئ؟ سهرهغماکهکیان به کوئ دهگا. "

دروینه تهواو بوون، گیرهو کیشه کراو خهرمان سوور بوون... بهرهمهکهکیان بردهوه مالئ. هیچ کهس دهنکه گهغښکی نهدا به عهبدیخان. عهلی و پیاوهکانی دیکه عهبدیخان لهنیو دتی دا دهسورپانهوه، بهلام دهچوونه کن ههرکهس، نهم وهلامهکیان وهردهگرتهوه:

"روحیشمان هی ناغامانه. ناغای نیمه لهنیو ههمو ناغایان دا یهکهمه. نیمه رازی نیین ناغامان له شاری غهریب و سهرگردان بې، بهلام... نهمسال دهنکه گهغښک چیه ودهدستمان نهکهوتوه. چ بکهین؟ وهختیک نیه، لهکوئی بیتین؟ نیشهللا سالتیکی دیکه. نیشهللا سالتیکی دیکه خوا دهیدا به نیمهو نیمهش دهیدهین به ناغامان. ناغای نیمه گولډ. نهو همهدوکه بیژووه بوو به باعیس که ناغا زیره نیمه دئیه که چول کاو بجیتته غهریبایهتی. بهلام ناغامان لیتی خوش نابې. نیشهللا سالتیکی دیکه نهگر خوا دای به نیمه، ههمووی ددههین به ناغامان. نیمه برسی بین قهیدی نیه، چونکه ناغامان دهبی سلامت بې. تېگهیشتی؟ نیمه ههرچی ههمانه، هی ناغامانه. خاردهشت پینج دتی ههمیه، همر پینجی به قوربانی گیانی ناغامان بې. " دهیانگوت:

"قسمی قور بۆ دهکن؟... نهو تا خاردهشت خاردهشته، بهرهمی وهک نهمسالی نهبووه. باشه بۆچی راست و رهوان نالین نایدهین؟ بۆچی راست و رهوان نالین ناغاو ماغامان قبولن؟. " دپهاتیهکان:

"بریا کویر باین و نهمان دیتبا که ناغا زیره کهمان له شارییه، له غهریبایهتی دهرهدهره... بریا ههمان بایه و بۆمان ناردبایه، بریا... چما دهکری نیمه حقی ناغای خۆمان نهدهین. رهبی خوا نهو همهدوکهی بکوژئ که..."

دایه خوری بالی دهرکردبوون و دهفری. زهجهتهکهی بهفرې نهچوویوو. ناموژگارییهکانی کاری خویان کردبوو. هیچ کام له دپهاتیهکان ناماده نهبیوون تمنانهت دهنکه گهغښکیش بدهن به عهبدیخان، نهیانددها...

دایه حۆری پرچه سپییه کانی له خهنه گرتبوو، چارشپۆه که ی لهسهری کردبووه وه له جیاتییان له چکیکی ناوڕیشمی گوڵداری لهو لهچکانه لهسهری بهستبوو، که گهوره کچ له وهختی جیژن و زه ماوه ند دا لهسهری ده بهستن. کراسه کورته کهشی ههر ناوڕیشم بوو. سێ سکهی زپیشی له مل کردبوون. نهو مت و موورووهی سهردهمی جیئیلی و کچینییه له سندووقی دا قایمی کردبوون، هینابوونییه دهرو لهمل و قۆلی خۆی کردبوون. هه میسه پیکه نینی لهسهر لیوان بوو. لهم مائه ده چوه نهو مال و دهاته وه هه میسه ش به ناره نار گۆرائیی دهگوت. هه موو کهس ده بگوت: "وادیاره دایه حۆری شتیکی به سه رهاته...". هه قیشیان هه بوو، چونکه دایه حۆری گۆرائیی وای دهگوت که گهوره کچانیش به بیستنی له شهرمان سوور هه لده گهران. لهو گۆرائیییه بی پهردانهی دهگوتن...

وهختیک عهبدی خان بیستی دپهاتییه کان ملکانه یان نه داوه، به جاریک جندار بوو. هه ستاو چوه لای نه حه دناغای سیاسه ت بازو به گریان وه ته لگرافیک زۆر کاریگهری بۆ نه نکه ره پێ نووسی، پاشانیش هه ستاو چوه نیو شاری. تووشی هه رکهس ده بوو له سیرێ تا پیوازێ هه موو شتیکی بۆ ده گێرایه وه. چوه خزمهت فه رماندار، چوه خزمهت فه رمانده ی ژاندارمیری و گریا، هاواری کردو نالاندی. فه رماندارو فه رمانده ی ژاندارمیری لهو وه زعه تووره بوون. ژاندارمه له دوا ی ژاندارمه ناردیانه ناسیاب چه شه. ژاندارمه کان خه لکی دئیان نه زیهت و نازار ده دا. دایه حۆری یان له ژووریک دا چه پس کرد، به لام دایه حۆری و هیچ کام له دپهاتییه کان زاریان هه ل نه پچری که قسه یه بکه ن. لیدانیان خوارد، جوینیان پێ درا، وه ک میگه له مه ر به م لاو لادا ره پێ نران، به لام زمانیان نه گه را، ده تگوت خه لکی پینج دئی هه موویان زگماک لال بوون.

کار گه یشته جیگایه که به خشدار ناچار بوو بۆخۆی بیته ناسیاب چه شه، به لام نهویش هه رچی کردی و کراندی کارتیکی له ده ست نه هات. کهس ده نگه له بهر ده رنه هات. دپهاتییه کان هه روا چاویان له چاویه وه ده بری و مه تقیان نه ده کرد.

یه کم جار عه لیه شمل ده ستی کرد به قسه کردن و جۆرێکی قسه کرد که هه موو لادتییه کان سه ربان سوپا: "گیانی هه موومان ده کهین به قوربانی ناغامان. نهو یاغییه بست و نیوییه، نهو حه مه دۆکه حه رامزاده یه چ کاره یه که ئیمه گوێ بۆ قسه ی رابگرین؟ نه گه ر تا قه ده نکێکمان گه نم بووایه، به ده ستی خۆمان ده مان دا به ناغامان. حه مه دۆک ناخر چ سه گباییکه؟ به لام چ بکهین که نه مسال قاتی بوو؟... نه گه ر نه مسال ئیمه هه موومان له برسان نه مرین،

مۆجيزه يه. نه من بۆخۇم ھەممە كارەي ناغام، بەلام ئەمسال منيش ئەگەر لە برسان نەمرم باشە. ئەگەر يەك دەنكە گەنمان لەم خاكە دەست گەوتبايە، ئى ناغامان بوو.

شەلە بىدەنگ بوو، چاوتكى بە دىھاتىيەكان دا گىترا كە وەك مەر سەريان دەبەريەك نابوو: "لە ئىتو دەپرسم... ئەگەر تاقە يەك دەنكە گەنمان بەرھەم ھىتابايە، نەماندەبرد بىدەين بە ناغا زىرەي خۇمان؟"

دىھاتىيەكان شەپۆلىنكيان داو زمانيان كرايمو:
"دەماندايە."

شەلە:

"ئەگەر ناغامان داواي روحى لى كەردباين؟..."
دىھاتىيەكان:
"دەماندا."

شەلە:

"ئەگەر ھەمەدۆك پى بنىتە نىو ئاوەدانى؟..."
دىھاتىيەكان:
"ناتوانى."

شەلە:

"ئەگەر بى؟"
دىھاتىيەكان:
"دەيكوژين."

دىارە جەنابى بەخشدار باوەرى بەم قسانە نەکرد. مال بە مالى ئاوەدانىيان پشكنى، بەلام لە ھىچ مالىك دەنكە گەنمىكيان نەديتمو.

زۆر سەير بوو. بەراستى دىھاتىيەكان ئەو ھەموو گەنم و دانەوێلەيان لە كوێ شارەبوو؟ ھەرچى لە خار دەشت رووى دابايە رۆژى دواتر دەگەيشتمو ھەمە شارى. ئىدى دەرگاى خار دەشت بەرھەو دىنا كرابوو.

عەبدىخان شىت ببوو و مووى سەرو ريشى خۆى دەرنىمو. ديار بوو ھەموو ئەم كارانە لەبەن سەرى ھەمەدى دان. ئەو دەبوو ھەقەن بكوژى. ھەر لەم رۆژانەش دا ھوسىن ناغاى ناك تولىو، لەنىو نوتنى خۆى دا تەفەنگى لى درابوو و مردبوو. ئەم مەسەلەيش ببوو سەربارى مەسەلەكانى دىكە. ئەم كارە دەبوو كارى چ كەسىك بى؟ ھەقەن كارى ھەمەدۆك بوو...

وه کیل باشی عاصم پیاو بوو، پیاوینکی باشیش بوو، گورگی نهو کیتوانهش بوو... بهلام چ
 بکا که له گهل هه مووی نه مانهش نهیده توانی هه مه دۆکی بگری...
 سه رکۆنه له دواي سه رکۆنه... وه کیل باشی نیدی سه ری هه ل نه ده هات. رووی نه بوو به نیتو
 بازارپی شار دا رابری. شهرمی له هه مووان ده کرد. خه لک پاشه مله هه زار قسه یان پی ده گوت.
 زۆربه ی نه م قسانه شی ده بیسته وه:
 "هه مه دۆک بسته مندالیک زیاتر نیه!... بهلام وه کیل باشی عاصمی بهو هه موو مل
 نه ستوورییه وه ک نه نگوستیله له قامکی کردوهو یاری پی ده کا!."
 وه کیل باشی له داخان خۆی ده خوارد وه.

(۳۲)

عەلىكۆز بە دارو بەردو خاك و خۆلىيەو بەفر دایپۆشيبوو. سەر ئاسمانىش ھەتا چار بېرى دەکرد، سېى دەچوۋەو. سېىيائىيەكى بې سەروىن لە عەلىكۆزە تا خار دەشت و لەوتە تا ئاچا داغ و گەلى شىكۆفەو چوگور راوا ھەموو جىيەكى داپۆشيبوو. تەنانەت خالىكى رەش لەنىو ئەو سېىيائىيە يەك رەنگەدا نەدەيىنرا.

ھەتاو لەو سېىيائىيە بې سەروىنەى دەدا. جار جار پەلە ھەورېك سىبەرى دەخستە سەر ئەو سېىيائىيە يەكپارچەيەو تىپەر دەبوو. ۋەختىك ھەتاو لە سېىيائىيەكەى دەدا چەندىن مىليۇن تىشكى ۋەك داو دەزوو لەسەر بەفر ھەلدەستان و لە چاۋى ئىنسانى دەچەقن.

ۋەزەى ئەشكەوتەكە خەراپ بوو، نە ئارد، نە دارى سووتاندن و نە ھىچ شتىكى خواردن نەمابوو. موۋى سەرو رىشى ھەمەد تىك ئالقا بوو. ئىراز بە جارىك توابوۋەو رەش داگىر سابوو.

خەجىجىش ھەر باسى مەكەن، تۆلى بە تەۋاى ھەستابوو. دووگيان بوو، لەسەر مانگ و رۆژى خۆى بوو. ئىراز دەيگوت: "ئەگەر ئەمىرۆ نەزى، سبەينى مسۆگەرە."

خەجىج زەرد بېسو. مىلى ئەۋەندە بارىك بېسو دەتگوت داو دەزوۋە... بىسكە رەش و بىرقەدارەكانى بە جۆرىك وشك و سىس بېوون كە دەتگوت گىاى وشكن...

ۋەكىل باشى عاصم مۆلتەى نەدەدا. لە پايىزىۋە لە دەۋرۋەرى ئاسياب چەشمەو بىنارەكانى عەلىكۆز دەگەپاۋ دەگەپا.

ئىراز ھەمەدى بىردە دەرى:

"ئەمىرۆ باو بۆران نىە كۆپم. ھەر كارىك دەتەۋى بىكەى ئەمىرۆ رۆژىەتى. ئەو كچە ئەمىرۆ نەزا سبەينى دەزى. ئەگەر ئىمە دەچىنە دىى با بچىن، ئەگەر دەبى لىرە بىزى با شتى بۆ ساز بىكەين. ھەر كارىك دەبى بىكەى ئەمىرۆ رۆژىەتى."

حه مەد رېوئەلە بېو و له مووی ریشی دا نوqm بېو. نېوچاوانی تال بوو:
"ناتوانین بچینه ئاوه دانی. هه موو دئیه که ی مال به مال ده گه پښ. چاره مان نیه، هه ر
ده بئ لیره خۆی بو ساز کهین."

ئیراز:

"له وانیه که چه که هه تا یه ک دوو سعاتی دیکه بزئ. هه ر کارێک ده تهوئ بیکه ی بیکه." "
حه مەد جار جار ده چوه ئاوه دانی. به لام هه میشه باوه شیکێ قرژه ره شکه به دواي خۆی دا راده کیشا.
چوونه ژوورئ. خه جیج له په نا دیواری نه شکه وتئ دانیشتبوو و پالئ دابووه وه. ده تگوت
چاوی برپوه ته جیگایه کی دوور. نه جوولە ی ده کردو نه هیچی ده گوت. چاوه کانی ده تگوت
سه هوئیان به ستوه و هه رزا به موئلق وه ستابوون.

حه مەد:

"خه جیج، نه من و پووره ئیراز ده چینه ئاوه دانی. نه تو فیشه ک وه بهر تهنه گه که ت بده و
چاوه پښ به هه تا ئیمه دینه وه."

خه جیج:

"نه من ناتوانم به ته نیا بئیمه وه."

حه مەد:

"نه دی چ بکهین خه جیج؟"

خه جیج:

"نه منیش دیم."

حه مەد:

"خه جیج کاری وا نه که ی."

خه جیج:

"نه من لیره خه ریکم ده مره."

حه مەد:

"پووره ئیرازیش له کنت ده مئینه ته وه."

خه جیج:

"نابئ."

حه مەد:

کهوتبووه. هەرچی تینی تیدا بوو، دای به گهرووی و بانگی همهدی کرد. پاشان هاتهوه ژوړی و خوی به عهزیدا دا:

"موسیبه، موسیبه... ده ترسم موسیبه تیځمان به سر بی. له بیرې چووه گرده لای قرژه رهشکه له گهل خوی به ری. باو بۆرانیښ نیه که شوینه که ی پر بکاتهوه. ههوا تاو و ساوه. نه گهر به وی بچم شوینه که ی پاک بکه موه، لدهستم نایه. ناتوانم بهو جی یانه دا برؤم که نهو پییان دا رویشتهوه."

شوی رژی دواتر همهد هاتهوه. رهنکی به رووانهوه نه ما بوو. له ژیر نهو کوله دا که هینابووی پلیشابووهوه.

همه د:

"زور ترسام، وهختیک گه یستمه خوار، له پر وه بیرم هاتهوه که گرده له قرژه رهشکه که له گهل خوم نه هیناوه. به لام تازه نه ده کرا وه گه پریم... نه گهر ویستبام بکه پریمهوه گرده له که هه لگرم و سه رله نوئ برؤمهوه، شوم به سر ده هات. دلهم هر له لای نیوه بوو. زوو هاتهوه. ژاندارمه کان یه خدی عه لی به شهلان گرتوه داوایان لی کردوه شوینی منیان بو هه ل گری. لهو بارهوه زور ده ترسم. نه گهر چای به شوینه که بکه وی، کار تهواوه. چونکه خوی پی رانا گری، یه کسر ژاندارمه کان دینیته نیوه. بوخوی فیتری کردبووم گرده لیک له قرژه رهشکه دروست بکه م. سویندی دابووم که قهت له بیرم نه چیتتهوه. بوخوشی ده زانی نه گهر چای به شوین کهوت خوی پی رانا گری. بویه ده ترسم. نهویش لهم وهخته دا..."

نیراز:

"نهو بی ناموسی یه ناکا. به خورایی مه ترسه. شله بو تو حازره گیانی خوشی بهخت بکا."

همه د:

"ده زانم حازره روو حیښی بدا... به لام نه گهر چای به شوین کهوت، نیدی به ده ست خوی نیه. خوی پی راگیر ناکری. ههقی خوی نهوه بوو رژی ههوه لای شله م کوشتبایه... به لام تازه ده رچوو."

(۳۳)

وهكيل باشى عاصم ئىدى له رووحى خۆى بېزار بېوو. دهياڭگوت: "ئەو ھەمەدۆكە له من بۆتە بەلا. برىا گۆرەھوو بووايەو چووبايە جىيەكى دىكەو ئەمن له شەپرى رزگاريم ھاتبە. له دەستى ئەو يەزىدە رووحم گەيوەتە سەرى لووتم."

ژاندارمەكانىش ئىدى بېزار بېوون. دهيانڭگوت: "ئاخر تەواوى ئەو زستانە دەكرى لەو شاخ و كىوانە بگەپتەن؟ ناخرەكەى دەبىئ بە چى؟"

له ھەر جىيەك تووشى شوئىنى بنىادەم دەبىوون وەدواى دەكەوتن. له ھەر جىيەك رووشالتيكىان لەسەر بەفر دەدى، وەشك دەكەوتن و چەندىن رۆژ بە دواى ھەمەدۆك دا دەگەران. ئەو بەدواداگەرانە بېووە ھۆى ئەو كە تا ئىستە چەند دەستەى دىكە لەنئەو بەرن، يان بيانگرن. ئىستەش مانگىك بوو له دەوروپەرى عەلىكۆ بۆسەيان دانابوو. چونكە كۆرە شوانىك گوتبوى ھەمەدۆك لەم نىزىكانە دىوہ.

عەلىكۆ دەكرى بلىن گەمارۆ دراوو. له چواردەورى ژاندارمەيان دانابوو.

وهكيل باشى باوەرى نەدەكرد بەو بەفرو زستانە ھەمەدۆك لە عەلىكۆ بى، بەلام قسەى ئەو كۆرە شوانە، وهكيل باشى عاصمى دوودل كەردبوو و نەيدەتوانى لە عەلىكۆ دوور كەوتتەوہ. ژاندارمەيكە كە له ناسياب چەشمەوہ تا ئىترە يك تەكان غارى داوو و بەفرى درېسوو، بە ھەناسەپرەكە خۆى گەياندە وهكيل باشى عاصم:

"وهكيل باشى، دىتمان، دىتمان... خەريك بوو گردەلى قرژە رەشكەى بەسەر شوئىنى خۆى دا دەكىشا. خەريك بوو وەسەر دەكەوت. كە چاوى بە ئىمە كەوت راي كەرد. ھىچ تەقەى نەكرد، بەلام شوئەكەى كوئىر نايستەوہ. نەگەر قرژە رەشكەش بە دواى خۆى دا راكىشى

شویتنه‌کی کۆرر نابیته‌وه، چونکه به‌فره‌که به‌ستویه. ئیدی قرژه ره‌شکه کارێکی له‌ ده‌ست نایه. چووین و شویتنه‌که‌مان دی. شویتنه‌که هی ئیستا نیه."

وه‌کیل باشی عاصم خۆشحال بوو. یه‌که‌م جار بوو که ده‌یتوانی راست و ره‌وان له‌گه‌ڵ حه‌مه‌د به‌ره‌وره‌وو بێ.

ژاندارمه‌یه‌کی نارده‌ ناسیاب چه‌شه، مالی عه‌بدی‌خان که عه‌لی‌یه‌شه‌لی له‌گه‌ڵ خۆی بیتی. شه‌له‌هات:

"فرموو وه‌کیل باشی."

وه‌کیل باشی:

"شویتنه‌که‌مان دیوه‌ته‌وه‌ عه‌لی."

شه‌له:

"ئه‌من له‌ به‌فری دا باش نابینم. شویتن نه‌گه‌ر له‌سه‌ر ره‌شانگی بێ ده‌توانم وه‌دوای که‌وم."

هه‌موو نه‌و لادیی‌یه‌مانی که له‌ ده‌وره‌به‌ریان بوون، بۆیان له‌ مل دا:

"عه‌لی له‌سه‌ر به‌فری شویتنی پێ ناگه‌ڕێ. چاری له‌سه‌ر به‌فر باش نابینێ. نه‌گه‌ر شویتن له‌سه‌ر ره‌شانگی بێ، ده‌توانی..."

به‌لام وه‌کیل باشی وازی له‌ عه‌لی نه‌هێنا:

"نه‌گه‌ر نه‌شتوانی ده‌بێ له‌گه‌لمان بێ."

عه‌لی وه‌ختیک ئه‌م قسه‌یه‌ی بیست وه‌ک میژۆکه ده‌ستی کرد به‌ له‌رزین:

"ده‌به‌ر به‌ری پێ‌یانت مرم وه‌کیل باشی. به‌و کێوانه‌وه له‌ سه‌رمان مه‌مکوژه."

قسه‌ی وه‌کیل باشی یه‌ک بوو:

"نابی، ده‌بێ بیتی."

شه‌له‌ ملی به‌ لاوه‌ ناو دانیشته‌ و پالی وه‌دیواری دا.

وه‌کیل باشی ژاندارمه‌کانی به‌ره‌و عه‌لی‌کۆ ده‌نگ دا. هێنده‌ی چاو له‌سه‌ر چاری دانیتی دئی‌یه‌که شه‌لام:

"شویتنی حه‌مه‌دۆکیان دیوه‌ته‌وه. شویتنه‌که‌یان دیوه‌ته‌وه."

هه‌موو دئی‌یه‌که هه‌تا بناری عه‌لی‌کۆ به‌ دوای ژاندارمه‌کان دا رویشته‌. له‌ بناری هه‌موویان له‌

ده‌وری شویتنه‌که‌ی حه‌مه‌دۆک خێ بوونه‌وه. هه‌مووان چاویان له‌ شویتنه‌که‌وه بری‌بوو و ره‌ق ببوون.

وه‌ختیک عه‌لی‌یه‌شه‌ل چاری به‌ شویتنه‌که که‌وت، دلی داخو‌ریا، سه‌ری سو‌ریا، قسه‌ی کرد،

قسه‌ی ده‌کرد به‌لام بۆخۆشی نه‌یده‌زانی ده‌لی چی؟ له‌بن لیوانه‌وه ده‌یگوت: "ئه‌و سه‌گ‌بابه‌ بۆچی قرژه‌

ره‌شکه‌ی به‌ دوای خۆی دا رانه‌کێشاوه؟ ناخه‌ بۆ... به‌گیری دینن. شویتنه‌که‌ی به‌ باشی دیاره."

وہ کیل باشی عاصم قوٰلی عملی گرت و بردیہ پہنای شویٔنہ کہ:
"بۆچی لیوت دہ بزوون و دہنگت نایہ؟ لہ گہل خۆت قسان دہ کہی؟ بلی بزائم نمو شویٔنہ ھمو نیہ؟"
شہلہ:

"نہم شویٔنہ جیٔی شوانانہ. ئی سالتیک لہ مہو بہرہ، تازہ نیہ."
وہ کیل باشی عاصم توورہ بوو. باسکی شہلہی گرت و لہ عہرزی داو نہراندی:
"نانہ جیب... نانہ جیبی شہل... ھم گزیری ناغای و ھم نۆکەری ھمەدۆک؟ نان و غەکی
ناغای دہ خۆی و نۆکەری بۆ ھمەدۆک دہ کہی؟... ئیوہ ھەر کامتان ھمەدۆکیکن. بەلام
حەیفی ئەوہیہ دەر فەتیکتان بۆ ریک ناکەوئ، وانہیہ؟..."

دەستووری بە نەفەرەکانی دا:
"وہدوا شویٔنہ کہ کەون."

لہ سەرمان دہتگوت رەق بوون. دەست و لاقیان چوو بوون. بەو جۆرہ دوو رۆژان بە دوا
شویٔنہ کہ دا رۆشتن و لووتکەکیان گەمارۆ دا.
دئ تازیہ بار بوو.

عەلییە شەل ملی بە لاوہ نابوو و بە دہنگیکی وەک گریان بە خۆی دہگوت:
"تازہ دیتیانەوہ. تازہ ھمەدۆکمانیان دیتەوہ، ناخر بۆچی ئیحتیاتت نە کرد؟..."
دایہ جۆری دہی گوران:

"با بیبیننەوہ. قەیدی نیہ با بیبیننەوہ، تا ھمەدۆک مشووری ھەمویان بخوا. نەگەر
ھەزار کەسیش بن، ھەمەدۆکم دریان پێ دەداو دیتەدەری."

لای نیواری یە کەمین تیک ھەلچوون رووی دا. ژاندارمەکان نەو رینگایەیان دۆزیبۆوہ کە
دەچوو بۆ ئەشکەوتە کەو زارکی ئەشکەوتە کەشیان دیستوو. لہ خواری را ھەروا نارنجکیان
ھەل دەدانە زارکی ئەشکەوتە کە.

ھەمەد بۆ ئەوہی ئەوان لہ زارکی ئەشکەوتە کە نیزی ک نەبنەوہ، یە کەمین بەرەنگاری نیشان دا.
وہ کیل باشی عاصمی دایہ بەر دەسپێژ. دہانتوانی رابکەن. بەلام نەدە کرا، چونکە خەجیج ژانی
دەھانتی و بەمنداڵیەوہ بوو. وەختیک دہنگی تەقە بەرز بووہوہ خەجیج دەستی کرد بە گریان.

نیراز:

"نەمن نەمگوت؟... ئەمە ناکامی ئەوہیہ کە گردەلە قرژەرەشکە کہی لہ بیر چوو بوو."

ھەمەدۆک:

"راسته... ھۆی ئەوھەيە كە گەردەلەكەم لەبەر چووبوو، بەلام ديسان نەيان دەتوانی بھۆزنەوھ. پيەم وايە عەلەيەشەل خۆی پيە رانەگراوھ. پيەم وايە ديسان شوێنی منی ھەلگرتوھ. بریا كوشتبايەم، ئەگەر باو بۆران دەست پيە بکا، ئەمانە ناتوانن يەك دەقیقەش لێرە بەند بن، لێ دەدەن دەپۆن و ھەتا ھەوتوويەکی دیکەش ناتوانن پيەنەوھ... ئەي شەلی نەحەلەتی."

وھکیل باشی عاصم بە زمانیکي شیرین داوای لە ھەمەد دەکرد:
"ھەمەد... کوپم، تەسليم بە... تازە لە داو کەوتوی... لە ھەر چوار لاوھ گەمارۆ دراوی. بە زوویی لێبووردنی گشتی دەردەچي. وەرە بيەك پياوھتی و تەسليم بە. ئەمن نامەوي تۆ بکوژي. ھەمەد وھلاميەکی نەدایەوھ. بە گوللەيەك بەردەكەي پەنا وھکیل باشی عاصمی لەبەريەك بلاو کرد. بە داوی ئەوھەدا شەرەكە توند بوو. ھەردوولا گوللەيان دەباراند.

وھکیل باشی عاصم:
"ھەوتوويەكيش پيە، مانگيەكيش پيە، لێرە نابزووين ھەمەدۆك. ئاخەرەكەي فيشەكت لێدەپرين."
ھەمەد ددانی لە چەرەوھە بردن و سەرەنجام وھقسە ھات و نەپاندی:
"دەزانم وھکیل باشی، دەزانم... ئاخەرەكەي ھەروا دەپيە كە گوتت... بەلام ھەتا ئەو وھخت يەکی زیندووتان لێناھيەلم. ھەمووتان دەكوژم. وھکیل باشی بزانیە كە ئەمن تەسليم نايم. ئاخەرەكەش دەپيە كە لاكەم لەو ئەشكەوتە بەرنەدەري. تەيگەيشتی وھکیل باشی؟"

وھکیل باشی:
"ھەيفە بۆ تۆ ھەمەد. ھەيفە بۆ پياويەکی وھك تۆ. ئەگەر ھەمووشمان بکوژی، ديسان فايەھەيەکی نەي، چونكە ژاندارمەي دیکەمان بۆ دین. لەو كارە قازانج ناکەي ھەمەد. ئەمسال لێبووردنی گشتی دەردەچي، وەرە تەسليم بە ھەمەدۆك."
ھەمەد نەپاندی:

"فيشالان مەكە وھکیل باشی، ئەمەري ئەجەلت ھاتوھ. ھەتا ئەمەري نەمكوشتوي. بەلام ئەمەري دەتكوژم. ئاخەرەكەي لە دوام نەبوويەوھ."
تەقە وا گەرم ببوو كە گوێيان لە قسەي يەكتر نەدەبوو. دەرۆيەري ھەمەد پيە ببوو لە قاپۆرە فيشەك. دوو توورەكەي دیکە پيە لە فيشەكەي مابون، بەلام دەرەسا، نەيدەويست فيشەكەكان بە خەسار بدا. ئيراز خەريکی خەجيجي بوو. جار جار نارام دەبوو و لە نەكاو دەي زيراند.

ئيراز:

"لە چ رۆژيەك دا، لە چ رۆژيەك خەراپ دا."

پاشان خه جیجی به جی ده هیشت و ده چوه یارمه تی حه مد هتا خه جیج ده زیړانده وه، شان به شانی حه مد ته قه ی ده کرد. هه که زیړه ی خه جیجی بهر ز ده سو وه، حه مد ی به جی ده هیشت و ده چوه ژور سهری خه جیج.

خه جیج جوانای به نیوچاوانی دا ده هاتنه خوار. خه جیج وه مار جینگلی ده دان و شیونه ده کرد:

"دایه گیان، دایه گیان... بریا منت هه نه بوایه دایه گیان."

حه مد و نیراز رهش داگیرسابوون. ژووری نه شکوه ته که پر ببو له بوترشی ناره ق.

حه مد له حزه یه ک هاواری کرد:

"نئی دایه گیان کوژرام."

پاشان په ژیوان بو وه وه به جوړیک لیتی خوی کرۆشت که خوینی لی هات. خه جیج که له بهر ژانان وه مار جینگلی ده دان، به دهنگی "کوژرام" ی حه مد وه گولله له جی ده ریپری و له په نا حه مد که و ته عهرزی. ده یگوت:

"حه مد دم، بریندار بووی؟... نه من خوم ده کوژم."

نیراز گه یشته سهری، جله کانی له بهر حه مد دا که ند:

"گولله که له شانی دراوه."

دهستی کرد به به ستنی برینه کی.

حه مد هه لهو حاله دا ته قه ی ده کرد.

وه کیل باشی عاصم له وه که تاقه که سیك نهو هه موو فیشه کی هیه، سهری سوپ ما بوو. چه ند کهس له ژاندارمه کانی فیشه کیان لی پرا بوو. بهر بهر خه ریک بوو ناهومید ده بوو.

خه جیج زیړه یه کی توندی دیکه ی کیشا. نیراز گرتی و دای نیشانده وه:

"تینی بده خوت، قه وه تی بکه..."

روخساری خه جیج ببووه یه کپارچه نازارو چرچ و لوچ. پاشان له نه کاو ویاقه ی ساوایه ک بلیند بوو. حه مد ناوړی دایه وه پشت خوی. مندالیک شهلای خوینی هاته بهرچار. خه جیج رهنگ به روانیه وه نه ما بوو. حه مد سهری وه رگپرا. ده سته کانی حه مد ده له رزین. نییدی ده سته کانی هیزیان نه ما بوو. تفهنگه کی له ده ست بهر بو وه.

نیراز تفهنگه کی هه لگرت وه ده سستی به ته قه کرد. خه جیج وه مردوویه ک که و تبوو.

حه مد تاوایک دواتر وه هوش خوی هاته وه، خوی توند کرده وه به دهنگیکی سهر گوتی:

"پووری تفهنگه کم وئ ده وه."

هممهدهستی دريژو کرد. نيراز تفهنگهکمی دایهوه دهستی هممهده. نيراز خوئی گهياندهوه
لای خهجيچ، مندالهکمی خاويين کردهوهو گوتی:
"کورپه."

زهردهخهنيهکمی وهک کهکری تال له روخساری هممهده دا دهركهوت:
"کورپه"

شهر تا ئيتواری رۆژي دواتر دريژهي ههبوو. هممهده به دهستیک تهقهی دهکرد. نيراز
فیشهکمی وهبهتر تفهنگهکمی دهدها. نهو لولوی تفهنگهکمی لهسهتر بهردیک دادهناو سيترهي
دهگرت و دهستی لی دهکيشا.

لای ئيتواری نيراز به لارهملی هاته ژوور سهري هممهدهو گوتی:
"ئیدی نهمان ماوه."

هممهده لهبیری چووبوو که فیشهکیان تهواو بوون. دهنگیک له گهروويهوه هات. دهتگوت
خهريکين دهیخنکيشن. بهسهتر تفهنگهکمی دا کهوت، پاشان راست بووهوه. چاوی پی
دهرپهريبوون. نهیدهزانی چ بکا. رهق رامابوو. ههلتا، به چهپ و راست دا دهکهوت. ههتر بهو
حاله خوئی گهيانده ژوور سهري مندالهکه. لهسهتر مندالهکمی ههلهدایهوه. ماويهکمی زور
تهماشای کرد. دهتگوت گيژو بووه. پاشان گهرايهوه بهر زارکی نهشکهوتهکه. زهردهی دههاتی.
تفهنگهکمی لهسهتر زهوی ههلهگرتوهوه دهسرۆکهکمی له گیرفانی دهرهيتناو وهک ئالایهک له
لولهکمی بهست.

گهرايهوه لای نيراز. نيراز لهسهتر گابهردیکی قول دانیشتبوو و لهبهتر خویهوه دهگريا. نيراز
دهتگوت بووته بهرد.

هممهده:

"پووره نيراز."

نيراز سهري ههلهپری، تهماشايهکمی هممهدهی کردو گوتی:

"خهجيچ."

خهجيچ له هوش خوئی چووبوو.

هممهده:

"گویتان لی بی بزانن دهلیم چی. نهمانه نایهتن نهمن زيندوو بم. کورپه کهم ناو بنیتن

هممهده."

پاشان هاته دهري. تفهنگه كهي هه ليناو هاواري كرد:

"تسليم... تسليم بووم وه كيل باشي عاصم."

وه كيل باشي عاصم پياويك بوو جوان چاك, سميڤ چه خاخي, به خوزه و چاو زل و حاله تيكي باوكانه ي هه بوو. وه ختيك گوتي له دهنگي همه د بوو, باوهري نه كرد. باوهري نه كرد همه د تسليم بي. هاواري كرد:

"تسليم دهبي همه دوك؟"

همه د به دهنگيكي كزه لوكه جوابي دايه وه:

"تسليم وه كيل باشي... به ناواتي خوت گه يشتي."

وه كيل باشي گه رايه وه لاي نه فهره كاني:

"نيوه له سهنگره كانتان مه بزوون, نه من ده چه سهري. له وانه يه فيلمان لسيكا."

چهند له حزه دواتر وه كيل باشي گه يشته زاري نه شكه و ته كه و چوه ژور سهري همه دوك و دهستي گرت. پيډه كهي:

"نه وه چه خيتره همه دوك... سه ره و خيتر بي."

همه دوك:

"خوش بي."

نيراز له قوربنيتك دانيسشبوو و كز دامابوو:

"نيستاش باوه ناكم نه تو تسليم بووي همه دوك."

همه د هيچي نه گوت. دهسته كاني به ره و كه له پچه دريژ كرد.

نيراز وه گولله له جي خي ده ربهري:

"وه كيل باشي, هو ي وه كيل باشي... پيت وا نه بي نه تو همه دوك گرتوه."

پاشان چوه قوربنيتي نه شكه و ته كه, له سه ره مه لوتكه كهي هه ل دايه وه. منداله كه ده ركوت.

چاوي له سه ره يه ك دانابوون.

نه وه نه تو ني كه همه دوك گرتوه وه كيل باشي... نه مه يه همه دوكي ناچار كرد تسليم بي, نه كه نه تو. نيستا نه تو برژ كلاوه كه ته به لايه كي سه رته وه ني و بلني نه من همه دوك گرتوه."

وه كيل باشي عاصم به هيچ جوړ چاوه رواني ديمه نيكي وا نه بوو. ته ماشايه كي خه جيغ و نيرازو همه دي كرد, زهرده خه نه كهي له سه ره ليتواني وشك بوو دهستي بژ لاي همه د دريژ كردو كه له پچه كهي له دهست ده رهي ناو گوتي:

"حهمه دۆك..."

به لّام نهيتوانى قسه كهى تهواو بكا. چهند له حزه يهك بيتهنگ له چاوى يه كتره وه راھان:
"حهمه دۆك."

پاشان بۆلەيه كى لى هات:

"حهمه دۆك. نه من نهو پياوه نيم كه بتوانم تۆ له م وه زعه دا بگرم."

پينج خه شاب فيشه كى له خۆى كرده وهو فريندانه سر زهوى:

"نه من رويشتم، نه تۆ به دوام دا تهقه بكه."

وه كيل باشى به نه پنه پ خۆى له نه شكه وته كه فرين دا به ده رى.

حه مه د له دوا وه تهقه لى ده كرد.

وه كيل باشى خۆى گه يانده وه هاوكاره كانى:

"چما نهو بى ناموسه بهو ناسانى به ته تسليم ده بى؟... فيلتيكى كرد بوو ده بيوست نه من له داو

بھاو بكوژى. نه گهر خۆم فرين نه دا بابه خوارى نهنگوا بووم. چاك بوو كه ناگام له خۆم بوو. خهريكه

ههوا تهوشى ده كا. با بگه رتينه وه بناره كان. ده نا هه موومان ليتره رهق ده بينه وهو ده مرين."

ژاندارمه كان شه كهت و بى حال به رهو خوارى شوپ بوونه وه، هه ده گه رانه وهو ناوپيان

ده دا به وه پشتى خۆيان. هه ورى رهش رهش به سر لووتكهى عه لى كۆ وه ده سووران. زۆرى

نه ما بوو هه لى كاته باو بۆران. ورده ورده داى دا به، دوا به توند و توندتر بارى. پاشانىش با به كى

توند هه لى كردو به فره كهى وهك شيتان به هه موو لايهك دا پرژاند.

لاى خۆراناوا له عه لى كۆ قيا مه تيك بوو. باو بۆران گالهى ده كرد. با ته به له به فره كانى له م

به رده وه بهو به رد داده دا. عه لى كۆ ده ور به رى عه لى كۆ سه رى ناسمانيش سپى سپى بيوون.

زه مين و زه مان لهو سپى با به ده ده سووران.

(۳۴)

دهمىكى پى چو خەبەرەكە بەدى و لەوئىش را بە شارى گەيشتەو: "خەمدۆكيان كوشتەو. ھەر باو بۆرانەكە نارام بىتتەو تەرمەكەى لەكىوى دىننە خواری."

خەلكى ناسىاب چەشمە چاويان برىبوو لووتكەى بەفراوى و سەر بە تەمتمانى عەلىكۆ. عەلىكۆ كىوى كىوان... عەلىكۆ... تاقانەى كىوان... عەلىكۆ خەمدۆكى خوارد... ھەموويان لە ژوورەكانيان خزیبوننەو. ھەموو چاوەروانى عەبدىخان بوون. ئەگەر خەبەرەكەى بىستىي، ئىستە پەيدا دەبىتتەو.

دېھاتىيەكانى وايواى يەك يەك زەوىيەكانيان لە عەلىسەفابەگ دەستاندەو. وەسمانەزلە ببوو نۆجوانىكى پازدە سالتەو گۆرانىي بۆ عەلىسەفابەگ دەگوت: "خەمدۆكمان، شەھىنمان."

خەبەر گەيشتە وايواى. وەختىك خەبەرەكە بە گوىي وەسمانەزلە گەيشتەو وشك بوو. خەنجەرت لى دابايە خويىنى لى نەدەھات. بە خەنجەرانىش وەقسە نەدەھات. بەلووزەو فرمىسكى لە چاوان دەھاتەخوار...

پاشان وەقسە ھات:

"وہىرۆ شەھىتم رۆ... چۆن پياويك بوو شەھىنەكەم، وہىرۆ... چاويكى چەند گەورەت پىوہ بوون... برۆيەكانت... قامەكانت يەكى قەلەمىك بوون شەھىنەكەم... بەژنت بەژن نەبوو شەھىنەكەم، دار شمشال بوو... وہىرۆ شەھىنەكەم رۆ... پىت گوتبووم مام وەسمان، دەمەوى رۆژىك بىمە مالى و ميوانت بم... قىسمەت نەبوو شەھىنەكەم... وہىرۆ شەھىنەكەم رۆ... ژنەكەشى لە پەناى بوو، خوا دەزانى نەو بەستەزمانە ئىستە چىي بەسەر ھاتوہ..."

گویتان له من بې دېهاتۍ په کان... شه هینمان نیمه له دهست نه و کافره رزگار کرد بوو، ده بې
ژنه که ی بیښنه دتې خومان... ده بې جی و رتې بده بڼې و ناگامان لیتې بې. نه گهر
بشگریتموه، ده بې له زیندان دا پتې رابگهین."

دېهاتۍ په کان:

"باشه، باشه."

ترسې عدلی سېفابهگ دیسان له نیتو دلې دېهاتۍ په کان دا هیلانې کرد.

عبدی خان به غاردان خوی گه یانده مالې عدلی سېفابهگ.

عدلی سېفابهگ له مال نه بوو. ژنی عدلی سېفابهگ گوتې:

"دیتت عبدی خان؟... دیتت حقی خوی چوڼ وهرگرته وه؟... چاوو دلته پروون."

عبدی خان:

"چاوی هم مووان روون کچم، چاوی هم مووان."

عبدی خان له وې را خوی گه یانده فرماندارو دهستی کرد به ماچ کردنې دهست و داوینې:

"خو حکومت ته که مان بو پیاړتې ژې جه نابې فرماندار، وه کیل باشی عاصم قاره مانه،

پیاوه. رووحم به قوریانی نه و جوړه پیاوانه."

فرماندار:

"چاوت روژن عبدی خان، نه و هم موو گلې یې دهست له حکومت هه بوو. نه گهر

عدلی سېفابهگ نه بووایه ناوی شاره که دهست عیب دار ده کرد. خو ده وامي عومری عدلی سېفابهگ

بدا که نه یې دهست ته لگرافه که دهست بهرې بکمن."

چاوه کانی عبدی خان له قاپیلك هاتنه دهر. فرماندار پتکه نی:

"به لې، نه یې دهست ته لگرافه که دهست بهرې بکمن."

عبدی خان:

"هیچ کامیکیان؟ هیچیان هدر لې نه دان؟"

فرماندار:

"به لې. نه گهر نه و ته لگرافانه یان لې دابایه، هم نه و له دار ده درای، هم نه من. ناخر

نه و شیت بېووی پیاوی حیسابی؟ ده کری ته لگرافنی وا بو نه نکره لې بده ی؟"

عبدی خان له فکره وه چوو. پاشان قاقا پتکه نی:

"باش بوو که نه و ته لگرافانه نه ویشتن جه نابې فرماندار، ناخر نه من زور تووړه بووم. سوپاس

بو خوا. دنا شاره جوانه که مان به دناو کرد بوو. سوپاس بو خوا. بنیادهم وه ختیک تووړه یه، بو خوشی

نازانن چ دهكا. ناخر راستت دهوئ بۆمن زۆر ناخۆش بوو كه حكومەت بهو هەموو تاقەت و توانایەوه به بستمە منداڵێك نەوتی. باوەڕ فەرموو زۆرم پێعەیب بوو. چەند باش بوو كه ئەو تەلگرافانەیان بەرپێ نەكرد. سەیر شیتێیەكم كرد بوو. نێو دەبێ بیوون جەنابی فەرماندار."

لەكن فەرمانداری هاتەدەر، چوو خزمەت فەرماندەری ژاندارمەری. سوپاس و قەدرزانیی پێشکێشی ئەویش کردو پرسى کرد كه نەگەر رازى بێ، دیارییەك بۆ وەکیل باشى عاصم نامادە دەكاو تەكاشى کرد كه سەرى حەمەدۆك نەك لیژە، بەلكوو لەبەر دەرکی مائەكەى ئەو لە ناسیاب چەشمە بەداردا كەن. فەرماندەریش قەبوڵی کرد.

نەم خەبەرە عەلییەشەل گەیانەبوو یە شار. پاشان هاتەلای عەبدیخان و گوتی:
"دوژمنەت عومری درژی بۆتۆ بەجێ هیشت، شوانێك لە کێوی را هاتو، بە چاوی خۆی كەلاکەكەى دیو. دەیگوت وەکیل باشى عاصم خەریك بوو سەرى دەبەری كە بێهێتتەوه... نەمەن بۆئەوهی زووتر خەبەرەكە بە ناغای خۆم بلێم، ئیدی بەند نەبووم و وەرپێكەوتم."
عەبدیخان لە پێش دا باوەڕی نەكرد بوو، بەلام پاش ئەوهی باوەڕی كرد بوو، لە خۆشییان شیت ببوو.

هەتا سێ رۆژانیشت هەركەس لە کێوی را دەهاتەوه خەبەرەكەى دووپات دەکردهوه.
كاتێك عەبدیخان هاتەوه مائێ، عەلییە شەلی لە گۆشەیهك دانائ دەستی کرد بە دڵخۆشی دانەوهی:

"وەکیل باشى عاصم كەمێك نازاری دای، لەبەر خۆتى بەرەوه عەلی. وەکیل باشى زۆر پیاو، زۆر نینسانە...، بزانه ئەو دوژمنەى نێمەى چۆن لەبەین برد؟"
پاشان لەپەر هاتە كوڵ:

"ئەو دێهاتییانە... ئەو بێغەكە... هەركە دیتیان یەك سال ئەمەن نەمتوانی بێمەوه دێی، دەنكە گەمەکیان بۆ نەناردم. سەبەى و دووی دێمەوه دێی و پێیان دەلێم نەى بێنامووسینە، نەى بێشەرەفینە... سالتى رابردوو قاتى بوو؟ قاتى بوو و نەتەنوانى حەقى من بدەن؟ پشەتتان بە حەمەدۆك بەستبوو، ها ئەوهش حەمەدۆكتان. ئەمەش سەرى بپراوى حەمەدۆكەكەتان. هەلتى گرن چى لێدەكەن، بیکەن. ئەوهش حەمەدۆكتان. ئێستا پشەتتان نیشان دەدەم كه قاتى بەجى دەلێن... نیشانتان دەدەم."

دەستى عەلییەشەلى لەنێو دەستى خۆى گرت:
"عەلى."

"فەرموو خان."

"نەمسال بەرھەم لە سالتەکانی دیکە باشتەر بوو. وانیه؟"

"دوو ھێندە سالتەکانی دیکە بوو خان."

خان:

"بە فکری تۆ چ لەو دیتھاتیانە بکەم؟"

"خان بۆ خۆی دەزانێ."

عەبدی تازەترین دەستە جلی خۆی دەبەر کرد. عەتری لە دەسجیبەکانیدا و چوووە سەر تاشخانە سەر و پریشی تاشین. لە خوشییان نەیدەزانی چ بکا. چوووە لای مستەفا ماراشی. بە پێکەنینەووە لە دوکانەکی وەرژوور کەوت.

مستەفاغا ماراشی:

"پیار نابێ بە مردنی دوژمنیشی پێیکەنێ عەبدیخان. دنیا ھەر رۆژە ئی یەکیکە." دوکان بە دوکان ھەموو بازارەکی پشکنی. خەبەرەکی بە ھەمووان گوت. لە ھەر کەس "چاو و دلت روون" نیکی وەرەگرت و دەرۆشت. لە پاشان سواری نەسپەکی بوو و بەرەو ئاسیاب چەشمە وەرپێکەوت، کە ئەوێ نەیدەویست ببێ، بوو.

خەبەری بیست کە: "خەمەدۆک بریندار بوو، بەلام لە دەستی وەکیل باشی رای کردووە." "کێ دەتێ؟"

"وەکیل باشی عاصم وا دەتێ."

"وەکیل باشی عاصم لە کوێیە؟"

"خەریکە دێ بۆ شار. ئەمن لە "شەبابلی" چاوم پێیکەوت." عەبدیخان سەری نەسپەکی بۆلای شار وەرگێرا. وەکیل باشی عاصم و نەفەرە شەکەت و کەفتەکانیشی ھاتنەووە شاری. عەبدی لەبەر دەرکی مالتەکی دابەزی. بەلام چ دابەزینیکی؟ دەرگوت لە نەسپەکی بەربووەتەووە. وەك مردووان وەرپێکەوت و چوووە لای فەخری خانە شیتی عەریزە نووس:

"بنووسە برالە، راستەپێ بۆ عیسمەت پاشا بنووسە... بنووسە کە فەرماندارو تەلگرافچی و عەلیسەفابەگ و فەرماندەری ژاندارمەو خەمەدۆکی یاغی پێکەووە رێک کەوتوون. بنووسە فەخریخان... بنووسە قوربان ھەرچی تەلگرافی بۆ جەنابتم نووسیووە، دەستیان وەدەستی یەکتەر داوەو نەیانھێشتووە بگاتە دەست. بنووسە فەخریخان... راست ئەو جۆرە کە دەتێم بینووسە..."

(۳۵)

وه سمانه زله:

"شه هیئنی خۆم پشتی ناغایانی شکاندوه. عه‌لی سه‌فابه‌گ هیشتاش نیازی هه‌یه پیاوه‌کانی خۆی بنیترتته سهر چیا. چهن‌دی پێ خۆشه‌ با بیان نی‌ئ. شه‌هیئنی خۆم هه‌موویان ده‌خوا." له‌ ده‌ری ئاوه‌دان‌ی له‌بن داریکی پیر کۆ ببوونه‌وه. گه‌لاکان ده‌ستیان به‌ زه‌ردبوون کردبوو. هیئنده‌ی نه‌مابوو هه‌ل‌وه‌رن.

وه سمانه زله:

"هه‌موو مه‌زراکاغان هی خۆمانه. وه‌نا؟"

گو‌تیان:

"به‌لێ، هی خۆمانه."

ئه‌مه‌ی له‌نی‌و‌چاوانی کێ ده‌ناسن؟"

"له‌نی‌و‌چاوانی هه‌مه‌دۆک."

وه سمانه زله هه‌ل‌ستا:

"عه‌لی صانب به‌گ" نو‌ئنه‌ری "ئورفه" له‌ ئه‌نکه‌ره هاته‌وته‌وه."

دی‌هات‌یه‌که‌ن هه‌موو گیانیان ببووه گو‌ئ:

"له‌گه‌ل عیسه‌مه‌ت پاشا راسته‌وخۆ قسه‌ی کردوه. هه‌ر ئه‌و پاییزه‌ی، رۆژی جی‌ژنی حکوومه‌ت، لێ‌بووردنی گشتی ده‌رده‌چێ، واته‌ پازده رۆژ تا مانگیکی دیکه‌... لێ‌بووردنه‌که هه‌مه‌دۆکیش ده‌گریته‌وه. هه‌مه‌دۆک مندا‌لیشی هه‌یه. ده‌بێ موو‌چه‌یه‌کی بده‌ینی و بیته‌ دی‌ی خۆمان، وانیه‌؟"

دېھاتىيەكان يەك دەنگ جوابيان دايەوہ:

"پىنى لەسەر چاوانمان. مووچەو مەزراكەمان ھىچ، رووحىشمان بە قورىانى پياوتكى وا پياو پى." وەسمانەزلە لە باشترين زەوىيەكانى دى جىتى سەد كىلەى بۆ ھەمەدۆك جىيا كىردەوہ. نەم سەد كىلە زەوىيە ھى "نەشىن" بىتوہژن بوو. دېھاتىيەكان لەنىو خۆيان دا پووليان كۆ كىردەوہو نەو سەد كىلە زەوىيەيان لە نەشىن بىتوہژن كىرى. ھەموو دېھاتىيەكان پىكەوہ زەوىيەكەى ھەمەديان كىتلاو ھەر سەد كىلەكەيان كىردە گەنم."

وہسمانەزلە چنگى لە گلە كىتلاوہكە داگرت. گلەكە وەك ئاو بەنىو قامكەكانى دا ھەلەپژا: "ئىدى نەگەر بشمرم، ھىچى دىكەم لە دنيا ناوئ. عەلى صائب بەگ درۆ ئاكا. ھەروەك دەلەين، لىپووردنى گشتى دەرەجى. عەلىصائب بەگ لە پياوہكانى جىگای باوہرى عىسمەت پاشايە." لە شارى قىيامەتەك رابوو. عەلىسەفابەگ لەسەر نەوہ كە ھەمەدۆك نەگىرابوو ھەرچى لە دەستى دەھات دەرەق بە فەرماندارو فەرماندەرى ژاندارمرى تەنەخىي نەدەكرد. ئەوانى بە ھاودەستى و پشستىوانىي ياغىيەكان تاوانبار دەكرد. تەلگرافى بۆ نەنكەرە لىدەدا. لە نەنكەرەوہ فەرمانى توند بۆ گرتنى ھەمەدۆك دەرەجوو.

پاوەرى ژاندارمە بۆخۆى فەرماندەرايەتیی ژاندارمەكانى گرتە دەست. ئىدى رووحى دېھاتىيەكانى توورپوس ھاتبوہ سەر لووتيان. نەك لە دەستى ياغىيەكان، بەلكوو لە دەستى ژاندارمەكان...

ھەمەدۆك نەيدەتوانى لە ھىچ دىيەك وەمىنى. چەندىن رۆژ لەسەر يەك برسى و تىنوو، نەویش بە مىندالىكى بەر مەمكەنەوہ لەكىوان رايان دەبوارد. چەند جار كەوتنە داوى ياوہر فارووق، بەلام رزگارىيان بوو. نەگەر لەم رۆژانەدا كەرىم نۆغلى فرىاي ھەمەدۆك نەكەوتايە، وەزعى ھەمەدۆك شىر بوو. ھەمەدۆك لە ھەر كۆئىيەك بايە، كەرىم نۆغلى بە ھەر جۆرىك با چەك و فىشەك و ئازووخی بۆ دەناردو پىتى دەگەيانەد. نەو پوولانى لە واياويشەوہ دەيان ناردن، ھەر لە رىگای كەرىم نۆغلىيەوہ بە ھەمەدۆك دەگەيشتن.

كەرىم نۆغلىيش ھەروەك وەسمانەزلە، بە چوار چاوان چاوہرپى جىژنى ھكۆومەت بوو. ئىدى شتىكى واشى نەماوو.

خەلكى دېھاتى سەرانسەرى خارەشت، خەبەرى لىپووردنى گشتىيان پى خوش نەبوو. نەگەر قانۇنى لىپووردنى گشتى دەرچوبايە، ھەمەدۆكىش دەگەپايەوہ نىو دى و دەبوو بە

دېهاتۍ يه کي وهك خويان و گړوگرفته کانيان له گهل عه بدي خان دههاتنه وه سر دڅخى جارانيان.
نه وان ده يانگوت:

"ناخر لى بووردن چيه؟ ياغى نه گهر ياغى يه, ده بى له چياى وه مينى. نه من نه گهر له
جى حه مه د بوومايه ده ستم له و چيايه هه له نه ده گرت... ده يه وى بيته وه دى و بيته يه کي وهك
مه مانان؟... فايده ي چيه؟... نيستايه که هه موو دنيا لى ده ترسى."

(۳۶)

عەلىيەشەل:

"بيستووتە ھەمەدۆك؟."

چاۋەكانى ھەمەد روون بوون. پيىكەنى:

"نا."

"ئەۋە دەلتى چى؟... چۆن نا؟."

"بەخۇ نا."

"كەۋابى با بۆت باس بكم."

ھەمەد:

"بلى بزانم."

عەلى:

"پيىم گوتبىۋى كە ۋەسمانەزلەم لەگەلى شىكۆفە دىۋە. عەلى صائب بەگ لە ئەنكەرە ھاتەتەۋە، گوتۋىيە رۆزى جىۋىنى ھىكۈمەت لى بووردىنى گىشتى ھەتقىيە. پاشان ۋەسمانەزلە دىھاتىيەكانى خىي كىردەتەۋە گوتۋىيە ھەمەدۆك شەھىتى خۆمانە. دەپىيىتە گوندى خۆمان، نىۋ خۆمان. ھەمىۋ دىھاتىيەكانىش گوتۋىيە پىي لەسەر چاۋمان. پاشان پولىيان لەسەر يەك داناۋە بىنەتۋى سەد كىلەيان زەۋى بۆ كرىۋى. زەۋىيەكە ۋەسمانەزلە بۆخۆ ھەلى بۆاردە. نىستاش ئەۋە خەرىكەن خانوت بۆ ساز دەكەن. ۋەسمانەزلە دەلى مومكىن نىيە عەلى صائب بەگ درۆ بكا، ئەمىنى راسپاردە پىت بلىم ورىي خۆت بى ھەتا فەرمانى لى بووردىن دەردەچى. دەيگوت دەمەۋى بۆخۆم خەبەرى لى بووردىنى بۆ بەرم. باشە، دەنگ و باس چۆنە ھەمەدۆك؟."

حه مەد:

"بەدەستی نەم یاوەر فارووقەو ناسوودەبیم لى هەلگیراوە. هەموو یاغی یە پیاو کوژەکانى بەجى هێشتووە وەدوای من کەوتووە. هەتا ئیستا لانی کەم دوو جار تووشى یە کتر بووین و لیكمان داوە. نەجار نەگەر تووشى بېمەو دەیکوژم. هەرچى دەبى بلا بېی."

عەلى یە شەل:

"کارى وا مە کە حەمەد، هەر نەم رۆژانە لى بووردنى گشتى دەردەچى."

حه مەد:

"چارەم نیە، شەو و رۆژ بە دوامەو یە. ناچارم بیکوژم."

عەلى:

"نەیکەى حەمەد. کەمىك ددان بە جەرگى خۆت دا بگرە."

عەلى رۆیشت.

لەو رۆژەو کە خەبەرى لى بووردن بلاو بوو، خەجىج خەوى لە چاوان تارابوو. خاكى لای "نالایار" وەك تفى خۆینى سوورە. وەك شووتى یە کى زۆر سوور کە لە نىوى دا لەتى کەى و بیدە یە بەر هەتاو. خاكى لای نالایار راست بەو سوورى یە یە. سى رۆژ بوو پەنایان بۆ گەلە سوورەکانى نالایار بردبوو. هەرچەند یاوەر فارووق وەك کەلاک خۆرە بەسەر سەریانەو دەسوړا. بەلام بەختەوەر بوون.

خەجىج و ئىراز لەبەر خۆیانەو گۆرانى یان دەگوت. ناوى کۆرە کە یان هەر حەمەد بوو. حەمەد خەپەتۆلە ببوو. حەمەد بە باشترین لای لایى خەوى لى دەکەوت. خەجىج حەمەدى هەل داویش و دە یگرتەو دە یگوت:

"پوورە ئىراز بڕوانە کارى خەوى... نىمە بنەتۆى سى کىلە زەویمان لە خوا دەویست. بەلام خوا سەد کىلەى داينى... خانوویە کىش سەربار..."

خەجىج گالەو منداڵ بازاړى و کارى شىتانهى نەوتۆى دەکرد کە لە منداڵى کى دوازدە سالا ش بە دوور بوو. هەمیشە لە حەمەدى دەپرسى:

"چتە حەمەد؟... توخوا چى؟ لى بووردن دەردەچى، زەویمان هە یە، خانوومان هە یە، نىدى بۆچى هێندە نىوچاوان تىك دەنیتى؟ بۆچى پى ناکەنى؟"

حه مەد تەنیا زەردە خەنە یە کى تالى دەکردو تەواو.

پیش نەو ی هەتاو بکەو، لە نالایار کەوتنە گەمارۆى یاوەر فارووق. یاوەر دە ی نەران:

"حه مەدۆك، ئەمن وە کىل باشى عاصم نىم، وەرە دەو."

حه‌مەد وەلامى نەدەدايەو. فېر بېو كە چۆن دەكرى لە چنگى ژاندارمە رزگارى بى. جوابى نەدەدايەو. تەنيا بۆ سەرگەرم كردنى ژاندارمەكان تەقەى دەكرد. پىتى وابو دەتوانن نەگەر تاريك داهات، ريگايەك بدۆزنەو وەو خۆيان دەرياز بگەن.

ئيراز لە ياغىيە ھەرە بەناوبانگەكانىش كارامەترو نازاترو تەنگىچىتر بېو. دەيتوانى ھەر بە تاقى تەنيا سى رۆژى تەواو ئەو ژاندارمانە دەست بەسەر بگا. ياوەر فارووق خەريك بوو شىت بى. پياويك و ژنيك لە ھەمووش خەراپتر بە مندالتيكى قۆنداخەو...

ياوەر:

"حه‌مەدۆك... لە دەستى من ناتوانى دەرياز بى."

حه‌مەدۆك ئىدى چارەى نەبو. بە ئەزمى كوشتن تەقەى دەكرد و ھەريەش لەنتىيەندى ژاندارمەكان دا سەنگەرى گرتبوو. نەمە يەكەم جارى بوو كە ئەو بى ئىحتىياتىيەى دەكرد.

لە پشتەوى گوتى لە دەنگيتك بوو:

"كوژرام."

حه‌مەد لە جىتى خۆى وشك بوو، بەلام نەگەرايەو سەر خەجيج. سەنگەرى ياوەرى دايە بەر دەسپۆ. بەو شەو نەويستاو دايە بەر نارغۆك. پاشان بە رق ھەستاوى گەرايەو ھاتە ژوور سەرى خەجيج. خەجيج لەسەر زەوى دريژ بېو و گيانى دەرجوويو. مندالەكەش لە تەنيشتى بوو. خەجيج دەتگوت خەوى لىكەتەو لە خەوى دا پىتدەكەنى.

حه‌مەد شىت بېو. وەك باران گوللى دەباراند. نارغۆك لەسەر نارغۆك... ئيرازيش لە لايەكى دىكەو. ياوەر بريندارو خوينى و شپزە بېو. ژاندارمەكان تواناي بەرەرهكانىيان نەمابوو. ئيراز خۆى بەسەر تەرمى خەجيج دا دابوو و دەگريا. روخسارى خەجيج راست وەك ئەو رۆژى لىھاتبوو كە بردبوويانە بەندىخانە.

حه‌مەد تەنگەكەى لە باوەشى گرتبوو، سەرى داخستبوو و دەگريا. ئيراز سەرى لەسەر تەرمەكە ھەلگرت و لە ئاسمانى ھەلپوانى. لە پەپەپۆچكەى ئاسمانى قەتارتيك مراوى ديار بوون. خوينى خەجيج و خاكى سوورى ئالايار بېوونە يەك.

پاشان مندالەكە گريا. ھەمەد مندالەكەى لە باوەش كردو بەخۆيەو گوشى. بۆ ژير كردنەوى دەستى كرد بە ھاتوچۆ لاايى.

حه‌مەد:

"با خەبەر بە ئاوەدانى بدەين بىن خەجيجى بنیژن."

نیراز بۆ لای ناوه دانی وه پئ کەوت. ھەمەد مندال لەباوھش... و روخسار سامناک چاوی
 لە تەرمەکە بریوو و لە راست خۆی وشک ببوو.
 وهختیک دێهاتی یەکان پێیان زانی، ژن و پیاو و گەورە و بچوک بە گریان و شیوەن ھاتنە
 سەر تەرمی خەجیج؛ "وہی پۆ... خەجیجە بێ مرادە کە ی ھەمەدۆکم پۆ... وہی پۆ، وہی پۆ..."
 ھەمەد کوێخای ناوہ دانایی بانگ کردو پوولتی لە مستی نا:
 "خەجیجیم بە ریزو شکۆوہ بە خاک بسپێرن."
 ماوہیک چاوی پرپە روخساری خەجیج. خەجیج پێدەکەنی. ھەمەد مندالە کە ی وەرگرت و لە باوہشی کرد:
 "با برۆین پوورە نیراز."
 ھەمەد لە پێشەوہ و نیراز بە دوا ی دا، نیتوہە دی کۆیان گرت و وہ پئ کەوتن. لە سەری
 ئەشکەوتیکیان دۆزیوہو لەبەر زارکە کە ی لەسەر بەردێک دانیشن.
 دارەکانی دەرورەریان گەلاپێزانیان بوو. مەلێک بە کول دەنۆتند. لە تەپۆلکە ی
 رووبەر و ویا نەوہ کۆترێکی سپی ھەلنفری.
 مارمێلکە یەک بە موورە دارێک دا وەسەر کەوت. لەو نیتوہە دا مندالە کە کە لە باوہشی بابی
 دا نووستبوو، وەخەبەر ھات و دەستی کرد بە گریان و زیرە زیر...
 نیراز ھات. قامکە چکۆلە ی ھەمەدی گرت و لە چاوانیہوہ را ما:
 "برای خۆم... دەمەوئ شتیکت پێ بلێم، ھەمەدۆکی خۆم."
 ھەمەد جوولە ی نەدە کردو چاوە پئ بوو.
 "برای خۆم، ھەمەدۆکی خۆم... ئەو مندالەم وئ دە بیبەمە دێھاتی "نانتەپ". ئەو مندالە
 لەم کێوانە لە برسان و لە تینووان دەمرئ... ئەمن تازە لە خۆتێی رەزای خۆم خۆش بووم. ئەو
 مندالە رەزای منە. بەدە یە بیبەم. بەدە یە بیبەم و گەورە ی بکەم، ئەو مندالە بێ گوناھە ی."
 ھەمەد بە ئەسپایی مندالە کە ی بۆ لای نیراز راداشت. نیراز مندالە کە ی وەرگرت و بە سنگی مەوہ گوشتی:
 "رەزای من، رەزای خۆم."
 بە دەستی ئەک مندالە کە ی لەباوہش کردبوو، بە دەستە کە ی دیکەش فیشە کدانەکانی لەخۆ ی
 دە کردنەوہ. ھەموو فیشە کەکانی لە گوشتی ئەک ھەلپشت:
 "بەخوام سپاردی ھەمەدۆک."
 ھەمەد چو قۆلی نیرازی گرت. مندالە کە ژیر ببوہوہ، ھەمەد ھەتا ماوہیەکی زۆر
 نەیتوانی دەستی لەبەر دلی بێتەوہو چا و لە مندالە کە ی ھەلگوتی:
 "لە ئەمانی خوای دا بن."

(۳۷)

هممو نه سپيڅك به كهلكي نمو نايه. نمسپي وي دهبي كه فعلی راکشاو و هیلکمی بن. گویی تیژو مه قهستی، نیوچاوانی قهشان و تهخت و رهق و هك بهرد، رهنکی نه کوت و نه بژوه نه خۆله میشی و نه شی و نه نهبلهق بی. دهبی دوو رهنګ بی، دوورهنګیکی مه حکم و سهرتاپی خت و خال.

نهمسپه کهیان له بهر دهرکی وهسمانه زله به ستهووه، دهی حیلاندو سمکولی ده کرد. نیوقه دی باریک و لاقی دریژ بوون و چاوه کانی ده تگوت چاوی بووکی تازه، روناک و به خومار. کلکی ده که و ته سهر گوینگی، یاله کانی به سهر لای راستی ملی دا بلاو ببوونه وه. وهختیک لینگی ده دا، یاله کانی ده تگوت "با"ن، ده تگوت هه وایه کن چین له سهر چین.

روژی جیژنی گه و ره فرمانی لی بووردنی گشتی دهرچووبو. زور کهس له یاغییه کان، جگه له چهند که سپک هه موویان له کپوه کان هاتبوونه خوارو چه که کانیاں ته سلیم ده کرده وه. هساری نیداره ی ژاندارمری پر له یاغییه جؤراو جؤر بوو.

یاغییه کان له هساری نیداره ی ژاندارمری چاوه ری بوون.

وهسمانه زله دهستی به یالی نه سپه که ی دا دینا:

"لایقی هممه دؤکی، لایقی کوری خومی."

دیها تیه کانیش دهیانگوت:

"لایقیه تی."

وهسمانه زله خۆی هاویشته سهر نه سپه که:

"نهمن هه تا دوو روژی دیکه له گه ل شه هینم دیمه وه. نیوه بچنه گوندی "نه ندلین"، ده هۆل

کوت و زورپاژه نه کان خه بهردار کهن که بی. خه لکی وایوای ده بی ناوا به پی شوازی

ھەمدە دۆكيانەۋە بېچىن. ياغىيەكانى دىكە دەبىي بە پىيان بگەپتەنەۋە دىتھاتى خۇيان. بەلام
ھەمدە دۆكى ئىتمە بە سۈارى نەسپى حدود.

ۋەسمانەزلە جەلەۋى بۆ نەسپەكەى شل كىرد. نەسپ كەۋتە لىنگ دان. تورپروس
سەرانسەر شىن دەچۈۋ.

خەبەرى لىيۈوردن جەبار بۆ ھەمدەى برد. دو دۆستى قەدىمى يەكتىران لە نامىز گىرت و
بىدەنگ لە پەنا يەكتىر دانىشتىن. ۋەختىك جەبار لە ھەمدە دۆك جيا دەبۈۋە، گوتى:
"نەمن دەچم تەسلىم دەپمەۋە."

ھەمدە زارى ھەلنەپچى و ھىچى نەگوت. رۆژتىكىان لاي ئىۋارى ھاتە ناسىياب چەشمە.
نىۋچاۋانى تال و چاۋى قوۋل و روۋمەتى يەكپارچە چىرچ و لۆچ بۈۋن. ۋەك بەردىكى سەخت بۈۋ.
چاۋەكانى كە لە روخسارى دا چۈك ديار بۈۋن، يەكپارچە تىشكى لىپراۋى و سەرسەختى بۈۋن.
يەكەم جار بۈۋ كە بە رۆژى روۋناك بۈۋ ناسانىيە دەھاتە نىۋ دى. ۋەك سەرخۇشان بە لادا
دەھات. ۋادىار بۈۋ ھۆشى لەسەر خۇى نەبۈۋ. ژنان سەريان لە دەرگان ھىتابۈۋە دەۋ بە ترس و
سەرسامىيەۋە تەماشايان دەكرد. مىندالەكان بىدەنگ و بە ترسەۋە دوۋر بە دوۋر لەگەلى دەپۇشتىن.
خەبەر بە دايدەخۇرى گەيشت كە ھەمدە دۆك ھاتەۋتە نىۋ دى. خۇرى بە غاردان ھات و لە
گۆرەپانى نىۋدى دا بەرۋكى گىرت و بە ھەموۋ تىنى خۇى ھاۋارى كىرد:

"ھەمدە، ھەمدە. خەجىجىت بە وان بە خۋاردن داۋ ئىستاش دەچى تەسلىم دەبىي؟...
دەتەۋى دىسان عەبدى بىتەۋە ۋەك ناغايان بۇى؟ ئەۋدەم ئەتۇ خەرىكى تەسلىم دەبىيەۋە؟ ناھا
ھەمدە دۆك، دلى تۇ دلى پىۋان نىيە، دلى ژنانە... تەنيا ئەمسال بۈۋ كە ناسىياب چەشمە
برىسيەيىي نەكىشا. تەنيا ئەمسال نان زۆر بۈۋ، ئىستا ئەتۇ دەتەۋى دىسان عەبدىخامان
تىبەردەيەۋە؟... بۇ كۆى دەچى ھەمدە ژنۇكە؟... بۇ كۆى؟... ئەتۇ دلى پىۋانت نىيە
ھەمدە دۆك، دلى تۇ دلى ژنانە... ئۇھۋى ژنىلە... دەتەۋى بچى تەسلىم بىيەۋە؟"

لەۋ ماۋەيەدا ھەموۋ خەلكى ناسىياب چەشمە لە گۆرەپانەكەدا كۆ بۈۋنەۋە ۋەك مىردۋان
بى گيان و بىدەنگ تەماشاي ھەمدە ديان دەكرد.

"ھەمدە دۆكى دل ژنۇكە... بىۋانە نەم دىتھاتىيانە... ئەۋ ھەموۋ خەلكە چاۋيان لە چاۋى تۆۋە
بىۋە... دەتەۋى تەسلىم بىيەۋە؟... دەتەۋى دىسان عەبدىمان تىبەردەيەۋە؟ ئىستا ئىسكەكانى
دوۋنەى خۇشەۋىستەم لەنىۋ گلكۇدا خەرىكن ناگر دەگىر، ئىسكەكانى خەجىجى نازدارىشم..."
ھەمدە زەرد ھەلگەپاۋو. دەلەرزى و تەماشاي عەرزى دەكرد.

خۆرى بەرۋىكى بەرداۋ دەستى راكىشا.

بىرۆ تەسلىم بەۋە ژىنۆكە... بىرۆ... لىۋىۋوردن دەرچوۋە، پىرۆز بى...
لەۋ بەينەدا ۋەسمانەزلە بە لىنگدان گەيشتى. دىرى بە ئاپۇراكە دەداۋ بەرەۋ ھەمدە لىۋى دەخورى:
"ھەمدەۋىكى خۆم... شەھىتى خۆم..."
گەيشتە لای ھەمدە، دەستى لە ئەستۆى كىرد:

"شەھىنەكەم، خانوۋەكەت دروست كراۋەۋە ھازرە، زەۋىيەكەشتەمان داچاندەۋە، ئەم ئەسپەش
دېھاتىيەكان بۇيان ناردوۋى. گوندى وايۋاي بە دەھۆل ۋ زورناۋە چاۋەپىتە شەھىنەكەم،
دەيانەۋى بەپىرتەۋە بىتىن. بە دەھۆل ۋ زورناۋە پىشۋازىت لىۋىكەن. نەك ۋەك ياغىيەكانى
دىكە. سوار بەۋ بىرۆ با چاۋى غەلىسەفابەگ كۆيىر بى."
ھەمىۋە دېھاتىيەكان لە گۆرەپانەكەدا خىر بېۋونەۋە. بۆلەبۆل لە سەرانسەرى
گۆرەپانەكەدا شەپۆلى دەدا:

"پىرەپىۋى خوا كۆيىر كىردوۋ، پىرى خوا زەلىل كىردوۋ."
ھەمدە جەلۋى ئەسپەكە لە دەستى ۋەسمانەزلە ۋەرگىرت ۋ لىۋى سوار بوۋ. غەلىيەشەل
لەۋسەرى مەيدانىۋ راۋەستابوۋ. ھەمدە لىۋى خورى بۆ لای ئەۋ. ھەمىۋان سەريان بەرەۋ ئەۋلا
ۋەرگىترا. ھەمدە بە چاۋ، غەلىيەشەلى تىگەياندا كە "ۋەرپى كەۋە."
ھەمدە بە چوارنالى لە ئاۋەدانى ۋەدەر كەۋت ۋ لەنىۋ كۆمايەك تۆزۋ خۆل دا لە دىۋى دور
كەۋتەۋە. ھەمىۋە دېھاتىيەكان چاۋيان لە دوۋى بوۋ. لىۋى كىرا مات بېۋون، ئەگەر يەككى
خەنجەرىكت لىۋى دابان. دۆلۋە خۆنىنىك لە لەشى ھىچ كامىكىيان نەدەھات.

لەبەردەشەھىن جەلۋى ئەسپەكە توند كىرد. دابەزى. ئەسپەكە دە چنارىك خست.
چنارەكە گەللى ۋەراندېۋو، ھەتا نىۋ قەدى لەگەللى زەردو زىپىنى خۆى دا ون بېۋو. دەۋرۋىيەرى
كانىيەكە بەردەشەھىن سەۋز بېۋو، سەۋزىكى بىۋورىن... لەسەر بەردىك دانىشت. سەرى
لەنىۋ دەستانى گرت. پاش ماۋەيەك غەلىيەشەل گەيشتى. ھەناسەبىرەكە ۋى كەۋتبوۋ. لە
پەناى ھەمدە دانىشت. بە قامكى شادەى ئارەقى نىۋچاۋانى سىپەۋە:

"ماندوۋ بوۋم كاكە. ھەناسەم دەرنايە."

بۆ ئەۋەى بىجەسىتەۋە ماۋەيەك بىدەنگ بوۋ. ھەمدە لەسەرەخۇ سەرى ھەلپىرى، چاۋەكانى
يەكپارچە بە بىرىكە گۆرىنەكە روۋناك بوۋن. ھەر ئەۋ تىشكە زەردەى جاران لە مىشكى دا
بىرىسكايەۋە، شەپۆلى داۋ تىپەرى:

"كاك عەلى... نەتۆ بۆلۈپ نېوۋەشەن لە مال بې؟ نەگەر بېچم وەدەستەم دەكەن؟..."
"خەقەن... نەگەر-بېچە شارى، خەقەن لە مال بې وەدەستەم دەكەن، نېمەكانى نېە شەن لە ترسان لە مال بې وەدەر كەن."

"جارتىكى دېكە ناوونىشانى مالەكەم بې بې."

"بۆخۆت زىندانى شارى شارەزاي؟... باشە نىدارەى ژاندارمى لەخوارەوى زىندانە، لە لاي راستى نەگەر لە نىدارەى ژاندارمى رەت بووى، لەوسەرى كۆلەن تەنيا يەك خانوۋە ھەيە كە بە گىچ سېكارى كراو، بەلام نەتۆ بە شەو دەچى، بە شەو رەنگ باش نايىنرى. كۆلەن زۆر بېلەندە، دەلەتتى منارەيە... بە كۆلەن زۆرەكەى دەيناسى، لە كۆلەن زۆرەكەى ھەموو مالەكان بېلەندەرە ديارە. لەنېو ھەموو خانوۋەكان دا لە چار دەدا. خانوۋەكە دوو نەمە. بەلام خانوۋەكانى دېكە ھەمويان يەك نەمە. ھەر كە ھەتاۋ ناۋا بوو، عەبدىخان دەچىتەمە ژوروى و نىدى نايەتەدەر. دەرۋازەى مالەكە لە پىشتەمە گەلە دەدرى. دەرگاكە درزىكى تىدايە، خەنچەرەكەت بەم درزەدا بەرە ژوروى و ھەلى كېشەو دارگەلەكەى بې لادە."

خەمەد بې نەمەى ھېچ بېلە ھەستايە سەرى. نەسپەكەى لە دارەكە كەدەو سوار بوو. نەسپەكە ۋەك با دەرۋىشت. يالەكانى تىك با ھەلەدرايون. ۋەختىك دەنگى ھارەى ناشى ھاتە بەرگوى، ۋەھۇش خۇى ھاتەو جەلەوى نەسپەكەى راکىشا. لەزەيەك راۋەستا. گوتى ھەلەختە. پاشان لە سەرەخۆ نەسپەكەى لى خورى. فېشەكى بىرە بەر تەنەنگەكەى و ھەرۋەھا دەمانچەكەى... لە نىزىك مال بې "تەكەرەك" وادىار بوو نەسپەكە لە شتىك دەرۋىشتەمە. مامزەى لە نەسپەكە داۋا بەنېو بازاري دا تىپەرى. چراتۆرى قاۋەخانەكان ھىشتا دايىسا. چەند كەس نەويان دىت و ۋەك غەوارەيان ھاتە بەرچار، بەلام لەم رۆزانەدا دىتنى كەسانى چەكدار لە نېو شار دا زۆر سەير نەبوو. شتىكى ناسايى بوو. خەمەد ھۇشى لە جىيەكى دېكە بوو، تەنەت نەوانى ھەر نەشىدى. بەكۆلەن مەزگەوتى دا بەرە ھەوراز لىي خورى. مال بې عەبدىخان كەوتە لاي چەبى. لە بەردەرەكى مال بې لە نەسپەكەى دابەزى. نەسپەكەى لەبەر دەرەكى مال بې لە تارىكى لەكە دارتويەك خست. خەنچەرەكەى لە درزى دەرگاكوە بىرە ژوروى، دارگەلەكەى لاداد دەرگا كرايەو.

لە ژورەكەى سەرى چرا دايىسا. ھەر سى پلىكانى بە شەقاۋىك بې. ۋەختىك ژن و مىندانل چاويان بە خەمەد كەوت. قىامەتەك رابوو. خەمەد راستەرى چوۋە ژورەكەى تەشىتى. عەبدىخان خەۋالو بوو. ھەردوۋ دەستى بەم لاۋ نەۋلادا ناۋەلا كەدبون و باۋىشكى دەداۋ ھەروا بەدەم باۋىشك دانەمە تەشەرى لى دەدا:

"چیه؟ دیسان چتانه؟"

حه‌مه‌د گه‌یشته سهری. قۆلی گرت و رای‌تله‌کانه:

"چاوت بکه‌وه خانی خانان! نه‌منم نه‌من، حه‌مه‌دۆک!."

عه‌بدی‌خان چاوی هه‌لێنان. له‌ پێش دا باوه‌ری نه‌کرد. پاشان هه‌روا به‌ چاوی مۆله‌ق ماوه‌وه وشک بوو و نه‌یتوانی له‌جینی خۆی بچوێ. ره‌شکینه‌ی چاوه‌کانیشی سپی ببوو.

له‌ ژووره‌که‌ی دیکه‌ قیامه‌تیک رابوو، حه‌مه‌د تهنه‌نگه‌که‌ی راست کرد. سێ گولله‌ی له‌ سنگی عه‌بدی‌خان دان. به‌ ته‌قه‌ی تهنه‌نگه‌کان نه‌و چرایه‌ی له‌ ژووری دا هه‌ل کرابوو، کووژایه‌وه. وه‌ک بریسکه‌ له‌ پلی‌کانه‌کان چوه‌ خوار و سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو. له‌و نێوه‌دا ژاندارمه‌کان خه‌به‌ردار ببوون و ماله‌که‌یان وه‌به‌ر گولله‌باران دا‌بوو. نه‌سپه‌که‌ی به‌ تاو به‌ره‌و چیاکانی توورپووس لینگ دا. له‌ دوايه‌وه وه‌ک خیزو خۆل گولله‌ ده‌باری. حه‌مه‌د هه‌ر به‌و خێراییه‌ به‌ شار دوور که‌وته‌وه.

خه‌ریک بوو تاو بکه‌وی که‌ گه‌یشته ناسیاب چه‌شمه‌. له‌ گۆڤه‌پانی نێو دێ جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی راکیشتا. نه‌سپه‌که‌ له‌ ئاره‌ق دا ره‌ش هه‌ل‌گه‌را‌بوو. سینگی وه‌ک هه‌مبانه‌ده‌مه‌ هه‌ل‌ده‌ستار ده‌پوکایه‌وه. مل و که‌فه‌لی له‌که‌ف و ئاره‌ق دا خووسابوون. حه‌مه‌دیش شه‌لا‌لی ئاره‌ق بوو. ئاره‌ق له‌ مووره‌گه‌ی پشتی ده‌چۆرا، سه‌روچاو و کاکۆلی له‌ ئاره‌ق دا خووسابوون.

هه‌تاو بالا‌پیاویک به‌رز ببوو. سێبه‌ره‌کان به‌ره‌و خۆرناوای بێ‌په‌رانه‌وه‌ درێژ ده‌بوونه‌وه. نه‌سپه‌ی شه‌لا‌لی ئاره‌ق سه‌رتاپای نوورباران کرابوو و هه‌موو له‌شی بریسکه‌ی ده‌دا.

دیهاتیه‌یه‌کان حه‌مه‌دیان له‌نێوه‌په‌راستی مه‌یدانه‌که‌دا وه‌ک کێتۆیک به‌سه‌ر نه‌سپه‌که‌وه‌ ده‌دی. هێدی هێدی و بێ‌ده‌نگ، گه‌وره‌و چوک و ژن و پیاو و پیرو لاو له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه. ببوونه نه‌لقه‌یه‌کی گه‌وره. به‌لام ده‌نگێک نه‌ده‌بیسترا. هه‌مووان چاویان تێوه‌ بری‌بوو. سه‌دان چاو له‌ حه‌مه‌ده‌وه‌ برابوون، به‌لام هێچ که‌س ده‌نگی له‌به‌ر ده‌رنه‌ده‌هات.

سوار که‌ له‌ نێوه‌په‌راستی گۆڤه‌پانه‌که‌دا وه‌ک گابه‌ردێکی قورس و قایم راوه‌ستابوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد، ته‌کانیکی دا. نه‌سپ یه‌ک دوو هه‌نگای هه‌لێنانه‌وه‌ و سه‌ره‌له‌نوێ راوه‌ستا. سوار سهری به‌رز کرده‌وه. چاوی به‌ دیهاتیه‌یه‌کان دا گێرا.

دایه‌خۆری که‌ ده‌تگوت دڵپه‌ خوێنیکی له‌ له‌ش دا نه‌ماوه، زه‌ردو ره‌نگ په‌ریو له‌ جینی خۆی راوه‌ستابوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد. چاوه‌ داپه‌چراوه‌کانی له‌ سواره‌که‌وه‌ بری‌بوو و چاوه‌پروانی قسه‌یه‌ک و جووله‌یه‌کی نه‌و بوو.

نەسپەكە سەرلەنۈپ بىرۈت. ھەممەد نەسپەكە بىرەر دايەخۇرى لىدەخۇرى. ۋەختىك گەيشتە پەنای دايەخۇرى جەلەۋەكە توند كىرد:

"دايە خۇرى، دايە خۇرى... بوو!... گەردنم نازاكەن."

لىيداۋ رۆيشت بىرەر غەلىكۆ. ۋەك ھەۋرىكى رەش لەناۋەدانى تىپەرى و لەبەر چاۋ ون بوو. ۋەختى ۋەردو شىۋو بوو. دىھاتىيەكانى ھەر پىنج گوندى خار دەشت كۆ بوۋنەۋە. گەۋرە كچەكان جۋانتىرەن جل و بەرگىيان لەبەر كىرد، پىرئۇنەكان چارشىۋى سېى، چارشىۋى ۋەك بىنىشت سېىيان بەسەر خۇيان دا دا. دەرھۆل و زورنا لىدرا... جىۋىنىك بەرپا بوو... تەنانەت غەلى دورموشىش لە نوۋىنى نەخۇشى ھاتەدەر ھەر بەۋ نەخۇشىيە ھەلپەرىنى گرت. پاشان رۆژتىكىان بەيانى زوو، ھەمويان پىكەۋە ۋەرى كەۋتن و درۋەلەنەكانى خار دەشتيان ئاور تىپەردا.

نىدى خەبەرىك لەبارەى ھەمەدۆكەۋە نەبىسترا. ئار و نىشانى ون بوو. لەو رۆژۋە تا ئىستا، دىھاتىيەكانى خار دەشت ھەمو سالى پىش نەۋەى خار دەشت بىكىلن، كۆ دەبنەۋە جىۋىنىك دەگرن و درۋەلەنەكانى خار دەشت دەسوۋىتىن. ئاگر سى شەۋ و رۆژ لە سەرانسەرى خار دەشت دا لەم درۋەلەنەۋە بۆ نەۋ درۋەلەن و بۆ ھەر لايەك دەسوۋىر و غار دەداۋ ۋەك شىتان خار دەشتى دىلىسىتەۋە. لەو درۋەلەنەۋە كە دەسوۋىتىن ھاۋارىك ھەلدەستى. ھەر لەو كاتەدا لە لوۋتكەى غەلىكۆش پەلە تىشكىك دەتەقېتەۋە. لوۋتكەى غەلىكۆ سى شەۋان وا رووناك دەبى، ۋەك جەنگەى نىۋەرۆ.

دەزگای توێژینه‌وه و پلادکردنه‌وه‌ی موکیریانی

MUKIRYANI ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION
www.mukiryani.com

2012